ANECDOTA GRAECA

E MSS. BIBLIOTHECIS

VATICANA, ANGELICA, BARBERINIANA VALLICELLIANA, MEDICEA, VINDOBONENSI

DEPROMPTA

EDIDIT ET INDICES ADDIDIT

P. MATRANGA

BIBLIOTHECAE VATICANAE SCRIPTOR GRAECVS SVBSTITVTVS.

PARS SECVNDA

CVI INSVNT

SCHOLIA VETERA IN HOM.
CHRISTOPHORVS CONTOLEON
NICEPHORVS GREGORAS
LEO ALLATIVS
REGVLAE GRAMM. IN HOM.
THEODORVS PRODROMVS
CONSTANTINVS SICVLVS
LEO PHILOSOPHVS
LEO MAGISTER
ACOLVTHVS GRAMMATICVS
GEORGIVS GRAMMATICVS
IOHANNES TZETZES
CONSTANTINVS RHODIVS
THEODORVS PAPHLACON
IOHANNES CAZAEVS
HELIAS SYNCELLVS
IGNATIVS GRAMMATICVS
CHRISTOPH. I. A SECRETIS
ARSENIVS ARCHIEPISCOPVS
MANVEL PALAEOLOGVS
IOHANNES CATRARES.

ROMAE,
Typis C. A. Bertinelli.
M.DCCC.L.

ANECDOTA GRAECA

ANECDOTA GRAECA

E MSS. BIBLIOTHECIS

VATICANA, ANGELICA, BARBERINIANA
VALLICELLIANA, MEDICEA, VINDOBONENSI

DEPROMPTA

EDIDIT ET INDICES ADDIDIT

P. MATRANGA

BIBLIOTHECAE VATICANAE SCRIPTOR GRAECVS
SVBSTITVTVS.

PARS SECVNDA

CVI INSVNT

SCHOLIA VETERA IN HOM.
CHRISTOPHORVS CONTOLEON
NICEPHORVS GREGORAS
LEO ALLATIVS
REGVLAE GRAMM. IN HOM.
THEODORVS PRODROMVS
CONSTANTINVS SICVLVS
LEO PHILOSOPHVS
LEO MAGISTER
ACOLVTHVS GRAMMATICVS
GEORGIVS GRAMMATICVS
IOHANNES TZETZES
CONSTANTINVS RHODIVS
THEODORVS PAPHLAGON
IOHANNES GAZAEVS
HELIAS SYNCELLVS
IGNATIVS GRAMMATICVS
CHRISTOPH. I. A SECRETIS
ARSENIVS ARCHIEPISCOPVS
MANVEL PALAEOLOGVS
IOHANNES CATRARES.

ROMAE,
Typis C. A. Bertinelli.
M.DCCC.L.

ʽΙΣΤΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ʼΑΠΟΡΙΑΙ ΤΗΣ Α′ ʽΡΑΨΩΔΙΑΣ ΤΗΣ ʼΙΛΙΑΔΟΣ a)

ʽΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ʽΟΛΗΣ ʼΙΛΙΑΔΟΣ b).

ʽΗ ʽΕκάβη ἐγκυμονοῦσα τὸν ʼΑλέξανδρον, εἶδε κατ' ὄναρ τεκεῖν δαλὸν ἁπτόμενον, ὃς κατέκαυσε πᾶσαν τὴν Τροίην· τοῦτο γοῦν οἱ μάντεις ἀκούσαντες, ἔκρινον τὸ τεχθὲν παιδίον θανατωθῆναι· τεχθέντα δὲ τὸν ʼΑλέξανδρον ὁ πατὴρ Πρίαμος Πάριν ἐκάλεσε· κᾀν ὕστερον ἐν τοῖς ἀγροῖς ὢν διὰ

a) E cod. I. Card. Passionei bibliothecae Angelicae urbis. Post hunc titulum binae Homeri vitae anonymae describuntur, quas primum edidit Allatius *de patria Homeri*, et dein Barnesius etc.

b) Barnesius a Iohanne Mori editam hanc ὑπόθεσιν praemisit suae Homeri editioni; at noster codex ampliorem et integriorem exhibet, quamvis in seq. pag. 364. lin. 15. sqq., et 368. lin. 18-30. scholia inter Tzetzae allegorias librarius confuserit, quae intacta reliqui, ut ipsius codicis mendositas servaretur.

τὸ ἀλεξῆσαι ἀνδράσι τισὶν ὑπὸ ληςῶν βιαζομένοις, ἐκλήθη Ἀλέξανδρος· ὁ γοῦν Πρίαμος, ἀπελθὼν εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον, ἔμαθε παρὰ τοῦ ἐκεῖσε ὄντος τῷ τότε μάντεως Ἀπόλλωνος τὴν κλῆσιν, ὅτι ἐὰν ὁ παῖς διέλθῃ τὰς λ′ χρόνους, μέλλει δι' αὐτὸν συγκροτηθῆναι πόλεμος, ὃς κατεδαφίσει τὴν Τροίην· τοῦτο μαθὼν ὁ πατὴρ Πρίαμος, ἔςειλεν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐκείνου ἀγροῖς· κἀκεῖνος ὁ Ἀλέξανδρος παιδευόμενος, ἐμάνθανε τὰ ἀνήκοντα τοῖς τῶν βασιλέων παισί· ῥήτωρ δὲ γενόμενος, ἔγραψε δὲ καὶ περὶ τῆς τᾶ κόσμα γενέσεως, ὅπως τὲ πρώην τὰ ςοιχεῖα ἦσαν συνημμένα, καὶ ὅπως τῇ κοσμοποιίᾳ ἀλλήλων διεχωρίσθησαν, καὶ ἔςη τὸ καθὲν τάτων εἰς τὸν ἴδιον τόπον· ἔκρινε δὲ κρατᾶσαν τὴν φιλίαν, διὸ καὶ ἐμυθεύσαντο γάμον Πηλέως καὶ Θέτιδος ἐν Πηλείῳ τῆς Θεσσαλίας ὄρει· ἡ δὲ Ἔρις ἄκλητος κατελήφθη, ὡς μὴ ταράττῃ τάτας παρᾶσα· μηχανᾶται οὖν τοιοῦτόν τι· λαβᾶσα χρυσᾶν μῆλον, ἐπιγράφει αὐτῷ « τῇ καλῇ τὸ μῆλον » καὶ κομίσασα εἰς μέσον ῥίπτει τὸ συμπόσιον· φιλονεικοῦσι δὲ ὑπὲρ αὐτᾶ ἥ τε Ἥρα, ἡ Ἀθηνᾶ, καὶ ἡ Ἀφροδίτη, καὶ δέονται τοῦ Διὸς κρίναι αὐτάς· ὁ δὲ ἀρνησάμενος, Ἑρμῇ προστάττει πρὸς Ἀλέξανδρον, τὸν καὶ Πάριν, αὐτὰς ἀγαγεῖν, Πριάμα δὲ παῖδα τοῦ Τρώων βασιλέως, ἐπὶ τῆς Ἴδης βακολᾶντα· ἔνθα ἑκάςη δῶρον τῷ νεανίσκῳ προέτεινεν· Ἥρα μὲν βασιλείαν τὴν μεγίστην, Ἀθηνᾶ δὲ τὸ ἐν πολέμοις κράτος, Ἀφροδίτη δὲ τὴν καλλίςην γυναικῶν Ἑλένην· ᾗ καὶ συνθέμενος τὸ καλλιςεῖον νέμει· ὡς γοῦν τρεφόμενος ὁ Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς ἀγροῖς διεβίβασε τὰς λ′ χρόνας, ἔδοξε τῷ Πριάμῳ εἰςαγαγεῖν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν· ἐν δὲ τῇ ι′ τᾶ Ἰουνία μηνὸς ἔςειλεν αὐτὸν ὁ πατὴρ Πρίαμος εἰς Ἑλλάδα, ἵνα θύσῃ Ἀπόλλωνι χαριςήρια, δοὺς αυτῷ ρ′ ςρατιώτας, δῶρά τε καὶ γράμματα πρὸς τὰς βα-

σιλεύοντας τῆς Ἑλλάδος, φοβούμενος μήπως καὶ αὐτὸς ὡς κατάσκοπος κρατηθεὶς, ὅμοια τῷ Γαννυμήδῃ καὶ τοῖς ἐκείνου φίλοις πάθῃ· ἀπελθὼν οὖν εἰς Σπάρτην ξενίζεται παρὰ Μενελάῳ· ὁ γοῦν Μενέλαος τῷ τότε μέλλον ἀποπλεῦσαι πρὸς Κρήτην ὅπως θύσῃ τῷ προπάππῳ Ἀστειρίῳ τῷ βασιλεῖ Κρητῶν, κατέλειψε τὸν Ἀλέξανδρον ἐν Σπάρτῃ· ὃς ἰδὼν τὴν Ἑλένην κατερχομένην ἐπὶ τὸν κῆπον ἐπὶ δείλης, ἠράσθη αὐτῆς· ἐρασθήσης δὲ ἐκείνης αὐτοῦ, καὶ ἁρπάξας αὐτὴν, διὰ Σιδῶνος καὶ Τύρου φυγὼν, ἐν ὅλῳ χρόνῳ ἀπῆλθε πρὸς Τροίαν· μαθόντες γοῦν τοῦτο πάντες οἱ Ἕλληνες, ἔστειλαν πρὸς Τροίαν πρέσβεις τόν τε Μενέλαον καὶ Ὀδυσσέα καὶ τὸν τοῦ Θησέως Ἀκάμαντα· οὓς καὶ παρὰ μικρὸν ἀνεῖλον οἱ Τρῶες, εἰ μὴ ὁ Ἀντήνωρ τοῦ Πριάμου ὁ ἀδελφὸς ξενίσας αὐτοὺς τῆς Τροίας ἀπέπεμψεν· ὡς δ' ὑποστρέψαντες οἱ πρέσβεις ἀνήγγειλαν ἅπερ ἔμελλον παρὰ τῶν Τρώων παθεῖν, συναγαγὼν ὁ Ἀγαμέμνων ἅπαν τὸ τῶν Ἑλλήνων γένος, ὑπεστράτευσε τῇ Τροίᾳ· καὶ τὰ μὲν θ' ἔτη ἐπολιόρκουν τὰ τῆς Ἰλίου περίχωρα· τῷ δὲ δεκάτῳ ἔτει συνέβη ἡ τοῦ Ἀχιλέως ὀργὴ, καὶ οὕτως ἐξήρχοντο οἱ Τρῶες πρὸς τὸν πόλεμον.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΘΕΩΝ

ʼΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ.

Λέγουσιν γεννᾶσθαι τὴν ʼΑθηνᾶν, ἤτοι τὴν φρόνησιν, ἀπὸ τῆς τȣ͂ Διὸς κεφαλῆς· ἔνοπλος δὲ καὶ παλλομένη καὶ παρθένος γεννᾶται διά τε τὸ ϛεῤῥὸν καὶ μεταβατικὸν, καὶ τὸ καθαρόν· Παλλὰς δὲ λέγεται ἐκ τȣ͂ τȣ̀ς παλλαντιαίȣς καὶ γιγαντώδεις λόγȣς καταβάλλειν, ἢ ἐκ τȣ͂ τὴν καρδίαν τȣ͂ Διονύσȣ, τȣ͂ οἴνȣ, ἀνενεγκεῖν τῷ Διΐ· ἤγȣν εὑρεῖν θυσιάζεσθαι, αὐτοῦ σπαραχθέντος ἀπὸ τῶν Τιτάνων, τὴν ϛυφαλὴν δηλονότι πατούντων· οὕτως ἡ ʼΑθηνᾶ Παλλὰς λέγεται· γλαυκῶπις δὲ διὰ τὸ καθαρὸν τῆς φρονήσεως· ἀπεναντίη τῷ ʼΑρεῖ, ἤγουν θυμῷ, ὅϛις κελαινῶπις λέγεται·

ʼΑρχὴ τῶν κατὰ μέρος ἀλληγοριῶν τȣ͂ πρώτȣ τῆς ʼΙλιάδος βιβλίȣ.

Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς, νυκτὸς καὶ οὐρανοῦ, ὁ ἥλιος· οὗτος τὰ ἐν τῷ ϛρατῷ συμπτώματα ἀνιμώμενος καὶ τὸν ἀέρα μολύνων, δι᾽ αὐτὸν δὲ θερμότερον προςβάλλων τῷ ϛρατῷ, λοιμὸν αὐτῷ ἐνεποίησεν· ὁ δὲ Χρύσης ἱερεὺς ἑκατηβόλȣ ʼΑπόλλωνος, τȣ͂ ἡλίȣ δηλονότι, τȣ͂ μακρόθεν βάλλοντος, μάγος τίς ἦν· ὅϛις λαχὼν τὸ χρύσεον σκῆπτρον, ξυλίνην ῥάβδον κυρτὴν μαγικὴν, χρυσέαν δὲ διὰ τὰς δι᾽ ἑαυτῆς ἐνεργουμένας δυνάμεις, καὶ τὸ ϛέμμα τȣ͂ ʼΑπόλλωνος, δάφνινον δέ ἐϛι τοῦτο· ἡ δὲ δάφνη λέγεται εἶναι τȣ͂ ʼΑπόλλωνος ϛέμμα, ἀειθαλὴς καὶ αὐτῷ ὁρωμένη ἀεὶ περιερχομένῳ τὸν ζωδιακὸν κύκλον· ἦλθε λυτρωσάμενος τὴν Χρυσηΐδα· ἐπεὶ οὖν ἀπεπέμφθη παρὰ τοῦ ʼΑγαμέμνονος, ὠργίσθη κατὰ τῶν ʼΕλλήνων· ἰδὼν δὲ τὸν ἥλιον θερμό-

τερον προςβάλλοντα ταῖς ἀκτῖσι, καὶ πρὸς τὸ ἐμποιῆσαι λοιμὸν ἐπιτήδιον, ἤρξατο ἐπὶ πλεῖον τὸ τοιοῦτον κρατῆσαι κατάστημα· ἀλλὰ ταῖς παρ' ἑαυτοῦ τέχναις χρησάμενος· ἰσχυρότερον τὸν λοιμὸν ἐνεποίησε τῷ στρατῷ, μιάνας διὰ φαρμάκων τοὺς προῤῥέοντας ποταμοὺς, καὶ ἄλλα τινὰ γοητευσάμενος. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ εὔξασθαι μὲν τὸν Χρύσην.

Περὶ τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ ταύτης υἱοῦ.

Ἡ Λητὼ, ἡ λήθησις, ᾗ τινι οὐδὲ ὁ Ἑρμῆς, ὁ προφορικὸς μάχεται· ἤ τις καὶ παράκοιτις τοῦ Διὸς λέγεται· παρέπεται γὰρ ἡ λήθησις τῷ νοΐ· ἐξ ὧν ὁ Ἀπόλλων, ἔντεχνος λόγος γεννᾶται· ὁ γὰρ νοῦς ληθαργῶν, ἔπειτα γρηγορῶν, ἀπογεννᾷ τὸν προφορικὸν λόγον· αὕτη μὲν ἡ ψυχικὴ τῶν θεῶν ἀλληγορία· ὅθεν καὶ Ὄλυμπος ἡ κεφαλὴ λέγεται, διὰ τὸ τοὺς θεοὺς περιέχειν· οὗτος ἄλλας δὲ ἀρτηρίας κύκλωθεν ἔχει, κατὰ μίμησιν τῶν ζ' ζώνων.

Περὶ τῆς στοιχιακῆς τῶν θεῶν ἀλληγορίας.

Στοιχιακῶς δὲ ἀλληγοροῦνται οἱ θεοὶ οὕτως· Κρόνος, τὸ ἀρχέγονον σκότος· Ῥέα ἡ ἀκόσμητος γῆ ἡ πρώην, ἡ οἱονοῦν ὕλη· ἡ δὲ νῦν κεκοσμημένη γῆ.

Περὶ τῶν σημείων τῆς γῆς.

Δήμητρα, Θέμις, Πανδῶρα, Ἶσις, Τροφὸς, Τηθὺς, Ἑστία· Ἥρα ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ μέχρι σελήνης· Ἀθηνᾶ, ὁ ἀπὸ τῆς σελήνης ὑγροδέστερος καὶ σκοτεινότερος ἀήρ·

Περὶ τῆς ἀλληγορουμένης κρίσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου τῶν τριῶν θεῶν καὶ τῆς προκρίσεως τῆς Ἀφροδίτης.

Ἀφροδίτη, ἡ εὐκρασία καὶ τάξις ἡ τῶν στοιχείων· ᾗ τινι καὶ ὁ Ἀλέξανδρος τὸ χρυσοῦν μῆλον, τὸν σφαιροειδῆ καὶ χρυσοῦν κόσμον, ἆθλον τοῦ κάλλους ἐβράβευσεν· οὐ τοσοῦτον δοὺς τῇ Ἥρᾳ, ἤγουν τῷ πυροδεστέρῳ αἰθέρι, ἐπεὶ κατεφλέχθη ἄν, ἀλλ' οὐδὲ τῇ Ἀθηνᾷ, τῷ κατωτέρῳ καὶ σκοτεινοτέρῳ ἀέρι, ἵνα μὴ τὸ πᾶν σκοτισθείη· Ἑρμῆς,

Ἄρης, τὰ διατάττοντα σέλα, οἷον κομῆται, καὶ πυρώδεις οὐσίαι· Ἥφαιστος τὸ καθαρότερον πῦρ τῶν νεφῶν, τὸ ἐν τῷ ἀέρι φαινόμενον, ὅπερ πρὸ τοῦ ὄμβρου δηλωτικὸν ἐστὶν ὄμβρου· μετὰ δὲ ὄμβρον φαινόμενον, σημαντικὸν εὐδίας· ὃ καὶ δέπας ἀμφικύπελλον λέγεται, διὰ τὸ τῶν ἀμφοτέρων σημαντικόν· καὶ οἰνοχοεία δὲ Ἡφαίστου ἡ τῶν νεφῶν κάθαρσις, καὶ πρὸς τὸ χαριέστερον μεταμοιβή· υἱὸς δὲ λέγεται Ἥρας διὰ τὸ ἐκ τοῦ αἰθέρος διὰ τὸ πυραυγοῦς οὐσίας γεννηθῆναι·

Περὶ τῶν σημείων ἡλίου καὶ θαλάσσης

Ἀπόλλων ἡ ἥλιος, ὁ αὐτὸς καὶ Ζεύς, Τιτάν, Ἡρακλῆς, καὶ Αἰγαίων ὁ καὶ Ἑκατόγχειρ.

Περὶ Λητοῦς καὶ ταύτης τόμου στοιχειακῶς.

Ποσειδῶν, ἡ θαλασσῶν οὐσία· ὁμοίως καὶ Φόρκυν, καὶ Νηρεύς· ἀμφὶ τούτου Θέτις καὶ Τρίτων· κατά τινας δὲ Τηθύς, εἰ καὶ γῆν πάλιν λέγουσι κατὰ τὸ ἑρμηνεύειν τροφὴν ξηράν· Λητὼ ἢ τὸ ἀρχέγονον σκότος, ἢ τῆς νυκτός·

Περὶ τῆς γενέσεως τῶν ἀλληγορουμένων θεῶν στοιχειακῶς καὶ τῶν ἱστοριῶν τοῦ τεκνοτρώκτου Κρόνου, καὶ τῆς Διὸς ὑπὸ τῆς Ῥέας σώσεως.

Ἐν ἀρχῇ ἦν Ἔρεβος· ἐν δὲ τῷ Ἐρέβει ἐγένετό τις διάκρισις Ῥέα· ἐκ γοῦν τοῦ Ἐρέβους καὶ τῆς διακρίσεως τοῦ Κρόνου τε καὶ τῆς Ῥέας ἀνεφύοντο τὰ τέκνα, στοιχεῖα τινά· πῦρ (Ζεύς), αἰθὴρ, ὕδωρ (Ποσειδῶν), ἀήρ· μικρὸν δὲ ἀναφαινόμενα πάλιν κατεβιβρώσκοντο ὑπὸ τοῦ Ἐρέβους, ὡς ἐπικρατεστέρου ὄντος· ἡ διάκρισις, τὸ εἰδοποιὸν πνεῦμα, τὸν Δία ἐκφύσασα ἰσχυρότερον, εἴτε τὸν πυρώδη αἰθέρα, καὶ ταῖς κούρησιν ἐπιδοῦσα τῇ αὐξήσει καὶ κουρήσει, καὶ εἰς Κρήτην ἐκπέμψασα εἰς εὐκρασίαν καὶ ἐπικράτειαν, αὐτὸν μὲν ἐξέωσεν τῷ δὲ Ἐρέβει, τῷ Κρόνῳ, δέδωκε λίθον καταπιεῖν τὴν γονήν· τοῦ γὰρ αἰθέρος ἐπικρατεστέρου δια-

γενομένϐ, καὶ πάντων δι' αὐτϐ̃ εἰδοποιηθέντων τῶν ϛοιχείων ὕδατος (Ποσειδῶνος), ἀέρος (Ἥρας), γῆς, διεσκεδάσθη τὸ Ἔρεβος ὑπὸ τὴν γῆν, ἣν καὶ ὡς λίθον κατέπιεν· ἄλλως Ζεὺς πνεῦμα τὸ εἰδοποιϐ̃ν ἐν τῇ διακρίσει ἐκφυέν, ὅπερ ἐποίησεν μὲν ἀναφανῆναι· εἰρήσεται καὶ περὶ τούτϐ καὶ ἐφεξῆς.

Περὶ τῶν σημείων τῶν ὅλων θεῶν.

Ἄρτεμις, ἡ σελήνη· ὅθεν καὶ Ἀπόλλων ὁ ἥλιος· καὶ ἡ Ἄρτεμις, ἡ σελήνη, ἐκ τῆς νυκτὸς καὶ τϐ̃ Διὸς γεννᾶται· οὕτω πάντες οἱ θεοὶ ἑνικὰς σημασίας ἔχϐσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἄϛροις, ὡς Κρόνος ἐν τῷ οὐρανῷ τῆς πρώτης ζώνης ἄϛρον· Ἀπόλλων, ὁ ἥλιος· Ἄρης, Ἀφροδίτη, Ἑρμῆς, καὶ Ἥρα· Ἄρτεμις, σελήνη καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ τῶν θεῶν κατὰ τοῦ Διὸς ἐπιβουλὴ, καὶ ἡ βοήθεια τῆς Θέτιδος, καὶ ἡ ἄνοδος τοῦ Αἰγαίωνος· Ζεὺς, πνεῦμα τὸ εἰδοποιὸν, ἐν τῇ διακρίσει ἐκφυὲν, ὅπερ ἐποίησε μὲν ἀναφανῆναι τὸ ὕδωρ, ὃ διεσκέδασεν ὑπὸ γῆν· ἔπειτα αὐτὸ τὸ εἰδοποιὸν πνεῦμα καυθὲν ὑπὸ τοῦ Ἡφαίστϐ, ἤγουν προϛριβὲν τῷ πυρὶ τῷ ἐκ τϐ̃ αἰθέρος φυέντι, ἀπεγέννησε τὸν ἀέρα κατώτερον καὶ σκοτεινὸν, ἤγουν τὴν Ἀθηνᾶν· οὕτως οὖν διακρίσεως γενομένης, καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης ἐπιφανείσης, ὃ καὶ γάμον φησὶ Πηλέως καὶ Θέτιδος, καὶ θεῶν παρουσίαν, τὴν τότε τῶν στοιχείων ἐπιφάνειαν, οὐκ ἔτι καὶ τὸ ἀτάραχον ἦν αὐτοῖς· ἀλλ' Ἥρα, ὁ ἀήρ· ἡ Ἀθηνᾶ, ὁ πρόσγειος καὶ σκοτεινὸς ἀήρ· ὁ Ποσειδῶν, τὸ ὕδωρ, καθ' ἑαυτὰ καὶ κατεξίσταντο τϐ̃ Διός· εἴτε τϐ̃ εἰδοποιϐ̃ ἐκείνου πνεύματος, εἴτε τοῦ οὐρανϐ̃ οὔπω ἀναιρωθέντος ἐν εὐταξίᾳ τῇ τῶν λοιπῶν στοιχείων· ἡ δὲ Θέτις, ἡ ἐν τοῖς ὕδασιν εὐθεσία καὶ κίνησις, ἤτε ἐνέργεια, ἀνήγαγεν ἄνω τὸν ἥλιον, ἤτοι τὸν Ἀπόλλωνα, ὃν Βριάρεον καλϐ̃σι καὶ Ἑκατόγχειρα, διὰ τὸ ποικίλον τῶν ἐνεργειῶν

καὶ δυνατόν· οὗτινος ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνελθόντος καὶ παρὰ τῷ Διΐ, ἤτοι τῷ οὐρανῷ, καθεσθέντος, ὑπέδδεισαν οἱ θεοί· ἤτοι ἐν εὐταξίᾳ τὰ στοιχεῖα ἔστησεν· πυρώδης γὰρ ὢν ὁ ἥλιος, συγκρινόμενος δὲ τῶν ὑδάτων ἐν τῷ ἀνιέναι ἐκ τῆς θαλάσσης, εὔκρατον τὸν πάντα κόσμον περιπολεῖ· ὅθεν καὶ εὐκρασίαν καὶ τάξιν νέμει πᾶσι τοῖς στοιχείοις· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπιβουλὴ τῶν θεῶν κατὰ τοῦ Διὸς, ἡ τοῦ Αἰγαίωνος ἄνοδος, τοῦ ἡλίου, διὰ τὸ ἐκ τοῦ Αἰγαίωνος πελάγους ἀνίσχειν.

Περὶ τῆς Ἥρας δεσμῶν τῶν περὶ τοῦ Διός.

Ὅτε καὶ στερεωθεὶς ὁ Ζεὺς, ὁ οὐρανὸς, ἢ τὸ εἰδοποιὸν πνεῦμα, τὴν Ἥραν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐκρέμασε, δεσμοὺς αὐτῇ περιθεὶς, περὶ μὲν τὰς χεῖρας χρυσείους, περὶ τοὺς πόδας δὲ ἄκμωνας δύο· τοῦτο δέ ἐστι τοιοῦτον· τὸ εἰδοποιὸν πνεῦμα, ὁ Ζεὺς, διὰ τὸ τῆς τοῦ ἡλίου εὐκρασίας στερεωθὲν, ἔτευξε τὸν ἀέρα ἵστασθαι ἀπὸ ἄνω ἕως κάτω· ὅτι διὰ τὸ σκῆπτρον ὄμνυσιν αὐτῷ, τὸν ἔφορον τῆς βασιλείας θεόν. Διατὶ τὸν Ἕκτορα ἀνδροφόνον προσηγόρευσε, καὶ οὐ χαλκοκορυστὴν ἢ ἱππόδαμον; ῥητέον ὅτι ἀνδροφόνον αὐτὸν εἴρηκε πρὸς κατάπληξιν τῶν ἀκουόντων· εἴωθε δὲ τηρεῖν τὰ ἐπίθετα εὐστόχως· πῶς οὖν τὸ ἀνόρουσεν ὁ ποιητὴς τῷ ἐξώρῳ ἤδη ἐχρήσατο; ἐπὶ νέῳ γὰρ εἰκὼς ἦν τοῦτο λέγεσθαι· καὶ ῥητέον ὅτι τὸ προνοητικὸν τῶν ὁμοφύλων νοητικὴν αὐτῷ περιτίθησι κίνησιν· οὐδὲ γὰρ γέροντα κυβερνήτην πέμψοιτο ἄν τις κινδυνεύοντος σκάφους ὑπὲρ τὸ δέον νινούμενον· ἢ ἄλλως ῥητέον, ὅτι ἀεὶ εἴωθεν ἡ τῆς τιμῆς προσθήκη μὴ μόνον τοὺς νέους, ἀλλὰ καὶ τοὺς γέροντας μεταπείθειν πρὸς τὸ καὶ παρὰ δύναμιν ἐγχειρεῖν ποιεῖν· μᾶλλον δὲ τὸν Νέστορα ἐν τῷ δημηγορεῖν διαφέροντα λῶν λοιπῶν, καὶ εἰδότα μὴ ἀπαρνησομένους τοὺς Ἕλληνας τὰ λεγόμενα·

Περὶ τοῦ Ἥραν εἶναι καὶ αἰθέρα καὶ ἀέρα.

Ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς, ὅπερ τὸ περικάρδιον αἷμα ἀνερχόμενον εἰς τὴν κεφαλὴν διὰ τῶν καρωτίδων ἀρτηριῶν, καὶ θερμαῖνον τὸ λογιστικὸν, ποιεῖ ἀπογεννᾶν τὰ νοήματα· ἄλλως γὰρ οὐ δύναται ψυχρὸν ὄν· ἐπειδὴ γοῦν τὸ λογιστικὸν ἐκεῖθεν ἐκ τῆς καρδίας ἔχει τὴν ἀφορμὴν, τοῦ λογίζεσθαι τὶ λέγεται κεῖσθαι περὶ τὴν καρδίαν, ἥτις ἐστὶν οἱονεὶ ἀρχὴ λογιστικοῦ· ταὐτὸν δέ ἐστιν εἰπεῖν σῖτον καὶ ἄρτον· τὸ μὲν γὰρ, ἀρχὴ, τὸ δὲ, τέλος· συγγενῆ δὲ τὰ ἀμφότερα· οὕτω καὶ περὶ τοῦ λογιστικοῦ φαμέν.

Περὶ τοῦ Ἡφαίστου ὅτε ἔρριψεν αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, θέλοντος βοηθῆναι τῇ Ἥρᾳ.

Ὅτε καὶ ὁ Ἥφαιστος, ἡ τοῦ πυρὸς δύναμις, ὁρμῶν βοηθῆναι τῇ δεθείσῃ Ἥρᾳ, τῷ ἀέρι, λέγεται ῥιφῆναι ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, παρὰ τοῦ Διὸς, τοῦ εἰδοποιοῦ πνεύματος, καὶ τῇ ἡμέρᾳ μὲν ὡς θερμοτέρᾳ βοηθεῖσθαι· οἱονεὶ ἀναβαστάζεσθαι καὶ φέρεσθαι ἐν τῷ ἀέρι· τῇ δὲ νυκτὶ, ὡς ψυχροτέρᾳ, ἀσθενῆσαι καὶ καταπεσεῖν ἐν κρημνῷ, τῷ κόσμῳ, παρὰ τὸ τοὺς λαοὺς μετέχειν ἐν αὐτῇ, ἐξ οὗ καὶ ἀμφιγυὴς ἐκλίθη, ἱστορικῶς· ἀλληγορικῶς δὲ, παρὰ τὸ ἀμφοτέρωθεν γύειν καὶ βλάπτειν.

Περὶ τοῦ καλεῖσθαι χωλὸν, καὶ οὐ μόνον χωλὸν, ἀλλὰ καὶ κλυτοτέχνην.

Κλυτοτέχνης δὲ λέγεται οὕτως· ἐν ἀρχῇ τοῦ Ἐρέβους ἐπικρατοῦντος, καὶ διαρθρώσεως κοσμικῆς γενομένης, ἡ τοῦ πυρὸς δύναμις ὡς ἰσχυρὰ ἀξίνη, οἱονεὶ τῇ ἐνεργείᾳ χρωμένη, διεσκέδασε μὲν τὴν πρώην ἀκοσμίαν, καὶ σύγχυσιν τῶν στοιχείων ἔνειμεν· ὅπέρ ἐστι τὸ τοῖς θεοῖς οἰκίοις κατασκευάσαι· ὡς ἐν πρώτῳ τῆς Ἰλιάδος ἐν τῷ τέλει διέξεισιν Ὅμηρος οὑτωσί — ἧχι ἑκάστῳ περυκλυτὸς ἀμφιγυήεις — Ἥφαστος ποίησ' ἰδίῃσι πραπίδεσσιν — ἄλλως τε καὶ

διὰ τοῦ πυρὸς πᾶσαι αἱ τέχναι ἐνεργοῦνται· ἐπεὶ δὲ ὁ αἰθὴρ ταυτό ἐστι τῷ πυρὶ, λέγεται ὁ Ἥφαιστος υἱὸς εἶναι τῆς Ἥρας, καὶ κλυτοτέχνης λέγεται, ὡς ὄπισθεν εἴπομεν·

Περὶ τῆς οἰνοχοΐας τοῦ Ἡφαίστου καὶ τῆς εὐωχίας τῶν θεῶν, καὶ τοῦ γέλωτος, καὶ τῶν μουσῶν ὁμοίως.

Καὶ περὶ τῆς οἰνοχοΐας καὶ τῆς ἐξημερώσεως τῶν θεῶν, ἤτοι τῶν στοιχείων τῆς καθάρσεως διὰ τῶν φαινομένων πυραυγῶν σελῶν προσγινομένης, ὅτε χειμωνικὴ ταραχὴ ταῦτα κατέχει, ἡνίκα καὶ γέλωτα πᾶσι τοῖς θεοῖς, ἤτοι εὐδίαν τοῖς στοιχείοις ἐμποιεῖ δαιννυμένοις πρόπαν ἦμαρ, ἤτοι εὐωχουμένοις ἐν τῷ εὐδιεινῷ καταστήματι, καὶ φόρμιγγι περικαλλεῖ τερπομένου Ἀπόλλωνος καὶ μουσάων. ἐν γὰρ τῇ εὐδίᾳ κατὰ μουσικὴν ἁρμονίαν φαμὲν κινεῖσθαι τὸν ἥλιον καὶ τοὺς ἀστέρας· αὗται αἱ καθολικαὶ ἀλληγορίαι τῶν θεῶν ψυχικῶς καὶ στοιχιακῶς· — Ὁ γοῦν ἀλληγορεῖν θέλων, σκοπείτω τὰ τῶν θεῶν ὀνόματα, καὶ πρὸς ὃ συμβάλλονται, πρὸς ἐκεῖνο καὶ ἀλληγορείτω ταῦτα, εἴτε ἐν ταῖς ψυχικαῖς δυνάμεσι καὶ τοῖς πάθεσιν, εἴτε ἐν τοῖς κοσμικοῖς στοιχείοις, εἴτε ἐπὶ τῇ εἱμαρμένῃ τοῦ Διὸς μόνον.

Περὶ τῆς ἱστορίας τῆς λεγομένης τὸν Ἀχιλλέα ποιηθῆναι συνεκστρατεῦσαι τοῖς Ἕλλησιν·

Ὁ Ἀχιλλεὺς ἀφαιρεθεὶς τὴν Βρισηΐδα παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος, καὶ λυπούμενος ἐκάθισε παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ βλέπων πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκλαίων τὴν ἑαυτοῦ τύχην ὡς ὀλιγοχρόνιος καὶ ἄτιμος· χρησμὸς γὰρ ἦν δοθεὶς τῇ ἑαυτοῦ μητρὶ Θέτιδι ἀπελθόντα μὲν εἰς Τροίαν εἶναι ὀλιγοχρονιόν καὶ ἔνδοξον· καθήμενον δὲ τῷ οἴκῳ, εἶναι πολυχρόνιον καὶ ἄτιμον· ὅθεν καὶ τὸ πολυχρόνιον ἡ μήτηρ παρὰ τὴν δόξαν προκρίνασα, ἔπειθεν αὐτὸν οἴκοι μένειν, καὶ μὴ μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἐκστρατεύειν· καὶ τοῦτο ἐστὶν ὃ καὶ

ἱστορία φησὶν ἐνδύσασθαι τὸν Ἀχιλέα γυναικεῖα, τὸ πειθαρχεῖσθαι ταῖς γυναικείαις βουλαῖς· τὸ δὲ ἐν τῷ ἱστουργείῳ καθῆσθαι ὡς γυναῖκα, λανθάνοντα ἐλεγχθῆναι ὑπὸ τοῦ Παλαμήδους καὶ τοῦ Ὀδυσσέως μὴ εἶναι γυναῖκα, διὰ τὸ παρ' αὐτῶν ῥιφὲν ξίφος προτιμήσασθαι αὐτὸ τοῦ ἀτράκτου, καὶ οὕτω συνεκστρατεῦσαι αὐτοῖς, ταῦτα ἐστί· Τοῦ Παλαμήδους καὶ τοῦ Ὀδυσσέως στρατολεκτέντων ἐπὶ τὸν κατὰ Τροίαν πόλεμον, οἱ μὲν γυναικώδεις καὶ ἄνανδροι προέκριναν τὸν ἄτρακτον τοῦ ξίφους· τουτέστιν τὸ μὴ συνεκστρατεύειν τοῖς Ἕλλησιν, ἀλλὰ προσκαθῆσθαι ἐν οἴκῳ· Ὁ δὲ Ἀχιλεὺς ἐπεὶ περὶ πολέμου ἤκουσεν, εὐθύς τε ἀνέθορε, καὶ συνεκστρατεύειν αὐτοῖς ἠθέλησεν· ὅπερ ἐστὶ τὸ ὡς ἀνδρεῖος προκρῖναι τὸν πόλεμον, ἤτοι τὸ ξίφος παρὰ τὸν ἄτρακτον, τὴν οἰκουρίαν δηλονότι· ἐπεὶ γοῦν ἀπελθὼν εἰς Τροίαν καὶ διὰ τοῦτο ὀλιγοχρόνιος μέλλων ἔσεσθαι, ἠτιμώθη καὶ παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος, καὶ λυπούμενος παρὰ τὸν αἰγιαλὸν καθεζόμενος, ὠργίζετο κατὰ τῶν Ἑλλήνων·

Περὶ τῶν ἀνακειμένων ὑλῶν καὶ τοῖς θεοῖς ἑπτὰ ἀστράσι· καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ τῆς ἀλληγορίας τοῦ τετάρτου Ἰλιάδος θέματος·

Τούτων τῶν ἀστέρων ἑνὶ ἑκάστῳ ἔκειντο καὶ ὗλαι· τῷ Κρόνῳ, ὁ χαλκός· τῷ Διΐ, ὁ χρυσός· τῷ Ἄρει, ὁ σίδηρος· τῷ Ἡλίῳ, ὁ ἤλεκτρος· τῇ Ἀφροδίτῃ, ὁ κασσίτερος· τῷ Ἑρμῇ, ὁ μόλιβδος· τῇ Σελήνῃ, ὁ ἄργυρος· ὁμοίως καὶ οἱ οἰωνοί· ἡ κορώνη, τῷ Κρόνῳ· ὁ ἀετὸς, τῷ Διῒ ὡς βασιλεῖ, τὸ τῶν ζώων βασιλικώτατον· ὁ κολοιὸς τῷ Ἄρει, διὰ τὸ ταραχῶδες· τῷ Ἡλίῳ, ἡ γύψ· τῷ Ἀπόλλωνι, ὁ κίρκος· ὅ ἐστι γένος ἱεράκων ταχύτατον· τῷ Ἑρμῇ, ὁ κύκνος, ὡς μουσικώτερος· τῇ Ἀφροδίτῃ, ἡ περιστερὰ, ὡς πορνική· αὗται μὲν αὖ αἱ ἀλληγορίαι τῶν θεῶν ψυχικῶς καὶ στοιχιακῶς.

Vers. 1. Μῆνις σημαίνει ε΄· μῆνιν· ὀργήν· θυμόν· χόλον· καὶ κότον· καὶ μῆνις μέν ἐστιν ἡ ἐπιμένουσα ἀεὶ καὶ μὴ μειουμένη· ὀργὴ, ἡ ὄρεξις τῶν χειρῶν, ἤγουν παρὰ τὸ ἀρέγω τὴν χεῖρα· χόλος, ὁ χεόμενος ὅλος· ἢ παρὰ τὸ χέειν τὸν θυμόν· κότος ὁ ἐγκείμενος πάντοτε ἐν τῇ ψυχῇ· a) θυμὸς σημαίνει ε΄· θυμὸς, ἡ ψυχὴ ὡς τὸ — μεγάθυμοι Ἀχαιοί· — θυμὸς, ἡ ὀργὴ ὡς τὸ — θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ Διοτρεφέων βασιλήων· — θυμὸς, ἡ ὁμόνοια ὡς τὸ — ἕνα θυμὸν ἔχοντες, νόα καὶ ἐπίφρονα βουλήν — θυμός, ὁ ἐπιλογισμὸς ὡς τὸ — ἕτερός μοι ἀνῆκε θυμός· — θυμός, ἡ ἐπιθυμία ὡς τὸ — ᾧ θυμῷ εἴξας, μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.

Μῆνις πῶς κλίνεται; τῆς μήνιδος, καὶ ὤφειλε κλίνεσθαι μήνιθος, ὡς ὄρνις ὄρνιθος· ἀλλὰ τὰ εἰς ις ποτὲ μὲν κλίνεται διὰ τοῦ δος, καὶ ποτὲ διὰ καθαροῦ τοῦ ος· ὅταν μὲν ἔχῃ πρὸ τοῦ ι δύο ἀμετάβολα, διὰ τοῦ θος κλίνεται· μέρμις μέρμιθος, τὸ λεπτὸν σχοινίον, ὄρνις ὄρνιθος· ὅταν δὲ πρὸ τοῦ ι ἓν σύμφωνον ἔχῃ, διὰ τοῦ δος, κράθις κράθιδος· εἰ δὲ εἰσὶ προσηγορικὰ, διὰ καθαροῦ τοῦ ος, ὄφις ὄφιος, μάντις μάντιος.

Διατί οὐκ εἶπε θεὴ, ἀλλὰ θεά; καὶ φαμέν· ὅταν μὲν ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν τοῦ ἀρσενικοῦ εἰς ος καθαρὸν λήγῃ, καὶ κλίνεται εἰς ου, τότε τὸ θηλυκὸν εἰς α λήγει· ὅταν δὲ ἡ εὐθεῖα εἰς ος λήγῃ μετὰ συμφώνου, τότε τὸ θηλικὸν εἰς η λήγει· οἷον σοφὸς, σοφοῦ, σοφή· τὸ, α μακρὸν, διότι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀρσενικῶν εἰς ει γινόμενα θηλυκὰ, τὴν ὁμοίαν θέλουσιν ἔχειν κατάληξιν τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ.

a) Quaedam apud Eustathium p. 8., qui citat γραμματικούς.

Ἐζήτηται εὐθὺς διατί ἀπὸ τῶν τελευταίων τῦ πολέμυ ἤρξατο ὁ ποιητὴς γράφειν· καὶ φαμὲν ὅτι ἅπας μὲν ὁ χρόνος ὁ πρὸ τοῦ δεκαέτους οὐκ ἔσχεν οὕτως συνεχεῖς τὰς μάχας· διὰ τὸ καὶ τοὺς Τρῶας αὐτοὺς φόβῳ τῦ Ἀχιλέως ἐντὸς κατακεκλεῖσθαι τῦ τείχυς· τὸ δὲ δέκατον ἔτος, πλείονας τὰς πράξεις, καὶ τοὺς πολέμους ἰσοπάλους, τῦ Ἀχιλέως ὀργιζομένυ· ὁ δὲ ποιητὴς οἰκονομικῶς καὶ ἐν τούτῳ ἤρξατο μὲν ἀπὸ τῶν τελευταίων· διὰ δὲ τῶν σποράδην αὐτῷ λεχθέντων περιέλαβε καὶ τὰ πρὸ τούτων λεχθέντα· αὕτη γὰρ ἀρετὴ ποιήσεως, τὸ ἀπὸ μέσων ἄρξασθαι· προϊόντα δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν διηγεῖσθαι κατὰ μέρος.

Ζητῦσι δὲ καὶ τοῦτο· a) διατὶ ἀπὸ τῆς μήνιδος ἤρξατο οὕτω δυσφήμου ὀνόματος; Διὰ δύο ταῦτα· πρῶτον μὲν ἵν' ἐκ τῦ πάθους ἀποκαθαριεύσῃ τὸ τοιοῦτον μόριον τῆς ψυχῆς, καὶ προσεκτικωτέρυς τοὺς ἀκροατὰς ἐκ τῦ μεγέθυς ποιήσῃ, καὶ προσυνεθίσῃ φέρειν γενναίως ἡμᾶς τὰ πάθη, μέλλων πολέμυς ἀπαγγεῖλαι. δεύτερον δὲ ὡς ἂν τὰ ἐγκώμια τῶν Ἑλλήνων πιθανώτερα ποιήσῃ· ἐπειδὴ ἔμελλε νικῶντας ἀποφαίνειν τοὺς Ἕλληνας, εἰκότως οὐ κατατρέχει, ἀξιόπιστος ὢν ἐκ τῦ μὴ πάντα χαρίζεσθαι τῷ ἐκείνων ἐπαίνῳ· ἤρξατο δὲ ἀπὸ μήνιδος, ἐπειδήπερ αὕτη τοῖς πρακτικοῖς ὑπόθεσις γέγονεν·

Ἄλλως· Καὶ τραγῳδίαις τραγῳδικὸν ἐξεῦρε προοίμιον. καὶ γὰρ προσεκτικοὺς ἡμᾶς ἡ τῶν ἀτυχημάτων διήγησις ἐργάζεται· καὶ ὡς ἄριστος ἰατρὸς πρῶτον μὲν ἀναστέλλων τὰ νοσήματα τῆς ψυχῆς, ὕστερον τὴν ἴασιν λέγει. Ἑλληνικὸν δὲ τὸ πρὸς τέλει τὰς ἡδονὰς ἐπάγειν· ὥς περ δὲ ἐπὶ

a) Eustath. p. 8. diversimode, nam difficultatem proponit, at aliter solvit. Eadem, sed cum lect. variantibus, sunt apud Villoisonum.

συκῆς, πρῶτον μὲν ὄλυνθος, εἶτα φῆλιξ, σῦκον, εἶτα ἰσχάς· οὕτω πρῶτον ὀργή· θυμός. χόλος· κότος· μῆνις· ὅμως ὁ ποιητὴς σινωνύμοις ὀνόμασιν ἐπ' Ἀχιλέως χρῆται — ἠὲ χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν — οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος — αὐτὰρ ὃ μήνιε νηυσίν· a) — ἀρετὴ δὲ προοιμιαστοῦ περιλαμβάνει τὴν τῆς πραγματείας ἐπαγγελίαν.

ἄειδε — ᾆδε· λέγε· διατί ὡς προστάσσων ἐστὶ τῇ μούσῃ, καὶ οὐχὶ φησὶν ὡς εὐχόμενος αὐτῇ; δύναιτο ἄν τις λέγειν ὡς καὶ πολλαὶ θεαὶ καὶ Ἥρα, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηνά· ἐροῦμεν οὖν ὅτι προστάσσει διὰ τὸ λέγειν ἐκ καταρχῆς, καὶ μήδ' ὅτι λέγει ποτὲ νοεῖν· θεὰν δὲ εἴρηκε « b) κοινῷ μὲν ὀνόματι προσαγορεύων τὴν μοῦσαν· τῇ δὲ ἰδιότητι τῆς πράξεως προδηλώσας ὡς οὐχ ἑτέραν λέγει· μόναι γὰρ ᾄδουσι μοῦσαι· οὐ προσέθηκε δὲ οὐδὲν ὄνομα μούσης· πάσας διὰ τῆς μιᾶς καλῶν ». ἄλλοι δέ φασιν οὕτως· c) ὅτι κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν ἤτοι συνήθειαν λαμβάνει τὰ προστακτικὰ ἀντὶ εὐκτικῶν· καὶ γὰρ Ἡσίοδος φησί — δεῦτε δὴ ἐννέπετε — καὶ Πίνδαρος — μαντεύεο μοῦσα — καὶ Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος — ἐννέπετε d) Διὸς μεγάλοιο θύγατρες — δεύτερον δὲ, ὅτι οὐ κατὰ ἀλήθειαν ταῖς μούσαις ἐπιτάσσουσιν, ἀλλ' ἑαυτοῖς.

Πηληϊάδεω — ὁ κανών· οἱ Ἴωνές καὶ οἱ ποιηταὶ τὰς εἰς ου ληγούσας γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς σης εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ εω προφέρουσιν; οἷον Ξέρξου, Ξέρξεω· Ἀτρίδου, Ἀτρείδεω· ἐναντίως τοῖς Βοιωτοῖς καὶ τοῖς Αἰολεῦσιν· ἐκεῖνοι γὰρ διὰ τοῦ αο ποιοῦσι, τοῦ α ἐκτεινομένου· πᾶσα γὰρ γενικὴ ὀνόματος εἰς φωνῆεν λήγουσα καὶ περιττοσυλλαβοῦ-

a) Hucusque Villoisonius. b) Uncis contenta extant in Schol. sed cum variantibus. c) Habet et Villois. ad finem usque, sed cum var. d) Eustath. pag. 9. qui haec citat, apte addit Κρονίδαο.

σα τῆς ἰδίας εὐθείας, ἢ ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν καὶ συςέλλει τὴν λήγουσαν, οἷον καλῦ, καλοῖο, ἢ ἐκτείνει τὴν λήγουσαν καὶ συςέλλει τὴν παραλήγουσαν, οἷον Ἀτρίδεω, Πριαμίδεω, Πηληϊάδεω· Γίνεται δὲ Πηλιάδης ἐκ τῦ Πηλείδου πατρωνυμικοῦ, κατὰ τὴν διάλυσιν καὶ ἔκτασιν τῦ ε εἰς η, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α γίνεται Πηληϊάδης· ἐν ἡρωϊκῷ μέτρῳ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης εὐθειῶν γινομένας γενικὰς οἱ ποιηταὶ οὐ προφέρουσι διὰ τῦ ου, ἀλλὰ διὰ τῦ εω Ἰωνικῶς, ὡς Πηλείδεω· ἢ διὰ τῦ αο Δωρικῶς, ὡς Ὀρέςαο. Ἀχιλῆος — ἀναγνωςέον δι' ἑνὸς λ καὶ διὰ τὸ μέτρον καὶ διὰ τὸ ἄχος, ὅ ἐςι λύπην ἐπενεγκεῖν τοῖς Ἰλιεῦσιν· οἱ δὲ παρὰ τὸ μὴ θίγειν χείλεσι θηλῆς· ὅλως γὰρ οὐ μετέσχεν γάλακτος· a) ὅτι ὑπὸ Μυρμιδόνων b) ἐκλήθη Ἀχιλεὺς καθὼς Εὐφορίων λέγει· — ἐς Φθίην χειλεῖο κατήϊε πάμπαν ἀπάστος — τοὔνεκα Μυρμιδόνες μὲν Ἀχιλέα φημίξαντο·

Ξοῦθος c) ὁ Αἰόλυ παῖς, ἀγόμενος Κρέουσαν τὴν Ἐρεχθέως θυγατέρα, ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, Ἴωνα καὶ Ἀχαιόν· ὧν ὁ μὲν Ἴων ᾤκησεν τὰς Ἀθήνας· ὁ δὲ Ἀχαιὸς, φόνον ἐμφύλιον δράσας, παρεγένετο εἰς Θεσσαλίαν, καὶ κυριεύσας τῆς χώρας, τὺς ὑποτεταγμένυς ὑφ' ἑαυτῦ προσηγόρευσεν Ἀχαιύς· Ἕλληνες δὲ κοινῶς πάντες οἱ τῆς Ἑλλάδος ἐκλήθησαν ἀπὸ Ἕλληνος τῦ Διός· πρῶτον ὖν ὕτως ἐλέγοντο οἱ ἐν Θεσσαλίᾳ ἄνθρωποι· καὶ οὗτοι οὐ πάντες· ἀλλὰ μόνοι οἱ ἐν Ἑλλάδι τῇ πόλει· ἔπειτα τοίνυν μεγάλα

a) Hucusque schol. et Vill., qui variantes habet. b) Eust. p. 15. Ὅτι ἐκ τοῦ χιλὸς παρονομάζεται Ἀχιλεὺς, προφέρεται καὶ εἰς μαρτυρίαν καὶ Εὐφορίων λέγων -- ἐς Φθίην χιλῦ κατήϊε πάμπαν ἄγευςος -- τοὔνεκα Μυρμιδόνες μὲν Ἀχιλέα φημίξαντο -- Cod. tamen habet Μυρμιδόνεσσιν, et ἄπταςος. c) Sunt apud Schol. et Villois., non sine variantibus.

συνηθέντος τοῦ Ἕλληνος, καὶ τῶν τούτου παίδων, ἀπ' αὐτοῦ ἅπαντες ἐκλήθησαν Ἕλληνες·

V. 3. πολλὰς b) δ' ἰφθίμους ψυχάς — ἴφθιμον, μέλαν ἵππον· τινὲς δὲ σύνθετον εἶναι φασὶ τὴν λέξιν· ἰφίθυμος, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ μετάθεσιν τοῦ θ ἴφθιμος, τοῦ αὐτοῦ τῶν χρόνων ὑπερβιβασμοῦ γενομένου· ὥς περ καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρω βαρύτονον τοῦ ὁρμῶ· οὗ ὁ μέσος παρακείμενος ὦρα, καὶ Ἀττικῶς ὄρωρα, καὶ μεταθέσει ὤορα· οὕτως δὲ καὶ στοιχείου δύναται εἶναι μετάθεσις· ἀλλ' ἡ τοῦ μέτρου χρεία τὸν χρόνον μᾶλλον ὑπερβιβασθῆναι δίδωσι c) καλῶς δέ τινες μεταγράφουσι — πολλὰς δ' ἰφθίμους κεφαλάς — ἵνα περιφραστικῶς τοὺς ἀγαθοὺς καὶ τοὺς γενναίους ἄνδρας λέγῃ κεφαλὰς, ὡς — ἵππων d) ξανθὰ κάρηνα, — ἀντὶ τοῦ αὐτοὺς τοὺς ἵππους· οὐ γὰρ τὰ σώματα τῷ Ἅδῃ καταπέμπονται, ἀλλ' αἱ ψυχαί· τοὺς γενικωτάτους ἐμφαίνει τῶν τόπων τὸ προοίμιον· πόσον· πολλάς· ποῖον· ἰφθίμους· οὐσίαν· ψυχάς· τόπου· Ἄϊδι· χρόνου· προΐαψεν

ἰφθίμους — a) γίνεται δὲ ἴφθιμος παρὰ τὸ ἶφι, μόνου ὄντος τοῦ πρώτου ι — ἶφι ἀνάσσει — παράγωγον γέγονεν ἴφιμος, ὡς πρώϊμος, ἀπὸ τοῦ πρωΐ, τοῦ μέσου ι βραχέος ὄντος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ ἴφθιμος καὶ μετὰ τὸν πλεονασμὸν ὑπερτίθενται οἱ χρόνοι, τοῦ μὲν πρώτου ι συσταλέντος φύσει, τοῦ δὲ ἐφεξῆς ἐκταθέντος.

ἰφθίμους — ἰσχυρὰς, γενναίας· ἴφθιμος οἱονεὶ ἰφίθυμος, καὶ κατ' ἐκβολὴν τοῦ ι ἴφθυμος, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι ἴφθιμος, ὡς Ἀφροδύτη, Ἀφροδίτη·

a) Ex Eustath. verbis p. 16. dignoscitur hanc etymologiam ab antiquis manasse grammaticis, ex eo quod infra adfert in πολλὰς etc. οὐκ ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς. b) Cf. Eust. p. 15. c) Vill. usque ad λέγῃ κεφαλὰς solum et multum variat. d) Cod. mendose Ἱππώναξ.

Ἀΐδι — τῷ Ἅδῃ, ἀπὸ τῆς εὐθείας Ἅϊς· Ἅδης δὲ ὁ θάνατος, παρὰ τὸ σκοτεινὸν, καὶ ἀειδὴς τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀπολείας·

V. 4. *ἡρώων* a) — τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν· ἥρωας δὲ φασὶν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς κληθῆναι· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀέρος, ὥς φησιν Ἡσίοδος ἐν τοῖς ἔργοις καὶ ταῖς ἡμέραις — Ἠέρα ἑσσάμενοι πάντη φοιτῶσιν ἐπ' αἶαν — ἢ ἀπὸ τῆς ἐράσεως· τουτέστι τῆς μίξεως τῶν θεῶν· οἱ γὰρ θεοὶ θνηταῖς γυναιξὶ μιγνύμεναι ἐποίουν τὸ τῶν ἡρώων γένος· ἢ ἀπὸ τῆς ἔρας· ἔρα δὲ ἡ γῆ κατὰ διάλεκτον· ἐκ δὲ τῆς γῆς ἐπλάσθη τὸ τὸ τῶν ἡρώων γένος.

αὐτοὺς — b) ἀντὶ τὰ σώματα αὐτῶν· σημαίνει δὲ ἡ λέξις ε'· τὴν μόνοτητα, ὡς τὸ — Τυδείδης δ' αὐτός περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμίχθη — τὸ σῶμα, ὡς τὸ νῦν· τὴν ὑπεροχὴν, ὡς τὸ — αὐτὸς παρεγένετο ὁ βασιλεύς· — τὸν τόπον, ὡς τὸ — ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ — αὐτοῦ· — ἀντὶ τοῦ αὐτόθι, ἐπὶ τὸν τόπον· καὶ αὐτὸς, ἀντωνυμία·

ἑλλώρια — ἑλκύσματα, σπαράγματα· κτητικῷ τύπῳ ἀντὶ τοῦ ἕλωρα ἐχρήσατο· c) χρειῶδες δὲ καὶ ἡ τῆς ἔτευχε παράτασις γέγονεν· ἕλωρ παρὰ τὸ ἕλω·

τεῦχε — ἐποίει, Ἰωνικῶς καὶ ποιητικῶς.

V. 5. *οἰωνοῖσι* — τοῖς σαρκοφάγοις ὀρνέοις· λέγει δὲ γυψὶ καὶ κόραξιν· d) οἱ γὰρ γῦπες ἀντερείδοντες τοῖς ποσὶ, τῇ βίᾳ τὸ πᾶν ἕλκουσι σῶμα· οἳ καὶ τίκτουσι δίχα ἀῤῥένος· εἰ δὲ καὶ μὴ πάντες ἤσθιον, ἀλλ' ὡς ἀναιδῆ πᾶσι προὔκειτο· ἢ ὅτι καὶ τὰ μὴ ἐσθίοντα προσετρέπετο·

a) Similia apud Schol. et Vill., sed varie. b) Parum diversa in Eust. p. 19. c) Pauca apud Villois., usque ad παράτασις. d) Haec Schol. sed C. sequitur ut et Vill. sed varie.

Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή· — a) Διὸς βουλὴν, οἱ μὲν, τὴν εἱμαρμένην ἀπέδοσαν· ἄλλοι δὲ ἐξεδέξαντο δρῦν ἱερὰν μαντικὴν τοῦ Διὸς, ἐν Δωδωναίῳ ὄρει τῆς Θεσπρωτείας· ὡς αὐτὸς Ὅμηρος λέγει ἐν Ὀδυσσείᾳ — τόν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι ὄφρα θεοῖο — ἐκ δρυὸς ὑλικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐσακούσῃ — ἄλλοι δὲ ἀπὸ ἱϛορίας τινὸς εἶπον εἰρηκέναι τὸν Ὅμηρον· φασὶ γὰρ τὴν γῆν βαρυμένην ὑπὸ ἀνθρώπων πολυπληθίας, μηδὲ μιᾶς ἀνθρώπων οὔσης εὐσεβείας, αἰτῆσαι τὸν Δία κουφισθῆναι τοῦ ἄχθους· τὸν δὲ Δία, πρῶτον μὲν εὐθὺς ποιῆσαι τὸν Θηβαϊκὸν πόλεμον· δι' οὗ πολλοὺς πάνυ ἀπώλεσεν· ὕστερον δὲ πάλιν συμβούλῳ τῷ Μώμῳ χρησάμενος, ἣν Διὸς βουλὴν Ὅμηρος φησίν· ἐπειδὴ οἷός τε ἦν κεραυνοῖς ἢ κατακλυσμοῖς πάντας διαφθείρειν· ὅπερ τοῦ Μώμου κωλύσαντος, ὑποθεμένου δὲ αὐτῷ γνώμας δύο, τὴν Θέτιδος θνητογαμίαν, καὶ θυγατρὸς καλὴν γένναν, ἐξ ὧν ἀμφοτέρων πόλεμος Ἕλλησί τε καὶ βαρβάροις ἐγένετο, ἀφ' οὗ συνέβη κουφισθῆναι τὴν γῆν πολλῶν ἀναιρεθέντων· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ b) Τερασίνῳ τῷ τὰ Κύπρια πεποιηκότι εἰπόντι οὕτως·

ἦν ὅτε μύρια φῦλα κατὰ χθόνα πλαζόμενα
βαρυϛέρνου πλάτος αἴης·
Ζεὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε, καὶ ἐν πυκναῖς πραπίδεσσι
σύνθετο κουφίσαι ἀνθρώπων παμβώτορα γαῖαν
ῥιπίσας πολέμου μεγάλην ἔριν Ἰλιακοῖο,
ὄφρα κενώσειε θανάτου βάρος· οἱ δ' ἐνὶ Τροίῃ
ἥρωες κτείνοντο· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή·

καὶ τὰ μὲν παρὰ νεωτέροις ἱστορούμενα περὶ τῆς τοῦ Διὸς βουλῆς, ἔϛι τάδε· ἡμεῖς δὲ φαμὲν κατὰ τὴν Ἀριϛάρχου

a) **Haec, sed varie apud Schol. et Vill. b) Sic Cod., ut et infra in vers.**

καὶ Ἀφιστοφάνους δόξαν, τῆς Θέτιδος εἶναι βουλὴν, ἣν ἐν τοῖς ἑξῆς φησὶ λιτανεύουσαν τὸν Δία ἐκδικῆσαι τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν· καθάπερ καὶ τὰ κεφάλαια ἐν τῷ προοιμίῳ κεῖται τῆς ποιήσεως.

V. 6. ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα. — Ἀρίσταρχος συνάπτει προοῦσα τίς βουλὴ φαίνεσθαι καθ᾽ Ἑλλήνων, ἀφ᾽ οὗ χρόνου ἐγένετο μῆνις, ἵνα τὰ παρὰ τοῖς νεωτέροις πλάσματα δεξώμεθα.

διαστήτην — διέστησαν καὶ διεχώρησαν· ἡ τῶν δυῶν κατάχρησις μάλιστα πάντων τοῖς Ἀττικοῖς συναρμόζει.

V. 7. Ἀτρείδης — ὁ Ἀτρέως παῖς Ἀγαμέμνων· κατὰ μὲν Ὅμηρον Ἀτρέως παῖς τοῦ Πέλοπος· μητρὸς δέ οἱ Ἀερόπης· κατὰ δὲ Ἡσίοδον, Πλεισθένους· τὸ γένος Μυκηναῖος. ὃς ἤγαγε ασν΄· αλλοι δὲ λέγουσιν ἀγαγεῖν αρξγ΄· ναῦς εἰς Ἴλιον· ἐκπορθήσας δὲ τὴν Ἴλιον, καὶ ὑποστρέψας οἴκαδε, ἀναιρεῖται ὑπὸ Αἰγίστου τοῦ Θυέστου δόλῳ ἐπὶ εὐωχίας· οὗτος γὰρ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀποδημίας ἐμοίχευε τὴν Ἀγαμέμνονος γυναῖκα Κλυτεμνήστραν· κατὰ δὲ τοὺς τραγικοὺς αὐτὴν τὴν Κλυτεμνήστραν ἀνελεῖν αὐτὸν χιτῶνα μακρὸν ἔχοντα διέκδυσιν τραχήλου δοῦσαν αὐτῷ· ἔσχε δὲ ἐξ αὐτῆς υἱὸν μὲν τὸν Ὀρέστην, καὶ θυγατέρας δ΄· Λαοδίκην· Χρυσόθεμιν· Ἰφιγένειαν, καὶ Ἠλέκτραν. — Ἀτρίδης τε, μία ἡ ὀξεῖα· σπονδαϊκὸν γάρ· χωρὶς εἰ μὴ ἐπιφέροιτο ἡ διὰ τοῦ σφῶν ἀντωνυμία· ὡς ἐπὶ τοῦ τόξου σφεων· ἀλλ᾽ ἤτοί σφεας· κεῖθεν τότε λοέσσεταί τε· χρῖσαί τε· καὶ γενέσθαί τε· γράφεμέν τε· καὶ τὸ μὲν λοέσσεται ἵνα ἀποφύγωμεν τὸ πληθυντικὸν ῥῆμα· τὸ δὲ γενέσθαί τε, ἵνα τὸν διπλασιασμόν· πατρωνυμικὴ ἀντωνομασία ὁ τρόπος ἀντὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος· ὡς Ἀγελείη καὶ Τριτογένεια ἀντὶ τοῦ Ἀθηνᾶ.

δῖος — θεῖος· εὐγενής· ἢ ἀπὸ Διὸς ἔχων τὸ γένος· ἔντιμος· ἀπὸ γὰρ Αἰγίνης τῆς Αἴσωπος ποταμοῦ Θηβῶν Αἰακός· Αἰακοῦ δὲ Τελαμὼν καὶ Πηλεύς· Πηλέως δὲ Ἀχιλ-

λεύς. — δῖος· τὸ δι μακρὸν, ἀπὸ τοῦ Ζεὺς, ὃ κλίνεται Διός· καὶ ἐξ αὐτῆ δίῖος· ὁ ἀπὸ τοῦ Διὸς καταγόμενος· καὶ κράσει τῶν δύο ιι εἰς ι μακρὸν, δῖος.

V. 8. τίς τ' ἄρ σφωε — τίς δὴ αὐτοὺς τοὺς δύο 'Αγαμέμνονας, καὶ 'Αχιλλέα· πάλιν δὲ τοῦτο ὁ ποιητὴς ἐρωτᾷ τὴν μῦσαν, a) ἐπὶ τὸ διηγηματικὸν μετειών· οὐχ ὑποβάλλει τὰς διηγήσεις αὐτομάτως, ὡς μὴ τοῖς ἀκούυσι προσκορεῖς εἶ - σαι δοκεῖν· ἀλλὰ διὰ πεύσεως καὶ ἀποκρίσεως ἀντιπεποίηται τὴν ἀνόρθωσιν τῆς προθυμίας, καὶ διψῶσιν αὐτοῖς ἐπάγει τὴν ἀπόκρισιν, φιλέλλην ὤν· ὡς γὰρ τὴν ϛάσιν τῶν ἀριστέων ἐπικλᾷ θεοῖς· ὡς οὐκ ἀθεεὶ τῶν τοιούτων ἀνδρῶν ἡκόντων εἰς ἅμιλλαν· δύο δὲ εἴδη θεῶν παρὰ τῷ ποιητῇ· τὸ μὲν εἰς τὴν ποίησιν συντελῦν, καὶ πάθεσιν ὑποκείμενον παντοδαπῶς· τὸ δὲ ἀκήρατον·

V. 9. Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· — ὁ τῆς Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς 'Απόλλων· πάλιν δὲ ὡς ἀπὸ τῆς μέσης· Ζεὺς δὲ ἐρασθεὶς Λητοῦς τῆς Κοίυ θυγατρὸς ἑνὸς τῶν Τιτάνων καὶ Φοίβης, ἔγκυον αὐτὴν ἐποίησεν· ἥτις δεκαμηνιαίυ χρόνου διαγενομένυ, παρεγένετο διὰ θαλάσσης εἰς 'Αστερίαν τὴν νῆσον μίαν οὖσαν τῶν Κυκλάδων· ἐκεῖ τὲ ἐλθοῦσα καὶ ἁψαμένη δύο φυτῶν, ἐλαίας καὶ φοίνικος, διδύμους ἀπεκύησε παῖδας, ῎Αρτεμιν καὶ 'Απόλλωνα· καὶ τὴν νῆσον ἐκάλεσε Δῆλον· ὅτι ἐξ ἀδήλου βάσεως ἐῤῥιζώθη.

V. 10. ἀνὰ ϛρατόν — κατὰ τὸ στρατόπεδον· παρὰ τὸ στεῤῥῶς ἵϛασθαι· ἢ παρὰ τὸ ἵϛημι.

ὦρσεν — διήγηρεν· ἐνέβαλεν· Αἰολικῶς· παρὰ τὸ ὄῤῥω

a) Haec tantum Schol., sed Cod. sequitur. Ceterum non vacat ad trutinam vocare omnes Scholiorum editiones; hoc tantum sciat lector, quae edimus aut varias lectiones, aut omnino res novas historicas et grammaticas continere.

τὸ διεγείρω· καὶ παρὰ τοῦ ὄρω βαρυτόνε τοῦ ὁρμῶ· ὃ ἐ μέσων παρακείμενος ὦρα·

κακήν — κακωτικήν· παρὰ τὸ χάζω τὸ ὑποχορῶ· χάζος καὶ κακός·

λαοί — ὄχλοι· λᾶες κατὰ διάλεκτον οἱ λίθοι λέγονται· Προμηθέως παῖς Δευκαλίων γίνεται· ὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίην τόπων, γαμεῖ Πύῤῥαν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν οἱ θεοὶ πρώτην γυναῖκα· καὶ ἐπειδὴ Ζεὺς ἠθέλησε τὸ χαλκῦν γένος ἀπολέσαι, ὑποθεμένε Προμηθέως, Δευκαλίων τεκτηνάμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύῤῥας ἀνέβη· Ζεὺς δὲ πολὺν ὑετὸν ἀπ' ὐρανῦ χέας, τὰ πλεῖςα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν· ὥς τε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπυς· χωρὶς ὀλίγων· οἵ τινες συνέφυγον εἰς τὰ πλησίων ὑψηλὰ ὄρει· τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ςενώματα διέςη καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμῦ καὶ Πελοπονήσου συνεχύθη πάντα· Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας ἴσας, τῷ Παρνασῷ ὄρει περιΐσχει· κἀκεῖ τῶν ὄμβρων παῦλαν λαβόντων, ἐκβὰς εὐθὺς ἔθυσε Διῒ Φυξίῳ· Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμὴν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αἰτῆσαι ὅ τι βούλεται· ὁ δὲ αἰτεῖται ἀνθρώπυς αὐτῷ γενέσθαι· καὶ Διὸς εἰπόντος ὑπὲρ κεφαλῆς λίθον βάλλειν, αὐτὸς ἔβαλλεν αἴρων τοὺς λίθους· καὶ οὓς μὲν ἔβαλλεν ὁ Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο· οὓς δὲ ἡ Πύῤῥα, γυναῖκες· ἡ ἱςορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ.

V. 11. ἀρητῆρα — τὸν ἱερέα· παρὰ τὸ ἀρᾶσθαι· ὅ ἐςιν εὔχεσθαι· τὰ δύο ὀνόματα καθ' ἑνὸς προσώπε λέγονται· ὧν τὸ μὲν ἐςι κύριον· τὸ δὲ ἐπίθετον καὶ προσηγορικόν· τὰ ἄρθρα οὖν ἐν τοῖς κυρίοις ἐν τῷ πολιτικῷ λόγῳ ἐντάττειν προσῆκεν· οἱ μὲν τοι ποιηταὶ καὶ ἐν τούτῳ ἐντάττουσιν· ὡς καὶ ὁ ποιητὴς ἐνταῦθα· ἢ κατὰ τὸν Χρύσιν ἠτίμησεν

ἀρητῆρα· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Χρύσην τὸν ἀρητῆρα· — **Καὶ ἄλλως·** — Χρύσην ἀρητῆρα· ὑπερβατὸν ἀρητῆρα Χρύσην· τὰ γὰρ ἐπιθετικώτερα συντασσόμενα κυρίως ἢ προσηγορικῶς τὰ ἄρθρα δέχονται· εἰ μὴ ἐπαγόμενα ῥήματα πρωτότυπα κατηγοροίη· τότε γὰρ ἀδιαφορεῖ τὸ ἄρθρον· τὸν Χρύσην ἀρητῆρα ὠνόμασε τὸν ἀρητῆρα Χρύσην· ἔστιν οὖν ὡς τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος· ἀρητὴρ δὲ, παρὰ τὸ αἴρειν τὰς χεῖρας εἰς προσευχήν· ἢ παρὰ τὸ ἀρέσκειν τῷ θεῷ· καὶ πάλιν παρὰ τάξιν ἐχρήσατο τῷ ἄρθρῳ. ἐχρῆν γὰρ εἰρηκέναι· τὸν ἀρητῆρα Χρύσην· ὁπόταν γὰρ δύο ὀνομάτων συντασσομένων τὸ μὲν, κύριον ᾖ, τὸ δὲ, προσηγορικὸν, τὸ ἄρθρον οὐ τῷ κυρίῳ, ἀλλὰ τῷ προσηγορικῷ συντάσσομεν· ὁπόταν δὲ δύο ὀνόματα, ὧν τὸ μὲν, προσηγορικόν ἐστι, τὸ δὲ ἐπιθετικὸν, τὸ ἄρθρον οὐ τῷ προσηγορικῷ, ἀλλὰ τῷ ἐπιθετικῷ συντάξομεν· οὐδεὶς γὰρ ἐρεῖ τὸν γραμματικὸν καλόν· ἀλλὰ τὸν καλὸν γραμματικόν. τὸ ἄρθρον τῷ ἐπιθετικῷ προτάξας, οὐ τῷ προσηγορικῷ.

V. 12. θοάς — ταχείας, παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω· σημαίνει δὲ καὶ ὀξείας· ὡς ἐν ἐκείνοις — ἔνθ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκα θοῇσιν.

ἐπὶ νῆας — ἐπὶ τὰς ναῦς ὅ ἐστι τὰ πλοῖα· παρὰ τὸ νῶ, τὸ κολυμβρῶ.

V. 14. στέμματα — Λάδωνος τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμοῦ Δάφνη ὑπῆρχε θυγάτηρ εὐπρεπεστάτη· ἐρασθεὶς δὲ αὐτῆς ὁ Ἀπόλλων, καὶ βουλόμενος αὐτῇ συγγενέσθαι, ἐδίωκε. καταλαμβανομένης δὲ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ θεοῦ, φασὶν εὔξασθαι τῇ μητρὶ τῇ γῇ χάσματι αὐτὴν δεχθῆναι· γενομένου δὲ τούτου, καὶ τῆς γῆς ἀναδούσης ὁμώνυμον φυτὸν, Ἀπόλλων θεασάμενος ἐξεπλάγη· καὶ τὸ μὲν δένδρον ἀπὸ τῆς παρθένου δάφνην προσηγόρευσεν ὁμωνύμως· λαβὼν δὲ τὸν κλάδον αὐτὸς ἐστέψατο.

V. 15. χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ — περὶ τῷ κεχρυσωμένῳ σκήπτρῳ· ὅ ἐςι τῇ χρυσῇ ῥαύδῳ τῇ βασιλικῇ· ἵνα εἰ μὲν εἶεν θεοσεβεῖς, τὸ στέμμα· εἰ δὲ φιλοχρήματοι, τὰ ἄποινα· εἰ δὲ οἰκτίρμονες, τὸ γῆρας αἰδεσθῶσιν· ὁ δὲ ςίχος ἔχει τὴν καλουμένην περὶ τὸ μέτρον συνίζησιν.

V. 18. Ὀλύμπια — Ὄλυμπος κατὰ μὲν Ὅμηρον ὄρος τῆς Μακεδονίας· μέγιςον ἱερὸν τῶν θεῶν· κατὰ δὲ ἀλληγορίαν, Ὄλυμπος ἐςιν ὁ οὐρανὸς, οἱονεὶ ὁλολαμπής τίς ὤν.

Διατί ὁ Χρύσης κατὰ τῶν οἰκείων ηὔχετο; λέγομεν δὲ ὅτι πρῶτον ἔδει κολακεύειν τὸν τύραννον· καὶ ταῦτα λέγειν, ἅπερ ἐπεθύμει δρᾶσειν· δεύτερον δὲ, ὅτι διὰ τοὺς Τρῶας ἀπωλωλέκει τὴν θυγατέρα· ὅθεν εὐλόγως κέχρηται ταῖς ἀραῖς κατ' αὐτῶν· ἡ γὰρ ἀνάγκη καὶ τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ ἐπαρᾶσθαι ποιεῖ καὶ εἰκότως· οὐκ ἀνασχόμενοι γὰρ λέγειν Ἀλέξανδρον, αὐτῷ καὶ τοῖς ἀγχιςεύουσιν κακῶν πρόξενοι γεγένηνται·

V. 24. θυμῷ — τῇ ψυχῇ· κυρίως δὲ λέγεται θυμὸς μέρος τῆς ψυχῆς· τρία αὐτῇ εἶναι μέρη ὁ Πλάτων φησί· τὸ μὲν λογικὸν, τὸ τῇ κεφαλῇ καθιδρυμένον· τὸ δὲ θυμικὸν, τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ· τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν, τὸ ἐν τῷ ἥπατι· τὸ περὶ γαςέρα καὶ τὰ λοιπα· καὶ τοῦ μὲν λογικοῦ, ἀρετὴ· φρόνησις· κακία· κακία δὲ ἡ ἀφροσύνη· τοῦ δὲ θυμικοῦ, ἀρετὴ· ἀνδρεία· κακία· κακία δὲ δειλία· τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ, ἀρετὴ· ἐγκράτεια· κακία· κακία δὲ, ἀκασία· ποτὲ μὲν οὖν ὁ θυμὸς παρὰ τῷ ποιητῇ σύμπασαν τὴν ψυχὴν σημαίνει· ὡς ἐν τούτῳ — ἔνθ' ὅγε τοὺς ἐξενάριζε· φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμόν — ἐνίοτε δὲ τὰ μέρη αὐτῆς· τὸν μὲν λογισμὸν οὕτως — ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκε — τὸ δὲ θυμικὸν οὕτως — σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν — ἴσχε ἐνὶ ςήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων — τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν οὕτως — ὦ θυμῷ εἴξας μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.

V. 26. κιχείω — καταλάβω· μετὰ σπουδῆς ὁ Ἀγαμέμνων ἀπελαύνει τὸν Χρύσην· εἰδὼς ὤτι παρὼν δυσωπεῖ τοὺς Ἕλληνας· καὶ οὐ τοῦτο δὲ λέγει ὅτι γηράσας αὐτὴν ἀποδώσει, ἀλλ' ὅτι πρότερον γηράσει, ἢ ἐκείνῳ ἀποδοθήσεται· ἀποτρέπει δὲ αὐτόν· ἀρκετὸν γὰρ τὸ μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἀρχομένοις τὰς κρίσεις· ἄλλως οὐκ ἐπεκυρηκεύσατο· ἀλλὰ τὸ τοῦ βασιλέως γέρας ᾔτει παρὰ πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· ὥς που καὶ ἀλλαχοῦ φησί· τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι, ἀντὶ γενικῆς.

V. 27. ἢ νῦν — ἢ ἐν τῷ παρόντι καιρῷ· τὸ νῦν τὸν ἐνεστῶτα μέλλον ἐσήμανε.

δηθύνοντα — ἐγχρονίζοντα, ἀπὸ τοῦ δῆθα.

ἢ ὕστερον — ἢ ἐκ δευτέρου· ἐκ τῆς ὑποπροθέσεως ὑπότερον· καὶ κατὰ συσκοπὸν ὕστερον·

V. 28. μή νύ τοι — μὴ οὐκ ἄν σοι ἀναιρεῖ τὴν ἐλπίδα· μή ποτε καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς τῆς σῆς ἀναιδείας οὐκ ἀνασχόμενος περιόψεταί σε· ἢ ὡς πορθούμενον παρίδῃ (ἐρείδῃ) πάντως καὶ φονευόμενον.

σκῆπτρον — ἡ βασιλικὴ ῥαῦδος· παρὰ τὸ σκήπτεσθαι τὸ ἐπερείδεσθαι.

V. 30. ἐν Ἄργεϊ — ἐν τῷ Ἄργει· ὅ ἐστι τῇ Πελοποννήσῳ νῦν καλουμένῃ· ὁ δὲ Ἀγαμέμνων ἦν τῆς Μυκήνης πόλεως αἰγιαλικῆς. ἡ γὰρ Πελοπόννησος τὸ ἀρχαῖον Αἰγιάλεια ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Αἰγιαλέως τοῦ υἱοῦ Ἰνάχου, τοῦ ἐν Ἄργει ποταμοῦ, καὶ Μελίας τῆς ὠκεανοῦ· ὕστερον δὲ πάλιν, Ἀπία ἐκλήθη· ἀπὸ Ἄπιδος Φορωνέως παιδός· εἶθ' οὕτως Ἄργος, ἀπὸ Ἄργου τοῦ πανόπτου· τελευταῖον δὲ πάντων, Πελοπόννησος ἀπὸ τοῦ κρατῆσαι τῆς χώρας τὸν Ταντάλου υἱὸν Πέλοπα. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ παλαιὸν ἡ Πελοπόννησος εἰς πέντε διῃρεῖτο μοίρας· Ἀργολικήν· Πυλικήν· Λακωνικήν· Μεσσηνικήν· Καδικήν· Ἰστέον ὅτι αἱ τοιαῦται δοτικαὶ, ἐὰν μὴ ἐπιφέρηται σύμφωνον, διαιροῦνται — Διομήδεϊ Παλλὰς

'Αθήνη — εἰ δὲ φωνῆεν, οὐχί — σῷ θάρσει ὅτ' ἐμόν — ἐὰν μὴ κωλύῃ μέτρον· οἷον — ἐν δὲ φάει κάλεσον χαριζομένη πόσεϊ ᾧ — τινὰ δὲ καὶ χωρὶς μέτρυ παρήλλακται — πλήθει πρόσθ' ἔβαλον, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ.

V. 31. ἱςὸν ἐποιχομένην — ἱστουργοῦσαν, καὶ ὑφαίνυσαν· διατί ἐπάγει τοῖς τέκνοις καὶ τῇ γαμετῇ τὴν αἰχμάλωτον; ὅτι οὐ δι' ἐπιθυμίαν αὐτὴν τοσοῦτον ἀσπάζει, ἀλλὰ διὰ στρατιωτικὴν ὕβριν· ἵν' ἅπερ Μενέλαος ἐπεπόνθει, τὰ αὐτὰ καὶ αὐτὸς ἀντιδράσῃ· ὡς καὶ ὁ Νέςωρ φησί — τῷ μήτις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι — πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι· — καὶ τὰ ἑξῆς.

καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν — καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης ἀντιλαμβανομένην καὶ μετέχυσαν· λέχος δὲ ἡ κοίτη· τοῦ ἐμοῦ λέχος μεταλαμβάνουσαν· ἀντιοῶν ταύτης τὲ ἐστὶ σχῆμα ἀντὶ τοῦ ἐμῦ λέχυς· ἐφύβριςος δὲ ἡ παρὰ πολεμίοις μίξις· καὶ τῦτο παρθένῳ φησὶ γοῦν — ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν — ὅτι δὲ ἐφ' ὕβρει φησὶν αὐτῆς χρήσασθαι·

Ὅρα πῶς τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ἱστοῦ συμπεριέλαβε τὸ λέχος· a) αἱ πάλαι γυναῖκες ἱστῶσαι ὕφαινον, καὶ ἐπιπορευόμεναι τὸν ἱστόν· πρώτην δὲ γυναῖκα Αἰγυπτίαν Ὑρ τὸ ὄνομα καθεζομένην ὑφάναι φασίν· ἀφ' ἧς Αἰγύπτιοι τῆς 'Αθηνᾶς ἄγαλμα ἱδρύσαντο, ὥς φησιν Ἔφορος ἐν τοῖς εὑρήμασι.

V. 32. μή μ' ἐρέθιζε — μὴ μὲ παρόξυνε· τὰ γὰρ ἀποθύμια ἐρεθιςικὰ ἡγύμεθα εἶναι· παρὰ τὸ ἐρέθω, ἐρεθίζω.

V. 33. ἔδδεισεν — ἐφοβήθη· εὐλαβήθη· λίαν ἀνέλπιδος

a) Similia ab Eust. p. 31. memorantur, qui tamen Ephorum non citat, neque nomen mulieris aegyptiae tradit; en eius verba: Ἑςῶσαι γὰρ καὶ ἐπιπορευόμεναι ὕφαινον αἱ ποιούμεναι τὴν ἱςουργίαν, διὰ τὴν τῶν ὑφαινομένον ὡς εἰκὸς πλατύτητα· πρώτη δὲ τις Αἰγυπτία γυνὴ. καθεζομένη ὕφανεν· ἀφ' ἧς καὶ Αἰγύπτιοι 'Αθηνᾶς ἄγαλμα καθημένης ἱδρύσαντο.

γενομένυ, ἄπεισι· διδάσκει δὲ ὁ ποιητὴς εἴκων ταῖς ὑπερβολαῖς.

καὶ ἐπείθετο — ἀντὶ τοῦ οὐ κατέπρασσεν· οἰκείως δὲ τὸν ἠτιμασμένον καὶ φοβούμενον γέροντα καλεῖ πλεονεκτιζόμενον.

V. 34. βῆ — ἔβη, ἐπορεύθη· τὸ σχῆμα ἀφαίρεσις Ἰωνικὴ καὶ ποιητική.

ἀέκων — ἡσυχάζων. σιωπῶν· παρὰ τὴν ἀκοήν· τοῦτο παρὰ τὸ χέω· ἀκέω καὶ ἀκήν.

παρὰ θῖνα — παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ὃς οὕτω καλεῖται ἀπὸ τῦ θίνεσθαι, ὅ ἐςι τύπτεσθαι τῇ προῤῥήξει τῶν κυμάτων· ἔστι καὶ ἀρσενικόν· — ἐκβάντες ἐπὶ θῖνα βαθὺν καὶ ὑπήνεμον.

πολοφλοίσβοιο θαλάσσης — πολυήχου, πολυταράχου· ὀνοματοποιΐα ὁ τρόπος.

V. 36. ἄνακτι — τῷ βασιλεῖ· νῦν δὲ θεῷ, τῷ Ἀπόλλωνι· ἢ ὅτι αὐτός ἐςι, τῷ ἡλίῳ, μείζων δὲ τῶν φαινομένων, ἢ ὡς μουσικὸν αὐτὸν ἄνακτα ὁ ποιητής φησι τῷ ἰδίῳ ἄνακτι.

ἠΰκομος — εὔκομος· ἀπὸ μέρυς καλή· ὁ τρόπος παραβολή· ἔγνωμεν γὰρ ὅτι Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ἐκτέταται δὲ διὰ τὸ μέτρον.

Ὅρα δὲ κατὰ ἀλληγορίας τάδε· ὁ κατὰ φυσικὸν λόγον Ἀπόλλων ἥλιος ὢν, ἀνατείνει τὰ ὑγρὰ ςοιχεῖα· Ἀθηνᾶ δὲ, ἡ φρόνησις· Ἄρης δὲ, ἀφροσύνη· Ἀφροδίτη, πορνεία· ἐναντία δὲ καὶ πολέμια ταῦτα ἐςὶν ἀλλήλων· Ἥρα δέ ἐςιν ἀήρ· Ἄρτεμις δὲ, σελήνη· αἐρότομος τίς οὖσα, ἡ τὸν ἀέρα τέμνουσα· Ἑρμῆς δέ ἐςιν ὁ λόγος· Λητὼ δὲ, ἀμνημοσύνη, οἷον ληθότης τῶν λόγων· Ἥφαιςος δὲ, τὸ πῦρ· Ξάνθος δὲ, τὸ ὑγρόν· ἀλλότριον δὲ τὸ πῦρ τοῦ ὑγρῦ·

Ἡ οὖν τῶν θεῶν μάχη περιέχει φυσικῶν ςοιχείων πρὸς ςοιχεῖα ἀντίταξιν, κακιῶν δὲ πρὸς ἀρετάς· Ἀπόλλων μὲν

γὰρ ἐναντιοῦται τῷ Ποσειδῶνι· τὸ μερικὸν πῦρ τῷ πάντη ὑγρῷ· Ἀθηνᾶ δὲ, ἀρετὴ, ἡ φρόνησις, τῷ Ἄρει τῇ ἀφροσύνῃ· Ἥρα δὲ, τῇ Ἀρτέμιδι· ὁ περίγειος ἀὴρ, τῇ σελήνῃ· Ἑρμῆς Λητοῖ· ὁ λόγος τῇ λήθῃ· Ἥφαιστος δὲ Ξάνθῳ· τὸ ὅλον πῦρ μένει τῷ ὕδατι. Τὸ μὲν γὰρ τῆς Σικελίας ὕδωρ κεκερασμένον ἔχει πῦρ· καὶ φλόγα μὲν ὄψει κάτωθεν ἀπ' αὐτῆς ἀλλομένην ἄνωθεν. γῆθεν δὲ τὸ ὕδωρ ψυχρόν ἐστι, οἷόν περ χιών. οὕτω πυρὸς a) (τῆς μητροπόλεως τῶν Σάρδεων.)

V. 38. Κίλλαν τε ζαθέην — Πέλοψ ὁ Ταντάλου κατὰ μισθὸν παιδικῆς ὥρας, λαβὼν παρὰ Ποσειδῶνος ἵππους ἀδαμάστους σὺν τῷ ὀχήματι, ἔσπευσεν εἰς Πίσσαν τῆς Λέσβου ἐπὶ τὸν τῆς Ἱπποδαμίας γάμον· τὸν μνηστηροκτόνον αὐτῆς πατέρα Οἰνόμαον καταγωνίσασθαι ἐπιθυμῶν· γενομένῳ δὲ αὐτῷ περὶ Λέσβον, Κίλλος ὁ ἡνίοχος τελευτᾷ τὸν βίον· ὃς καὶ καθ' ὕπνον ἐπιφανεὶς τῷ Πέλοπι σφόδρα ὀδυνηρῶς ἐπ' αὐτῷ ἔχοντι, ἀπωδύρετό τε τὴν ἑαυτοῦ ἀπώλειαν, καὶ περὶ κηδείας ἠξίου· διόπερ ἀναστὰς, ἐξερυπάρου τὸ εἴδωλον διὰ πυρός· εἶθ' οὕτως ἔθαψε τὴν τέφρην ἐπιφανῶς τοῦ Κίλλου· ἠρίον ἐπ' αὐτῷ ἐγείρας· καὶ πρὸς τῷ ἠρίῳ αὐτοῦ ἐδείματο ἱερὸν Κιλλαίου Ἀπόλλωνος προσαγορεύσας· διὰ τὸ αἰφνιδίως τὸν Κίλλον ἀποθανεῖν· οὐ μὴν ἀλλὰ, πόλιν κτίσας, Κίλλαν ὠνόμασεν· ὁ μέν τοι Κίλλος, καὶ μετὰ θάνατον, τῷ Πέλοπι δοκεῖ συλλαβέσθαι, ὅπως περιγένηται τοῦ Οἰνομάου περὶ τὸν δρόμον· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Θεοπόμπῳ.

Τενέδοιό τε — ἡ Τένεδος νῆσος ἐστὶ πρὸ τῆς Τροίας κειμένη· οὔπω δὲ πρότερον τοῦτο εἶχε τὸ ὄνομα· καὶ γὰρ οὐδὲ Κύκνῳ τοῦ Ποσειδῶνος Τέννης ἦν καὶ Λευκοθέα· Λευκόφρυν δὲ αὐτὴν οἱ πρότερον ὠνόμαζον· ἐπειδὴ δὲ ἄρα τῷ Κύκνῳ ἐγενήθησαν ὁ Τέννης καὶ ἡ Λευκοθέα, ἡ μὲν

a) Haec manu recentiori notantur, et scholiis extranea.

μήτηρ αὐτῶν οὐκ ἔτι ἦν. ἐπέγημε δὲ ὁ Κύκνος Φυλονόμην ἢ ὡς ἔνιοι, Πολύβοιαν· ἡ Φυλονόμη δὲ, καὶ γὰρ εἰς ἄνδρας ἐτέλη ἤδη ὁ Τέννης, ἐρασθεῖσα αὐτοῦ, λόγους περὶ συνουσίας ἠνέγκατο πρὸς αὐτόν. τοῦ δὲ τοῦ πατρὸς τὴν κοίτην δικαίως τηρήσαντος, κατηγορήσατο πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι ἐτεθελήκει αὐτὴν βιάσασθαι· ὁ δὲ πιστεύσας τῇ κατηγορίᾳ, συλλαβὼν τὸν παῖδα, ἐνέβαλεν εἰς λάρνακα· καὶ ἐῤῥιψεν εἰς τὴν ὑποκειμένην θάλασσαν· ὃν διὰ σωφροσύνην καὶ διὰ τὸ εἶναι αὐτῷ υἱωνὸν, ἔσωσεν ὁ Ποσειδῶν· τὴν γὰρ λάρνακα προσενεχθῆναι τῇ Λευκόφρυϊ νήσῳ ἐποίησεν· ἣν καὶ θεασάμενοι καὶ ἀφελόντες ἐπιχώριοι τὸ ἐπίθεμα, μαθόντες τὲ τὸ γεγονὸς, οὐ μόνον ἑαυτὸν τοῦτον βασιλέα κατεστήσαντο, ἀλλὰ καὶ ἀπ' αὐτοῦ Τένεδον τὴν νῆσον προσηγόρευσαν.

V. 39. Σμινθεῦ — ὦ Σμίνθιε Ἀπόλλον· ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀπόλλωνος· Σμίνθος γὰρ τόπος τῆς Τρῳάδος· ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Σμινθίου· ἀπὸ αἰτίας τῆσδε· ἐν Χρύσῃ πόλει τῆς Μυσίας Κρίνις τὶς ἦν ἱερεὺς Ἀπόλλωνος τοῦ ἐκεῖσε· τούτῳ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς, ἔπεμψεν τοῖς ἀγροῖς αὐτοῦ μύας· οἵτινες τοὺς καρποὺς ἐλυμαίνοντο· βουληθεὶς δέ ποτε ὁ θεὸς αὐτῷ καταλλαγῆναι, πρὸς Ὅρσιν τὸν ἀρχιβουκόλον αὐτοῦ παρεγένετο· παρ' ᾧ ξενιθεὶς ὁ θεὸς, ὑπέσχετο κακῶν ἀπαλλάξαι· καὶ δὴ παραχρῆμα τοξεύσας τοὺς μῦς, διέφθειρεν· ἀπαλλασσόμενος οὖν, ἐνετείλατο τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ δηλῶσαι τῷ Κρίνιδι· οὗ γενομένου, ὁ Κρίνις ἱερὸν ἱδρύσατο τῷ θεῷ· Σμινθέα αὐτὸν προσαγορεύσας· ἐπειδήπερ κατὰ τὴν ἐγχώριον αὐτῶν διάλεκτον, οἱ μῦες σμίνθιοι καλοῦνται· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Πολέμωνι· ἄλλοι δὲ οὕτως εἶπον· ὅτι Κρῆτες ἀποικίαν στελλόμενοι, χρησμὸν ἔλαβον παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅπου αὐτοῖς ἐναντιωθῶσι γηγενεῖς, ἔλεγον δὲ περὶ μυῶν, ἐκεῖ κτίσαι πόλιν· οἱ δὲ ἀπέλυσαν τοὺς ἀποί-

νους· ἐλθόντες δὲ εἰς τὸν Ἑλήσποντον, καὶ τῆς νυκτὸς ἐπιγενομένης, μῦες ἔκοψαν αὐτῶν τοὺς τελαμῶνας τῶν ὅπλων· πρωῒ δὲ ἀναςάντες καὶ θεασάμενοι τοῦτο, σοφισάμενοί τε καθ' ἑαυτοὺς, ἔκτισαν ἐκεῖ πόλιν· ἣν τινα ἐκάλεσαν Σμινθίαν· οἱ γὰρ Κρῆτες τοὺς μῦας, σμίνθους καλοῦσιν· ἐκ τούτου καὶ Ἀπόλλων Σμίνθιος ἐκλήθη, διὰ τὸ ὑπερασπίζειν αὐτῆς, ὁ κατὰ φυσικὸν λόγον Ἀπόλλων ἥλιος ὤν.

ἔρεψα — ὠρόφωσα, παρὰ τὸ ἐρέφω, ὅθεν καὶ εἰραφιώτης ὁ Διόνυσος λέγεται· ἐςέφετο γὰρ κισσῷ· ἢ ἀπὸ τȣ ἐῤῥάφθαι αὐτὸν τῷ μηρῷ τοῦ Διός· ἢ παρὰ τὴν ἔριφον τροφὸν αὐτȣ γεναμένην· ἢ παρὰ τῷ ἐρίφῳ αὐτὸν συναναστραφῆναι· ἢ παρὰ τὸ ἐρίῳ αὐτὸν πλέκεσθαι· ἐξ ὅλων οὖν τῶν ἐτυμολογιῶν ἡ ει δίφθογγος αἰτεῖται· μηδεὶς δὲ ἡμᾶς νεμεσητȣς ἀποφήνειεν ὡς εἰκῆ τὸ εἰραφιώτης ἐνταῦθα γράψαντας· οὐ γάρ ἐςι ποιητȣ, ἀλλ' Ἀλκέȣ (sic) ἐῤῥαφεώτȣ γὰρ ἄναξ.

V. 41. τόδέ μοι — τοῦτο δέ μοι· ὀξύνεται τὸ το δεικτικῶς· ὡς ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος — τόδέ τοι ξεινήϊον ἔςω — τὸ τόδε Ἀρίςαρχος δύο μέρη λόγȣ. Ἡρωδιανὸς, ἕν· Ἀρίςαρχος ὀξύνει τὸ δέ· ὁμοίως τὸ — τό δέ τοι ξεινήϊον ἔςαι — ἵν' ᾖ δύο μέρη λόγȣ· Πτολεμαῖος δὲ ἓν ποιῶν, ἐπὶ τὸ το τίθησι τὴν ὀξεῖαν· ἐπείσθη δὲ ἡ παράδοσις Ἀριςάρχȣ·

κρήηνον — ἐπιτέλεσον· κρανῶν, ἐπιτελέσαι οἷον· περικεφαλὴν ἐπιθεῖναι τῷ πράγματι· γίνεται δὲ ἐκ τȣ κρανῶ, ἔκρηνα, κρῆνον, καὶ πλεονασμῷ κρήηνον.

V. 42. τίσειαν — τιμωρίαν δοῖεν, ὅ ἐςι παράσχοιεν· ἤτοι τιμήσειαν τὰ ἐμὰ δάκρυα τοῖς σοῖς βέλεσιν ἀναγκασθέντες· ἢ ἀντὶ τῶν ἐμῶν δακρύων τιμωρίαν δοῖεν τοῖς σοῖς βέλεσιν. ὥςε εἶναι αἰτιατικὴν ἀντὶ γενικῆς.

Διατί δὲ ὁ Ἀπόλλων ὑπὲρ τοῦ Χρύσȣ οὐ τὸν Ἀγαμέμνονα, ἀλλὰ τοὺς Ἕλληνας ἐτιμωρήσατο, καί τοι οἱ μὲν

ἐκέλευον — αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα — ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ; — ἢ ὅτι οὕτως ηὔξατο ὁ ἱερεὺς — τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσι — διατί ὁ ἱερεὺς οὕτως ηὔξατο ἀδίκως, τίσειαν Δαναοί; ἢ ὅτι εἰ μὲν ὁ Ἀγαμέμνων ἀπώλετο, ᾤχοντο ἂν ἀποπλέοντες, καὶ οὐδ' ἀπεδόθη ἡ Χρυσηΐς· σωζομένου δὲ τοῦ βασιλέως, ὁρῶντες τὰ γενόμενα, μένειν τε ἔμελλον καὶ ἀποδώσειν ἐκβιάσασθαι τῷ αἰτίῳ τῆς μήνιδος τὴν Χρυσηΐδα·

Δαναοί — οἱ Ἕλληνες, οὕτως. Βῆλος ὁ Ἀγήνορος μὲν ἀδελφὸς, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης· ἀφ' ἧς ἡ χώρα ὠνόμασται Λιβύη· βασιλεύων Αἰγυπτίων, γαμεῖ Ἀγχιόνην τὴν Νείλου θυγατέρα· καὶ αὐτῷ γίνονται παῖδες δίδυμοι, Αἴγυπτος καὶ Δαναός· Δαναὸν μὲν οὖν Βῆλος ἐν Λιβύῃ κατοικίζει· Αἴγυπτον δὲ ἐν Ἀραβίᾳ· ὃς καταστρεψάμενος τὴν τῶν Μελαμπόδων χώραν, ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν Αἴγυπτον· γίγνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν Αἰγύπτῳ μὲν πεντήκοντα παῖδες· Δαναῷ δὲ θυγατέρες πεντήκοντα· στασιασάντων δὲ αὐτῶν περὶ τῆς ἀρχῆς, ὕστερον Δαναὸς τοὺς τοῦ Αἰγύπτου παῖδας δεδοικὼς, καθότι καὶ ἐκ χρησμοῦ ἠκηκόει, ὅτι φονευθήσεται ὑπὸ ἑνὸς αὐτῶν, Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης αὐτῷ, ναῦν πρῶτος κατεσκεύασε τὴν κληθεῖσαν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ, Πεντηκόντορον· ἐν ᾗ τὰς κόρας ἐνθέμενος ἔφυγε· προσχὼν δὲ τῇ Ῥόδῳ τὸ τῆς Ἰνδίας Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἱδρύσατο· ἐντεῦθεν δὲ ἧκεν εἰς Ἄργος, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ παραδίδωσιν Ἑλλάνωρ ὁ τότε βασιλεύων· αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας, ἀφ' ἑαυτοῦ τοὺς ἐνοικοῦντας, Δαναοὺς ὠνόμασεν, ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος.

Διατί δὲ ὁ Χρύσης οὐ κατὰ Ἀγαμέμνονος ηὔχετο τοῦ ὑβρίσαντος αὐτὸν, ἀλλὰ κατὰ πάντων τῶν Ἑλλήνων; φαμὲν,

ὅτι Ἀγαμέμνονος ἀποθανόντος ὁ στρατὸς ἐλύετο· καὶ Χρυσηῒς εἰς Ἑλλάδα ἀπήγετο· ἀναιρουμένων δὲ τῶν ὄχλων, ζήτησις ἦν τοῦ πάθους· ἀπόδοσις δὲ τῆς κόρης· καὶ ἀποθανὼν μὲν Ἀγαμέμνων, ἄλυπος ἦν· ζῶν δὲ, βασανίζεται, βλέπων ἅτε βασιλεὺς ἀπολλυμένους τοὺς ὄχλους· ἢ, ὅτι πᾶσιν ἠράσατο, ἀνθ' ὧν πάντες ὁμοῦ γενόμενοι, οὐχ ὑπέσχον τὴν τοῦ βασιλέως ὕβριν· δικαίως οὖν αὐτοὶ ἔπαθον· καὶ γὰρ Ἡσίοδος φησί — πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἑνὸς ἀνδρὸς ἀπηύρα.

V. 43. τοῦ δ' ἔκλυε — τούτου δὲ ἐπήκουσε· συνητίμαστο γὰρ τῷ ἱερεῖ· καὶ ὅτι Τρωϊκός ἐστιν ὁ θεός· ἀπολίτευτον δὲ τὸ πρὸ τῆς εὐχῆς ἐπικουρῆσαι· διδάσκει οὖν ὅσον ὀνίνησι θυσία καθαρά· ὅσον δὲ ἀνωφελὴς ἡ μυσαρά· a) « οἷα Αἰγίσθου· πολλὰ δ' ἀγάλματα ἀνῆψεν ».

Φοῖβος — καθαρὸς, ἀμίαντος, ἢ μαντευτικός· φοῖβον δὲ τὸν καθαρόν· Ἡσίοδος δὲ, b) μαμμωνυμικῶς, Φοῖβον αὐτὸν καλεῖ ἐκ Φοίβης.

V. 44. κὴρ — ὀξυτόνως μὲν τὴν ψυχήν· περισπωμένως δὲ τὴν θανατηφόρον μοῖραν· εἴρηται δὲ κὴρ παρὰ τὴν καῦσιν· τὸ γὰρ ἔμφυτον, θερμὸν τῇ ψυχῇ· ἔνιοι δέ φασι περισπωμένως τὴν λέξιν δηλοῦν τὴν ψυχήν.

V. 48. ἔπειτα — μετὰ ταῦτα· τῷ ἔπειτα προσετέθη ἡ ἐπι πρόθεσις· λοιπὸν γέγονεν ἐπίειτα, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἔπειτα, καὶ ἀπετελέσθη σύνδεσμος.

ἰὸν — τὸ βέλος· διὰ τὸ βλαπτικὸν ἤδη ἰοὺς ὀνομάζει.

V. 49. βιοῖο — τῆς τοῦ τόξου νευρᾶς· ἀριστάρχειος ὁ τῆς βιὸς ὀξυτόνου, διὰ τὴν πρὸς τὸν βίον c) ἀντεπιβολήν· ἔοικε

a) Uncis contenta excerpsi e Cod. Palatino Vaticano, qui scholia nonnulla, et Pselli continet παράφρασιν. b) Vide Bongiovanni notationem in hunc locum Homeri, et Wassenb c) Sic

δὲ ἀπὸ τῶν παλαιῶν λέγεσθαι βιὸς τὸ τόξον καὶ ἡ ζωή· Ἡράκλειτος οὖν ὁ σκοτεινὸς τῷ οὖν τόξῳ ὄνομα βιὸν, ἔργον δὲ θάνατος, ἤτοι οὖν παρὰ τὴν ὕλην τοῦ ὅπλȣ οὕτω κεκλῆσθαι, ὅτι δι' αὐτὰ τὰ πρὸς τὸν βίον οἱ ἀρχαῖοι εἶχον ἐν ταῖς θύραις αὐτῶν χρώμενοι.

V. 50. οὐρῆας — ὀρεῖς, ἡ αἰτιατική· ἀπὸ τοῦ ὀρεὺς ὀρέως· καὶ Ἰωνικῶς οὐρῆας·

Διατί δὲ ἀπὸ τῶν κυνῶν καὶ ἡμιόνων ὁ λοιμὸς ἤρξατο, καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ ἀπὸ ἄλλου τινὸς ζώȣ; καὶ οἱ μὲν ῥητορικῶς λύοντες, φασίν· ὅτι φιλάνθρωπον ὂν τὸ θεῖον, ἐβȣ́λετο παιδεῦσαι τοὺς Ἕλληνας, καὶ μὴ παντάπασιν ἀπολέσθαι· καὶ διὰ τȣ̃το πρότερον ἀπὸ τοιȣ́των τῶν ζώων ἤρξατο· μετάνοιαν τοῖς ἁμαρτάνουσι διδοὺς· οἱ δὲ ἀληθέςερον καὶ φιλοσοφώτερον λύοντες, φασίν· ὅτι ἅπας μὲν λοιμὸς ἀπὸ ἐκφλογώσεως γίνεται, γῆθεν ἀναφερόμενος ἐξ ἀναθυμιάσεως. διὸ καὶ τὸν Ἀπόλλωνα φασὶν αἴτιον· ἐπεὶ ὁ αὐτὸς εἶναι λέγεται τῷ ἡλίῳ τῷ καταφλέγοντι τὴν γῆν· ἐκ γῆς δὲ γινομένης τῆς νόσȣ, ἀναγκαῖον τοὺς κύνας πρώτους ᾐσθῆσθαι τῆς βλάβης, ὅτι τε καὶ αἰσθηκώτερα εἰσὶ τὰ ἄλογα ζῶα φύσει τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὅτι κάτω νεύȣσι πρὸς τὴν γῆν, καὶ ἀνηχνεύȣσι· τοὺς δὲ ἡμιόνȣς, οὐ διὰ τὸ κάτω νεύειν μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἐκ διαφόρων σωμάτων εἰληχέναι τὴν γένεσιν· πᾶν γὰρ τοιȣ̃τον εὐδιέφθαρτον· δεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ φανερὸν γεγενῆσθαι εὐλόγως· κατ' αὐτὸν δὲ τὸν ποιητὴν τὸ θεώρημα δοῦσαν, τῇ δὲ δεκάτῃ διαφαίνεται τὸ νοσῶδες, τοῦ ἀέρος ἐνταῦθα πάντως καθιςαμένȣ· ὥς περ καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς δεδήλωκεν Ἀχιλεῖ· Ἀχιλεὺς γὰρ Χείρωνος ὢν μαθητὴς, καὶ τὴν ἰατρικὴν τέχνην σα-

videtur in codice ex apicibus litterarum, quae supersunt in charta omnino διεφθαρμένη.

φῶς ἐπιςάμενος, ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος καταςάσεως ἐςὶ μαθών· τὸ γὰρ τῆς Ἥρας ὄνομα παρὰ τὸν ἀέρα πεποίηται· ἐπεὶ, τίνος ἕνεκεν Νέςωρ, ἢ Ὀδυσσεὺς, ἢ Μενέλαος, οὐδὲν ἔλαττον τῶν Ἑλλήνων φροντίζοντες, οὐ ζητοῦσιν αἴτιον τοῦ λοιμοῦ;

Κύων γίνεται παρὰ τὸ κύω ῥῆμα, ὃ σημαίνει τὸ φιλῶ· τοιοῦτον γὰρ τὸ ζῶον· ἱλαρὸν ἀεὶ περὶ τοὺς οἰκίους· καὶ οἱονεὶ ἀσπαζόμενον αὐτούς· φιλάνθρωπος ὢν ὁ θεὸς, πρῶτον τοὺς ἡμίονας καὶ τοὺς κύνας, καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ἀναιρεῖ, ἵνα διὰ τούτων εἰς δέος ἀγαγὼν τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ τὸ εὐσεβεῖν παρακαλέσῃ· ἢ ὅτι αἱ ἡμίονοι καὶ οἱ κύνες τὴν αἴσθησιν τῆς ὀσφρύσεως ἐνεργεςέραν ἔχουσιν· οἱ μὲν γὰρ κύνες ἀπὸ τῆς ὀσφρύσεως τῶν ἰχνῶν ἐν αἰσθήσει τῶν θηρίων γίνονται· αἱ δὲ ἡμίονοι πολλάκις ἀπολειφθῆσαι τινῶν ἀπὸ τῆς ὀσφρύσεως καὶ τὰς ὁδοὺς ἀνευρίσκουσιν.

V. 51. (αὐτὰρ) διαφέρει δὲ ὁ αὐτὰρ τοῦ δέ· ὅτι ὁ μὲν αὐτὰρ προτάσσεται· τὸ δὲ ὑποτάσσεται.

ἐχεπευκές — ἔχον πικρίαν· ἀπὸ τῆς πεύκης ἡ μεταφορά· καὶ γὰρ ἡ πεύκη κοπεῖσα, οὐκ ἀνίησι βλαςόν· καὶ τὸ δάκρυον αὐτῆς πικρὸν, ἡ πίσσα δηλονότι·

V. 52. νεκύων — τῶν νεκρῶν. τὸ γὰρ παλαιὸν τὰ σώματα τῶν θνησκόντων πρότερον ἐκαίετο, διὰ τὸ ἀπόρθητα γίνεσθαι· εἶθ᾽ οὕτως ἐθάπτετο ὑπὸ γῆν· ἡ δὲ αἰτία τοῦ καίεσθαι τὰ σώματα παρὰ τοῖς Ἕλλησι πρῶτος φασὶν οὗτος ἐτάφη Ἀργεῖος ὁ Λικυμνίου δι᾽ ἀνάγκην ὑπὸ Ἡρακλέους· συναγαγόντος γὰρ φασὶν στρατιὰν ἐπὶ τὴν Ἴλιον Ἡρακλέους, διὰ τὸ τὸν Λαομέδοντα παρὰ σύνταξιν ποιῆσαι Ἡρακλεῖ σώσαντι τοῦ κήτους τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἡσιόνην, καὶ μὴ δοῦναι τοὺς ἵππους, οὓς ὑποσχόμενος ἦν αὐτῷ ὑπὲρ τῆς τοσαύτης εὐεργεσίας, ἐπεζήτει καὶ τὸν Ἀργεῖον ὡσανεὶ οἰκεῖον, Λικυμνίου δὲ φασὶ τὸν πατέρα Ἀργείου

φοβούμενον ὅτι τὸν πρότερον υἱὸν ὀνόματι Οἰωνὸν ἀποστείλας εἰς Λακεδαίμονα μεθ' Ἡρακλέους, ἀπέβαλεν· οὐ βουλόμενος προΐεσθαι τοῦτον ἕως Ἡρακλῆς ὤμοσεν ἀπάξειν πάλιν αὐτόν· τότε δὴ οὖν συμπεσούσης τῷ Ἀργείῳ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς, διαπορηθεὶς ὁ Ἡρακλῆς πῶς ἂν ἐπιτελέσῃ τὸν ὅρκον, ἔκαυσεν αὐτόν· καὶ πρῶτον φασὶ τοῦτον τοιαύτης ἐπιμελείας τυχεῖν· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀνδρῶνι.

Πῶς δέ φασιν ὁ ποιητὴς ἐναντία ἑαυτῷ λέγει; προειπὼν γὰρ — αὐτοὺς δ' ἑλλώρια τεῦχε κύνεσσι — νῦν ἐπιφέρει καὶ ἐπάγει — αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμιαί; — ἐροῦμεν οὖν ὅτι ὁ λοιμὸς ηὔξε τὴν μῆνιν· ἡ δὲ μῆνις τὰς μετὰ ταῦτα μάχας· καὶ οἱ ἐν ταύταις πίπτοντες, ἑλώρια κυνῶν ἐγίνοντο· οἱ δὲ ὑπὸ λοιμοῦ φθειρόμενοι ἐκαίοντο.

V. 53. ἐννῆμαρ — ἐπὶ θ' ἡμέρας· ἐπίρρημα ἐννῆμαρ· ἑξῆμαρ· αὐτῆμαρ· τὸν λοιπὸν φησὶν ἐπὶ θ' ἡμέρας κατασχεῖν τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων· ἢ ὅτι εὐεπίφορος ἐστὶν ὁ ποιητὴς ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐννέα· φησὶ γοῦν — οἱ ἐννέα πάντες ἀνέσταν - καὶ - ἐννέα δέ σφεας - κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον — ἢ ὅτι περὶ φθορᾶς ἀνθρώπου διαλέγεται· ὁ γὰρ τῶν ἐννέα ἀριθμὸς τοῖς καταχθονίοις θεοῖς ἀνεῖται. Ἐχρῆν τὸ ἐννῆμαρ προπαροξύνειν· εἴπερ οὐδὲν ἕτερον συγκείμενον· ἀλλ' ὁ τόνος παρηλλάγη, ἐπεὶ καὶ ξένη ἡ σύνθεσις· οὐδὲν γὰρ εἰς αρ συνετέθη οὐδετέρῳ· καθόλου γὰρ τὸν περιττὸν ἀριθμὸν κρείσσονα τοῦ ἀρτίως νενόμικεν Ὅμηρος· ὃν περ καὶ οἱ περὶ Πυθαγόραν φιλόσοφοι μάλιστα ἐκράτησαν· ἐπειδήπερ ἐστὶν ἀδιαίρετος ὁ περιττὸς ἀεὶ, τῆς μονάδος ἐν αὐτῷ περιούσης· ὁ δὲ ἄρτιος τὴν ἐνθάδε διαίρεσιν ἐπιδέχεται· καὶ ὁ μὲν περιττὸς γόνιμος ἐστί· συντιθέμενος γὰρ ἑαυτῷ, γεννᾷ τὸν ἄρτιον· ὁ δ' ἄρτιος οὐδέποτε γεννᾷ τὸν περιττόν· μάλιστα γὰρ τὸν ἐννέα ἀριθμὸν τέλειον ἡγεῖται· ἐστι γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου περισσοῦ τετράγωνος περιττός.

V. 55. λευκώλενος — λευκοβραχίων· ἀπὸ μέρους, καλή· ὁ δὲ τρόπος σωματοποιΐα· ὠλέναι γὰρ αἱ χεῖρες· παρὰ τὸ ὀλοῦσθαι ἐν αὐταῖς.

V. 56. κήδετο — ἐφρόντιζεν· εὐλόγως δὲ φροντίζει τῶν Ἑλλήνων ἡ Ἥρα, ὅτι τὸ Ἄργος ὅλον ἱερὸν αὐτῇ· ἄλλως τε, καὶ ἦν ὑβρισθῆσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ὡς καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, ἐν τῇ τοῦ μήλου κρίσει· ἤθελον οὖν σώζεσθαι τοὺς Ἕλληνας, ἵνα γίνωνται τοῖς Τρωσὶν ὄλεθρος.

V. 58. ἀνιστάμενος — ἀναστάς· τὸ γὰρ παλαιὸν, κἂν βασιλεὺς ἦν, κἂν ἄλλης οἵας δήποτε τύχης λαμπρᾶς καὶ ἐδημηγόρει, ὀρθὸς ἵστατο.

V. 59. Ἀτρείδη νῦν ἄμμε παλιμπλαχθέντας ὀΐω — οἱ νεώτεροι ποιηταὶ ἐντεῦθεν σημειοῦνται ἱστοροῦντες τὰ περὶ τὴν Μυσίαν τὸν τρόπον τοῦτον· ἐν Τροίᾳ πλέοντες οἱ Ἕλληνες, Μυσίᾳ προσίσχουσι. καὶ ἀγνοοῦντες ταύτην, ἐπόρθουν. Τροίαν εἶναι νομίζοντες· Τήλεφος δὲ ὁ Ἡρακλέους καὶ Αὔγης τῆς Ἀλέου παῖς βασιλεύων Μυσῶν, ἰδὼν τὴν χώραν λεηλατουμένην, τοὺς Μυσοὺς καθοπλίσας, ἐπὶ τὰς ναῦς τοὺς Ἕλληνας συνδιώξας, πολλοὺς ἀπέκτεινεν· ὁρμήσαντος δὲ ἐπ' αὐτὸν τοῦ Ἀχιλλέως, οὐ μείνας, ἐδιώκετο. ἐν δὲ τῷ τρέχειν, ἐμπλακεὶς ἀμπέλου κλήματι, τὸν μηρὸν τιτρώσκεται, νεμεσήσαντος αὐτῷ Διονύσου, ὅτι ἄρα ὑπὸ τούτου τῶν τιμῶν ἀφήρητο· οἱ δὲ Ἕλληνες ὑπέστρεψαν εἰς τὸ Ἄργος. Τήλεφος δὲ ἀνίατον ἔχων τὸ τραῦμα, εἰπόντος θεοῦ μηδένα δύνασθαι αὐτὸν θεραπεῦσαι ἢ τὸν τιτρώσαντα, ἦλθεν εἰς Ἄργος· καὶ πίστιν δοὺς τοῖς Τρωσὶ μὴ ἐπικουρήσειν, ἐθεραπεύθη ὑπὸ Ἀχιλλέως· καὶ αὐτὸς ἔδειξε τὸ ἐπὶ Τροίαν πλοῦν. Ταῦτα μὲν οἱ νεώτεροι· οἱ δὲ ποιηταὶ λέγουσι Κάλχαντα ἀφηγήσασθαι τοῦ ἐπὶ Ἴλιον πλοῦ.

Μετὰ τὸ δὲ Ἀτρείδη δεῖ στίζειν· ἐπεὶ αἱ προσαγορευτικαὶ τῶν περιόδων αὐτοτελεῖς εἰσί.

παλιμπλαχθέντας — εἰς τοὐπίσω πλανηθέντας· ἀπελθεῖν νῦν ὑμᾶς εἰς τοὐπίσω πλανηθέντας· ὑπολαμβάνω μάτην ἐπανακάμψειν εἰς τὰ οἰκεῖα, ἐάν περ δὴ ὅλως τὸν θάνατον ὑπεκφύγωμεν· ὅτι οὐκ ἐκ ῥήματος ἡ σύνθεσις τῆς μετοχῆς, ἀλλὰ συντέθειται δὴ τῷ ἄψ ἀπονοςήσειν·

V. 60. ἀπονοςήσειν — ἐπανελθεῖν· ὑποςρέφειν· νόςος γὰρ ἡ εἰς οἶκον ὑποςροφή· παρὰ τὸ τῆς πατρίδος ἡδύ·

V. 62. μάντιν ἐρείομεν — γένος τί ἡ μαντικὴ διαιρούμενον εἰς τρία εἴδη· εἰς οἰωνοσκοπίαν· ἀεροσκοπίαν· καὶ εἰς τὴν διὰ τῶν ὀνειράτων· ταῦτα αὐτῆς τὰ κύρια καὶ κρυφαῖα· ἔχει καὶ ἄλλας ὑποδιαιρέσεις, διὰ θυμιαμάτων· καὶ διὰ τῆς τομῆς τῶν ζώων, καὶ ἡπάτων καὶ τῶν λοιπῶν. Ἡροδιανὸς τελείαν δίδωσι· καὶ κοινὸν τὸ μαντεῖον· ὁ δὲ Πορφύριος μάντιν τὸν δι' οἰωνῶν σημείων ἢ τεράτων μαντευόμενον· ὀνειροπόλον δὲ, τὸν ὀνειροκρίτην· τὸν δι' ὀνείρων μαντευόμενον· — καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐςι — τȣτέςι συναλοιφὴ ὄναρ, ὄνειρος·

V. 65. ἑκατόμβης — τελείας θυσίας· ἤτοι τῆς ἀπὸ ρ βοῶν, ἢ τῆς ἀπὸ ρ βημάτων· ὅ ἐςιν, ἐξ εἴκοσι πέντε ζώων.

V. 76. τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω — ἐγὼ μὲν οὖν εἴπω· οὐκ ἔστιν ἀντωνυμία· οὐδέποτε γὰρ ἀρκτικὴ ἡ τοι, ἀλλὰ δὴ σημαίνει·

V. 78. χολωσέμεν — εἰς ὀργὴν ἐμβάλλειν· παρὰ τὸ χόλος· τοῦτο δὲ παρὰ τὸ χέω·

V. 80. χέρηϊ — ἔστι χερείων· χερείονος· χερείονι· καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς ον χέρειϊ, καὶ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο ιι, τροπῇ τῆς ει διφθόγγου εἰς η, χέρηϊ· καί ἐστι συγκριτικόν.

V. 81. καταπέψη — κατέσχῃ· καταδαπανήσει· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ γαςρὶ πλείῳ χρόνῳ κατεχομένων σιτίων· διὰ τὴν πέψιν τὴν ἐν αὐτῇ γινομένην· παρὰ τὸ πέ-

πτω· καὶ ἐν συνθέσει τοῦ α ἀπεπτῶ Αἰολικῶς· τροπῇ τοῦ πτ εἰς ψ πέψω.

V. 82. *κότον* — ὀργήν· ἔδειξε διαφορὸν τοῦ χόλου πρὸς τὸν κότον· διὰ πάντων δὲ ὑποφαίνει τὸ ὕπουλον Ἀγαμέμνονος, καὶ τὸ ἁπλοῦν τοῦ Ἀχιλέως.

V. 86. *οὐ μὰ γάρ* — ὄμνυμι γάρ σοι· ἢ οὔ· ἀπομοτικῶς· πεπλεόνακε δὲ ἡ οὔ, κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν.

V. 89. *βαρείας χεῖρας* — τὰς ὑβριστικὰς, ὅπλῳ βεβαρημένας· πεφυλαγμένας· καὶ δεισιδαίμων ὁ λόγος· συνέβαινε γὰρ ἀποδημοῦντος αἰκισθῆναι τὸν μάντιν·

V. 98. *ἑλικώπιδα* — μελανόφθαλμον· ἀφ᾽ οὗ, εὐπρεπῆ· ἕλι γὰρ κατὰ διάλεκτον καλεῖται τὸ μέλαν· ἢ τὴν οὐ κτενητὴν θέαν, ἢ τὴν ἀξιοθέατον· πρὸς ἣν πως ἑλίσσει τὴν θέαν.

V. 103. *φρένες ἀμφιμέλαιναι* — αἱ ἐν βάθει κείμεναι συνεταὶ διάνοιαι αὐτοῦ· ἢ αἱ τεταραγμέναι διὰ τὴν ὀργήν·
Ἡ ἀμφὶ πρὸς τὸ ἐπίμπλαντο· ἀπὸ τῆς τῶν ὑδάτων μεταφορᾶς· εἰσὶ δὲ τῶν ἐντοσθιδίων αἱ φρένες πλευρῶν ὑφ᾽ ἧπαρ καὶ φρένας· ἤδη δὲ οἱ νεώτεροι μελαινὰς φρένας φασίν.

V. 104. *ὄσσε* — ὄμματα· ὀφθαλμοί· παρὰ τὸ ὄπτω· ὄσσω· ὡς πέτω πέσω· τὸ ὄσσος καὶ ὄσσε·

V. 106. *μάντι κακῶν* — συνετείνει δὲ τοῦτο, εἰς τὸ δεκαέτη μαντεύεσθαι αὐτὸν ἐν Αὐλίδι τὸν πόλεμον ὅσον ἀπὸ τοῦ συμβόλου τῶν στρουθῶν· Ἐντεῦθεν οἱ νεώτεροι ὁρμηθέντες ὅτι τῶν Ἑλλήνων ἐν Αὐλίδι πόλει τῆς Βοιωτίας ἀθροισθέντων. καὶ ἀπλοΐᾳ κατεσχεθέντων, a) Κάλχας ὁ μάντις ἐξεφώνησε μὴ δύνασθαι εἰς Ἴλιον ἐκπλεῦσαι αὐτοὺς, εἰ μὴ Ἀγαμέμνων Ἰφιγένειαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ σφα

a) Pauca de his recitat Eust. p. 59. in fine. Ast in Aulide a contrariis ventis detinebantur graeci.

γιάσῃ Ἀρτέμιδι· διὰ τὸ φονεῦσαι αὐτὸν τὴν ἱερὰν αἶγα, τὴν τρεφομένην ἐν τῷ ἄλσει αὐτῆς, καὶ πρὸς τούτου καυχησάμενον εἰπεῖν· ὅτι οὔτε αὐτὴ ἡ Ἄρτεμις οὕτως ἂν ἐτόξευσε· τοῦ δὲ Ἀγαμέμνονος διὰ τὴν πολλὴν ἀνάγκην παραστήσαντος τὴν κόρην τῷ βωμῷ κατοικτειρήσασαν τὴν θεὰν, καὶ ἔλαφον ἀντὶ τῆς παρθένου παραστήσασαν, σῶσαι· καὶ ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ ἐπιπεμφθῆναι αὐτήν. Ἡ ἱστορία παρὰ πολλοῖς μὲν τῶν νεωτέρων, καὶ παρὰ Δίκτυϊ δὲ τῷ γράψαντι τὰ Τρωϊκά.

V. 113. καὶ γὰρ ῥα Κλυταιμνήστρης — ἡ Κλυταιμνήστρα γυνὴ μὲν ἦν Ἀγαμέμνονος· Τυνδάρεως δὲ καὶ Λήδης τῆς Θεστίου θυγάτηρ· Ἑλένης δὲ ἀδελφή. Διατί δὲ ὁ Ἀγαμέμνων τὴν αἰχμάλωτον τῆς γαμετῆς προκρίνει; λέγει γὰρ Κλυταιμνήστρης προβέβουλα· καὶ οἱ μέν φασιν, ὅτι ἕνεκα τοῦ μὴ δοκεῖν τοῖς Ἕλλησιν ἐφ' ὕβρει κατέχεσθαι τὴν κόρην· οἱ δὲ, ὅτι ἐπαινεῖ τὴν Χρυσηΐδα, ἵνα μὴ τὰ τυχόντα τοῖς Ἕλλησιν, ἀλλὰ τὰ μέγιστα δόξῃ χαρίζεσθαι· ἔνιοι δὲ, ἵνα ψευδόμενον ἀποδείξῃ τὸν Κάλχαντα· πῶς γὰρ ὀργίζοιτο ἂν ὁ θεὸς τῆς αἰχμαλώτου, μηδὲν δεινὸν ἢ ἐφύβριστον πασχούσης;

V. 114. ἐπεὶ οὐδέν ἐστιν — ἐπειδὴ κατ' οὐδὲν αὐτῆς· τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον ὀρθοτονεῖται μόνως· τὸ δὲ τρίτον δισσόν ἐστι τῷ τόνῳ· νῦν οὖν ἐγκλίνεται.

V. 115. οὐ δέμας — οὐδὲ κατὰ σῶμα· δέμας ὁ ποιητὴς τὸ ἔμψυχον εἴωθε λέγειν· παρὰ τὸ δέεσθαι καὶ συναιστηκέναι· οἷον, — οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν — καὶ πάλιν — δέμας δ' ἤϊκτο γυναικὶ καλῇ τε μεγάλῃ τε· — καὶ ἀλλαχοῦ — οὐ δὲ ἔοικε θνητοῖς ἀθανάτοισι δέμας. — σῶμα δὲ καλεῖ. τὸ ἄψυχον· ἐπεὶ σῆμα τὲ ἔστι τοῦ ποτὲ ζῶντος· οἷον — σῶμα δ' οἴκαδ' ἐμὸν — καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐλπήνορος πάλιν — σῶμα γὰρ κατελίπομεν ἡμεῖς ἐν Κίρκῃ, ἄκλαυστον καὶ

ἄθαπτον· — καὶ — ὧν ἔτι καὶ νῦν σώματ' ἀκηδέα κεῖται· — Εὐριπίδης μέν τοι ἐνηλλαγμένως λαμβάνει, λέγων — δεῖξαι γὰρ Ἀργείοισι σῶμ' αἰσχύνομαι· — ἐν μονοςίχῳ δὲ πᾶσαν ἀρετὴν γυναικὸς ἐδήμανε· καὶ ἀλλαχοῦ — κάλλει καὶ ἔργοισιν ἢ δὲ φρεσὶ καλή τε μεγάλη τε ἀγλαὰ ἔργα εἰδυῖα.

V. 117. σόον ἔμμεναι — σώζεσθαι· ἢ σῶον καὶ ὑγιῆ εἶναι· ἢ ἀπολέσθαι καὶ ἀπολέσθαι· ὁ δὲ λόγος, θέλω γάρ φησιν ἐγὼ τὸν λαὸν μᾶλλον σώζεσθαι καὶ αὐτὸς ἀπολέσθαι. ὁ γὰρ ἢ σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ καὶ παρείληπται τῷ ποιητῇ. ἢ διασαφητικῶς a).

V. 119. ἀγέραςος — ἄνευ γερῶν· ἔοικε παρὰ τὸ γεράζω. εἰ γὰρ ὡς ἀπείραςας, ἀβίαςος· ἵνα δὲ μὴ δοκῇ τοῦ μηδενὸς καταπεφρονηκέναι, τὸ ἴσον αἰτεῖ.

V. 120. λεύσετε — ἴδετε καὶ θεάσασθε ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν.

V. 121. ποδάρκης — ἤτοι τοῖς ποσὶ ταχύς, ἢ ὁ ἐπαρκεῖν τοῖς ποσὶ δυνάμενος· ὁ ἄλλως ἀρκῶν τοῖς ποσίν· ὡς τὸ, λαοσσόος.

V. 122. κύδιςε — ἐνδοξότατε παρὰ τὸ κύω, τὸ φιλῶ· τὴν γὰρ δόξαν πάντες φιλοῦμεν.

V. 123. Ἀχαιοί — οἱ Ἕλληνες· Ἀχαιοὺς δὲ καὶ Δαναοὺς, καὶ Ἀργείους ὁ ποιητὴς καλεῖ τοὺς Ἕλληνας· Δαναοὺς μὲν, ἀπὸ Δαναοῦ τοῦ Βήλου τοῦ Ποσειδῶνος· Ἀχαιοὺς δὲ, ἀπὸ Ἀχαιοῦ τοῦ Ξούθου καὶ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθέως· Ἀργείους δὲ, ἀπὸ Ἄργου τῆς Ἄπιδος καὶ Νιόβης τῆς Φορωνέως·

a) Quaedam heic in Cod. sunt, quae partim supra recitantur ad v. 23., et partim inferius ad v. 173., ubi de vocab. ψυχὴ et θυμῷ Scholiastes differentias exponit. Quapropter, ut ad hunc locum minime pertinentia, ea praetermisi.

Ἕλληνας δὲ ψιλῶς, καλεῖ τοῦ ὑπὸ τῷ Ἀχιλεῖ λέγων — Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί.

V. 124. οὐ δέ τι πω ἴδμεν — οὐδὲ ἐπιϛάμεθά πω. οὐδέποτε οἴδαμεν. τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. πρὸς ἐντροπὴν δὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος τὴν κοινὴν ἀπορίαν προβάλλεται·

ξυνήϊα — τὰ κοινὰ χρήματα· ἀπὸ τοῦ ξῦνον, ξύνειον Ἰωνικῶς ἢ διαιρέσει.

V. 125. ἐξεπράθομεν — ἐξεπορθήσαμεν· ἀπὸ τοῦ πέρθω τὸ πορθῶ. ὁ β' ἀόριϛος ἔπραθον.

δέδαϛαι — μεμέριϛαι· ἀπὸ τοῦ δαίω, τὸ μερίζω· καθ' ὑποϛολὴν τοῦ ι.

V. 126. παλλίλογα — πάλιν σύλλεκτα· ἐκ τοῦ πάλιν καὶ τοῦ λέγω τὸ συλλέγω· ἀντὶ τοῦ, οὐ δίκαιον ἐϛιν εἰς τὸ αὐτὸ πάλιν συλλέγειν τοὺς Ἕλληνας τὰ ἅπαξ φθάσαντα αὐτοῖς διαμερισθῆναι χρήματα.

V. 128. ἀποτίσομεν — ἀποδώσομεν· πιϛοῦται τὴν ὑπόσχεσιν ὡς δάνειον, καὶ ἑαυτὸν ὑπογράφει ἐν τῷ χρέει· μεθ' ὑπερβολῆς γὰρ δεῖ ποιεῖσθαι τὰς ὑποσχέσεις καὶ τὸ ἄδηλον τῆς τύχης.

V. 129. πόλιν Τροΐην — τὴν Τρωϊκὴν πόλιν· λέγει δὲ τὴν Ἴλιον τρισυλλάβως· σημαίνει γὰρ Τροϊκήν· ὅπου γὰρ δισυλλάβως λέγει, οὐκ ἐπιφέρει πόλιν· οὐ μάχεται τὸ — ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον — κατὰ γὰρ κτητικὴν σύνταξιν ἐπινέχθη τῇ γενικῇ, ἔνθεν οὐ διῃρέθη Τρωΐην τρισυλλάβως περὶ Τροίας ὁ λόγος· ἀπό τε τοῦ εὐτύχεος καὶ τοῦ τὴν πᾶσαν αὐτοὺς ὁρμὴν περὶ ταύτην εἶναι· εἰσὶ δὲ .... ὅτε δισύλλαβοι, φησὶν — οὐκ ἂν ἔρρυϛο πόλιν· καὶ ἐν ἐκείνῳ καὶ τρισύλλαβός ἐϛιν — καὶ τοὶ ἀμφὶ πόλιν Τρωΐην· — Τρωΐην δὲ κτητικὸν, ἐκ τοῦ Τρὼς, Τρωὸς, Τρωϊκὸς, καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ Τρώϊος· τοῦ τόνου ἀναδιδομένου· ὡς τὸ ὀλυμπικὸς, ὀλύμπιος· καὶ Τρώϊος, Τρωΐα, Ἰω-

νικῶς Τρωΐη, συςολῇ ποιητικῇ τȣ̃ ω εἰς ο μικρὸν διὰ τὸ μέτρον, καὶ ἐν συναιρέσει Τροία, Τροίη.

εὐτείχεον — καλῶς τετειχισμένην· διὰ τὸ ὑπὸ θεῶν τετειχῆσθαι καθ' Ὅμηρον Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος.

ἐξαλαπάξαι — ἐκπορθῆσαι, καταςρέψαι· ἔμφασιν ἔχει ἡ προσθήκη τῆς προθέσεως· ἐκ τοῦ ἀλαπάζω.

V. 131. μήδ' οὕτως — μηδαμῶς οὕτως· τὸ ἐντελὲς μὴ δή ἐςιν.

ἀγαθός περ ἐών — καί τοι γενναῖος ὑπάρχων· εἰρωνεία ὡςαύτως τῷ κύδιστε· ὁ δέ περ ἐναντιωματικὸς, ἀγαθός περ ἐών.

θεοείκελε — εὐειδὴς γὰρ παρὰ πάντας τοὺς ἥρωας ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ γυναικοπρόσωπος· ὡς καὶ εἰς τὸν Λυκομήδους παρθενῶνα εἰςελθόντα αὐτὸν, ἀγονεισθῆναι ὅτι εἴη ἀνήρ· σπανιάκις τὴν γενειάδα φέρων· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὁμοιῶ, ὅ περ ἔγνωμεν διὰ διφθόγγου· καὶ γὰρ τὸ ἔοικα παρέκειτο. εἴρηται δὲ πολλάκις ὅτι ὥς περ ἀπὸ τοῦ σθένω Σθένελος, πέμπω Πέμπελος, ἄγω Ἄγελος, καὶ Ἄγγελος, εἴδω εἴδελος, καὶ εἴδωλος, καὶ ἀείδελος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ εἴκω εἴκελος, καὶ ἐν συνθέσει θεοείκελος· τὸ δὲ ἁπλοῦν τούτȣ διαφορεῖται· τὸ δὲ σύνθετον ἀεὶ διὰ τοῦ ει διφθόγγȣ γράφεται.

Τὸ αὕτως εἰ μὲν δασύνεται, γίνεται ἐκ τοῦ οὕτως, κατὰ τροπὴν τȣ̃ ο εἰς α, καὶ σημαίνει τὸ ὁμοίως· εἰ δὲ ψιλȣ̃ται σημαίνει τὸ ματαίως· πολὺ δὲ τοῦτο παρ' Ὁμήρου χρᾶται· γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἔω, ἐτὸς, ἀετὸς μετὰ τοῦ ςερητικοῦ α ὁ μάταιος· οἱονεὶ ὁ μὴ ἀληθὴς ὑπάρχων· καὶ τὸ ἐπίῤῥημα ἀέτως καὶ κράσει αὕτως.

V. 136. ἄρσαντες — τουτέστιν ἀρεστὸν καὶ θυμήρες ποιήσαντες· Ἀρίςαρχος δασύνει, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ψιλοῖ.

V. 138. ἢ ἑτεὸν γέρας — ὅ ἐςι Βρισηΐδα, ἐνδεικνύ-

μενος τὴν ἀρχὴν πᾶσιν ἀπεχθάνεται, μάλιστα τοῖς Ἀχιλέως.

ἢ Αἴαντος — Τέκμησσαν λέγει τὴν Τεύθραντος θυγατέρα.

ἢ Ὀδυσσῆος — Δαοδίκην λέγει τὴν Κύκνȣ θυγατέρα. ταῦτα δὲ αἰνιγματῶδες φησί· τὸ δὲ ὅλον ἀποτείνεται πρὸς Ἀχιλέα.

V. 142. ἐς δ' ἐρέτας — εἰς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἐρέσσω τὸ ἐλαύνω· τοῦτο παρὰ τὸ ἕλω τὸ λαμβάνω· ἐλέσσω, κατὰ τροπὴν ἀμεταβόλȣ εἰς ἀμετάβολον.

ἐπιτηδές — ἐπιτηδείους· ἐκ τοῦ ἐπιτηδὴς ἐπιτηδέος, ἐπιτηδέας, καὶ ἐπιτηδὲς κατὰ συγκοπήν.

V. 148. ὑπόδρα — ὑπόδεινα, καὶ συγκοπῇ τῆς ει διφθόγγȣ καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλȣ εἰς ἀμετάβολον·

V. 149. ὤ μοι — φεῦ μοι· ἔϛι δὲ ἀναφώνημα λύπης δηλωτικόν· καὶ ἐπίῤῥημα.

ἀναιδίην — ἀναισχυντίαν, προφανῆ τὴν ἀναίδειαν ἔχων· ἔϛι γὰρ ὁ φιλοχρήματος φύσει καὶ ἀναιδής.

ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον — ἠμφιεσμένε, πανοῦργε τὸ φρόνημα, ἢ περικερδῆ τὸν νοῦν ἔχων· τουτέϛι κερδαίνειν φρονῶν ὡς ὄψα ἐσθίειν, καὶ ὄψα φαγεῖν· ἁπλᾶ μὲν ὄντα, μέσα ἐϛί· συντιθέμενα δὲ ψόγον δηλοῖ· φυλάσσει δὲ τὸν τόνον τὰ παρὰ τὸ φρήν· τὰ δὲ ἄλλα ἀναπέμπει, πλὴν τοῦ Λακεδαίμων.

V. 153. δεῦρο — ἐνταῦθα· πάντα τὰ παρ' αὐτὸ διαϛέλλȣσιν εἰς τὸ δεῦρο τινές· — οὐ γὰρ ἐγὼν Τρώων ἕνεκ' ἤλυθον αἰχμητάων — δεῦρο μαχησόμενος.

V. 157. οὔρεά τε σκιόεντα — ὁ δὲ λόγος· οὐδέποτε ἠδίκησάν με οἱ Τρῶες· ἐπειδὴ μεταξὺ Φθίης· καὶ (sic) Πολυπονήσȣ πολλά ἐϛι μέγιϛα ὄρη καὶ πολλὴ θάλασσα· ὡς μήτε ὑπήκοόν με σοὶ εἶναι· ἔϛι δὲ Θεσσαλίας ὄρη μέγιϛα τὸ Πήλιον, καὶ ἡ Ὄσσα, καὶ ἄλλα τινά·

V. 159. ἀρνύμενοι — ἀντὶ τῦ καταλλασσάμενοι, λαμβάνοντες παρὰ τῶν Τρώων ἐκδίκησιν, ἀπαιτῦντες τῷ Μενελάῳ.

V. 160. τῶν οὔτι — ὧν τινῶν οὐδὲν τῶν ἀκολουθησάντων ἢ τῶν προπεπονημένων ἢ τῶν Τρώων, ὧν ἀμελήσας περὶ πολλακιδίυ διαλέγη.

V. 161. ἀφαιρήσεσθαι — ἀφελέσθαι· ἄλλοι δικαίως ἐδωρήσαντο· ἔκαμον γάρ· σὺ δὲ λέγεις αὐτὸν ἀφαιρῆσθαι.

V. 162. ᾧ ἔπι — ἀναςροφὴ ὁ τρόπος· ἀναςροφὴ ἐςὶ δύο λέξεων τάξις ἐνηλλαγμένη· οἷον· λέων ὧς, ὣς λέων· ὄρνιθες ὧς, ὡς ὄρνιθες.

V. 163. ὅππστ' Ἀχαιοί — Δωρικῶς τὸ π καὶ τὸ τ, καὶ τὸ σ, καὶ τὸ δ ἀναδιπλασιάζεται· οἷον — ἔδδεισεν ὁπόταν.

V. 166. ἀτὰρ ἤν ποτε — ἐζήτηται πότε τὸ ἀτὰρ ἐκ τῦ αὐτὰρ, ἢ τὸ αὐτὰρ ἐκ τῦ ἀτὰρ ἐκφέρεται· καὶ φαμὲν ὅτι εἰ ἦν τὸ ἀτὰρ ἐκ τοῦ αὐτὰρ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ υ, ἐξέτεινε τὸ δίχρονον, ὡς τὸ καίω κάω· ναίω νάω· ἀλλ' οὐ δὲ τὸ αὐτὰρ πάλιν κατὰ πλεονασμὸν Αἰολικὸν τοῦ υ ἐκ τῦ ἀτάρ· ἐπὶ γὰρ τῶν καθαρευόντων τοῦτο ποιοῦσιν· οἷον Ἄρεος Ἄρευος, ἢ τῶν ἐχόντων τὸ ρ· φαμὲν οὖν ποιητικὸν εἶναι πλεονασμὸν τῦ υ ἐν τῷ αὐτάρ.

V. 169. νῦν δ' εἶμι Φθίην — ὁ δὲ νοῦς, ὑπερβατόν· νῦν δ' εἶμι Φθίην δὲ σὺν νηυσὶ κορώνισιν· ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν· ἐποὶ πολὺ φέρτερον ἐςίν — οὐχ ὑπολαμβάνω δέ σε φημὶ ἐμοῦ ἀπόντος καταςρέψαι τὴν Ἴλιον, καὶ πλοῦτον πολὺν σχεῖν· φθέγγεται δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας σὺν τῷ δ· Ζηνόδωρος δὲ χωρίς.

ἐπειή· — ἐπειδή· τὸ η ψιλούμενον καὶ περισπώμενον δηλοῖ σύνδεσμον παραπληρωματικόν· ἐνταῦθα δὲ ἴσον τὸ δή — ἐπειδὴ πολὺ φέρτερός ἐςι — ἔςι δὲ καὶ ἀπορηματικὸν ἀντὶ τοῦ ἄρα — ἦ οὐχ' Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο — ἦ μοῦνοι φιλέυσιν ἀλόχους — ἔςι δὲ καὶ ῥηματικὸν ἀντὶ τῦ ἔφη —

ἢ καὶ κυανέοισιν — ψιλούμενον δὲ καὶ βαρυνόμενον δηλοῖ σύνδεσμον διαζεύξεως — ἢ εὖ, ἠε κακῶς — καὶ συναπτικὸν ἴσον τῷ νη — ἢ καὶ γένει ὕςερος ἦεν — και ἀντὶ τοῦ πότερον — ἢ ὅγε φάσγανον ὀξύ — ἐν ἐνίοις δὲ παρέλκεται — ἀλλὰ τί η μοι φίλος διελέξατο θυμός — δασυνόμενον δὲ, καὶ βαρυνόμενον, ἄρθον θηλικὸν προτατικόν — ἡ δ' ἑτέρηθε ῥέη — καὶ ὑποτακτικόν — ἡ μυρί' Ἀχαίοις — καὶ ἀντωνυμία ἀναφορική — ἥγ' ἀμφιπόλοισι — πάλιν δὲ ψιλούμενον καὶ περισπώμενον κεῖται παραλλήλως, ἤγουν βεβαιωτικῶς — ἦ δὴ λοίγια ἔργα — καὶ ἢ ἤπερ διασαφατικόν; ἢ ἀφνειτόν ἐςι μετὰ ἤθους — βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι — Πορφύριος δὲ διαζευτικὸν ἀντὶ τοῦ, καὶ ἀπολέσθαι ἐγώ· δασυνόμενον δὲ καὶ περισπώμενον ἀντὶ τοῦ ὡς ἧ ὡς θέμις ἐςίν·

V. 170. οὐδέ σ' ὀΐω — οὐχ ὑπολαμβάνω δέ σε· οὐ σοὶ ὀΐω τὸ τέλειον. οὐκ οἶμαι, φησὶν, ἐγὼ ὁ νῦν ὑπὸ σοῦ ἀτιμαζόμενος ἐνταῦθα ἔτι ἕξειν ἀφορμὴν πλοῦτον συναθροίσειν· ἐμοῦ ἀπόντος οὐκ ἀπαντλήσεις πλοῦτον.

V. 171. ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν — ἐνταῦθα ἀτιμαζόμενος· ἐνήλλακται δὲ ἡ πτῶσις· ἀντὶ γὰρ γενικῆς, κέχρηται ἔνθα καὶ ὀνομαςικῇ· καὶ ἔςι σχῆμα.

ἄφενος — πλοῦτον· κυρίως δὲ ἄφενος καλεῖται, ἡ ἀπὸ ἐνιαυτοῦ περιουσία· πλοῦτος δὲ ὁ ἀπὸ πολλῶν. Ὁ ποιητὴς οὐδετέρᾳ χρῆται τῇ λέξει· τινὲς δὲ καὶ ἀρσενικῇ· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἕνος, τοῦ σημαίνοντος τὸν ἐνιαυτόν· ἄφενος προπαροξυτόνως, ὁ πλοῦτος· ἀφενὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ ἄνθρωπος ὁ πλήρης τοῦ ἐνοῦ· ἐνὸς, ἐκ τοῦ ἔω τὸ πληρῶ.

ἀφύσσειν — ἀπαντλήσειν, προσωρεύσειν· παρὰ τὸ ἀφύσσω, τὸ ἀπαντλῶ. Δωρικὴ δὲ ἡ λέξις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ λαφύσσω, καὶ ἀφερέσει ἀφύσσω.

V. 173. εἴ τοι θυμός — εἰ ἡ ψυχή σου· τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα

παρὰ τὸ ποιητῇ ε´ σημαίνει· τὴν ὀργὴν, ὡς τὸ — θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλήων — καὶ τὴν ψυχὴν, ὡς ὅταν εἴπῃ — μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα — τὴν ἐπιθυμίαν, ὡς τὸ — ᾧ θυπῷ εἴξας μίγῃ φιλότητι καὶ εὐνῇ — καὶ τὸν λογισμὼν, ὡς τὸ — ἕτερος δέ με θυμὸς ἀνῆκε — καὶ τὴν ὁμόνοιαν, ὡς ἐπὶ τοῦ — ἕνα θυμὸν ἔχοντε νόῳ καὶ ἐπίφρονα βȣλήν.

V. 175. μητίετα — ἀντὶ τοῦ μητιέτης· ὅ ἐςι βουλευτικός· ἐκ τοῦ μήδω τὸ βούλομαι, μήσω, μῆσις· καὶ τροπῇ τȣ̃ σ εἰς τ μῆτις. Βοιωτικὸς δὲ καὶ Αἰολικὸς ὁ τοιȣ̃τος τῶν ὀνομάτων μετασχηματισμός· οἷον, αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέςα, ἀντὶ τȣ̃ Θυέςης· καὶ ἱππηλάτα, ἀντὶ τοῦ ἱππηλάτης, καὶ νεφεληγερέτα ἀντὶ τοῦ νεφεληγερέτης, καὶ κυανοχαῖτα ἀντὶ τοῦ κυανοχαίτης. Παρ' ἡμῖν δὲ οὐδὲν ἀρσενικὸν ὄνομα ἐπὶ τῆς εὐθείας εἰς α λήγει. Ἐχρῆν αὐτὸ παροξύνεσθαι εἴγε τὰ εἰς ης λήγοντα βαρύτονα βραχεία, παρηλήγεται μὲν ἀπρόσληπτα τοῦ σ. Ἐπεὶ γοῦν καὶ κλητικῶς παροξύνεται οἰκέτα, εὐνέτα, φιλέτα· παράλογος ἡ εὐρύοπα, δέσποτα, μητίετα· καὶ ἔςιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ μητίτα κατὰ πλεονασμὸν τȣ̃ ε καὶ συςολῇ τοῦ ι ἀπ' εὐθείας τῆς μητίτης, ἡ κλιτηκὴ γέγονε μητίετα· καὶ ὁ τόνος ἐπὶ τȣ̃ αὐτȣ̃ τόπȣ ἔμεινε κατὰ πλεονασμόν.

V. 176. Διοτρεφέων — τῶν σὺν Διὸς γνώμῃ τεθραμμένων· ἐπεὶ τῆς αὐτȣ̃ σειρᾶς εἰσίν· ὡς καὶ Ἡσίοδος φησίν· — ἐκ γάρ τοι μȣσάων καὶ ἑκηβόλȣ Ἀπόλλωνος — ἄνδρες ἀοιδοὶ ἐπὶ χθονὶ, καὶ κιθαριςαὶ — ἐκ Διὸς βασιλῆος.

V. 177. πολεμοί τε μαχαίτε — τὰ πλεονεκτήματα τȣ̃ ἀνδρὸς εἰς ὀνείδη μεθίςησιν. ὡς εἴτις τὸν ἀνδρεῖον βίαιον καλοίη, καὶ τὴν σιωπὴν δόλιον.

V. 178. θεὸς δέ σοι — ὅτι Θέτιδος ἦν παῖς τῆς Νηρέως θυγατρός· αὕτη δὲ ἀθάνατος.

V. 180. Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε — ἐν τοῖς **Μυρμιδόσι βασίλευε· Αἴγιναν τὴν τοῦ Ἀσωποῦ τοῦ ποταμοῦ Θηβῶν** θυγατέρα ἁρπάσας ὁ Ζεὺς, κατέβη εἰς Φλιοῦντα· καὶ φθείρας τὴν προειρημένην, ἔγκυον ἐποίησεν· ἥ τις Αἰακὸν ἐγέννησεν· Ἀσωπὸς δὲ, τὴν θυγατέρα ζητῶν, ἔμαθε παρὰ Σισύφου, καὶ τὸν ἁρπάσαντα, καὶ τὸν τόπον, εἰς ὃν κατεληλύθει· μὴ μελήσας οὖν, ἔσπευσεν· μέλλων δὲ ὁ Ζεὺς ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαμβάνεσθαι, τὴν μὲν Αἴγιναν, μετεμόρφωσεν εἰς τὴν ὁμώνυμον νῆσον· αὐτὸς δὲ μετεβλήθη εἰς λίθον· ἐλθὼν δὲ ὁ Ἀσωπὸς, καὶ μηδέτινα καταλαβὼν, ἔμπαλιν εἰς τὰς ἰδίας ὑπέστρεψε πηγάς· βουλόμενος δὲ ὁ Ζεὺς τιμωρῆσαι τὸν μηνύσαντα, ἠνάγκασεν αὐτὸν ἐν τοῖς ὑποχθονίοις, τοσοῦτον μέγεθος μέτρον ἀναθεῖν, εἰς ὅσον αὐτὸς μετεβλήθη· Αἰακοῦ δὲ ἐν τῇ νήσῳ μόνου ὄντος, ὁ Ζεὺς κατοικτείρας, τοὺς αὐτόθι μύρμηκας μετέβαλεν αὐτοὺς εἰς ἀνθρώπος· ἀφ' ἧς αἰτίας Μυρμιδόνες ἐκλήθησαν.

V. 184. πέμψω — ἀποπέμψω· ἵνα δοκῇ μὴ ἐξ ἀνάγκης αὐτὴν ἀποπέμπειν· ὡς οὐ γνωριοῦντος τοῦ θεοῦ τὸν αἴτιον τῆς ἀποστολῆς.

V. 187. ἶσον ἐμοὶ φᾶσθαι — ἰσαγορῆσαι μοι, τουτέστιν ἐξίσου πρὸς ἐμὲ λέγειν· κατὰ τὴν ἰσαγορίαν ὁμοιοῦσθαι δεικνύων τὸν Ἀχιλέα καὶ λοιπὸν ὑποτατικὸν ἔχειν πρόσωπον κατὰ τὴν ἐπικράτειαν, καὶ τὸ τοῦ βασιλέως σκῆπτρον.

ἄντην — ἐξ ἐναντίας· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἄτω· τοῦτο παρὰ τὴν ἀντὶ πρόθεσιν· τὰ δὲ εἰς ην ἐπιῤῥήματα διὰ τοῦ η γράφεται, οἷον προχύδην, μίγδην.

V. 188. Πηλεΐωνι — Πηλέως παιδὶ, τῷ Ἀχιλεῖ· ἔστι δὲ πατρωνιμικόν· δεύτερος τύπος· τὰ δὲ εἰς ων πατρωνυμικὰ φυλάττουσι τὸ ω μέγα ἐπὶ τῆς γενικῆς.

ἦτορ — ψυχή· παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ· τερῶ· καὶ ἐκ τούτου τέρων τέρονος· τροπῇ τοῦ ε εἰς ο τόρονος, καὶ

κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ο καὶ τῆς νος συλλαβῆς, καὶ μετὰ τοῦ ςερητικοῦ α ἄτορ καὶ ἦτορ.

V. 189. λασίοισι — θερμοῖς· ἡ θέρμη γὰρ αἰτία τῆς ἐκφύσεως τῶν τριχῶν ἐςί· νῦν δὲ περὶ τοῦ θυμοειδοῦς μέρους τῆς ψυχῆς φησίν· ἀφ' ὧν λέγει ςήθεσσιν· ὑπὸ γὰρ τὰ ςέρνα κεῖται ἡ καρδία· ἐν ᾗ ἐςὶ τὸ πυρῶδες καὶ θερμὸν καὶ μανικὸν τῆς ψυχῆς.

μερμήριξεν — ἐμερίμνησεν· ἐκ τοῦ μερίζω μερμερίζω· καὶ ἐκτάσει μερμηρίζω, ὡς δράπτω, δαρδάπτω.

V. 190. φάσγανον — παρὰ τὸ φῶ τὸ φονεύω· ἔςι δὲ φάσσω καὶ φάζω Δωρικῶς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ σφάζω· ἐκ τούτου σφάγανον, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, φάσγανον·

V. 192. ἠὲ χόλον παύσειεν — ἢ τὴν τιμωρίαν καὶ ὀργὴν παύσειεν. Γελοίως περιαιροῦσι τὸν στίχον· ἀγνοοῦντες ὡς ἡ ὕβρις ἀνεζωπύρει· ἡ δὲ φρόνησις κατέςελλεν· οἱ δὲ ὅτι δύο ἐβουλεύσατο, ἀναςῆσαι ἐκείνους καὶ ἀποκτεῖναι Ἀγαμέμνονα· διὸ περισσὸς ὁ δεύτερος χόλος. ἐπειδὴ τοῦτο διαχεομένου ἐςὶν ὡς ἐπὶ ὕδατος ῥέοντος, εἶπε παύσειεν· ὁ δὲ θυμὸς, ἐπειδὴ τὸ θύον ἐςὶ, τὸ ἐρητύσειε.

V. 194. ἐκ κολεοῖο — ἐκ τῆς ξυφοθήκης· ἡ παράτασις τοῦ χρόνου τὴν ἀπὸ τῶν λογισμῶν ςάσιν δηλοῖ· τὸ δὲ μέγα, ἀφορμὴν δίδωσι τῆς καθόδου τῇ Ἀθενᾷ· τὸ δὲ ἕως νῦν, ἀντὶ τοῦ τέως· ὡσεὶ, ὡς μέν ῥ' ἐπέτοντο· ἐπεὶ ποῦ ἡ ἀνταπόδοσις τοῦ ἕως; τῷ γοῦν ἕλκετο δοτέον τὸ καί διδάσκει δὲ μὴ περαιτέρω χρῆσθαι ταῖς ἐξουσίαις τοὺς βασιλεῖς.

ἦλθε δ' Ἀθήνη οὐρανόθεν — ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· φησὶ παρεγένετο ἡ Ἀθηνά· ὅ ἐςιν ἡ φρόνησις· δεῖ γὰρ οὕτως αὐτὴν καταβαίνειν, οἷα καὶ τῆς κόμης αὐτὴν κρατεῖν· καὶ οὐκ ἄλλου μέρους τοῦ σώματος, ἀλλ' ἔνθα ἵδρυται τὸ λογικὸν τῆς ψυχῆς μέρος· εὐλόγως δὲ καὶ οἱ λογογράφοι φασὶν,

ὅτι ἔγκυος οὖσα ἡ μῆτις τὴν Ἀθηνᾶν κατεπόθη ὑπὸ τοῦ Διός· καὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ ὡρισμένῳ τῆς ἀποκυήσεως καιρῷ, ἐξέθορεν ἡ θεὸς σὺν ὅπλοις· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ.

V. 197. ξανθῆς — καλῆς· πυῤῥᾶς· καὶ διὰ τοῦτο δέ φασιν αἰνίττεται τὸ θερμὸν καὶ ὀργίλον τοῦ ἥρωος· οἱ γὰρ ξανθόχολοι τοιοῦτοι· κόμη εἴρηται παρὰ τὸ κόσμος εἶναι τοῦ σώματος· κόσμη καὶ κόμη· τοῦτο ἐκ τοῦ κάζω τὸ κοσμῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ κεκασμένε.

V. 198. οἴῳ φαινομένη — μόνῳ αὐτῷ ὁρωμένη· μόνος γὰρ αὐτὸς τὸν οἰκεῖον δαίμονα καὶ τὴν ἐν αὐτῷ φρόνησιν ἑώρα φαινομένην· οἱ μὲν φαινομένην ἢ ὅτι κεφαλαιωδῶς λέγων ἔπειτα κατὰ μέρος ἔρχεται· καὶ ὅτι δεῖ κατὰ μέρος ἰῆσθαι τοὺς θυμαίνοντας· πολλὴ δὲ καὶ ἡ φαντασία· ὅτι καὶ ἐνεργείας ἐδέησεν τῇ θεῷ.

V. 200. Παλλάδα — τὴν Ἀθηνᾶν ἐπιθετικῶς· ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ πάλλειν καὶ κραδαίνειν τὸ δόρυ· πολεμικὴ γὰρ ἡ θεός· ἢ ὅτι Πάλλαντα, ἕνα τῶν γιγάντων ἀπέκτεινεν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀναπαλθῆναι αὐτὴν ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ Διός· ἢ διὰ τὸ παλλομένην τὴν καρδίαν τοῦ Διονύσου προσκομίσαι τῷ Διΐ. ἢ ὅτι συνήθης ἦν ἡ θεὸς τοῖς ἐπικουρουμένοις Ἕλλησιν· ἢ ὅτι τοῖς Διογενέσι δηλοῦνται οἱ θεοί· ὡς τῇ Ἑλένῃ· καὶ Αἰνείας δὲ ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος ἔγνω· Παλλὰς δὲ παρὰ τὰς παλάμας ἢ ὅτι εὐκίνητος ὁ νοῦς ὡσεὶ πτερὸν ἢ ἐννόημα.

V. 203. ἢ ἵνα ὕβριν ἴδῃ — νῦν τὸν φόβον. ἴδῃ δίχα σ ὑψοῖ δὲ τὴν ὕβριν ὡς καὶ θεὰς κινήσασαν εἰς θέαν.

V. 205. ὑπεροπλείῃσι — ὑπέροπλος· ὑπερόπλιος· ὑπεροπλία ὑπεροπλίαις, Ἰωνικῶς ὑπεροπλίῃσι· λέξις μεταφορικὴ ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ αὐτὸν τὰ ὅπλα φέρεσθαι.

τάχ' ἄν ποτε — πλεονασμὸς τοῦ ποτέ· ὑπὸ ἐμοῦ δὲ ταχέως ἀπολεῖται·

V. 210. ἄγε — φέρε· ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα παρακελεύσεως·

V. 213. τρὶς τόσσα — πολλάκις τοσαῦτα· οὐ γὰρ τριπλάσια αὐτῷ παρασχέθη παρὰ Ἀγαμέμνονος· ἀλλὰ σὺν Βρισηΐδι πολλὰ ἄλλα, ὡς αὐτός φησι ἐν τῷ ι'.

V. 214. πείθεο δ' ἡμῖν — ὡς ἰατρὸς οἶνον ἀπαγορεύων ὕδωρ δίδωσιν, οὕτω διὰ τὸ τοῦ μείζονος ἐκτρέπειν τὸ ὀλίγον συγχωρεῖ· ὡς Ἡσίοδος - τοῦ κεκορεσσάμενος νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις - ἢ τὸ ὑπομνῆσαι τῶν εὐεργεσιῶν φησιν, ὡς ἀχάριστον αἰτίας.

V. 216. χρή — προσῆκον ἐστί. Τὸ χρὴ ὀξυτονούμενον καὶ ἐν τῇ συντάξει βαρυνόμενον, σημαίνει ἐπίῤῥημα ὁμοίως τῷ δεῖν - χρὴ μὲν σφωΐτερόν γε, θεὰ, ἔπος εἰρύσασθαι - περισπώμενον δὲ, ῥῆμα Ἀττικόν· ἀπὸ γὰρ τοῦ χρῶμαι τὸ β' πρόσωπον τῆς κοινῆς διαλέκτου ἐστὶ χρᾷ, καὶ Ἰωνικῶς καὶ Ἀττικῶς χρῇ· ὡς εἴρηται Ἀλεξάνδρῳ - ἰδοὺ κάταπρον, εἰπέ μοι τί χρῇ τούτου;

V. 222. μετὰ δαίμονας ἄλλους — ἐπὶ τοὺς θεούς· ἔστι δὲ πρόθεσις ἀντὶ προθέσεως· οὕτως δὲ δαίμονας καλεῖ τοὺς θεούς· ἤτοι ὅτι δαήμονες· ἔμπειροι γὰρ καὶ ἴδρυες πάντων αὐτοί εἰσιν· ἢ ὅτι διαιτηταὶ εἰσὶ καὶ διοικηταὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἀλκμὰν ὁ λυρικός φησιν· οἴεθεν (sic) πάλιν ἔπαλλε δαιήμονάς τ' ἐδάσατο· τοὺς μερισμοὺς· τὰς διαιτήσεις αὐτῶν· Ἡσίοδος δὲ δαίμονάς φησι τοὺς ἐκ τοῦ ζῆν μεταστάντας· ὄντας δὲ ἐπὶ τοῦ Κρόνου βασιλείας τοῦ χρυσοῦ γένους, λέγων αὐτοὺς δαίμονας, φύλακας θνητῶν ἀνθρώπων.

V. 226. θωρηχθῆναι — καθοπλισθῆναι· ἐκ τοῦ θωρήσσω, θωρίξω, θώραξ· τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ θῶ τὸ πηδῶ, ἐν ᾧ τὰ βρώματα ἅλλεται.

V. 227. ἰέναι — παραγενέσθαι· τὸ ἵημι τρία σημαίνει· τὸ πορεύομαι· τὸ πέμπω· καὶ τὸ ἐφίεμαι.

V. 228. τόδέ τοι — τοῦτο δέ σοι· δύο μέρη λόγȣ, ἵνα γένηται δεικτικώτερος καὶ ἀναφορικώτερος.

κήρ — θανατηφόρος μοῖρα· θάνατος· τοῦτο γάρ σοι, φησὶ, τὸ ἐν πολέμῳ ἢ λόχῳ εὑρεθῆναι ὡς ὁ θάνατος μισητὸς φαίνεται.

V. 229. ἦ πολὺ λῷον — ἀλλ' ὄντως δὴ τοῦτο καλὸν νομίζεται· ἐκεῖνο δέ σοι βέλτιον ἢ καὶ ἡδύτερον ἐστὶ τὸ τὰς τιμὰς ἀφερεῖσθαι τῶν ὑπὲρ τοῦ κοινȣ̃ ἀντιλεγόντων σοι. Ἡ περισπᾶται ὡς ἀρκετὸν καὶ ἀντὶ τȣ̃ δή· ἀπολελυμένων δὲ τὸ σχῆμα, καὶ πολλὰς ἔχον περικοπάς· ἄπληστον γὰρ πρὸς λοιδορίαν ὀργή·

V. 131. δημοβόρος — ὁ τὰ δημόσια κατεσθίων· κινητικὰ ταῦτα τοῦ πλήθȣς· θέλων κινῆσαι κατ' αὐτοῦ τὸ πλῆθος· μεγίστη γὰρ κατηγορία τὸ σφετερίζεσθαι τὰ κοινά.

οὐτιδανοῖσιν — οὐδενὸς λόγȣ ἀξίοις· οὐτιδανὸς, οὐτιδανή· καὶ μηδαμινὸς, μηδαμινή· γέγονε παρὰ τὸ οὔτις οὔτιδος· συγκείμενον ἀπὸ τῆς οὐ καὶ τοῦ τίς· τὸ δὲ μηδαμινὸς, ἀπὸ τοῦ μηδαμῶς, ὅπερ σύγκειται ἀπὸ τῆς μη ἀπαγορεύσεως καὶ τοῦ δαμῶς.

V. 234. μὰ τόδε σκῆπτρον — πλεόνακε τὸ μὰ ἀρνητικὸν, ἢ ἀπομοτικὸν μόριον κατὰ τὸ Ἀττικὸν ἔθος· ἤρκει γὰρ εἰπεῖν· νὴ τοῦτο τὸ σκῆπτρον· ὅτι διὰ τȣ̃ σκήπτρȣ ὄμνυσιν αὐτῷ τὸν ἔφορον τῆς βασιλείας θεόν· τὸ ἑξῆς, ναὶ μὰ τόδε τὸ σκῆπτρον ποθὴ ἵξεται Ἀχιλέως, καὶ πᾶσαν τὴν παρέκβασιν διασταλτέον, καὶ ὑποστιγμὴν ἀναπαύσομεν. Διατί δὲ ὁ Ἀχιλεὺς σκῆπτρον ἔχει; καὶ λέγομεν, ὅτι εἰ καὶ πάντων τῶν Ἑλλήλων ȣ̓κ ἐβασίλευε, τῶν μέντοι Μυρμιδόνων ἦρχεν· ἐπόμνυσθαι δὲ ἐστι τὸ ὑποσχόμενον ὀμόσαι, καὶ ἀπόμνυσθαι τὸ ἀποφάσκειν.

ὄζους — κλάδους, ἐκ τοῦ ἕζω τὸ καθέζομαι.

V. 236. οὐδ' ἀναθηλήσει — οὐδὲ ἀναβλαςήσει· ἐκ τοῦ θηλὴ, θηλῶ, θηλήσω, ἢ θηλάσω· ἢ παρὰ τὸ θάλλω θαλῶ, θαλήσω· καὶ Ἰωνικῇ τροπῇ θηλήσω· τὸ δὲ θηλὴ παρὰ τὸ θάλος· τοῦτο παρὰ τὸ θεέιν καὶ ἄλλειν τὸ πηδᾶν, ἢ παρὰ ὅλην θέειν.

χαλκὸς ἔλεψε — περιελέπισεν αὐτὸ ὁ σίδηρος· παρὰ τὸ λέπω· ἐξ οὗ καὶ λέπος, καὶ λεπτός· τὸ δὲ λέπω, παρὰ τὸ λίαν ἕπεσθαι τὸ ξέον.

V. 237. φύλλα τὲ καὶ φλοιόν — τάτε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· παρὰ τὸ φλῶ τὸ ἀναδίδωμι καὶ ἀναπέμπω· φλῶ φλέω φλέβω· φλέψω· φλέψ· φλοὸς, φλοιός· ἢ ἐκ τοῦ φλῶ, κατὰ παραγωγὴν φλάζω, φλέξω· κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς υ φλύω· ἐξ οὗ καὶ φλύαρος· ἐκ δὲ τοῦ φλέω φλενὸς, καὶ φληνός· καὶ μετὰ τοῦ φῶ ῥήματος τοῦ λέγω, φληναφῶ· καὶ φλήναφος ἡ φλυαρία· φλοιὸς δέ ἐςι τὸ λέπος.

V. 239. ὅρκος — παρὰ τὸ εἴργω τὸ κωλύω· ὅργος καὶ ὅρκος· ἐπισχετικὸς γὰρ τῶν παραβαινόντων· ἢ παρὰ τὸ ἐπαρκεῖν καὶ βοηθεῖν· ὡς γὰρ βοηθήματι αὐτῷ χρῶνται οἱ δικαιούμενοι· ἄρκος, ἄρκιον, καὶ ὅρκος. ἢ παρὰ τὸ ὅρος καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ ὅρκος· οἱ γὰρ ὀμνύοντες ὁρίζονται καὶ ὁμολογοῦσι· δασύνεται δὲ ἐν τῇ συναλοιφῇ.

V. 240. ποθή. — ἐπιζήτημα· Ἀττικὸν, διὸ ὀξύνεται.

V. 242. ὑφ' Ἕκτορος ἀνδραφόνοιο — διατί a) τὸν Ἕκτορα ἀνδροφόνον προσηγόρευσεν καὶ οὐ χαλκοκορυςὴν, ἢ καὶ ἱππόδαμον; ῥητέον ὅτι ἀνδροφόνον αὐτὸν εἴρηκε, πρὸς κατάπληξιν τῶν ἀκουόντων· εἴωθε δὲ τηρεῖν τὰ ἐπίθετα εὐςόχως· ἄλλως· ῥητέον ἐν ᾧ τίς ἐςι μέγας καὶ εὐδοκιμῶν ἀεὶ, ἐκ τούτου καὶ ἄλλους ἐπαινεῖ· καὶ γὰρ ὁ Ἀχι-

a) Haec male intrusa cum aliis, quae ad Nestorem infra v. 247. pertinent, habentur p. 368.

λεὺς ἥδετο μὲν Διογενὴς καλέμενος· οὐχ' ἧττον δὲ ἐπέχαιρε καὶ τῇ ἀνδροφονίᾳ· ἐκ τοῦ λέγειν τῷ Ἕκτορι, ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.

V. 246. χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον — χρυσοῦς ἥλους ἔχον κόσμου χάριν· καὶ αὐτοὺς διαπεπερονημένους, ἤγουν ἠσφαλισμένους κατὰ τὴν ῥάβδον - οὐ σκῆπτρον θυμῆρες ἔδωκεν - κινῶν δὲ ὁ θυμὸς ἅμα τὸ μετὰ χεῖρας ἐχόμενον ἀποῤῥίπτει.

V. 247. Νέστωρ — Νέστωρ ἦν ἐκ γένους Ποσειδῶνος, γεραγώτερος δὲ πάντων, καὶ ἡδύγλωσσος. Πῶς τὸ ἀνόρουσεν ἐπὶ τῷ Νέστορι ὁ ποιητὴς τῷ ἐξώρῳ εἴδει ἐχρήσατο; ἐπὶ νέῳ γὰρ εἰκὸς ἦν τοῦτο λέγεσθαι· καὶ ῥητέον ὅτι τὸ προνοητικὸν τῶν ὁμοφύλων, νεανικὴν αὐτῷ περιτίθησι κίνησιν· οὐδὲ γὰρ γέροντα κυβερνήτην πέμψοιτο ἄν τις κινδυνεύοντος σκάφους ὑπὲρ τὸ δέον κινούμενον· καὶ ἄλλως ῥητέον· ὅτι εἴωθεν ἀεὶ ἡ τῆς τιμῆς προσθήκη μὴ μόνον τοὺς νέους, ἀλλὰ καὶ τοὺς γέροντας μεταπείθειν· πρὸς τὸ παρὰ δύναμιν ἐγχειρεῖν τί ποιεῖν· μᾶλλον δὲ τὸν Νέστορα ἐν τῷ δημηγορεῖν διαφέροντα τῶν λοιπῶν· καὶ εἰδότα μὴ ἀπαρεσκομένους τοὺς Ἕλληνας πρὸς τὰ λεγόμενα.

V. 249. γλώττης· γλῶσσα σημαίνει γ'· τὸ μέρος τοῦ σώματος· τὴν διάλεκτον· καὶ τὸ ἀπεξενωμένον τῶν λέξεων.

ῥέεν — ἔῤῥει· ἐφέρετο· διὰ δὲ τὸ εἰπεῖν ῥέεν, ἐμφαίνει τὸ ῥητορικὸν τοῦ Νέστορος· πρὸς τὸ ἀνεμπόδιστον· ἔοικε δὲ ἀποτείνεσθαι πρὸς ἑαυτὸν φωνήν.

V. 250. μερόπων — μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων· ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἄλλων ζώων· ὅ ἐστι μεριζομένην εἰς συλλαβὰς καὶ ἔναρθρον ἐχόντων τὴν ὄπα, ὅ ἐστι τὴν φωνήν· εἴρηται δὲ ἀπὸ Μέροπος τοῦ Ὕαντος· ὃς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν πρῶτος συνῴκησε τοὺς ἀνθρώπους· ἢ τῶν μυρούντων περὶ τὴν ὄπα· οἱ δὲ παρὰ τὸ παρηλλαγμένην ὄπα ἐχόντων.

V. 251. ἐφθιάθ' — ἐφθαρμένοι ἦσαν· Ἡρακλέους ἐν Πύλῳ στρατεύσαντος, καὶ ἀποκτείναντος τοὺς πρεσβυτέρους ἰδίαν ὄντας γενεὰν, καὶ τοὺς τῆς μέσης ἡλικίας, ἄλλην ὄντας γενεὰν, ἧς ὁ Νέστωρ καὶ μόνος περισωθεὶς, τῆς τρίτης γενεᾶς ἐβασίλευε, τῆς περὶ τοὺς παῖδας, οἱ σὺν τούτῳ ἐστρατεύοντο· ἤγουν τριακονταετίαι παρεληλύθησαν· ἐν δὲ τῇ γ' τριακονταετίᾳ ἐβασίλευε· γενεὰς δὲ ἀναμφιβόλως τὰς τριακονταετίας λέγει. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰς γενεὰς ἐψήφιζον ἕως τῶν λ'. Γίνωσκε ὦ ἀκροατὰ, ὅτι ἡ α' γενεὰ ἄχρι λ' χρόνου συνίσταται· καὶ πάλιν ἄρχεται ἡ δευτέρα γενεὰ, ἄχρι τοῦ ὁμοίου ὁρισμοῦ· καὶ οὕτως ἡ τρίτη· τοῦτον δὲ τὸν Νέστορα λέγουσι τινὲς ὅτι ἑξηκοντούτης ἦν ὅτε ἐβασίλευσεν· ἕτεροι δὲ λέγουσιν ὅτι τρὶς ἐβασίλευσε.

V. 254. ὢ πόποι — φεῦ· παπαί· ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα λύπης δηλωτικόν· ὅταν τὸ πρᾶγμα προοίμιον ᾖ, τῷ μεγέθει καὶ τῷ πάθει, οὐ δεῖ πορίζειν ἑτέρων προοίμια· ἔχει δὲ τὴν προσοχὴν ἀπὸ ὀλοφυρμοῦ ἀρξάμενον.

V. 257. μαρναμένοιιν — κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ· παρὰ τὸ μαραίνω· καὶ συγκοπῇ μάρνω· τὸ δὲ ῥῆμα ποιητικόν·

V. 258. περὶ δ' ἔστε μάχεσθαι — περισσῶς δὲ καὶ ὑπερβαλόντως ἐστὲ, καὶ ὑπερέχετε· φυλάσσεται δὲ ὁ τόνος.

V. 259. νεωτέρω — νεώτεροι δυϊκῶς· πιθανῶς πρὸ τῆς ἐμπειρίας τὸν χρόνον προβάλλεται ἀνεπίφθονόν τε ὄντα καὶ προστατικόν· προσδοκῶν γάρ τις γηρᾷν, πείθεται γέρουσι· δεῖ οὖν πεισθῆναι τὸν Ἀχιλέα Ἀγαμέμνονι ὡς πρεσβυτέρῳ· νεωτέρω οὐκ ἐστι συγκριτικὸν, ἀλλὰ τρόπος συγκριτικός· παρὰ τὸ νέος· τοῦτο παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύομαι.

V. 260. ἤδη γάρ ποτε — ὄντως γάρ ποτε· τοῦτο ἀόριστον καὶ χρόνον δηλοῖ· ἐπὶ μὲν γὰρ παρῳχημένου - ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν - ἐπὶ δ' ἐνεστῶτος - ἤδη γὰρ νῦν μοι

τό δ' εἰκοςὸν ἔτος ἐςίν· - ἐπὶ δὲ μέλλοντος - ἤδη λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται.

ἀρείοσι — βελτίοσιν· ἐκ τοῦ ἄρευς ἄρεος ἄρειος, καὶ ἀρεῖος.

ἠέπερ ὑμῖν — ἢ ὑμῖν· γράφεται καὶ ὑμῖν διὰ τὸ ἀνεπαχθές· Ἀττικὸς δὲ ὁ λόγος, ἀντὶ τοῦ κρείττων ἢ ὑμῖν·

V. 261. ὡμίλησα — συνανεςράφειν· τοῦτο ἀόριςος ά· ὡμιλῶ ἐκ τοῦ ὅμιλος· τοῦτο παρὰ τοῦ ὁμοῦ εἰλᾶσθαι· καὶ ὤφειλε γράφεσθαι διὰ διφθόγγου· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ διὰ του ιλος ἀρσενικὰ μὴ ὄντα ἀπὸ ὀνόματος ἔχοντος τὴν ει δίφθογγον, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον, Τρώϊλος· Ζώϊλος χωρὶς τοῦ Νεῖλος· ἀπὸ δὲ ὀνομάτων ἐχόντων τὴν ει δίφθογγον γίνονται, ὡς τὸ δειλὸς, κροκόδειλος· χεῖλος· ἀγκυλόχειλος· τὸ δὲ ὅμιλος, μακρὸν ἔχει τὸ ι.

ἀθέριζον — ἠπείλουν· ἀπεδοκίμαζον· μεταφορικὴ ἡ λέξις· οἱονεὶ ἡ μὴ θεριζομένη καὶ πρὸς χρείαν συναγομένη· ἀλλ' ἀποβαλλομένη· γίνεται οὖν ἐκ τοῦ θέρος, παρὰ τοῦ θέρος θερίζω· καὶ μετὰ τοῦ ςερητικου α ἀθερίζω· τὸ θέρος παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω· οὗ ὁ μέλλων θερῶ, καὶ θέρσω Αἰολικῶς, καὶ Θερσίτης.

V. 263. Πειρίθοον — Πειρίθουν, ἐςι δ' ὄνομα κύριον· Πειρίθους ὁ Ἰξίονος, γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος· ᾠκείωτο δὲ τοῖς Κενταύροις· πρὸς γάμον δὲ ἀγόμενος Ἱπποδάμειαν τὴν Βέτα, τοὺς Κενταύρους συνεκάλεσεν εἰς εὐωχίαν· οἵ τινες οἰνωθέντες ἐπεχείρουν ὑβρίζειν ὅσας τῶν Ἑλλήνων παρῆσαν γυναικῶν· ὅθεν οἱ Λαπῖθαι συστάδην μαχεσάμενοι διώκουσιν αὐτοὺς εἰς Μάλεον ὄρος τῆς Πελοπονήσου· ὁ δὲ Πειρίθους ὠνομάσθη ἀπὸ του περιθεῖν· ἵππῳ γὰρ ὡμοιώθη ὁ Ζεὺς ἐν τῷ μίγνυσθαι τῇ μητρὶ αὐτου.

V. 264. Καινέα τε — ὁ Καινεὺς Ἐλάτου μὲν ἦν παῖς, Λαπίθων δὲ βασιλεύς· ὅςτις πρότερον παρθένος ὢν εὐει

δὴς, μιγέντος αὐτῇ Ποσειδῶνος, ἠτήσατο μεταβληθῆναι εἰς ἄνδρα· μετατραπεὶς δὲ ἡ νεάνις, ἄτρωτος γίνεται· γενναιότατος τῶν κατ' αὐτὸν ὑπάρξας· καὶ δή ποτε πήξας ἀκόντιον ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τῆς ἀγορᾶς, θεοῖς ἑαυτὸν προσέταξεν ἀριθμεῖν· δι' ἣν αἰτίαν ἀγανακτήσας ὁ Ζεὺς, τιμωρίαν περὶ τῆς ἀσεβείας παρ' αὐτοῦ εἰσεπράξατο· μαχόμενον γὰρ αὐτὸν τοῖς Κενταύροις, καὶ ἄτρωτον ὄντα, ὑποχείριον ἐποίησε· βάλλοντες γὰρ αὐτὸν οἱ προειρημένοι δρυσί τε καὶ ἐλάταις, ἤρεισαν εἰς γῆν· μέμνηται γὰρ αὐτοῦ καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς, λέγων οὕτως· — Καινέα γὰρ τὸν πρόσθεν ἐπικλείουσιν ἀοιδοὶ — Κενταύροισιν ὀλέσθαι· ὅτι σφέας οἶος ἀπ' ἄλλων — ἤλασ' ἀριστήων· οἳ δ' ἔμπαλιν ὁρμηθέντες — οὔ τε μὶν ἐγκλῖναι (sic) προσωτέρω σθένουσιν, οὔτε διῶξαι· — καὶ ἀῤῥηκτος, ἄκαμπτος ἐδύσατο νειόθι γαίης· — θεινόμενος στιβαρῆσι κατὰ ἴγδην ἐλάτῃσιν.

V. 268. φηρσὶ — θηρσὶ, λέγει δὲ τοῖς Κενταύροις· Ἰξίων ὁ Φλεγύου παῖς, Δίαν τὴν Ἰωνέως γήμας, ἐλθόντα τὸν κηδεστὴν ἐπὶ τὰ ἕδνα, δόλῳ καταπρήσας, μανεὶς καὶ ὑπὸ θεῶν καθαρθεὶς τῶν φόνων, Ἥρας ὕστερον ἠράσθη· Ζεὺς δὲ βουλόμενος αὐτὸν δοκιμάσαι, εἰ τῷ ὄντι τολμᾷ ποιῆσαι τοῦτο, νεφέλῃ ἀπεικάσας Ἥραν, παρέκλινεν αὐτῷ· ὁ δὲ μιγεὶς τῇ νεφέλῃ ὡσανεὶ τῇ Ἥρᾳ, ἔσχε παῖδα Κένταυρον· ἀφ' οὗ τὸ τῶν Κενταύρων γένος, μετὰ δὲ θάνατον, ἔλαβε δίκας περ' αὐτοῦ ὁ Ζεὺς, ποιήσας αὐτὸν ἐν τοῖς καταχθονίοις στρέφεσθαι μετὰ πολλῆς βίας ἐπὶ τροχοῦ σιδηροῦ· φηρσὶν ἀντὶ τοῦ θηρσὶ· κατὰ μετάθεσιν του θ εἰς φ· ὡς τὸ, θλᾶν φλᾶν· κυρίως δὲ θῆρες λέγονται οἱ λέοντες, καὶ οἱ σύαγροι, καὶ οἱ τούτους λαμβάνοντες λέγονται θηρευταί. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν.

ὀρεσκῴοισι — τοῖς ἐν ὄρει διαιτωμένοις· ἔστι ῥῆμα κῶ

τὸ κοιμῶμαι· παράγωγον κέω κείω· καὶ ὄνομα ῥηματικὸν κοῖος· καὶ ἐπαυξήσει τοῦ ο εἰς ω μέγα κῶος· ὡς κολοιὸς κολῳός· καὶ μετὰ τῆς ὄρεσι δοτικῆς ὀρεσικῷος· καὶ ὀρεσκῷος κατὰ συγκοπήν.

ἐκπάγλως — ἐκπληκτικῶς· ὅ ἐστι κατὰ κράτος αὐτοὺς ἐξεπολέμησαν· ἐκ τοῦ πλήσσω ἔκπλαγον· καὶ ἔκπαγλον ὄνομα ῥηματικόν· καὶ ἐπίῤῥημα ἐκπάγλως.

V. 270. ἐξ Ἀπίης γαίης — ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ μακρὰν ἀπεχούσης γῆς ἤτοι τῆς Πελοπονήσου κληθείσης Ἀπίης ἀπὸ Ἄπιδος τοῦ Φορωνέως.

V. 272. τῶν οἱ νῦν — τοῦτο τὸ σχῆμα οἱ μὲν κλίσιν, οἱ δὲ μετάληψιν λέγουσιν, ὅταν ἡ τεθεῖσα πτῶσις κλίνεται ὡς ὅσοι τὸ πελαργικὸν Ἄργος·

V. 275. ἀγαθός περ ἐών — καί τοι βασιλεὺς ὑπάρχων, ἢ ἀγαθὸς τῇ γνώμῃ προκαταστέλλει τὸν θυμὸν διὰ τὸ ἀγαθός· ὅ ἐστι, μὴ θελήσῃς ἀνάξια σαυτοῦ ποιεῖν.

V. 277. Πηλείδη θέλε — ἐφεξῆς αἱ ὀξεῖαι διὰ τὴν κρᾶσιν τοῦ ε συγκραθέντος μετὰ τοῦ η, ἤθελε ἦν· μή τε σὺ Πηλείδη θέλε· οὐδέποτε παρὰ τῷ ποιητῇ εἴρηται δισυλλάβως ἡ τοῦ θέλω κλίσις· ὡς ἐπὶ τοῦ - μή τε σὺ Πηλείδη θέλε - τῷ λόγῳ τῆς συναλοιφῆς εἰς τὴν η τίθεμεν τὴν ὀξεῖαν· ἔστι δὲ ὁ τρόπος ἀντιοήκωσις· συντέμνει γὰρ τὴν παραίνεσιν, ὅπως μὴ μένων ἐπαχθὴς εἶναι δοκῇ.

V. 278. ἔμμορε — ἔλαχε, ἀπὸ τοῦ μείρω τὸ μερίζω, μέμορα ὁ μέσων παρατατικός· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ τοῦ ε ἔμμορα· τὸ γ΄ ἔμμορεν· ἢ ἀπὸ τοῦ μορῶ τὸ ἐπιτυγχάνω· μορήσω· ὁ β΄ ἀόριστος ἔμορον· τὸ τρίτον ἔμορε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ ἔμμορεν.

V. 279. ᾧ τε — ἀντὶ τοῦ καὶ ᾧ τινι· ἵν' ᾖ, οὐδέποτε τῆς αὐτῆς ἀξιοῦται τιμῆς ὁ βασιλεύς· καὶ ἐκεῖνος ᾧ τινι ὁ Ζεὺς τὸ κῦδος ἔδωκε, τὸ ἀπὸ τῆς ἰσχύος· ἐξηγεῖται δὲ

συνήθως ἑαυτὸν σαφηνίζων ὁ ποιητὴς σημαίνων διὰ τῶν ἑξῆς, τίς ἐςιν ᾧ τε Ζεὺς νῦδος ἔδωκεν; ἐπάγει γὰρ, εἰ δὴ σὺ κάρτερος ἐσσὶ, καὶ τὸ, μήτηρ· ὑποςικτέον εἰς τὸ κάρτερός ἐσσι.

V. 280. καρτερὸς — ἰσχυρός· τὰ εἰς τερος τρισύλλαβα βαρύτονα· πρότερος· κύντερος· πῶς οὐχὶ καὶ τὸ καρτερὸς κατὰ βαρεῖαν λέγομεν; ὅτι τοῦτο οὐκ ἦν εἰς τερος, ἀλλ' εἰς ερος· τὸ γὰρ τ οὐκ ἐν τῇ παραγωγῇ ἔσχεν· ἦν γὰρ ἀπὸ τοῦ κράτος, ὡς ἀπὸ τοῦ βλάβος, βλαβερός· οὐ διὰ τοῦ βερος ἡ παραγωγή· ἐν γὰρ τῷ πρωτοτύπῳ τὸ β ἔσχεν· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κράτος κρατερός· διὰ τοῦ ερος ἡ παραγωγὴ, καὶ οὐ διὰ τοῦ τερος.

V. 281. φέρτερος — κρείσσων· οὐ γὰρ γενναῖος ἢ εὐγενὴς ἄρξει βασιλείας· τοὐναντίον δὲ καὶ θείαν λῆξιν ἔχει ὁ βασιλεύς.

V. 286. κατὰ μοῖραν — κατὰ τὸ πρέπον. εἰ κατὰ μοῖραν, διατί μὴ πείσῃ; ὅτι αἰδόμενοι τὴν πρόληψιν τὰς αἰτίας τοῖς πέλας ὑπὸ φιλονεικίας τίθεμεν.

V. 292. ὑποβλήδην — ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λογισμὸν Ἀχιλεὺς καὶ μεσολαβήσας τὸν Ἀγαμέμνονος, πρὶν ἢ σιωπῆσαι, αὐτὸς εἰπών· γίνεται δὲ τὸ ὑποβλήδην παρὰ τὸ βλῶ βλήσω· βλήδην· καὶ ὑποβλήδην.

V. 293. δειλός τε — ἀσθενής· μέγιςον ὄνειδος οἴεται τὴν δειλίαν· παρὰ τὸ δέω τὸ φοβοῦμαι γίνεται· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, δείω· δείσω· δειλός· ἢ παρὰ τὸ δέος ὁ φόβος, δέϊλος καὶ δειλός.

V. 299. μὴ γὰρ ἔμογε — ἐμοὶ γὰρ μὴ, διὰ τὴν διαςολὴν τοῦ ἄλλοισιν ὀφείλει ὀρθοτονεῖσθαι.

οὔτέ τῳ — οὔτέ τινι ἄλλῳ· τὸ τω σημαίνει ε' ὄνομα· ἄρθρον· ἀντωνυμίαν· σύνδεσμον αἰτιολογικόν· ῥῆμα· ὄνομα μὲν οὕτως· οὔτε σοὶ, οὔτε τῷ· τουτέςιν, ἄλλῳ τινί· ῥῆμα

δὲ, ὡς τὸ — Κύκλωψ τῆ πίε οἶνον — τουτές·ι λάβε, τὸ θέμα τάω τῶ — ἄρθρον δὲ — ἤτοι μὲν τάγ' ὄπισθεν Μαχάονι ἔοικε τῷ Ἀσκληπιάδη — ἀντωνυμία δὲ ὡς τὸ — τῷ μὲν ἐεισάμενος — σύνδεσμος αἰτιολογικὸς — τῶ σε καὶ οὐ δύναμαι — ἔς·ι γὰρ ἀντὶ τοῦ διό· ὅταν μέντοι ἄρθρον σημαίνει καὶ ἑνικῆς δοτικῆς ἐς·ὶ πτώσεως, περισπᾶται· τὸ δὲ δυϊκὸν βαρύνεται, οἷον τὼ Αἴαντε.

V. 301. ἀέκοντος — ἄκοντος καὶ μὴ βουλομένου· ἕκω τὸ θέλω, καὶ ἡ μετοχὴ ἑκὼν ὀξυνομένη· καὶ σημαίνεται ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσα τὸν τόνον· ἀέκων· καὶ μετὰ κρᾶσιν ἄκων.

V. 302. πείρησαι — πειράθητι· προπαροξυτόνως, προστακτικὸν γάρ· ὡς τὸ, σὺ δὲ φράσαι.

V. 303. αἶψά τοι — ταχέως σοι· παρὰ τὸ ἅπτω ἄψω· ἄψα καὶ αἶψα· τὸ γὰρ ταχέως γινόμενον καὶ συνηρμοσμένον ἐς·ί.

κελαινόν — μέλαν· μελανὸν καὶ μελαινόν· καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς κ κελαινόν· τὸ δὲ μέλας παρὰ τὸ ἔλιν, ὃ σημαίνει μέλαν κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ.

ἐρωήσει περὶ δουρί — περιῤῥυήσεται τῷ δόρατι· παρὰ τὴν ἐρωήν· τὸ ἐρῶ τὸ ῥέω, καὶ φθείρω· τὸ ἐρέω ἐρῶ παρὰ τὸ ῥῶ, ῥώσω· ὅθεν τὸ — ἐπεῤῥώσαντο ἄνακτος — ῥῶ ῥωή· ὡς ζῶ ζωή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἐρωή.

V. 304. ὡς τώ γε — οὕτως οὗτοι· ὁ τρόπος παραγραφή· μετιὼν γὰρ ἐπὶ ἑτέραν διήγησιν, τούτῳ χρῆται.

V. 305. ἀνς·ήτην — ἀνές·ησαν. ἀνας·ήτην, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀνστήτην· ὥς περ ἀνασχεθείην ἀνσχεθείην· ἐν τοῖς ἀδιαλλάκτοις ἔχθραις κρεῖσσον τὸ φεύγειν ἢ τὸ ὑποχωρεῖν.

V. 308. σύν τε Μενοιτιάδη — σὺν τῷ Μενοιτίου παιδὶ Πατρόκλῳ, καὶ τοῖς Μυρμιδόσι· κεχώρικε δὲ τῶν λοιπῶν

ἑταίρων τὸν Πάτροκλον· κατ' ἐξοχὴν εἰκότως ἤπιος ὢν πάρεςι πρὸς τὸ τὸν θυμὸν αὐτȣ̃ μαλάσσειν· κατ' ἐξοχὴν δὲ ἰδιαζόντως εἶπε περὶ αὐτȣ̃ ἵνα ἀξιόχρεως ᾖ τελευτῶν ἐγείρειν αὐτόν. Γίνεται δὲ Μεναιτιάδης παρὰ τὸ μένος Μενότιος Μενοίτιος καὶ Μενοιτιάδης πατρωνυμικόν.

V. 308. ἅλα — εἰς τὴν θάλασσαν, δηλονότι οὐκ ἐθαλάσσευον τινὲς τῶν νέων· ἐπεὶ τίς χρεία νεολκίας;

V. 310. ἀνὰ δὲ Χρυσηΐδα — ἀναγαγὼν δὲ καὶ τὴν εὐπρόσωπον Χρυσηΐδα εἰς τὴν ναῦν ἐκάθισεν· ὁμοιοτέλευτον τὸ σχῆμα· ἀναγαγὼν δὲ τὴν Χρυσηΐδα εἷσεν· ὁ δὲ μετὰ δώρων μὴ διδȣ̀ς αὐτὴν, μετὰ προσθήκης ἀποδίδωσιν, ἐξυπηρετούμενος πρὸς δυσώπησιν τοῦ θεȣ̃.

V. 312. οἱ μέν — οὗτοι μὲν, παραγραφὴ ὁ τρόπος.

ὑγρὰ κέλευθα — τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν· ὅτι τὰ ὑγρὰ κέλευθα κατὰ μεταπλασμὸν γένους ἐςίν· ἀντὶ γὰρ θυληκῶν, τὰ οὐδέτερα εἶπε· γίνεται γὰρ μεταβολὴ γένους εἰς ἕτερον γένος· ὡς ἀπὸ τȣ̃ τράχηλος τὸ τράχλον· ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ — τὰ τράχηλα γυμνάζει — καὶ λύχνος, λύχνον· δίφρος δίφρον· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρετμοὺς ἐρετμά· ὅθεν ἐρετμὰ προήκεα· τάρταρος ἀρσενικὸν, καὶ κατὰ μεταβολὴν ἡ τάρταρος παρὰ Πινδάρῳ — ὅς τ' ἐν αἰνῇ ταρτάρῳ — οὐδέτερον τὸ τάρταρον· Ἡσίοδος — τάρταρα τ' ἠερόεντα — τοιοῦτον καὶ τὸ ὑγρὰ κέλευθα. Ὑγρὰ παρὰ τὸ ὑγρός· τοῦτο παρὰ τὸ ὕδωρ ὕδαρός· καὶ ἐν συγκοπῇ ὑδρός· καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς γ ὑγρός.

V. 313. ἀπολυμαίνεσθαι — ἀποκαθέρεσθαι· ἀπὸ τοῦ λύω λύσω, λύμη, λυμαίνω· τὸ λύω ἐκ τοῦ λῶ.

ἄνωγεν — ἐκέλευσεν· ποιητικὸν τὸ ῥῆμα· διὸ οὐκ ἔχει μέλλον· τὸ θέμα ἀνώγω· τοῦτο παρὰ τὴν ἀνὰ πρόθεσιν καὶ τὸ ἄγω.

V. 314. ἀπολυμαίνοντο — ἀπεκαθαίροντο· παρὰ τὸ

λύμη λυμαίνω. Διατί μὴ καθαροὺς ἐκπέμπει; ἢ ὅτι πρόυργιαστίῳ τῷ θεῷ ἡ ἀποδίδοσις· ψυχαγωγικὸν δὲ τὸ πλῆθος, ὡς ἤδη καθαρθέντες εἶεν· καὶ Εὐριπίδης — θάλασσα κλύζει πάντων ἀνθρώπων κακά· — τὰ δὲ περιττεύματα εἰς τὴν ἀπέριττον θάλασσαν βάλλουσιν, — εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον· — φύσει δὲ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καθάρσιόν ἐστιν.

V. 315. ἔρδον — ἐπετέλουν· ἔθυον, παρὰ τὸ ἔρδω· τοῦτο παρὰ τὸ ῥέζω· ῥέδον· καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν ἔρδον.

τεληέσσας — μετοχὴ ἀορίστου α'· τελῶ τελέσω· καὶ πλεονασμῷ Αἰολικῷ καὶ Δωρικῷ τεληέσσω· τὸ τελῶ, παρὰ τὸ τέλος· τοῦτο παρὰ τὸ ἕω τὸ πληρῶ· ἕος καὶ τέλος.

V. 316. ἀτρυγέτοιο — ἐκ τοῦ τρυγετός· τοῦτο παρὰ τὸ τρυγῶ, τρυγήσω· τρυγητός· καὶ τρυγετός· κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ε· τὸ τρυγῶ παρὰ τρύγω τρύξω· τρύγη καὶ τρὺξ τρυγὸς, τρύγω· τοῦτο παρὰ τὸ τρῶ τὸ καταπονῶ καὶ βλάπτω· ἐξ οὗ καὶ τρώω — οἶνος σε τρώει μελιηδής — ἐκ τοῦ τρῶ, καὶ τρύω, καὶ τρύχω.

V. 317. κνίσση — ἀναθυμίασις· δοκεῖ δὲ ἡ λέξις δ' σημαίνειν. ὡς καὶ Πορφυρίῳ δοκεῖ· αὐτό τε τὸ λῖπος· καὶ τὸν ἐπίπλουν· καὶ τὸ κρέας, καὶ τὴν ἀναθυμίασιν· παρὰ τὸ κνίσω· ὑπ' ὄψιν δὲ ἤγαγεν ἅμα τῷ μέλανι τοῦ καπνοῦ συναναμισγομένην τὴν λευκότητα τῆς πιμέλης φανταστικῶς· ἀπὸ οὖν τοῦ κνίσω μέλλοντος γέγονε· πλεῖστα γὰρ ὀνόματα ἀπὸ μελλόντων γίνονται, οἷον ἅψω ἁψίς· λέξω λέξις. ποιήσω ποίησις· δόξω δόξα· ἄξω ἅξα καὶ ἅμαξα· οὕτω δὲ καὶ κνίσω κνίσα διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ εξω, διὰ τοῦ ι γράφεται.

V. 318. πένοντο — ἔπραττον· ἔστι παρατατικὸν τρίτου προσώπου τῶν παθητικῶν Ἰωνικῶς καὶ ποιητικῶς· τὸ θέμα πένω τὸ ἐνεργῶ καὶ κάμνω· ἀφ' οὗ καὶ πόνος, καὶ πλεο-

νασμῷ τοῦ τ πόντος, καθὸ πεπόνηται τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος περὶ τὸν πλοῦν· πόντον οὖν καλεῖται ἐπωνύμως ὁ πόντος.

V. 321. ἔσαν — παρατατικὸν τρίτον πρόσωπον παθητικῶς τῶν εἰς μι, κατὰ συστολὴν ποιητικὴν καὶ Ἰωνικὴν τȣ̃ η εἰς ε· ἦσαν ἔσαν· ἐκ τοῦ εἰμὶ τοῦ ὑπάρχω. ὁ παρατατικὸς ἦν.

ὀτρηρώ — ὀτρηροὶ, σπουδαῖοι· ὀτρηρὸς σημαίνει τὸν ἔνεργον, ὁ μὴ ἀναμένων ὀτρυθῆναι παρά τινος, ἀλλὰ δι' ἑαυτȣ̃ παροτρυνόμενος ἅπαντα ποιεῖ· γέγονε δὲ παρὰ τὸ τρέω τὸ φοβοῦμαι, καὶ ὄνομα ῥηματικὸν τρεερὸς, καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς η τρηρός, τὸ δηλοῦν τὸν δειλόν· καὶ τρήρων καὶ ἀτρηρὸς ὁ δραστικός· ἢ παρὰ τὸ ὀρῶ τὸ ὁρμῶ, ὦρκα, ὦρμαι, ὀρτὸς, ὀτρὸς, ὀτρηρὸς κατὰ παραγωγήν.

θέραποντε — ὑπηρέται, οἱ τοὺς κρείσσονας δι' ὠφέλειαν θεραπεύοντες, ὡς Ἐτεωνεὺς Μηριόνην· ὁμωνύμως δὲ καὶ οἱ δοῦλοι.

V. 322. ἔρχεσθον — ἀπέρχεσθε, δυϊκῶς· βασιλικὸν τὸ ἀπόλυτον τῆς φράσεως.

V. 324. μὴ δώῃσι — μὴ παράσχῃ· δύο ἐπεκτάσεις δεῖ λαμβάνειν ἀπὸ τοῦ δῶ· ἐπεὶ δύο δεῖ λαμβάνειν τὰς ἐπεκτάσεις ἐὰν ἐστὶν ἀπὸ τȣ̃ δῶ.

V. 325. ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι — σὺν πλείοσι· τὸ δὲ σὺν πλεόνεσσιν οὐ τῷ ἐλθὼν συντακτέον, ἀλλὰ τῷ ἀφέλωμαι· ἵν' ᾖ μετὰ πολλῶν καὶ ἄλλων κτημάτων αὐτὴν ἀφαιρήσομαι.

V. 329. κλισίῃ — παρὰ τῇ σκηνῇ, πλησίον τῆς σκηνῆς· διὰ δὲ τῆς μελαίνης νηὸς, τὸ σκυθρωπὸν τῆς ἕδρας δηλοῖ· τοῦτο ὑβριστικῶς· οὐ γὰρ ἐντυχεῖν Ἀχιλεῖ κελεύει, ἀλλ' ὡς καινῆς οὔσης τῆς νεὼς ἄγειν αὐτήν· βασιλικὸν τὸ δι' ἄλλων πειρᾶσθαι, καὶ οὕτως ἐπιτυχεῖν.

αἰδομένω — αἰδεσθέντες, φοβηθέντες διὰ τὸν βασιλέα·

τὸ μὲν γὰρ εἰπεῖν, παροξυντικὸν, τὸ δὲ θωπεῦσαι, δουλοπρεπές· γίνεται δὲ παρὰ τὸ αἰδῶ· οἶδε δὲ καὶ τὸ αἰδεῖσθαι — ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθαι — ἀλλ' αἰδεῖσθε θεούς — οὐδέ τις αἰδέσσεται — αἴδεσθε μέν — ἄλλους τ' αἰδέσθητε — καὶ τὸ ὄνομα αἰδήμων. Αἰδομένω· παρὰ τὸ αἰδῶ, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· αἰδόμενος, καὶ συγκοπῇ αἰδόμενος· τὸ αἰδῶ παρὰ τὸ αἰδώς· τοῦτο παρὰ τὸ ἴδω· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀΐδω, καὶ αἰδῶ κατὰ συναίρεσιν.

V. 332. προσεφώνεον — προσεφθέγγοντο· ὅτι πρῶτος κωφὰ πρόσωπα δεδίδαχε τὴν τραγῳδίαν.

V. 334. χαίρετε — ἐκ τοῦ χῶ χαίρω, ὡς σπῶ σπαίρω, σκῶ σκαίρω.

Διὸς ἄγγελοι ἠ δὲ καὶ ἀνδρῶν — ἀνθρώπων κήρυκες· ἄξιοι δὲ καὶ τοῦ Διός· ἢ ὅτι τὰς ἑορτὰς αὐτοῦ ἀγγέλλουσιν, ἢ ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἑρμοῦ εἰσὶν, ὃς ἄγγελος Διός· πεπαιδευμένος δὲ, οὐ γὰρ δεῖ τὰς αἰτίας ἐφ' ἑτέρους μετάγειν, ὡς κύνα κατὰ τοῦ βεβλημένου λίθου. Ἄσυλον καὶ θεῖον τὸ γένος τῶν κηρύκων· Ἑρμῆς γὰρ μιγεὶς Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος θυγατρὶ ἔσχε παῖδα ὄνομα Κήρυκα, ἀφ' οὗ τὸ τῶν κηρύκων γένος, ὡς ἱστορεῖ Πτολεμαῖος.

V. 335. ὔμμες — τὸ ὔμμες Αἰολικῶς — αἴκεν ὔμμιν ἐπέσχῃ χεῖρα Κρονΐων.

V. 336. σφῶϊ — ὑμᾶς· δι' ἑνὸς σ - σφῶϊ δ' ἀμφὶ βοός·

V. 337. Διογενές — εὐγενέστατε· ἐξαίρει πάλιν τὸ πρόσωπον· τοῖς γὰρ τῶν φίλων γνησιωτάτοις εἰώθαμεν πιστεύειν τὰς γυναῖκας.

Πατρόκλεις — ἀντὶ τοῦ Πάτροκλε· ἐσχημάτισται γὰρ τὸ ὄνομα οὐκ ἀπὸ τῆς Πάτροκλος εὐθείας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Πατροκλῆος, ὡς Ἡρακλῆος ὦ Ἡράκλης.

V. 338. μάρτυροι — μάρτυρες· Ἰακῶς δὲ μάρτυροι

— Ζεὺς δ' ἅμα ἐπιμάρτυρος ἔστω — παρὰ τὸ μάρπτειν τὸ καταληφθῆναί τι· μαρτύρεται δὲ αὐτὺς ὅπως μὴ δοκῇ προδότης εἶναι τῶν Ἀχαιῶν· τὰ δὲ ἄλλα οὐχ ἅπτεται Ἀγαμέμνονος, ἵνα μὴ δοκῇ μικροψυχεῖν ἐπὶ τῇ ἀφαιρέσει, ὅπως ἐγκαλούμενος καὶ ὑπὸ θεῶν καὶ ἀνθρώπων, καὶ ὑπ' αὐτῦ ὑμᾶς ἔχω μάρτυρας.

ἔςων — ἔςωσαν, ὑπαρχέτωσαν· ἀποκοπὴ τοῦ ἔςωσαν·

V. 339. πρός τε θεῶν — πρός τε τοὺς θεούς.

μακάρων — μακαρισμῦ ἀξίων, εὐδαιμόνων.

V. 340. ἀπηνέος — ἀπηνοῦς, χαλεπῦ, σκληρῦ. παρὰ τὸ ἄποθεν τοῦ αἰνεῖσθαι ἀπηνέος εἶπεν, ὅτι τὸν ἀρητῆρα Χρύσην ἠτίμησεν.

V. 341. χρειώ — χρεία· τὸ χρειὼ ὡς κλειώ, καὶ κλειοῖ· χρειῇ δὲ ἀναγκαίῃ· χρειῶ, χρειᾶς, χρειᾶ, χρεία, μνεία ὑγεία.

ἀεικέα — αἰκιςικὸν, χαλεπόν.

V. 343. πρόσσω καὶ ὀπίσσω — τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον· τουτέςι οὐκ οἶδε προσκοπῆσαι καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἀπόβασιν τῶν πραγμάτων. Πρόσσω ἐπίῤῥημα χρόνυ δηλωτικόν· παρὰ τὴν προς πρόθεσιν, καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς σω συλλαβῆς πρόσσω· ἢ παρὰ τὸ πόῤῥω πάρσω, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ τοῦ ρ καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς σ πρόσσω· τὸ ἔμπροσθεν καὶ πόῤῥω ὄν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον, τὴν τε ἀρχὴν καὶ τὴν ἔκβασιν τῦ πράγματος προσκοπῆσαι, καὶ τῆς ςρατιᾶς ἐπινοῆσαι· — Ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω — τὸ δι' ἐναντίων ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω. δεῖ γὰρ μὴ τὰ παρόντα μόνον σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰ μέλλοντα· λείπει αὐτοῖς ἐπιῤῥήμασι τὸ τά· μέγιςον δὲ καὶ ψιλῷ ἀνθρώπῳ πρὸς κατηγορίαν ἡ ἀπρονοησία.

V. 348. ἡ δ' ἀέκουσα — ἡ δὲ Βρισηῒς ἄκουσα καὶ μὴ βουλομένη ἅμα τοῖς κήρυξιν ἐπορεύετο· ἔςι γὰρ φίλαν-

δρος, ὡς τὸ πρόσωπον αὐτῆς δηλοῖ· καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ὁλόκληρον ἡμῖν ἦθος προσώπȣ νοεῖν καταλέλοιπεν.

V. 348. - 9. αὐτὰρ Ἀχιλεὺς δακρύσας — ἕτοιμον τὸ a) ἡρωϊκὸν πρὸς δάκρυον, καὶ Ὀδυσσεὺς, ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι καὶ παροιμία, ἀεὶ δ' ἄρ δάκρυες ἐσθλοὶ Ἀγαμέμνονος· ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης· ἄλλως τε καὶ φιλότιμος ὢν, ἀνιᾶται ἐν τῇ ὕβρει· παλαιᾶς τε συνηθείας ϛέρεται, καὶ τὸ γύναιον ἴσως αἰχμαλωτιζόμενον ἐλεεῖ.

V. 349. ἄφαρ — εὐθέως, ταχέως· ἐπίῤῥημα μεσότητος· δηλοῖ δὲ τὸ ἔπειτα — τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ λώϊον εἴη — ἡ δ' ἀέκουσα, ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν.

νόσφι — χωρίς· ὅπως μὴ γελῷτο παρὰ τῶν ἑταίρων, ἢ πρὸς τὴν διάλεξιν τῆς μητρὸς, παρὰ τὸ νοσφίζω.

λιασθείς — χωρισθεὶς ἢ ἐκκλίνας· ἐκκλίνων καὶ ἐκφεύγων, ἢ πλανηθεὶς, παρὰ τὸ λιάζω, λιάσω· καὶ λειάζω παρὰ τὸ τὴν λείαν, ὃ σημαίνει τὴν b) πραῖδαν.

V. 350. πολιῆς — πολλῆς ἢ λευκῆς διὰ τὸν ἀφρόν· οἰκεῖον γὰρ τὸ πολιὸν τῇ θινὶ τοῦ πόντȣ.

V. 352. μινυνθάδιον — ὀλιγοχρόνιον· ᾔδει γὰρ δι' ὧν εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτῷ διχθαδίας χεῖρας· παιδευτικὸν δὲ τὸ μὴ εἰς ῥαϛώνην, ἀλλ' εἰς πρακτικὸν νεῦσαι τὸν ἥρωα· φιλοστοργίᾳ δὲ καὶ ἐλέῳ προκαλεῖται τὴν μητέρα, ἐν κεφαλαίοις τὴν εὐχὴν ἐκθέμενος, ὕϛερον λεπτολογήσει· ἔϛι δὲ παρὰ τὸ μινύθω· ὁ δὲ περ σύνδεσμος παραπληρωματικός.

V. 353. ὄφελλεν — ὤφελεν· ἄλλως ἀντὶ τοῦ ἐχρεώϛει· παρὰ τὸ ὀφείλω γέγονεν ὀφειλὴ, ὀφελὸς ϛυϛολῇ τȣ͂ ι καὶ ἀναδιπλασιασμῷ τȣ͂ λ ὀφέλλω, ὁ παρατατικὸς ὤφελλον·

a) Cod. τρωϊκόν. mendose, cetera edidi prout ibi iacent. b) Nota vocabulum latinum, a Scholiorum concinnatore heic intrusum σαφηνείας χάριν.

Ὀλύμπιος — ὁ τὸν Ὄλυμπον κατοικῶν Ζεύς.

ἐγγυαλίξαι — ἐγχειρῆσαι, παρασχεῖν· τὸ ἐγγυῆσαι κυρίως παρὰ τὸ γύον· κυρίως ἐπὶ χειρὸς ἢ ποδός.

V. 354. ὑψιβρεμέτης — ὁ ἐν ὕψει ἠχῶν, ὅ ἐστι βροντῶν· βρόμος δὲ κυρίως ὁ ἐκ τοῦ πυρὸς ἦχος· ὅθεν καὶ τὸν κατὰ πυρὸς Διόνυσον Βρόμιον καλοῦσιν.

V. 356. ἀπούρας — ἀφελόμενος, ἀποσπάσας· ἀπὸ τοῦ αἰρῶ τὸ ἀπολαύω· ὅθεν ἐν συνθέσει ἀπαυρήσασθαι α' συζυγίας τῶν περισπωμένων· ὁ μέλλων αὐρήσω, ηὔρησα ὁ ἀόριστος· αὐρήσας ἡ μετοχή· κατὰ συγκοπὴν αὔρας, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο οὔρας, καὶ ἐν συνθέσει ἀπούρας. Ἔστι δὲ καὶ δευτέρας συζυγίας τὸ ἀπούρας τῶν περισπωμένων· λέγεται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀποσπώντων τοὺς ὅρους τινός· τὸ θέμα ὁρῶ, τὸ ὅρον τίθημι· ὁ μέλλων ὁρήσω, ὁ ἀόριστος ὤρησα, ἡ μετοχὴ ὁ ὁρήσας· καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως ἀποορήσας, καὶ συγκοπῇ ἀπόορας, καὶ τροπῇ τῶν δύο οο εἰς τὸ ου δίφθογγον ἀπούρας· ἢ ἐκ τοῦ ὁρίζω ὅρος ὁρίζω καὶ ἐπενθέσει τοῦ υ οὐρίζω, οὐρίσας, συγκοπῇ οὔρας καὶ ἀπούρας.

V. 357. δακρυχέων — δακρύων, κλαίων· ὑφ' ἓν δακροπολεῖν γάρ που φησίν.

πότνια — σεβασμία· ἔντιμος· σεπτή· οἱ γὰρ σεβόμενοι προσπίπτουσι τοῖς ἐνδεέσι τῶν θεῶν· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ πότμον, καὶ ποτνιῆσθαι τὸ προσπίπτειν καὶ ἐπικαλεῖν. Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τὸ Ἀλεξάνδρεια διὰ διφθόγγου γράφεται· ἐπειδὴ τὰ διὰ εια προπαροξύτονα ὑπεσταλμένων τῶν διὰ τοῦ τρια διὰ τοῦ ει διφθόγγου γράφεται, οἷον ἀναίδεια· φληνάφεια· ὠφέλεια· ἄδεια· ἔνδεια· μαρώνεια· μεσέμβρεια· βοήθεια· ἀδράνεια· ἀπέχθεια· ἀπόλεια· ἄνθεια· θάλεια· Ἡράκλεια· Μήδεια· κράτεια· ἀμάσεια· ἀσάφεια· νουνέχεια· πρόκειται ὑπεσταλμένων τῶν διὰ τρια, οἷον ἐλέτρια,

ἑλεκάςρια σημαίνει τὴν πόρνην, μονάςρια καὶ τὰ λοιπά· καὶ χωρὶς τοῦ πότνια· Πολύμνια· λάμια· ἴαμια· Ὄμπνια σημαίνει δὲ τὴν Δήμητραν, καὶ χωρὶς τοῦ Ἀκλητα, ἐςι δὲ ὄνομα πόλεως· τὸ δὲ Καλάβρεια παρὰ μὲν Ἀπολλωνίῳ καὶ Καλλιμάχῳ μετὰ ει διφθόγγου· παρὰ δὲ Διονυσίῳ διὰ τοῦ συνεςαλμένȣ ι, Καλάβρια· Τετρίχια, ἐςι ὄνομα πόλεως· τὸ δὲ Θέσπεια ὁ ὅρος διὰ τοῦ ει διφθόγγου γράφεται, τῷ τῶν παροξυτόνων κανόνι· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Ὁμηρικῇ προσῳδίᾳ διὰ τοῦ ι γράφει· ἐπειδὴ γὰρ εὕρηται ἡ πι συλλαβὴ συνεςαλμένη, ὡς παρὰ Κορίνθῳ Θέσπια a).

V. 358. παρὰ πατρὶ γέροντι — τῷ Νηρεῖ· τὸν δὲ Νηρέα οἱ ποιηταὶ παριστῶσι ἡμῖν δαίμονα θαλάσσιον· ἀφ' οὗ καὶ Δορίδος τῆς ὠκεανοῦ αἱ Νηρεΐδες.

V. 359. καρπαλίμως — ταχέως· παρὰ τὰ κάπω τὸ ἀναπνέω, καπνὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ καρπνὸς, καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς καρπάλιμος.

ἀνέδυ — ἀνῆλθεν, ἐκ τοῦ δῦμι· ὁ β' ἀόριςος ἔδυν· ἠΰτε — καθάπερ, ὃν τρόπον· ἐκ τοῦ ἄτε, ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, καὶ ἐπενθέσει τοῦ υ ἠΰτε.

ὁμίχλη — ὁ παχὺς ἀὴρ καὶ ὑγρότατος.

V. 361. κατέρεξε — κατέψησε· ἐκ τοῦ ψῶ ψήσω· τὸ θέμα ἐρέζω, ἐρέξω, ἤρεξα καὶ συςολῇ ἔρεξα Ἰωνικῶς καὶ ποιητικῶς.

V. 363. ἐξαύδα — εἰπέ· τῇ γὰρ τῶν λόγων ἀνοχῇ κουφίεται τοῦ βάρους ἡ ψυχή· ἐςι δὲ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, αὐδῶ αὐδᾷς.

μὴ κεῦθε — μὴ κρύπτε· ἐνθέσει καὶ παραθέσει τῶν πράξεων.

a) Cf. Draconem p. 20. 21., ubi de his aliqua invenies.

V. 365 *οἶσθα* — οἶδας· καὶ πρὸς εἰδότας ἔθος λέγειν ἐπικουφίζοντας τὴν ὀδύνην.

V. 366. *ᾠχόμεθ' ἐς Θήβην* — παρεγενόμεθα ἐν τοῖς Θήβαις· νῦν δὲ λέγει τὰς Ὑποπλακίους, ὧν ἐβασίλευσεν Ἠετίων ὁ Ἀνδρομάχης πατήρ· Κίλικες ἔθνος βάρβαρον τῆς Ὑποπλάκους ὄρους Θήβης· τούτων ἦρχε τῶν Κιλίκων Ἠετίων ἔχων υἱοὺς ἑπτὰ, θυγατέρα δὲ Ἀνδρομάχην τὴν γαμηθεῖσαν Ἕκτορι τῷ υἱῷ Πριάμου· κατὰ δὲ τοὺς Τρωϊκοὺς πολέμους ἐπιστρατεύσας Ἀχιλεὺς τῇ Θήβῃ, καὶ τὴν πόλιν πορθήσας, τόν τε Ἠετίωνα ἀνεῖλε σὺν τοῖς τέκνοις, μεθ' οὓς Λύρνησον πορθήσας καὶ τὴν πόλιν ἐξελὼν, αἰχμάλωτον ἦγεν Λυρνησοῦ μὲν βασιληΐδα, ἣν γέρας αὐτῷ ἐψηφίσαντο Ἕλληνες· ἀπὸ δὲ τῆς Χρύσης Χρσηΐδα τὴν Χρύσου τοῦ ἱερέως τοῦ Ἀπόλλωνος θυγατέρα, ἣν ὁ Ἀγαμέμνων κλήρῳ λαχὼν, τῷ πατρὶ δεομένῳ οὐκ ἀπέδωκεν· ἐξ οὗ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ἔπεμψε τοῖς Ἕλλησι λοιμικὴν νόσον· ἔνιοι δέ φασιν ὅτι καὶ Χρυσηῒς ἐκ Θηβῶν ἐλήφθη· τῆς γὰρ Χρύσης φασὶν οὔσης πολιχνίου ἀτειχίστου καὶ εὐτελοῦς, ὡς ἐν ἀσφαλεστέρᾳ καὶ μείζονι τῇ Θήβῃ, οἱ ἀπ' αὐτῆς προσερρυηκότες ἦσαν διὰ τὸν πόλεμον· Θῆβαι δὲ αὗται εἰσὶ τὸ νῦν Ἀδραμύτιον· ἰστέον ὅτι τρεῖς εἰσὶ Θῆβαι· αἱ Ὑποπλάκιοι, ὧν ἐνταῦθα μέμνηται καὶ ἐν τῇ ζ'· καὶ αἱ Καδμεῖαι, ὧν μέμνηται ἐν τῇ δ', καὶ ἐν τῇ ε'· καὶ αἱ τῆς Αἰγύπτου, ὧν μέμνηται ἐν τῇ ι'.

ᾠχόμεθ' ἐς Θήβην — ὁ τρόπος ἀνακεφαλαίωσις· τεσσάρων δὲ διηγήσεων εἰδέαι· ἡ μὲν ὁμιλητικὴ, ὅταν παρά τινος τὶ ἀκούσας αὐτὸ διηγεῖται ὡς ἤκουσεν· ὡς τὸ — πολλάκι γὰρ σέο πατρός — ἡ δὲ ἀπαγγελτικὴ, ὅταν ὃ παρ' ἑτέρου ἤκουσεν ἑτέρῳ διηγοῖτο, ὡς τὸ — ἀγγελίην τινά τοι γαιήοχε — ἡ δὲ ὑποστατικὴ, ὅταν τῶν πραγμάτων τινὰ ἀπαγγεῖλαι ὑποθέμενοι, διηγούμεθα· ὡς [illegible] ἡμῖν

νεῖκος ἐτύχθη — τὸ δὲ μικτὸν καὶ ὑποστατικὸν, ὡς τὸ — σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα θεὰ ὑπελύσαο δεσμῶν — εἰ γὰρ ὁμιλητικὴ ἦν ἡ διήγησις, οὕτως ἂν εἶπεν· ἀλλὰ τῶν δεσμῶν αὐτὸν, ἀπολῦσαι καλέσαντα τὸν Ἑκατόγχειρα· ὁ δὲ ἐφ' ἑτέραν πτῶσιν κατελθὼν ὡς ἴδιον ὅλον ἤδη, καὶ οὐχὶ ὥς περ παρ' ἐκείνου ἀκούσασα διέξισι.

V. 368. μετὰ σφίσιν — ἐν αὐτοῖς, παροξυτονητέον, εἰς σύνθετον γὰρ ἡ μετάληψις καὶ ὅτι μετὰ προσθήκης ἡ ἀντωνυμία συντασσομένη, ὀρθοτονεῖται εἰ μὴ τῷ ἐπιφερομένῳ ῥήματι συντάσσεται· ὡς τὸ, κατὰ σὲ χώσομεν λίθοις· καὶ ἐν τῷ, σύν μοὶ γενέσθαι.

V. 386. κελόμην — ἐκέλευον· ὡς καὶ τῶν ἄλλων τούτου ἐχόντων σκοποῦ· παρὰ τὸ κέλω, καὶ ὁ παρατατικὸς ἐκελόμην, καὶ Ἰωνικῶς καὶ ποιητικῶς κελοίμην.

ἐξιλάσκεσθαι — ἐξιλεοῦσθαι, ἐξευμενίζεσθαι ἀπαρέμφατον· ἀπὸ τοῦ ἱλῶ συζυγίας β' τῶν περισπωμένων, τὸ δηλοῦν τὸ ἐξιλεοῦμαι καὶ ἐξευμενίζω· ἱλάσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ ἱλάσκω.

V. 388. ἠπείλησεν — ἐπηγγείλατο· ἀόριστος α' τῶν εἰς ω τρίτον πρόσωπον τῶν ἑνικῶν, α' συζυγίας τῶν περισπωμένων· τὸ θέμα ἀπειλῶ.

V. 389. ἑλίκωπες — μελανόφθαλμοι· ἕλιξ γὰρ κατὰ διάλεκτον τὸ μέλαν, ἢ οἱ ἑλικοειδῶς κινοῦντες τοὺς ὦπας, ὅ ἐστι τοὺς ὀφθαλμοὺς εὐειδεῖς.

V. 391. ἔβαν — ἔβησαν, ἀόριστος β' κατὰ συγκοπὴν Δωρικὴν καὶ Αἰολικήν.

V. 392. κούρην Βρισῆος — τὴν Βρισέως θυγατέρα Βρισηΐδα· ἔοικε δὲ πατρωνυμικῶς τὰ ὀνόματα σχηματίζειν αὐτῶν ὁ ποιητὴς καὶ οὐ κυρίως· ὡς γὰρ οἱ ἄλλοι ἀρχαῖοι ἱστοροῦσιν, ἡ μὲν Ἀστυνόμη ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ Ἱπποδάμεια ἀντωνομάσθη.

V. 393. περίσχεο — περίσχου, φρόντισον· οὐ διστάζων ἀλλὰ σχετλιάζων, εἴγε σοι κἂν τοῦτο χαριεῖται· περίσχεο ἀόριστος β΄ τῶν εἰς ω α΄ συζυγίας τῶν περισπωμένων· κατὰ διάλυσιν Ἰωνικὴν σχοῦ σχέο.

ἑοῖο — ἀντὶ τοῦ σοῦ· οἱ δὲ ἀντὶ ἀγαθοῦ. προσηνῶς· ἰδίου· ὀνόματος γένους ἀρσενικοῦ· ἀπὸ τοῦ ἔω τοῦ ὑπάρχω γίνεται ὄνομα ῥηματικὸν ἐὺς ὁ ἀγαθὸς, ὁ βέβαιος, ὁ ἑδραῖος· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η ἠὺς ἠΰεος, καὶ ὑπερθέσει τοῦ ε ἐῆος·

V. 394. λίσαι — λιτάνευσον· ἀπὸ τοῦ ἔλισα, ὅθεν ἐλισάμην — καί σφιν μενοεικέα καὶ κῆρα λίσεσθαι.

V. 396. πολλάκι γάρ σεο — γάρ σου· τὸ δὲ ὅλον, πολλάκις γάρ σεο ἤκουσα ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου Πηλέως οἴκοις αὐχοῦσαν· ἐν γὰρ θαλάττῃ Πηλεὺς κατοικεῖ· ἀλλ' οὐκ ἠδύνατο διὰ τὸ ἁπλῆν ἔχειν, καὶ μὴ ἔχειν ἀντιδιαστολὴν ἔτι καὶ ὀρθοτονεῖν, ἵνα λέγῃ σοῦ καὶ οὐκ ἄλλης ἤκουσεν.

V. 397. ὅτ' ἔφησθα — ὅτε ἔλεγες· ἐκ τοῦ φῶ, φημὶ, ἔφην, καὶ ἐπεκτάσει τῆς θα συλλαβῆς ἔφησθα.

V. 399. ὁππότε μιν ξυνδῆσαι — Ζεὺς παραλαβὼν τὴν ἐν οὐρανῷ διοίκησιν, περισσῶς τῇ παῤῥησίᾳ ἐχρῆτο, πολλὴν αὐθάδειαν διαπραττόμενος. Ποσειδῶν δὲ καὶ Ἥρα καὶ Ἀπόλλων καὶ Ἀθηνᾶ ἐβούλοντο αὐτὸν δήσαντες ὑποτάξαι· Θέτις δὲ ἀκούσασα παρὰ τοῦ πατρὸς Νηρέως, ἦν γὰρ μάντις, τὴν Διὸς ἐπιβουλὴν, ἔσπευσε πρὸς αὐτὸν, ἐπαγομένη Αἰγαίωνα φόβητρον τῶν ἐπιβουλευόντων θεῶν. ἦν δὲ θαλάσσιος δαίμων οὗτος καὶ τὸν πατέρα Ποσειδῶνα κατεβράβευεν· ἀκούσας δὲ ὁ Ζεὺς Θέτιδος, τὴν μὲν Ἥραν ἐν τοῖς κατ' αὐτοῦ δεσμοῖς ἐκρέμασε· Ποσειδῶνι δὲ καὶ Ἀπόλλωνι τὴν παρὰ Λαομέδοντι θητείαν ἐψηφίσατο· τῇ δὲ Θέτιδι τὴν Ἀχιλέως τιμὴν εἰς τὰ μεταταῦτα ἐταμιεύσατο· ἱστορεῖ Δίδυμος.

ξυνδῆσαι — Ἰωνικὴ ἡ διάλεκτος, πρώτης συζυγίας τῶν εἰς μι· παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω συντίθεται καὶ ἀναδιπλασιασμῷ διδῶ· ἐκ τούτου δίδημι, δήσω, ἔδησα· δῆσαι τὸ ἀπαρέμφατον· καὶ ἐν συνθέσει συνδῆσαι καὶ ξυνδῆσαι.

V. 400. Ἥρη ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη — γράφεται καὶ, Φοῖβος Ἀπόλλων καὶ Ὀλύμπιοι ἄλλοι — τουτέστι Τιτᾶνες. καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις φησί — μάλα γὰρ καὶ μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι — οἵ περ ἐνέρτεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνου ἀμφὶς ἐόντες.

V. 401. ὑπελύσαο — ὑπελύσω, ἢ ἔσωσας. λύω, λύσω, ἔλυσα, ἐλυσάμην, ἐλύσω. καὶ διαλύσει Ἰωνικῇ ἐλύσαο.

V. 402. ἑκατόγχειρον — ἑκατοντάχειρα, Αἰολικῶς· μακρόν· μέγαν συνεκδοχικῶς.

V. 403. ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί· ἄνδρες δέ τε πάντες — Αἰγαίωνα — τῶν δὲ διωνύμων τὸ μὲν πρότερον ὄνομα Ὅμηρος εἰς θεοὺς ἀναφαίρει· τὸ δὲ δεύτερον εἰς ἀνθρώπους· ὡς καὶ τό — Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν· — καὶ περὶ τοῦ ποταμοῦ — ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

V. 407. καὶ λάβε γούνων· — καὶ τῶν γουνάτων κράτησον· κεφαλῆς μὲν λαμβανόμεθα, ἐπεὶ ἡγεμονική· δεξιᾶς, ἐπεὶ πρακτική· γουνάτων, δι' αὐτῶν γὰρ ἐπικλᾶται τὸ σῶμα· ἐπικλᾶν διωνιζώμενοι τὴν ψυχὴν τοῖς λόγοις· γόνυ παρὰ τὴν γωνίαν, ἢ παρὰ τὸ εἰς γῆν νεύειν.

V. 409. κατὰ πρύμνας — τὰς ναῦς· ἀπὸ μέρους φησί· συνεκδοχικῶς γὰρ μέρος τῆς νηὸς τὸ ἔσχατον.

ἔλσαι — συνελάσαι, συγκλεῖσαι. ἀπὸ τοῦ ἐλῶ, ἐλάσω, τὸ τὸ ἐλαύνω δηλοῦν· β' συζυγίας τῶν περισπωμένων· τὸ ἀπαρέμφατον ἐλάσαι, καὶ ἔλσαι κατὰ συγκοπήν.

V. 414. αἰνὰ τεκοῦσα — ἐπεὶ νῦν τοι αἶσα· τὸ δὲ, αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶ, διὰ μέσου· τὸ δὲ αἰνὰ, ἀντὶ τοῦ αἰνῶς·

ἐκ τοῦ δεινὸς δεινή· ἀποβολῇ τοῦ δ, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α αἰνή· ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν αἰνῶν· καὶ τὸ ἐπίῤῥημα αἰνῶς καὶ αἰνή.

V. 415. ὄφελες — ῥῆμα κατὰ παντὸς ἀριθμοῦ φερόμενον· ὡς — δὴ μὴ ὄφελε νικᾶν — ὡς ὄφελεν Ἕκτωρ κτεῖναι· — μὴ ὄφελες λίσσεσθαι. — Καλλίμαχος δὲ ἐπίῤῥημα εὐκτικόν· — ὤφελε μή δ' ἐγένοντο θοαὶ νῆες - τὸ ἑξῆς (iungitur cum αἰνὰ τεκοῦσα ut supra.)

V. 416. μίνυνθα — ἐπ' ὀλίγον· κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ μινυνθάδιος. — μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν ἔπλετο· — παιδευτικὸν δὲ τὸ μὴ τὸν ὀλίγον τῶν ἀνθρώπων βίον ἄδακρυν εἶναι· ἔςι δὲ περίφρασις ἐν τῷ ςίχῳ· ὡς τὸ — ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν.

V. 417. ὠκύμορος — ταχυθάνατος· λέγεται γὰρ Θέτις παρὰ τοῦ Διὸς μαθεῖν τὰ περὶ Ἀχιλλέως· ὅτι εἰ μένει ἐν τῇ Φθίᾳ μὴ συμπλεύσας τοῖς Ἕλλησιν εἰς τὴν Ἴλιον, πολλὴ μὲν αὐτῷ ἔςαι ζωὴ, ἄδοξος δέ· εἰ δὲ συνέλθοι αὐτοῖς, ἔςαι ὀλιγοχρόνιος μὲν, ἀλλὰ ἀοίδιμος, καὶ εὐκλεής· ὅθεν ὡς προειδυῖα ἡ Θέτις τοῦτο, ἣν αὐτὸν παραθεμένη εἰς τὸν Λυκομήδους παρθενῶνα, ὡς κόρην ἐν τῇ Σκύρῳ· ἡ δὲ Σκύρον (μία) μὲν ἐςι τῶν Κυκλάδων νήσων.

ὀϊζυρός — ἐπίπονος, ἄθλιος, ταλαίπωρος· εἰ ταῦτα περὶ Ἀχιλλέως ὁ ποιητὴς φησὶ, τί περὶ ἄλλων εἴποιμι;

V. 419. τερπικεραύνῳ — τερπομένῳ κεραυνοῖς, ἢ καταγωνιζομένῳ τοὺς ἐναντίους, καὶ κεραυνοῖς τρέποντι·

V. 420. ἀγάννιφον — τὸν λίαν νιφόμενον τὰ ὑπὸ τοῖς νέφεσι μέρη τὰ γὰρ ἄκρα τοῦ Ὀλύμπου ὡς ὑπὲρ τὰ νέφη, οὔτε νίφεται οὔτε κατομβρεῖται· κατ' αὐτὸν τὸν ποιητὴν τὸν λέγοντα -Ὄλυμπος δ' ὅθι φασι θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ - ἔμμεναι· οὔ τ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔ τέ ποτ' ὄμβρῳ - δεύεται· οὔ τε χιὼν ἐπικίδναται, ἀλλὰ μαλ' αἴθρη - πέπλαται

ἀννέφελος· λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη. - Ἀγάννιφον οὖν εἴτοι τὸν πάνυ κατανιφόμενον, εἴτε τὸν οὔτε ὅλως· οὕτω τινὰ τῶν ὀρῶν ἦν ὑπερνεφῆ· ὅτι τινὲς τῶν ἱερέων ἀνήρχοντο εὐχῆς χάριν εἰς αὐτὰ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτȣ̃· καὶ ἐποίȣν ἐν αὐτοῖς χαρακτῆρας, οὓς τινας εἰς τὸ ἐπιὸν εὕρισκον ἀμειώτους. Ἀγάννιφον τινὲς ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν ἄγαν νίφοντα ὡς βριήπυον καὶ γαιήοχον· τὰ ὄρη γὰρ νιφόεντα καλεῖ ὡς Τήλεφος.

V. 421. ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσί — τὸ νῦν ἀντὶ τοῦ δὴ κεῖται· διὸ καὶ Τυραννίων ἠξίȣ ὀξύνειν αὐτό· οὐ καλῶς δέ· λόγοις μὲν χαρίζεται αὐτῷ· ἔργῳ δὲ ἀναβάλλεται.

V. 422. μήνιε — ὀργίζου· ἐκ τοῦ μῆνις μήνιος· Ἰωνικῶς· μηνίω καὶ ἐκ τούτȣ μηνιῶ.

V. 423. ἐς ὠκεανόν — παρὰ τὸν ὠκεανόν· ὁ δὲ ὠκεανὸς ποταμός ἐστι καθ' Ὅμηρον· ἔξωθεν περιέχων κυκλοτερῶς ὅλον τὸν κόσμον.

Αἰθιοπῆας — Αἰθίοπες· δισσοὶ δέ εἰσιν Αἰθίοπες ὑπὸ Νεῖλον ὁριζόμενοι ὡς ἡ Ἰθάκη καὶ αἱ λοιπαὶ νῆσοι· ἄλλοι δὲ γράφουσι, μέμνονας Αἰθιοπῆας· ἔθνος δὲ τοῦτο· ἐςι δὲ ὡς ἡνιοχῆας·

V. 424. χθιζός — διὰ τὴν χθὲς ἐπιῤῥηματικῶς· ἐςι καὶ τὸ τήμερος παρὰ Ἀττικοῖς.

μετὰ δαῖτα — ἐπὶ εὐοχίαν· ἡ μετὰ ἀντὶ τῆς ἐπὶ καὶ ἀντὶ τῆς ἐν, ὡς τὸ - μετὰ χερσίν· - Ἀρίςαρχος δὲ γράφει ἐπὶ δαῖτα· ἐςι δὲ παρὰ τὸ δαίω, δαίσω, δαίς· ὡς παίω, παίσω, παῖς· ἡ μεριζομένη παισί.

V. 426. δῶ — δῶμα· οἴκημα· τὸ δὲ πάθος ἀποκοπή ἐςί· δαίμω τὸ οἰκοδομῶ· ἐξ οὗ καὶ δόμος· καὶ ἐξ αὐτῆς ἕτερον ῥῆμα δομῶ, δομήσω, δεδόμηκα, δεδόμημαι, δόμημα, καὶ συγκοπῇ δῶμα, κατ' ἐπέκτασιν τοῦ ο μικρȣ̃ εἰς ω μέγα, καὶ ἀποκοπῇ δῶ.

V. 427. γȣνάσομαι — γονυπετήσω· ἐϛι δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· γουνῶ γουνᾷς· ὁ μέσων μέλλων α' γουνάσομαι.

πείσεσθαι — πεισθῆναι· ὡς ἀμφίβολον δὲ αὐτὸ φησί· διότι ᾔδει τὸ αὐτοπαθὲς τῆς Ἥρας.

V. 428. ἀπεβήσατο — ἀπέβη· οἱ Δωριεῖς ποιȣ̃σι τοὺς μέλλοντας ἐκ τοῦ βῶ, βίβημι, βήσω α' συζυγίας καὶ τῶν χρόνων ἐναλλαγῇ τοῦ μέλλοντος εἰς ἐνεϛῶτα βήσομαι, καὶ τὸ τρίτον τȣ̃ παρατατικοῦ ἐβήσατο·

V. 429. ἐϋζώνοιο — εὐζώνȣ· καλῆς καὶ εὐϛολίϛȣ· ἀφ' οὗ καὶ εὐειδοῦς· ἀπὸ μέρȣς· ἐκ τοῦ ζῶ, ζωὴ καὶ ζώνη· ὡς χῶ, χωὴ καὶ χώνη· καὶ φῶ, φωὴ καὶ φωνή.

V. 432. πολυβενθέος — τοῦ πολὺ βάθους ἔχοντος· ἐκ τοῦ βάθους, βενθέος, καὶ πολυβενθέος.

V. 433. ἱϛία — τῆς νηὸς ἡ ὀθόνη, ὅ ἐϛι τὸ ἄρμενον, ἱϛίον λέγεται· ἱϛὸς δὲ τὸ μέγα ξύλον τὸ καπάρτιον λεγόμενον ὑπὸ τῶν ναυτῶν.

V. 434. ἱϛοδόκη — τῇ ὑποδεχομένῃ τὸν ἱϛόν· λέγει δὲ κατὰ τὴν πρύμναν ἀνέχον ξύλον, καθ' οὗ κλίνεται ὁ ἱστός· παρὰ τὸ δέχω, δοχὸς, καὶ δοκὸς καὶ ξεινοδόκοος ὁ πάντας δεχόμενος.

πέλασσαν — προσεπέλασαν, προσήγγισαν, προσήγαγον· μετωνυμίᾳ πελασθῆναι ἐποίησαν· ἐκ τοῦ πέλω τȣ̃ σημαίνοντος τὸ πλησιάζω, δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· οὗ παράγωγον πελάζω, καὶ κατὰ συγκοπὴν πλῶ, πλήσω· ὄνομα ῥηματικὸν πλητὸς, πλητίος, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς σ πλησίος.

προτόνοισιν — τοῖς προτεταμένοις κάλοις· οἵ τινες τὸν ἱϛὸν περιτείνȣσιν ἵνα ᾖ ὀρθός.

ὑφέντες — ἐνδόσαντες, χαλάσαντες· ὁ Ζηνόδοτος οἱ δὲ

δὲ ἄλλοι ἐφέντες· γέγονε δὲ ἐκ τοῦ ἵημι, ὁ α΄ ἀόριστος ἦν· ἡ μετοχὴ εἷς ἕντος.

V. 435. εἰς ὅρμον — εἰς τὸν λιμένα· ἐκ τοῦ ὅρω, ὅρμος· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ὁρμᾶν καὶ ἵστασθαι τὰς ναῦς·

V. 436. ἐκ δ' εὐνάς — τὰς ἀγκύρας, νῦν λέγει τὰ σίδηρα· παρὰ τοῦ εὐνάζειν τὴν ναῦν χαλωμένας εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ποεῖν ἵστασθαι· τρία δὲ σημαίνει ἡ λέξις παρὰ τῷ ποιητῇ· τὴν κοίτην· ὡς ὅταν λέγει - εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ - τὴν ἄγκυραν ὡς νῦν - ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον - καὶ τὴν διατριβὴν ὡς τὸ - ὅθι φασὶ Τυφωέως ἔμμεναι εὐνάς - πολλὴν ἔχει τὴν ἡδονὴν ἡ τῆς προθέσεως ἐπαγωγή· τὸ δὲ σχῆμα ἐπανάληψις.

V. 443. Φοίβῳ τέ — καὶ τῷ Ἀπόλλωνι· ὡς ἀντιδιαστελλόμενον τῷ Φοίβῳ ὀρθοτονεῖσθαι.

V. 446. ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων — περιέτεμε τὸν λόγον τοῦ γέροντος· οὔ τε γὰρ ἐπαινεῖν οὔ τε ψέγειν ἦν τοὺς ἀποδώσοντας· τὸ μὲν δουλοπρεπὲς, τὸ δὲ παροξυντικόν· ἀλλ' οὐδὲ τοσαύτην κίνησιν ἔχει τὰ ἡδέα, ὅσην τὰ λυπηρά.

V. 448. ἑξείης — ἐφεξῆς· ἐπίῤῥημα τακτικόν· κατὰ διαίρεσιν καὶ ἐπέκτασιν· τὸ ἑξείης οἶμαι τὸ ει πεπλεονακέναι· ὡς ἐν τῷ ἀδελφειός.

ἐΰδμητον — περὶ τὸν καλῶς ᾠκοδομημένον βωμόν· δέμω· δμῶ· δμήσω· δέδμηται· δμητὸς, καὶ ἐΰδμητος.

V. 449. χερνίψαντο — τὰς χεῖρας ἐνίψαντο· δεῖ γὰρ τὸν προσιόντα τῷ θεῷ κατὰ τὸ δυνατὸν εἰκάζειν ἑαυτὸν θεῷ· οὐλοχύτας — οὐλὰς, κριθάς· εἰσὶ δὲ κριθαὶ μετὰ ἁλῶν μεμιγμέναι, ἃ ἐπέχεον τοῖς ἱερουργουμένοις ζώοις πρὸ τοῦ θύεσθαι, ἤτοι πολυπληθίας χάριν, ἢ μνήμην ποιούμενοι τῆς ἀρχαίας βρώσεως· ὡς γὰρ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ εὑρημάτων, πρὶν ἢ μάθωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀλεῖν τὸν δημητριακὸν καρπὸν, οὕτω σώας αὐτὰς ἤσθιον· ὅθεν οὔλας (sic) αὐτὰς ὁ ποιητὴς φησίν.

V. 459. αὖ ἔρυσαν — εἰς τοὐπίσω ἀνέκλασαν τὸν τράχηλον τοῦ θυομένε ἱερείε, ὡς προσέχειν εἰς οὐρανὸν τοῖς θεοῖς, οἷς καὶ ἐθύοντο ὡς καὶ αὐτῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ὄντων· πάλιν δὲ τοῖς ἥρωσιν ὡς κατοιχομένοις ἔντομα ἔθυον· ἀποβλέποντες εἰς γῆν κάτω.

V. 461. δίπτυχα ποιήσαντες — διπλώσαντες τὴν κνίσσαν· νῦν δὲ λέγει τὸν ἐπίπλεν· τινὲς ὡς ὑπόβροχα· καὶ τῷ μὲν ἑνὶ ἐπιτίθεται ὁ μηρός· θατέρῳ δὲ τὰ ἄκρα. ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν — τῶν ἱερείων ἀπαρξάμενοι ἔκοψαν μικρὸν ἀπὸ παντὸς μέλους καὶ ἔθηκαν ἐπὶ τὰ μηρία, ὡς δοκεῖν ὅλα τὰ μέλη τοῦ ἱερείε καρπῦσθαι.

V. 462. αἴθοπα — μέλαινα, ἢ θερμαντικόν· αἴθοπα ἐκ ἔςιν ἀπὸ εὐθείας τῆς Αἰθιόπης· ἀλλ' ἀπὸ αἰτιατικῆς κλινομένης ἀκολέθως ἀπὸ τοῦ αἴθοψ· λαμβάνονται γὰρ καὶ αἰτιατικαὶ ἀπὸ εὐθείας κατὰ μίμησιν μεταπλασμοῦ, οὐ μὴν μεταπλασθεῖσαι· οὐ γὰρ βούλονται εἶναι· καὶ τὴν ἀκάκητα καὶ εὐρύοπα.

V. 463. πεμπώβολα — πέντε ὀβελοὺς ἔχοντα, ἐκ μιᾶς λαβῆς κρατουμένης· τριανοειδεῖς διὰ τὸ μὴ συνεμπεσεῖν τῷ πεντόβολα· καὶ τοὺς μὲν ἄλλους τρεῖς ὀβελοὺς πείρειν· Κυμαῖοι (a) δὲ πέντε (sic) φασίν.

V. 464. σπλάγχνα — ἥπατα· ἀντὶ τῶν σπλάγχνων· ὅ ἐςι τῶν ἐντοσθίων· ἐκ τε σπῶ, σπάζω· σπάλανον· σπλάγχνον· ἐνδόσθια δὲ ἥπατα, νεφροὶ καὶ τὰ ἑξῆς· τούτων δὲ πρώτων ἐπεγεύοντο ἀπὸ τῶν σπλάγχνων ἐκ ψυχικῆς σπεδῆς δηλοῦντες γίνεσθαι τὴν θυσίαν. ἐπάσαντο — ἐγεύσαντο· ἐκ τοῦ σπῶ, σπάζω σημαίνει δὲ τὸ χρῶμα.

a) Eust. p. 135. Μόνοι δὲ Κυμαῖοι, Αἰολικὸν δὲ οὗτοι ἔθνος, πεμποβόλοις ἐχρῶντο· ἐςὶ δὲ ἡ τοῦ πεμπωβόλε λέξις Αἰολική, καθὰ καὶ ἡ χρῆσις· πέμπε γὰρ οἱ Αἰολεῖς τὰ πέντε φασίν.

V. 465. μίστυλλον — εἰς μικρὰ διέκοψαν, ἐκ τοῦ μείων· μιστὸς οὐκ ἔχει τὸ ε, ὡς οὐδὲ μικρὸς παρὰ τοῦ μείων.

τ' ἄρα τ' ἄλλα — καὶ τὰ ἄλλα καὶ τὰ λοιπά· τινὲς δὲ κατὰ συναλοιφήν· τἄλλα ὡς τἄργα· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς τόν τε παραπληρωματικὸν ἀποδέχεται, καὶ λείπει τὸ ἄρθρον ὁμηρικῷ ἔθει.

V. 466. περιφραδέως — πάνυ ἐμπύρως· ἐμπειρίας γὰρ δὴ προσδεῖ τοῖς ὁπωσοῦν (sic)· ὀπτᾷν γὰρ εἴρηται διὰ τὸ πυκνότερον ἐποπτεύειν· γίνεται δὲ παρὰ τὸ φράζω τὸ γινώσκω καὶ διανοοῦμαι.

V. 467. πόνου — τῆς περὶ τὴν εὐωχίαν ἀσχολίας·

τετύκοντο — κατεσκεύαζον· εὐτρέπιζον· ἐκ τοῦ τεύχω, ἔτυχον, ἐτυχόμην, ἐτύχοντο· ποιητικῶς καὶ Ἰωνικῶς· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ τ καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ τετύκοντο.

V. 468. δαίνυντο — εὐωχοῦντο. ἐκ τοῦ δαίω τὸ μερίζω, δαινύω καὶ δαίνυμι·

V. 469. ἐδητύος — εὐωχίας· βρώσεως· ἐκ τοῦ ἐδῶ, ἐδήσω τὸ σημαῖνον τὸ τρώγω· α΄ συζυγίας τῶν περισπωμένων· ἐδέσω· καὶ ἐδήσω κατ' ἔκτασιν· ἤδεκα, ἤδεσμαι· ὅθεν ἔδεσμα, ἐδεστός· ἐκτάσει καὶ ἐκθλίψει τοῦ σ ἐδητὸς καὶ ἐδητύος.

ἐξ ἔρον ἕντο — ἐξέβαλον τὸν τῆς τροφῆς ἔρωτα· ὅ ἐστιν ἐκορέσθησαν· ἔρον δὲ τὸν ἔρωτα οἱ Αἰολεῖς λέγουσιν· ἀστικὸν τὸ μὴ φάναι ὅτι μέχρι κόρου ἤσθιον· τοῦτο γὰρ δουλοπρεπές· ὡς ἐπὶ Εὐμαίου — πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος — τὸ μὲν ἔρος, ὡς Αἰολικὸν, ψιλοῦται· τὸ δὲ ἕντο δασύνομεν· ἔστι γὰρ παρὰ τὸ ἕω εἱμί· εἷς ἡ μετοχὴ καὶ ἀφείς· ἕμαι, ἕμην, ἕσο, ἕτο, ἕντο· ταῦτα δὲ καὶ πλεονασμὸν ἐπιμένουσι τοῦ ι· λέγουσι δὲ τὸ μὲν ἔρος ἐπὶ πάντων λέγεσθαι, τὸ δὲ ἔρως διὰ τοῦ ω μέγα ἐπὶ τῶν Ἀφρο-

δισίων· ὅ ἐστιν ἀπίθανον· Πίνδαρος γοῦν — καί γὰρ ἑτέροις ἑτέρων ἔρως ἔκνιζε φρένας.

V. 471. ἐπαρξάμενοι — ἤ τοι τοῦ πίνειν ἀρχὴν ποιησάμενοι καὶ ἀπαρξάμενοι καὶ σπείσαντες θεοῖς· τῇ οἰνοχόῃ ἐπιχέαντες τοῖς ποτηρίοις διέδωκαν· ἢ ἐπαρξάμενοι τοῖς θεοῖς σπονδὴν νώμησαν πᾶσι.

V. 472. πανημέριοι — δι' ὅλης τῆς ἡμέρας· δηλονότι παντὶ τῷ ὑπολειμμένῳ μέρει τῆς ἡμέρας φησί.

μολπῇ — ὑμνῳδίᾳ· ᾠδῇ· πέντε δὲ παρὰ τοῖς ἥρωσιν ᾠδαί· σωφρονιστική· ὡς τοῦ ἀοιδοῦ Κλυταιμνήστρας· ἐγκωμιαστική· οἷον ὁ Ἀχιλλεὺς εὕρηται ᾄδων — ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν - παιανική, ὡς νῦν· θρηνητική, ὅπερ ἐπὶ γυναικῶν τάσσεται - ἀνέρα Παιῶνος νέος ὤλετο - ὑπορχηματική.

V. 473. καλὸν ἀείδοντες — ἤ τοι καλὸν ᾄδοντες τὸν παιᾶνα· παιὰν δέ ἐστιν ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ᾀδόμενος· πολλάκις καὶ προσδοκωμένου τοῦ λοιμοῦ.

V. 474. μέλποντες — ὑμνοῦντες· ἀπὸ δὲ τοῦ εἰπεῖν - ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων - διδάσκει ἡμᾶς ὅτι πλέον τῶν θυσιῶν τέρπονται οἱ θεοὶ ἐν τοῖς οἰκείοις ἕκαστος ὕμνοις.

V. 476. ῥοδοδάκτυλος — ῥοδόχρους· διαυγής· πυρώδης γὰρ ὁ ἀὴρ τοῦ ὄρθρου γίγνεται ἐν τῇ ἀνατολῇ· ἀπὸ δὲ τοῦ σχήματος τῶν τῆς χειρὸς δακτύλων, παρίστησι τὸ τῶν ἀκτίνων σχῆμα· ἢ συνεκδοχή· ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον· τὴν δὲ πολὺ τοῦ φωτὸς ἔχουσαν, οὕτω καλεῖ· τὴν δὲ τοῦ σκότους, κροκόπεπλον.

ἠώς — ἡμέρα· ὄρθρος παρὰ τὸ ὄρρω· ὀρῶ· ὦρκα· ὦρμαι· ὤρμενος· ὄρτο· ὀρθός καὶ ὄρθρος.

V. 479. ἴκμενον — ἤτοι πορευτικόν· παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι· ἢ ὑγρὸν παρὰ τὴν ἰκμάδα· καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις φησίν - ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἐάντων — ἰκμάδος γὰρ ὑδάτων ἀτμιζομένης, τὸ διαλυθὲν ἄνεμος γίνεται· διὸ ψιλωτέον· οὐ γὰρ

παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι· ἅμα δὲ φύσιν ἀνέμων διδάσκει· καὶ τὸ στυγνὸν τοῦ λοιμοῦ διασκεδάζει ἄνεμος·

V. 482. στείρῃ — τῇ τρόπιδι τῆς νεώς· ἐπεὶ στερεωτέρα τῶν σανίδων ὑπάρχει· ἐπὶ γὰρ τῷ ξύλῳ τούτῳ ὥς περ εἰς θεμέλιόν τινα ἐποικοδομεῖται τὰ ἄλλα ξύλα τῆς νεώς·

V. 486. ψαμάθοιο — τοῦ ψάμμου· ἐκ τοῦ ἅμα ἄμαθος καὶ ψάμμαθος.

ἕρματα — ἐρείσματα στηρίγματα δασύνεται· τὰ δὲ βραχέα πρὸ τοῦ ρ ἐπαγόμενον τὸ μ δασείνεται· πλὴν τοῦ ἄρμενον, ὅρμον.

V. 488. παρήμενος — παρακαθήμενος, ἐκ τοῦ ἧμι ἧεμαι ἧμαι ἥμενος·

V. 490. κυδιάνειραν — τὴν ἐνδόξους ἄνδρας ἔχουσαν· ἢ τὴν ἐνδόξους τοὺς ἄνδρας ποιοῦσαν.

V. 491. φθινύθεσκε — διέφθειρεν· ἔτηκεν· τοῖς πρακτικοῖς γὰρ ἡ ἀργία φθορά ἐστι· ἔκειτο γὰρ ἐν νήεσσιν·

V. 497. ἠερίη δὲ — ἑωθηνή· ὀρθρινή· ἐπυῤῥηματικόν· διδάσκει δὲ καὶ τὸν τῶν ἐντεύξεων καιρόν· ἥσυχος γὰρ καὶ νηφάλιος ὁ καιρός.

V. 498. εὐρύοπα — ἤτοι μεγαλόφθαλμον· παρὰ τὴν ὄπα, ἤγουν τὴν φωνήν· εἰ μὲν μεγαλόφθαλμον, ἵν' ᾖ τὸν μεγάλως τὰ πάντα ὁρῶντα· εἰ δὲ μεγαλόφωνον, τὸ βροντοποιὸν εἶναι τὸν θεόν· ψιλῶς μεγαλόφωνον, ὡς τὸ, ἐριβρεμέτης· ἢ μεγαλόφθαλμον διὰ τὸ προνοητικόν.

V. 499. οὐλύμποιο — φυσικώτερον δὲ ὄλυμπος λεχθείη ἂν ὁ οὐρανός· οἱονεὶ ὁλολαμπής τις ὢν· ἡλίῳ καὶ σελήνῃ, καὶ τοῖς ἄστροις.

V. 501. ἀνθερεῶνος — τοῦ ὑπὸ τὸ γένειον τόπου παρὰ τὴν ἐξάνθησιν τῶν τριχῶν· ὑπολαβοῦσα τὸν ἀνθερεῶνα.

V. 508. μητίετα — βουλευτικώτατε· ἐχρῆν αὐτὸ παροξύνεσθαι εἴγε τὰ εἰς της λήγοντα βαρύτονα βραχεῖα πα-

ραληγόμενα, ἀπρόσληπτα τοῦ σ ἐπὶ γενικῆς καὶ κλητικῆς παροξύνεται· οἷον οἰκέτα· φιλέτα· εὐνέτα· παράλογος ἄρα ἡ εὐρύοπα· δέσποτα· καὶ τὸ μητίετα· ἔστι δὲ εἰπεῖν· ἀπὸ τοῦ μητίτα κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε ἀπὸ εὐθείας τῆς μητίτης, ἡ κλητικὴ γέγονε μητίετα· καὶ τόνος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου ἔμεινε.

V. 511. τὴν δ' οὔτε προσέφη — ταύτην δὲ οὐδαμῶς τὶ προσεῖπεν· ὅτι μετ' ἐπισκέψεως δεῖ ποιεῖσθαι τὰς ἀποκρίσεις· ὅπου δὴ καὶ ὁ Ζεὺς σκέπτεται.

νεφεληγερέτα — νεφῶν ἀθροιστικώτατε· τὰ εἰς ετης γίνονται ῥηματικὰ καὶ παρώνυμα· ἀπὸ τοῦ γείνω γενέτης· ἀγείρω ἀγειρέτης· καὶ νεφεληγερέτης.

V 512. ἧστο — ἐκαθέζετο· ἐκ τοῦ ἕω ἵημι· ἕεμαι· ἥμην· ἧτο καὶ ἧστο ἐπενθέσει τοῦ σ· τῷ παθητικῷ ἐχρήσατο ἀντὶ ἐνεργητικοῦ.

V. 513. ἔχετο — εἴχετο· ἐκράτει· παθητικῷ (sic iterum) ἐχρήσατο ἀντὶ ἐνεργητικοῦ.

ἐμπεφυυῖα — ἐμπλέξασα τὰς χεῖρας. ἰσχυρῶς κρατοῦσα· ἐκ τοῦ φῶ φύω· πεφυκώς· πεφυώς· πεφυυῖα.

V. 514. ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον — δὶς τὸ αὐτὸ πέφρακεν ἐπιτάσεως χάριν· ἀντὶ τοῦ ὑπόσχου μοι.

V. 515. δέος — φόβος· τουτέστιν ἐπειδὴ σὺ φοβῇ τῶν θεῶν τινὰ καὶ συγκαταθέσθαι· τοῦτο δὲ δυσωπητικὸν εἰ τηλικαύτην ὡς ἔχει χάριν· οὐδὲ τῶν τυχουσῶν χαριεῖ.

V. 517. μέγ' ὀχθήσας — μέγα στενάξας καὶ δεινοπαθήσας· ἀγανακτήσας· ἐκ τοῦ ἔχθος ὀχθῶ ὀχθήσω.

V. 519. Ἥρη ὅταν μ' ἐρέθησι — τὸ Ἥρη εἰ μὲν σὺν τῷ ι γράφεται, ἄνω ἡ στιγμή· εἰ δὲ τοῖς ἑξῆς, χωρὶς τοῦ ι· Ἀρίσταρχος κατ' εὐθεῖαν, οὐχὶ δοτικήν· ἵν' ᾖ· ὅταν ἐρέθησιν· Ζεὺς ἐρασθεὶς Θέτιδος τῆς τοῦ Νηρέως, ἐδίωκεν αὐτὴν, βουλόμενος βιάσασθαι· γενόμενος δὲ ἐπὶ Καύκασον

ὄρος, ἐκωλύθη ὑπὸ Προμηθέως, φήσαντος τὸν ἐκ Θέτιδος γεννώμενον ἀμείνονα ἔσεσθαι τοῦ ἰδίου πατρός· δείσας οὖν ὁ Ζεὺς περὶ τῆς ἐν οὐρανῷ κρατήσεως, αὐτὸς μὲν ἀπέσχετο τῆς προειρημένης· εἰς τιμὴν δὲ τοῦ παιδὸς Αἰακοῦ ἔδωκεν αὐτὴν εἰς γάμον Πηλεῖ· ἐξ ἧς ἐγένετο Ἀχιλεὺς, ὃς οὐ μόνον ὑπερέβαλε τῇ ἀνδρείᾳ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἀλλὰ καὶ τοὺς κατ᾽ ἐκεῖνον γενομένους πάντας ἥρωας.

ἐρέθῃσιν — παροξύνῃ· ἔστι χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ ὑποτακτικοῦ τρίτου προσώπου ἑνικοῦ· ἐρέθω· ἐὰν ἐρέθω· καὶ κατ᾽ ἐπέκτασιν τοῦ σι τρίτου προσώπου ἐρέθῃσιν.

ὀνειδείοις — ὑβριστικοῖς· ὀνειδιστικοῖς· χλευαστικοῖς· τὸ δὲ ὅλον· ὁπόταν με ἡ Ἥρα ὑπομνήσασά σοι χάριν παρέχειν παροξύνῃ χρωμένη λόγοις ἐρεθιστικοῖς.

V. 522. ἀπόστιχε — ἀπαλλάσσου· ἀναχώρει· ἐκ τοῦ στίχος στίχω· τὸ στίχος ἐκ τοῦ στύχος (sic) ἢ ἐκ τοῦ στίχω.

V. 524. εἰ δ᾽ ἄγε τοι κεφαλὴν — ἰδοὺ δή σοι· ἢ ἐὰν δή σοι· τὸ λογιστικὸν περὶ κεφαλήν· τὸ θυμικὸν περὶ καρδίαν· - κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλακτεῖ· - τὸ ἐπιθυμικὸν περὶ ἧπαρ·

ὄφρα πεποίθῃς — ὅπως σαφῶς μάθῃς· πιστεύσῃς μοι· ἀπὸ τούτων λέγεται τῶν δύο στίχων a) Φειδίαν τὸν ἀγαλματοποιὸν ποιῆσαι τὸν ἐν τῇ Ἠλίδι b) χαλκοῦ ἀνδριάντα· οὕτω καμπτόμενον καὶ συνθούμενον.

V. 526. τέκμωρ — ἐκ τοῦ τέκω τέκμωρ.

τέκμωρ — τεκμήριον· εἰς τὸ τέλος στίζουσιν οἱ πολλοί· συνάπτοντες τοῖς ἄνω· ἔνιοι δὲ ἐφεξῆς ἀναγινώσκουσι στίζοντες εἰς τὸ, μέγιστον· καὶ ἀνάγνωσμα ποιοῦσιν οὐχ ὁμηρικὸν μὲν, ἀναγκαῖον δὲ, ἐπειδὴ τὸ ἐμὸν κτητικόν

a) Eust. p. 145. Οἱ δέ φασιν ὅτι ἀπὸ τούτων τῶν δύο στίχων ὁρμηθεὶς Φειδίας ὁ ἀγαλματοποιός, ἐποίησε τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ Δία, οὕτω καμπτόμενον.
b) Cod. mendose Ἰλιάδι et infra κάμπτομαι καὶ συνθοῦμαι. Cf. Paus. Ἠλιακῶν α᾽ pag. 156. 18. ed. Francofurti 1583.

ἐςιν· αἱ δὲ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι μετὰ τῶν κτημάτων συνάπτονται.

παλινάγρετον — παλινσύλλεκτον· εἰς τοὐπίσω ληπτόν· ἐξ οὗ ψευδὲς ἢ μεταμελητόν.

οὐδ' ἀπατηλόν — οὐδ' ἀπατηκόν· διὰ τὸ παλινάγρετον ἐσήμανεν ὅτι βέβαιος ἐςίν· ὅτι φιλάγαθος· καὶ διὰ δὲ τῦ, οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι καὶ τελεσιουργὸς ὑπάρχει ὁ θεός· τὸ ἀπατηλὸν, τὸ ἀτελεύτητον σημαίνει· ἐκ τοῦ ἀπάτη· τῦτο ἐκ τοῦ φῶ τὸ λέγω· ἀφ' οὗ ἀφάτη καὶ ἀπάτη.

V. 528. ἦ — ἔφη· εἶπε· δηλοῖ πλείονα· φημὶ, φήσω· ὁ β' ἀόριςος ἔφην, ἔφης, ἔφη· Ἰωνικῶς καὶ ἀφαιρέσει τοῦ φ ἦν, ἧς, ἦ.

ἐπ' ὀφρύσι — ταῖς ὀφρύσι· συνεκδοχικῶς καὶ ἀπὸ μέρους φησὶ τῇ κεφαλῇ· εὐθὺς γὰρ ἐπάγει — ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπεῤῥώσαντο ἄνακτος — κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο.

V. 529. ἀμβρόσιαι· — θεῖαι· θαυμασταί· ἐκ τοῦ βρῶ, βρῶμι, βέβρομαι, βέβροσαι.

χαῖται — τρίχες· ἐκ τοῦ χεῖσθαι ἢ κεῖσθαι· ἢ ἔχεσθαι· ἢ παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ.

ἐπεῤῥώσαντο — ἐπεσείσθησαν· ἐκ τοῦ ῥῶ ῥώσω·

V. 530. ἐλέλιξεν — ἐκίνησεν· ἔσεισε· τῷ τάχει τῶν συλλαβῶν, τὸ ταχὺ τῆς κινήσεως δηλοῖ· ἐκ τοῦ ἐλίσσω.

V. 531. διέτμαγον — διεχωρίσθησαν, διὰ τοῦ ε. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τεμνομένων σωμάτων· ἐκ τοῦ τμῶ· τμήγω· τμήξω, ἔτμαγον.

V. 532. ἆλτο — καθήλατο· ἅτε δὴ οὖσα ἐνάλιος δαίμων· ἆλτο ψιλοῦται· a) τὸ γὰρ α καταλῆγον εἰς λ ἑνὸς τῶν

a) Eust. p. 145. ψιλοῦται ... μάλιςα δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ... ἐπαγομένου ἑνὸς τῶν τῆς γ' συζυγίας συμφώνων ἤγουν τοῦ δ ἢ θ ἢ φ ψιλοῦται· Plura Barnesius mutuatur ab Eust.

συμφώνων τῆς γ' συζυγίας ἐπαγόμενον ψιλοῦται· γέγονε δὲ ἐκ τοῦ ἄλλω ἄλλομαι· ἡλλάμην· ἧλλατο, καὶ ἆλτο.

αἰγλήεντος — λαμπροῦ παρὰ τὴν ἄγλην· τοῦτο παρὰ τὸ ἀΐσσω.

V. 533. ἀνέςαν — ἀνέςησαν· Δωρικῶς· ἐκ τῦ ἵςημι ·

V. 534. ἐξ ἐδέων· — ἐκ τῶν καθέδρῶν· ἀπὸ τούτων τῶν δύο ςίχων λέγουσι μέρος τιμῆσαι τὸν Λυκοῦργον τὸν τῶν Λακεδαιμονίων γράψαντα νόμον ἐπανίςασθαι τοὺς νεωτέρους τοῖς πρεσβυτέροις· τὸ ἐξ ἐδέων δασύνεται· παρὰ τὸ ἕζω· οἱ δὲ μετὰ τοῦ ρ ῥέζω, καταρέζετο.

V. 536. θρόνυ — καθέδρας· ἐκ τοῦ θρῶ θρέω· καὶ κατὰ πλεονασμὸν θρένω καὶ θρόνος

V. 537. - 9. ἠγνοίησεν — ἐκ τοῦ νοῦς νοός· ἀνοῶ καὶ ἀγνοῶ· - συμφράσσατο - συνεβουλεύσατο· φράζω τὸ γινώσκω καὶ διανοοῦμαι· - ἀργυρόπεζα - ἀργυρόπους· λαμπρόπους· ἀπὸ μέρους ὅλη καλή· μέρος γὰρ ὁ ποῦς. - κερτομίοισιν - ἐρεθιςικοῖς· χλευαςικοῖς· νῦν δὲ τοῖς τὸ κέαρ, ὅ ἐςι τὴν ψυχὴν, τέμνουσι καὶ λυποῦσιν· ἵν' ᾖ, λυπηροῖς.

V. 540. δολομῆτα — δόλια βουλευόμενε· γυναικῶς ἄμφω· τόγε ὑπονοῆσαι καὶ τὰ μὴ ἐπισχεῖν τὸν λόγον· δείω· δόλος· δόλιος· ὁ γὰρ φοβούμενος, δόλιος ἐςί· τὰ εἰς της βαρύτονα τῷ η παραληγόμενα, εἰς α τὴν κλητικὴν ἔχοντα, προπερισπᾶται· ἀγκυλομῆτα· πεδῆτα· δολομῆτα. πλὴν τοῦ ἀκάκητα.

V. 541. νόσφι — χωρίς· τὸ ἐξῆς ἀπόντα· διὸ οὐκ ἀναςρεπτέον τὴν ἀπό· ἡ δὲ φράσις συνήθης ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικὴν ἔρχεσθαι — σφῶϊν μέντοι ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντας.

V. 542. κρυπτάδια — κρυφαῖα· λαθρίδια· ἐκ τῦ κρύπτω· κρύβδην.

δικαζέμεν — δικάζειν, ἐκ τοῦ δίζω τὸ ζητῶ, ἡ δίχη καὶ δίκη.

οὐ δέ τι πώ μοι — οὐδεποτέ μοι ...... τὸ πω διὰ τὸ μοι· δυσχεραίνουσι γὰρ αἱ γυναῖκες εἰ μὴ πάντα ἀνακοινοῖντο αὐτοῖς οἱ ἄνδρες.

V. 545. ἐπιέλπεο — ἔλπιζε· ἐκ τοῦ ἔλπω, ἔλπομαι· ἠλπόμην, ἤλπου· ἤλπετο καὶ ἤλπεο·

V. 546. - 50. χαλεποί τοι ἔσονται — βλαβεροί σοι γενήσονται· ἐκ τοῦ χαλέπτω τὸ κακῶ· καὶ χαλεπτὸς καὶ χαλεπός· ἐνίοτε δὲ ἀντὶ τοῦ καλὰ τὰ χαλεπὰ κεῖται· ἡ παροιμία ἀπὸ Περιάνδρου Κορίνθου δημωτικοῦ πρότερον ὄντος· ὕστερον δὲ τυραννίσαντος· ἃ πυθόμενος ὁ Σόλων ἔφη· χαλεπὰ τὰ καλά· ταύτης δὲ Πλάτων a) μέμνηται. — ἀλόχῳ — γυναικί· ἐκ τοῦ λέχω, λέχος, λόχος καὶ ἄλοχος — ἐούσῃ — ὑπαρχούσῃ· ἐκ τοῦ ἐὼν, ἐοῦσα, οὖσα· — ἐπιεικές - πρέπον· πρᾶον· ὡς τιμὴν αὐτῇ περιάπτειν· ἔστι δὲ καὶ βιωτικὰ μιμήματα· πρῶτον ἠπίως ἀρξάμενον ἐπάγειν τὰς ἀπειλάς· - εἴσεται - γνώσεται, μάθῃ - διείρεο - ἀνερώτα· ἔρως ἐστὶν ἡ ἐπιτεταμένη ἐπιθυμία· ἐράω, ἐρῶ, εἴρεο· — βοῶπις - εὐόφθαλμος· καλή· βοῶ· βοῶμι· οἱονεὶ τρέφω βοῦς.

V. 552. ποῖον τὸν μῦθον — Ἀττικῶς προσελθόντος τοῦ ἄρθρου τῷ πύσματι.

V. 553. οὔτ' εἴρομαι — οὔτ' ἀνερώτησα· ἐκ τοῦ ἐρῶ, εἴρω τὸ λέγω· ἄμφω διὰ τοῦ τ· ἵν' ᾖ ἐκφαντικὸν δεύτερον λεγόμενον· — μεταλλῶ — ἐπιζητῶ· δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων.

V. 554. εὔκηλος — ἥσυχος· ἡ ευ δίφθογγος πρὸ ἀφώνου ψιλοῦται· πλὴν τοῦ εὕρω· εὑρίσκω· εὕδω· τὸ γὰρ εὗσεν ἀπὸ τοῦ εὕω.

a) In Θεάγης ἢ περὶ σοφίας.

V. 554. ἅσσα — ἅ τινα καὶ ὅσα a)· καὶ ἀεὶ ψιλοῦνται· ὅτε δὲ δηλοῖ τὸ ἅτινα, δασύνεται· καὶ ἔστι κατὰ Ἡρωδιανὸν, δύο μέρη λόγου· τὸ ἃ ἄρθρον καὶ τὸ σα ὅ ἐστι Μεγαρικὸν, δηλοῦν τὸ τίνα· ἐν δὲ τῷ στίχῳ ψιλοῦται.

V. 557. ἠερίη — ὀρθρινή σοι παρεκαθέσθη· οἱασδηποτοῦν τυχεῖν χρείας ἐλπίζοντες ἐν ὄρθρῳ τελοῦσι τὴν ὁδὸν διὰ τὸ ἄγνωστον ἢ διὰ εὐέλπιστον.

V. 560. - 66. ἀεὶ μὲν ὀΐεαι — διαπαντὸς μὲν ὑπονοεῖς ἅπαντα ὀργῇ πράσσουσα καὶ οὐ λογιζομένη· ἀπὸ δὲ τοῦ οἴει δύο διαιρέσεις εἰσί· — κάθησο - καθέζου· προπαροξυτόνως ἀπὸ συνθέτου τῶν παραγώγων· — ἐπιπείθεο - πήθου· ἡ γὰρ ἄγνοια οὐ τοσοῦτον λυπεῖ, ὅσον τὰ ἀποθύμια γινώσκει· — οὐ χραίσμωσιν - οὐκ ἐπιβοηθήσωσιν· ἀπὸ τοῦ χρήσιμος, χρησιμῶ, χραισμῶ.

V. 566. εἷς᾽ ἐν Ὀλύμπῳ — τὸ πλῆρες εἰσὶν, ἀπὸ τοῦ εἰμὶ τοῦ σημαίνοντος τὸ ὑπάρχω· τὸ α΄ τῶν πληθυντικῶν ἔμεν· ἐσμὲν κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ· ἐστέ· ἐσὶ τὸ γ΄ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἰσί· μαρτυρεῖ τὸ ἔασι τῇ διὰ διφθόγγου γραφείσῃ· ὥς περ γὰρ τίθεμεν τιθεῖσι, τιθέασι· καὶ εἰσὶν ἔασιν.

V. 567. ἀάπτους — ἀπροπελάστους· Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ ἰάπτω· κατὰ παράληψιν τοῦ ι· ἄπτους ἀάπτους εἶχον.

V. 569. καθῆστο — ἐκαθέζετο· τὸ θέμα ἕζω· ἧσμαι· ἥσμην, ἧσο, ἧστο· καὶ ἐν συνθέσει καθεῖστο· εἰ γὰρ ἐκ τοῦ ἧμαι ἦν, ὡς ἀπὸ τῶν εἰς μι, ἀνεδίδου τὸν τόνον· οἱ δὲ τοιοῦτοι παρακείμενοι καὶ ὑπάρχοντες b) δισύλλαβοι, ἔχοντες δύο σύμφωνα, ἐν συνθέσει φυλάττουσι τὸν τόνον· κατῆρμαι· κατῆγμαι· οὕτως οὖν καὶ τὸ καθῆστο.

a) Ita Cod. haec vocabula duplici signat spiritu. b) Eust. pag. 150. quasi eadem. Οἱ γὰρ δισύλλαβοι παρακείμενοι ἔχοντες σύμφωνα, φυλάττουσι καὶ ἐν τῇ συνθέσει τὸν τόνον etc.

V. 569. ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ — ἐπικάμψασα τὴν ἑαυτῆς ψυχήν· ὅ ἐςι πραΰνασα τὴν ἀκουσίως πεισθεῖσαν· δηλοῖ φίλον· διδάσκει δὲ ὡς καὶ τὰ λίαν ἀσθενῆ μὴ κολαζόμενα, λίαν ἐςὶν ἀφόρητα.

V. 570. ὤχθησαν — ἀνεςέναξαν· ἐδεινοπάθησαν διὰ τὴν Ἥραν· — ἀνὰ δῶμα Διός — κατὰ τὴν οἰκείαν· διαςαλτέον ἐπὶ τὸ Διός.

V. 572. ἐπίηρα — τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν· ἔρω· ἔρανον· ὡς ὄχανον· καὶ ἤρανα· εἶτα συγκοπῇ ἢ ἀποκοπῇ ἦρα· Ἀρίςαρχος δὲ ὑφ' ἓν κατὰ τὴν σημασίαν τὸ ἐπίηρα·

V. 574. εἰ δὴ σφώ — ἐὰν δὴ ἡμεῖς οἱ θεοί· τοῦτο πρὸς ἔμφασιν τῶν προσώπων· πρωτόθετον δὲ αὐτὸν Ἡρωδιανὸς φησίν· οὐκ ἀπὸ τῆς σφῶϊ, διὸ ὀξύνεται· τὸ γὰρ ω τῶν δυῶν ἀπέςραπται τὴν περισπωμένην· — ἐριδαίνετον — ἐρίζετε· φιλονεικεῖτε· ἐκ τοῦ ἔρις ἔριδος, ἐριδαίνω.

V. 575. κολῳόν — θόρυβον· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κολοιοῦ· ὅ ἐςι θορυβῶδες καὶ κραυγαςικὸν ὄρνεον· κολοιὸς κολῳός· — κολῳὸς παρὰ τὸ κολοιός· ὁ δὲ Φιλόξενος παρὰ τὸ κλῶ· ὅθεν τὸ κλάζω κατὰ παραγωγήν· καὶ οὐ προσγράφεται τὸ ι.

ἐλαύνετον — ἐλαύνετε· διεγείρετε· ἐμβάλλετε· ἀπὸ τοῦ ἐλῶ, ἐλαύω καὶ ἐλαύνω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν.

V. 576. ἦδος — ἡδονή· ὄφελος· κατὰ σχηματισμὸν ἐςὶ τὸ ἦδος· τὸ ἡδονὴ γὰρ δασυνόμενον μετασχηματίζεται εἰς τὸ ἦδος ψιλούμενον· ὥς περ τὸ ἡμέρα ἦμαρ ψιλούμενον, καὶ τὸ ἅμα δασυνόμενον εἰς τὸ ἄμυδις ψιλούμενον· οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Ἰλιακῇ προσῳδίᾳ· Ἡρωδιανὸς a) ἐν τῷ συμποσίῳ φησί· ὅτι τὸ ἦδος βούλονται τινὲς δασύνειν· ἡμεῖς δὲ

a) Nota Herodiani fragmentum, cuius operae titulum a nemine, quod sciam, hucusque est memoriae traditum.

ἐκρίναμεν ὥστε μᾶλλον ψιλοῦσθαι· ἐπειδὴ τὰ εἰς ος a) λήγοντα οὐδέτερα δισύλλαβα ἀρχόμενα ἀπὸ φύσει μακρᾶς, θέλει ψιλοῦσθαι· οἷον αἶσχος· εὖχος· εὖδος· οὐδός· τὸ ἦθος οὖν ψιλοτέον· ὡς τροχαϊκὸν τῶν εἰς ος ληγόντων· παράγεται δὲ καὶ τοῦ ἤθω ἦθος.

ἐπεὶ τὰ χερείονα — ἐπειδὴ ὅλως τὰ χερείονα τῶν καλλιόνων πραγμάτων ἐπικρατέστερα.

V. 577. παράφημι — παραινῶ· συμβουλεύω· τὸ φημὶ καὶ τὸ εἰμι ἐν τῇ συνθέσει τὸν τόνον ἀναπέμπουσιν.

νοεούσῃ — φρονούσῃ· ἐκ τοῦ νέω τὸ κινῶ· ἐξ οὗ καὶ τὸ νόος.

V. 579. νεικείῃσι — κακολογίαις ὀνειδίζῃ· ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ· εἶκος καὶ νεῖκος· καὶ νεικῶ περισπωμένως.

V. 580. ἀστεροπητής — ἀστραπτικός· ἀστραπὰς ποιῶν. αἱ διορθώσεις τῶν στίχων τούτων διάφοροι εἰσίν· οἱ μὲν γὰρ εἰς τὸ ἀστεροπητὴς ὑποστίζουσι στιγμήν· ἐκδεχόμενοι αὐτὸ ὑπευκτηκὸν εἶναι ῥῆμα· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ μαλακοῖσι τελείαν· οἱ δὲ τῷ στυφελίξαι ὑποστίξαντες καὶ τὸ ἔστι καὶ τὸ μαλακοῖσιν ἐκδεχόμενοι συνεκδοχικῶς ὑπακούεσθαι τῷ στίχῳ τὸ ἐθέλῃσι· τοῦ ἄλλα παραλαμβανομένου ἀντὶ τοῦ δέ· ἵν' ᾖ ἡ ἔννοια τοιαύτη· σὺ δὲ τοῦτον ἐθέλῃσι θεραπεῦσαι· εἰς τὸ ἔσσεται ἡμῖν, τελείαν στίζουσιν· ἄλλοι δὲ ὑποστίζοντες τὸ στυφελίξαι καὶ τὸ ἔστιν, εἰς τὸ μαλακοῖσι τιθέασι τελείαν· ἵν' ᾖ ἐλλεῖπον τῷ λόγῳ τὸ ὀφείλεις. Μαλακοῖσιν ἐκ τοῦ μαλάσσω· μαλακός· τὸ δὲ μαλάσσω ἐκ τοῦ μάσσω, κατὰ πλεονασμὸν τῆς λα συλλαβῆς.

V. 584. ἀμφικύπελλον — ἀμφοτέρωθεν κοῖλον καὶ περι-

a) Eust. p. 154. sine ulla Herodiani mentione, sed tantum φέρεται δὲ καὶ κανὼν οὗτος· τὰ εἰς ος οὐδέτερα δισύλλαβα ἀρχόμενα ἀπὸ φύσει μακρᾶς, ψιλοῦσι τὸ καταρχὰς φωνῆεν· οἷον εὖχος etc.

φερές· οἱονεὶ κύπελλον· ἔνθα ὁ πηλὸς χεῖται· ὅθεν καὶ κάπηλος ὁ τὸν οἶνον πωλῶν. Γελοῖον δέ ἐστιν Ἥφαιστος ἀναπηδῶν, καὶ μιμούμενος Ἥβην καὶ Γαννυμήδην, καὶ μεμνημένος ῥίψεως· πηλὸς οὖν ὁ οἶνος· ἀπὸ τοῦ πάλλειν καὶ κραδαίνειν τὴν κάραν.

V. 586. τέτλαθι — καρτέρησον· ὅτε κατεπραΰνε τὸν θυμὸν, τότε τὴν παραίνεσιν ἐπάγει.

V. 587. ἴδωμαι — θεάσωμαι· παρὰ τὸ ἴδω τὸ θεωρῶ, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν ἴδωμαι.

V. 589. ἀργαλέος γάρ — χαλεπὸς γάρ ἐστιν ὁ Ζεὺς τῷ βουλομένῳ αὐτῷ ἀντιφέρεσθαι· ὅ ἐστιν ἐναντιοῦσθαι καὶ φιλονεικεῖν εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Διός· τὸ ἤδη γὰρ καὶ τὰ ἑξῆς.

V. 590. ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα — Ἡρακλῆς ἐξ Ἰλίου ἀνακομιζόμενος μετὰ τὴν γενομένην ὑπ' αὐτοῦ πόρθησιν τῆς Ἰλίου, ἐπὶ τῇ Λαομέδοντος ἀπάτῃ, παρόσον αὐτῷ ἀντὶ τῶν ἀθανάτων ἵππων, ὧν ὑπέσχετο, ἀντέδωκε θνητοὺς ἀπατήσας· κατ' ἐκεῖνο καιροῦ προσέσχε τῇ Κῷ τῆς Μεροπίδος χειμῶνι κατεχόμενος, κατὰ χόλον Ἥρας μισούσης τὸν ἥρωα, διὰ τὸ πρότερον κατακοιμισάσης τὸν Δία· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Κῶ θεασάμενοι αὐτὸν, καὶ ὡς ἄγριον θῆρα φοβηθέντες, ἐξήλασαν ἀπὸ τῆς πόλεως· ἐφ' ᾧ ἀγανακτήσας ὁ Ἡρακλῆς, ἐξεπόρθησε τὴν Κῶ. ἐπὶ δὲ τῇ τῆς Ἥρας κατακοιμήσει ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς, ἐν δεσμοῖς κατέσχε τὴν Ἥραν· ἣν ἐπειρᾶτο τηνικαῦτα ὁ Ἥφαιστος λύειν, καὶ φωραθεὶς ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου ἐξεῤῥίφη καὶ εἰς Λῆμνον νῆσον πρὸ τῆς Θρᾴκης καταπεσὼν, χωλὸς ἐγένετο, ὥς φησιν ὁ ποιητὴς, διὸ καὶ ἱερὰ τοῦ θεοῦ ἡ Λῆμνος.

ἀλεξέμεναι — ἀλέξω· ἀλέξειν· καὶ Ἰωνικῶς καὶ Δωρικῶς ἀλεξέμεναι, ὃ σημαίνει τὸ βοηθεῖν.

μεμαῶτα — προθυμούμενον· μετοχικοῦ παρακειμένου·

ἀπὸ τῦ μεμῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ προθυμοῦμαι· δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· μῶ· μήσω· μέμηκα· μεμηκώς, μεμακώς· καὶ ἐκθλίψει τοῦ κ μεμαώς.

V. 591. ῥίψε ποδός — ὅτι δύο ῥίψεις τοῦ Ἡφαίστου· προτέρα μὲν ἡ ὑπὸ τὴν γένεσιν, ἡ ὑπὸ τῆς Ἥρας· δευτέρα δὲ, ἡ ὑπὸ τοῦ Διὸς, διὰ τοὺς τῆς Ἥρας δεσμούς.

τεταγών — ἐκτείνας· ἀόριστος β΄· τάζω τὸ τείνω καὶ ἑλκύω· τάσω· τέταγα ὁ παρακείμενος· ὁ β΄ ἀόριστος ἔταγον· ταγών· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τεταγών.

ἀπὸ βηλῦ — ἀπὸ τῦ οὐρανοῦ· ἀπὸ γὰρ τῦ βεβηκέναι τὺς θεὺς ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὺς ἀστέρας κεῖθι βαίνειν εἴρηται· τῷ δὲ τόνῳ καθάπερ οἱ Ἀριστάρχειοι, βηλὸν ὡς χωλὸν καὶ πηλὸν προσφερόμενοι ἀποδιδόντες τὸν τῶν θεῶν βαθμόν· ἕτεροι δὲ βῆλον εἶπον τὸν ἀνώτατον πάγον, καὶ περιέχοντα τὸν πάντα ἀέρα· ἄλλοι τὴν περίοδον a) τοῦ αἰθέρους καὶ τῶν ἄστρων· κοινῶς δὲ σημαίνει ὁ βηλὸς τὸν οὐδὸν τῆς θύρας, ὃν καλοῦσι φλιάν· ὁ γὰρ ποιητὴς ὑποτίθεται τὸν οὐρανὸν πύλας ἔχοντα· εἴρηται δὲ βηλὸς ἀπὸ τοῦ βαίνεσθαι· ὡς καὶ ὁδὸς ἀπὸ τοῦ ὁδεύεσθαι· καὶ ὁ Πανύασις δὲ τὰ πέδηλα βίολα λέγει· τινὲς κατὰ Χαλδαίους τὴν ἀνωτάτην τοῦ οὐρανοῦ περιφέρειαν· οἱ δὲ κατὰ Δρύοπας τὸν Ὄλυμπον· ἄμηνον δὲ τὸν βατῆρα λέγειν· ἐκ τοῦ βῶ· βήσω, βηλός.

θεσπεσίοιο — θεοσπέσιος· καὶ κατὰ συγκοπὴν θεσπέσιος· ὃ σημαίνει τὸ θεῖον καὶ θαυμαστόν.

V. 593. κάππεσον — κατηνέχθην· κατέπεσον ἐν Λή-

a) Eust. p. 156. Βηλὸν δέ τινες τῶν ἀρχαίων ἐνταῦθα φασὶ τὴν περίοδον τοῦ αἰθέρους καὶ τῶν ἀςέρων· ἕτεροι δὲ τὸν ἀνωτάτον καὶ πάντα περιέχοντα ἀέρα· τινές δέ φασι τὸν τοιῦτον βηλὸν, κατὰ Δρύοπας μὲν Ὄλυμπον εἶναι· κατὰ δὲ Χαλδαίους, οὐρανόν.

μνῳ· ἡ δὲ Λῆμνος ἐστὶ Θρᾴκης ἱερὰ Ἡφαίστου, ἔχουσα δύο πόλεις, Ἡφαιστίαν καὶ Μύριναν.

ὀλίγος δέ τι θυμὸς ἐνῆκεν — ἀντὶ τοῦ ὠλιγοψύχουν· εἰ δὲ ἐλαττοῦται τὸ θεῖον καὶ τέλεον ἐπιλείψει οὐδαμῶς· καὶ γὰρ αὐχμῶν πλεοναζόντων ἐλαττοῦται καὶ μειοῦται τὸ ὑγρόν· ἀλλ' οὐκ ἐπιλείπει· τὸ δὲ ὅλον ἀλληγορία· λύει δὲ αὐτὴν εἰδήμων.

V. 594. Σίντιες — οἱ Λήμνιοι ἀπὸ τοῦ σίνεσθαι καὶ βλάπτειν, ὄντες πειραταί· ἢ ὅτι δοκοῦσιν αὐτοὶ πρῶτον ἐπινενοηκέναι τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ὅπλα· ταῦτα γὰρ ὁμολογουμένως βλάπτει.

V. 598. ἀφύσσων — ἀρυόμενος· ἀπαντλῶν· ἐκ τοῦ ἀφῶ, ἀφύω, ἀφύσσω.

V. 599. ἐνῶρτο — διεγείρετο· παρατατικὸς παθητικός· τὸ δὲ ὄρω, ὄρσω Αἰολικῶς· ὁ ἐνεστὼς ὄρσομαι, ὠρσόμην, ὤρσετο· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ὦρτο· ἔστι δὲ καὶ β' ἀόριστος, ὥς τινες φασίν.

V. 600. ποιπνύοντα — διακονοῦντα· μετοχικοῦ ἐνεστῶτος, καὶ παρατατικοῦ· πονῶ· πονύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι καὶ π ποιπνύω· καὶ ἄλλως· τὸ μετὰ πνεύματος καὶ σπουδῆς ποιεῖν τι· ἔκειται (sic) σὺν ὁ ποιητὴς καὶ τὸ πνοιῇ Βορέαο.

V. 601. ἐς ἠέλιον καταδύντα — ἕως ἡλίου δυσμῶν· Ἀττικισμὸς ἐστίν· ὡς τὸ, ἐς τρίτην ἥκειν.

V. 603. φόρμιγγος — κιθάρας· παρὰ τοῦ ὁρῶ· ὁρμῶ· ὅρμος· ὁρμίσσω· φορμίσσω, φόρμιγξ· ἢ μεταθέσει τοῦ ρ φρόμυγξ· παρὰ τὸ προκεῖσθαι τῆς οἴμης· πρῶτον γὰρ ἐκιθάριζεν ὁ Ἀπόλλων, εἶτα ἐπῆγον τὴν ᾠδήν.

V. 604. μουσάων — τέσσαρες τέχναι ἀνατίθενται τῷ Ἀπόλλωνι· μουσική· τοξική· μαντευτική· καὶ ἰατρική· ὁ δὲ λόγος, ὥσπερ τῆς εὐωχίας ἐνδεεῖς οὐκ ἦσαν οἱ θεοί, οὔτε τῆς τοῦ Ἀπόλλωνος μουσικῆς ὁμοίως, οὔτε τῆς τῶν θεῶν

μουσῶν ᾠδῆς· ἅιτινες Ἀπόλλωνος κιθαρίζοντος ἐκ διαδοχῆς καὶ παρὰ μέρος ᾖδον.

V. 607. ἀμφιγυήεις — ἀμφοτέροις τοῖς γύοις, ὅ ἐςι τοῖς ποσὶ χωλός. Τὰ εἰς εις λήγοντα ἀρσενικὰ διὰ τοῦ εντος κλίνεται· ἐρώεις ἐρώεντος· ἀμφιγυήεις ἀμφιγυήεντος· τολμήεις τολμήεντος· τελήεις τελήεντος· χαρίεις χαρίεντος· γίνεται δὲ παρὰ τὸ γῶ, γύω, γῦον· πρῶτος μὲν Ὅμηρος ἀρχὴν ἔδωκε τοῖς ἀπὸ τῶν μαθημάτων· εἰρηκὼς ἕκαςον τῶν θεῶν, ἴδιον οἶκον ἔχειν· ὅ ἐςι τῶν ἀςέρων· θεοὶ γὰρ καὶ αὐτοὶ διὰ τὸ θέειν καὶ ὀξύτερον τῆς ἐνεργείας αὐτῶν.

V. 609. πρὸς ὃν λέχος — ὁ δὲ Ζεὺς φησὶν εἰς τὴν ἰδίαν κοίτην παρεγίνετο· Κρόνου γὰρ καὶ Ῥέας ἐγένοντο υἱοὶ ἄῤῥενες Ζεὺς, Ποσειδῶν καὶ Ἅδης· θυγατέρες δὲ τρεῖς· Ἑςία· Δημήτηρ· Ἥρα· τούτων φησὶν ἐπὶ τῆς τοῦ Κρόνου δυναςείας ἠράσθησαν· τὸν δὲ Δία καὶ Ἥραν ἐπ' ἐνιαυτὺς τριακοσίυς ὥς φησὶ Καλλίμαχος ἐν β΄ αἰτιῶν· ὡς τὸ, - Ζεὺς ἐράτιζε τριηκοσίυς ἐνιαυτούς - λάθρα δὲ τῶν γονέων ἀλλήλοις συνερχόμενοι, ἔσχον υἱὸν Ἥφαιςον· οὐχ ὁλόκληρον, ἑκατέρους δὲ τοὺς πόδας χωλόν· ὥς φησιν αὐτὸν καὶ ἀμφιγυήεντα· ὅτι δὲ λάθρα τῶν γονέων συνήρχοντο ἀλλήλοις, μαρτυρεῖ ὁ ποιητὴς λέγων· - εἰς εὐνὴν φοιτῶντες φίλους λήθοντο τοκῆας· - μετὰ δὲ τὴν τῶν Τιτάνων ὑπὸ Διὸς καθαίρεσιν καταταρταρωθέντος Κρόνου, Ζεὺς καὶ Ἥρα διαδεξάμενοι τὴν ἐν οὐρανῷ βασιλείαν, μέχρι καὶ νῦν θεῶν τὲ καὶ ἀνθρώπων βασιλεύυσιν, ἀλλήλοις ἡρμοσμένοι· τῆς Ἥρας τελείας καὶ συζύγυ προσαγορευμένης, παρόσον ἀδελφὴ μόνη ἀνδρὸς ἔτυχε τοιούτου· ἔσχε δὲ Ἥβην θυγατέρα. ἣν οἰνοχόον θεῶν παρίςησιν ὁ ποιητής.

V. 611. ἔνθα — ἐνταῦθα· τοπικὸν ἐπίῤῥημα - κάθευδε - ἐκοιμᾶτο· προπερισπαστέον· ὥς τε μὴ προστακτικὸν εἶναι, ἀλλ' ὁριςικὸν ἐνεργετικόν· ἐφύλαξεν ἡ συνήθεια

τὸν τόνον· διδάσκει δὲ μὴ χωρίζεσθαι ἄνδρα γυναικὸς ἐν κοίτῃ.

παρὰ δέ — παρ' αὐτὸν δέ· - Ἥρη - ἡ Ἥρα· ἰστέον ὅτι ἡ ῥαψῳδία αὕτη μόνη παραβολὴν οὐκ ἔχει.

χρυσόθρονος Ἥρη — βασιλίς· μᾶλλον δὲ ἐπειδὴ τὰ πρὸς τῷ αἰθέρι μέρη τοῦ ἀέρος γειτνιῶντα τῷ ἡλίῳ πυρώδη ἐστίν· ὁ γὰρ ποιητὴς ἀλληγορῶν τὸν χρυσὸν λαμβάνει ἐπὶ τοῦ πυρός.

Τέλος τῆς α' Ὁμήρου ῥαψῳδίας.

ἹΣΤΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ἈΠΟΡΙΑΙ

ΤΗΣ Β' ΟΜΗΡΟΥ ῬΑΨΩΔΙΑΣ.

Vers. 1. Ἄλλοι μέν ῥά — οἱ μὲν δὴ λοιποί· ἐστι δὲ σύνδεσμος παραπληρωματικός· τινὲς οὖλοι a) γράφουσιν, ὡς Ζηνόδοτος· λείπει δὲ τοῖς ἄρθροις ὁ ποιητής· διδάσκει δὲ ὅτι καὶ θεοῖς πρὸς σκέψιν εὔθετος νύξ. τούς τε ἄρχοντας οὐ παννυχίζειν δέ, δεῖ καὶ παντὶ τρόπῳ τὰς ὑποσχέσεις πληροῦν.

ἀνέρες — ἄνδρες· ὅτι μετὰ θεὸν ἄνθρωπος, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς τὸ πᾶν γένος· ἐκ τοῦ ἀνύω.

ἱπποκορυσταί — ἐφ' ἵππων ὁπλιζόμενοι· ἢ οἱ ἵππους κορύσσοντες. τουτέστι πολεμικοί· ἢ ἀπὸ ἵππων μαχόμενοι·

V. 2. παννύχιοι — δι' ὅλης τῆς νυκτός· οὐκ ἄρα οὖν ὁ Ζεὺς αἴτιος ἐγένετο τῆς ἀπάτης τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἐκείνου μὴ ποιήσαντος τὸ κελευσθέν· εἰ γὰρ αὐτῷ ὄνειρος πανσυδίῃ, ὅ ἐστι σὺν πάσῃ τῇ στρατιᾷ, αὐτὸς δὲ χωρὶς Ἀχιλλέως καὶ τῶν Μυρμιδόνων ἐξῆλθεν, οὗτοι δὲ ἡ μεγίστη δύναμις τῶν Ἑλλήνων ἦσαν, οὐδαμῶς αἴτιος τῆς ἀπάτης αὐτοῦ ὁ θεός·

Δία δ' οὐκ ἔχε — πῶς ἐν τῇ α' εἰπὼν τὸν Δία καθεύδειν, νῦν φησὶ Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος; καὶ ἐροῦμεν ὅτι ἐπ' ὀλίγον μὲν ἐκαθεύδησε, καὶ οὐ διὰ πάσης νυκτός, ὡς οἱ ἄλλοι, μεριμνῶν· ἢ καὶ ἄλλως ἐροῦμεν, ὅτι οὐ πάντως ἐκοιμᾶτο, ἀλλὰ κατὰ τὸ σιωπώμενον ἀνεπαύετο· Θέτις

a) Cod. ὅλοι.

γὰρ αὐτὸν παρεκάλεσεν ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ λέγουσα — Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα — καὶ τὰ ἑξῆς.

νήδυμος — ὁ ἡδὺς ὕπνος· οὐ γὰρ παρὰ τὸ ἡδύς· λέξει γὰρ δασυνομένη οὐ συντίθησι τὸ ν· ἄλλοι δὲ, ὃς οὐ δυνατὸν ἀποδύσασθαι· ἢ ὁ βαθὺς παρὰ τὴν νηδύν· ἢ ὁ ἀνώδυνος, τούτου χάριν εἴρηται νήδυμος· ὅτι δὲ μετὰ τοῦ ν φησὶ - νήδυμος ἀμφιχυθείς.

V. 3. μερμήριζε — ἐμερίμνα, ἐνεθυμεῖτο· εἰς μέρη ἐμερίζετο καὶ διανοίας· διάνοια μέν ἐστιν ἡ ἑδραῖα, μέριμνα δὲ ἡ μεριζομένη.

V. 3. - 4. ὡς Ἀχιλῆα τιμήσῃ — εὐκτικὸν τὸ ἑξῆς ὑποτακτικὸν, ὡς τὸ χόλον τελέσειεν Ἀγαμέμνων· στικτέον δὲ ἐν τῷ νηυσίν· ἦλθε γὰρ τούτους μόνους ἀνελεῖν· διὸ φησὶν - ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν· - ὥστε διωχθῆναι μέχρι νηῶν.

V. 5. ἥδε δέ οἱ — αὕτη δὲ αὐτῷ πολλὰ προσκεψαμένῳ, ταύτην εὗρε χρειώδη βουλήν· ἔστι δὲ ὡς τό — ἕτερος δέ με ἔρυκε - καὶ αἱ δευτέραι φροντίδες σοφώταται.

φαίνετο — ἐφαίνετο· ἐκ τοῦ φῶ τὸ λογίζομαι.

V. 6. οὖλον ὄνειρον — νῦν τὸν ὀλέθριον· δηλοῖ δὲ καὶ τὸν προσηνῆ· καὶ τὸν ὁλόκληρον, ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ φησίν - οὖλον ἄρτον ἑλών - δηλοῖ καὶ τὴν τῶν τριχῶν διαστροφήν· οὖλον ὄνειρον, οὐκ αὐτὸν ὀλέθριον ὄντα, ἀλλὰ τὸν ἐπ' ὀλέθρῳ πεμπόμενον· ἢ οὖλον τὸν ὑγιῆ· ὥς περ λέγεται, οὐλὴ τραύματος· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὑγίαινε· ὡς ἐν ἐκείνῳ - οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε· θεοί δέ τοι ὄλβια δοῖεν.

V. 7. καί μιν φωνήσας — καὶ αὐτὸν προσκαλεσάμενος· ἤγουν ἐπὶ μὲν τοῦ αὐτὸν, ὡς ἐνταῦθα, ἐπὶ δὲ τοῦ αὐτὴν - καί μιν ἔτισ' ὡς οὔτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη· - ἐπὶ δὲ τοῦ αὐτὸ - νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν· - ἐν παλάμαις φορέουσι - τὸ σκῆπτρον.

V. 8. *βάσκ' ἴθι* — πορεύε καὶ ἄπιθι· ἔςι γὰρ ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό· βάσκ' ἴθι Τυραννίων ὑφὲν ὡς ἄπιθι· ἄμεινον δὲ ταυτολογίαν εἶναι ἐμφαίνεσαν τὴν ἔμπηξιν· καὶ ἀλλαχῦ - ἔλθοι καὶ ἵκοιτο· - καὶ Ἡρωδιανος τὸ ἴθι ἐνεςῶτα φησὶ νῦν· Ἐπαφρόδιτος δὲ ἀόριστον· - ὡς ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε - καὶ πάνυ σφόδρα φασὶν Ἀττικοί. δέχεται δὲ καὶ ἴθι ἐπίῤῥημα παρακελεύσεως· ὡς ἴθ' ἐκάλυψεν· ὡς εἰδότως πᾶν κακόν.

V. 10. *ἀτρεκέως* — ἀληθῶς· διδάσκει τοὺς ἀγγέλες μὴ περαιτέρω τῶν ἀκουομένων περιεργάζεσθαι· ἀτρεκέως παρὰ τὸ τρέχω, τρεχὴς καὶ ἀτρεχής καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ ἀτρεκής· ὁ μὴ διατρέχων τὴν ἀλήθειαν.

V. 11. *καρικομόωντας* — τὰς κεφαλὰς κομῶντας ἀνδρείας χάριν· τῶν Ἑλλήνων τὸ παλαιὸν ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδρείας κομώντων τὰς κεφαλὰς, λέγει πρῶτον Θησέα ἀποκειράμενον τὴν ἐμπροσθίαν κόμην, εἰς Δῆλον, νῆσος δέ ἐστιν ἡ Δῆλος, ἀναθῆναι τῷ Ἀπόλλωνι· ἀπὸ τοῦ κομῶντας ἐν διαιρέσει κομέωντας.

V. 12. *πανσυδίῃ* — ἐν δοτικῇ διὰ τοῦ ν· ὡς ἀνστήτην κατὰ Ἀρίςαρχον, πανευδίῃ, πανσυδίῃ Δωρικῶς.

Ζητεῖται διὰ ποίαν αἰτίαν ψευδόμενον παρεισάγει ὁ ποιητὴς κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν τῆς Ἰλίε πορθήσεως τὸν Δία; καὶ φαμὲν ὅτι οὐ ψεύδεται· ἀλλ' Ἀγαμέμνων πεπλάνηται· ὁ μὲν γὰρ ἔφησε, θωρῆξαι ἑ κέλευε πανσυδίῃ· ὁ δὲ μέγιστον μέρος παραλιπὼν τὴν Ἀχιλέως συμμαχίαν, εἰκότως τῆς ἐλπίδος ἐσφάλη, μὴ νοήσας τὰς τοῦ θεῦ φωνάς·

νῦν γάρ κεν — ἀρτίως γὰρ ἂν· τοὺς τρεῖς χρόνους δηλοῖ - a) νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστί - νῦν ὤλετο πᾶσα - νῦν δὲ δὴ Αἰνείας (sic) βίῃ Τρώεσσιν ἀνάξει.

a) Eust. p. 164. hoc scholion citat, aitque — Ἰςέον γὰρ ὅτι τὸ

ἕλοι — λάβοι, πορθήσοι· ἀληθεύει δηλονότι ὁ ὄνειρος· εὐρυάγυιαν — πλατυάμφοδον· ἀγυιαὶ γὰρ τὰ ἄμφοδα. ἐκ τȣ̃ ἄγω καὶ τοῦ εὖρος· τὸ πλάτος, εὐρυάγυια· ἢ παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ.

V. 13. - 14. ἀμφὶς φράζονται — χωρὶς ἀλλήλων βȣλεύονται· διχογνωμȣ̃σι περὶ τῆς Ἰλίȣ· οὐκέτι γὰρ οἱ τὸν Ὄλυμπον οἰκοῦντες θεοὶ διάφορα φρονȣ̃σιν· οἱ μὲν τὰ ὑπὲρ Τρώων, οἱ δὲ τὰ ὑπὲρ Ἑλλήνων· ἐκ τοῦ φρῶ φράζω, ὡς χῶ χάζω.

V. 20. Νέστορι — Ζητεῖται a) διατί ὁ ὄνειρος μάλιστα τῷ Νέστορι ὁμοιȣ̃ται; ἐροῦμεν ὅτι μάλιστα αὐτὸν ἐτίμα Ἀγαμέμνων· φησὶ γάρ - τοιȣ̃τοι μὲν εἰ συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν τῷ καὶ τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος - ἢ ὅτε σύμβουλος ἦν τῶν Ἑλλήνων· ἵνα οὖν ταχέως πείσῃ τὸν Ἀγαμέμνονα, Νέστορι αὐτὸν εἴκασεν.

V. 42. μαλακόν — ἁπαλὸν, τρυφερόν· παρὰ τὸ μαλάσσω· εἴρηται δὲ χιτὼν τὸ ἱμάτιον, παρὰ τὸ οἱονεὶ χεῖσθαι καὶ περιχεῖσθαι αὐτὸ τῷ σώματι. Ἰστέον b) δὲ ὅτι ἐπὶ μὲν ἀνδρὸς χιτῶνα λέγει, ἐπὶ δὲ γυναικὸς πέπλον.

νηγάτεον — νεωστὶ κατεσκευασμένον, ἢ νενησμένον· ὥσπερ παρὰ τὸ τείνομαι τατὸς γίνεται, καὶ γατὸς καὶ νεήγατος· καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ε νηγάτεος· νηγάτεον δὲ ἢ ἀγέννητον ἢ λεπτὸν, ἢ νεήγατον νεωστὶ γεγονός· δηλοῖ δὲ ὁ χιτὼν παρ' αὐτῷ καὶ τὸν σιδηρȣ̃ν.

V. 43. περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος — τὸ μέγα τῷ

νῦν κατὰ τοὺς παλαιȣ̀ς τοὺς τρεῖς χρόνȣς δηλοῖ, τὸν ἐνεστῶτα· οἷον - ἢ γὰρ ἂν Ἀτρείδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο. καὶ τὸν παρῳχημένον, ὡς τὸ - νῦν ὤλετο πᾶσα Ἴλιος κατ' ἄκρης. καὶ τὸν μέλλοντα, οἷον - νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει - etc. a) Hoc scholion in margine ad textum extat. b) Eust. p. 170. Σημειȣ̃νται δὲ οἱ παλαιοὶ, ἐπὶ ἀνδρὸς τὸν χιτῶνα λέγεσθαι, καθάπερ τὸν πέπλον ἐπὶ γυναικός.

μεγέθει τοῦ ἱματίȣ καὶ τὸ τοῦ φοροῦντος αὐτὸ συνεμφαίνεται μέγεθος. μέγα δὲ καὶ παχὺ τὸ ἱμάτιον· πρεπῶδες δὲ ϛολὴ τῷ ἐπιβουλὴν ἀξιόντι, ἡνίκα δ' ἐπὶ πολέμȣ ὄμματα καὶ κεφαλὴν, ἡνίκα δὲ ἐπισκοπὴν τὴν λεόντειον. τὸ δὲ φάρος καὶ ἐπὶ γυναικῶν.

φάρος — ἱμάτιον· παρὰ τὸ φέρεσθαι, ἢ τῇ ὑφῇ ἀρηγέναι.

V. 44. ποσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν — ὑπὸ δὲ εὐτραφέσι καὶ λιπαροῖς ποσὶν ἢ παραλειφομένοις ἐν τῷ ὑποδεῖσθαι, ἢ λαμπροῖς κατὰ ἀντίφρασιν.

πέδιλα — παρὰ τὸ περιελεῖσθαι αὐτὰ τοῖς ποσὶν, ὅ ἐϛι περιτίθεσθαι· ἢ παρὰ τὴν εἵλην, τὰ τοὺς πόδας θερμαίνοντα.

V. 45. ξίφος — τὴν καλουμένην σπάθην· σπάθη παρὰ τὸ σπᾶσθαι αὐτὴν τῆς θήκης.

ἀργυρόηλον — ἀργυροῖς ἥλοις πεπαρμένον· ἢ παρέλκει τὸ ἐπίθετον, ἢ μεμιγμένους ἔχον χρυσȣ̃ς.

V. 46. ἄφθιτον — ἀδιάφθαρτον, αἰώνιον· ὅτι ȣ̓κ ἐδόθη ἐκ γένȣς ἑτέρῳ.

V. 48. ἠὼς μὲν ῥά — ἡ ἡμέρα μὲν δή· παρὰ τὸ ἄω, τὸ λάμπω· ἐξ οὗ ἄος, καὶ αὗος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ αὖγος, καὶ αὐγή· ἐκ δὲ τοῦ ἄος ἠώς, κατὰ τροπὴν τȣ̃ ο μικροῦ εἰς ω μέγα.

προσεβήσατο μακρὸν ὄλυμπον — προσῆλθε τῷ μεγίϛῳ ὀλύμπῳ· τουτέστιν ἀνέτειλε πρὸς ἕω· ὄνειρος ἀληθὴς πεπτομένων τῶν σιτίων.

V. 53. ἷζε — ἐκάθιζε· καθίδρυνεν· ἡ κοινὴ τὸ ἷζε συϛέλλει· φθάνει a) δὲ τὴν Λακαίνων πολιτείαν βουλὴν γερόντων, καὶ δύο βασιλεῖς λέγων· γέγονε δὲ παρὰ τὸ ἵζω, τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ἕζω· τοῦτο παρὰ τὸ ἕω τὸ καθέζομαι.

a) Eust. p. 172. Εἰ δὲ σεμνὸν τῶν Λακαίνων ἡ τῶν γερόντων βουλὴ, καὶ οἱ δύο βασιλεῖς, φθάνει τὴν τοιαύτην πολιτείαν ὁ ποιητὴς προειδώς.

V. 55. ἠρτύνετο — παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, ἀρτῶ, ἀρτύω, καὶ ἀρτύνω.

V. 56. ἐνύπνιον — κατὰ τοὺς ὕπνους· ὀνομαστικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐνυπνίως· ἔστι δὲ καὶ ὄνομα· Κρατῖνος - θράττει μὲν τὸ ἐνύπνιον.

V. 58. εἶδός τε — τὸν τῆς ὄψεως χαρακτῆρα· ἀληθῆ γὰρ δοκοῦσιν ὅσα θεοὶ φησὶν ἀξιόλογοι ἄνδρες διδάσκουσι λέγειν.

V. 73. πειρήσομαι — ἀπόπειραν λείψομαι· ἀπόπειραν δὲ τοῦ πλήθους λαμβάνει ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων, κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθος, βουλόμενος μαθεῖν πότερον γνώμῃ οἰκείᾳ πολεμοῦσιν, ἢ ἀνάγκῃ.

ἣ θέμις ἐστίν — ὡς νενόμισται καὶ ὡς προσῆκόν ἐστιν· ἀντὶ τοῦ ὡς τὸ ἣ, διὸ καὶ δασύνεται.

V. 74. πολυκλήϊσι — πολυκαθέδροις. κληῗδες γὰρ καλοῦνται, αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι· - καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι - Διατί ἀστρατηγητικῶς φεύγειν τοῖς ὄχλοις προστάσσει ὁ Ἀγαμέμνων; ῥητέον· τῇ μεταγωγῇ τῶν πραγμάτων νεωτέρας τὰς ψυχὰς ποιῆσαι ἠβουλήθη, ὅπως ἐπιθυμίᾳ τῶν πατρίδων τέμωνται τὸν χρόνον τοῦ πολέμου.

V. 80. ἔνισπεν — εἶπεν· οἷς γὰρ οἰκεῖον τὸ μεριμνᾷν, τούτοις ἀληθεῖς αἱ φάνσεις· καὶ ὧν ἡ ἀποτυχία κίνδυνον φέρει, οὐκ ἂν ψεύσαιτο.

ζητεῖται διατί κόλακα τὸν Νέστορα παρεισάγει Ἀγαμέμνονος λέγοντος, εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος; ῥητέον οὖν ὅτι φιλοσόφου ἐνθυμήματι χρῆται, πιστεύσας τῷ ὀνείρῳ. ὁποῖον τί Μένανδρος ἐπεφώνει εἰπών - ἃ γὰρ μεθ' ἡμέραν τίς ἐσπούδασε, ταῦτ' εἶδεν νύκτωρ - εἰδὼς οὖν ἐνθυμούμενον τὰ τοῦ πολέμου τὸν Ἀγαμέμνονα, εἰκότως ἀληθῆ εἴρηκε τὸν ὄνειρον εἶναι.

V. 81. καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον — ἢ Ἀττικῶς πλεο-

νάζει, ἡ ἐπιψευδεῖς οἱ ὄνειροι· διοτρεφεῖς δὲ καὶ ἀγχίθεοι οἱ βασιλεῖς.

V. 87. ἠΰτ' ἔθνεα — πρώτη δὲ αὕτη παραβολὴ τῷ ποιητῇ· συγγενὲς δὲ ποιητικῶς τὸ ζῶον διὰ τὸν μόχθον, καὶ τὸ γλυκὺ καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ κηρίȣ. ἡ μὲν οὖν φαλαγγηδὸν γενομένη πρόσοδος, εὖ ἔχει· ὡπλισμένοί τέ εἰσι κέντροις, ὑπήκοοί τε καὶ αὗται εἰσί· καὶ ἐπὶ ἔργον ἐξίασιν· ȣ̓χ ὡς αἱ γέρανοι. φιλάλληλοί τε εἰσί· μεταβαίνουσί τε πολλὰς ἀρχὰς πτήσεως ποιȣ̃σαι.

V. 92. ἠΐονος — αἰγιαλȣ̃· ἀπὸ τȣ̃ ἀΐσσω, ἀΐων· ὄνομα ῥηματικὸν ἀΐονος, καὶ τροπῇ Ἰωνικῇ τοῦ α εἰς η, ἠΐονος· ἐν ᾧ τὰ κύματα προσκλῶνται ὁρμώμενα.

V. 95. τετρήχει — ἀπὸ τȣ̃ ταράσσω. οὗ ὁ παρακείμενος τετάραχα· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ αὔξησιν Ἰωνικὴν τοῦ α εἰς η, τέτρηχα, καὶ ὁ ὑπερσυντελικὸς ἐτετρήχειν, καὶ ὁ μέσος παρακείμενος τέτρηγα καὶ τετρηγώς.

V. 96. ἐννέα δέ σφεας — ἐννέα δὲ αὐτȣ̀ς· οἱ τῶν ἐννέα γερόντων a), Ὀδῖος, Αἴαντος· οἱ περὶ Ταλθύβιον καὶ Εὐρυβάτην, Ἀγαμέμνονος Εὐρυβάτης· Ὀδυσσέως Ἀσφαλίων καὶ Ἐτεωνεύς· Μενέλαος· Θοώτης Νέϛορος.

V. 102. Ἥφαιϛος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι - τοῦτο καὶ τὰ ἑξῆς ἄχρι τȣ̃ - αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέϛ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι - καλεῖται κλίμαξ b)· τὸ λῆγον γὰρ τῆς διανοίας ἀρχὴ γίνεται τῶν ἑξῆς - δίδωσι δὲ ὁ Ἥφαιϛος τῷ μὲν

a) Locus undique corruptus incuria librarii, ab Eust. p. 180. restituitur, qui hoc vetustam scholion citat. Τινὲς δὲ πειρῶται καὶ ἱϛορικῶς ἀποκαθιϛᾶν τὴν τῶν κηρύκων τȣ́των ἐννεάδα· λέγοντες ὅτι, Ταλθύβιος καὶ Εὐρυβάτης, Ἀγαμέμνονος κήρυκες· Ὀδῖος Αἴαντος· Εὐρυβάτης ἕτερος Ὀδυσσέως· Ἀσφαλίων καὶ Ἐτεωνεὺς, Μενελάȣ· συγκαταριθμȣ̃σι δὲ αὐτοῖς καὶ Στέντορα τὸν εὐρυβόαν· οὗπερ Ὅμηρος ἐν τοῖς ἑξῆς μεμνήσεται καὶ τὸν Θοώτην. b) Eust. p. 181. Τὸ δὲ σχῆμα τοῦ ῥηθέντος χωρίȣ, κλίμακα καὶ κλιμακωτὸν λέγουσιν οἱ παλαιοί.

Διῒ τὸ σκῆπτρον ὡς βασιλεῖ· τῷ Ἑρμῇ δὲ πάλιν ὁ Ζεὺς ὡς κήρυκι.

V. 103. διακτόρῳ — διάγοντι τὰς ἀγγελίας τὰς τῶν θεῶν· ἢ διακτόρῳ καὶ σαφεῖ κατὰ τὸ λέγειν· εἰ τῷ διαγγέλλοντι καὶ σημαίνοντι, καὶ διακονοῦντι τὰς ἐργασίας.

ἀργειφόντει — ἀργῷ καὶ καθορῷ φόνου· εἰρηνικὸς γὰρ ὁ Θεός· ἢ ὥς τινες κατ' ἐπώνυμον· ὅ ἐστιν ἐξ αἰτίας τοιαύτης· Ἰοῦς τῆς Ἰνάχου θυγατρὸς τοῦ Ἀργείων βασιλέως Ζεὺς ἐρασθεὶς, καὶ γνοὺς αὐτὴν, μετέβαλεν αὐτὴν εἰς βοῦν, διὰ τὸν τῆς Ἥρας ζῆλον· Ἥρα δὲ αἰτησαμένη αὐτὴν παρὰ Διὸς, καὶ λαβοῦσα, ἐπέστησεν αὐτῇ φύλακα Ἄργον τὸν πανόπτην καλούμενον· ἐπειδὴ κατὰ παντὸς τοῦ σώματος εἶχεν ὀφθαλμούς· κελευσθεὶς δὲ Ἑρμῆς ὑπὸ Διὸς κλέψαι ταύταν βοῦν, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἠδύνατο τὸν Ἄργον, λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινε· καὶ ἐντεῦθεν Ἀργειφόντης ἐκλήθη. τῇ δὲ Ἰοῖ ἡ Ἥρα ὡσανεὶ βοῒ οἶστρον ἐμβάλλει· ἡ δὲ ἐκ τῆς ὀδύνης, πρῶτον ἦλθεν ἐπὶ τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἰόνιον κόλπον κληθέντα. ἔπειτα διὰ τοῦ καλουμένου πρότερον Θρᾳκίου πόρου, νῦν ἀπ' ἐκείνης βοσπόρου, ἐλθοῦσα, καὶ ἄλλοις δὲ διαφέροις τόποις πλανηθεῖσα, ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφὴν ἀπολαβοῦσα, τίκτει παρὰ τῷ Νείλῳ Ἔπαφον· ἡ δὲ ἱστορία πλατύτερον κεῖται παρὰ Ἀπολλοδώρῳ ἐν δευτέρῳ.

V. 104. Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππῳ — Ἱπποδάμεια ἡ Οἰνομάου θυγάτηρ ἐρασθεῖσα Πέλοπος, Μύρτιλον τὸν Ἑρμοῦ μὲν υἱὸν, ἡνίοχον δὲ τοῦ ἑαυτῆς πατρὸς, ἔπεισε τῇ κατὰ τοῦ πατρὸς νίκῃ συνεργῆσαι, καὶ τοὺς ἵππους τῆς εἰς τὸ τρέχειν ὁρμῆς κατασχεῖν, βουλομένη τὸν Πέλοπα καὶ τοὺς ἵππους λαβεῖν, καὶ τὸν ἑαυτῆς γάμον· ἔκειτο γὰρ τῷ νικήσαντι ἔπαθλον ὁ ταύτης γάμος, νικηθέντι δὲ θάνατος· ἀγωνιζομένων δὲ αὐτῶν, ὁ Οἰνόμαος ἐκπίπτει τοῦ ἅρματος. οὐ γὰρ αἱ χοινικίδες τοὺς ἐμβόλους κατίσχον· τοῦτο

πανουργήσαντος τοῦ Μυρτίλου· γνοὺς δὲ τὴν ἐπιβουλὴν ὁ Οἰνόμαος, ἀρὰς ἔθηκεν κατὰ Μυρτίλου ὅπως ἀπόληται ὑπὸ Πέλοπος· ὃ καὶ γέγονε· διαβαινόντων γὰρ αὐτῶν διὰ τοῦ Αἰγαίου πελάγους, καὶ διψησάσης τῆς Ἱπποδαμείας, καταβὰς ἐκ τοῦ ἅρματος ὁ Πέλοψ, ἐζήτει ὕδωρ κατὰ τῆς ἐρήμου· κατ' ἐκεῖνο δὲ καιροῦ ἡ Ἱπποδάμεια ἐρασθεῖσα Μυρτίλου, ἐδέετο μὴ παριδεῖν· ἀντιπόντος δὲ αὐτοῦ καὶ τοῦ Πέλοπος παραγενομένου, φθάνει ἡ Ἱπποδάμεια, κατηγορήσασα τοῦ Μυρτίλου ὡς βιασαμένου αὐτὴν, καὶ Μύρτιλον Πέλοψ ἀπὸ τοῦ ἅρματος ὠθεῖ εἰς τὸ πέλαγος· αὐτὸς δὲ αὐτῇ ἡνιοχεῖ· ὅθεν τὸ μὲν πέλαγος Μυρτῷον ἀπὸ Μυρτίλου, ὁ Πέλοψ δὲ πλήξιππος ἐκλήθη ἔκτοτε διὰ τὴν τῶν ἵππων αὐτουργίαν.

Ἑρμείας εὐλόγως διὰ τοῦ ει διφθόγγου γράφεται· γίνονται γὰρ τοιαῦται παραγωγαὶ διὰ τὸ ιας καὶ εας. Καὶ οἶμαι τὰ διὰ τὸ ιας διὰ τοῦ ι μόνου γράφεσθαι. εἰ δὲ εὑρεθεῖεν ἔχοντα τὴν ει δίφθογγον, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε ἐστὶ τοῦ παρειά· ἐκ γὰρ τοῦ παρειὰ ἔχει τὴν ει δίφθογγον. Γέγονεν οὖν ἀπὸ τοῦ ἐρέω, ἐρέας, καὶ ἑρμέας κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ. ὡς ἐν τῷ μάλευρον· μοχλόν· χερμάδιον· τέκμωρ· ἀχυρμιαί· μεῖραξ· μία· ἀκμή· ἐρίζω· ἐριζαίνω· ἐριδαίνω· σκυδμαίνω - Ἥρη μὴ δὴ πάντα ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν - ἀμβροσίη - διὰ τοῦ α παρὰ τῷ ποιητῇ, Αἰνείας, Αὐγείας.

V. 105. αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ — ὁ δὲ Πέλοψ πάλιν ἔδωκε τῷ Ἀτρεῖ· μέγα πρὸς ἀρχὴν παρασκευὴ πολυχρόνιος, καὶ παλαιὸν τροφῆς ἀξίωμα· - Πέλοψ ἐκ προτέρας γυναικὸς ἔχων παῖδα Χρύσιππον, ἔγημεν Ἱπποδάμειαν τὴν Οἰνομάου· ἐξ ἧς ἱκανῶς ἐπαιδοποίησεν· ἀγαπωμένου δὲ ὑπ' αὐτοῦ σφόδρα τοῦ Χρυσίππου, ἐπιφθονήσαντες ἥ τε μητρυιὰ καὶ οἱ παῖδες μή πως τὰ σκῆπτρα αὐτῷ καταλείψῃ, θάνατον ἐπεβούλευσαν· Ἀτρέα καὶ Θυέστην τοὺς πρεσβυτέρους τῶν παίδων εἰς τοῦτο προστησάμενοι· ἀναιρεθέντος δὲ τοῦ Χρυ-

σίππου, Πέλοψ ἐπιγνοὺς, ἐφυγάδευε τοὺς αὐτόχειρας τῆς σφαγῆς γενομένους παῖδας· ἐπαρασάμενος αὐτοῖς καὶ τῷ γένει αὐτῶν ἀναιρεθῆναι· οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἀλλαχῆ ἐκπίπτουσι. τῆς Πίσσης· τελευτήσαντος δὲ τοῦ Πέλοπος, Ἀτρεὺς κατὰ τὸ πρεσβυτέριον σὺν πολλῷ ϛρατῷ ἐλθὼν, ἐκράτησε τοῦ τόπου· ἡ δὲ ἱϛορία παρὰ Ἑλληνικῷ·

V. 106. πολύαρνι Θυέϛῃ — πολυθρέμμονι, πλουσίῳ· Ἀτρεὺς ὁ Πέλοπος τῆς Πελοποννήσου βασιλεύων, ηὔξατο ποτὲ ὅ, τι ἂν κάλλιϛον ἐν τοῖς ποιμνίοις αὐτοῦ γεννηθῇ, τοῦτο Ἀρτέμιδι θῦσαι· καὶ γεννηθείσης αὐτῷ χρυσῆς ἀρνὸς, μετημέλησε τῆς εὐχῆς· καὶ καθείρξας αὐτὴν εἰς λάρνακα, ἐφύλαττε· μέγα δέ τι φρονῶν ἐπὶ τῷ κτήματι, κομπάζει κατὰ τὴν ἀγοράν· ἀνιώμενον δὲ ἐπὶ τούτῳ Θυέϛην, ἀπελθόντα ὡς ἐρῶντα, λέγεται πεῖσαι Ἀερόπην ἐκδοῦναι αὐτῷ τὸ κτῆμα· λαβόντα δὲ ἀντιπεῖν τῷ ἀδελφῷ, ὡς δεόντως περὶ τούτου κομπάζει· αὐτὸς δὲ ἔλεγεν ἐν τῷ πλήθει δεῖν καὶ τὴν βασιλείαν ἔχειν τὴν χρυσῆν ἄρνα ἔχοντα. τοῦτο δὲ ὁμολογοῦντος καὶ Ἀτρέως, Ζεὺς Ἑρμῆν πέμπει πρὸς τὸν Ἀτρέα συνθέσθαι· λέγων περὶ τῆς βασιλείας καὶ δηλοῦν τὰ περὶ τῆς ἀνατολῆς· διότι μέλλει ποιεῖσθαι τὴν ἐναντίαν ὁδὸν ὁ ἥλιος· συνθεμένου δὲ περὶ τούτων, ὁ ἥλιος τὴν δύσιν εἰς ἀνατολὴν ἐποιήσατο· ὅθεν ἐκμαρτυρήσαντος τοῦ δαιμονίου τὴν Θυέϛου πλεονεξίαν, τὴν βασιλείαν Ἀτρεὺς παρέλαβε· καὶ Θυέϛην ἐφυγάδευσεν.

V. 107. αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέϛ' Ἀγαμέμνονι — Θυέϛης κατέλειπε θνήσκων Ἀγαμέμνονι τὸ σκῆπτρον· Ἀτρεὺς βασιλεύων τῆς Πελοποννήσου, ἔχων ἐκ Ῥεούσης τῆς Ἐρεχθέως θυγατρὸς, ἢ ὥς τινες τῆς Τελέϛορος ἢ Ἀερόπης τῆς Ἀτρεκέως, a) Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον, μέλλων δὲ τελευτᾶν

a) Ita omnino codex, qui tamen binas lacunas, ab editoribus scholiorum homericorum heic cruce vel asterisco signatas, instaurat.

τὸν βίον, σπεισάμενος πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὴν ἔχθραν, παραδίδωσιν αὐτῷ τὴν βασιλείαν· ἵνα Ἀγαμέμνονι ἀνδρωθέντι ἀποδῷ· ὁ δὲ πιςῶς ποιήσας, ἀποδίδωσιν.

αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέςτ' Ἀγαμέμνονι — ἀντὶ τοῦ Θυέςης, ἢ ἀντὶ τοῦ Θυέστα, ἵν' ᾖ Θυέστα ἡ εὐθεῖα· μεταπλασμὸς δὲ τοῦτο καλεῖται, ὡς τὸ — μητίετα Ζεύς — χρῶνται δὲ αὐτῷ κατ' ἐξουσίαν οἱ ποιηταί· καί τοι τὸ α οὐκ ἔστι κατὰ κλητικὴν ἀρσενικῶς· ἢ νοήσομεν ὅτι κλητικὴν ἀντὶ εὐθείας εἶπε· πολλάκις γὰρ καὶ τοῦτο ποιεῖ.

V. 108. νήσοισι — νήσοις· νῆσος δέ ἐστιν ἡ περιετειχισμένη ὑπὸ θαλάσσης πανταχόθεν, ἔχουσα ἐν αὐτῇ πολλὰς πόλεις ἢ καὶ ὀλίγας· ἴσως δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς νήσσης, ἥτις καὶ αὐτὴ διαπαντὸς τοῖς κύμασι τῶν ὑδάτων νήχεται, μίαν μόνην ἔξοχον ἔχουσα ἐπὶ τὴν ξηρὰν εἰ τύχοι.

V. 117. πολλάων — πολλῶν· ἔςι δὲ ὁ τρόπος ἐπέκτασις, ἴδιος Ἰώνων.

V. 131. ἐγχέσπαλοι — πάλλοντες καὶ κινοῦντες τὰ δόρατα· πολεμικοί· ἔσειον δὲ αὐτὰ πρὸ τῆς ἀφέσεως· πήποτε ἄρα εἴη κλασθέντα.

V. 132. μέγα — μεγάλως· συγκοπὴ ὁ τρόπος.

οὐκ εἰῶσιν — οὐ συγχωροῦσι βουλόμενον, ὅ ἐςι δυνάμενον· ἡ δὲ διάλεκτος τοῦ οὐκ εἰῶσιν, Ἰάς.

V. 145. πόντου Ἰκαρίοιο — τοῦ Ἰκαρίου πελάγους· κεκλημένου οὕτως ἀπὸ Ἰκάρου τοῦ Δαιδάλου παιδὸς πεσόντος εἰς αὐτό, καὶ ἀπολομένου οὕτως. Μετὰ τὴν τῆς Πασιφάης πρὸς τὸν ταῦρον μίξιν, Δαίδαλος εὐλαβούμενος τὴν Μίνωος ὀργήν, πτερωτὸς σὺν Ἰκάρῳ τῷ υἱῷ ἐκ Κρήτης ἐφέρετο· καταπεσόντος δὲ αὐτοῦ παιδὸς εἰς τὸ ὑποκείμενον πέλαγος, Ἰκάριον μετωνομάσθη· ὁ μέν τοι Δαίδαλος διαπτὰς εἰς Κάμικον τῆς Σικελίας, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκδεχόμενος,

ἔμενε παρὰ ταῖς Κωκάλου θυγατράσιν· ὑφ' ὧν ὁ Μίνως ἥκων ἐπ' ἀναζήτησιν τοῦ Δαιδάλου, ἀποθνήσκει· καταχεθέντος αὐτῷ ζεςοῦ ὕδατος· ἱςορεῖ Φιλοςέφανος καὶ Καλλίμαχος ἐν αἰτίοις.

V. 150. ἐπεσσεύοντο — ἐπήρχοντο, ἐπηκολούθουν· οὐκ ἀναςραπτέον· αἱ γὰρ συναλειφόμεναι οὐκ ἀναςρέφονται, εἰ μὴ ἐπὶ τέλους κεῖνται, ῥῆμα δηλοῦσαι ἐκ τοῦ σῶ σύω, κατὰ πλεονασμὸν σεύω.

ὑπένερθεν — ὑποκάτωθεν.

V. 151. ἀειρομένη — εἰς ὕψος αἰρομένη· ἐκ τοῦ αἴρω· πλεονασμῷ τοῦ ε ἀείρω·

τοί δ' ἀλλήλοισι κέλευον — οὗτοι δὲ ἀλλήλοις παρεκελεύοντο· τουτέςιν εἰς ἕνα ἐσπούδαζεν·

V. 153. οὐρούς τε — ταφροειδῆ ὀρύγματα· δι' ὧν αἱ νῆες καθέλκονται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ τὰς ἀντλίας.

V. 155. ὑπέρμορα — ὑπὲρ τὸ εἱμαρμένον· ὀνοματικὸν ἐπίρρημα ὑπέρμορα.

νόςος — ἡ εἰς τὸν οἶκον ἀνακομιδὴ, παρὰ τὸ ἡδὺ καὶ γνήσιον τῆς πατρίδος· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων.

ἐτύχθη — ἐγένετο· παρὰ τὸ τεύχω ἔλλειψις τοῦ ε· πολλάκις δὲ καὶ διὰ τοῦ υ· ὡς τέχνη.

V. 157. αἰγιόχοιο — τοῦ αἰγίδα ἔχοντος· αἰγὶς δέ ἐςιν ὅπλον τοῦ Διὸς ἡφαιςότευκτον· Ζεὺς Κρόνου καὶ Ῥέας γενόμενος, ἐν Κρήτῃ δὲ ἐπικληθεὶς αἰγίοχος διὰ τὸ αὐτόθι τραφῆναι· ἢ ὥς τινες φασὶ, διὰ τὸ αἶγα ἀνελόντα, τὴν μὲν δορὰν ἀμφιάσασθαι· τοῖς δὲ κέρασιν εἰς τόξον χρήσασθαι· ὅθεν καὶ αἰγιδόκον τόπον τινὰ ἐν Κρήτῃ καλεῖσθαι· ἱςορεῖ Εὐφορίων.

V. 159. νῶτα θαλάσσης — ἤτοι τὴν ἐμφάνειαν τῆς θαλάσσης· ἢ τὰ μεγέθη· ἰςέον ὅτι οὐδετέρως τὸ νῶτον, καὶ

τὰ νῶτα λέγει ὁ ποιητὴς πανταχȣ͂, καὶ Ἡσίοδος· καὶ οὐκ ἀῤῥενικῶς τὸν νῶτον.

V. 161. Ἀργείην — τὴν Πελοποννησίαν· ἡ γὰρ Λακωνικὴ μέρος ἦν τὸ πέμπτον τῆς Πελοποννήσȣ, ὡς καὶ ἔμπροσθεν εἴρηται· Ἄργος Ἀργεία.

V. 163. ἴθι — ἐκ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι, ἔμεν. καὶ προςακτικὸν ἔθι. ἐκ ἄλογος δὲ καὶ τοῖς ἐνδόξοις ἡ χρειώδης ὑπηρεσία.

V. 164. ἀγανοῖς — προσηνέσι· πραέσι. σεμνοῖς· ἢ ὑπάγεσθαι δυναμένοις· οὕτω γὰρ ἔδει μαλάσσειν τὸ σφριγῶδες τοῦ θυμοῦ· τὸ δὲ α πρὸ του γ ψιλȣ͂ται· πλὴν τοῦ ἁγνὸς καὶ ἅγιος.

V. 171. ἄχος — λύπη· ἡ ἄφωνος ἀνία, ἣν ἔσχε Νιόβη.

V. 183. ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε — ἀπεδύσατο τὴν χλαμίδα διὰ τὸ μὴ ἐμποδίζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἱματίων.

V. 184. κήρυξ Εὐρυβάτης — ἱςέον δὲ ὅτι ἕτερος οὗτος ἐςὶν ὁ Εὐρυβάτης, καὶ ἕτερος ὁ Ἀγαμέμνονος, οὗ ἐμνήσθη ἐν τῇ α'· ἕκαστος γὰρ τῶν βασιλέων εἶχεν ἰδίους κήρυκας.

V. 185. αὐτὸς δ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθών — Ὀδυσσεὺς φησὶ παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος λαμβάνει τὸ σκῆπτρον. οὐχ' ἁπλῶς δὲ τοῦτο ποιεῖ, ἀλλ' ἵνα δοκῇ σὺν τῇ τοῦ βασιλέως γνώμῃ κρατεῖναι αὐτούς.

V. 186. ἄφθιτον — ἄφθαρτον· ποιητικῶς τȣ͂το πέπλαςαι· τὸ μὲν ἀθάνατον ἐπὶ τῶν ἐμψύχων οἱ φιλόσοφοι τάττȣσι· τὸ δὲ ἄφθιτον ἐπὶ τῶν ἀψύχων.

V. 190. δαιμόνιε — αὕτη ἡ λέξις τῶν μέσων ἐςὶ καὶ δηλοῖ ἀμφότερα· ὅτε μὲν ἐπὶ ἐπαίνῳ λεγομένη· οἷον θεῖε, μακάριε· μέγιςε καὶ ἀγαθὲ καὶ ἄριςε· ὅτε δὲ ἐπὶ ψόγῳ· οἷον ἄφρον καὶ μάταιε· ἢ χείριςε καὶ φαῦλε· ὅτε μὲν ὢν

φησὶ, θεῷ προσφέρῃ, ἥσσονα λέγει ἢ κατὰ θεόν· ὅτε δὲ ἀνθρώπῳ, ὑπερέχοντα ἄνθρωπον· ὡς δηλοῦσθαι ἥττονα μὲν θεοῦ, μείζονα δὲ ἀνθρώπου.

οὔ σε ἔοικεν — οὔ σε τρέπει, ὦ βέλτιστε· ἡ ἀκριβὴς ὀρθοτονεῖ· ἐγκλίνει δὲ ἡ κοινή.

V. 194. ἀκούσαμεν — ἠκούσαμεν· μετρίως, ἵνα μὴ καταισχύνῃ τοὺς ἄλλους· τινὲς δὲ ἐν ἐρωτήσει μὴ οὐκ ἠκούσαμεν; τὸ δὲ μὴ, διστακτικόν.

V. 199. ἐλάσασκεν — ἔπληττεν· οἱ μὲν θρασεῖς κολακευόμενοι, ἐπαίρονται· πῶς οὖν δημόχαρίς τις Ὀδυσσεὺς φησίν; ἵνα ἐκεῖνοι τούτων ἀκούοιεν, καὶ ἔκδηλος ἡ βουλὴ γένηται.

V. 204. κοίρανος — βασιλεύς· ἡγεμών· οὕτω γοῦν, ὅτι ἡ Περσῶν ἀρχὴ διὰ τῆς μοναρχίας μεγάλη ἐστί· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὁπότε πλείονας παρεῖχον τῷ στρατεύματι ἡγεμόνας, ὡς ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς οἱ θ' ἡττῶντο· ὁπότε δὲ δι' ἑνὸς ἐποιοῦντο τοὺς ἀγῶνας, ἐνίκων, ὥς περ ἐν τῇ Κνίδῳ ὁ Κόνων τὸ τῶν Περσῶν (sic) στρατόπεδον· ὅπου γε καὶ αὐτὰ τὰ σώματα ἡμῶν εἰ ἦσαν ἐξ ἑνὸς στοιχείου, οὐκ ἄν ποτε ἤλγουν· οὔτε γὰρ ἦν ὑφ' οὗ ἀλγήσειαν ἓν ὄντα, ὥς φησιν ὁ θεῖος Ἱπποκράτης· καὶ ἐν ἑτέρῳ δὲ πάλιν ὁ αὐτὸς ἀνήρ· καὶ πᾶν τὸ πολὺ τῇ φύσει πολέμιον· τὰ γὰρ πολλὰ ἀλλήλοις ἀνθιστάμενα, ὥς περ πόλεμον ἐπιφέρει, ἐφ' οὗ καὶ φθορὰ ἐπακολουθεῖ.

V. 205. ἀγκυλομήτεω — ἀγκυλομήτης ὁ Κρόνος ἐκλήθη· ἤτοι ὁ ἀγκύλα καὶ σκολιὰ βουλευσάμενος κατὰ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν παίδων, ὥς φησιν Ἡσιόδου μῦθος· τοῦ μὲν γὰρ τὰ αἰδοῖα τῇ ἅρπῃ ἀπέτεμε, τοὺς δὲ κατέπιεν· ἢ ἄγκυλα καὶ σκολιὰ πράγματα καὶ δυσχερῆ, τῇ μήτιδι περιλαμβάνων, κορόνους τὶς ὢν καὶ τέλειος νοῦς καὶ εἰδήμων τῶν σκολιῶν πραγμάτων, καὶ εὐμήχανος· δηλοῖ δὲ τὸ ἄγ-

κυλων παρὰ τῷ ποιητῇ τρία· τὸ σκολιὸν κατὰ βούλευσιν· ὡς ὅταν λέγῃ ἀγκυλομήτην τὸν Κρόνον· καὶ τὸ περιφερὲς κατὰ τὸ σχῆμα, ὡς τὸ - ἄγκυλα τόξα· - καὶ τὸ ἰσχυρὸν, ὡς τὸ - ἄγκυλον ἅρμα.

V. 212. Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος — μόνος δὲ Θερσίτης. Οἰνεῖ ἀμελήσαντι τῆς Ἀρτέμιδος θυσιῶν εἵνεκα, θεὸς ὀργισθεῖσα, ἔπεμψε τῇ πόλει σῦν ἄγριον· ἐφ' ὃν ἦλθε στρατεία τῶν Ἑλλήνων ἀρίστων· ἐπειδὴ καὶ ἐλυμαίνετο τὴν χώραν, ὥς φησιν αὐτὸς ὁ ποιητὴς ἐν τῇ ί, μεθ' ὧν ἦν καὶ ὁ Θερσίτης· ὃς δειλιάσας κατέλειψε τὴν παραφυλακὴν, ἐφ' ἧς ἦν, καὶ ἀπῆλθεν ἐπί τινα τόπον ὑψηλὸν, τὴν σωτηρίαν θηρώμενος· ὀνειδιζόμενος δὲ ὑπὸ Μελεάγρου ἐδιώκετο καὶ κατὰ κρημνοῦ πεσὼν, τοιοῦτος ἐγένετο, οἷον Ὅμηρος αὐτὸν παρίστησιν· ἱστορεῖ δὲ Εὐφορίων.

Τὸ σχῆμα ἐπένθεσις· ἐπένθεσις δέ ἐστι, διχρόνου φωνήματος δίφθογγον ποιοῦντος τὴν συλλαβὴν· πρόθεσις· οἷον, ὁδὸς οὐδός· ὄρος οὖρος· μόνος μοῦνος· ἐρετρία εἰρετρία· κόραι κοῦραι.

Γινώσκειν μέν τοι χρὴ, ὅτι αἱ διχρόνων ἐπενθέσεις, τὰ μὲν ψιλούμενα οὐ μεταβάλλουσιν εἰς δασέα· τὰ δὲ δασυνόμενα ψιλοῦσιν.

Οἰνεὺς καὶ Ἄγριος ἀδελφοί· ὡς λέγει ποιητὴς ἐν τῇ θ'· ἀλλ' ὁ μὲν Οἰνεὺς ἦν πατὴρ Μελεάγρου· ὁ δὲ Ἄγριος Θερσίτου· μήτηρ δὲ Θερσίτου Δία. Ἐζήτηται δὲ διὰ ποίαν αἰτίαν ὁ Θερσίτης ἐστράτευσεν εἰς Τροίαν τοιοῦτος ὤν· ῥητέον οὖν· ὅτι καί τοι στασιώδης ὢν, οὐκ ἀπελείφθη τῇ πατρίδι· ἢ ὅτι κατ' ἐπεισόδιον παρῆκται, πρὸς τὸ ἐκ σκυθρωποῦ εἰς ἱλαρότητα τὰς ψυχὰς ἀνακαλέσασθαι τῶν Ἑλλήνων· ὥσπερ εἴληπται καὶ Ἥφαιστος γέλωτος χάριν παρὰ τοῖς θεοῖς ἐν τῷ α'· λαμβάνεται καὶ πᾶν ἐπεισόδιον τῷ ποιητῇ, ἢ

πιθανότητος ἕνεκεν, ἢ χρείας· ὥς περ τοῦτο νῦν· ἢ κόσμȣ καὶ ὑψώσεως χάριν.

ἀμετροεπής — ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν· φλύαρος· πάντων γὰρ κόρος ἐςὶν· οἱ δὲ μέτρον τὴν τάξιν, ἡμεῖς δὲ ἀπεραντολόγον τοῦτον φαμέν·

V. 215. - 6. ἀλλ' ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοίιον Ἀργείοισιν — ἔμμεναι - ἀλλ' ὅπερ ἂν ἐνόμιζεν ὁ Θερσίτης ἀναγκαῖον εἶναι, τοῦτο γέλωτος πολλοῦ ἄξιον ἐφαίνετο τοῖς Ἕλλησιν· Ἀττικῶς γελοῖος· τὸ δὲ ἔμμεναι ἀπὸ κοινοῦ· τὸ τι ἀναφορηκόν ἐςι.

V. 219. φοξός — ὀξυκέφαλος· φοξὸς τῶν διχῶν εἰρημένων· σημαίνει δὲ τὸν ὀξυκέφαλον· εἴρηται a) δὲ ἀπὸ τῶν κεραμεικῶν ἀγγείων, τῶν ἐν τῇ καμίνῳ ἀπὸ τȣ̃ φωτὸς ἀποξυνομμένων καθὰ φησὶ καὶ Ἀμμονίδης (sic) - αὐτὴ δὲ φοξίχειλος Ἀργείη κύλιξ· - ἔνιοι δὲ κυρίως τὸν ἐπὶ τὰ φάη, τουτέςι τὰ ὄμματα ἀποξυμμένην ἔχοντα τὴν κεφαλήν· ἀμφοτέρων τὸ πρότερον.

ἐπενήνοθε — ἐπήνθη, ἐπέκειτο· τὸ ἐνήνοθεν οὐ δύναται εἶναι Ἀττικὸν, καθὸ ἤνοθε καὶ ἐνήνοθεν, οὐ διπλασιασμὸς Ἀττικός· ἀπὸ γὰρ τȣ̃ ἔω, τοῦ σημαίνοντος τὸ ὑπάρχω, γίνεται παράγωγον ἐέθω, ὡς φλεγέθω, ῥεέθω, νεμέθω· εἶτα κατὰ συνέλευσιν τῶν δύο εε εἰς η ἤθω γίνεται τὸ θέμα· ὥςε οὖν δεῖ λέγειν ὅτι κατὰ πρόθεσιν τῆς ἐν, ἐγένετο ἐνήθω· ἤνοθα ὁ μέσος παρακείμενος καὶ ἐνήνοθα· ἢ κατὰ Φιλόξενον ἐκ τοῦ ὄθω τȣ̃ σημαίνοντος τὸ κινῶ, μετὰ τῆς ἐν

a) Eust. p. 207. Ἡ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐξ ὁμοιότητος τῶν πυριφραγῶν ὀςράκων, ἅπερ φοξὰ λέγεται, οἱονεί τινα φλοξά. Ἰςέον δὲ ὅτι ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίȣ φέρονται καὶ ταῦτα χρήσιμα εἰς τὸ περὶ φοξότητος· ἐπίσημοι κύλικε Ἀργεῖαι, καὶ Ἀττικαί· φοξαὶ δὲ τὸ χεῖλος αἱ Ἀργεῖαι, ὡς δηλοῖ Σιμωνίδης εἰπὼν - αὕτη δὲ φοξόχειλος - εἰς ὀξὺ ἀνοιγμένη, τουτέςι εἰς ὀξὺ λήγουσα.

ἐνόθω, ἐνόσω ὁ μέλλων· ὅθεν ἐνοσίχθων καὶ ἐνοσίφυλλος· ἥνοκα καὶ ἥνοθα ὁ μέσος· καὶ διπλασιασμὸς Ἀττικὸς ἐνήνοθα· ὅπερ καὶ ἄμεινον τούτου λαμβάνειν.

λάχνη — τρίχωσις. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ Ἀχιλεὺς αὐτὸν τὸν Θερσίτην ἀνειρεῖ, ὡς ἱστορεῖ Κόϊντος ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς μεθ' Ὅμηρον· φησὶ γὰρ ὅτι ἐν τῇ Ἀμαζονομαχίᾳ· ἦλθον γὰρ αἱ Ἀμαζόναι τοῖς Τρωσὶ σύμμαχοι μετὰ τὸν Ἕκτορος θάνατον· ἀνελὼν Ἀχιλεὺς Πενθεσίλειαν τὴν τῶν Ἀμαζόνων βασίλειαν, ὕστερον προσχὼν τὸ σῶμα αὐτῆς εὐπρεπὲς πάνυ, εἰς ἔρωτα ἦλθε τῆς προειρημένης· βαρέως τε ἔφερεν ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς· ὁρῶν δὲ δυσφοροῦντα αὐτὸν Θερσίτης, συνήθως ἐλοιδόρει· ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς ὁ ἥρως, γρόνθῳ παίσας αὐτὸν ἀναιρεῖ· πάραντα τῶν ὀδόντων αὐτοῦ ἐνεχθέντων χαμαί.

V. 221. τῷ γὰρ εἰκέεσκε — τούτους γὰρ πρῶτον προελοιδόρησεν κακολογήσας· εἶθ' οὕτως τὸν Ἀγαμέμνονα.

V. 222. ὀξέα — μεγάλα αἱ τῶν μεγάλων εὐτυχίαι ὑψοῦσι ταπεινούς.

V. 226. πλεῖαί τοι χαλκοῦ — διατί δὲ ὑπὲρ τὴν ἄλλην ὕλην τοῦ χαλκοῦ ἐμνήσθη; ὅτι τοῖς ἀρχαίοις σφόδρα ἦν τίμιος ὁ χαλκός· οὐκ ἀπὸ τοῦ πλείων, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πλεῖος· ἀφ' οὗ παρὰ τῷ ποιητῇ, πλεὸς μέλανος θανάτοιο· καὶ, πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι.

V. 235. ὦ πέπονες — ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς· ὅτε δὲ ἤδιστοι· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πεπόνων, ἃ τῇ μὲν γεύσει ἐστὶν ἡδέα, τῇ δὲ ἀφῇ τῆς χειρὸς μαλακὰ καὶ εὐένδοτα.

V. 237. πεσέμεν· — κατέχειν· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ γαστρὶ σιτίων· καὶ γὰρ ἂν μὴ κρατηθῇ τὸν ὡρισμένον χρόνον, ἀσθενούσης τῆς καθεκτικῆς δυνάμεως, οὐ πέττεται·

V. 248. βροτὸν — φθαρτὸν ἄνθρωπον· βρότος δὲ παροξυτόνως τὸ μετὰ κόνεως μιγὲν τοῦ ἀνθρώπου αἷμα.

V. 249. ὅσσοι ἅμ' Ἀτρείδης — οὗτοι δὲ ἦσαν κατὰ μὲν τὸ σύνηθες Πλεισθένους καὶ Ἀερόπης, Ἀτρέως παῖδες τοῦ Πέλοπος· ὥς φασιν ἄλλοι τε πολλοὶ, καὶ Πορφύριος ἐν τοῖς ζητήμασιν· ἀλλ' ἐπειδὴ Πλεισθένης νέος τελευτᾷ, μηδὲν καταλείψας μνήμης, πάνυ ἀνατρεφέντες νέοι οἱ αὐτοῦ παῖδες, ὑπὸ Ἀτρέως αὐτοῦ ἐκλήθησαν παῖδες. Διὰ ποῖαν αἰτίαν εἰπὼν - εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὥς νύ περ ὧδε - ἐπάγει - σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω - πλῆξε; Λέγομεν δὲ ἡμεῖς, ὅτι τοτηνικαῦτα εἶπεν ἀποδύειν καὶ οὕτω τύπτειν γυμνόν· νῦν δὲ ἁπλῶς ἐπλήξεν.

V. 269. ἀχρεῖον ἰδὼν — ἀπρεπὲς καταστήσας τὸ πρόσωπον· ἢ ἀγενὲς καὶ ἄνανδρον, ἢ ἀειδὲς καὶ δύσμορφον· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ χρῶ τὸ ἅπτομαι καὶ πλησιάζω, οὗ παράγωγον χραύω - χραύσῃ μέν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον - ἀφ' οὗ τὸ ἔχραε τὸ βαρύνειν, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀχρὴς καὶ ἀχρεῖον τὸ ἀσθενὲς, καὶ βάρους μὴ μετέχον.

Ibid. ἀλγήσας δ' ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπεμόρξατο δάκρυ — ἐπὶ δὲ τῆς Πηνελόπης - ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν - ἐπίπλαστον a) καὶ ὑποκεκρυμμένον· μέχρι τοῦ τὰ χείλη μόνον διανοίγειν· τοῦ δὲ ἀχρὴς κτητικῷ τρόπῳ ἀχρήϊον. Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων, ἀχρεῖον παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ προπερισπᾶται, παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ἄχρειον ἰδὼν ὀργιζόμενος καὶ μὴ δυνάμενος ἀμύνασθαι τὸ βλέμμα, διαγράφει.

V. 270. οἱ δὲ — καὶ αὐτοί· οἱ δὲ Ἕλληνες· στικτέον δὲ μετὰ τὸ ἀχνύμενοί περ· ἔπειτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον· ἵν' ᾖ· οἱ δὲ Ἕλληνες καί τοι λυπούμενοι διὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπὶ τὸν οἶκον ἀνακομιδῆς, ἡδέως ἐγέλασαν, **ἐπὶ τῇ ὄψει τοῦ Θερσίτου.**

a) Eust. p. 217. haec citat de Penelope iisdem verbis ἐπίπλ· καὶ ὑποκεκρυμμένον - dein sequitur, φασὶν οἱ παλαιοὶ et regulam eamdem recitat.

V. 273. κορύσσων — καθοπλίζων, παρασκευάζων· Αἰολικὸν, ἀπὸ τοῦ κορύπτω· ϛασίδιον δὲ πλῆθος, πληγαῖς ἢ γέλωτι παύσεται· οἷς ἀμφοῖν ἐχρήσατο ὁ ποιητής·

V. 278.-9. ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς — ἔϛη - τὸ ἑξῆς· ἀνέϛη δὲ ὁ τὰς πόλεις παρθῶν· ὁ πολεμικὸς Ὀδησσεύς· ἵν' ᾖ ὑπερβατὸς ὁ τρόπος· προκατεσκεύασε δὲ αὐτῷ ὁ ποιητὴς τῆς Ἰλίȣ πόρθησιν· ὡς ὀψέποτε τȣ̃ Ὀδυσσέως ἐπινοήσαντος τὴν τȣ̃ δȣρείȣ ἵππȣ κατασκευὴν, οὗ εἰςαχθέντος ἐπορθήθη ἡ Ἴλιος, ὡς ἀλλαχόσε τῆς ποιήσεως φησί - σῇ δ' ἥλω βȣλῇ πόλις Πριάμοιο ἄνακτος.

Τρία ἤδη ῥητορικῆς· συμβουλευτικὸν, ὅ ἐϛιν ἐκ προτροπῆς καὶ ἀποτροπῆς, ὡς νῦν· δικανικὸν, ἐκ κατηγορίας καὶ ἀπολογίας, ὡς, δύω δ' ἄνδρ' ἐνείκεον· πανηγυρικὸν, ἐξ ἐγκωμίȣ καὶ ψόγȣ — ὦ μάκαρ Ἀτρείδη - οἰνοβαρὲς κυνὸς ὄμματ' ἔχων.

V. 290. οἶκον δὲ νέεσθαι — εἰς τὸν οἶκον πορεύεσθαι· οἱ μὲν γὰρ εὐθὺ πόρον τῆς ἀγορᾶς λαμβάνοντες ἵενται οἴκαδε αἱ δὲ τὸν οἶκον φυλάσσονται μὴ κεκτημέναι.

V. 291. ἦ μὴν καὶ πόνος ἐϛίν — ἔϛι μὲν οὖν καὶ πόνος· ἦ μὴν καὶ πόνος ἐϛί· καί τοι λύπης γε οὔσης οὐ μικρᾶς, πονήσαντά τινα καὶ μοχθήσαντα ἐπὶ πράγματι ἐπανελθεῖν ἄπρακτον καὶ μὴ ἐκτελέσαντα.

V. 303. χθιζά τε καὶ πρωϊζά — χθὲς καὶ πρώην· κατεσμίκρυνε δὲ τὸν ἐνναετῆ χρόνον, ἵνα μὴ διὰ τῆς ἀναμνήσεως πλέον ποιήσῃ ἀγωνιάσαι τοὺς Ἕλληνας.

V. 307. πλατανίϛῳ — ὑπὸ τῇ ἱερᾷ πλατάνῳ· τῇ μέν τοι τάσει ἀναγνωϛέον ὡς κυπαρίσσῳ· διϋδατίζεσθαι θέλει ἡ πλάτανος, καὶ ἔϛιν ἐπιτηδὴς πρὸς γένεσιν στρουθιῶν.

V. 308. ἔνθ' ἐφάνη — ὅπȣ ἡμῖν ἐφάνη ὁ δράκων· οὗ τινος δράκοντος τὸ ὄνομα ὁ Πορφύριος ἐν τοῖς ζητήμασιν

ἔφη, λέγων αὐτὸν Σθένιον· οὕτω γὰρ ἱςορεῖται Διονυσίῳ ἐν τῇ ε' τῶν ἀπόρων·

V. 311. στρουθοῦ — οἱ ςρουθοὶ Ἀφροδίτης χρόνον τε δηλοῦσιν· ἐπὶ πτηνὸς ὁ χρόνος· ὁ δὲ λίθος, ἐπεὶ οὐκέτι κίνησιν ἔλαβεν ὁ πόλεμος· ὅτε μὲν ἐφ' ὕψους κινεῖσθαι τὴν νεοττίαν, τὴν ἠνεμόεσσαν Ἴλιον· οἱ δὲ ὑποπετάλιοι νεοσσοὶ τὰ ὀλιγοχρόνιον τῶν Τρώων· μαραινομένων γὰρ ὅσον οὐδέπω τῶν φύλλων ἀποπεσοῦνται· ἡ δὲ ἐννάτη μήτηρ, τῆς ἐνναετηρίδος τοῦ πολέμου τὸ ἐναγώνιον ἐσήμανεν· ἡ δὲ διὰ τοῦ ὕδατος πορεία τοῦ δράκοντος, τὴν δ' ὕδατος ἄφιξιν τῶν Ἑλλήνων· τὸ δὲ περιλειφθῆναι τὴν νεοσσίαν, τὸ μὴ παντελῶς ἠφανίσθαι τὸν τόπον· οἰκεῖται γὰρ μέχρι τοῦ νῦν· ἡ δὲ ἀπολίθωσις, ἢ τὸ δυσδιεξόδευτον τῶν νόςων, ἢ ὅτι εἰς λίθους περιςήσεται τὸ τέλος τοῦ πολέμου· ἔςι δὲ σημεῖον τὸ παρὰ τόπον γινόμενον, ὡς μέλισσαι, ἢ πτηνοὶ μύρμηκες ἐν οἴκῳ· τέρας δὲ τὸ παρὰ φύσιν· τοῦτο οὖν εἶχεν ἄμφω, τὸ σημεῖον μὲν τὸ ἐπ' ἄκρῳ τῷ φυτῷ εἶναι τὴν νεοσσίαν· τέρας δὲ τὸ ὀκτὼ τετοκέναι. ἑπτὰ γὰρ τίκτει, ὧν τὸ ἓν οὔριον ἐᾷ.

V. 316. πτέρυγος — παροξυτόνως· καὶ ὁ μὲν κανὼν θέλει προπαροξυτόνως, ὡς ὄρτυγος· ἀλλ' ἐπειδὴ οὕτω δοκεῖ τονίζειν τῷ Ἀριςάρχῳ, πειθόμεθα αὐτῷ ὡς πάνυ ἀρίςῳ γραμματικῷ.

V. 323. ἄνεῳ — ἐνεοί, ἄφωνοι· κατὰ ςέρησιν τῆς ἰωῆς, ὅ ἐςι τῆς φωνῆς· ὧδε μετὰ τοῦ ι οἱ ἄνεῳ· ἐπὶ δὲ τοῦ - ἢ δ' ἄνεω δὴν ἧςο - δίχα τοῦ ι.

V. 325. ὅ ου κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται — τὰ ἄρθρα διαιρεῖται αἱ γὰρ ἀντωνυμίαι πλεονάζουσι τὸ ου·

V. 328. πολεμίξομεν — πολεμήσομεν· ἱςαμένου τοῦ δεκάτου, ἐπόρθησαν· - τοσαῦτ' ἔτεα - ἢ ὅτι τέλειος χρόνος ὁ ἐνιαυτός· ἢ ὅτι τρεῖς εἰσὶ χρόνοι δι' ὧν ὁ πᾶς αἰὼν ἀριθ-

μεῖται· ἡμέραι, μὴν, ἐνιαυτός· εἰ μὲν ἦσαν ἐν τῷ στελέχει, ἡμέρας εἶπεν· εἰ δὲ ἐν μέσῳ, μῆνας· ἐπεὶ δὲ πρὸς τῷ τέλει, ἐνιαυτούς.

V. 330. τὰ δὲ νῦν — ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος· τὸ νῦν πρὸς τὸ χθίζά τε φησί· καὶ τὸ τελεῖται, ἀντὶ τοῦ τελεσθήσεται.

V. 336. γερήνιος ἱππότα Νέστωρ — ἱππικὸς, νῦν δὲ φυγάς· ὁ γὰρ ποιητὴς τῷ ἱππότης νῦν ἀντὶ τοῦ φυγάδος κέχρηται. Ἡρακλῆς γὰρ ἐπιστρατεύσας τῇ Πύλῳ, διὰ τὸ μὴ καθαρθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Νηλέως τὸν Ἰφίτου φόνον, καὶ διὰ τὴν τῶν Νηλειδῶν ἀφροσύνην, πολὺς ἦν προθῶν τὴν πόλιν· καὶ ἐφ' ὅσον μὲν περικλήμενος ὁ Νηλέως ἔζη, δυσάλωτος ἦν ἡ πόλις· ἀμφίβιος γὰρ ἐκεῖνος ἐγένετο· καὶ δὴ γενόμενον αὐτὸν μέλισσαν, καὶ στάντα ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους ἅρματος, Ἀθηνᾶ εἰκάσασα Ἡρακλεῖ, ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι· τότε Νέστωρ ἐν Γερήνῃ φερόμενος, ἔφυγε γὰρ ἵππου ἐπιβὰς εἰς Γερηνοὺς, πορθηθείσης δὲ τῆς Πύλου, καὶ τῶν ἕνδεκα ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀναιρεθέντων, μόνος περιελείφθη· διὸ καὶ Γερήνιος ὠνομάσθη· ἱστορεῖ Ἡσίοδος ἐν καταλέγοις.

V. 347. ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτοῖς — ἐντελὴς δὲ πρᾶξις οὐ γενήσεται αὐτῶν· ὥστε πρὸ τοῦ δέοντος χρόνου πορευθῆναι ἡμᾶς εἰς τὴν Πελοπόννησον πρὶν γνῶμεν τὴν τοῦ Διὸς γνώμην. Τὸ α πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἀνδάνω· φησὶ γοῦν· οὐδὲν ἀνύσουσι πρὸς τὸν ἀπόπλουν ἄχρις ὅτου πέρας λάβῃ ἡ τοῦ Διὸς ὑπόσχεσις· ἀμφίβολος ὁ λόγος· ἢ διαστελλόντων ἡμῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν, ἢ σηναπτέντων ἐπὶ τὸ ἰέναι· ἤτοι, οὐ γάρ ἐστιν οὐδὲν ὃ ἐπινοήσουσιν ὥστε ὑποστρέψαι ἡμᾶς πρότερον, πρὶν τὸ τέλος ποιήσασθαι τοῦ πολέμου· ἢ, ἀνύσουσιν οὐδὲν πρὶν ὑποστρέψαι ἡμᾶς, καὶ πρὶν τέλος εὑρέσθαι τοῦ πολέμου.

V. 349. ψεῦδος ὑπόσχεσις — εἰ ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσις

ταῦτα περὶ τοῖς Τρωϊκοῖς λεκτὰ καλοῦνται· πρὸς τὴν σημασίαν ἀναφερόμενα· ψεῦδος τὸ ἐπάγγελμα.

V. 350. Κρονιώνα — Κρόνε παῖδα· εἰσὶ γὰρ καὶ ἕτεροι, ἄῤῥενες μὲν, Ζεὺς, Ποσειδῶν, Ἅδης· θήλειαι δὲ, Ἑστία, Δημήτηρ, Ἥρα.

V. 356. τίσασθαι — τιμωρήσασθαι, τιμωρῆσαι δὲ καὶ βοηθῆσαι τῇ Ἑλένῃ, καὶ ἀμύνασθαι ὑπὲρ αὐτῆς ἀνθ᾽ ὧν ὑπέμεινε φροντίδων καὶ στεναγμῶν ἁρπαγεῖσα· κατὰ γὰρ τὸν ποιητὴν ἐνταῦθα ἄκουσα ἡρπάγη· ἢ καὶ τοὺς ἐν ἡμῖν γενομένους στεναγμοὺς καὶ τὰ ὁρμήματα ὑπὲρ τῆς Ἑλένης ἀντιμωρήσασθαι τοὺς Τρῶας.

V. 359. πότμον — μόρον· ὅ ἐστιν ἵν᾽ εὐθὺς πρὸ πάντων ἐκεῖνος ἐπὶ θάνατον ἔλθῃ καὶ ἀναπληρώσῃ τὴν εἱμαρμένην.

V. 360. ἀλλ᾽ ἄναξ — ἀλλ᾽ ὦ βασιλεῦ· ἀποστρέφει δὲ τὸν λόγον ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ καλεῖται τὸ σχῆμα ἀποστροφή.

V. 362. κατὰ φρήτρας — κατὰ φρατριὰς, ὅ ἐστι συγγενείας. φρήτρας τὰς τριττῦς, ὅ ἐστιν τρεῖς φυλάς· τοῦτο δὲ ἵνα μή τε περιορῷεν τοὺς οἰκείους, καὶ εὐδοξεῖν σπουδάζοιεν ἐλεγχόμενοι.

V. 367. γνώσεαι εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις — καὶ τὰ ἑξῆς· ἐπιγνώσῃ πότερον θεία γνώμη ἐστὶν ἡ ἐναντιουμένη σοι πρὸς τὸ ἑλεῖν τὴν Ἴλιον, ἢ ἡ τῶν ἀνδρῶν δειλία καὶ ἀπόνοια τῶν πολεμικῶν ἔργων.

V. 368. ἀφραδίῃ — ἀπειρίᾳ· Ἐζήτηται δὲ διατί ταύτην τὴν τάξιν πρὸ πολλοῦ μὴ ὑπέθετο ὁ Νέστωρ· ὅτι πάλαι μὲν ὁ Ἀχιλεὺς φίλος ὢν τῶν Ἑλλήνων, ἤρκει πρὸς τὸ συνέχειν τοὺς βαρβάρους, καὶ καλῶς ἐκείνῳ θαῤῥῶν, οὐκ ἐποίει τοῦτο· νῦν δὲ αὐτοῦ μηνίοντος εἰκότος ἀσφαλεστέραν διάταξιν εἰσάγει.

V. 370. νικᾷς — ὑπερβάλλεις· Εὐριπίδης a) · σοφὸν γὰρ ἓν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας · νικᾷ· σὺν ὄχλῳ ἀμαθία πλεῖστον κακὸν νικᾷ.

V. 371. αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ — αἴθε γάρ ἐστιν ἐπίρρημα εὐκτικόν· ἐντεῦθεν δέ τινες νομίζουσιν Ἀθηναῖον γεγονέναι τὸν ποιητήν· τὸ γὰρ Ἀθηναίη Ἀττικὸν, καὶ ἴδιον εἶναι τὸν ὅρκον Ἀθηναίοις.

V. 374. πεϑϑομένη τε — πορθηθεῖσα. Ἐζήτηται δὲ καὶ τῦτο· διατί Ὀδυσσέως κατασχόντος διὰ λόγων τὺς ὄχλυς, καὶ τοιῦτο πρᾶγμα συνετὸν καὶ σπυδαῖον ποιήσαντος, ὁ βασιλεὺς νῦν δύναμεν ἐν τῷ λέγειν τῷ Νέςορι προςμαρτυρεῖ; ἤτοι ὡς δυναμικωτέρῳ προκατειλημμένων τῶν ἐπιχειρημάτων Ἀθηνᾷ τε καὶ Ὀδυσσεῖ ὅμως εὐπορῆσαι λόγων· ἢ ὅτι ὁ μὲν, μόνον ὠνείδισε· Νέςωρ δὲ σὺν τῇ διατάξει καὶ συμβελία, καὶ τὰς ἀςραπὰς εἶπε νίκης φῶς βεβαιότερον.

V. 376. ἀπρήκτους — πρὸς ἀπράκτους, πρὸς ἃς οὐδὲν ἐςι πρᾶξαι φιλονεικίας· εὐεπίφοροι κατὰ θεὸν οἱ ἀτυχεῖς.

V. 381. δεῖπνον — τὸ παρ' ἡμῖν ἄριςον λεγόμενον· τὸ πρωϊνὸν ἔμβρωμα· δόρπος δὲ, τὸ ἐν τῇ ἑσπέρᾳ, ὃ ἡμεῖς δεῖπνον λέγομεν· δεῖπνον b) τὸ ἑωθινὸν ἄριςον· ὃ διὰ τὴν ἀνάγκην πρὸ τοῦ δέοντος ποιῦνται, μεθ' ὃ δεῖ πονεῖν, ὃ ἐςιν ἐργάζεσθαι· δόρπος δὲ, ἡ ἑσπερινὴ τροφὴ, παρὰ τὸ οἱονεὶ παύεσθαι τὸ τηνικαῦτα λοιπὸν τοὺς πολεμοῦντας τῦ

a) Extant in Antiop. fragmentis v. 77., heic tamen redundat secundum νικᾷ, et inest varia lectio non omnino aspernenda.
b) Eust. p. 242. Ἔςι δὲ δεῖπνον τὸ ἑωθινὸν ἄριςον, ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ, ὃ κατ' ἀνάγκην πρὸ τοῦ δέοντος ποιοῦνται καιροῦ, ὡς ἂν ἐν τῷ πονεῖν ςηρίζοιντο τῇ τροφῇ· ὅθεν καὶ δείπνου τὸ τοιοῦτον πρωϊνὸν ἔμβρωμα λέγεται. . . . Τὸ δὲ παρ' Αἰσχύλῳ ἄριςα δεῖπνα δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρία, ἢ μάλιςα τρίτα κατὰ τοὺς παλαιοὺς, κακῶς ῥηθῆναι κρίνουσιν οἱ παλαιοί· οὐδὲ μνηςῆρες γάρ φασιν, οὐ δὲ Κύκλωψ τρισὶ τροφαῖς ἐχρῶντο.

δόρατος, ὅ ἐστι τοῦ πολέμου καὶ ἡσυχάζειν· τὸ δὲ δεῖπνον, ἔσθ' ὅτε πᾶσαν τροφήν· Αἰσχύλος δὲ κακῶς, ἄριστα δεῖπνα δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρίτα· οὐδὲ μνηστῆρες γὰρ, οὐδὲ Κύκλωψ τρίτῃ τροφῇ ἐχρῶντο.

Ἄρηα — νῦν τὸν πόλεμον· τετραχῶς γὰρ τούτῳ τῷ ὀνόματι κέχρηται ὁ ποιητής· ἐπὶ μὲν τοῦ πολέμου, ὡς ἐνταῦθα - νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα - ἐπὶ δὲ τοῦ σιδήρου ὡς ἐκεῖ - αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν - καὶ - ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄμβριμος Ἄρης - ἐπὶ δὲ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ οὕτως - καὶ δ' αὐτὴ κυνάμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα - καὶ πάλιν - ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος· — ἐπὶ δὲ ταῖς πληγαῖς — ἔνθα μάλιστα - γίγνετ' Ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι.

V. 388. τελαμών — ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος· ὅ ἐστι πλατὺς ἱμὰς, ἀφ' οὗ ἡ ἀσπὶς ἤρτηται· ἔστι δὲ καὶ ἕτερος τελαμὼν τοῦ ξίφους.

V. 389. ἀμφιβρότης — τῆς πανταχόθεν τὸν βροτὸν καὶ τὸν ἄνθρωπον περισκεπούσης καὶ περιεχούσης· ἀνδρομήκεσι γὰρ ἐχρῶντο ταῖς ἀσπίσιν οἱ παλαιοί· ἐν τῇ συνθέσει προσλαμβάνει τὸ μ τὸ βροτὸς, ὡς κεχρεωστημένον· τοῦτο δὲ οὐ δέχεται· ἴσος δὲ διὰ τὸ προϊέναι.

V. 395. ἀκτή — ὁ παραθαλάσσιος καὶ πετρώδης τόπος, ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν ἀΐσσεσθαι ὅ ἐστι ῥήσσεσθαι καὶ περικλᾶσθαι τὰ κύματα.

V. 396. σκοπέλῳ — ὑψηλῷ τόπῳ, ἀφ' οὗ περισκοπῆσαι καὶ ἐπιδεῖν πάντα δύναται.

V. 400. αἰειγενετάων — διαπαντὸς ὄντων, ἀθανάτων. καὶ οἱ Ἴωνες τὸ εἶναι γενέσθαι φασί· καὶ Πίνδαρος a) - ἄλλοι δ' ἀλλοιοῖσι νόμιμα· σφετέραν δ' αἰνεῖ δίκαν ἕκαστος - τὸ

a) De hoc Pindari incerto fragmento cf. praefationem.

δὲ θεῖον φύσει μὲν ἐν θέσει δὲ πολύ. Ἑλληνικὸν δὲ τὸ εἰς θεὸς ἔχειν τὴν ἐλπίδα, ὃ οὐ παῖσι Τρῶες

V. 401. μῶλον — μολυσμὸν τὸν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ πόνον· ἤρκει γὰρ αὐτοῖς, τῷ δὲ βασιλεῖ, τὸ εὐκλεῶς ζῆν· Ἰσοκράτης a). ταῖς μὲν ταπειναῖς τῶν πόλεων προσήκειν ἐξ ἅπαντος τρόπου ζητεῖν σωτηρίαν, ταῖς δὲ προεστάναι τῆς Ἑλλάδος ἐξουσίαις, ὡς τοῖς καλοῖς τε καὶ ἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν, αἱρετώτερόν ἐστι καλῶς ἀποθανεῖν, ἢ ζῆν.

V. 408. βοὴν ἀγαθός — ὁ ἐν τῷ πολέμῳ γενναῖος· ἡ μὲν γὰρ δειλία, θραύουσα τὸ πνεῦμα, βραχίστην ἀπεργάζεται τὴν φωνήν.

V. 414. μέλαθρον — οἶκον, ἀπὸ τοῦ ὑπὸ καπνοῦ μελαίνεσθαι· ἀπὸ δὲ τούτου φησὶ τὸ βασίλειον.

V. 435. μηκέτι νῦν δηθ' — στρατηγικὴ διδασκαλία χρόνου μὴ φείδεσθαι· οὔτε γὰρ παρελθόντα ἀνακαλέσασθαι, οὔτε αἰτήσαντα λαβεῖν αὐτὸν δυνάμεθα· ἐρωτηθεὶς οὖν Ἀλέξανδρος πῶς τῆς Ἑλλάδος περιεγένετο, μηδὲν ἀναβαλλόμενος, εἶπεν.

V. 449. ἑκατόμβοιος — ἑκατὸν βοῶν τιμῆς ἄξιος· ἢ ἑκατὸν χρυσοῦ νομισμάτων· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ὑπερετίμων τῶν ζώων τὸν βοῦν διὰ πολλὰ μέν, καὶ ὅτι ἱερόν ἐστιν ἐνεχάραττον τῷ μὲν ἑνὶ μέρει τοῦ νομίσματος βοῦν, τῷ δὲ ἑτέρῳ τὸ τοῦ βασιλέως πρόσωπον.

V. 461. ἀσίῳ ἐν λειμῶνι — ἐν τῷ τῆς Ἀσίας συμφύτῳ τόπῳ, ἢ ἐν τῷ ἰλυώδει τόπῳ· ἄσις γὰρ κατὰ διάλεκτον ἐστὶν ἡ ἰλύς· ἄλλοι δὲ Ἀσίου ὀνομαστικῶς, ἀπὸ Ἀσίου τοῦ Λυδοῦ· οἱ μὲν Ἄσιν ἔχοντι, ἀλλὰ πιστότερον τὸ κύριον αὐτῷ περιτιθέναι ὡς τῷ ποταμῷ· ἔστιν οὖν ἀπ' Ἀσίου, ὃς ἦρξε Λυδίας, καὶ ὁμοίως τῷ ἐϋμμελίω ὡς

a) Sic omnino in codice haec Isocratis in Paneg.

Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθολικῇ καὶ Πτολεμαῖος ἐν τῷ περὶ συναλοιφῆς· κατὰ δὲ τὰς προχοὰς πηλώδη τὸν τόπον ὁ Κάϋστρος ἐργάζεται· οὗ δὲ ὕδωρ καὶ βοτάνη, ἀφθονία ὀρνέων.

Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι — γενικῆς πτώσεως· ὅθεν οὐκ ἔχει τὸ ι· ἦν γάρ τις Ἀσίας ἥρως, οὗ ὁμώνυμος λειμών· εἶτα Ἀσίεα ὡς Ἀτρείδεα, καὶ Ἀσίω κατὰ συγκοπήν· ὡς ἐϋμμελίας, ἐϋμμελίω Πριάμοιο, καὶ Αἰνείω ἕταρον· καὶ βορέω ὑπ' ἰωῇ· οὕτως Ὧρος ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ.

V. 465. Σκαμάνδριον — τὸ τῷ Σκαμάνδρῳ ποταμῷ παρακείμενον πεδίον· ὁ δὲ Σκάμανδρος καταφερόμενος ἀπὸ τῆς Ἴδης, καὶ μέσον τέμνων τὸ ὑποκείμενον τῇ Ἰλίῳ πεδίον, καὶ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ἐκδιδοὺς εἰς θάλασσαν· καλεῖται δὲ οὗτος καὶ Ξάνθος.

V. 467. ἀνθεμόεντι — ἄνθη φέροντι· τῷ πρώην ἄνθη ἔχοντι· ὡς ἐϋμμελίω a) Πριάμοιο ἥρως Αἰγύπτιος κῦμα πορφύρεον· ἐπεὶ πῶς ἠχεῖ ἢ πῶς ἀνθεῖ πατούμενος;

V. 469. μυιάων — μυιῶν· ἡ διάλεκτος Βοιωτῶν.

Ἐπὶ τὸ δεύει ὑποστίζομεν· τῆς ἀνταποδιδομένης ἠΰτε λέξεως ἀνακολούθως ἐχούσης ὡς ἐν τῇ θ´ τῆς Ἰλιάδος - ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην - εἶτα ἐπιφέρει - τόσσα μεσσηγὺ νεῶν.

V. 474. πλατέα — μεγάλα, ἢ ὅτι ἐν διαστήματι καὶ πλάτει πλείονι νέμονται αἱ αἶγες.

V. 478. ἴκελος — ὁ ὅμοιος καὶ ἴσος, δοτικῇ συντάττεται μόνα τῶν πρός τι. Γραφεῖς μὲν τὸ ἀληθὲς μεταδιώκουσι, ῥήτορες δὲ τὸ δεινόν· τραγικοὶ δὲ τὸ σεμνόν, κωμικοὶ δὲ, τὸ ἔλασσον· ἅπερ ἅπαντα παρὰ τῷ ποιητῇ ἐ-

a) Ita codex extra locum haec habet, quorum aliqua paullo ante recitantur.

ϛίν· ὡς ἐπὶ Θερσίτου· καὶ τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, καὶ ἐπ' Ἀγαμέμνονος νῦν· καὶ ἱκανὸν ἑνὶ θεῷ εἰκάζειν αὐτόν· ὁ δὲ γὰρ εἴκασεν ἑκάϛου τὸ διαπρεπὲς ἐκλεξάμενος· τοῦ βασιλέως μὲν τὸ ἡγεμονικὸν καὶ ἐποπτικόν· Ἐνοσιγαίϐ δὲ τὸ ἰσχυρόν· οἷς τὰ κάρη κατέχομεν· Ἄρεως δὲ ταμάλιστα ἐν πολέμῳ φανόμενα· οἱ δὲ τὸ ἀξιωματικὸν, τὸ γεραρὸν, τὸ πολεμικόν.

V. 484. ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι — Ζητοῦσι δέ τινες διὰ ποίαν αἰτίαν τῆς μὲν ὅλης πραγματίας ἀρχόμενος ὁ ποιητὴς, μίαν ἐπεκαλέσατο τῶν μουσῶν· ἐπὶ δὲ τοῦ καταλόγου τὰς πάσας; λέγουσιν οὖν τινὲς τῶν γραμματικῶν· ἐπὶ τοῦ μῆνιν ἄειδε τὸν τρόπον εἶναι συνεκδοχήν· ὡς ἀπὸ μιᾶς τῆς κυριωτέρας τῶν μουσῶν νοεῖσθαι τὰς πάσας· ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι περὶ μὲν ἑνὸς προσώπϐ τϐ Ἀχιλέως καὶ τῆς ὀργῆς τούτϐ τὸν λόγον ποιούμενος, δεόντως πρὸς μίαν τῶν μϐσῶν ἐποιήσατο τὸν λόγον· καὶ γὰρ Ἡσίοδος τὴν Καλλιόπην κυριωτέραν φησὶν λέγων οὕτως – Καλλιόπη δὲ προφερεϛάτη ἐϛὶν ἁπασῶν – μέλλων δὲ νεῶν κατάλογον ἐρεῖν καὶ βασιλέων ἐθνῶν τε καὶ τόπων, πλήθους τὲ πραγμάτων, εὐλόγως πρὸς ἁπάσας τὰς μούσας τὸν λόγον ἀπερείδεται.

ἔσπετε — ψιλωτέον· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἔπω κατὰ πλεονασμόν· ὡς ἐπὶ ἐργώδη δὲ καὶ θαυμασίαν περιπέτειαν τὰς μούσας ἐπικαλεῖ· ὡς τὸν ἀκροατὴν διὰ τὸ μέγεθος ὄρεξιν ἔχειν καὶ συγγινώσκειν τοῖς ἐνδεέϛερον λεγομένοις· εὐτελίζων δὲ τὴν ἰδίαν φύσιν τὴν ἀπὸ τῶν ἀκουόντων ἐπεσπάσατο εὔνοιαν· ὁ δὲ λόγος ἔχει οὕτως – ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι, οἵ τινες ἡγεμόνες· ἀρχοὺς γὰρ νηῶν ἐρέω· πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' εἰ δεκαπλασίων ἐμαυτοῦ γένομαι· ὑμῶν γὰρ ἐϛι τὸ ἔργον, φωνὴ δ' ἄῤῥηκτος· καὶ διὰ τϐτο δηλοῖ ὅτι σῶμα ἡ φωνή.

V. 486. κλέος οἶον — ἤτοι μόνην τὴν δόξαν τῶν ἀνδρῶν, ἢ μόνον φήμην τινὰ ἀκούομεν· παρὰ τὸ κλύειν ῥῆμα, ὅ ἐστιν ἀκούειν.

Τέλος τῆς β´ Ὁμήρου ῥαψῳδίας.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΛΥΣΕΙΣ

ἘΚ ΤΩΝ ὉΜΗΡΙΚΩΝ ἘΠΩΝ ΕἸΛΗΜΜΕΝΑ,

ΠΟΝΗΘΕΝΤΑ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡῼ Τῼ ΚΟΝΤΟΛΕΟΝΤΙ

Τίνος ἕνεκα ἀπὸ τοῦ μῆνιν ἄειδε θεά, ὁ ποιητὴς ἤρξατο.

Τῶν πρὸ τοῦ Πλάτωνος φιλοσοφησάντων καὶ ξυντεταχότων, ἐμμέτρως οἱ πλείους τὰ αὐτῶν ἐκδεδώκασι συγγράμματα, τεχνηέντως ὡς οἶμαι πάνυ τοῦτο ποιήσαντες· ἐφ' ἃ γὰρ ἡδέως ἡ αἴσθησις ἐνεργεῖ, ταῦτα μάλιστα καὶ τῇ φαντασίᾳ εὐτύπωτα, καὶ τῇ μνήμῃ πρόχειρα διά τε τὸ τερπνὸν τοῦ λόγου καὶ θελκτικὸν γίνεται· τὸ γὰρ σεμνὸν αὐτοῦ καὶ σπουδαῖον ὡς αὐτόθεν δυσχερὲς δοκοῦν, καὶ πολύπονον, εἰς τοὺς περὶ τῆς τῶν ὄντων θεωρίας λόγους δειμαίνων ὁ εἰσαγόμενος, ὀκνηρότερος διατίθεται· διὰ τὸ πεπλασμένον τε καὶ μυθῶδες ὡς ἡδύ τι τοῖς τῆς φιλοσοφίας ἀμυήτοις τῷ δοκοῦντι πικρῷ ξυνεκέρασαν· ἵνα πρὸς τὴν τῶν λόγων ἀνάγνωσιν αὐτοὺς ἐφελκύσαντες, ἀπορεῖν κατ' ὀλίγον περὶ τῆς ἐν αὐτοῖς κεκαλυμμένης ἀληθείας παρασκευάσωσιν.

Ἐκ γὰρ τῦ μαθεῖν ἡμῖν ἔφεσις ἐπιγίγνεται· ἔκ τε τῆς ἐφέσεως ζήτησις· καὶ ζητοῦντες παρὰ τῶν εἰδότων μανθάνομεν· διὸ Παρμενίδης καί τινες τῶν Πυθαγορείων, ὅ τ' Ἐμπεδοκλῆς καὶ Δημόκριτος, καὶ πρὸ τούτων Ζωρόαςρος καὶ Ὀρφεὺς, Ἡσίοδος, Θεόγνις καὶ Φωκυλίδης τῷ ἐμμέτρῳ λόγῳ ἐχρήσαντο· ὧν οἱ μὲν, περὶ φύσεως καὶ θεολογίας· οἱ δὲ, περὶ ἠθῶν τε καὶ πράξεων καὶ καιρῶν συνέγραψαν, ὅθεν τῷ τῦ λόγου γλυκεῖ, τοὺς πρὸς τοὺς λόγυς νηπιάζοντας προςκαλούμενοι· ὧν καὶ Ὅμηρος τὸν ἐν ἀνθρώποις ἄριςον βίον διδάξαι προείλωσεν· οὐ τὴν ἀρετὴν ἐν τοῖς ἀνθρωπίναις πράξεσι· τοὺς γὰρ λόγους, οὐχ' ἧττον τῶν ἀνδρῶν καὶ σπυδαίων αἱ γυναῖκες καὶ οἱ νέοι, οἵ τε φαῦλοι οἷοί τε μαθεῖν καὶ εἰπεῖν πεφύκασι· διὸ τὴν πρὸς τὰς πράξεις ἱκανὴν ἡλικίαν τοῦ Ἀχιλέως αὐτῷ πρότερον προτίθεται· μεθ' ἣν τὴν τοῦ Ὀδυσσέως ἤδη παρακμάζουσαν· ὧν ἡ μὲν διὰ τοῦ σώματος ἀνδραγαθήματα, ἡ δὲ τὰ τῆς ψυχῆς κατορθώματα φέρεται, καὶ τῆς μὲν, ἡ πρὸς τὺς πολεμίυς νίκη, τῆς δὲ, ἡ φρόνησις καὶ μᾶλλον ὁ θεωρητικὸς βίος σκοπὸς αὐτῷ πρόκειται. Ὁ γὰρ ἄνθρωπος ἐκ σώματος θνητοῦ καὶ ψυχῆς ἀθανάτυ συνίςαται· ὧν ἑκατέρων οἰκεῖον ἀπαιτεῖ τὸν καιρὸν πρὸς τὸ ἐνεργῆσαι τὰ κατ' αὐτὸ ἄριςα· οὐ γὰρ τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετὰς τελέσαι δυνάμεθα, μὴ πρότερον τὰς σωματικὰς ἐνεργήσαντες ἐκ τοῦ ἀτελοῦς εἰς τὸ τέλειον ἀφικούμενοι· πᾶσι γὰρ τοῖς ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ τῦτο πέφυκε· διὸ καλῶς φησιν Ἀριςοτέλης, ὡς τὺς νέους ἐνδέχεται μὲν εἶναι σοφοὺς, τουτέςιν ἐπιςήμονας, φρονίμους δ' οὔ· ὡς διὰ τῆς τῶν πράξεων πείρας τῆς φρονήσεως ἡμῖν ἐπιγιγνομένης. Ἐπεὶ οὖν τὸν ἄριςον τῶν ἀνθρώπων βίον διδάξαι προεχειρίσατο· τὸ δ' ἄριςον ἑκάστυ γένους, ἐν τοῖς ἐν αὐτῷ κρείττοσι καὶ τελειοτέροις ἐγγίνεται, κρεῖσσον δὲ τὸ ἄρρεν θήλεος, καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ παιδὸς τελμότερος, ἐν τῷ ἀνδρὶ

τὰς τοῦ καθόλου ἀνθρώπου σωματικὰς καὶ ἀρίστας πράξεις μᾶλλον ἐνδείκνυσιν· ἅτε τοῦ σώματος ἀκμάζοντος, καὶ τὰς αὐτοῦ δυνάμεις ἀκεραίους φέροντος· λαμβάνει δὴ τὸν Ἀχιλλέα τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔχοντα· ὅν φασι τοὺς φυσικοὺς καὶ ἰατρικοὺς καὶ τοὺς τῆς ἱππασίας λόγους παρὰ Χείρωνος παιδευθέντα, οἳ τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι χρησιμώτατοι πρὸς σύνεσιν καὶ ὑγείαν ὑπάρχουσι· πολλάκις γὰρ ἔκ τε βρωμάτων καὶ ποτῶν καὶ ἀέρος μᾶλλον, ἢ ἐκ τῶν πολέμων τὰ στρατεύματα διεφθάρησαν· καὶ ὁ τοὺς καιροὺς τοῦ τοῖς πολεμίοις ἐπιθέσθαι μὴ προμαθὼν, τυχὸν ἀπαράσκευος εἴληπται· ὅ, τε τὰ καθόλου καὶ καθέκαστα τῶν πραγμάτων μὴ προγνοὺς ὡς τὰ πολλὰ πλημμελεῖ, μή τε ὅσια δρῶν, μή τε εὔλογα· διὸ καὶ πρῶτος τὸν τοῦ στρατοῦ λοιμὸν νοήσας ὁ Ἀχιλλεὺς παρὰ φύσιν ὄντα, τὴν αἰτίαν τῆς νόσου μαθεῖν ἐζήτησε καὶ ζητήσας εὗρε, καὶ εὑρὼν, τὸν στρατὸν τῆς νόσου ἀπήλλαξε. Σοφώτατον τοίνυν τῆς αὐτοῦ ὑποθέσεως ὑποκείμενον ὁ ποιητὴς καὶ φιλόσοφος τὸν Ἀχιλλέα προτίθεται· ὃν οὐ μόνον τῆς χέρσου, ἀλλὰ καὶ τῆς θαλάττης ἔμπειρον ἡγήσατο, διὰ τὸ τὴν Σκῦρον οἰκῆσαι, καὶ τῆς Θέτιδος υἱὸν ἐπιφημισθῆναι· ἵνα καὶ ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ τοὺς σωματικοὺς πόνους ἀνδρείως φέρηται. Ὁ γοῦν τὰς τοῦ σώματος ἀρετὰς ἐκ τῶν ἔργων ἐνδεῖξαι βουλόμενος, οὐ γεωργίας, οὐδὲ ναυτιλίας, ἢ βάναυσόν τινα πρᾶξιν λαμβάνει τὴν τούτων ἀπόδειξιν· ποία γὰρ τῷ γεωργοῦντι ἀνδρὸς ἀρετὴ, οὗ τῶν βοσκημάτων ὁ πόνος οὐδὲν διενήνοχεν; ἢ τίς ἀνδρεία τῷ τοὺς χειμόνας τῆς θαλάττης μὴ δειμαίνοντι, οὗ τῶν παίδων ὁ θάνατος καθ' οὐδὲν τιμιώτερος; θρασὺν γὰρ μᾶλλον τὸν τοιοῦτον ἄν τις καὶ ῥιψοκίνδυνον ἢ ἀνδρεῖον καλέσειεν· πρὸς γὰρ τὸ ὁμογενὲς τὸ ἀνδρεῖον ὁρίζεται· διὸ τὸ πολεμικὰ ὡς τῇ ἀρίστῃ πράξει μᾶλλον οἰκειότερα, ἐν οἷς καὶ τὸ θαρραλέον, καὶ ἀν-

δρεῖον, δεξιὸν, καὶ εὐκίνητον, τό τε βουλῆς καὶ πόνου καὶ τιμῆς μετέχον, ὡς ὕλην τῆς αὐτοῦ ἀποδείξεως παρέλαβε· πάντα γὰρ τἄλλα τῶν ἀνθρώπων ἔργα αἴθριά τε καὶ ὑπορόφια, ὑπὸ τῶν παίδων καὶ γυναικῶν ὁρῶμεν γινόμενα· μόνα δὲ τὰ τοῦ πολέμου τοὺς ἄνδρας ἀπαιτεῖ εἰς τὸ ἐνεργηθῆναι, ὥστε τοῖς πολεμικοῖς καὶ ὁ πόλεμος ἠκολούθησεν· ἄνευ γὰρ τούτου, τὰ πολεμικὰ πράττειν οὐκ ἐνδέχεται.

Ἐπεὶ δ' ἑνὸς ἔτους πόλεμος οὔτε τὸν ἀνδρεῖον τέλειον καὶ ἔμπειρον τῶν πολεμικῶν ἀπεργάζεται, οὔτε τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἀρετῆς βεβαίαν φέρεται τὴν ἀπόδειξιν, εὐμεθόδως ὁ ποιητὴς δεκαετῆ τὴν τοῦ πολέμου ἐπεισάγει παράτασιν· ἵνα τελείαν καὶ μὴ τυχηρὰν ἐν πολλοῖς ποικίλοις τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὴν ἐνδείξηται· ἀλλ' ἐπειδὴ τῇ ἱστορίᾳ μᾶλλον ἐστὶν οἰκειότερον ὡς τῆς ἀληθείας φροντιζούσῃ τὸ ἀπὸ τῶν προκαταρτικῶν αἰτιῶν, ὡς καὶ τὰ πράγματα γέγονεν, ἄρχεσθαι, τῇ δὲ ποιήσῃ τὸ τῇ προκειμένῃ ὑποθέσει μᾶλλον ἐφαρμόζον ὡς πρὸς ἕκαστον οἰκειότερον φαίνοιτο συνείργειν τὰ προφθάσαντα κατὰ τὸ συμπίπτον τῷ λόγῳ, ἀπὸ τῶν ὑστέρων τῇ διηγήσει παριστάνειν, ἵνα μὴ τὸ πεπλασμένον ὡς τὸ γεγονὸς ἀναγκάζηται, ἀπὸ τῆς τοῦ Ἀχιλλέως πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα διαφορᾶς τὴν εἰσβολὴν τοῦ λόγου ποιεῖται, ἅ τε φιλόσοφος· καὶ οἷον ἀπὸ τῆς μερικῆς τὴν καθόλου τοῦ πολέμου αἰτίαν παριστάνει τὰ πρώτιστα τῆς ὑποθέσεως πρόσωπα προτιθέμενος.

Ὁ μὲν γὰρ τῇ τιμῇ, ὁ δὲ τῇ ἀνδρείᾳ τῶν λοιπῶν ὑπερέχει· ὁμοῦ τε δηλῶν, ὅτι τὸν ὄντα ἀνδρεῖον, μετὰ τῶν μεγίστων δεῖ διαφέρεσθαι· οὐ μὴν τοῖς ἀοραίοις καὶ ἀδήλοις ἐρίζειν καὶ μάχεσθαι· πᾶς γὰρ πόλεμος, οὐκ ἐκ μονάδος, ἀλλ' ἐξ ἀριθμοῦ συνίσταται· κἀκ διαφόρων καὶ διχονοούντων λαμβάνει τὰς αἰτίας· μερισμὸς γάρ ἐστιν καὶ διάστασις τοῦ θελήματος· οἰκειοτάτη ἄρα τὸ - μῆνιν ἄειδε

θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος - ἐν τῇ τῆς ἀρετῆς τȣ̃ ἀνδρὸς ἀποδείξει τῷ ποιητῇ εἰς ἀρχὴν τοῦ λόγου παρείληπται· μῆνις γάρ ἐϛι καὶ ὁ πόλεμος κἀκ τῶν μερικῶν διαφορῶν εἰς κοινήν τινα· καὶ καθόλȣ χωρεῖ δήμου τινὸς εἰ τύχοι ἢ καὶ πλειόνων ἐθνῶν προϛάλληλα διϊϛάμενα, περὶ ȣ̂ τὴν αἰτίαν ἀποδοῦναι εἰλόμεθα.

Ὅτι οὐκ αἴτιος τῶν κακῶν ὁ θεός.

Il. v. 5. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

Ἀπορήσειε δ' ἄν τις πῶς τῇ τοῦ Διὸς βουλήσει τὰ μυρία ἄλγεα καὶ ἡ εἰς Ἄδȣ τῶν ψυχῶν πέμψις τοῖς Ἀχαιοῖς καὶ ἥρωσι γίνεται; ἀγαθοῦ γὰρ οἱ θεοί, οὐ μὴν κακοῦ αἴτιοι· πρὸς ὃ ῥητέον, ὅτι πᾶν τὸ πεφυκὸς (ἵνα τὰ μυθώδη παρῶμεν) βουλήσει θείᾳ γίγνεσθαι λέγομεν· θεοῦ γὰρ ἡ φύσις διάκονος· οὐ γὰρ κακὸν τὸ τμητὸν τμηθῆναι καὶ τὸ φθαρτὸν φθαρῆναι· οὔτε τὸ δύνασθαί τι ποιεῖν, δύνασθαί τε μὴ ποιεῖν· ἐλευθερίας γὰρ τὸ τοιοῦτον καὶ αὐτεξουσίου τις δύναμις· ἡ δ' ἐλευθερία ἀγαθόν, ὥσπερ κακὸν ἡ δουλεία· ἀλλὰ καὶ τὸ μεῖζον νικᾶν γε τὸ ἔλαττον, οὐκ ἀνόσιον· εἰ οὖν τῷ ἀποκτεῖναι δυναμένῳ τὸ ἐξεῖναι παρὰ τῆς φύσεως δέδοται, καὶ τῷ ἰσχυροτέρῳ τὸν ἀσθενέϛερον νικᾶν, οὐκ ἀπεικότως ταυτὸ δοθήσεται· λέγω δ' ἐξεῖναι τὸ παρὰ τῆς φύσεως τὴν τοῦ πρᾶξαι δύναμιν αὐτοῦ μὴ κωλύεσθαι· ὥϛε πᾶς τις καὶ ἀποκτενεῖν καὶ ἀποκτανθήσεσθαι, καὶ φθερεῖν καὶ φθαρήσεσθαι πέφυκεν· οὐ δεῖ οὖν τῶν κακῶν τὸν θεὸν αἴτιον ἡμᾶς οἴεσθαι, ὅτι τὸ ἐλεύθερον ἡμῖν ἐδωρήσατο· οὕτω γὰρ ἂν καὶ ἄδικον ἔφαμεν, ὅτι χεῖρας τῷ κλέπτῃ καὶ ὄμματα δέδωκεν.

Ὅτι ζῆν ἀληθῶς οἱ σπουδαῖοι λέγονται, οὐ μὴν οἱ φαῦλοι.

V. 3.-4. Πολλὰς δ' ἰφθίμȣς ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν - ἡρώων.

Τίνος ἕνεκα πολλῶν ἐν Ἰλίῳ τῷ πολέμῳ θανόντων,

τῶν ἡρώων μόνων ὁ ποιητὴς μέμνηται; ἢ ἵνα δείξῃ, ὅτι οἱ τῷ πολέμῳ θνήσκοντες ἀνδρεῖοι εἰσὶ καὶ οὐ φεύγουσιν, οὐδὲ ζωγροῦνται· καὶ ὁ τῶν ἀνδρείων τε καὶ σπουδαίων θάνατος, κυρίως ἐστί τε καὶ λέγεται θάνατος· οἱ γὰρ τοῖς σπουδαίοις καὶ ἐπαινετοῖς ἔργοις ζῶντες, καὶ διάδηλοι καθ' ἡμέραν γιγνόμενοι, μετὰ τὸ θανεῖν ἀργοῦσι καὶ τῷ χρόνῳ κατ' ὀλίγον ἀφανεῖς ἀμυδροῦνται· οἱ δὲ δηλοὶ καὶ φαῦλοι, καὶ ζῶντες ὡς τεθνήσκοντες νομίζονται· ἄδηλος γὰρ ὁ βίος αὐτῶν καὶ ὁ θάνατος.

Ὅτι δεῖ τοὺς ὑπερέχοντας σπουδαίως εἶναι.

V. 7. Ἄναξ ἀνδρῶν (Ἀγαμέμνων).

Διατὶ οὐκ ἀνθρώπων, ἢ θνητῶν, ἢ βροτῶν, ἀλλ' ἀνδρῶν ἄνακτα τὸν Ἀγαμέμνονα εἴρηκεν; ἢ ὅτι ἐν τοῖς ἄλλοις τῶν ὀνομάτων αἵ τε γυναῖκες καὶ παῖδες συμπεριλαμβάνονται ὧν ἡ ἡλικία καὶ ἡ φύσις ἀνεπιτήδειος εἰς τὰ ἄνω καὶ ὑψηλὰ τῶν πράξεων ἄγεσθαι· οἱ μέντοι ἄνδρες τῇ θ' ἡλικίᾳ καὶ τῇ φύσει δεκτικοὶ τῶν ἐπιφανῶν κατορθωμάτων ὑπάρχοντες, σπουδαίου καὶ ἀνδρείου ἡγεμόνος πρὸς τὰ τῆς ἀρετῆς κατορθώματα δέονται· οἷοί τε ὄντες ἐπιτελεῖν τὰ ἐπιταττόμενα· οὐ δεῖ οὖν τοὺς βασιλεῖς καὶ τοὺς ἄνακτας μαλακίζεσθαι καὶ ὑπὸ τῶν ἡδονῶν βασιλεύεσθαι, εἴ περ ἀνδρῶν ἄνακτες καὶ βασιλεῖς προσαγορεύεσθαι βούλοιντο.

Ὅτι τοὺς ἄρχοντας εὐσεβεῖς εἶναι δεῖ μάλιστα
καὶ δικαίους· τοὺς δ' ἀρχομένους μὴ δέχεσθαι
τ' ἀνόσια τούτων προστάγματα.

V. 9. 10. Ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς,
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν.

Τίνος ἕνεκα τοῦ βασιλέως ἁμαρτάνοντος ὁ στρατὸς τιμωρεῖται; ἔδει γὰρ τὸν ἄδικον παθεῖν, οὐ μὴν τὸν ἀνεύθυνον· ἢ ὅτι ὁ τῷ ὄντι βασιλεὺς, τὸν ἴδιον μᾶλλον θάνατον ἢ τὴν αἰσχύνην τὴν ἰδίαν προσδέχεται· ὥστε καὶ μᾶλλον δυσφο-

ρεῖ τοῦ στρατοῦ φθειρομένου εἴ περ ἂν αὐτὸς ἔθνησκεν, αἰσχύνην καὶ ὄνειδος οἰκεῖον τὸ τοιοῦτον οἰόμενος· ἀλλ' ἔτι καὶ τὰ στρατεύματα δικαίως τιμωρεῖται τοῦ στρατηγοῦ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀνοσίως ἔχοντος, εἴ γε ταῖς ἐκείνου ἀσεβείαις συγκατατίθενται· τῇ γὰρ τοῦ πλήθους δυνάμει θαῤῥῶν ὁ Ἀγαμέμνων τὸν τοῦ θεοῦ ἱερέα ἠτίμησεν· ὡς γοῦν συμμέτοχα τῶν ἐκείνου ἀτασθαλιῶν τὰ στρατεύματα παιδεύεται· δεῖ τοίνυν τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἄρχοντα τὴν τῶν ὑπ' αὐτὸν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον μᾶλλον τοῦ ἰδίου τίθεσθαι, εἴ περ πατὴρ καὶ ποιμὴν λαῶν, ἀλλ' οὐ δημοβόρος καλεῖσθαι βούλεται· τοὺς δ' ὑπ' αὐτὸν τὰ δίκαια καὶ εὐσεβῆ ἐπιτάττοντι πείθεσθαι· τὰ δ' ἀνόσια μὴ προσίεσθαι· ἵνα μὴ τὰς ποινὰς ἀντ' ἐκείνου γε ἀποτίσωσιν.

Πῶς δεῖ τὴν χάριν αἰτεῖν.

Il. v. 16.-21. Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἱκέσθαι·
παῖδα δ' ἐμοὶ λῦσαί τε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι
ἁζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.

Ὡς θαυμαστὸς ὁ τῆς ἱκεσίας λόγος τῷ ποιητῇ γέγραπται· εἰς δύο γὰρ τὸ πλῆθος διῄρησεν, ἄρχοντας καὶ ἀρχομένους· ὃ καὶ οἱ μετέπειτα μιμησάμενοι, τῇ βουλῇ φασι καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων χαίρειν ἐπιστέλλοντες, ἑκάτερά τε τὰ μέρη αἰτεῖσθαι ὡς ἀμφότερα δοῦναι τὴν χάριν δυνάμενα, εὔνοιαν ἐκ τούτου περιποιούμενος· τοῖς μὲν γὰρ ἄρχουσιν ἡ ἐξαίρετος κλῆσις καὶ τὸ πάτριον ὄνομα, τιμὴν ἐπιφέρει· τοῖς δ' ἀρχομένοις τὸ ἐϋκνήμιδες· ἡ γὰρ ταχυτὴς τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρεῖον ἐργάζεσθαι· βιαιοτάτη γὰρ ἡ μετὰ τάχους ὁρμή· διὸ καὶ Ἀριστοτέλης τὸν ἀέρα φησὶ βιαιότατον διὰ τὸ εὐκίνητον· πλήττει γὰρ μᾶλλον φησὶ καὶ ποιεῖ τοὺς σεισμοὺς κινούμενος· ἀλλὰ καὶ τὰ κρεοφάγα τῶν ζώων

διὰ τὸ τάχος καὶ τὸ δεξιὸν πηδήματος τὰ τούτων μείζονα καὶ τῷ σώματι ἰσχυρότερα δαμάζοντα ὁρῶμεν βόας καὶ ἵππους, κάμηλούς τε καὶ ἐλέφαντας· πάντα γὰρ ὁ λέων δαμάζει, ἔνια τε λύκος καὶ πάρδαλις ταχέως καὶ δεξιῶς τὸ ἅλμα ποιούμενα· μετὰ δὲ τὸ τιμῆσαι τὸν αἰτοῦντα, δεῖ τοῖς οὓς αἰτεῖται τὴν χάριν εὔνους ποιεῖν, τἀγαθὰ ἐκείνοις εὐχόμενον· καὶ ταύτην φίλην δεικνῦναι τῷ αἰτοῦντι· ἵνα πείσῃ τῷ μεγέθει τῆς χάριτος τὸν αἰτούμενον· καὶ οὐκ ἀμαθὶ ποιεῖται τὴν αἴτησιν· πτωχοῦ γὰρ τοῦτο καὶ προσαίτου· μετὰ δὲ τὸν μισθὸν καὶ μεῖζον αὐτοῖς ἀγαθὸν ἑπόμενον παρεμφαίνει τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς δηλονότι εὐσέβειαν· ὥπερ καὶ δέος αὐτοῖς λεληθότος ἐντίθησι μὴ ποιήσασιν· οἷον, ὅτι ἀσεβήσουσι, καὶ εἰς ὀργὴν τὸ θεῖον κινήσουσι· δεῖ ἄρα τὸν χάριν αἰτούμενον ὑποκλίνεσθαι κρείσσον' αὐτοῦ ποιοῦντα καὶ τιμῶντα τὸν δώσοντα· εἶτα εὔνουν αὐτῷ ποιεῖν ὁπωσδήποτε· καὶ οὕτω τὴν χάριν παριστάνειν ὡς ἐσομένην ἀΐδιον διὰ τὸ φίλην εἶναι τῷ λαμβάνοντι, καὶ δοθεῖσαν εἰς πάντας τοῦ διδόντος τὸν ἔπαινον οἴσουσαν.

Ὅτι τοῖς κρατοῦσι πάντων χειρίστη ἡ ἀκολασία· οἷς ὑπεικτέον ὀργιζομένοις καὶ μὴ δικαιολογεῖσθαι.

V. 28. Μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.

Ὅρα τὸ τῆς ἀκολασίας πάθος πόσην ἔχει τὴν δύναμιν· οὐ μόνον γὰρ τῷ πατρὶ τὴν θυγατέρα καὶ φίλην ὁ βασιλεὺς οὐκ ἀπέδωκεν, ἀλλὰ καὶ θάνατον ἀπειλεῖ τῷ γέροντι· μήτε τὴν τῶν θεῶν φοβούμενος ὄπιν, μήτ' ἐπιστροφὴν ποιούμενος τοῦ στρατοῦ κατανεύσεως· ἀλλ' ἔτι καὶ προλέγει ὡς οὐδενὸς ἄξια τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα καὶ τὸ σκῆπτρον τῷ φέροντι γενησόμενα, ἤντι τῆς ἀκολασίας αὐτοῦ ταῦτα γένηται κώλυμα· ὑπόπτευε γὰρ ὡς εἴ τινα χρόνον ὁ γέρων αὐτοῦ διαμείνειε τοὺς συγκατανεύσαντας πείσει ταῖς δεήσεσιν, ὅπως αὐτὴν παρ' αὐτοῦ ἐξαιτήσαντες λάβοιεν καὶ μᾶλλον

τὴν πρόσκαιρον ἡδονὴν, ἢ παντὶ τῷ στρατῷ χαρίσασθαι εἵλετο· τοσοῦτον τὸ πάθος σκοτίζει τοὺς ἔχοντας, ὥς τε καὶ θεοὺς παρορᾶν· καὶ ὑπὸ πάντων μισουμένους τε καὶ καταγελωμένους μὴ αἰσθάνεσθαι· διὸ πρὸς τοὺς τοιούτους τῶν κρατούντων, φοβερὰ ἡ παραίνεσις, καὶ ὀλέθριος ἡ ἔνστασις γίγνεται. οὐ γὰρ ἀνθρωπίνου λόγου, ἀλλὰ θείας παιδεύσεως δέονται· τοὔνεκα καὶ ὁ Χρύσης καταφεύγει πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα.

Ὅτι τὸ θεῖον μακρόθυμον ἐστὶ καὶ προνοητικὸν τῶν πάντων.

V. 50. Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο καὶ κύνας ἀργούς.

Ἐπειδὴ πατέρες καὶ τῶν ὄντων φύλακες εἰσὶν οἱ θεοὶ καὶ λέγονται, πατρικῶς ἡμᾶς καὶ προνοητικῶς ἐκπαιδεύουσι· ποτὲ μὲν εὐτυχίαις τὸ μεταδοτικὸν ἡμῶν καὶ τὸ εὔγνωμον αὔξοντες· ποτὲ δὲ δυστυχίαις τὸ ἀκόλαστον καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγνωμοσύνην ἀναστέλλοντες· ὥσπερ γὰρ οἱ τῶν ἰατρῶν δόκιμοι, ἵνα μὴ πᾶν τὸ σῶμα φθαρῇ, τὰ σεσηπότα τῶν μελῶν καὶ ἀνίατα, τὰ μὲν καίουσι, τὰ δ' ἐκκόπτουσι· καὶ ὁ Ἀπόλλων τοίνυν θεὸς ὢν καὶ προμηθεὺς τῶν ἀνθρώπων, ὡς πατὴρ φιλόστοργος τῇ τῶν ἀλόγων φθορᾷ τὸν στρατὸν καὶ τὸν βασιλέα παιδεύειν ἤρξατο, καθοδηγῶν αὐτοὺς πρὸς τὰ δέοντα, καὶ προσμένων τὴν ἐπανόρθωσιν· ὁρῶν δ' ἀνιάτους, τέμνειν καὶ καίειν αὐτοὺς ἐπεχείρησεν· οὐ δεῖ τοίνυν ἡμᾶς τῇ τοῦ θεοῦ μακροθυμίᾳ καταχρῆσθαι, καὶ οἴεσθαι τὰ τῇδ' ἀπρονόητα.

Ὅτι τοῖς φαύλοις οὐ μόνον λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ ἀντικεῖσθαι δεῖ.

V. 76.—7. Τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον,
ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.

Ἐκ τῆς πρὸς τὸν Χρύσην ὀργῆς τὸ τοῦ βασιλέως πάθος

νοήσας ὁ Κάλχας, καίπερ τἀληθὲς εἴδει, καὶ μεγάλην τῷ στρατῷ τὴν ὠφέλειαν ἐκ τοῦ δηλωθῆναι ἐσομένην, προπετῶς δ' ὅμως αὐτὸ δηλῶσαι οὐκ εἴωθεν· οὐχ ὅτι τῆς ἰδίας ζωῆς φειδόμενος τὸν τῶν πολλῶν παρεώρα θάνατον· οὐ γὰρ ἂν ἦν ἄριστος, εἴ γε τῶν ἀρίστων βραχέως ἕνεκα βίου ὠλιγόρει πράξεων· ἀλλ' ἡμᾶς ὁ ποιητὴς διδάξαι βουλόμενος ἐν τοῖς ἐμπαθέσιν οὐ λόγοις, ἀλλ' ἔργοις δεῖ ἀντιτάττεσθαι, ἐξεπίτηδες περιποιεῖται τὸ βέβαιον πρότερον· οἱ γὰρ τοιοῦτοι καί περ τοπαρὸν τὰ δίκαια ποιεῖν ὑποκρίνονται, τῷ χρόνῳ δ' ὅμως τὸν αἴτιον τοῦ δικαίου ἀμύνονται· διὸ πεφυλαγμένως τούτοις ἡμᾶς δεῖ προσφέρεσθαι· ἵνα μὴ κακοῦ μᾶλλον ἢ ἀγαθοῦ αἴτιοι γενώμεθα.

Ὅτι εἰ καὶ παρ' ἡμῶν οὐχ ὁρᾶται πολλάκις,
ἔστι δ' ὅμως δίκη θεῶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις.

V. 93.-5. Οὔτ' ἄρ ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐθ' ἑκατόμβης,
ἀλλ' ἕνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,
οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα· καὶ οὐδ' ἀπεδέξατ' ἄποινα.

Συνᾴδει τῇ θείᾳ γραφῇ τὸ λεγόμενον· λέγει γὰρ ἐκείνη· ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν· καὶ, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν· οὐ γὰρ τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν ἢ τῶν παρ' αὐτοὺς ἐπαίνων καὶ δοξολογιῶν οἱ θεοί ποτε χρήζουσιν· ἀλλὰ τὴν ἡμετέραν προαίρεσιν ὥς περ ὁρῶσιν, οὕτω καὶ ἀποδέχονται· τίς δ' αὕτη; ἡ πρὸς αὐτοὺς ἡμετέρα μίμησις· ὡς γὰρ ἐκεῖνοι τῶν καταδεεστέρων καὶ ὑποτεταγμένων φροντίζουσι, καὶ τοῦ θείου φωτὸς αὐτοῖς μεταδιδόασιν, οὕτω καὶ τοὺς κατ' εἰκόνα θεοῦ πλασθέντας καὶ οἱονεὶ συγγενεῖς αὐτῶν πρὸς τοὺς ἥττους καὶ δεομένους αὐτῶν εἶναι βούλονται· ἄλλως γὰρ οὐχ ὁμοίους οὐ δὲ συγγενεῖς, ἀλλ' ἀλλοτρίους καὶ δυσμενεῖς ὡς τούτοις τἀναντία πράσσοντας οἴονται· ὁ γὰρ μὴ τὸν ἀγαθὸν μιμούμενος, τὸν κακὸν ἐξ ἀνάγκης μιμεῖσθαι ῥηθήσεται· ἀρετῆς γὰρ καὶ κακίας μέσον οὐ δίδοται. Εἰ γάρ τις ἔργῳ

τιμῆσαι καὶ ἱκετεῦσαι δυνάμενος, κενοῖς λόγοις τȣ̃το ποιεῖν οἴεται, ἀτιμάζειν μᾶλλον αὐτὸν καὶ παροργίζειν φανήσεται· τρία μὲν οὖν ἐνταῦθα ὁ βασιλεὺς ἐπλημμέλησε· τὸν τοῦ θεȣ̃ ἱερέα ἠτίμησεν, ὃν ὤφελε τιμῆσαι· ȣ̓κ ἀπέλυσε τὴν θύγατρα, ἣν ἐλευθέραν ἡ φύσις παρήγαγεν· οὐκ ἐδέξατο τ' ἄποινα, ὅπερ ὁ τῶν ἀνθρώπων νόμος λαβεῖν καὶ λυτρῶσαι τῆς δουλείας διακελεύεται· ὥςε πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τὴν φύσιν καὶ τὸν νόμον ἥμαρτεν· διὸ καὶ παρὰ θεοῦ καὶ τῆς φύσεως καὶ ἀνθρώπων τὴν τιμωρίαν ἐδέξατο· ὁ μὲν γὰρ θεὸς τῇ τῶν κυνῶν καὶ ἡμιόνων καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνθρώπων φύσει τὸ δύςκρατον κατεμίξατο· ἡ δὲ τὴν σῆψιν καὶ τὸν θάνατον τούτοις ἐπήγαγε· καὶ μηνίσας ὁ Ἀχιλλεὺς τȣ̃ πολέμȣ ἐπαύσατο, καὶ οἱ Τρῶες τȣ̀ς Ἕλληνας κατεπίεζον· οἵθ' Ἕλληνες τὸν βασιλέα ἐμέμφοντο· καὶ ἡ τὸν πολλῶν δὲ μέμψις νόμος ῥηθήσεται· τί γὰρ ἄλλο νόμος, ἢ πολλῶν συγκατάθεσις τε καὶ σύμπνοια; ἔςι δ' ἄρα δίκη θεῶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις.

Ὅτι τὴν κολακείαν οἱ κρατοῦντες ἐξέθρεψαν.

V. 107.-8. Αἰεί τοι τὰ κακ' ἐςὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
ἐσθλὸν δ' οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ' ἐτέλεσσας.

Πολλοῦ ἄξιος ὁ ποιητὴς καὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως διδάσκαλος· ἐναργῶς γὰρ τὰ καλὰ τῶν ἠθῶν καὶ κακὰ ἡμῖν ἐπιδείκνυσιν· ἐν γὰρ τοῖς προλαβοῦσιν, ὅχ' ἄριςον. τάτε παρεληλυθότα καὶ ἐνεςῶτα καὶ μέλλοντα εἰδότα· καὶ εἰς Ἴλιον τοῖς νήεσιν ἡγησάμενον τὸν Κάλχαντα εἴρηκεν· νῦν δὲ παρεισάγει τὸν ἀκόλαςον εἰς τὸν σπȣδαῖον προπηλακίζοντα· καὶ μάντιν κακῶν, καὶ ψευδόμενον, καὶ χαιρέκακον τὸν αὐτὸν καὶ μισόκαλον λέγοντα· τίνος ἕνεκα; ὅτι τῆς Χρυσηΐδος ἀπολαύειν βȣ́λεται· ἣν καὶ τῆς γνησίας ἀλόχȣ προέκρινε· καὶ κατὰ πάντα ταύτης κρείσσονα ὑπὸ τῆς ἀκολασίας κινώμενος ὁ ταλαίπωρος οἴεται· ἐφ' ἧς καὶ τετύ-

φλωται· καὶ τὰς τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὰς ψόγȣς ἡγεῖται καὶ κακίας ἀποϛρεφόμενος τὴν ἀλήθειαν, φεύγει τὸ φῶς· τὴν πλάνην καὶ τὸ σκότος ἀσπάζεται· τὴν κολακείαν ὡς ἀρίϛην φιλίαν προςδέχεται· φοβεροὶ γὰρ γιγνόμενοι τῇ ἀληθείᾳ οἱ κρατοῦντες, τὴν παῤῥησίαν τῇ κολακείᾳ δεδώκασι.

Ὅτι δεῖ τοὺς κρατοῦντας πάντων μᾶλλον προκρίνειν τὴν τιμήν.

V. 117. Βȣλομ' ἐγὼ λαὸν σῶον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.

Νῦν τὸ τȣ̃ ἀξίȣ ϛρατηγȣ̃ καὶ βασιλέως ὁ ποιητὴς τὸ ἦθος παρειςάγει· εἰ γὰρ καὶ τῆς ἰδίας ζωῆς τὴν Χρυσηΐδα ἡδίων ἐνόμιζε, τὴν τοῦ λαȣ̃ δ' ὅμως σωτηρίαν ταύτης ἀνθείλετο, καὶ θανεῖν ὑπὲρ αὐτȣ̃ βούλεται· ὧν χωρὶς οὔτε ϛρατηγὸς οὔτε βασιλεὺς εἶναι δύναται· ϛερηθείς τε τοῦ ἀξιώματος, τῆς ζωῆς τὸν θάνατον μᾶλλον ἀσπάζεται· ἀκȣ́ετε πάντες οἱ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τε καὶ ἀξιώμασι καὶ παιδεύθητε· καὶ τὸ τὰ εἰκότα πράττειν, πάσης ἡδονῆς προτιμήσατε, εἴπερ ἄξιοι τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ἀξιώματος εἶναι καὶ λέγεσθαι βούλετε.

Ὅτι τοῦ θυμȣ̃ κρατῶν μεγάλȣς κινδύνȣς ἐκφεύγει καὶ ψόγȣς.

V. 216.-7. Χρὴ μὲν σφωΐτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσασθαι, καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὣς γὰρ ἄμεινον.

Ὦ παιδείας ἀρίστης καὶ παραινέσεως· ὦ φυσικῆς θεωρίας περισπȣδάϛου τε· τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος ῥήματα τὴν τοῦ Ἀχιλλέως καρδίαν ἐτάραξαν· καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ἄλογον μέρος τῷ λογικῷ ἀπομάχεται· αἵ τε τῆς ψυχῆς δυνάμεις κατ' ἀλλήλων παρατάττονται· καὶ ἡ μέριμνα εἰς δύο διήρηται· ἡ μὲν γὰρ προπετῶς εἰς τὸ ἀμύνεσθαι φέρεται· καὶ τοῖς ὅπλοις χρῆσθαι ὑπὸ τοῦ θυμȣ̃ γε καταναγκάζεται, μηδὲν προορῶσα, ἢ τὸ ἀντιληφθῆσαι· διὸ καὶ προτέρα εἰς ἔργον ἐφέλκεται· ἡ δὲ πρὸ τῆς ψήφου θεωρεῖ τὰ τῷ ἔργῳ ἑπόμενα·

διὸ καὶ ὑϛερίζει, καὶ ἐξόπισθε παραγίνεται· καὶ τῆς ξανθῆς χολῆς ἀναϛελεῖ τὸν Πηλείονα δεικνύσαι τέτῳ τὰ χαλεπώτατα καὶ αἰσχύνης ἄξια ἐκ τοῦ ἔργε αὐτῷ ἀποβαίνοντα· ὁ γὰρ ἐννάετὴς πόνος τῶν Ἑλλήνων ἔνθεν οἰχήσεται· καὶ μάτην κατὰ βαρβάρων ἡ Ἑλλὰς καθοπλησθεῖσα φανήσεται· ἐξ ὧν αἰσχύνη πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἕψεται· τε τε βασιλέως θανόντος, τὰ ϛρατεύματα τῶν Ἑλλήνων διαλυθήσεται· καὶ τὸ τῶν ἡρώων πλῆθος κατὰ τοῦ Ἀχιλλέως ὡς τῆς αὐτῶν αἰσχύνης αἰτίε γεγονότος παραταχήσεται· καὶ τὴν δόξαν, ἣν ἔμελλεν ἕξειν ὁ Πηλείδης ἀπὸ τε πολέμε, ἀπολέσει, κτείνας τὸν ἄριϛον· καὶ ὑπὸ πάντων ὡς φιλόνεικος καὶ προπετὴς ἢ ἄφρων κριθήσεται· ταῦτα πάντα τὸ τῆς ψυχῆς λογικὸν αὐτε μέρος πρὸς ὀφθαλμῶν τοῦ νοῦ ποιησάμενον, ἔπεισεν αὐτὸν εἰρύσασθαι καὶ φυλάξαι τὰ κρείττονα· καὶ τὸν ἄλογον κατασχεῖν θυμὸν εἰς τὸν κουλεὸν τὸ ξίφος ἀπώσαντα· καὶ ἡμεῖς τοίνυν τὸν Ἀχιλλέα μιμησάμενοι, τὸν ἄλογον θυμὸν καταϛέλλωμεν, ἵνα μὴ διὰ μικρὰν ἡδονὴν, ἀΐδιον ψόγου καὶ μεγάλους κινδύνους ληψώμεθα.

Ὁποῖον εἶναι δεῖ τὸν ῥήτορα· καὶ τὸν τοὺς αὐτε κρείσσονας παραινέσαι καὶ καταλλάξαι βελόμενον.

V. 147. - 8. τοῖσι δὲ Νέϛωρ,
ἡδυεπὴς ἀνόρυσε λιγὺς Πυλίων ἀγορητής.

Πᾶσαν ἐπιστήμην καὶ πρᾶξιν τοῖς ἐλευθέροις ἀνδράσι προσήκεσαν, ἐκ τῶν ἐπῶν τοῦ θείου ποιητοῦ ἐϛιν ἐρανίσασθαι· ἰδοὺ γὰρ δι' ὀλίγων ὀνομάτων τὸν ἄριστον ἡμῖν ῥήτορα παριϛάνει· τὸ γὰρ ἡδυεπὴς, τὸ τὰ πρέποντα καὶ ἔνδεντα λέγειν δηλοῖ· τὰ γὰρ ὑπέρογκα καὶ θρασεῖα καὶ ὑβριϛικὰ, τά τε γελοῖα καὶ σκώμματα, τὰ μέν ἐϛιν ἀηδῆ, τὰ δ' εὐκατφρόνητα· διὸ καὶ ἀπίθανα· τὸ δὲ λιγὺς,

τὸ μνημονευτικὸν καὶ ὀξὺ τοῦ νοὸς πρὸς τὴν τῶν λόγων εὕρεσιν· τὸ δὲ Πυλίων ἀγορητὴς, τὸ καλῶς ἠσκημένον εἶναι· τὸ δ᾽ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκύων ῥέεν αὐδὴ, τὸ εὐφραδές τε καὶ εὔηχον· οἷον τὸ καλῶς προφέρειν καὶ μετὰ χάριτος· ἃ πάντα ἐν τῷ τοῦ Νέστορος λόγῳ δῆλα, πλὴν τῆς προφορᾶς τῷ σκοποῦντι γίνεται· συναλγεῖ γὰρ τοῖς ὀργιζομένοις· καὶ τῇ μελλέσῃ κοινῇ ξυμφορᾷ σχετλιάζων φαίνεται, καὶ τοὺς ὀργιζομένους τιμῶν οὐ παύεται· ἅπερ τοῖς ἀκούουσιν εὐπρόσδεκτα καὶ ἡδέα γίνεται ἐγκαίρως λεγόμενα. Τίς γὰρ τὰ φίλα καὶ ξύμφορα οὐχ ἡδέως προσπέξεται; τὸ δὲ μνημονευτικὸν καὶ τὸ τῆς εὑρέσεως ὀξύτατον, ἡ τῶν ἐννοιῶν ποικιλία, καὶ τὸ τῶν ἐπιχειρημάτων πυκνὸν καὶ κατεστιβασμένον ἐνδείκνυται· αὐτοσχεδιάζων γὰρ φαίνεται καί περ ἔντεχνος καὶ μεμελετημένος· τὴν δ᾽ ἄσκησιν, ἡ τοῦ λόγου σημαίνει διάθεσις. Πρότερον γὰρ συλλυπεῖται καὶ συνάχθεται· καὶ τῆς ἀπὸ τῆς πρὸς ἀλλήλους ὀργῆς, τὴν ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐχθρῶν ἐσομένην μείζονα λύπην παριστάνει, ἵνα τῷ μεγέθει τὴν παροῦσαν ἀμβλύνῃ· καὶ τὴν τῶν ἐχθρῶν χαρμονὴν τῇ τῶν ἐριζόντων λύπῃ παρατίθησιν, ἵνα τὸ τοῦ θυμοῦ ζέον, τῷ ἐκείνης πικρῷ ἀποκρούσηται· καὶ μετὰ ταῦτα τοὺς ἐπαίνους κατέταξεν, ἰαίνων τὴν πικρίαν τῆς ἐπιτιμήσεως· καὶ οὕτω παρακαλεῖ ἀμφοτέρους πείθεσθαι· καὶ πάντα προσηκόντως καὶ πιθανῶς διατίθησιν.

Ἵνα δὲ φανερὰ τὰ τοῦ λόγου ἐπιχειρήματα γένηται, ἕκαστον τούτων εἰς τὸ οἰκεῖον σχῆμα ἀνάξωμεν, προστιθέντες τὰ ἐκ τῶν προσειμένων ὑπακουόμενα·

α᾽· Ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει· – Εἰς τοὺς φίλους τὸ τῶν φίλων πένθος ἀφίκεται· ἡ Ἀχαιῒς γῆ φίλη τῶν Ἑλλήνων· εἰς τὴν Ἀχαιΐδα ἄρα γαῖαν τὸ πένθος ἀφίκεται.

β'· Ἢ κεν γηθήσαι Πρίαμος· - Οἱ δυσμενεῖς τὴν τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ξυμφορὰν ἀκούοντες χαίρουσιν· ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τούτου υἱοὶ τὴν τῶν Ἑλλήνων ξυμφορὰν ἐχθρῶν ὄντων ἀκούουσι· ὁ Πρίαμος ἄρα καὶ οἱ υἱοὶ Πριάμου χαίρουσι.

γ'· Οἳ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὶ μάχεσθαι - Ἐν πάσῃ βουλῇ οἱ κρατοῦντες καὶ ἐν παντὶ πολέμῳ οἱ ἀνδρεῖοι τῶν λοιπῶν περιττεύουσιν· ἐν τῇ τῶν Δαναῶν βουλῇ καὶ πολέμῳ ὁ Ἀγαμέμνων κρατεῖ καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ἀνδρειότερος· ἐν τῇ τῶν Δαναῶν ἄρα βουλῇ καὶ πολέμῳ ὁ Ἀγαμέμνων καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς περιττεύουσι τῶν λοιπῶν βουλῇ καὶ ἀνδρείᾳ.

δ'· Ἀλλὰ πείθεσθ', ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμοῖο· - Τοὺς νεωτέρους τοῖς γεραιτέροις δεῖ πείθεσθαι· Ἀγαμέμνων καὶ Ἀχιλλεὺς τοῦ Νέστορος νεώτεροι· τὸν Ἀγαμέμνονα ἄρα καὶ τὸν Ἀχιλλέα τῷ Νέστορι δεῖ πείθεσθαι.

ε'· Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ὁμίλησα - Οὗ περ οἱ κρείσσους οὐ καταφρονοῦσιν, οἱ χείρονες δικαίως οὐ καταφρονήσουσιν· οἷς Νέστωρ συνεπολέμησε τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τοῦ Ἀχιλλέως κρείττονες· οὐ δικαίως ἄρα τοῦ Νέστορος ὁ Ἀγαμέμνων καὶ Ἀχιλλεὺς καταφρονήσουσιν.

ϛ'· Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον - Ὁ τοῖς ἀρίστοις συγκατηριθμημένος, ἄριστος· ὁ Νέστωρ τοῖς ἀρίστοις συγκατηριθμήθη· ὁ Νέστωρ ἄρα ἄριστος.

ζ'· Καλέσαντο γὰρ αὐτοί - Ὃν οἱ ἄριστοι καλοῦσιν, ἔντιμος· τὸν Νέστορα προσεκαλέσαντο οἱ ἄριστοι· ὁ Νέστωρ ἄρα ἔντιμος.

η'· Καὶ ἐμαχόμην κατ' ἐμαυτόν - Ὅς κατ' αὐτὸν μάχεται, ξύμμαχος ἐστὶ καὶ οὐ βεβιασμένος· ὁ Νέστωρ καθ' αὐτὸν μάχεται· ὁ Νέστωρ ἄρα τοῖς ἀρίστοις ξύμμαχος καὶ οὐ βεβιασμένος.

θ'· Καί μευ βȣλέων ξύνιον - Οὐ τὰς βȣλὰς οἱ κρείττονες δέχονται, τοὺς ἥττονας δέχεσθαι μᾶλλον δεῖ ταύτας· καὶ μὴν οἱ προκατειλεγμένοι τȣ̃ Ἀγαμέμνονος καὶ Ἀχιλλέως κρείσσονες, τὰς τοῦ Νέςορος βȣλὰς ἐδέχοντο· τὸν Ἀγαμέμνονα ἄρα καὶ τὸν Ἀχιλλέα τὰς τȣ̃ Νέςορος βουλὰς δεῖ προσδέχεσθαι.

ι'· Ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον - Τῷ πλείονα εἰδότι πείθεσθαι ἄμεινον· ὁ Νέστωρ διὰ τὸ γῆρας καὶ τὴν πρᾶξιν πλείονα εἶδεν· τῷ Νέστορι ἄρα πείθεσθαι ἄμεινον.

ια'· Μή τε σύ γε ἀγαθὸς περ ἐών - Οὐχ' ὁ ἀγαθὸς καὶ τίμιος βιάζει· ὁ Ἀγαμέμνων ἀγαθὸς καὶ τίμιος· Ἀγαμέμνων ἄρα ȣ̓ βιάζει.

ιβ'· Ἀλλ' ἔα, ὡς οἱ πρῶτα δόσαν - Ὧ ἕτεροί τι ἐδωρήσαντο, ἄλλον τοῦτ' ἀφαιρεῖσθαι οὐ δίκαιον· τῷ Ἀχιλλεῖ τὴν Βρισηΐδα οἱ Ἕλληνες ἐδωρήσαντο· τοῦ Ἀχιλλέως ἄρα τὴν Βρισηΐδα τὸν Ἀγαμέμνονα ἀφαρεῖσθαι ȣ̓ δίκαιον.

ιγ'· Ἐπεὶ οὔ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς - Τῷ τιμιωτέρῳ ἐρίζειν ȣ̓ προσήκει· ὁ Ἀγαμέμνων τȣ̃ Ἀχιλλέως τιμιώτερος· τῷ Ἀγαμέμνονι ἄρα τὸν Ἀχιλλέα ἐρίζειν οὐ προσήκει.

ιδ'· Ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Ὧ ὁ Ζεὺς τὺν βασιλείαν παρέσχε, τιμιώτερος· τῷ Ἀγαμέμνονι τὴν βασιλείαν παρέσχεν· ὁ Ἀγαμέμνων ἄρα τιμιώτερος.

ιε'· Ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. - Ὁ ἰσχυρότερος τιμιώτερος· ὁ Ἀγαμέμνων διὰ τὸ πλειόνων ἀνάσσειν ἰσχυρότερος· ὁ Ἀγαμέμνων ἄρα τȣ̃ Ἀχιλλέως τιμιώτερος.

ις'· Ἀτρείδη, σὺ δὲ παύε τὸ τεὸν μένος. - Ὁ βασιλεὺς μεγαλόψυχος καὶ οὐκ ὀργίζεται· ὁ Ἀγαμέμνων βασιλεύς· ὁ Ἀγαμέμνων ἄρα μεγαλόψυχος καὶ οὐκ ὀργίζεται.

ιζ'· Αὐτὰρ ἐγὼ λίσομαι Ἀχιλῆϊ. - Τὸν χρήσιμον καὶ ξύμφορον θεραπεύειν χρή· ὁ Ἀχιλλεὺς χρήσιμος καὶ ξύμφορος· τὸν Ἀχιλλέα ἄρα θεραπεύειν χρή.

Ἐξ ὧν ἁπάντων τίνα τῷ ῥήτορι ἴδια καὶ τίνα τοὺς αὐτοῦ κρείσσονας καταλλάττοντι καὶ παραινοῦντι προσεῖναι δεῖ, σαφῶς ἀναφαίνονται· τῷ μὲν γὰρ ῥήτορι, τὸ τὰ προσήκοντα λέγειν καὶ εὐπρόσδεκτα τοῖς ἀκούουσι, τό τε πρὸς εὕρεσιν καὶ ἐνθύμησιν τῶν λόγων ὀξύτατον· καὶ ἡ πρὸς τοὺς λόγους πεῖρα καὶ ἄσκησις τοῦ πείθειν· καὶ πρὸς τούτοις τὸ εὔφραδὲς καὶ ἡ μετὰ χάριτος προφορά· τῷ δὲ καταλλάττοντι καὶ παραινοῦντι τοὺς κρείσσονας, τὸ γηραιὸν, τὸ πρακτικὸν, τὸ ἔντιμον· ὑπὸ γὰρ τοῦ νεωτέρου μᾶλλον αἰσχύνην ἢ πειθὼ φέρει τῷ παραινουμένῳ ἡ παραίνεσις· ὑπὸ δὲ τοῦ ἀπράκτου, καταφρόνησις τῷ λόγῳ ξυνέπεται· ὅ τε ἄσημος, οὐ παρρησίας ἔχων, οὐ τοῖς κρείττοσι παρρησιασθήσηται· τολμητείας γὰρ μᾶλλον δόξει καὶ προπετὴς τοῖς ἀκούουσι· ταῦτα πάντα ἐν τῷ τοῦ Νέστορος λόγῳ, τῷ ζητοῦντι εὐχείρωτα γίνεται, εἴγε μετὰ ἐπιστάσεως ταῦτα διέρχεται.

Ὅτι δεῖ τὴν ἰσχὺν τοῦ σώματος πείθεσθαι τῷ λόγῳ, ὡς τῷ τεχνήτῃ τὸ ὄργανον.

V. 286. - 7. Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει πέρι πάντων ἔμμεναι ἄλλων.

Ὥς περ τὸ τοῦ ἀνθρώπου σῶμα χωρὶς τῆς ψυχῆς ἀκίνητον μένει πάντη καὶ ἀνενέργητον, καὶ τὸ εἶναι ἄνθρωπος ἀπόλλυσιν· οὕτω καὶ ἐν πάσῃ τάξει μὴ τηρουμένῃ, καὶ τὰ ὧν ἐστι αὐτὴ συναπώληται· ἡ γὰρ τοῦ στρατοῦ τάξις μὴ σωζομένη, οὐδὲ στρατὸς παραυτίκα ὀνομασθήσεται, ἀλλ' ἀνθρώπων συνάθροισις· οἷς εἰ καὶ ἐλάσσους καὶ ἀσθενέστεροι εὐτάκτως προσβάλλοιεν, ῥᾷον νικήσουσι· καὶ παντελῶς διαφέρουσιν ὡς ὀλίγοι λύκοι πολλὰ πρόβατα· ὥς περ οὖν ἡ ψυχὴ ἐν τῷ σώματι δεσπότου τάξιν ἔχει καὶ τεχνήτου, τὸ δὲ σῶμα δούλου τε καὶ ὀργάνου, οὕτω καὶ ἐν ταῖς πολιτείαις καὶ τοῖς στρατεύμασιν· οἱ μὲν ἡγούμενοι, δεσπόται, καὶ δημιουργοὶ νο-

μισθήσονται· οἱ δ' ἑπόμενοι καὶ τὸ πλῆθος, δῦλοι καὶ ὄργανα ἀναλόγως ῥηθήσονται. Πᾶσα γὰρ τάξις ἐκ τῶν πρός τι συνίςαται, πρώτȣ δηλαδὴ καὶ δευτέρου· τὸ δὲ πρῶτον καὶ δεύτερον πολλαχῶς ἐκληπτέον· οἷον, χρόνῳ, τόπῳ, ἀξίᾳ, αἰτίᾳ, φύσει, θέσει· ὧν θάτερον θατέρȣ δίχα τοῖȣτον εἶναι οὐ δύναται· καὶ ὁ μὲν ςρατηγὸς ἀνάλογος τῷ λόγῳ· ἡ δὲ τῶν σωμάτων ἰσχὺς, τοῖς ὀργάνοις· διὸ εἰ μὴ τῷ λόγῳ τὰ ὄργανα πείθοιντο, ἀμφοτέρων ἡ δύναμις ἄχρηστος τοπαράπαν καὶ ἀνενέργητος γίνεται· ἔστι δὲ τῶν δυσχερεςάτων τὴν μεγάλην καὶ ἄλογον ἰσχὺν κατασχεῖν τοῦ τινός· καὶ ταῦτα ἐν ἐξουσίᾳ ὄντος· δυςπειθὴς γὰρ ὁ τοιοῦτος γίγνεται, καὶ τύραννος· οὐ γὰρ τῷ λόγῳ, ἀλλὰ τῇ αὐτȣ̃ δόξῃ πράττειν βούλεται θαῤῥῶν τῇ δυνάμει τοῦ σώματος· διὸ καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ἀπειθὴς τῷ κρατȣ̃ντι διὰ τὴν τοῦ σώματος ἰσχὺν καὶ ἄναρχος γίνεται· δεῖ τοίνυν τὸν ὄντως ἀνδρεῖον, τῷ λόγῳ μᾶλλον ἢ τῇ τοῦ σώματος ῥώμῃ ἑπόμενον ἐπιτελεῖν τὰ ἀνδραγαθήματα· οὕτω γὰρ καὶ ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ξύμφορος γενήσεται· ἄλλως δὲ τῶν δειλῶν ἀχρηςότερος καὶ χείρων φανήσ ται.

V. 348. - 9. Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
δακρύσας, ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νός ι λιασθείς.

Δὶς τὸν Ἀχιλλέα κλαύσαντα ὁ πι ητὴς παρεισάγει, τιμῆς ἕνεκα δηλονότι καὶ φίλου· ἀμφότερα γὰρ τῷ πολιτικῷ ἀνδρὶ πλείςου ἄξια· οὔτε γὰρ ἄνευ τιμῆς, οὔτε φίλȣ χωρὶς ὁ ἀγαθὸς καὶ σπȣδαῖος πολίτης ζῆν ἐφίεται· ὥς περ γὰρ ὁ θεὸς τῶν ἐφετῶν ἐςι τὸ ἀκρότατον, πρὸς ὃν οἱ ἐπιςρέφοντες καὶ τῷ νῷ ἐκείνῳ ἑνούμενοι μακάριοι καὶ αὐτάρκεις τῆς αὐτῶν ἐφέσεως γίγνονται, οὕτω κἂν τῷ παρέντι βίῳ ἡ τιμὴ καὶ ὁ φίλος πάντων ποθεινότατα τοῖς λόγῳ ζῆν βȣλομένοις. Ἡ γὰρ τιμὴ τῷ τιμωμένῳ μαρτυρίαν παρέχει καὶ βεβαίωσιν, ὅτι σπουδαῖος ἐςὶ καὶ ψόγου ἀμέτοχος· διὰ

πάσας τὰς τοῦ σώματος ἡδονὰς πολλοὶ καταλείπουσι καὶ κινδύνους αὐθαιρέτους τιμῆς ἕνεκα λαμβάνουσιν· αὕτη γὰρ μόνη συγγηράσκει τοῖς ἀνθρώποις, ὅτι τῆς ψυχῆς ἐστὶν ἰδία τις ἔφεσις· ὁ μέγιστον ἄν τις θεῖτο τῆς ἀθανασίας ταύτης τεκμήριον· ἀλλὰ καὶ ὁ φίλος ἀπόλαυσις ἐστὶ τοῦ ἡμετέρου βίου, καὶ οἷον ὅρος τῶν εὐφραινόντων τε καὶ λυπούντων ἄλλος αὐτὸς τῷ φίλῳ γιγνόμενος. ἐν αὐτῷ γὰρ πάντα τὰ ἡμέτερ' ἀποτιθέντες ὡς ἔν τινι ταμείῳ, ἡσυχάζομεν· καὶ οὐκ εἰς ἄπειρον λύπης ἢ χαρᾶς διάνοιαν ἥκομεν· διὸ μᾶλλον τοῦ φίλου ἕνεκα ὀδυρόμενον καὶ ζῆν οὐκ ἀνεχόμενον ἐκείνου χωρὶς ποιεῖ τὸν Ἀχιλλέα· πάντα γὰρ ἄνευ φίλου ἀηδῆ καὶ ἀβέβαια τὰ ἀνθρώπινα, ὑποψίας πλήρη καὶ δέους γινόμενα· διὸ ὑπὲρ τούτων δακρύων καὶ ὀδυρόμενος ὁ Ἀχιλλεὺς οὐ μεμπταῖος οὐ γὰρ μαλακείας, ἀλλὰ μᾶλλον ἀνδρείας τὰ περὶ τοιούτων πραγμάτων ῥεόμενα δάκρυα. Ὁ γὰρ μὴ περὶ τῶν ἀρίστων ἀλγῶν, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλὰ θηρίον ῥηθήσεται.

Τίνος δ' ἕνεκα τῶν ἑταίρων χωριζόμενον τοῦτον πεποίηκεν; ὅτι τὰ ἐντὸς συμβαίνοντα, ταῦτα καὶ ἐκτὸς ἡμῖν φιλεῖ γίγνεσθαι· λυπουμένων γὰρ ἡμῶν ἢ καὶ φοβουμένων, ἡ καρδία συστέλλεται, καὶ οἱονεὶ κρύπτεται. ὥσπερ τοὐναντίον θαρρούντων καὶ ἡδομένων διαχεῖται· καὶ πρὸς πάντα τὰ μέλη τὴν αὐτῆς ἡδονὴν καὶ τὸ μειδίασμα πέμπει τὴν κοινωνίαν τῶν ἑταίρων ζητοῦσα· βούλεται γὰρ πᾶσι τοῦ καλοῦ μεταδιδόναι· τοῦ δὲ κακοῦ μετασχεῖν τὰ φίλ' ἀπαναίνεται· διὸ ἐν ἑαυτῇ συστελλομένη καὶ συνιζάνουσα τούτων ὡσανεὶ χωρίζεται· οὕτω καὶ ἡμεῖς λυπούμενοι σχεδὸν παρὰ τῶν γνωρίμων ὁρᾶσθαι αἰδούμεθα· καὶ οὐκ εἶπε φίλων νόσφι, ἀλλ' ἑτάρων· τοῖς γὰρ φίλοις μάλιστα τῶν ἀποῤῥήτων κοινωνοῦμεν, καὶ τὴν αἰσχύνην οὐ κρύπτομεν· ἑταῖροι δ' εἰσὶν οἱ ξυνήθεις καὶ γνώριμοι· οὓς ἐνταῦθα τὰς ἡδονὰς

ἀκουστέον· ὁ γὰρ λυπούμενος τῶν ἡδονῶν χωρίζεται· καὶ τῇ τῆς ψυχῆς ταραχῇ συγγίνεται· διὸ ἐπ' ἀκτὴν ἕζεται, ἐν ᾗ καὶ τῶν κυμάτων ταραχὴ καὶ συντριβὴ, καὶ τῦ ἀφρῦ πολιόν ἐςτιν· ἅπερ τὸν τῆς ψυχῆς σάλον καὶ κλύδονα πάντ' αἰνίττεται.

V. 428. Ζεὺς γὰρ ἐς ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο.

Δία μὲν ἐνταῦθα τὸν νοῦν νόει· ὠκεανὸν δὲ, τὸ τῦ νῦ ὡς ὕδωρ ῥευστὸν καὶ ἀκίνητον· Αἰθίοπας δὲ, τὴν ἀπὸ τῆς λύπης ζέσιν καὶ ξηρασίαν καὶ συννεφὲς μελαγχῶδες· ὕτω γὰρ τὴν φύσιν καὶ οἱ Αἰθίοπες θερμοὶ δηλονότι καὶ ξηροὶ καὶ μέλανες· ταῦτα γὰρ τὰ πάθη ὑπὸ τῆς ὀργῆς καὶ τῆς λύπης τοῖς ἀνθρώποις ξυμβαίνυσι· καὶ αἱ λοιπαὶ τῆς ψυχῆς δυνάμεις τῷ τεταραγμένῳ νῷ ὡς βιαίῳ τυράννῳ ἅμα ξυνέπονται. ἀφορῶντι μόνον πρὸς ἀντιλύπησιν· ἐξ ὧν ἐςτιν εἰδέναι, ὅτι τὸ σφοδρὸν τῆς ὀργῆς καὶ τῆς λύπης δώδεκα ἡμέρας δύσκρατον τῇ ξηρασίᾳ ποιεῖ τὸν ἐγκέφαλον· Θέτιν δὲ λέγει τὸν ἀπὸ τῆς τροφῆς εὔκρατον ἀτμὸν, θυγατέραν οὖσαν τῆς ὑγρότητος· ἣ τῷ δυσκράτῳ ἐγκεφάλῳ μιγεῖσα καὶ ξυγκεράσασα τὰς τοῦ νοῦ δυνάμεις ἀναρωννύει ἤδη πεπονημένας.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ ΠΡΟΘΕΣΙΝ.

Il. α'. v. 1. Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

Εἰπόντες τίνος ἕνεκα ἀπὸ τούτυ ὁ ποιητὴς ἤρξατο, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ τῇ προθέσει θεωρούμενα εἴπωμεν· βουλόμενος ὡς εἴρηται τὰς πρακτικὰς ἀρετὰς ἐνταῦθα παραδοῦναι, δι' ὧν ὁ ἄνθρώπυ ἄριςος βίος τελειοῦται καὶ πρὸς θεωρίαν καὶ

ἀπάθειαν ἔρχεται, ἀπὸ τοῦ τῷ σώματι προσόντος ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο διὰ τὸ μᾶλλον τῆς τοῦ σώματος ἰσχύος τὰς πρακτικὰς ἀρετὰς δεῖσθαι πρὸς κατόρθωσιν. τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ἀντικεῖσθαι καὶ ἡ ἐναντίωσις· ὃ διὰ τοῦ μῆνιν ἐσήμανε· πᾶν γὰρ σῶμα τὰ μέρη ἔχει τοῖς μέρεσιν ἀντικείμενα, τάς τε ποιότητας μαχομένας· τὸ δ' ἀνθρώπινον πρὸς τούτοις καὶ τὴν αἰσθητικὴν ψυχὴν τῇ λογικῇ ἀεί γε πολεμοῦσαν ὡς σωματοδεστέραν· εἰπὲ οὖν φησι, σοφία, τὴν στάσιν καὶ ἐναντίωσιν τοῦ πηλίνου σώματος καὶ πολυχίλου· ἀπὸ γὰρ τοῦ πηλοῦ Πηλεὺς, πηλοῦ γὰρ ἐσμὲν υἱοί· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπιτατικοῦ α καὶ τοῦ χιλοῦ, Ἀχιλλεὺς, ὁ πολύχιλος· οὐ γὰρ στερητικὸν ἐνταῦθα τὸ α· μυθικὸν γὰρ ἐκεῖνο· πολύχιλον γὰρ εἶναι δεῖ τὸ τοῦ πρακτικοῦ σῶμα, καὶ εὔσαρκον, τῷ τοῦ θεωρητικοῦ παραβαλλόμενον. Ἤρξατο δὲ ἐκ τοῦ σώματος, ὅτι τῆς πρὸς τὸ λόγον μάχης τοῦτο, ἀλλ' οὐχ ὁ λόγος αἴτιον γίγνεται τὴν τάξιν παραβαῖνον τῆς φύσεως· εἰ γὰρ ὑπήκοος ἦν τῷ λόγῳ, τῷ φύσει ἡγεμονεύοντι, οὐ μάχη, ἀλλὰ φιλία ἐνεργοῦσιν ὑμῖν ἂν ἐγίνετο· ἐπεὶ δ' ἐκ τῶν ἐναντίων καὶ τῆς μάχης τὸ ἄλογον σῶμα τὸν ἴδιον βίον συντηρεῖ, μῆνιν ἀλλ' οὐ μάχην ἢ πόλεμον εἴρηκεν, ἀπὸ τοῦ μένειν· εἰ γὰρ ὑφ' ἑτέρας ποιότητος τελέως κατακρατηθῇ, καὶ τὸ ζῆν ἂν συναπώλεσεν· ἐπεί τε τὸ νεῖκος συντηρεῖ τὸ ζῶον, ἐν μέρει κρατούντων καὶ κρατουμένων τῶν ποιοτήτων, κυρίως καὶ τὸ οὐλομένην προσέθηκεν, τὸ φθεῖρον δηλονότι καὶ φθειρόμενον· λαμβάνει δὲ τὸν πηλὸν ἐν τῷ τοῦ ἀνθρώπου σώματι ἀντὶ παντὸς στοιχείου, διὰ τὸ μᾶλλον ἡμῖν ὑπάρχειν τὸ γήϊνον· αὕτη δ' ἡ μῆνις καὶ μάχη τοῦ ἀλόγου πρὸς τὸ λογικὸν, τοῖς Ἀχαιοῖς, τουτέστι τοῖς ἐν πολλῷ τῷ χάει καὶ τῇ συγχύσει ζῶσι, ἄπειρα φέρει τὰ ἄλγη καὶ τὰς ὀδύνας· ἀεὶ γὰρ οἱ πλανώμενοι πάσχουσι καὶ λυποῦνται· ὁ γὰρ μὴ τοῦ δικαίου τὸ ἄδικον. καὶ τοῦ δειλοῦ τὸν ἀνδρεῖον διακρίναι

γινώσκων, χάος καὶ σύγχυσιν βίον ἔχει, μήτε δίκαια μήτ' ἀνδρεῖα πράττειν ἐπιστάμενος· καὶ ἑαυτῷ καὶ τοῖς αὐτοῦ λύπης αἴτιος καθίσταται. Δεῖ οὖν τὸ ἄλογον τῷ λογικῷ παρασκευάσαι ὑπήκοον· ἵν' ὅτε δεῖ καὶ ὅσον δεῖ καὶ ὁπεῖον δεῖ πρακτέον κατὰ λόγον εἴσηται· Ἀχαιοὺς τοίνυν λέγει τοὺς ἀλόγως διάγοντας· οἷς ἡ ἄλογος κίνησις τῆς ψυχῆς μυρία καὶ ἄπειρα ἄλγη πεποίηκε·

V. 3. - 5. πολλῶν δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν,
οἰωνοῖσί τε πᾶσι·

Τοῖς μὲν ἀχεοῖς καὶ ἀλόγως βιοῦσιν ἡ μῆνις, τουτέστιν ὁ πόλεμος τοῦ λογικοῦ καὶ ἀλόγου, λύπην ἄπειρον εἰργάζετο· τοῖς δ' ἰφθίμους καὶ ἀνδρείας ψυχὰς ἔχουσι, χωρισμὸν εὐπροξένει τοῦ λογικοῦ ἀπὸ τοῦ ἀλόγου· καὶ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὰ νοητὰ, τοὺς ἥρωας ἄγουσα· διὸ εἰς ἄϊδα τὰς ἰφθίμους ψυχὰς πέμπεσθαι, τουτέστιν ἐπὶ τὰ μὴ ὁρώμενα, ἀλλὰ νοούμενα εἴρηκε· καὶ δίχα τοὺς ἥρωας διῄρει· τὰ μὲν σώματα τούτων τῇ γῇ καὶ τῷ συνθέτῳ, ὅπερ διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυνὸς ἐσήμανεν, ἔπεμπε· τὰς δὲ ψυχὰς εἰς τὸν οὐρανὸν κουφισθείσας ὡς οἰωνοὺς ἔστηλε· χωρισθεῖσα γὰρ τοῦ σώματος ἡ ψυχὴ, καὶ τῶν παθῶν καθαρθεῖσα πάντων τῶν ὄντων, τὴν ἀτρεκῆ γνῶσιν φέρεται τῷ καθαρῷ καὶ ἀΰλῳ νοῒ ἑνωθεῖσα· ὁ γὰρ κύων χερσαῖον ἐστὶ ζῶον, καὶ ζῆν οὐ δύναται τῆς τοῦ ἀνθρώπου χωρισθὲν προμηθείας· ᾧ δηλοῖ τὸ σύνθετον· πᾶν γὰρ σῶμα ἐξ ὕλης καὶ εἴδους συνίσταται· ὁ δ' οἰωνὸς ἀέριον, καὶ ἀπὸ τοῦ οἷος παράγεται, ὅθεν καὶ τὸ οἴεσθαι· ὥστε τὸ τῆς ψυχῆς ἁπλοῦν τε καὶ ἄϋλον διὰ τούτου αἰνίττεται· ὁρῶντες γὰρ οἱ ἀρχαῖοι ὄρνιν πετώμενον, ᾤοντο θεόθεν πεμφθέντα πρὸς δήλωσιν· ὅθεν καὶ τὸ οἰωνίζεσθαι εἴληπται.

V. 5. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

Τουτέςι τὸ κατὰ φύσιν ἀνεμποδίςως ἐγίγνετο· οὔποτε γὰρ τὸ κατὰ φύσιν ὑπὸ τοῦ Θείȣ κωλύεται· εἰ μέν πȣ κατ' οἰκονομίαν τῇ ὑπὲρ φύσιν ὑποχωρήσει ἐνεργείᾳ μείζονος ἀγαθȣ̃ τινος ἕνεκα.

V. 6. - 8. Ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαςήτην ἐρίσαντε
Ἀτρείδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς·
τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;

Δυεῖν ὁ ποιητὴς ἐχρήσατο ἐρωτήσεσι· ἡ μὲν πρώτη μόνȣ τοῦ σώματος· τὸν Ἀχιλλέα γὰρ μόνον ἐν ἐκείνῃ παρέλαβεν· ᾧ τὸ σαρκῶδες σημαίνει καὶ γήϊνον· διά τε τὴν τȣ̃ ἀλόγȣ μάχην πρὸς τὸν λόγον, ἀπὸ τοῦ σώματος ἔχειν τὰς αἰτίας· τὸ γὰρ μὴ τὰς ποιότητας εὐκράτους ἔχον καὶ τὰς συμμετρίας καὶ κατὰ λόγον ἐθισμȣ̀ς σῶμα, δειλȣ̀ς ἢ ἀσθενεῖς, ἢ μαινομένους ποιεῖ· διὰ γοῦν τὸ ἀπὸ τȣ̃ σώματος τὰς πρακτικὰς ἀρετὰς μᾶλλον γίγνεσθαι, ἐκεῖνο πρῶτον προσέθηκε τὸν Ἀχιλλέα εἰπών· ἐπεὶ δὲ καὶ ψυχῆς γενναίας τὸ σύμμετρον καὶ ἀκέραιον καὶ εὔκρατον σῶμα δεῖται πρὸς κατόρθωσιν τῶν κατ' ἀρετὴν πράξεων, δευτέραν ἐρώτησιν ἐποιήσατο, τὸ ποιητικὸν ζητῶν αἴτιον τῆς τȣ̃ σώματος πρὸς τὸν λόγον μάχης· ἀεὶ γὰρ ὁ πρακτικὸς τοῖς σωματικοῖς καὶ ἀλόγοις κινήμασιν ἀντιτάττεται· καὶ τὸν μὲν Ἀγαμέμνονα ἀντὶ ψυχῶν λαμβάνει· τὸν δ' Ἀχιλλέα ἀντὶ σώματος· διὸ καὶ τὸ μένος ἄγαν τῆς ψυχῆς εἶναι εἴρηκεν· ἐκείνη γάρ ἐςιν ἡ κινοῦσα τὸ σῶμα· ταῦτα δὲ τὰ δύο τὴν ψυχήν φημι καὶ τὸ σῶμα, ἐν τῇ τοῦ Πριάμου πρὸς τὴν Ἑλένην πεύσει, ἀμφότερα ἐν τῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος ὑποκειμένῳ συνέλαβε λέγων· (Il. γ'· 166. - 170.)

ὥς μοι καὶ τόν δ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης,
ὅςτις ὅδ' ἐςὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠΰςτε μέγας τε,
ἤτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν.
καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,

οὐ δ' οὕτω γεραόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν.

Ἐνταῦθα γὰρ τὸν ἐν ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς ἐπιτήδειον ὁποῖον εἶναι ὑπέγραψεν· ἄνδρα δηλονότι καὶ οὐ γυναικοπρόσωπον, καὶ τὖτον πελώριον, οἷον ἐξαίσιον· ᾧ δηλοῖ τὸν εὐμήκη καὶ τὸ εἶδος ἀνδρεῖον, ἀλλ' οὐχ' ὡς ὁ βουγάϊος ἐκεῖνος Ἶρος καὶ ἄναλκις· εἴρηκε δὲ καὶ Ἀχαιὸν, ὅτι τὰ τοιαῦτα σημεῖα ἐκ τοῦ σώματος ἔλαβεν· τουτέστιν ἀπὸ τῆς συγκεχυμένης καὶ σωματικῆς εἰδήσεως. ὃν δὲ πρότερον ἄνδρα πελώριον εἴρηκε, τοῦτο ταῖς ἑπομέναις λέξεσιν ἐξηγήσατο· ἀνὴρ λέγων ἠΰς τε μέγας τε, ἀνδρεῖος δηλονότι καὶ ἀγαθὸς καὶ μέγας· οὐ γὰρ μόνον μέγαν εἶναι δεῖ, ἀλλὰ καὶ τῷ εἰδέσθαι ἡδύν· ἡδὺς δέ ἐστιν, ὅτε τὸ τῆς ψυχῆς κάλλος εὔρυθμον διὰ παντὸς τὖ σώματος δείκνυται. Τὸ δὲ γεραρὸν, τὸ ἐξ ἔθους ἠσκημμένον κατὰ λόγον σεμνὸν, καὶ μή τε εὐτράπελον, μή τε ῥᾴθυμον φαίνεσθαι· μή τε γελοῖον ἢ σκυθρωπὸν, ἀλλὰ τὸ μέσον τηρῶν· ὁ γὰρ βραχὺς τὸ σῶμα, πρὸς τὰ ἀνδρεῖα οὐκ ἐπιτήδειος· ὁ δὲ λίαν μέγας, τῇ τὖ μεγέθους ὑπερβολῇ τερατώδης· ὅ τ' αἰσχρὸς, φευκτός πω καὶ ὕποπτος· ὁ δ' εὐτράπελος καὶ γελοῖος, εὐκαταφρόνητος· καὶ ὁ σκυθρωπὸς καὶ ῥᾴθυμος πρὸς ὁμιλίαν καὶ συναναστροφὴν ἀηδής· ὥστε τὸν πολιτικὸν ἄνδρα τοιοῦτον εἶναι δεῖ, οἷον ὁ ποιητὴς τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπογράφει· πᾶς δὲ πολιτικὸς τέλειος, ἱκανός ἐστιν εἰς βασιλείας ἀξίωμα. Ἀντίαν δέ φησι τῆς μάχης καὶ τῶν πράξεων τὴν τῶν ἐναντίων ἐγγύτητα, καὶ συγγένειαν, ἣν Διὸς καὶ Λητοῦς φησιν υἱόν· οἷον τὸν Ἀπόλλωνα· οὗτος γὰρ τὖ τὰ στοιχεῖα εἰς ἄλληλα μεταβάλλεσθαι αἴτιος τῇ παρουσίᾳ καὶ ἀπουσίᾳ θερμαινόμενα καὶ ψυχόμενα· καὶ τὴν ζωὴν τοῖς ἀψύχοις δίδωσι· καὶ τοὺς χυμοὺς ἀλλοιοῦσθαι καὶ τρέπεσθαι κατεργάζεται ὑπὸ τὸν Δία τεταγμένος καὶ ὑπὲρ τὴν σελήνην· τουτέστι τῆς πείσεως καὶ τῆς δράσεως μέσον καὶ μέτρον καθιστά-

μενον· ἀμετρίας δὲ τῆς τοῦ ἀέρος ποιότητος ὑπὸ τοῦ ἡλίου γεγονυίας, φθορὰ τοῖς ζώοις ἐπακολουθεῖ καὶ λοιμός· διὸ οὐ τὸν Ἀγαμέμνονα, ἀλλὰ τοὺς ὑπ' αὐτὸν, τουτέςι σῶμα, φθείρει· ἄφθαρτος γὰρ ἡ λογικὴ ψυχὴ, νοῦν ἀθάνατον ἔχουσα· ἀφαιρεῖται δ' ὁ Ἀγαμέμνων, οἷον ὁ λόγος τὴν Βρισηΐδα, οἷον τὴν ἡδονὴν τοῦ Ἀχιλλέως, τουτέςι τῆς αἰσθητικῆς καὶ σωματικῆς ψυχῆς· διὸ ἡ μάχη τῆς ὀρέξεως πρὸς τὸν λόγον γίνεται, τοῦ μέσου καὶ μετρίου χολωμένου καὶ μὴ κατὰ φύσιν μένοντος. δεῖ γὰρ φύσει τὸν λόγον ἡγεῖσθαι τοῦ ἀλόγου. Ζητῶν δὲ καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς, τουτέςιν ἡ σωματώδης ψυχὴ, τίνος ἕνεκα φθείρεται ὑπὸ τοῦ τὰ γήϊνα φθείροντος λοιμοῦ, καὶ τὰς ὀρέξεις τοῦ σώματος, εὑρίσκει τὸν Ἀγαμέμνονα αἴτιον· οἷον τὴν λόγῳ χρωμένην ψυχήν· ἥ τις οὐκ ἐᾷ τὸ σῶμα εἰς ἀχαλινώτους ὀρέξεις καὶ πολυσαρκίας ἐκτείνεσθαι· ἀλλὰ φθείρει τὸ ἐκείνου ἄμετρον, λαβοῦσα τὴν θυγατέρα, οἷον τὴν φρόνησιν τοῦ ἱερέως τοῦ Ἀπόλλωνος, τουτέςι τοῦ συμμέτρου τὴν ὄντως χρυσὴν καὶ χρυσηΐδα· διὰ τοῦτο τὸν Ἀγαμέμνονα κακίζει ὁ Ἀχιλλεὺς, ὅτι κατέχει τὴν φρόνησιν, ἣ τὰς σωματικὰς ὀρέξεις ἀπαμβλύνει· βούλεται γὰρ τὸ σῶμα ςερῆσαι τὴν ψυχὴν τῆς φρονήσεως· διὸ καὶ ζητεῖ καὶ εὑρίσκει τὸ αἴτιον συμπράττοντα πλεῖςα μεθ' ἑαυτοῦ ἔχον πρὸς ἄφεσιν τῆς φρονήσεως· τοὔνεκα καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ ἀλόγως βιοῦντας, οἷον τὰς σωματικὰς ὀρέξεις, ἐπευφημίσαι γε εἴρηκεν. ὥςε ἐν τῇ παρούσῃ προθέσει τὴν πρακτικὴν ἀρετὴν ὁ ποιητὴς καθυπέγραψε· πόλεμον αὐτὴν εἶναι τῆς ψυχῆς καὶ κάθαρσιν· ὀδύνην τε τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ ἀλόγου. Τῆς γὰρ ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν ἀθάνατοι καθ' Ἡσίοδον· τὴν δὲ τῶν ἀρετῶν διαίρεσιν ἔςιν εἰδέναι ἐν τῇ προῤῥηθείσῃ πεύσει τοῦ Πριάμου· τὸ γὰρ ἄνδρα, τὴν ἀνδρείαν· τὸ δὲ πελώριον, τὴν μεγαλοπρέπειαν· τό, τε δεύτερον ἀνὴρ, τὴν σωφροσύνην· μᾶλλον γὰρ

τισι φοβερὰ τὰ Ἀφροδίσια ἤπερ οἱ πόλεμοι· τὸ δ' Ἀχαιοὺς, τὴν φιλίαν· συγκεχυμένη γάρ ἐστι, καὶ ἀμυδρὰ πρὸς τοὺς φίλους ἡ τῶν φίλων γνῶσις τῶν ἁμαρτημάτων· καὶ τὸ ἠΰς, τὴν ἐπιείκειαν· τὸ δὲ, μέγας τὴν ἐλευθεριότητα· τὸ δὲ καλὸν, τὴν δικαιοσύνην· καὶ τὸ γεραρὸν, τὴν φρόνησιν δηλοῦσιν. αὗται δ' εἰσὶν αἱ τῶν ἀρετῶν κυριώτεραι καὶ καθολικώτεραι.

Καὶ ταῦτα μὲν ἡμῖν, ἐξ αὐτῶν τῶν ῥημάτων τοῦ ποιητοῦ, καὶ τῶν πραγμάτων συναδόντων ἐν τῇ τῆς Ἰλιάδος προθέσει ἐπινενόηται.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΠΡΟΘΕΣΙΝ.

Ἐπειδὴ, ὡς καὶ ἐν τῇ τῆς Ἰλιάδος προθέσει προείρηται, σκοπός ἐστι τῷ ποιητῇ ἐν ταύταις ταῖς δυσὶ τῶν πραγματειῶν, Ἰλιάδος δηλαδὴ καὶ Ὀδυσσείας, τὸν τῶν ἀνθρώπων ἄριστον βίον διαγράψαι ὃς τῷ σώματι τελεῖται καὶ τῇ ψυχῇ, ταὐτὸν δ' εἰπεῖν τῇ πρακτικῇ καὶ θεωρητικῇ ἐνεργείᾳ καὶ ἐκ θνητοῦ ζώου ἀθάνατον ἀποδεῖξαι τὸν ἄνθρωπον· εἰπὼν ἐκεῖ τὰς σωματικὰς τουτέστι πρακτικὰς δυνάμεις, τὰς ψυχικὰς ἐνταῦθα εἰπεῖν προτίθεται. Εἰ γὰρ καὶ φύσει συνεχεῖς, τῷ πλεονεκτοῦντι δ' ὅμως χωρίζονται· ἐν μὲν γὰρ τῇ Ἰλιάδι τὸ σῶμα, ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ τὴν ψυχὴν πονεῖν μᾶλλον δείκνυσι· διὸ καὶ τοὺς ἀγῶνας, κατὰ τὴν τῶν ὑποκειμένων διαφορὰν, διαφόρους εἰσάγει· τὰ γὰρ ἀνδραγαθήματα τοῦ Ἀχιλλέως, θαυμαστὰ μὲν, οὐ μὴν ὑπὲρ ἄνθρωπον· τὰ δὲ τοῦ Ὀδυσσέως, ὑπερφυᾶ· οὐ γὰρ ἀνθρωπίνης δυνάμεως τὸ τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας γυμνὸν ἐπὶ θαλάττης νήχεσθαι· καὶ αὖθις δέκα ἡμέρας καὶ νύκτας ὁμοίως τοῖς κύμασι φέρεσθαι· καὶ τοῦ τερατώδους Κύκλωπος τὸν κίν-

δυνον ἐκφυγεῖν· καὶ τὴν τῆς Καλυψοῦς ἀθανασίαν ξυνιέναι καὶ καταλιπεῖν· καὶ τὴν τῆς Κίρκης φυγεῖν μεταμόρφωσιν· καὶ τὴν εἰς ᾅδου ἄφιξιν· καὶ τἄλλα ἅπερ οὐκ ἀνθρώπου, ἀλλὰ θεοῦ ἐστι κατορθώματα. Ταῦτα γὰρ πάντα, οὐ θεωρίαι εἰσὶ καὶ μαθήματα· ὁ γὰρ θεωρῶν ἡσυχάζει· οὐ περᾷ πελάγη καὶ μάχεται· ἀλλὰ τὴν τοῦ θεωροῦντος ψυχὴν, ἐκ τῶν πράξεων ὁποίαν εἶναι δεῖ παριστάνει, τλήμονα δηλονότι καὶ καρτερικήν· ταὶ τὰ φοβερὰ τῶν σαρκικῶν καὶ γηΐνων παθῶν ὑπομένουσαν καὶ νικῶσαν· ὁ γὰρ ἐμπαθῶν ζῶν, οὐ θεωρεῖ· ἀλλὰ λογομαχεῖ καὶ πείθει τοὺς ὁμοίους μηδὲν εἰδὼς ἀληθὲς, καὶ βέβαιον· ὁ δὲ τὴν ψυχὴν καθαρθεὶς, οὐ συλλογισμοῖς καὶ ἀδολεσχίαις, ἀλλὰ καὶ σιωπῶν, πρὸς ἑαυτὸν ἕλκει τοὺς ἀξίους τῆς αὐτοῦ ὁμιλίας τῷ νεύματι· ἃ γὰρ θεωρεῖ, οὔτε νοῦς ἀνθρώπινος νοῆσαι, οὔτε γλῶσσα φθέγξασθαι δύναται· οὐ γὰρ ἐν βίβλοις, ἀλλ' ἐν τῷ θείῳ φωτὶ τῇ ψυχῇ ἑνούμενος ὁρᾷ τὴν ἀλήθειαν· καὶ σῶμα φορῶν, ἀσώματα θεᾶται, καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν ἐργάζεται· ἀλλ' ἰτέον ἡμῖν πρὸς τὰ τοῦ ποιητοῦ ῥήματα, καὶ ταῦτ' ἐξεταστέον.

Od. α΄. v. 1. Ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα πολύτροπον.

Δύο μάλιστα τὸν ὄντως ἄριστον καὶ εὐδαίμονα ἀπεργάζεται, πρᾶξις δηλονότι καὶ θεωρία· ὧν ἡ μὲν, τῷ σώματι, ἡ δὲ τῇ ψυχῇ κατορθοῦται· καὶ ἡ μὲν εὐπειθὲς, τὸ σῶμα τῷ λόγῳ διασκευάζει· ἡ δὲ, τὴν ψυχὴν καθαίρει, καὶ ὁρᾷν ποιεῖ τὴν ἀλήθειαν· οὐ πᾶν δὲ σῶμα καὶ πᾶσα ψυχὴ τὰς κατ' ἀρετὴν πράξεις καὶ τὰς τῆς ψυχῆς καθάρσεις ἐκτελέσαι δύναται, ἀλλ' ὁ σώματος ὑπὸ τῆς φύσεως εὐρώστου τυχὼν καὶ ψυχῆς γενναίας, ὃς καὶ ἀνὴρ εὐλόγως κληθήσεται. Πῶς γὰρ ἀνὴρ ὁ δειλὸς καὶ θηλυδρίας ῥηθήσεται μὴ ἔχων ἠνορέα, ὁ πρὸς τὸν πλοῦτον καὶ τὴν λιχνείαν καὶ τὰ Ἀφροδίσια καὶ τὴν κολακείαν ἐπτοημένος; ἄνδρα δεῖ

ἄρα πεφυκέναι τὸν εὐδυμονίας τυχεῖν ἐφιέμενον, ἀλλ' ἔτι καὶ πράξαντα τοῦτον πολλὰ καὶ πονήσαντα. ὅ, τῷ πολύτροπον εὐςόχως ἐδήλωσε· τὶ δὲ τὸ, πολύτροπον, ταῖς ἐχομέναις λέξεσιν ἐξηγήσατο πολλὰ μάλα εἰπὼν, τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν τοῦ πόνȣ σημαίνων τῆς ψυχῆς καὶ τȣ͂ σώματος· καὶ οὐ μόνον πολλοὺς καὶ πολυειδεῖς, ἀλλὰ καὶ πλανωμένȣς. Πολλοὶ γὰρ ἔμποροι, καὶ ςρατιῶται πολλοὺς καὶ πολυειδεῖς τροπὰς τρέπονται, οὐ πλανῶνται δὲ, ἀλλ' ὡρισμένον τὸ τῆς αὐτῶν τροπῆς τέρμα τῇ διανοίᾳ κατέχουσιν· ὁ δὲ πολλὰ καὶ μάλα τρεπόμενος καὶ πλανώμενος, οὗτος καὶ τῷ ποσῷ, καὶ τῷ ποιῷ καὶ τῇ ἀγνοίᾳ μάχεσθαι βιάζεται· ἐν οἷς τὸ τῆς ψυχῆς γενναῖον καὶ τοῦ νοὸς τὸ ὀξύτατον πρὸς τὸ ἀπροώρατον αἱρεῖσθαι τὰ δέοντα δηλοῦται. Πότε δὲ ταῦτα τῇ ψυχῇ ἐγγίνεται; ὅταν τὸ τῆς Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον πορθήσῃ, καὶ τοῦ τρεῖν καὶ δεσμένειν παύσηται, ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς ξυνήθης γενόμενος· ἱερὸν δὲ λέγει τὸ τῆς Τροίας πτολίεθρον, ὅτι παρ' Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος κτισθῆναι φέρεται· τουτέςι παρὰ τῆς ξηρᾶς καὶ ὑγρᾶς ποιότητος, αἵ εἰσιν τῆς φύσεως ὄργανα· ἱερὰ δ' ἡ φύσις τῷ τοῦ δημιουργοῦ λειτουργοῦσα προςάγματι· αὗται δ' εἰσὶν αἱ παθητικαὶ τῶν ςοιχείων ποιότητες, ἐξ ὧν καὶ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα συνίςαται. Ὁ γοῦν ἐθισθεὶς πολεμεῖν καὶ νικᾶν τὰ φοβερὰ, ἐκεῖνος καὶ τὰ μᾶλλον τὸν λογισμὸν ταράττοντα πάθη ἱκανὸς νικῆσαι καὶ τὴν Πηνελόπην, τȣτέστι τὴν ὑπερφυῆ μακαριότητα ἀνακτήσεσθαι· αὕτη γὰρ ἐςιν ἡ τὰς τῶν μοιρῶν πήνας, οἷον τὰ κεκλασμένα κατα τὴν τῆς φύσεως ἀκολουθίαν, καὶ τάξιν λῖνα λαβοῦσα καὶ μὴ τούτοις ὑποκεῖσθαι θέλουσα· ἀνώτερα γὰρ ὑπάρχει τῆς φύσεως· διὸ καὶ δι' αὐτὴν ἐνέργειαι, ὑπὲρ φύσιν τῷ ποιητῇ παρελήφθησαν. Ὁ γὰρ ταύτην κερδάναι βουλόμενος, τοὺς γιγαντώδεις Λαιςρυγόνας, αἱμοβόρȣς ὀργὰς δηλονότι, φεύ-

γειν δύναται· καὶ τοῦ τερατώδους Κύκλωπος, οἷον τῆς ῥαςώνης κατασοφίζεσθαι· τοιοῦτοι γάρ εἰσιν οἱ ῥαςωνευόμενοι ἓν ὄμμα τὴν αἴσθησιν μόνην ἡγούμενον ἔχοντες· οἱ τῇ φαντασίᾳ ὑπερμεγέθεις, τῇ δ' ἀληθείᾳ πάντων ἀσθενέςατοι πέλουσι· παχύκνημοι γάρ εἰσι καὶ γαςρώδεις καὶ πίονες καὶ ὑπὸ δέκ' ἀνδρῶν ὡς ἀνδριάντες λίθινοι ποδαγρῶντες βαςάζονται· διὸ καὶ τὸ τῶν αἰσθήσεων ὄμμ' ἀποβάλλουσιν. Ἐκεῖνος τὴν Καλυψὼ κενοδοξίαν τῆς αὐτȣ̃ διαγωγῆς ἀνάξιον ἡγεῖται, καὶ τὴν μαγκανεύσασαν φιληδονίαν Κίρκην βιάζεται· καὶ τὴν τῶν Σειρήνων κολακείαν παρέρχεται· ἔγνω τὰ τοῦ ᾅδȣ καταχθόνια· ἔγνω τὰ τῆς θαλάττης βάθη καὶ τὰ Πρώτεια μαντεύματα· οὐ τὸ τοῦ λωτȣ̃ λίχνον κατασχεῖν τοῦτον δύναται· τὰ τῆς Χαρύβδιος πλεονεξίας ἀποφεύγει ῥοφήματα· τῶν τῆς Σκύλλης σκυλλάκων ὠμότητος καὶ ἅρπαγες καὶ ἀδικίας ἀποκλίνει· τὴν τάξιν ὑπερβαίνει τῆς φύσεως· ἔκ τε θνητȣ̃ ἀθάνατος γίνεται. Ἔςιν ἔτι δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ποσειδῶνα νοεῖν τὴν ἐνεργητικὴν καὶ παθητικὴν ποιότατα· οἷον, θερμότητα καὶ ὑγρότητα· ὁ γὰρ ἀτρέςως κατὰ λόγον ἐνεργεῖν καὶ πάσχειν εἰδὼς, οὗτος καὶ τὰ τȣ̃ ἀλόγȣ πάθη νικᾷν οἷός τε.

V. 3. πολλῶν δ' ἀνθρώπων οἶδεν ἄςεα καὶ νόον ἔγνω.

Τὸν ἐν τούτῳ τῷ βίῳ πλανώμενον, οὐχ ὥς περ τὰ ναυάγια ἔνθεν κἀκεῖθεν ὑπὸ τῶν ἀνέμων καὶ κυμάτων δεῖ φέρεσθαι, μή τι παρὰ τὴν πλάνην καὶ τὸν πόνον κέρδος κομίζοντα· ἀλλ' ἐκ ταύτης τὴν τῶν ὄντων γνῶσιν καὶ τὴν καρτερίαν ὡς ἀθλητὴν γενναῖον ἀποίσεσθαι· ἵνα λαμπρῶς ἀναῤῥηθεὶς, νικητὴς τὴν αὐτȣ̃ κεφαλὴν τὸν τῆς εὐδαιμονίας περιθήσηται ςέφανον. Οὐ μόνον δὲ τὰς τειχήρεις πόλεις ἄςεα νοεῖν δεῖ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀνθρώπινα σώματα· φημὶ δὴ τȣ̀ς διδασκάλȣς, ὧν καὶ τὴν γνῶσιν τῇ διδαχῇ ἐῤῥανίσατο· δεῖ γὰρ εἰς πολλȣ̀ς φοιτᾷν διδασκάλȣς τὸν εἰς ἄκρον τῆς ἀρετῆς

ἀφικέσθαι βȣλόμενον· διὸ ἀνθρώπων ἔφη, οὐ βροτῶν ἢ θνητῶν, ἀλλὰ τῶν τὰ ἄνω καὶ ὑψηλὰ ὁρώντων καὶ θεῖα θεωρούντων, τῶν δὲ γεηρῶν παρορώντων.

V. 4. πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα· ὃν κατὰ θυμόν.

Πόντον φησὶ τὸν παρόντα βίον, ἄστατον ὄντα καὶ ῥευστόν· καὶ τῇ τύχῃ παίγνιον ὑποκείμενον. Πολλὰ δὲ πέπονθεν ὁ τοιοῦτος τῷ πηλίνῳ δεδεμένος σώματι· οὐ γὰρ σώφρονες καὶ συνετοὶ ἐκ βρέφους ὑπάρχομεν· ἀλλὰ τῶν ἀλόγων κατ' ȣδὲν τοῖς πάθεσι διαφέρομεν. Τὸν νοῦν δαμάσαι τὰς ἀλόγους ὁρμὰς βȣλόμενον, πονῆσαι δεῖ καὶ ἱδρῶσαι καὶ ἀλγῆσαι πολλαχῶς καὶ πολλάκις· ἐν μεθορίῳ γὰρ τοῦ λογικοῦ καὶ ἀλόγȣ ἡμᾶς ἡ φύσις ἐνέθηκεν· καὶ ὁ τελέως λογικὸς γενέσθαι βουλόμενος, τῷ ἀλόγῳ πολλάκις μαχήσεται· ὁ δὲ μαχόμενος ἰδίῳ πόνῳ καὶ κινδύνῳ μάχεται· διό φησιν, ὃν κατὰ θυμόν· οὐ γὰρ κατὰ τὸ σῶμα, ἀλλὰ κατὰ τὴν ψυχὴν τοῦ ἄλγους ᾐσθάνετο, βιαζόμενος χωρισθῆναι τȣ̃ σώματος, καὶ πρὸς τὸ πρῶτον ἐφετὸν ἀφικέσθαι· ἐκείνη γάρ ἐστιν ἡ ποθȣ̃σα καὶ λυπουμένη· καὶ διὰ τȣ̃το τὸ, ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν κυρίως προσέθηκεν· ἀντὶ γὰρ τῶν σωματικῶν καὶ φθαρτῶν ἡδονῶν, τὴν τῆς ψυχῆς ἀφθαρσίαν ἄχραντον κατήλλαξε· καὶ πάντα δοὺς καὶ πολλὰ μογήσας ἵνα τὴν ψυχὴν ἤδη προσανακτήσηται. Ὁ γὰρ τοῦ ἀγαθȣ̃ ἐφιέμενος, πάντας εἰ δύναιτο ἀγαθοὺς ἂν ἐποίησε· διὸ ὁ τῆς ὀρθῆς καὶ θείας πολιτείας ἡμέτερος εἰσηγητὴς καὶ Θεοῦ λόγος, μεγάλην φησὶ χαρὰν γίνεσθαι ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι· Πολλὰ τοίνυν πέπονθεν ὁ Ὀδυσσεὺς, ὁ σεύων καὶ διώκων τὰς ὀδύνας, τὴν ἰδίαν ἄτρωτον τηρῆσαι ψυχὴν τοῦ πολυταράχου τούτου βίου κλύδωνος βουλόμενος· καὶ τοὺς ἑταίρους ἀπὸ τῆς πεπλανημένης ὁδȣ̃ ἐπιστρέψαι ποιήσας.

V. 6. ἀλλ' οὐ δ' ὣς ἑτάρȣς ἐῤῥύσατο, ἱέμενός περ.

Εἰ καὶ τῆς σωτηρίας πάντων ὡς τῆς ἰδίας ἐφίετο καὶ ὑπὲρ ταύτης ἤλγει, ἀλλ' οὐκ αὐτὴν μέχρι τέλους τηρῆσαι ἠδυνήθη· δεῖ γὰρ ἕκαστον παρ' αὐτοῦ φέρειν καὶ τὸν ἴδιον πόνον ὑπὲρ τῆς ἰδίας σωτηρίας· καὶ μὴ ἄλλους προσδοκᾶν περιποιῆσαι αὐτῷ ῥαθυμοῦντι τὴν μακαριότητα· ἀγὼν γὰρ ὁ παρὼν βίος καὶ θάλαττα περικίνδυνος· καὶ ὁ ῥαστωνευόμενος καὶ τρυφῶν, οὔτε στεφανοῦται, οὔτε φεύγει τὸν ἴδιον ὄλεθρον· οὐ γὰρ κακοῦ τινος αἴτιον τὸ θεῖον γίνεται πώποτε, καλοῦ δ' ἀεί· οὐ βιάζει δ' ὅμως, ἀλλ' αὐτεξούσιον τῆς τοῦ ἰδίου ἀγαθοῦ προαιρέσεως ἕκαστον ἀφίησι.

V. 8. - 9. νήπιοι οἳ κατὰ βοῦς ὑπερίονος ἠελίοιο
ἤσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ

Νηπίους λέγει τοὺς φαύλους· οἱ γὰρ κακοὶ ὑπὸ τοῦ πάθους τυφλώττοντες, τὸν σκοπὸν καὶ τὸ τέλος τῆς οἰκείας πράξεως κακὸν ὑποτίθενται· διὸ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ἠθικοῖς φησιν· οὐδεὶς κακὸς φρόνιμος. Πῶς γὰρ φρόνιμος, εἴ γε τὸ οἰκεῖον ἀγαθὸν οὐ γινώσκει; βοῦς δέ φησι τὰς ἡμέρας τοῦ βίου· ὁ γὰρ βοῦς γεωργικόν ἐστι ζῶον· καὶ πρὸς φορὰν καρπῶν αὐτῷ χρώμεθα· οὕτω καὶ ταῖς ἡμέραις τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰόντος ἡλίου εἰς τὸ ἐνεργεῖν τὰς κατ' ἀρετὴν πράξεις, αἷς λαμπρυνόμεθα καὶ τῷ αὔλῳ φωτὶ προσεγγίζομεν, χρώμεθα· τούτου γὰρ ἕνεκα ἡμᾶς ἡ φύσις καὶ τὸ θεῖον ἐδημιούργησεν· ἣν δὲ ταῖς τῶν ἀλόγων ὁρμαῖς καὶ τοῖς πάθεσι σπουδάζομεν, τὰς ἡμέρας ἡμῶν καὶ τὰς πράξεις ὡς λάχανα καὶ κρέατα βοῶν κατεσθίομεν· καὶ τὸ τοῦ ἡμετέρου βίου τέλος, κόπρος καὶ σαπρία γενήσεται, ἡμεῖς τε σκώληκες τετυφλωμένοι μετὰ τὴν τοῦ σώματος ἀνάλυσιν μένομεν· καὶ πρὸς τὴν ἄνω πατρίδα οὐκ ἀφιξόμεθα· οὐ δὲ τὸ νόστιμον ἦμαρ καὶ τὸ τηλαυγὲς οὐράνιον φῶς θεασόμεθα· τῶν γὰρ ἀναξίων ὡς ἀπὸ τῶν μὴ διαφανῶν λίθων ἀφαιρεῖται ἡ ἔλλαμψις.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἐν Ὀδυσσείᾳ προθέσεως τὸ κατὰ δύναμιν ἡμῖν εἴρηται· περιγράφει γὰρ ἐν ταύτῃ ὁποῖον εἶναι δεῖ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τὸν ὄντως ἐν θεωρίᾳ σχολάζοντα καὶ τὴν εὐδαιμονίαν κτησόμενον, ἀνδρεῖον δηλονότι καὶ γενναῖον πεφυκότα, ἵνα τὰ φοβερὰ καὶ πολύπονα τῶν ἄθλων ἐκτελέσῃ· καὶ τοῦτον ἠσκημένον τὰ μάλιστα ἐν πολλοῖς θεωρήμασι καὶ ἀκούσμασι, περιγενόμενόν τε τῆς ῥᾳςώνης καὶ τοῦ θυμοῦ· τῆς πλεονεξίας δυσμενῆ, καὶ τὴν ἁρπαγὴν καὶ ἀδικίαν καὶ βίαν ὡς φοβερώτατα φεύγοντα· τὴν κενοδοξίαν ἀποστρεφόμενον, καὶ τὴν φιληδονίαν μισήσαντα· τὴν κολακείαν φυγόντα, καὶ τὴν λιχνείαν παρειδόντα· καὶ τὴν τῶν ὄντως ὄντων γνῶσιν κτησάμενον· καὶ οὕτω μνηςηροφόνος ὁ τοιοῦτος κληθήσεται· καὶ τὴν σωματικὴν φύσιν ὑπερβὰς, τὰ ὑπὲρ φύσιν θαυματȣργεῖν τηνικαῦτα δυνήσεται, καὶ ἃ τῇ φύσει γενέσθαι ἀδύνατα, τούτȣ βουλομένȣ ῥᾷςα γενήσεται, καὶ τὸ λοιπὸν θεὸς ἀλλ' οὐκ ἄνθρωπος ἔτι κληθήσεται.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ ΠΑΝΟΠΛΙΑΝ ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΗ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Il. λ'. 17.-18. Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκεν καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας.

Πᾶς ἀριθμὸς μονάδος κατέχει καὶ πᾶν τὸ παράγον τȣ̃ παραγομένου κρεῖττον· εἰ οὖν τὰ ἀριθμητὰ ἀπό τινος μονάδος παράγεται, δῆλον, ὅτι τȣ́των κρείσσων ἡ μονὰς, ἐξ ἧς παράγονται· ἐκείνη γὰρ ἑνοειδὴς, ταῦτα δ' ὁμοειδῆ· κἀκείνη μὲν τὸ ἀρχέτυπον· ταῦτα δ' ἐκείνης ἀπεικονίσματα. Ἐπεὶ οὖν καὶ αἱ ἡμέτεραι ψυχαὶ ἀριθμηταὶ καὶ ὁμοειδεῖς

τῆς μονάδος μετέχουσιν, ἐξ ἧς καὶ παράγονται, φημὶ δὴ τὰς νοερὰς ψυχὰς τὰς εἰς ἀριθμὸν καταχθείσας καὶ εἰς ὕφεσιν, ὥστε ἐκείνη μὲν ἐστιν ἑνοειδής, αὗται δ' ὁμοειδεῖς· ἐκείνη ἀσώματος, αὗται μετὰ σώματος· καὶ εἰ παράγονται ἐκ δυνάμεώς τινος πρακτικῆς, εἰκότως παράγονται, καὶ ἐκ ἄνευ νοητῆς προόδου τε καὶ κινήσεως. Ἐν μὲν οὖν τῇ τῆς Ἰλιάδος προθέσει τὸν Ἀγαμέμνονα ἀντὶ τῆς νοερᾶς ψυχῆς ἐλάβομεν· ἐνταῦθα δὲ, λαμβάνει τὸν αὐτὸν ὁ ποιητὴς, ἀντὶ παντὸς ἀνθρώπου τελείου καὶ βελτίστου· τοῦτο γὰρ ἔν τε τῇ Ἰλιάδι καὶ τῇ Ὀδυσσείᾳ προτίθεται· τουτέστι τὸν ὄντως τέλειον καὶ ἀληθῶς ἄνθρωπον, ἔκ τε φθορᾶς εἰς ἀφθαρσίαν παραγενόμενον· ἐπεὶ δὲ τὸ τὸν ἄνθρωπον ποιοῦν ἡ νοερὰ ψυχή ἐστιν, ἐκ ταύτης ἄρχεται· αὕτη γὰρ ἐκ τῆς ἑνοειδοῦς καὶ ἀσωμάτου παραγομένη, καὶ εἰς ἀριθμὸν καὶ σῶμα ἐρχομένη, κινητικὴν ἐξ ἀνάγκης προλαμβάνει δύναμιν· ἥνπερ αἱ κνημῖδες σημαίνουσι· λέγω δὲ νοητικὴν καὶ ἁρμώδιον τῇ ἐν σώματι καταδύσῃ ψυχῇ νοερᾷ· ὃ σημαίνει τὰ ἐπισφύρια· οὖσα γὰρ μετὰ σώματος οὐ ταὐτὸν τῇ χωρὶς σώματος νοεῖν δύναται.

V. 19. - 20. δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
τόν ποτέ οἱ Κινύρας δῶκε ξεινήϊον εἶναι.

Μετὰ τὸ πραχθῆναι ἀπὸ τῆς ἑνάδος καὶ ἀσωμάτου νοερᾶς ψυχῆς τὴν μετὰ σώματος γενομένην, εἶδος ἕτερον παρὰ τὴν μονάδα ψυχῆς ἀναφαίνεται οἷον ὕφασμα· τουτέστι σώματος συναφείας δύναμιν φέρον· ὅπέρ ἐστιν ὁ θώραξ· δηλοῖ γὰρ τὸ σύνθετον καὶ τὸ ἀριθμητὸν, καὶ τὸ ἔγχρονον· ἔστι τοίνυν ὁ θώραξ, αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. ὅ περ ὁ Κινύρας, τουτέστιν ἡ πρακτικὴ δύναμις καὶ κινητικὴ ἐκ τῆς μονάδος εἰς ἀριθμὸν ἔδωκε καὶ ὕφεσιν· διὸ οὐ μόνον τὴν πρακτικὴν καὶ κινητικὴν δύναμιν ὁ Κινύρας δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ τὴν ὕφεσιν· τὸ γὰρ κινύρεσθαι, τὸ μετὰ ἤχου κλαίειν σημαί-

νει. Οὗτος τοίνυν ὁ Κινύρας τῷ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος ἀνθρώπῳ, ὅν φησιν Ἀγαμέμνονα, τὸ τῆς λογικῆς ψυχῆς εἶδος ἐδωρήσατο· καὶ ποῦ ἀνέθηκεν αὐτὸς περὶ στήθεσιν· οἷον περὶ τὰς φρένας· τὸ γὰρ λοιπὸν τοῦ ἡμετέρου σώματος, οἷον τὰ σκέλη, κατ' οὐδὲν τῶν ἀλόγων διαφέρει, διὸ καὶ Κένταυρον τὸν ἄνθρωπον ἀνέπλασαν οἱ ποιηταὶ, ἐξ ἀλόγου καὶ λογικοῦ συνιστάμενον· δέδωκεν οὖν τὸ εἶδος τῆς ψυχῆς ὡς ξένιον καὶ δῶρον· οὐ γὰρ τῇ ἡμετέρᾳ ἀρετῇ τοῦτο τούτου χαρίσματος γεγόναμεν ἄξιοι· ὅπερ συνάδει τῷ τοῦ Μωϋσέως, ἐνεφύσησεν εἰς αὐτὸν πνοὴν ζωῆς· καὶ τῷ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον·

V. 21. – 2. πεύθετο γὰρ Κύπρον δε μέγα κλέος, οὕνεκ' Ἀχαιοὶ
ἐς Τροίην, νήεσσιν ἀναπλέεσθαι ἔμελλον.

Αὕτη τοίνυν ἡ πρακτικὴ δύναμις τῆς ἐνοειδοῦς ψυχῆς νοερᾶς ἤκουε καὶ ἐγίνωσκε τοῦτο τὸ εἶδος τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, μέγα κλέος οἰόμενον τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει εἰς τὴν Κύπρον, τουτέστιν εἰς τὸν θεῖον ἔρωτα ἐρχόμενον· ἣν γάρ τις ἐν τούτῳ τῷ τρόμου καὶ φόβου κατάπλεῳ βίῳ μετ' ἀρετῆς βιώσῃ, μέγα κλέος καὶ δόξαν ἄφθαρτον εἰς τὴν τῶν μακάρων χώρας μετὰ τὴν τοῦ σώματος ἀπαλλαγὴν κομίσεται· διὸ τὸ Κύπρον δε, οὐχ ὥς τινες ἐξηγοῦνται ἀντὶ τοῦ, ἐκ Κύπρου ἐπεύθετο ὁ Κινύρας, ἀλλ' ἐς τὴν Κύπρον τουτέστιν ἐρχόμενον σημαίνει. Κύπρον τοίνυν νόει τὴν τῶν μακάρων εὐδαιμονίαν φιλτάτην οὖσαν καὶ ἐρασμιωτάτην· ὅθεν καὶ Κυπρογενῆ τὴν Ἀφροδίτην ὠνόμασαν· γινώσκων τοίνυν ὁ Κινύρας τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν χάος οὖσαν καὶ σύγχυσιν, ὃ δηλοῖ τὸ Ἀχαιοὶ, πλέουσαν καὶ βιώσασαν ἐν ταῖς τρικυμίαις καὶ ζάλαις τῆς ἀβεβαίου καὶ δείματος κατάπλεων τύχης, ἥν φασι Τροίην, δέδωκεν αὐτῇ τὸ εἶδος τῆς νοερᾶς ψυχῆς· ἵνα τούτῳ οἰακοστροφῆται ὁ ἄνθρωπος·

V. 23. τούνεκά οἱ τὸν δῶκε χαριζόμενος βασιλῆϊ.

Τέτε ἕνεκα δέδωκε τὴν νοερὰν ψυχὴν τῷ ἀνθρώπῳ χάριν ποιῶν, ἵνα μὴ ὡς τὰ ἄλογα ὑπὸ τῆς τύχης τούτου τοῦ πολυταράχου βίε καταποντισθῇ, καὶ εἰς φθορὰν διπλάσιον τοῦ ἐν ζόφῳ χρόνε λαμβάνῃ· φωτιζομένη τηνικαῦτα ἱκανὴ γίγνεται τῆς ἀπαθείας καὶ τῆς καθάρσεως· καὶ τρία ἔτη καθαρθεῖσα καὶ μυηθεῖσα τὰ ἀπόῤῥητα, ἀποδύεται πᾶν τὸ γήϊνον ὡς ὄφις ἀνανεάζουσα· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ,

V. 26. - 8. κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὸν
τρεῖς ἑκάτερθ', ἴρισσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
ἐν νέφεϊ ςήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων·

Λέγει δὲ ταῦτα τὰ τρία ἔτη τῆς καθάρσεως κυάνεα, διὰ τὰ ἀπόῤῥητα καὶ ἄδυτα τοῖς πολλοῖς· ὡς τὸ, a) καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ· λέγει δὲ δράκοντας ὡς εἴρηται διὰ τὴν ἀπόδυσιν τοῦ ἀχθηροῦ, καὶ τὴν ἀνανέωσιν καὶ τὴν τελείαν φρόνησιν· ὁ γὰρ τρία ἀριθμὸς ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τέλος ἔχων, τέλειος κατὰ τοῦτο λέγεται· οὗτοι δὲ ταῖς ἴρισι παρεικάζονται, τὸ τρισσὸν ἄνθος τῆς ἀνθρωπίνης μαθήσεως καὶ τελειώσεως φέροντες· τά τε παρεληλυθότα ὁρῶντες καὶ τὰ ἐνεςῶτα καὶ μέλλοντα καὶ τέρας τοῖς ἀνθρώποις, οἱ οὕτω τελεσθέντες, ὑπάρχουσι. Σημείωσαι, ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ, μετὰ τοῦ μέλανος τὸ κυάνεον ἔλαβεν· μετὰ δὲ τὸ μβ' ἔτος μόνον κυάνεον ἔφη· τουτέςιν αἰθέριον, καθαρόν· δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι μόνον τὸ τῆς ψυχῆς εἶδος ἐνταῦθα λαμβάνει μηδὲν πρὸς τὸ σῶμα περισκοπῶν· δείκνυσι δὲ διὰ τοῦ θώρακος τὴν αὐτῇ προσήκουσαν ἐνέργειαν. Καὶ τίνος ἕνεκα τὸν ἐνταῦθα βίον παρὰ τῆς θείας φύσεως ἀπεκληρώσατο μετὰ σώματος; ἵνα καθαρθῇ δηλονότι καμῦσα πολλὰ διὰ τὴν πρὸς τὸ σῶμα ἔφεσιν καὶ ῥοπὴν τῦ χείρονος

a) Psal. 17. v. 12.

πλημμελήσας. Δύναται δὲ καὶ ἄλλως νοηθῆναι· ὁ τῷ Ἐμπεδοκλεῖ καὶ τοῖς Πυθαγορείοις παραλείπω· οἱ λόγῳ τινὶ καὶ συνθέσει ἢ ἀριθμῷ τὰ πάντα γεννῶσιν· ὥς φησιν Ἐμπεδοκλῆς a) περὶ τοῦ ὀςῦ·

ἡ δὲ χθὼν ἐπίηρος ἐν εὐςέρνοις χαόνοισι
τὰ δύο τῶν ὀκτὼ μοιράων λάχε νήςιδος αἴγλης,
τέσσαρα δ' Ἡφαίςοιο, τὰ δ' ὀςέα λευκὰ γένοντο.

Οὕτω καὶ Ὅμηρος εἰς με' μοῖρας ἢ λόγους διαιρῶν τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν, τὰς μὲν δέκα τῇ φυτικῇ δίδωσιν, ἃς διὰ τὸ εἰδήσεως ἐςερεῖσθαι, μέλανος κυάνοιο ἔφη· τὰς δὲ δώδεκα τῇ αἰσθητικῇ· οὓς διὰ τὴν τῆς αἰσθήσεως εἴδησιν τῷ χρυσῷ, τουτέστι τῷ ἡλίῳ, ἀπονέμει· τοὺς δ' εἴκοσι τῷ κασσιτέρῳ, τουτέςι τῇ λογικῇ, καὶ τῷ Διὶ ἀνήκοντας· τὰς δὲ τρεῖς ἐνεργείᾳ τῷ νῷ, ὡς χωρὶς τοῦ σώματος ἐνεργεῖ· διὸ καὶ τέρας αὐτούς φησι· Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν κνημίδων καὶ τοῦ θώρακος.

V. 29.-31. ἀμφὶ δ' ἄρ ὤμοισι βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἧλοι
χρύσειοι πάμφαινον· ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
ἀργύρεον, χρυσέοισιν ἀορτῆρεσσιν ἀρηρός.

Ἐπεὶ οὖν δέδωκε τῷ ἀνθρώπῳ ὁ Κινύρας, τουτέςιν ἡ πρακτικὴ δύναμις, τὴν νοερὰν ψυχὴν, δέδωκεν αὐτῷ καὶ τὸ προσῆκον αὐτῇ ὄργανον ὅπως δι' αὐτοῦ ἐνεργῇ· ἔςι δὲ τοῦτο ὁ προσφορικὸς λόγος, ᾧ μανθάνει καὶ διδάσκει· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ξίφος· ὥς περ γὰρ ἐκεῖνο τὰ συνεχῆ καὶ ἀδιόριςα διαιρεῖ καὶ διορίζει, οὕτω καὶ ὁ λόγος τὰ τῆς ψυχῆς νοήματα καὶ πάθη διόριζει διὰ τοῦ θώρακος καὶ τῆς τραχείας ἀρτηρίας φερόμενος· ἐν γὰρ ταῖς φρεσὶν ἐνδιαθέτως σχηματίζεται· ἄνευ δὲ πνεύματος οὐ προφέρεται· ἐνδύεται γὰρ ὥς περ κουλεὸν, τὸ ὑγρὸν πνεῦμα εἰς προφορὰν, ὃ τῷ ἀργύρῳ

a) Cf. editionem Frid. Sturzii Lipsiae 1805. p. 522. v. 208. seqq.

τουτέςι τῇ σελήνῃ παρείκασε διὰ τὴν τιμὴν, καὶ τὴν χρῆσιν· οὐδὲν γὰρ λόγου χρησιμώτερον ἐν ἀνθρώποις καὶ τιμιώτερον, καὶ διὰ τὴν ὑγρότητα τοῦ πνεύματος, καὶ τὸ μεταβλητικὸν καὶ τρεπτὸν τῆς διαλέκτου· ἀεὶ γὰρ τῷ χρόνῳ κινεῖται καὶ ξένη γίγνεται πᾶσα διάλεκτος, καὶ διὰ τὸ φωτιςικὸν τοῦ λόγου· δείκνυσι γὰρ καὶ φαίνει τῆς ψυχῆς τὰ νοήματα. Ὁ δ' ἀορτὴρ καὶ ἡ ἧλος οἱ χρυσεῖοι, τὴν τῶν σημαινομένων σύνθεσιν καὶ αὐτὰ τὰ σημαινόμενα πράγματα δηλοῦσι· διὸ καὶ χρυσοὺς ἐκάλεσε· πᾶς γὰρ προφορικὸς λόγος εἰ καὶ περὶ θεολογίας διδάσκει, ὡς περὶ φυσικῶν πραγμάτων τὰς ὁμοιώσεις καὶ τὰ παραδείγματα λαμβάνει ἀντὶ τῶν ὑφ' ἥλιον πραγμάτων, καὶ τῶν ὑπὲρ αὐτῶν νοημάτων· προφέροντες γὰρ, ἀνάγκη λαβεῖν τι σωματικὸν εἰς δήλωσιν τοῦ λεγομένȣ. Καὶ μέχρι τούτου τὰ περὶ τῆς ψυχῆς μόνης διήκει μὴ συλληφθέντος τοῦ σωματικοῦ πόνȣ, τουτέςι τῆς πρακτικῆς· ἐντεῦθεν δ' ἄρχεται τȣ̃ συνθέτȣ οἷον τῆς ἠθικῆς, λέγω τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς, ἡ δίχα σωματικȣ̃ καμάτȣ οὐ κατορθȣ̃ται· οὐ μόνον γὰρ τȣ̃ πράττοντος σώματος καμάτȣ δεῖται, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκτὸς σωμάτων, οἷον χρημάτων καὶ πειρασμῶν· διό φησι,

V. 32 - 3. ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην, πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν,
καλὴν, ἣν περὶ μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν·

Ἐπεὶ οὖν ἡ πρακτικὴ λέγω δ' ἠθικὴ ἀρετὴ οὐχ ἧττον τῶν ψυχικῶν ἀρετῶν δεῖται τῶν τοῦ σώματος, εἰκότως ἑκάτερον τὸ σῶμα φημὶ καὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸ πράττειν τὰς κατ' ἀρετὴν ἐνεργείας τῷ ἀνθρώπῳ δίδωσι· διὸ κυρίως τὸ ἀμφιβρότην προσέθηκεν· ἀμφότερον γὰρ τὸν ἄνθρωπον δηλοῖ τὸν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συγκείμενον· καὶ ὅρα τὸ κατεςιβασμένον τῶν ἐπιθέτων ἁρμοδίων ȣ̃των ἁπάντων· τῷ πρακτικῷ, Πολυδαίδαλον· δεῖ γὰρ αὐτὸν ἐν τοῖς πράγμασιν

ἐμπειρότατον εἶναι· καὶ τὰ τοῦ Δαιδάλου μὴ ἀγνοεῖν· καταγινόμενος γὰρ ἐν τοῖς μερικοῖς καὶ μεταβαλλομένοις ὁ πρακτικὸς καὶ αὐτὸς συνεχῶς πρὸς τὸ κατὰ λόγον ἁρμόζον μεταβάλλεται· ποτὲ μὲν παρακαλῶν, ποτὲ δὲ δεόμενος, ἄλλοτε ἀπειλῶν, ὀργιζόμενος, τιμωρῶν, οἰκτείρων, φεύγων, διώκων, ὑπερδαπανῶν, φειδόμενος. Θοῦριν· ἀεὶ γὰρ μάχεται τοῖς ἀλόγως συμπίπτουσι τῶν πραγμάτων· διὸ δεῖ τοῦτον ὁρμητικὸν εἶναι καὶ ἄοκνον, καὶ ὀξύτατον ἐν τοῖς κατεπείγουσι. Καλήν· οὐ μὴν ἀλλὰ, καὶ ἔντιμον εἶναι δεῖ καὶ κόσμιον· ἵνα μᾶλλον ὑπείκωσιν αὐτῷ οἱ ὑπ' αὐτοῦ διοικούμενοι· εἰ γάρ ἐστιν αἴσχιστος καὶ κακοείμων, εὐκαταφρόνητος γίγνεται· εἰκεῖα τοίνυν τῷ πολιτικῷ τὸ, ἀμφιβρότην, πολυδαίδαλον, θοῦριν, καλὴν τὰ ἐπίθετα προσελήφθησαν· – ἣν περὶ μὲν δέκα κύκλοι χάλκιοι ἦσαν· – τὸν χαλκὸν ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ σιδήρου λαμβάνει, ὡς καὶ μετ' ὀλίγον ἐρεῖ – δοῦρα κεκορυθμένα χαλκῷ.

V. 34. ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐείκοσι κασσιτέροιο
λευκοί·

Δέκα καὶ εἴκοσι τριάκοντα ὁμοῦ γίγνονται· τριάκοντα τοίνυν ἔτη τὸν πολιτικὸν ἀσκεῖν καὶ θεωρεῖν δεῖ· καὶ τὸ μὲν τρίτον τοῦ χρόνου ἐν τοῖς πολεμικοῖς καὶ πρακτικοῖς, τὸ δὲ λοιπὸν ἐν θεωρείᾳ μὴ συνεχεῖ, ἀλλ' ἐκ διαλείμματος· οὐ γὰρ ἐῶσι τὰ πολιτικὰ πράγματα καὶ οἱ θόρυβοι συνεχῶς ἡσυχάζειν καὶ θεωρεῖν· ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ πράξει ὡς ὑποκειμένῳ καὶ οἱ χρόνοι τῆς θεωρίας ὡς κόσμος καὶ ποικίλματα κατεστίχθησαν· ἄνευ γὰρ θεωρίας οἱ πολιτικοὶ θηρία μᾶλλον ἢ πολῖται ῥηθεῖεν ἄν· δεῖ οὖν τὸν τοιοῦτον ἐν τοῖς ὅπλοις καὶ ταῖς πολιτικαῖς τῶν πράξεων, ἔν τε τῇ θεωρίᾳ τριάκοντα ἔτη συνεχῶς ἀσκοῦντ' ἀναλῶσαι, ἵνα τελείως τὴν πολιτικὴν καὶ βασιλικὴν ἕξιν κτήσηται· εἶθ' οὕτω τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου αὐτοῦ ἐστιν τοῖς μὴ ὁμοίως ἠσκημένοις σκότος· οὐ γὰρ δύναν-

ται κατανοῆσαι τὰ αὐτοῦ βουλεύματα· διὸ ὥς περ Γοργὼ βλοσυρῶπιν φρίττουσι καὶ δειμαίνουσι καὶ φοβοῦνται· ὃ δηλοῖ τὸ,

V. 36. - 7. τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο,
δεινὸν δερκομένη· περὶ δὲ δεῖμός τε φόβος τε.

Ὁ οὕτω τοίνυν ἐξησκημένος πολίτης τοῖς πολεμίοις καὶ φαύλοις φόβος ἐστὶ καὶ δεῖμος, καὶ τῇ ὁράσει δεινὸς οὐδενὸς τούτων λανθάνοντος.

V. 38. - 40. τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμὼν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ
κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
τρεῖς ἀμφιστεφέες, ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυῦιαι·

Ἡ τιμή ἐστιν ἡ ἀνέχουσα τὸν πολιτικόν· τοῦτο γὰρ αὐτῷ μισθός· τοὺς δὲ παρὰ τοῦτο ζητοῦντας, τυράννους φησὶν Ἀριστοτέλης· ἀντὶ τιμῆς οὖν ὁ ἀργύρεος τελαμὼν τῷ ποιητῇ προσελήφθη· μᾶλλον γὰρ τοῦ χρυσοῦ τῷ πλήθει πολυχρηστότερος ἐστὶν ὁ ἄργυρος καὶ τιμιώτερος· ὡς καὶ ἡ σελήνη τοῦ ἡλίου ἡμῖν τιμιωτέρα· ἐκεῖνος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὴν ὄψιν προσβάλλειν εἰς αὐτὸν, καὶ διὰ τὸ συνεχῶς κινεῖσθαι, ὥς περ ἡ σελήνη· τὰ γὰρ ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ καὶ συνεχεῖ μεταβολῇ, τῇ γαλήνῃ δέδωται· ἀεὶ γὰρ κἀκείνη μεταβάλλεται· ἐν αὐτῷ οὖν τελαμῶνι ὁ δράκων ἐλέλικτο· τουτέστιν ἡ φρόνησις· φρόνιμος γὰρ ὁ δράκων ἀεὶ φυλάττων τὰ τοῦ σώματος κύρια· καὶ εὔστροφον τὸ ἑρπετὸν κύκλωθεν καὶ λεῖον· νεάζει τε τὸ παλαιὸν τῆς κακίας δέρμα ἀποδυόμενον. Ἐν μὲν οὖν τῇ θεωρίᾳ τρεῖς ἔλαβε τελείους τοὺς δράκοντας, τὰ μέλλοντα, τὰ ἐνεστῶτα, τά τε παρεληλυθότα σαφῶς εἰδότας καὶ διακεκριμένως· ἐν δὲ τῇ πολιτικῇ οὐχ οὕτω τελείως, ἀλλ' ἤδη ὁρᾷν ἀρχόμενον τὸν πολίτην· διὸ ἓν μὲν τὸ σῶμα τοῦ δράκοντος, τρία δὲ τὰ κάρη· οὐ δ' ἔτι τὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ βίου καὶ τοῦ μέσου καὶ τοῦ τελείου τέλειον ἄνθος ὡς τὴν ἶριδα φέροντα· ὅθεν ξυμβαλεῖν ἡμῖν δίδωσιν ὅτι ὅπου ἡ πολιτικὴ τελευτᾷ ἡ θεωρία ἄρχεται· οὐ γὰρ τελείως θεω-

ρεῖν τις κατὰ τὴν τάξιν τῆς φύσεως δύναται, εἰ μὴ πρότερον τὴν ἠθικὴν ἀρετὴν ὀρθῶς καὶ μετὰ λόγον πράξας ἐξασκήσειε· τότε μὲν ὀρθῶς ἔγνω τὰ ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ, τὰ οὐράνια σώματα καὶ τὰς ἀσωμάτους οὐσίας, ἤδη τοῦ σώματος τοῦ ἀφεπιοῦς κατ' ὀλίγον ἀπαλλαττόμενος· καὶ ὄντως κεφαλὴ καὶ νοῦς κατὰ τὸ προσῆκον τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει γιγνόμενος. Εἰ δὲ καὶ χριστιανικώτερόν τις τὸ λεγόμενον σκέψαιτο, τότε τῆς θεότητος τὰς τρεῖς ὑποστάσεις νοεῖν ὁ ἄνθρωπος δύναται· τὴν πρακτικὴν δηλονότι, τὴν δημιουργικήν, καὶ τὴν τελειοτικήν. καὶ ταῦτα μὲν ἀρκεῖ περὶ τῆς ἀσπίδος.

V. 41. - 2. κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο, τετραφάληρον,
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευε.

Δεῖ τοίνυν τὸν ἀγαθὸν πολίτην τὸ προφυλακτικὸν ἔχειν καὶ τὸ φιλικόν· τοιοῦτον γὰρ τὸ ζῷον ὁ κύων, ἐξ οὗ ἡ κυνέη κατασκευάζεται· καὶ ὁρᾷν τὰ πρόσθε καὶ ὄπισθε, τὰ ἔσω καὶ τὰ ἔξω τοῦ ποιμνίου· τά τε τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς, καὶ τοὺς φίλους καὶ πολεμίους, καὶ σπουδαίους καὶ φαύλους, ὃ δηλοῖ ἀμφίφαλον· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἑδραῖον τὸν αὐτὸν εἶναι καὶ τέλειον· καὶ μὴ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα τὶ λελωβημένον· ὃ δηλοῖ τὸ τετραφάληρον. Ὁ γὰρ τέσσαρα ἀριθμὸς ἐν αὐτῷ συναριθμούμενος ἀποτελεῖ τὸν δέκα ὅς ἐστι πάντων τῶν ἀριθμῶν τὸ τέλος· μέχρι γὰρ δέκα πρόεισι πᾶς ἀριθμός, καὶ αὖθις ἄρχεται· ὡς τέλειον τοίνυν τὸ τετραφάληρον εἴρηκε· διὸ καὶ οἱ Πυθαγόρειοι τὸν τέσσαρα ὤμνυον· – μὰ τὸν τετρακτὰν παγὰν ἀεννάου φύσεως λέγοντες· ὁμοίως καὶ τὸν Ἑρμῆν τετράγωνον ἐποίουν τὸ πάλαι, δηλοῦντες τὸ σταθερὸν τοῦ λόγου καὶ βέβαιον. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ἵππουριν ἐπίθετον, οὐ τυχόντως παρείληπται· δηλοῖ γὰρ τὸν αὐτὸν καὶ πολεμικὸν εἶναι, τουτέστιν ἀνδρεῖον πεφυκότα

τοῦτο γὰρ τὸ ζῶον ἐν πολέμῳ πάντων τῶν ἄλλων χρησιμώτερον· δηλοῖ δέ τι καὶ τὸ λίαν ὁρᾶν· ὡς τὸ ἱπποσέληνον τὸ μέγα σέληνον· καὶ βούπαις ὁ μέγας παῖς· τὸ δὲ - δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευε - τὸ ἵστασθαι ἐπάνω τῶν πραγμάτων ἀεὶ καὶ σκοπιάζειν ἀγρυπνοῦντα· ῥέουσι γὰρ ἀεὶ καὶ μεταβάλλονται· διὸ δεῖ προσέχειν ἀεὶ ἀναπληροῦντα τὸ ἐλλεῖπον, καὶ ἡμαρτημένον ἐπανορθοῦντα, καὶ εἰς πάντα τὰ δέοντα δεινῶς νεύειν καὶ τούτοις παρεῖναι.

V. 43. - 6. εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρα δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
ὀξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.

Δοὺς τὴν νοερὰν ψυχὴν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ τὸν λόγον, καὶ τὴν πρᾶξιν καὶ θεωρίαν, οἷς ὁ πολιτικὸς καὶ βασιλικὸς τελειοῦται, καὶ τιμώσας αὐτόν, νῦν τὴν ἡγεμονίαν δίδωσι ἄρχειν ἐμπειρίᾳ τε καὶ βουλῇ· ταῦτα εἰσὶ τὰ δοῦρα, οἷς ἐν παντὶ πράγματι εὐμήχανος καὶ πολύτροπος καὶ ἄλκιμος γίνεται· οὐ γὰρ ἄλκιμος ὁ βουλῆς καὶ πείρας ἀμέτοχος, ἀλλ' ὁ δειλὸς καὶ θρασύς τε καὶ ῥιψοκίνδυνος, ὅταν δὲ τῇ ἀσκήσει καὶ μαθήσει τὸ σῶμα καὶ ἡ ψυχὴ ἱκανῶς ἀπονηθῇ, τηνικαῦτα πρὸς πᾶσαν πρᾶξιν τῆς πολιτείας ὀξύνεται· καὶ εὐστόχως βάλλει τὰ τῇ τύχει καὶ τῷ καιρῷ παρεμπίπτοντα, οὗ καὶ ἐμπειρία καὶ ἡ βουλὴ διάδηλος πανταχοῦ τῆς γῆς γίνεται· τοῦτον ἡ Ἀθηναίη, τουτέστιν οἱ σοφοὶ καὶ φρόνιμοι, καὶ ἡ Ἥρα, οἱ πλούσιοι καὶ ἄρχοντες δηλονότι, εὐφημοῦντες παραπέμπουσι τιμῶσαι τὸν βασιλέα τῆς εὐδαίμονος καὶ πολυχρύσου πολιτείας. Λέγεται γὰρ ὅτι ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ πεσόντος τοῦ μύκητος, τουτέστι τῆς λαβῆς τοῦ ξίφους τοῦ Περσέως, κατὰ κέλευσιν Ἑρμοῦ τὴν πόλιν ἐκεῖ κτίσαι· ἢ ἀπὸ τοῦ μυκήσασθαι τὴν Ἰὼ βοῦν ἐκεῖ γε-

γενημένυ· ὁπότερον δ' ἂν εἴη, ἀντὶ τῆς εὐδαίμονος πολιτείας ταύτην λαμβάνει· καὶ ἴσως ἀπὸ τȣ͂ μύκητος τȣ͂ ἐδοδίμȣ καὶ βραχυβίȣ· ἵνα δηλώσῃ τὴν ἐν τῷδε τῷ βίῳ πολιτείαν, ἥ τις φθαρτὴ καὶ ὀλιγοχρόνιος μὲν, ἀλλ' ȣ̓κ ἀρίςη τῶν ἐν τȣ́τῳ τῷ βίῳ. Καὶ ταῦτα μὲν ἡμῖν περὶ τῆς τȣ͂ Ἀγαμέμνονος πανοπλίας ἐπινενόηται.

(ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΑ a))

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ἘΓΚΩΜΙΑΣΤΙΚΟΣ ἘΙΣ ΤΗΝ ὈΔΥΣΣΕΙΑΝ ΤΟΥ ὉΜΗΡΟΥ ΔΙΑ ΒΡΑΧΕΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΩΝ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΤΗΝ ΔΙΑΝΟΙΑΝ.

Ἐγκώμιον εἰς τὴν βιβλίον τῆς Ὀδυσσείας Ὁμήρȣ.

Ποιηταὶ μὲν καὶ ῥήτορες, καὶ ὅσοι τὸν φιλόσοφον εἵλοντο βίον, οἱ μὲν πλέον, οἱ δ' ἔλαττον ἀρετῆς ἐφρόντισαν· καθ' ὅτι περ ἂν αὐτῆς ἐμέλησε μέρος· Ὁμήρῳ δὲ τῷ παντὸς σοφωτέρῳ τῶν ἡκόντων εἰς γένεσιν, τοσȣ́τῳ διὰ σπȣδῆς ὑπῆρξε τὸ πρᾶγμα, ὅσῳ μήδ' ἐςιν εὑρεῖν ὅποι τίς ἴδοι τῆς αὐτοῦ ποιήσεως, οὐκ ἀρετῆς λόγον τὸν ἄνδρα πεποιημένον· οὔκουν ἐπειδὰν σπȣδάζῃ καὶ καθαρῶς ἑαυτῶν καθίςησιν εἰς ἀγῶνα, γνώμας ἀρίςας εἰσφέρειν, καὶ ἀνθρώπων ἤθη κοσμεῖν ἐκ παιδίας κρείττονος, ἀλλὰ καὶ ὁπηνίκα δοκεῖ τισι κατὰ παιδείαν τί ποιεῖν, ἢ μύθȣς λέγων, ἢ γενέσεις

a) **De hac et sequenti Gregorae oratione, satis in praefatione dictum est pag. 24.**

θεῶν, ἢ φιλίας αὐτῶν, ἢ ἔριδας, ἢ τινὰς ἔρωτας φαυλοτέρους καὶ ζηλοτύπους· τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ ἐπιβούλους γνωριζομένους· ἃ καὶ εὐπερισκέπτως ὁρῶν τὶς μωμήσαιτ' ἂν ἐπιεικῶς τῷ ἀνδρί. Νοῦν γὰρ ὁ θεῖος οὗτος ἄνθρωπος προΐστησι τοῦ παντὸς ἡγεμόνα· μηδὲν φλαῦρον εἰπεῖν, μηδ' ἀλυσιτελὲς, εἰ καὶ τῆς ποιητικῆς ἐκείνου μανίας, οὐχ οἷοι τ' ἐς μὲν ἱκανῶς καθικέσθαι, ὅ τι ἂν βούλοιτο· νῦν μὲν γὰρ θεολογίας περιδιδάσκει, νῦν δὲ θεοσεβείας· ὁτὲ δὲ, γένεσιν τοῦ παντὸς διέξεισιν· ἄλλοτε φυσικοὺς τινὰς ἐκδίδωσι λόγους· καὶ στοιχείων πρὸς ἄλληλα, νῦν μὲν κοινωνίαν, νῦν δ' ἐναντίωσιν φιλοσοφεῖ, εἰ καὶ ταῦτα γε δρᾷ ἐν προσχήματι φαυλοτέρω· αὖθις δὲ καταβαίνων ἐκεῖθεν ὡς ἀπό τινος περιωπῆς, πολιτεύεται μετὰ τῶν ὅποι δεήσει· καὶ τέχνας παντοίας καὶ ἐπιτηδεύματα μεθοδεύει καὶ διατάττεται, ὡς χρὴ γίνεσθαι ταῦτα καὶ ὡς γινομένων, ἄριστον ὡς εἰκὸς ἀπαντήσει καὶ τέλος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ λαοὺς μετ' ἐπιστήμης κοσμεῖ, καὶ παιδαγωγεῖ τρόπους· καὶ ῥυθμίζει ψυχὰς, οὐ πρὸς ἑαυτὰς μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀλλήλας εὖ ἁρμοζόμενος. Ἐλέγχει δ' ἔσθ' ὅτε καὶ διασύρει σκαιότητα γνώμης, καὶ ἀμαθίαν καὶ ἀγνοίαν· καὶ πᾶν ὁτιοῦν εἰς κακίας ἀναφέρεται τρόπον, καὶ τῆς χείρονος μερίδος γνωρίζεται· ἐχθρὸν μὲν τῇ θεία, ἐχθρὸν δὲ τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει τελοῦν. καθάπαξ δ' εἰπεῖν, κοινὸν ἑαυτὸν καθίστησι τοῖς ἀνθρώποις διδασκαλεῖον θείου καὶ ἀνθρωπίνου μαθήματος.

Ἀλλ' εἴ πέρ τις, ὁ μέγας οὗτος ἥρως τῇ ποιητικῇ μούσῃ ἐξείργασται, καὶ τόδε μάλα ἐξείργασται ὥς πέρ τι μάθημα θεῖον τοῖς ἀνθρώποις ἐνθεῖναι· ἵνα δηλονότι πρὸς τὰ συμπίπτοντα παρὰ τῆς ὕλης καὶ τῶν ἔξω πραγμάτων, ὅσα τύχῃ τινὶ καὶ πονηρία ἀνθρώπων, καὶ δὴ καὶ γνώμης φαυλότητι τῆς σφετέρας, καὶ ἀμαθίᾳ τουτὶ δεῖ ποιεῖν κακῶς μάλιστα πάσχομεν, φρονίμως μάλα καὶ μεγαλοψύχως καὶ

γενναίως ἀπαντῶμεν· ἀλλ' οὐμενουν ἐκδιδῶμεν, οὐδὲ καταπροδιδῶμεν τὸ τῆς φύσεως ἀξίωμα, συμμεταβαλλόμενοι τοῖς γινομένοις ἑκάστοτε, καὶ τούτων πλέον τοῖς ἀβουλήτοις· εἶδε γὰρ ἐκ τῆς πείρας, οἷον μάλιστα τῶν ἄλλων κακῶν τοῖς ἀνθρώποις ἐπηρεάζει, καὶ πρὸς ἑαυτὸ τὸν τρόπον ἐξίστησι, συχνὰ συμβαῖνον ἐκ πολυειδῶν τῶν αἰτίων, ὁποία ἡ πολύτροπος τῶν πραγμάτων κίνησις δαψιλῶς ἐπιχορηγεῖ· νῦν μὲν οὕτω πάσχειν ἡμᾶς· νῦν δὲ οὕτω· καὶ οἷς καὶ ὃ ταῦτα γίνεται· ᾧ δὴ καὶ κρεῖττον τῆς ποιήσεως ἔνι μέρος, ὡς εἰς μάχην τινὰ μεγίστην ἀνδρείας ἀντικαταστὰς, καὶ περιγενέσθαι φιλονεικήσας δεινοῦ τινὸς καὶ ἀμάχου πράγματος· οὐδὲν γὰρ ἐδόκει τοιοῦτον τῷ ποιητῇ, οἷον ψυχὰς ἀνθρώπων ὁπλίσαι εἰς καρτερίαν τῶν συμφορῶν, αἷς ἡμῖν ἑκάστοτε περιπίπτειν συμβαίνει.

Οὕτω δὲ πρὸς τοῦτο καλῶς παρασκευασμένος, οὐκ ἐκ τοῦ προφανοῦς τὴν βούλησιν ἀνομολογεῖ, ὡς προκηρῦξαι τὸ πρᾶγμα καὶ ὅτου χάριν διαγωνίζεται προειπεῖν· ἀλλὰ καὶ τῆς τοῦ λόγου ἀξίας, καὶ μάλιστα τῆς ποιητικῆς ἀρετῆς φροντίδα τιθέμενος, τέως μὲν τὸν σκοπὸν προσωπείῳ τινὶ, οὐδὲ τοῦτο ἴσως ἀσχήμονι, συγκαλύπτει, καὶ τὸν Ὀδυσσέα προΐστησι κεφάλαιον τοῦ βιβλίου· ὅπως μετὰ τὴν ἅλωσιν τοῦ Ἰλίου, νόστου σὺν τοῖς ἑτέροις ἁψάμενος, πολλοῖς μάλα τοὐντεῦθεν καὶ μεγάλοις κακοῖς, καὶ μὴ δ' ἀριθμεῖν ἱκανοῖς οὖσιν ἴσως, οὐχ' ὅπως καὶ κατὰ μέγεθος καθάπαξ σκοπεῖν, ὁ πολὺς ἐκεῖνος τὰς τέχνας καὶ τὰ βουλεύματα περιέπεσεν. Εἰ γὰρ εὐθὺς οὕτω κατέστη ἐπὶ τὸ πρᾶγμα, ὕπτιος ἂν ἔδοξε καὶ ἄχρους τοῖς πολλοῖς, οὐκ ἔχων οὐμενουν τοσοῦτον, οὔτ' ἐξ ἱστορίας ἁπλῶς, οὔτ' ἐκ τῆς ἄλλης ποιητικῆς ἐξουσίας ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν. Νῦν δ' ὅτι περ οὕτως ἐμεθόδευσε, τὸν σκοπὸν ἑκατέρῳ μέρει τὸ προσῆκον ἔνειμε· τῇ τε γὰρ ποιήσει τὴν συνήθη παρέσχετο χλιδὴν καὶ ἁβρῶς,

ὥς τε μηδαμῶς ἐκεῖθεν κολούεσθαι, καὶ τῷ πράγματι δ' αὐτῷ τὸ πάντη σῶν εἶναι, καὶ μηδενός γε λελεῖφθαι τῶν εἰς τοῦτο φερόντων· κἂν γὰρ ἱστορίαις μάλα πολλαῖς καὶ μύθοις ὅσοις ποικίλληται, ἀλλ' οὐ δ' οὕτως ἀφίϛαται πόῤῥω τῆς ὑποθέσεως, ὡς μὴ τὴν ταχίϛην ἐπανιέναι, καὶ τὰ κατὰ τὸν Ὀδυσσέα πάθη διεξιέναι, ὧν εἵνεκα πλαγίως ἐπ' ἐκεῖνα ἐλήλυθε· καὶ μή τις οἰηθείη, ὡς πλάσμα τὸ παράπαν ἐϛὶν ἡ ποίησις Ὁμήρῳ, ἄνδρα τινὰ προςησαμένῳ, ὃς μήτε τοιοῦτος γέγονε πώποτε μήτε γενήσεται, οἷον οὗτος φησί· τοιοῦτόν τι ἐκ ποιητικῆς ἀδείας ἐτόλμησεν, οὐδ' οὕτως ἂν ἐλυμήνατο τῷ σκοπῷ, ἕως τὰ εἰκότα κατὰ πολλὴν περιουσίαν ἰδίδυ τῷ πράγματι.

Ἴσασι πάντες καθ' ἓν καὶ σὺν δύο πολλάκις· καὶ πλέον ἢ σὺν δύο τοιαῦτα πάθη συμβαίνοντα τοῖς ἀνθρώποις· καὶ οὐδεὶς οὔτε τοῦ πάσχειν οὔτε τοῦ εἶναι χωρὶς γέγονεν, ὃς ταῦτ' ἀγνοεῖ· ἄλλως τὲ, τοῦτ' ἂν ἢ τῆς ποιητικῆς ἐλευθερίας ἦν ὅλως ἄξιον, ὥς τε τοιοῦτό τι περὶ αὐτοῦ λογίσασθαι, ἢ τῆς ἀληθείας αὐτῆς καὶ τοῦ πράγματος, ἐν ᾧ πάντες ἴσμεν Ὀδυσσέα τινὰ πολυμήχανον ἄνθρωπον γεγονότα, βασιλέα Ἰθάκης καὶ Κεφαλλήνων, προσέτι καὶ πατέρα Σίσυφον, καὶ πάππον Αὐτόλυκον· οὓς καὶ δίκας τίνειν ἐν Ἅδῃ φασὶ μοχθηρᾶς εἵνεκα γνώμης καὶ δὴ καὶ γυναῖκα Πηνελόπην, ἀρίϛην γυναικῶν καὶ σώφρονα καὶ κοσμίαν· καὶ πατέρα ταύτης Ἰκάριον· καὶ υἱὸν δὲ μονογενῆ Τηλέμαχον. Εἰ τὸν Ὀδυσσέα πλάσμα δοίημεν εἶναι τῷ ποιητῇ, πῶς ταῦτα τούτῳ συμβήσεται, καὶ πολλῷ δὲ πλείονα τούτων ὀνόματά τε καὶ πράγματα; εἰ δὲ καὶ δοίημεν ὅλως, καὶ λῆρος ἐκεῖνα πάντ' εἴη Ὁμήρῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν ποιητῶν, αἰδεϛέος μάλιϛα ὁ ἀνὴρ, ὅτι μηδὲν ἔχων εἰπεῖν τινὰ τῶν ἁπάντων τοσαῦτα πεπονθότα πράγματα, ὅμως αὐτὸς τετόλμηκε πλάσασθαι, ἵν' ἐκ παραδείγ-

ματος τηλικούτου διδάξειε τοὺς ἀνθρώπους μὴ δυσχεραίνειν ταῖς συμφοραῖς, μὴ δὲ τοῖς δεινοῖς ὑποκλίνεσθαι, ἀλλ' ἀνδρείως ἐνίστασθαι κατὰ γοῦν δύναμιν ἀνθρωπίνην, πρὸς τοιαύτην βλέποντες στήλην. Οὔτε γὰρ οἶμαι πενίαν ὀδύρετ' ἄν τις ἐνθάδε ὁρῶν, καὶ τὰ τοῦ ἥρωος σκοπῶν ἀτυχήματα, οὔτε γύμνωσιν, οὔτ' ἐξορίαν, οὐ ναυάγιον, οὐμενοῦν οὐ κινδύνους, οὐ πλάνην, οὐκ ἐπιβουλὴν φίλων, οὐχ ἑταίρων ἀποβολὴν, οὐ θάνατον αὐτὸν, ἢ παρὰ τῆς φύσεως ἢ παρὰ τῆς ἔξωθεν ἥκοντα βίας· οὐδὲ πάνθ' ὅσα συμπτώματα τοῖς ἀνθρώποις ὅπως ποτε γίνεται καὶ μεθ' οἵας γίγνεται τῆς αἰτίας· ἡγήσαιτο δ' ἂν πάνθ' ὅσα τις ἂν πάθοι πολὺ δεύτερον τῶν ἐκείνου, καὶ γνησίως φιλοσοφήσειε καὶ χάριν τινὰ μεγίστην καὶ τῷδε σχοίη τῷ ποιητῇ, μὴ ὅτι πᾶν εἶδος ἀρετῆς καὶ γνώσεως ἀνθρωπίνης ἱκανῷ ταμάλιστα ὄντι τούτῳ διδάξαι, ἀλλ' ὅτι κἀντῷδε τῷ μέρει ἐν ᾧ πάσχομεν τὰ δεινὰ, τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἀπωνοματούσης· κοινὸν γάρ ἐστιν ὡς ἀληθῶς παιδευτήριον ἡ κατὰ τὸν Ὀδυσσέα ποίησις αὕτη· καὶ τὸν μήπω παθόντα, παθεῖν τι παρασκευάζουσα· καὶ τὸν παθόντα ἢ πάσχοντα, πείθουσα καρτερεῖν. Οὕτω σοφῶς μάλα καὶ ποικίλως ὁ ποιητὴς προὐνόησε τῶν ἀνθρώπων· καὶ κοινόν τι φάρμακον θεραπείας ἐκέρασε πᾶσι τοῖς τὰ δεινὰ πάσχουσι, τὰς πλάνας τοῦ Ὀδυσσέως συνθεὶς, καὶ ὅσα ἐκεῖνος πέπονθεν· ἔξεστι δὲ τοῖς συγγινομένοις αὐτῇ τῇ ποιήσει, ὁρᾷν εἰ οὕτω ταῦτ' ἔχει, καὶ εἰ ἐκεῖθεν ἥκει τί ὄφελος οἷς αὐτοῦ δεῖ πρὸς τὸν κατὰ προαίρεσιν τῇ φιλοσοφίᾳ μελετώμενον θάνατον, ὡς ἐν τῷ παρόντι.

ΣΗΜΕΙΩΣΑΙ ΤΗΝ ἉΠΑΣΑΝ ΔΙΗΓΗΣΙΝ ΤΟΥ ὈΔΥΣΣΕΩΣ, ἫΝ ΠΕΡΙ ἈΥΤΟΥ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ Ὁ ὉΜΗΡΟΣ.

Μετὰ τὴν τῆς Ἰλίȣ πόρθησιν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξώσθη βιαίοις ἀνέμοις, καταίρει πρὸς Κίκονας καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν τὴν ᾀδομένην Ἴσμαρον πορθεῖ, τὴν νῦν λεγομένην Μαρώνειαν, καὶ ἔμελλεν ἀποπλεῖν ἐκεῖνος· οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ ȣκ εἴων αὐτόν· τῇ ἐπαύριον δὲ οἱ ἠπειρῶται Κίκονες πανσυδὴν ἀθροισθέντες, πανημέρως ἐμάχοντο· περὶ δὲ ἑσπέραν οἱ τȣ Ὀδυσσέως ἡττῶνται, ἀποβαλόντες ἄνδρας ἑβδομήκοντα δύο· ἤτοι ἀφ' ἑκάστης νηὸς, ἄνδρας ἕξ· δώδεκα γὰρ ναῦς εἶχεν ὁ Ὀδυσσεύς· οὕτω δὲ ἡττηθέντες ἀκουσίως ἀπέπλεον· ἀνέμοις δὲ συσχεθέντες δεινοῖς καὶ μόλις ἐξελθόντες εἰς γῆν, δύο ὅλας ἡμέρας ἔκειντο πρὸς τὴν γῆν· τῇ τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ πλεῖν ἀρξάμενοι, μικρȣ δεῖν ἔμελλον ἀβλαβεῖς ἱκέσθαι πρὸς αὐτῶν πατρίδας. Ἀπὸ δὲ Μαλέȣ ἀκρωτηρίȣ Πελοποννήσου ἐξωσθέντες, ἐννέα νυχθημέροις δεινοῖς ἀνέμοις ἐφέροντο· τῇ δεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ τῇ γῇ τῶν Λωτοφάγων ἤτοι τῶν Καμαριναίων προσέδρασαν· ὑδρευσάμενοι δὲ, δειπνȣσι περὶ τὰς ναῦς· εἶτα ἔπεμψαν τρεῖς ἰδεῖν τὴν χώραν· οἱ γευσάμενοι τοῦ λωτοῦ, ὑποστρέφειν οὐκ ἤθελον· δήσας δὲ αὐτȣς ὁ Ὀδυσσεὺς, ἀπέπλεε· καὶ ἦλθον νυκτὸς ȣκ εἰδότες εἰς νῆσον μικρὰν τῶν Κυκλώπων ἔρημον, αἶγας δὲ ἀγρίας πολλὰς ἔχουσαν· ὧν τῇ ἐπαύριον ἑκατὸν εἰκοσιοκτὼ θηρεύσαντες, εἱστιῶντο πανημερίως· περὶ δὲ ἑσπέραν πῦρ ἐθεώρȣν ἐν τῇ γῇ τῶν Κυκλώπων· καὶ φωνῆς ἀμυδρᾶς ἤκουον· τῇ ἐπαύριον δὲ τὰς μὲν ἕνδεκα ναῦς ὁ Ὀδυσσεὺς αὐτοῦ καταλιπὼν ἐν τῇ μικρᾷ νήσῳ, τῇ ἑαυτȣ μόνῃ ἀποπλεῖ πρὸς τὴν γῆν τῶν Κυκλώπων, κωπηλασίᾳ χρησάμενος· καὶ περὶ τινα πετρώδη καὶ ἀπόκρυφον αἰγιαλὸν, καὶ ταύτην ἀποκρύπτει τὴν ναῦν σὺν τοῖς ἑταίροις, αὐτὸς δὲ δώδεκα μόνας

λαβὼν τῶν ἑταίρων, καὶ οἶνον Μαρωνείτου ἀσκὸν καὶ βρώματα, εἰσῆλθον εἰς τὸ τοῦ Κύκλωπος σπήλαιον, ἐκείνου περὶ νομὴν τῶν προβάτων ἠσχολημένου· ἱκετευόντων δὲ τῶν φίλων φαγεῖν τυροῦ καὶ γάλακτος, καὶ λαβεῖν ἐκ τῶν προβάτων καὶ ὑποχωρῆσαι, οὐκ ἤθελεν, ἕως ὁ Κύκλωψ περὶ ἑσπέραν ἐλθὼν, αὐτοὺς ἐκ τῷ σπηλαίῳ κατέσχε, καὶ ἠρώτα ποῦ τὲ ἡ ναῦς αὐτοῦ ἐστι, καὶ ὅπως αὐτὸς καλοῖτο· ὁ δὲ αὐτὸν ἀπατᾷ· τὴν ναῦν μὲν εἰπὼν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος λυθῆναι. αὐτὸν δὲ Οὔτινα καλεῖσθαι· ὁ δύο λαβὼν τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων κατέφαγεν· εἶτα ὁμοίως καὶ τῇ ἐπαύριον δύο φαγὼν, καὶ τοὺς λοιποὺς κλείσας, ἐξήλαυνε τὴν ἀγέλην ἐπὶ τὴν νομήν· οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσέα εὐτρεπήσαντες ξύλον ἐπωξυμένον, ὑπὸ πυρκαϊὰν ἔθεντο, ὥς τε ξηρανθὲν στερεωθῆναι· καὶ συνέθεντο ἐκτυφλῶσαι αὐτόν· ὃ καὶ ἐποίησαν.

Ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ περὶ τὴν ἑσπέραν, καὶ εἰσελάσαντος ἐπὶ τὸ σπήλαιον πάντα τὰ ποίμνια, καὶ πάλιν δύο τούτων φαγόντος, κιρνῶσιν αὐτῷ οἶνον προστάξει τοῦ Ὀδυσσέως καὶ μεθυσθέντα τυφλοῦσιν αὐτόν· τοῦ δὲ βοῶντος προσῆλθον πάντες οἱ Κύκλωπες· ἀκούσαντες βοῶντος αὐτοῦ, ὡς Οὔτις με ἐτύφλωσε, μεμηνέναι δοκήσαντες αὐτὸν, ὑπεχώρησαν· ὁ δὲ τῇ πρωΐᾳ τὰ ποίμνια ἐκβάλλει περὶ τὴν θύραν τοῦ σπηλαίου καθεσθεὶς· ὅπως ὕστερον κλείσας τὸ σπήλαιον, καὶ ἔνδον ἐντυχὼν αὐτοὺς ἀνέλῃ· οἱ δὲ προεξελθόντες ὑποκάτω τῶν προβάτων, καὶ πολλὰ ἐμβαλόντες τῷ πλείῳ, ἀπέπλεον· βοήσαντος δὲ τοῦ Ὀδυσσέως μετὰ τῶν ἑταίρων ὁ Κύκλωψ ἀκηκοὼς, λίθον παμμεγέθη ἄρας, καὶ τοῦτον βαλὼν ἐν θαλάττῃ, ἔστρεψεν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος αὐτῶν τὴν ναῦν εἰς τὴν γῆν· ὡς δὲ πάλιν ἀποπλέοντες ἐβόων ἀναβρυνόμενοι, ἠρᾶτο τῷ Ποσειδῶνι μὴ ἀπελθεῖν αὐτῶν εἰς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας· καὶ πάλιν ὁμοίως λίθον βαλὼν εἰς τὴν θάλασσαν, ἤνεγκε τὴν ναῦν εἰς τὴν γῆν· εἶτα φοβηθέντες καὶ ἀπο-

πλεύσαντες, ἦλθον εἰς τὴν μικρὰν νῆσον ἔνθα καὶ αἱ λοιπαὶ νῆες αὐτῶν ἦσαν· εὗρον δὲ τοὺς ἑτέρους δακρύοντας· καὶ τότε μὲν εὐωχηθέντες κοιμῶνται.

Τῇ ἐπαύριον δὲ κώπαις πλέοντες, ἦλθον εἰς Αἰολίαν καὶ διατρίψαντες ἐκεῖσε μῆνα, λαβόντος τοῦ Ὀδυσσέως παρ' Αἰόλου τὸν τῶν ἀνέμων ἀσκὸν, ἀπέπλεον Ζεφύρῳ ἐννέα νυξὶν καὶ ἡμέραις· δεκάτῃ δὲ τὴν Ἰθάκην καὶ ἀνθρώπους καὶ πῦρ καὶ καπνὸν ἐθεώρουν· κεκμηκότος τοῦ Ὀδυσσέως καὶ καθευδήσαντος, λύουσι τὸν ἀσκὸν νομήσαντες χρήματα ἔχειν· καὶ ἐκχυθέντων τῶν ἀνέμων, ἁρπάσας αὐτοὺς ὁ κλύδων πάλιν ὑποστρέφει πρὸς Αἰολίαν. Αἴολος δὲ αὐτοὺς ἰδὼν ἱκετεύοντας, ἀποπέμπει ὡς ἐχθροὺς θεοῖς· οἱ δὲ εἰρεσίᾳ ἡμέρας ἓξ πλέοντες, τῇ ἑβδόμῃ περὶ Λαιστρυγονίαν ἦλθον· κατελθόντες δὲ οἱ Λαιστρυγόνες, κατέαξαν τὰς δώδεκα ναῦς αὐτῶν πέτραις σὺν τοῖς λαοῖς πᾶσι· μόνος δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀποκόψας τῆς ἑαυτοῦ νηὸς τὰ πρυμνήσια, ἀπέδρασε· κώπαις δὲ πλέοντες, ἦλθον εἰς τὴν Αἰαίην νῆσον τῆς Κίρκης, ἥ τις ἐθηριοποίει τοὺς ἀνθρώπους· καὶ δύο ἡμέραις ὅλαις ἐπὶ γῆς ἔκειντο θεοροῦντες· τῇ τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ διαιρεθέντες εἰς μέρη δύο, ἔστησαν, ἐν μὲν τῷ ἑνὶ, Εὐρύλοχος καὶ εἰκοσιδύο ἑταῖροι· ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ Ὀδυσσεὺς, καὶ ἕτεροι εἰκοσιδύο ἑταῖροι, ὥστε ἀνελθεῖν τοὺς μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Κίρκην· ἀνελθὼν σὺν ἐκείνοις, εἶδον ἔξωθεν τῆς αὐλῆς τῆς Κίρκης, λύκους καὶ λέοντας ἡμέρους σαίνοντας αὐτοὺς ταῖς οὐραῖς· εἰσελθόντων δὲ τῶν φίλων, αὐτὸς ἔξω ἀπελείφθη· κἀκείνους μὲν ἡ Κίρκη χοίρους ποιεῖ· δοῦσα αὐτοῖς οἶνον μεμιγμένον τυρῷ, ἀλφίτοις καὶ μέλιτι. Εὐρύλοχος δὲ ἦλθε πρὸς τὸν Ὀδυσσέα καὶ τοὺς λοιπούς· ἀφωνίᾳ μὲν συνεχόμενος, ἐξ ὀφθαλμῶν δὲ ἀστακτὶ καταῤῥέων τὰ δάκρυα, μόλις δέ ποτε εἰς ἑαυτὸν γεγονὼς, τὸ πᾶν ἀφηγεῖται καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς

αἰτεῖ αὐτὸν τὴν ὁδὸν ἀποδεῖξαι· ὡς δ' οὐκ ἐπίθετο, μόνος ὁ Ὀδυσσεὺς τῆς πορείας ἀπάρχεται. Ἑρμῆς αὐτῷ συναντήσας, τὰ τῆς Κίρκης πάντα κατέλεξε· καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὸ μῶλυ· ὅ πέρ ἐστι βοτάνη ἀντιπαθοῦσα μαγίαις· καὶ οὕτω πρὸς τὴν Κίρκην ἐλθὼν οὐ μόνον οὐκ ἐθηριοποιήθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὴν ἑλκύσας, ἔπεισε καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ πάλιν ἐκ χοίρων ἀνθρώπους ποιῆσαι· κατελθὼν δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς, ἀνήγαγε καὶ τοὺς ἑτέρους φίλους αὐτοῦ, τοὺς μετὰ Εὐρύλοχον· καὶ χρόνον ἐν περὶ τὴν Κίρκην διέτριψαν, συγκαθέζοντος τοῦ Ὀδυσσέως τῇ Κίρκῃ.

Μετὰ δὲ τὸ μέλλειν αὐτοὺς πλεῖν, εἶπεν αὐτοῖς μὴ ἄλλως εἶναι αὐτοῖς ἡμαρμένον ἀποπλεῖν, εἰ μὴ κατέλθωσιν πρὸς Ἅδην καὶ χρήσονται μαντείαις ἐκ τῆς Τειρεσίου ψυχῆς· καὶ δὴ δι' ὅλης ἡμέρας πλέοντες κατῆλθον διὰ τοῦ Ἑσπερίου καὶ Κυμερίου ὠκεανοῦ, καὶ πυγούσιον βόθρον ὀρύξαντες καὶ σφάξαντες κριὸν καὶ ὄρνιν θήλιαν, ἐξέχεαν εἰς τὸν βόθρον τὸ αἷμα, καὶ ἔθυσαν χοὴν τοῖς νεκροῖς, καὶ ἦλθον ψυχαὶ πιεῖν αἷμα· Ὁ Ὀδυσσεὺς δὲ κατέχων ξίφος, οὐκ εἴα πίνειν, πρὶν αὐτῷ καταλέξειαν ἅπερ βούλοιτο· καὶ πρώτη μὲν Ἐλπήνορος ἦλθε ψυχὴ, ὃς ἐν τῇ τῆς Κίρκης οἰκείᾳ ἔτι ἄθαπτος ἔκειτο· δευτέρα ἡ Ἀντίκλεια, ἡ μήτηρ τοῦ Ὀδυσσέως· εἶτα Τειρεσίας· ὃς πάντα μέλλοντα αὐτὸς καταλήψεσθαι ἐμαντεύετο· μετὰ ταῦτα πάντα ἦλθον καὶ αἱ τῶν ἡρώων γυναῖκες· λέγοντες αὐτῶν ὁ καθ' ἕνας τίς εἴη καὶ ὅσα πεπόνθει· εἶτα φοβηθέντες μὴ ἡ Γοργὼ ἐξέλθῃ, ἐμβάντες πάλιν εἰς τὴν αὐτῶν ναῦν ὡς πρὸς τὴν Κίρκην νῆσον πρὸς αὐγὰς κειμένην, ἀπέπλευσαν· καὶ θάψοντες τὸν Ἐλπήνορα, ἀποπλέουσι παρὰ τῆς Κίρκης τὰ χρειώδη λαβόντες, καὶ τοῦ Ὀδυσσέως μαθόντος παρ' αὐτῆς, ὡσανὶ παρὰ τοῦ Τειρεσίου, τὰς Σειρήνας, τὰς Πλάγκτας, τὴν Σκύλλαν, τὴν Χάρυβδην, τὰς βόας ἡλίου καὶ πάντα ἁπλῶς.

Κηρῷ γοῦν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐμφράξας τὰ ὦτα τῶν ἑταίρων, παρέπλει αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ ἐκρεμὴς ὤν, καὶ ἀκατάληπτα ἔχων τὰ ὦτα· παρελάσαντες οὖν τὸν λειμῶνα τῶν Σειρήνων, καὶ τὰ μέλη ἐκείνων, ὑφ᾽ ὧν θελγόμενοι ἀπέθνησκον οἱ ἀκούοντες, λύουσι τὸν Ὀδυσσέα τοῦ ἱστοῦ· ἔπειτα παραπλεύσαντες τὰς Πλαγκτὰς πέτρας, ἃς πρὸς ἀλλήλας συνεκρότουν καὶ φοβερὸν ἀπετέλουν τὸν κτύπον, αὗται δὲ καὶ Κυάνεαι λέγονται, κεῖνται δὲ μεταξὺ Κιλικίας καὶ Παμφιλίας, καθ᾽ Ὅμηρον, καὶ τινὰς ἑτέρους, ἦλθον διὰ Χαρύβδεως καὶ πλησίον μᾶλλον τῆς Σκύλλης· ἀφαρπαγέντων δὲ παρὰ τῆς Σκύλλης ἐκ τῆς νεὼς ἀνδρῶν ἕξ, οἱ λοιποὶ, συντονωτέρᾳ τῇ εἰρεσίᾳ χρησάμενοι, ἔφυγον· πρὸς δὲ νύκτα τῇ Ἡλίου νήσῳ ᾀδομένῃ Θρηνακίᾳ, προσπελάζουσι· καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς παραπλεῖν αὐτὴν ἐκέλευσεν· οἱ δὲ μὴ πισθέντες ἐξῆλθον· καὶ πρῶτα μὲν θηρεῦσι καὶ ἀγκιστρείᾳ διέζων.

Ὡς δὲ Νῶτος ἔπνει πρὸς μῆνα ὅλον, ἀνελθόντος τοῦ Ὀδυσσέως εἰς τὸ ἐνδότερον τῆς νήσου εὔξασθαι, καὶ κατακοιμηθέντος, σφάττουσιν οἱ μετ᾽ Εὐρυλόχȣ βόας Ἡλίȣ, καὶ ἐσθίουσιν ἐπὶ ἓξ ὅλαις ἡμέραις· τῇ ἑβδόμῃ δὲ παυσομένȣ τȣ̃ δεινȣ̃ ἀνέμου ἐμβάντες ὥς τε πλεῖν, Ζεφύρῳ πρῶτον μεγάλῳ συνθραύονται· εἶτα κεραυνοῦνται· ὁ Ὀδυσσεὺς δὲ μόνος τὴν τρόπιν κατέχων, ὁλονυκτὶ ὡς ἐφέρετο· ἀνατέλλοντος δὲ τοῦ ἡλίου Νότῳ φερόμενος, ἦλθε περὶ τὴν Χάρυβδιν, καὶ δραξάμενος τῆς περὶ τȣ̀ς τόπȣς ἐκείνȣς ἑστώσης συκῆς, ἀπεκρέματο περὶ αὐτήν· τὰ δὲ ξύλα κατέδυ πρὸς τὸν βυθόν. Ὀψὲ δὲ ἀναδυόντων αὐτῶν, καθεὶς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς συκῆς ἐπελάβετο τῶν ξύλων· καὶ ἐννέα μὲν οὕτω ἡμέραις ἐνήχετο· τῇ δεκάτῃ δὲ περὶ, Ὠγυγίαν νῆσον ἦλθε τῆς Καλυψοῦς· καὶ ἑπτὰ χρόνους ἐκείνῃ συνδιῆγε· τῷ δὲ ὀγδόῳ ἀπελύθη μετὰ σχεδίας Διὸς ὀργισθέντος τῇ Καλυ-

ψῷ· καὶ οὕτω μετὰ τῆς σχεδίας Ὀδυσσεὺς δεκαεπτὰ ἡμέραις ἔπλεεν· ὀκτωκαιδεκάτῃ δὲ τὴν Φαιακίαν ἤτοι τὴν λεγομένην Κέρκυραν εἶδεν· ἀνέμων δὲ γενομένων ὀργῇ Ποσειδῶνος, κατεάγη ἡ σχεδία· δύο δὲ ὅλαις ἡμέραις ἐνήχετο. τρίτῃ δὲ ἡ Λευκοθέα ἐλεήσασα αὐτὸν, δέδωκε τὸ κρήδεμνον αὐτῆς, μεθ' οὗ ἐξῆλθεν εἰς τὴν γῆν τῶν Φαιάκων, καὶ καταπεσὼν ἐν ὕλῃ, ἐκάθευδε.

Τῆς δὲ Ἀλκινόυ θυγατρὸς Ναυσικάας μετὰ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς, πλῦναι ἑαυτὴν καὶ τερφθῆναι παιδιαῖς σὺν ταῖς θεραπαινίσι, καὶ σφαιριζουσῶν πρὸς ἀλλήλας, βοῆς γενομένης, ἐγείρεται ὁ Ὀδυσσεύς, καὶ ἱκετεύει αὐτήν· ἡ δὲ τροφὰς καὶ εἵματα δῦσα, κελεύει τοῦτον ἐλθεῖν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ ταύτης πατρὸς, καὶ τὴν αὐτῆς μητέρα ἱκετεῦσαι Ἀρήτην, ὡς ἂν τύχοι οὗπερ δὴ καὶ βούλοιτο· ἐκεῖσε δ' ἐλθὼν, ἐρωτᾶται παρὰ Ἀλκινόυ καὶ τῆς Ἀρήτης, καὶ τὴν πᾶσαν ἣν ἔφημεν διηγεῖται ὑπόθεσιν. καὶ δῶρα παρ' αὐτῶν ἱκανὰ λαβὼν εἰς τὴν Ἰθάκην πέμπεται.

Ἑσπέρᾳ μὲν ἐπιβὰς τῆς νεὼς ἐπὶ Φαιακίας, περὶ δὲ ἑωσφόρον πεφθακὼς ἐκεῖσε, καὶ εἰσελθὼν ὡς πένης περὶ τὸν Εὐμαῖον τὸν συβώτην, καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους δηλαδὴ ποιμένας, παρεγένετο καὶ πρὸς τοὺς μνηστῆρας τῆς αὐτοῦ γυναικός· καὶ πλεῖστα περὶ πολλῶν παρ' αὐτῶν παροινηθεὶς, γνώριμον ποιεῖ ἑαυτὸν τῷ φιλτάτῳ υἱῷ αὐτοῦ Τηλεμάχῳ καὶ τοῖς οἰκέταις· πρότερον ἀναγνωρισθεὶς παρὰ κυνὸς, ἣν βραχυτάτην κατέλιπεν ὁπόταν ἀπέπλει μετὰ τῶν ἄλλων συμμάχων ἐπὶ τὴν Ἴλιον· σὺν γοῦν τῷ γνησίῳ υἱῷ καὶ τοῖς αὐτοῦ ποιμέσιν, ἀνελὼν ἅπαντας τοὺς μνηστῆρας, ἀναγνωρίζεται καὶ τῇ αὐτοῦ γυναικὶ καὶ συγκαθευδήσας αὐτῇ, πάντα κατὰ λεπτὸν διηγήσατο· τῇ ἐπαύριον δὲ, προΐα, ἔξεισι περὶ τὸν ἀγρόν· οἱ δὲ τῶν μνηστήρων συγγενεῖς, μαθόντες τὸ γεγονὸς, πρῶτον μὲν εἰς τὴν Ὀδυσσέως οἰκείαν

ἐλθόντες, θάπτουσι τοὺς νεκρούς· ἔπειτα δὴ ὁπλισθέντες, ἐξέρχονται καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν ἀγρὸν Ὀδυσσεῖ πολεμήσοντες· Ἀθηνᾶς δὲ βουλῇ φιλοῦνται, καὶ τὸ νεῖκος καταπαύουσιν· ὁ Ὀδυσσεὺς δὲ εἰς Εὐρυτάνας ἔθνος Ἠπείρου κατὰ χρησμὸν ἐλθὼν, θύει τὰ νενομισμένα· καὶ γηραιὸς ἄγαν ὑποστραφεὶς, κτείνεται παρὰ Τηλεγόνου, τοῦ ἐκ Κίρκης αὐτῷ γεννηθέντος υἱοῦ.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ἈΛΛΑΤΙΟΥ

ἸΛΙΟΥ ΕΙΚΩΝ.

Ἰλίου κρήδεμνα ταῦτα, ὦ παῖ· πεδία δ' ἐκεῖνα τὰ Τρωϊκὰ, καὶ πανελλήνων ὅλος στρατός· τόδ' ἐκεῖθεν ἐπιῤῥέον ὕδωρ καὶ ταῖς ὄχθαις στεφανούμενον ἐπὶ χλωρᾷ κόμῃ, Σκαμάνδρου ῥοαί· εἰ δὲ μεθύειν δοκεῖ τοῖς ῥεύμασι καὶ οἷον ἄνθη βέβαπται τῷ αἵματι, μηδέν μοι πτοηθῇς, μηδὲ φρίξῃς· ὁ γὰρ τῆς Θέτιδος τοῖς ὅπλοις κατάχαλκος, ἐδημιούργησε δὲ ταῦτα Ἡφαίστου χεὶρ ἐν ἔθει Θεῶν· ὅλος θυμοῦ καὶ ὀργῆς ἀνάπλεως Ἑλληνικῇ παλάμῃ ταῦτα κατέφυρε, τὸν Πάτροκλον οἶμαι τιμῶν· ὦ κάλλους ἰσχύς; ὁ τοσοῦτον στορέσας στρατὸν, ὁ τοῖς Θεοῖς πολεμῶν, οὕτως ἐπεφρόνει τῇ ἀκμῇ τῶν μελῶν; ἥττων κάλλους ἐστὶ, καὶ τῷ κάλλει δουλεύσει καὶ κάλλους ἐρᾷ· μὴ δ' ἀνανεύσῃς πρὸς τὰ ἔσχατα τῆς γραφῆς, ἄφραστόν ἐστι, καὶ ἀφόρητον ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς σέλας ἔμπυρον, Ἡφαίστου τέχνασμα τῷ Ἀχιλλεῖ βοηθοῦντος· καὶ δὴ τῇ φλογὶ τὸ πλησίον ἕλος διεῤῥίπισται, καὶ ὁ πολὺς κατ' αὐτὸ κάλαμος καὶ τὰ δένδρα καὶ αἱ πηγαί· τὰ μὲν κέκαυται, τὰ δ' ἀνάλωται, σποδιὰ δὲ μόνη καὶ

κόνις τοῖς ἀνέμοις φέρεσθαι, ὅπη ἂν αὐτοὶ ἐθέλοιεν, λέλειπται· φυσῶσι γὰρ καὶ τὸ κῦμα οἰδαίνουσι, ἐγείρουσι δὲ τὴν φλόγα ἀνάπτοντες· ὁ δὲ αἰγιαλὸς μετὰ πάντα σωμάτων νεοσφαγῶν· καὶ τὰ μὲν ἄρδην ἀπόλωλε, τὰ δὲ πνέει ἔτι καὶ οἷον ὅμορα τῷ Ἅδῃ ἀσπαίρει, οὐ δ' ὁλόκληρα· περιελθὼν γὰρ τοῖς ὄμμασι τοὺς μὲν εὑρήσεις χειρῶν ἄνευ, τοὺς δὲ ποδῶν, καὶ ἑτέρων μὲν οὖς, ἑτέρων δὲ κεφαλὰς ἀποτετμημένας τῶν ἄλλων σωμάτων, καθαρὸν πόλεμον ταῦτα κατηγορεῖ, καὶ ἐς τοῦτο ἐλεεινὰ λείψανα λήξαντα· καὶ ταῦτα μὲν Ὁμήρου φωνή.

Περιπολήσομεν δ', εἰ βούλει, τὴν πόλιν, καὶ τὰ περὶ ταύτην φιλοσοφήσομεν· ἀνάκτων γὰρ ἐνταυθοῖ δόμοι, καὶ μέγαρα καὶ ἀρχεῖα, καὶ Θεῶν σηκοὶ, καὶ πεντηκοντάπαις πατὴρ, καὶ δι' ἧς ὁ πόλεμος, καὶ δι' οὗ ὁ πολυχρύσου Μυκήνης βασιλεὺς καὶ τὰ Ἑλλήνων φρονοῦντες τοσαύτην καθοπλίζουσι χεῖρα· μηδ' ἐξαγέτω σε ἡ γραφὴ τῆς γραφῆς ταῖς ὥραις.

Ὁ τοῖς ἀνακτόροις ἐκείνοις συνὼν καὶ τοὺς ὀδόντας πλήττων καὶ οἷον ὑποχάσχων, ὁ ἐξ Ἰθάκης ἐστί· ῥάπτει γὰρ δόλους κἀνταῦθα, καὶ τὸ μὲν περιπλάττει τοῖς λόγοις, τὸ δὲ τῷ νεύματι, τὸ δὲ τοῖς σχήμασι, τὸ δὲ τῇ ψυχῇ μηχανᾶται, καὶ οὐδέποτε αὐτὸς αὐτῷ ὅμοιος· στικτὸς δὲ καὶ βαλιὸς καὶ ἐξαπατᾶν ἄριστος· εἰ δὲ καὶ νῦν τῷ χόλῳ πυράττεται, πραΰνει δ' ὅμως τὸ βλέμμα καὶ σέσηρε, καὶ δοκῶν μειδιᾶν, ὄλεθρον ὑφαίνει, καὶ δάκρυα, καὶ τῷ μέλιτι τοῦ ἤθους τὸ πικρὸν περιέρρανε φάρμακον· μεταμορφοῦται γὰρ πρὸς οὓς διαλέγεται, καὶ τοῦτο εἶναι φαίνεται, ὅπερ οὖν καὶ πεφύκασιν ἐκεῖνοι. Εἰσῆλθε τὴν πόλιν ἔτος· καὶ δόλῳ τοὺς φύλακας ἔφυγεν καὶ τὰς ἀγυιὰς γυμνασθεὶς καὶ τὰς ὁδοὺς, καὶ οὗ ἐγκαθίδρυται ὁ νεὼς τῆς Παλλάδος καταμαθὼν, εἶτα τὸν Πρίαμον καὶ τοὺς Τρῶας λαν-

θάνει· τὸ γὰρ τριβώνιον ἐκεῖνο καὶ ἡ ἐσθὴς ἡ διεῤῥωγυῖα ἀλήτην τινὰ καὶ πονηρὸν ἄνδρα δηλοῖ, καὶ μηδὲν ἔχοντα καὶ τῶν θυμῶν ἀπόζοντα· μηδέ σε φύγῃ, ὦ παῖ, τὸ τῶν ὀμμάτων λοξὸν, καὶ τὸ διεςραμμένον· εἰ γάρ τι καὶ βαιόν τι πνεύσας Ζέφυρος κινήσει τὰ πέταλα, εἴ τις οἱ ἐντύχῃ προςομιλῶν, εἴ τις ὄπισθε τρέχων λακήσει τοῖς ἴχνεσιν, εἴ τις βλέπων αὐτὸν μειδιᾷ, ὕποπτα πάντα αὐτῷ, καὶ ῥέποντα πρὸς μηδὲν ὑγιές. Ἐπάγει δὲ καὶ τὴν πειθὼ ἐν τοῖς χείλεσι, ἐκχεῖται καί τις ἡδονὴ ςάζουσα νέκταρ τȣ̃ ςόματος· ἀκούεις οἶμαι καὶ σὺ τῆς φωνῆς, ἀττικίζει γὰρ κᾂν μὴ θέλων· αἰσθάνῃ δ' ἐκείνου, εἰ μέλλεις ἔτι, αἰσθάνῃ νὴ Δία· καὶ γὰρ ἐκείνῳ, σάφα οἶδα, συνεκινδύνευες· προςγέγραπταί τε αὐτῷ ἀνυποδησία, καὶ εὐκνήμις ὢν λανθάνει· ὅρα γὰρ ὡς ἐςαλμένως διαπρέπουσι, χιόνι λευκῇ ἐςυμμένοι, καὶ τετορνευμένοι οὐ δ' ἀτεχνῶς, ἀλλ' οἷαι Ἀχαιῶν κνῆμαι καὶ πόδες.

Ἃ δ' ὁ ζωγράφος ἀπῴκισε τῆς γραφῆς, εἰρήσεται· ἔστι τις ὑδάτων ὀχετὸς, τοῖς θρίοις καὶ ταῖς μυρίκαις κομῶν, καὶ περὶ αὐτοῦ πολὺς διαῤῥεῖ λόγος πελαγίζων, καὶ ὡς ὠκεανὸν, τὸ ὕδωρ διαυγὲς καὶ ἰδεῖν ἥδιςον καὶ πίειν ἄριςον· φέρεται δ' ἐς τὴν πόλιν διὰ μυχῶν, ἄδηλον τοῖς ἀνδράσι πορίζων τὴν χύσιν καὶ τὸ χεῦμα περιπέττων τῇ γῇ, καὶ σκοτεινοῖς τοῖς διαύλοις κρυφθεὶς, κρουνὸς ὑδάτων ἀναβλύζει τῇ πόλει, τῇδε κᾀκεῖσε χεόμενος καὶ σπειρόμενος πανταχῇ· νύκτωρ τοίνυν ὁ Λαέρτου ἐπὶ τὸ ὕδωρ ὁρμᾷ καὶ τοῖς χεύμασιν ἐνδοὺς αὐτὸν φέρεσθαι, ἦν γὰρ καὶ δεινὸς νεῖν, καὶ μικρὸν μελλήσας τοῖς ὕδασι μετωχετεύθη τῷ βασιλικῷ κήπῳ· ὅρα μοι δ' αὐτὸν ὡς ἀνανεύει, καὶ ἀχανὴς ἕςηκε καὶ θαυμάζει τὸν τόπον καὶ περισκοπεῖ· βλέπει δὲ πρὸς τὸν οὐρανὸν, τὸ βλέμμα προσαρτῶν ἐκεῖθεν· χάριν οἶμαι ἐκτιννύει τῇ Ἀθηνᾷ τῇ συνερίθῳ, τῇ αὐτοῦ φίλῃ

ψυχῇ. Μηδὲ λάθῃ σε τὸ λαγαρὸν ἐκεῖνο μειδίαμα τοῖς χείλεσιν ἐπιτρέχον, ὃ καὶ κλέπτει αὐτός· ἐφορᾷ γὰρ τοὖργον ὅπερ ἐργάζεσθαι τετόλμηκεν ἤδη καὶ ταῖς ἐλπίσι γομφοῦται· καὶ δῆλα αὐτῷ καὶ ὁ κῆπος καὶ τῶν σκυλάκων αἱ ἐπαύλεις, καὶ ἡ κλίμαξ ἡ πρὸς τὰ βασίλεια φέρουσα· ἐπρέσβευσε γὰρ καὶ πρώην ὑπὲρ Ἑλένης πρὸς Πρίαμον· καὶ δεινὸς τὸν νοῦν πάντα καταμεμάθηκε· τί νῦν ἡμῖν ἕστηκας, ὦ παῖ Λαέρτου; τί μέλλεις, ἔργων ἀκμή; μῶν τοὺς ὀδόντας προσκρούεις καὶ ἀθυμεῖς; οὐ γὰρ φέρεις σκῆπτρον, οὐδ' ἁλουργίδας, οὐδ' ἑπταβόειον ἀσπίδα, κόσμει τὰν σπάρταν, ἂν ἔλαχες, οὐρίῳ ἔβης Διὶ καὶ δαίμοσι φίλοις· διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα ἡ ὁδός σοι ποριστέα.

Ὦ παῖ, οἷον ἔπαθον; ἐξήχθην τῷ κάλλει τῆς γραφῆς, καὶ ὡς πρὸς παρόντα καὶ ἀκροώμενον ἐποισοίμην τοὺς λόγους· συνεξήχθης οἶμαι καὶ σύ· ἀκρίβεια τοῦτο ζωγράφου, καὶ πρὸς τὴν γραφὴν τὰς ὄψεις κατέσπασεν, ἐπ' ἄλλα τε τῶν ὁρώντων τὸν νοῦν ἔφερεν. κάλλος Ἑλένης ἐκεῖνο τὸ τοῖς ὄμμασιν ἁπάντων, κάλλος ἐλεύθερον καὶ ὀλύμπιον, καὶ ἴϋγξ ἐν ὄψει θηρατηρία· ἢ οὐκ αἰσθάνῃ τὴν ἰσχὺν ὡς εὐφραίνει μὲν βλεπόμενον, εὐφραίνει δὲ ἀκουόμενον; τέταται μὲν ἡ τῆς Ἑλένης ὄψις πρὸς τὸ στρατόπεδον, πρὸς δὲ τὴν Ἑκάβην ἡ γλῶττα, καὶ περὶ τῶν νεῶν ὁ λόγος καὶ τοῦ ναυστάθμου.

Ἄθρει μοι τὸν Ὀδυσσέα, ὡς προσεγγίζει ταῖς γυναιξὶ, προσηνέσι τε τοῖς ὀφθαλμοῖς προσμειδιᾷ, οὐδ' ἡ φορὰ μία, πολυειδὴς δὲ καὶ πανεπίβολος· εἰ δὲ καὶ τοῖς σχήμασίν ἐστι τεκμήρασθαί τι, φράσω σοι ὅ τι καὶ δέδοικα· κατάδηλον ἐκείναις ποιεῖ, καὶ ὡς ἐξ Ἰθάκης καὶ ὡς Ὀδυσσεὺς καὶ ὡς νυκτὶ μὲν εἰσῆλθε τὴν πόλιν, ὡς ἐπλανᾶτο, ὡς ἐδυσφόρει· καὶ ταῦτα μὲν ἀληθῆ, τὰ δὲ πεπλασμένα ἐκεῖνα, ὡς δόλῳ τοὺς φύλακας ἐξηπάτησεν, ὡς ἥκει βοηθήσων τῇ

Τροίᾳ, ὡς βαρέως μὲν ἔφερεν ὀλλυμένων τῶν Τρώων, ὡς περὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἥττης ἤκουσέ τι ἀπόῤῥητον, καὶ τουτουὶ τὴν ἀλήθειαν μόνον παρὰ τὴν Ἀθηνᾶν κεῖσθαι, καὶ ὡς χρηστηριασμένος βαδίζῃ· καὶ ταῦτα μὲν πάντα σοφοῖς τοῖς ῥήμασι καὶ ἀπάταις καὶ κολακείαις καὶ θωπείαις· αἱ κάλλει, αἱ δὲ τῇ ἀγγελίᾳ χαίρουσι, καὶ τὰς κλεῖς ἐπέτρεψαν τοῦ νεὼ τῆς Παλλάδος, καὶ τῷ πόθῳ καὶ ταῖς χάρισι καταγεγοητευμέναι, ἃς ὁ δολοῤῥάφος δέχεται οὐδὲν μὲν ὧν εἶπεν, ὁ δὲ ταῖς φρεσὶ κέκρυφεν ἐπιτελέσων.

Γῆρας δ' ἤδη ἡμέρας καὶ οὐδ' ὑπὲρ γῆν, βαπτίζεται δὲ ἐν τῷ ὠκεανῷ καὶ κοιμᾶται, καὶ τὸν δρόμον τῆς ἡμέρας γλυκάζει τῷ κώματι· ὁ θηρευτὴς πεταννύει μὲν τοῦ νεὼ τὰς πύλας, κρατεῖ δὲ πάντων ἀργύρων, ἀγαλμάτων, ἐδάφους καὶ τῆς στέγης αὐτῆς, καὶ οὐδενὸς μετασχὼν ἀφαιρεῖται τὸ Παλλάδιον ἐπ' ἀγκῶνος, καὶ ταχὺς ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν ἔρχεται γαννύμενος τῷ ἄθλῳ, καὶ ἡγούμενος πάντα ἐλάττω τῆς δόξης· ἐκ τούτου γὰρ καὶ πτολιπόρθος ἀκούσει πολλάκις, ὃ οὐ δ' αὐτῷ ἐξῆν τῷ τῆς Θέτιδος, καὶ πρῶτος Ἑλλήνων κριθήσεται· εὖ γὰρ οἶδας τῇ Πυθίᾳ εἰρῆσθαί ποτε, τῇ τοῦ Παλλαδίου ἀφαιρέσει τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν ἐπακολουθήσειν.

Σκόπει δέ μοι τὸν χειμάῤῥουν ἐκεῖνον τῶν τειχῶν ἐκχεόμενον· ὑδάτων ἐστὶ τῷ ἐν τῇ πόλει φορά· τρέχει μὲν ἐκεῖ ὁ ἀριστεὺς καὶ τῷ ἀνδρὶ ἐκείνῳ περιβεβλημένῳ τὰ πρόσωπα τῷ χιτῶνι καὶ φαιῷ, γνόφος γὰρ αὐτῷ περιχεῖται καὶ μόλις εἰκάσαι δίδωσιν αὐτὸν, ὁ Διομήδης ἐστὶν ὁ Τυδέως· ἀλλ' ἤδη διὰ τὸν ὀχετὸν ὀπάζει καταρτῶν μηρίνθῳ, ἵνα μὴ διαῤῥαγῇ πεσὼν, προσδεῖ δὲ τὴν μήρινθον ἐκείνῃ τῇ πέτρᾳ, κάτα τῇ μὲν τῶν χειρῶν χαλῶν, τῇ δὲ πιέζων τοῦ τείχους κατέβη, κἂν τοῖς πεδίοις τῷ φίλῳ συμπλέκεται καὶ καταφιλεῖ· βαιὸν δὲ αὐτῷ τὸ ἆσθμα· ἀπιστεῖ δ' ἔτι καὶ μέ-

σων τῶν βελῶν περιχορεύειν δοκεῖ, καὶ οὐδ' ἔξω κινδύνου τυγχάνειν· οἱ δ' ἀριστεῖς ἔχονται πρὸς τὰς ναῦς, καὶ τῶν Ἑλλήνων ὁρόντων παιανίζουσι καὶ ἅλλονται καὶ πεπορθηκέναι νομίζουσιν ἤδη τὸ Ἴλιον.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ὨΦΕΛΙΜΑ ἘΚ ΤΟΥ ὉΜΗΡΟΥ.

Α

Ἄγερθεν· ἀγείρω τὸ θέμα· ὁ μέλλων ἀγερῶ· ὁ παρακείμενος, ἤγερκα, ὁ παθητικὸς ἤγερμαι· ὁ ἀόριστος, ἠγέρθην, ἠγέρθης, ἠγέρθη· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἠγέρθησαν· καὶ τὸ Ἰωνικὸν ἤγερθεν· οἱ γὰρ Δωριεῖς τῶν παρῳχημένων τὰ τρίτα πρόσωπα, ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν μετοχῶν ποιοῦσιν· οἷον ἐγερθεὶς, ἐγερθέντος, ἤγερθεν· καὶ κοσμηθεὶς, κοσμηθέντος, κόσμηθεν.

Αἱρείσθωσαν· ἐκ τοῦ αἱρέω αἱρῶ· καὶ τὸ παθητικὸν, αἱρέομαι αἱροῦμαι· ὁ παρατατικὸς, ἡρεόμην ἡρούμην· ἡρέου ἡροῦ· καὶ τὸ προστακτικὸν, αἱρέου αἱροῦ· τὸ τρίτον, αἱρέεσθω εἱρείσθω· αἱρεέσθωσαν αἱρείσθωσαν·

Ἄμβροτον· παρὰ τὸ ἁμαρτῶ, ἁμαρτήσω, ἥμαρτον· καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ἄμβροτον.

Ἄνεργε, καὶ ἐν διαιρέσει, ἔεργε· καὶ μετὰ τῆς ἀνα προθέσεως, ἀνάεργε, ἄνεργε.

Ἀνώγων· ἀόριστος β' κατὰ συστολὴν τοῦ η· καὶ ἔστι πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· ἔστι γὰρ τὸ θέμα αὐτοῦ, ἀνωγῶ·

καὶ ὁ παρατατικὸς, ἠνώγεν· ὁ μέλλων, ἀνωγήσω· ὁ ἀόριστος, ἠνώγησα· ὁ δεύτερος, ἤνωγον· ὡς τὸ ὀλισθῶ, ὤλισθον.

Ἄνωχθι· ἀνώγημι· καὶ τὸ προστακτικὸν, ἀνώγηθι· καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς χ, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἄνωχθι.

Ἀποπαλών· ἐκ τοῦ πάλλω, παλῶ, ἔπαλα· ὁ β΄ ἔπαλον· ἡ μετοχὴ, ὁ παλὼν, καὶ μετὰ τῆς προσθήκης γίνεται ἀποπαλών.

Ἀφέθην· ἵημι τὸ συγχωρῶ· ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ παρακείμενος, ἧκα· ὁ παθητικὸς, ἧμαι· ὁ ἀόριστος, ἔθην, καὶ ἀφέθην μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως.

Ἀφέωνται· ἀφίημι· ὁ μέλλων, ἀφήσω· ὁ παρακείμενος, ἀφῆκα· καὶ Ἀττικῶς, ἀφέωκα· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἡνίκα πλεονασμὸν τοῦ ε κατὰ τὸν παρατατικὸν ποιοῦσι, τότε καὶ τὸ ἐπαγόμενον φωνῆεν τρέπουσιν εἰς ω μέγα· ὁ παθητικὸς, ἀφέωμαι· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἀφέωνται.

B

Βεβάασι· ἀπὸ τοῦ βῶ, βήσω, βέβηκα· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, βεβήκασι· καὶ ἐκβολῇ τοῦ η, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, βεβάασι.

Βῆ· ἐκ τοῦ βάω βῶ, παράγωγον βίβημι· ὁ μέλλων, βήσω· ὁ β΄ ἀόριστος, ἔβην, ἔβης, ἔβη· καὶ Ἰωνικῶς βῆ· οὕτως οὖν καὶ τὸ ἔφη, φῆ· καὶ τὸ ἔστη, στῆ.

Γ

Δ

Δαίνυν· ἐκ τοῦ δαίνυμι, καὶ ὁ παρατατικὸς, ἐδαίνυον· εἰ μετοχὴ, ὁ δαινυς, τοῦ δαινύντος· καὶ τὸ προστακτικὸν, δαίνυθι, καὶ ἀποβολῇ τῆς θι, δαίνυ.

Δείδηθι· δείδω, καὶ μεταθέσει τοῦ τόνου, δειδῶ, δειδήσω· ἐξ οὗ καὶ δειδήμων – ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες – ἐκ τοῦ δειδῶ ὁ παρατατικὸς, ἐδείδην· τὸ πληθυντικὸν, ἐδείδημεν, καὶ τὸ προστακτικὸν, δείδηθι.

Δόσαν· δίδωμι, ὁ μέλλων δώσω· ὁ β' ἀόριστος, ἔδων· ὁ δεύτερος, ἔδως· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἔδοσαν, καὶ κατὰ Ἰωνικὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ε, δόσαν.

Δύνωμαι· ἀπὸ τοῦ δύνημι· οὗ τὸ παθητικὸν δύναμαι, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δύνωμαι· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐὰν δύνωνται· καὶ ὤφειλεν εἶναι ἐὰν δυνῶμαι, ὡς τιθῶμαι· ἀλλὰ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι ἡνίκα εὑρεθῇ ὁ ἐνεστὼς τῶν εἰς μι ἐν χρήσει, τότε περισπᾶται τὸ ὑποτακτικόν· οἷον τίθημι, ἐὰν τιθῶμαι· ἵστημι, ἐὰν ἱστῶμαι· ἡνίκα δὲ ὁ ἐνεστὼς οὐχ' εὕρηται ἐν χρήσει, τότε παροξύνεται· οἷον δύνημι, ἐὰν δύνωμαι· τὸ γὰρ δύνημι οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει.

E

Ἕαδε, ὁ σημαίνει τὸ ἤρεσεν· ἥδω τὸ ἀρέσκω· ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ β' ἀόριστος, ἧδον· τὸ τρίτον, ἧδε· καὶ ἐν διαλύσει τοῦ η εἰς ε καὶ α, ἕαδε.

Ἑάλω· ἁλῶ, τὸ πορθῶ· ἅλωμι· ὁ μέλλων, ἁλώσω· ὁ β' ἀόριστος, ἥλων· καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἁλῶ, ἐὰν ἁλῷς, ἐὰν ἁλῷ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἑάλω.

Ἑάλω· ἁλῶ, τὸ κρατῶ καὶ πορθῶ· ὁ μέλλων, ἁλόσω· ὁ β' ἀόριστος ἥλων, ἥλως, ἥλω· καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἑάλω.

Ἑᾶσιν· ἀπὸ τοῦ εἰμὴ, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἰσὶ, καὶ Ἰωνικῶς ἑᾶσιν.

Ἕαται· ἐκ τοῦ ἕω, τὸ κάθημαι, γίνεται παράγωγον ῥῆμα ἵημι· τὸ παθητικὸν, ἵεμαι εἶμαι, ἵεται εἶται, καὶ Ἰωνικῶς ἕαται·

Ἐγήγορθα· ἐγείρω, ὁ μέλλων ἐγερῶ· ὁ παρακείμενος, ἤγερκα καὶ ἐγήγερκα· ὁ μέσος, ἤγορα καὶ ἐγήγορα· καὶ πλεονασμῷ τȣ̃ θ, ἐγήγορθα.

Ἐδιδόκει· ἔδω τὸ ἐσθίω, ἔσω, ἦκα· καὶ Ἀττικῶς ἔδηκα· καὶ πλεονασμῷ τῆς δο συλλαβῆς, ἐδήδοκα· ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἐδηδόκην, ἐδιδόκεις, ἐδιδόκει.

Ἐδίδωκα· ἀπὸ τȣ̃ ἔδω· ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ παρακείμονος ἔδωκα, καὶ Ἀττικῶς ἐδίδωκα.

Ἐδολίȣσαν· δολιεῶ δολιῶ· ὁ παρατατικὸς, ἐδολίεον ὀδολίευν· τὸ γ´ τῶν πληθυντικῶν, ἐδολίȣσαν Βοιωτικῶς.

Εἶεν· ἔω, τὸ ὑπάρχω· ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ β´ ἀόριςος, ἔην ἦν· ἡ μετοχὴ, εἷς ἔντος· καὶ τὸ εὐκτικὸν, εἴην, εἴης, εἴη· τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον, εἴημεν, εἴητε, εἴηεν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, εἶεν.

Εἴκτην· εἴκω, εἴσω, τὸ ὁμοιῶ· ὁ παρακείμενος, εἶκα· ὁ ὑπερσυντελικὸς, εἴκειν· τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν, εἰκείτην·

Εἰλήλȣθα· ἔςι ῥῆμα λῶ τὸ θέλω καὶ προθυμȣ̃μαι· ἐκ τούτȣ γίνεται λιλῶ, καὶ κατὰ παραγωγὴν λιλαίω· ἐκ δὲ τοῦ λιλῶ, ὁ παρακείμενος, λελίκακα· ὁ παθητικὸς, λελίλημαι, λελημένος· ἀποβολῇ τȣ̃ λ ἐκ τȣ̃ ἐλήλυθα γίνεται, καὶ πλεονασμῷ τȣ̃ ι καὶ ο, εἰλήλȣθα.

Εἵμενος· ἕω τὸ ἐνδύομαι· ὁ μέλλων, ἕσω· ὁ παρακείμενος, εἷκα, ὡς τέθεικα διὰ τοῦ ει διφθόγγȣ, Βοιωτικῶς· ὁ παθητικὸς, εἷμαι· ἡ μετοχὴ, ὁ εἵμενος·

Εἵπεσαν· ἕπω, τὸ λέγω· ὁ μέλλων, ἕψω· ὁ ἀόριςος, εἶπα· ἡ μετοχὴ, ὁ εἴπας τȣ̃ εἴπαντος· καὶ τὸ εὐκτικὸν, εἴπαιμι, εἴπαις, εἴπαι· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, εἴπεσαν Αἰολικῶς.

Εἰρύαται· ἐκ τȣ̃ εἰρύω, εἴρυμι· τὸ παθητικὸν, εἴρυμαι· τὸ τρίτον, εἴρυται· καὶ Ἰακῶς, εἰρύαται.

Εἴςιτε, καὶ ἔλθετε· εἴω, τὸ πορεύομαι· καὶ τὸ παθητικὸν, εἴομαι· καὶ ἐν συγκοπῇ τȣ̃ ο καὶ α, εἰμί· ὁ παρατατικὸς,

ἦν· ἡ μετοχὴ, εἷς, ἕντος· καὶ τὸ προστακτικὸν, ἕθι· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι, ἴθι, ἴτω· ἴτων ἴτων· ἴτε, καὶ μετὰ τῆς εἰς προθέσεως, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ τοῦ τόνου, εἴσιτε.

Εἴσθει· ἀντὶ τοῦ εἴστρεχε· δίφθογγα τὰ δύο· καὶ κανονίζεται οὕτως· θέω θῶ· τὸ δεύτερον, θέεις θεῖς· τὸ τρίτον, θέει θεῖ· καὶ μετὰ τῆς εἰς προθέσεως, καὶ ἀναβιβασμῷ τοῦ τόνου, εἴσθει.

Εἰστήκει· ἑστήκω, ἑστήξω, ἕστηχα· ὁ μέσος, ἕστηκα· ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἑστήκειν, ἑστήκεις, ἑστήκει· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἱστήκει.

Εἷς τι· δύο μέρη τοῦ λόγου· εἰς πρόθεσις, τί ὄνομα οὐδέτερον, διφθόγγου ει· ἵστη καὶ ἵστάθη, ι καὶ η.

Εἰῶσιν· ἐάω ἐῶ, τὸ συγχωρῶ· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐῶσιν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἰῶσιν.

Ἔκηα· καίω· ὁ μέλλων, καύσω· ὁ ἀόριστος, ἔκαυσα· καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ καὶ σ, καὶ ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, ἔκηα·

Ἐκρέμω· κρέημι· ὁ μέλλων, κρεμάσω· ὁ παρακείμενος, κεκρέμηκα· καὶ ἀφαιρέσει, κρέμαμαι· ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἐκρεμάμην, ἐκρέμασω· καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ καὶ κράσει τοῦ α καὶ ο εἰς ω μέγα, ἐκρέμω.

Ἔκταν· κτῆμι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔκτην, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, ἔκταν.

Ἔκχεον· χέω· ὁ μέλλων, χεύσω· ὁ ἀόριστος, ἔχευσα, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἔχεα· καὶ τὸ προστακτικὸν, χέον καὶ ἔκχεον· καὶ ἐκχέαι τὸ ἀπαρέμφατον.

Ἐκχεῶ· χέω, χεύσω, ἔχευσα καὶ ἔχεα ἐκβολῇ τοῦ υ καὶ σ· ὁ β′ ἀόριστος ἔχεον· ὁ μέλλων δεύτερος χεῶ, καὶ ἐκχεῶ.

Ἔμμορε· ἐκ τοῦ μείρω, τὸ μερίζω· ὁ μέλλων, μερῶ· ὁ παρακείμενος, μέμαρκα· ὁ μέσος, μέμορα· καὶ καθ᾽ ὑπερβιβασμὸν, ἔμμορα, ἔμμορες, ἔμμορε. Ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ μορῶ, τὸ τυγχάνω· ὁ μέλλων, μορήσω· ὁ παρακείμενος,

μεμόρηκα· ὁ μέσος, μέμορα· ὁ β′ ἀόριστος, ἔμορον· καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου μ, ἔμμορον, ἔμμορες, ἔμμορε.

Ἐνηθῆναι· ἐνίημι, τὸ ἐκβάλλω· ὁ μέλλων, ἐνήσω· ὁ παρακείμενος, ἐνῆκα· ὁ παθητικὸς, ἐνῆμαι· ὁ ἀόριστος, ἐνήθην, ἐνήθης, ἐνήθη· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἐνηθῆναι.

Ἐνήνοθα· ἐστι μέσος παρακείμενος, ὡς δηλοῖ τὸ θ· οὐδὲ γὰρ ὁ ἐνεργετικὸς παρακείμενος διὰ τούτου ἐκφαίνεται. Ἔστιν οὖν θέω ῥῆμα· καὶ ἐν συνθέσει ἀναθέω, καὶ ἀνθέω· καὶ ὑπερβιβασμῷ τοῦ ε, καὶ Ἀττικῷ ἀναδιπλασιασμῷ, ἐνήνοθα· ἢ ἐκ τοῦ θέω τὸ τρέχω, ἀναθέω· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνέθω, ἐνέσω, ἤνεκα· ὁ μέσος, ἤνεθα Ἀττικῶς· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε καὶ ν, ἐνήνοθα.

Ἔντο· ἵημι, ἥσω, τὸ πέμπω· ὁ β′ ἀόριστος, ἧν· ὁ μέσος, ἔμην· τὸ πληθυντικὸν τὸ πρῶτον ἔμεθα, ἔσθε, ἔντο·

Ἐξώκειλα· ὀκέλλω, ὀκελῶ, ὤκειλα καὶ ἐξώκειλα. Πᾶς ὁριστικὸς ἢ ὑποτακτικὸς μονοσύλλαβος εἰς ω λήγων, ἔχων τὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει καὶ ἐν τῇ συνθέσει· οἷον, βῶ, ἀναβῶ· θῶ, καταθῶ· δῶ, ἀναδῶ· εἰ δὲ μὴ εἰς σ ὀξύτονον ἔχει τὴν μετοχὴν, ἀναβιβάζει τὸν τόνον· οἷον, σχῶ, κατάσχω· ἐξ οὗ καὶ τὸ πληθυντικὸν, κατάσχωμεν, πρόσχωμεν.

Ἔοικας· εἴκω, τὸ ὁμοιῶ· ὁ μέλλων, εἴξω· ὁ παρακείμενος, εἶχα· ὁ μέσος, οἶκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔοικα·

Ἔολπα· ἔλπω, ὁ μέλλων ἔλψω· ὁ παρακείμενος, ἧλφα· ὁ μέσος, ἧλπα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἤολπα· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ε, ἔολπα.

Ἔοργα· ἀπὸ τοῦ ῥέζω, τὸ πράττω· ὁ μέλλων, ῥέξω· ὁ παρακείμενος, ἔῤῥεχα· ὁ μέσος, ἔῤῥεγα· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ἑνὸς ρ, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ἔοργα.

Ἔπεφνον· ἐκ τοῦ φῶ, ὃ σημαίνει τὸ φονεύω, γίνεται πα-

Ἠτήκει· αἰτῶ, τὸ ζητῶ· ὁ μέλλων, αἰτήσω· ὁ παρακείμενος, ἤτηκα· ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἠτήκην, ἠτήκεις, ἠτήκει.

Ἤτω· ἔω τὸ ὑπάρχω, ὁ μέλλων ἔσω· ὁ ἀόριστος, ἔην ἦν· ἡ μετοχὴ, εἷς ἔντος· καὶ τὸ προστακτικὸν, ἔθη ἔτω· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἤτω.

Θ

Θαρείσθωσαν· ἵημι τὸ συγχωρῶ· ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ παπαρακείμενος, εἷκα, ὡς τὸ τέθεικα· ὁ παθητικὸς, εἷσμαι· ὁ ὑπερσυντελικὸς, εἵσμην, εἷσο· καὶ προστακτικὸν, εἷσο εἵσθω· εἷσθον εἵσθων, εἷσθε εἵσθωσαν· ὡσαύτως καὶ τὸ ἀφείτωσαν.

Θηεῦντο· ἐστι ῥῆμα θεάω, θεῶ· θεάομαι, θεῶμαι· ἐθεάοντο, ἐθεῶντο· καὶ οἱ Δωριεῖς τρέπουσι τὸ ω μέγα εἰς τὴν ου δίφθογγον, καὶ γίνεται ἐθεοῦντο· καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ε, καὶ ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον, θηεῦντο.

I

Ἴασιν· ἐκ τοῦ ἵημι, τὸ πέμπω· τὸ δεύτερον, ἵης· τὸ τρίτον, ἵησι· τὸ πληθυντικὸν τὸ πρῶτον, ἵεμεν, τὸ δεύτερον ἵετε· τὸ τρίτον ἱεῖσι· καὶ τὸ Ἰωνικὸν, ἱέασι· καὶ κράσει Ἀττικῇ τοῦ ε καὶ α εἰς α μακρὸν, ἱᾶσιν·

Ἴδμεν· εἴδω τὸ γινώσκω· ὁ β΄ ἀόριστος, ἶδον· τὸ πληθυντικὸν τὸ πρῶσον, ἴδομεν· καὶ ἐκβολῇ τοῦ ο, ἴδμεν.

Ἴηλα· ἐστι ῥῆμα ἰάλλω, τὸ πέμπω· ἰαλῶ· ὁ ἀόριστος ἴαλα, καὶ ἴηλα.

Ἴσθι, ἀντὶ γίνωσκε· ι τὰ δύο· καὶ ἔστι τὸ θέμα ἴσημι τὸ γινώσκω· καὶ ὁ παρατατικὸς, ἴσην· ἡ μετοχὴ, ὁ ἴσας τοῦ ἴσαντος, καὶ τὸ προστακτικὸν, ἴσαθι· καὶ ἐν συγκοπῇ ἴσθι.

K

Καίω· ὁ μέλλων, καύσω. Διατί ἐπὶ μὲν τοῦ κλαίω, κλαύσω, καίω, καύσω, ἐπλεόνασε τὸ υ. Ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι ἀποβάλλουσι κατὰ τὸν ἐνεστῶτα τὸ ι, πλεονάζουσι δὲ τὸ υ κατὰ τὸν μέλλοντα· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἐνεστῶτος κλάω καὶ κάω λέγουσιν ἀποβάλλοντες τὸ ι· τούτου χάριν πλεονάζουσι τὸ υ κατὰ τὸν μέλλοντα.

Κάθη· ἐκ τοῦ ἕω, τὸ καθέζομαι, γίνεται παράγωγον ῥῆμα εἰς μι, ἕημι· καὶ τὸ παθητικὸν, ἕεμαι ἧμαι, ἕεσαι ἧσαι· καὶ μετὰ τῆς κατα προθέσεως, κάθησαι· ἀναβιβασμῷ τοῦ τόνου καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, κάθηαι· καὶ κράσει τοῦ ι καὶ α εἰς η, κάθη.

Κάθημαι· παρὰ τὸ ἕω· καὶ ἐξ αὐτοῦ παράγωγον ῥῆμα εἰς μι, ἕημι· καὶ τὸ παθητικὸν, ἕεμαι, καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς η, ἧμαι· καὶ μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως καὶ ἀναβιβασμῷ τοῦ τόνου, κάθημαι.

Καθῆστο· ἕω, ἥσω, ἧκα, ἧσμαι· ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἥσμην, ἧσο, ἧστο· καὶ ἐν συνθέσει, καθῆστο.

Κεκάδοντο· χάζω· ὁ μέλλων, χάσω· ὁ παρακείμενος, κέχακα· ὁ μέσος, κέχαδα· ὁ β´ ἀόριστος, ἔχαδον· καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, κέκαδον· ὁ μέσος δεύτερος, κεκαδόμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, κεκάδοντο.

Κέλεαι· κέλω, καὶ τὸ παθητικὸν, κέλομαι· καὶ τροπῇ τοῦ βραχέος εἰς βραχὺ, καὶ ἐνδείᾳ τοῦ μ, κέλεαι.

Κεχαρηότος· ἀπὸ τοῦ χαίρω, χαρῶ, μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα ὁ μέλλων· καὶ ἐξ αὐτοῦ χαρήσω, κεχάρηκα· ἡ μετοχὴ, ὁ κεχαρηκὼς τοῦ κεχαρηκότος, καὶ ἐκβολῇ τοῦ κ, κεχαρηότος.

Κεχαροίατο· χαίρω, χαρῶ, ἔχαρον, ἐχαρόμην· καὶ τὸ εὐκτικὸν, χαροίμην, χάροιο, χάροιτο· καὶ τὸ Ἰωνικὸν, κεχαροίατο·

ψυχῇ. Μηδὲ λάθῃ σε τὸ λαγαρὸν ἐκεῖνο μειδίαμα τοῖς χείλεσιν ἐπιτρέχον, ὃ καὶ κλέπτει αὐτός· ἐφορᾷ γὰρ τοὔργον ὅπερ ἐργάζεσθαι τετόλμηκεν ἤδη καὶ ταῖς ἐλπίσι γομφοῦται· καὶ δῆλα αὐτῷ καὶ ὁ κῆπος καὶ τῶν σκυλάκων αἱ ἐπαύλεις, καὶ ἡ κλίμαξ ἡ πρὸς τὰ βασίλεια φέρουσα· ἐπρέσβευσε γὰρ καὶ πρώην ὑπὲρ Ἑλένης πρὸς Πρίαμον· καὶ δεινὸς τὸν νοῦν πάντα καταμεμάθηκε· τί νῦν ἡμῖν ἕστηκας, ὦ παῖ Λαέρτου; τί μέλλεις, ἔργων ἀκμή; μῶν τοὺς ὀδόντας προσκρούεις καὶ ἀθυμεῖς; οὐ γὰρ φέρεις σκῆπτρον, οὐδ' ἁλουργίδας, οὐδ' ἑπταβόειον ἀσπίδα, κόσμει τὰν σπάρταν, ἂν ἔλαχες, οὐρίῳ ἔβης Διῒ καὶ δαίμοσι φίλοις· διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα ἡ ὁδός σοι ποριστέα.

Ὦ παῖ, οἷον ἔπαθον; ἐξήχθην τῷ κάλλει τῆς γραφῆς, καὶ ὡς πρὸς παρόντα καὶ ἀκροώμενον ἐποιοίμην τοὺς λόγους· συνεξήχθης οἶμαι καὶ σύ· ἀκρίβεια τοῦτο ζωγράφου, καὶ πρὸς τὴν γραφὴν τὰς ὄψεις κατέσπασεν, ἐπ' ἄλλα τε τῶν ὁρώντων τὸν νοῦν ἔφερεν. κάλλος Ἑλένης ἐκεῖνο τὸ τοῖς ὄμμασιν ἁπάντων, κάλλος ἐλεύθερον καὶ ὀλύμπιον, καὶ ἴϋγξ ἐν ὄψει θηρατηρία· ἢ οὐκ αἰσθάνῃ τὴν ἰσχὺν ὡς εὐφραίνει μὲν βλεπόμενον, εὐφραίνει δὲ ἀκουόμενον; τέταται μὲν ἡ τῆς Ἑλένης ὄψις πρὸς τὸ στρατόπεδον, πρὸς δὲ τὴν Ἑκάβην ἡ γλῶττα, καὶ περὶ τῶν νεῶν ὁ λόγος καὶ τοῦ ναυστάθμου.

Ἄθρει μοι τὸν Ὀδυσσέα, ὡς προσεγγίζει ταῖς γυναιξὶ, προσηνέσι τε τοῖς ὀφθαλμοῖς προσμειδιᾷ, οὐδ' ἡ φορὰ μία, πολυειδὴς δὲ καὶ πανεπίβολος· εἰ δὲ καὶ τοῖς σχήμασιν ἐστὶ τεκμήρασθαί τι, φράσω σοι ὅ τι καὶ δέδοικα· κατάδηλον ἐκείναις ποιεῖ, καὶ ὡς ἐξ Ἰθάκης καὶ ὡς Ὀδυσσεὺς καὶ ὡς νυκτὶ μὲν εἰσῆλθε τὴν πόλιν, ὡς ἐπλανᾶτο, ὡς ἐδυσφόρει· καὶ ταῦτα μὲν ἀληθῆ, τὰ δὲ πεπλασμένα ἐκεῖνα, ὡς δόλῳ τοὺς φύλακας ἐξηπάτησεν, ὡς ἥκει βοηθήσων τῇ

Τροίᾳ, ὡς βαρέως μὲν ἔφερεν ὀλλυμένων τῶν Τρώων, ὡς περὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἥττης ἤκουσέ τι ἀπόῤῥητον, καὶ τουτουὶ τὴν ἀλήθειαν μόνον παρὰ τὴν Ἀθηνᾶν κεῖσθαι, καὶ ὡς χρηστηριασμένος βαδίζῃ· καὶ ταῦτα μὲν πάντα σοφοῖς τοῖς ῥήμασι καὶ ἀπάταις καὶ κολακείαις καὶ θωπείαις· αἱ κάλλει, αἱ δὲ τῇ ἀγγελίᾳ χαίρουσι, καὶ τὰς κλεῖς ἐπέτρεψαν τοῦ νεὼ τῆς Παλλάδος, καὶ τῷ πόθῳ καὶ ταῖς χάρισι καταγεγοητευμέναι, ἃς ὁ δολοῤῥάφος δέχεται· οὐδὲν μὲν ὧν εἶπεν, ὁ δὲ ταῖς φρεσὶ κέκρυφεν ἐπιτελέσων.

Γῆρας δ' ἤδη ἡμέρας καὶ οὐδ' ὑπὲρ γῆν, βαπτίζεται δὲ ἐν τῷ ὠκεανῷ καὶ κοιμᾶται, καὶ τὸν δρόμον τῆς ἡμέρας γλυκάζει τῷ κώματι· ὁ θηρευτὴς πεταννύει μὲν τοῦ νεὼ τὰς πύλας, κρατεῖ δὲ πάντων ἀργύρων, ἀγαλμάτων, ἐδάφους καὶ τῆς στέγης αὐτῆς, καὶ οὐδενὸς μετασχὼν ἀφαιρεῖται τὸ Παλλάδιον ἐπ' ἀγκῶνος, καὶ ταχὺς ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν ἔρχεται γαννύμενος τῷ ἄθλῳ, καὶ ἡγούμενος πάντα ἐλάττω τῆς δόξης· ἐκ τούτου γὰρ καὶ πτολιπόρθος ἀκούσει πολλάκις, ὃ οὐ δ' αὐτῷ ἐξῆν τῷ τῆς Θέτιδος, καὶ πρῶτος Ἑλλήνων κριθήσεται· εὖ γὰρ οἶδας τῇ Πυθίᾳ εἰρῆσθαί ποτε, τῇ τοῦ Παλλαδίου ἀφαιρέσει τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν ἐπακολουθήσειν.

Σκόπει δέ μοι τὸν χειμάῤῥουν ἐκεῖνον τῶν τειχῶν ἐκχεόμενον· ὑδάτων ἐστὶ τῷ ἐν τῇ πόλει φορά· τρέχει μὲν ἐκεῖ ὁ ἀριστεὺς καὶ τῷ ἀνδρὶ ἐκείνῳ περιβεβλημένῳ τὰ πρόσωπα τῷ χιτῶνι καὶ φαιῷ, γνόφος γὰρ αὐτῷ περιχεῖται καὶ μόλις εἰκάσαι δίδωσιν αὐτὸν, ὁ Διομήδης ἐστὶν ὁ Τυδέως· ἀλλ' ἤδη διὰ τὸν ὀχετὸν ὀπάζει καταρτῶν μηρίνθῳ, ἵνα μὴ διαῤῥαγῇ πεσὼν, προσδεῖ δὲ τὴν μήρινθον ἐκείνῃ τῇ πέτρᾳ, κἆτα τῇ μὲν τῶν χειρῶν χαλῶν, τῇ δὲ πιέζων τοῦ τείχους κατέβη. κἂν τοῖς πεδίοις τῷ φίλῳ συμπλέκεται καὶ καταφιλεῖ· βαιὸν δὲ αὐτῷ τὸ ἆσθμα· ἀπιστεῖ δ' ἔτι καὶ μέ-

σων τῶν βελῶν περιχορεύειν δοκεῖ, καὶ οὐδ' ἔξω κινδύνου τυγχάνειν· οἱ δ' ἀριστεῖς ἔχονται πρὸς τὰς ναῦς, καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐρόντων παιανίζουσι καὶ ἄλλονται καὶ πεπορθηκέναι νομίζουσιν ἤδη τὸ Ἴλιον.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ὨΦΕΛΙΜΑ ἘΚ ΤΟΥ ὉΜΗΡΟΥ.

Α

Ἄγερθεν· ἀγείρω τὸ θέμα· ὁ μέλλων ἀγερῶ· ὁ παρακείμενος, ἤγερκα, ὁ παθητικὸς ἤγερμαι· ὁ ἀόριστος, ἠγέρθην, ἠγέρθης, ἠγέρθη· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἠγέρθησαν· καὶ τὸ Ἰωνικὸν ἤγερθεν· οἱ γὰρ Δωριεῖς τῶν παρῳχημένων τὰ τρίτα πρόσωπα, ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν μετοχῶν ποιοῦσιν· οἷον ἐγερθεὶς, ἐγερθέντος, ἤγερθεν· καὶ κοσμηθεὶς, κοσμηθέντος, κόσμηθεν.

Αἱρείσθωσαν· ἐκ τοῦ αἱρέω αἱρῶ· καὶ τὸ παθητικὸν, αἱρέομαι αἱροῦμαι· ὁ παρατατικὸς, ἡρεόμην ἡρούμην· ἡρέου ἡροῦ· καὶ τὸ προστακτικὸν, αἱρέου αἱροῦ· τὸ τρίτον, αἱρέεσθω εἱρείσθω· αἱρεέσθωσαν αἱρείσθωσαν·

Ἄμβροτον· παρὰ τὸ ἁμαρτῶ, ἁμαρτήσω, ἥμαρτον· καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ἄμβροτον.

Ἄνεργε, καὶ ἐν διαιρέσει, ἔεργε· καὶ μετὰ τῆς ἀνα προθέσεως, ἀνάργε, ἄνεργε.

Ἀνώγων· ἀόριστος β' κατὰ συστολὴν τοῦ η· καὶ ἔστι πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· ἔστι γὰρ τὸ θέμα αὐτοῦ, ἀνωγῶ·

καὶ ὁ παρατατικὸς, ἠνώγεν· ὁ μέλλων, ἀνωγήσω· ὁ ἀόριστος, ἠνώγησα· ὁ δεύτερος, ἤνωγον· ὡς τὸ ὀλισθῶ, ὤλισθον.

Ἄνωχθι· ἀνώγημι· καὶ τὸ προστακτικὸν, ἀνώγηθι· καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς χ, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἄνωχθι.

Ἀποπαλών· ἐκ τοῦ πάλλω, παλῶ, ἔπαλα· ὁ β΄ ἔπαλον· ἡ μετοχὴ, ὁ παλὼν, καὶ μετὰ τῆς προσθήκης γίνεται ἀποπαλών.

Ἀφέθην· ἵημι τὸ συγχωρῶ· ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ παρακείμενος, ἧκα· ὁ παθητικὸς, ἧμαι· ὁ ἀόριστος, ἔθην, καὶ ἀφέθην μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως.

Ἀφέωνται· ἀφίημι· ὁ μέλλων, ἀφήσω· ὁ παρακείμενος, ἀφῆκα· καὶ Ἀττικῶς, ἀφέωκα· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἡνίκα πλεονασμὸν τοῦ ε κατὰ τὸν παρατατικὸν ποιοῦσι, τότε καὶ τὸ ἐπαγόμενον φωνῆεν τρέπουσιν εἰς ω μέγα· ὁ παθητικὸς, ἀφέωμαι· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἀφέωνται.

B

Βεβάασι· ἀπὸ τοῦ βῶ, βήσω, βέβηκα· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, βεβήκασι· καὶ ἐκβολῇ τοῦ η, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, βεβάασι.

Βῆ· ἐκ τοῦ βάω βῶ, παράγωγον βίβημι· ὁ μέλλων, βήσω· ὁ β΄ ἀόριστος, ἔβην, ἔβης, ἔβη· καὶ Ἰωνικῶς βῆ· οὕτως οὖν καὶ τὸ ἔφη, φῆ· καὶ τὸ ἔστη, στῆ.

Γ

Δ

Δαίνυν· ἐκ τοῦ δαίνυμι, καὶ ὁ παρατατικὸς, ἐδαίνυον· ἡ μετοχὴ, ὁ δαινὺς, τοῦ δαινύντος· καὶ τὸ προστακτικὸν, δαίνυθι, καὶ ἀποβολῇ τῆς θι, δαίνυ.

Δείδηθι· δείδω, καὶ μεταθέσει τȣ τόνȣ, δειδῶ, δειδήσω· ἐξ ȣ καὶ δειδήμων – ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες – ἐκ τȣ δειδῶ ὁ παρατατικὸς, ἐδείδην· τὸ πληθυντικὸν, ἐδείδημεν, καὶ τὸ προστακτικὸν, δείδηθι.

Δόσαν· δίδωμι, ὁ μέλλων δώσω· ὁ β′ ἀόριστος, ἔδων· ὁ δεύτερος, ἔδως· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἔδοσαν, καὶ κατὰ Ἰωνικὴν ἀφαίρεσιν τȣ ε, δόσαν.

Δύνωμαι· ἀπὸ τοῦ δύνημι· οὗ τὸ παθητικὸν δύναμαι, καὶ τὰ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δύνωμαι· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐὰν δύνωνται· καὶ ὤφειλεν εἶναι ἐὰν δυνῶμαι, ὡς τιθῶμαι· ἀλλὰ κανών ἐστιν ὃ λέγων, ὅτι ἡνίκα εὑρεθῇ ὁ ἐνεστὼς τῶν εἰς μι ἐν χρήσει, τότε περισπᾶται τὸ ὑποτακτικόν· οἷον τίθημι, ἐὰν τιθῶμαι· ἵστημι, ἐὰν ἱστῶμαι· ἡνίκα δὲ ὁ ἐνεστὼς οὐχ' εὕρηται ἐν χρήσει, τότε παροξύνεται· οἷον δύνημι, ἐὰν δύνωμαι· τὸ γὰρ δύνημι ȣ̓χ εὕρηται ἐν χρήσει.

E

Ἕαδε, ὃ σημαίνει τὸ ἤρεσεν· ἥδω τὸ ἀρέσκω· ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ β′ ἀόριστος, ἧδον· τὸ τρίτον, ἧδε· καὶ ἐν διαλύσει τȣ η εἰς ε καὶ α, ἕαδε.

Ἑάλω· ἁλῶ, τὸ πορθῶ· ἅλωμι· ὁ μέλλων, ἁλώσω· ὁ β′ ἀόριστος, ἥλων· καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἁλῶ, ἐὰν ἁλῷς, ἐὰν ἁλῷ· καὶ πλεονασμῷ τȣ ε, ἑάλω.

Ἑάλω· ἁλῶ, τὸ κρατῶ καὶ πορθῶ· ὁ μέλλων, ἁλόσω· ὁ β′ ἀόριστος ἥλων, ἥλως, ἥλω· καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α, καὶ πλεονασμῷ τȣ ε, ἑάλω.

Ἕασιν· ἀπὸ τȣ εἰμὴ, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἰσὶ, καὶ Ἰωνικῶς ἕασιν.

Ἕαται· ἐκ τοῦ ἕω, τὸ κάθημαι, γίνεται παράγωγον ῥῆμα ἵημι· τὸ παθητικὸν, ἵεμαι εἷμαι, ἵεται εἷται, καὶ Ἰωνικῶς ἕαται·

Ἐγήγορθα· ἐγείρω, ὁ μέλλων ἐγερῶ· ὁ παρακείμενος, ἤγερκα καὶ ἐγήγερκα· ὁ μέσος, ἤγορα καὶ ἐγήγορα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἐγήγορθα.

Ἐδηδόκει· ἔδω τὸ ἐσθίω, ἔσω, ἧκα· καὶ Ἀττικῶς ἔδηκα· καὶ πλεονασμῷ τῆς δο συλλαβῆς, ἐδήδοκα· ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἐδηδόκην, ἐδιδόκεις, ἐδιδόκει.

Ἐδίδωκα· ἀπὸ τοῦ ἔδω· ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ παρακείμενος ἔδωκα, καὶ Ἀττικῶς ἐδίδωκα.

Ἐδολιοῦσαν· δολιεῶ δολιῶ· ὁ παρατατικὸς, ἐδολίεον ὀδολίουν· τὸ γ΄ τῶν πληθυντικῶν, ἐδολιοῦσαν Βοιωτικῶς.

Εἶεν· ἔω, τὸ ὑπάρχω· ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ β΄ ἀόριστος, ἔην ἦν· ἡ μετοχὴ, εἷς ἕντος· καὶ τὸ εὐκτικὸν, εἴην, εἴης, εἴη· τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον, εἴημεν, εἴητε, εἴησαν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, εἶεν.

Εἴκτην· εἴκω, εἴσω, τὸ ὁμοιῶ· ὁ παρακείμενος, εἶκα· ὁ ὑπερσυντελικὸς, εἴκειν· τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν, εἰκείτην·

Εἰλήλουθα· ἔστι ῥῆμα λῶ τὸ θέλω καὶ προθυμοῦμαι· ἐκ τούτου γίνεται λιλῶ, καὶ κατὰ παραγωγὴν λιλαίω· ἐκ δὲ τοῦ λιλῶ, ὁ παρακείμενος, λελίκακα· ὁ παθητικὸς, λελίλημαι, λελημένος· ἀποβολῇ τοῦ λ ἐκ τοῦ ἐλήλυθα γίνεται, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι καὶ ο, εἰλήλουθα.

Εἵμενος· ἕω τὸ ἐνδύομαι· ὁ μέλλων, ἕσω· ὁ παρακείμενος, εἷκα, ὡς τέθεικα διὰ τοῦ ει διφθόγγου, Βοιωτικῶς· ὁ παθητικὸς, εἷμαι· ἡ μετοχὴ, ὁ εἵμενος·

Εἴπεσαν· ἔπω, τὸ λέγω· ὁ μέλλων, ἔψω· ὁ ἀόριστος, εἶπα· ἡ μετοχὴ, ὁ εἴπας τοῦ εἴπαντος· καὶ τὸ εὐκτικὸν, εἴπαιμι, εἴπαις, εἴπαι· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, εἴπεσαν Αἰολικῶς.

Εἰρύαται· ἐκ τοῦ εἰρύω, εἴρυμι· τὸ παθητικὸν, εἴρυμαι· τὸ τρίτον, εἴρυται· καὶ Ἰακῶς, εἰρύαται.

Εἴστε, καὶ ἔλθετε· εἴω, τὸ πορεύομαι· καὶ τὸ παθητικὸν, εἴομαι· καὶ ἐν συγκοπῇ τοῦ ο καὶ α, εἰμί· ὁ παρατατικὸς,

ῆν· ἡ μετοχή, εἰς, ἔντος· καὶ τὸ προστακτικὸν, ἔθι· καὶ τροπῇ τȣ͂ ε εἰς ι, ἴθι, ἴτω ἴτων ἴτων ἴτε, καὶ μετὰ τῆς εἰς προθέσεως, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ τȣ͂ τόνȣ, εἴσιτε.

Εἴσθει· ἀντὶ τȣ͂ εἴϛρεχε· δίφθογγα τὰ δύο· καὶ κανονίζεται οὕτως· θέω θῶ· τὸ δεύτερον, θέεις θεῖς· τὸ τρίτον, θέει θεῖ· καὶ μετὰ τῆς εἰς προθέσεως, καὶ ἀναβιβασμῷ τȣ͂ τόνȣ, εἴσθει.

Εἰϛήκει· ἐϛήκω, ἐϛήξω, ἔϛηχα· ὁ μέσος, ἔϛηκα· ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἐϛήκειν, ἐϛήκεις, ἐϛήκει· καὶ πλεονασμῷ τȣ͂ ι, εἰϛήκει.

Εἴς τι· δύο μέρη τȣ͂ λόγȣ· εἰς πρόθεσις, τί ὄνομα ȣ̓δέτερον, διφθόγγȣ ει· ἴϛη καὶ ἰϛάθη, ι καὶ η.

Εἰῶσιν· ἐάω ἐῶ, τὸ συγχωρῶ· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐῶσιν· καὶ πλεονασμῷ τȣ͂ ι, εἰῶσιν.

Ἔκηα· καίω· ὁ μέλλων, καύσω· ὁ ἀόριϛος, ἔκαυσα· καὶ ἀποβολῇ τȣ͂ υ καὶ σ, καὶ ἐκτάσει τȣ͂ α εἰς η, ἔκηα·

Ἐκρέμω· κρέημι· ὁ μέλλων, κρεμάσω· ὁ παρακείμενος, κεκρέμηκα· καὶ ἀφαιρέσει, κρέμαμαι· ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἐκρεμάμην, ἐκρέμασω· καὶ ἐκβολῇ τȣ͂ σ καὶ κράσει τȣ͂ α καὶ ο εἰς ω μέγα, ἐκρέμω.

Ἔκταν· κτῆμι· ὁ δεύτερος ἀόριϛος, ἔκτην, καὶ τροπῇ τȣ͂ η εἰς α, ἔκταν.

Ἔκχεον· χέω· ὁ μέλλων, χεύσω· ὁ ἀόριϛος, ἔχευσα, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἔχεα· καὶ τὸ προϛακτικὸν, χέον καὶ ἔκχεον· καὶ ἐκχέαι τὸ ἀπαρέμφατον.

Ἐκχεῶ· χέω, χεύσω, ἔχευσα καὶ ἔχεα ἐκβολῇ τȣ͂ υ καὶ σ· ὁ β΄ ἀόριϛος ἔχεον· ὁ μέλλων δεύτερος χεῶ, καὶ ἐκχεῶ.

Ἔμμορε· ἐκ τοῦ μείρω, τὸ μερίζω· ὁ μέλλων, μερῶ· ὁ παρακείμενος, μέμαρκα· ὁ μέσος, μέμορα· καὶ καθ᾽ ὑπερβιβασμὸν, ἔμμορα, ἔμμορες, ἔμμορε. Ἔϛι δὲ καὶ ἀπὸ τȣ͂ μορῶ, τὸ τυγχάνω· ὁ μέλλων, μορήσω· ὁ παρακείμενος,

μεμόρηκα· ὁ μέσος, μέμορα· ὁ β′ ἀόριστος, ἔμορον· καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου μ, ἔμμορον, ἔμμορες, ἔμμορε.

Ἐνηθῆναι· ἐνίημι, τὸ ἐκβάλλω· ὁ μέλλων, ἐνήσω· ὁ παρακείμενος, ἐνῆκα· ὁ παθητικὸς, ἐνῆμαι· ὁ ἀόριστος, ἐνήθην, ἐνήθης, ἐνήθη· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἐνηθῆναι.

Ἐνήνοθα· ἔστι μέσος παρακείμενος, ὡς δηλοῖ τὸ θ· οὐδὲ γὰρ ὁ ἐνεργετικὸς παρακείμενος διὰ τούτου ἐκφαίνεται. Ἔστιν οὖν θέω ῥῆμα· καὶ ἐν συνθέσει ἀναθέω, καὶ ἀνθέω· καὶ ὑπερβιβασμῷ τοῦ ε, καὶ Ἀττικῷ ἀναδιπλασιασμῷ, ἐνήνοθα· ἢ ἐκ τοῦ θέω τὸ τρέχω, ἀναθέω· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνέθω, ἐνέσω, ἤνεκα· ὁ μέσος, ἤνεθα Ἀττικῶς· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε καὶ ν, ἐνήνοθα.

Ἔντο· ἵημι, ἥσω, τὸ πέμπω· ὁ β′ ἀόριστος, ἧν· ὁ μέσος, ἕμην· τὸ πληθυντικὸν τὸ πρῶτον ἕμεθα, ἕσθε, ἕντο·

Ἐξώκειλα· ὀκέλλω, ὀκελῶ, ὤκειλα καὶ ἐξώκειλα. Πᾶς ὁριστικὸς ἢ ὑποτακτικὸς μονοσύλλαβος εἰς ω λήγων, ἔχων τὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει καὶ ἐν τῇ συνθέσει· οἷον, βῶ, ἀναβῶ· θῶ, καταθῶ· δῶ, ἀναδῶ· εἰ δὲ μὴ εἰς σ ὀξύτονον ἔχει τὴν μετοχὴν, ἀναβιβάζει τὸν τόνον· οἷον, σχῶ, κατάσχω· ἐξ οὗ καὶ τὸ πληθυντικὸν, κατάσχωμεν, πρόσχωμεν.

Ἔοικας· εἴκω, τὸ ὁμοιῶ· ὁ μέλλων, εἴξω· ὁ παρακείμενος, εἶχα· ὁ μέσος, οἶκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔοικα·

Ἔολπα· ἔλπω, ὁ μέλλων ἔλψω· ὁ παρακείμενος, ἦλφα· ὁ μέσος, ἦλπα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἤολπα· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ε, ἔολπα.

Ἔοργα· ἀπὸ τοῦ ῥέζω, τὸ πράττω· ὁ μέλλων, ῥέξω· ὁ παρακείμενος, ἔῤῥεχα· ὁ μέσος, ἔῤῥεγα· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ἑνὸς ρ, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ἔοργα.

Ἔπεφνον· ἐκ τοῦ φῶ, ὃ σημαίνει τὸ φονεύω, γίνεται πα-

ράγωγον φένω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφενον, καὶ ἐν συγκοπῇ καὶ μετὰ τῆς ἐπι προθέσεως, ἔπεφνον·

Ἐπιπτέσθαι· πτῆμι, πτήσω, πέπτηκα, πέπτημαι, ἐπηπτάμην, ἐπήπτασο, ἐπήπτατο, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, πτᾶσθαι, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε πτέσθαι, καὶ ἐπιπτέσθαι.

Ἐπροσήκαντο· ἵημι, τὸ προσλαμβάνω· καὶ μετὰ τῆς πρὸς προθέσεως, προσίημι· ὁ μέλλων, προσήσω· ὁ ἀόριστος, προσῆκα, καὶ οὐ πρόστησα διὰ τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος· ὁ μέσος, ἐπροσηκάμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐπροσήκαντο.

Ἔπορον· πορῶ, τὸ παρέχω· ὁ μέλλων πορήσω· ὁ β΄ ἀόριστος, ἔπορον.

Ἐρέριπτο· ἐκ τοῦ ἐρίπτω· οὗ γίνεται τὸ παθητικὸν, ἐρίπτομαι· ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἠρίμμην, ἤριψο, ἤριπτο· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ ἐν συστολῇ, ἐρέριπτο.

Ἐσεῖται· ἔω τὸ ὑπάρχω, ὁ μέλλων ἔσω· καὶ ὁ μέσος μέλλων πρῶτος, ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται· οἱ δὲ Δωριεῖς ἐν τοῖς παθητικοῖς προτιθέασι τὸ ι, καὶ περισπῶσι· πλεύσεται, πλευσεῖται· ἔσεται, ἐσεῖται.

Ἔσο· ἐκ τοῦ εἶμι· ὁ μέλλων, εἴσω· ὁ παρακείμενος, εἶκα καὶ Ἀττικῶς, ἕηκα· ὁ παθητικὸς, ἕημαι· ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἑήμην, ἕησο· καὶ Ἀττικῶς ἔσο.

Ἐτετύκοντο· τεύχω· ὁ β΄ ἀόριστος, ἔτυχον· ὁ μέσος, ἐτυχάμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐτύχοντο· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ, ἐτετύκοντο.

Εὔαδον· ἐκ τοῦ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι, γίνεται ὁ β΄ ἀόριστος ἧδον καὶ κατὰ διάλυσιν τοῦ η εἰς ε γίνεται ἕαδον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, εὔαδον.

Η

Ἤδεα· εἴδω τὸ γινώσκω, εἴσω, εἶκα ὁ μέσος, οἶδα, καὶ ἐν διαλύσει ὄϊδα, καὶ τροπῇ τȣ̃ ο εἰς η, ᾖδα, μένοντος καὶ τȣ̃ ι προσγεγραμμένȣ· καὶ πλεονασμῷ τȣ̃ ε, ᾔδεα.

Ἤδει, ἀντ' ἠπίστατο· εἴδω, γινώσκω· ὁ μέλλων, εἴσω· ὁ παρακείμενος, εἶκα· ὁ μέσος, οἶδα· ὁ ὑπερσυντελικὸς, οἴδειν, οἴδεις, οἴδει· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς η, ᾔδει· μένοντος τοῦ ι προσγεγραμμένȣ.

Ἤϊε· παρὰ τὸ εἴω, ὃ σημαίνει τὸ ὁρμῶ· ὁ μέλλων, εἴσω· ὁ παρακείμενος, εἶκα· ὁ μέσος, εἶα, καὶ ἐν διαλύσει, ἔϊα· καὶ τροπῇ τȣ̃ ε εἰς η, ἤϊα, ἤϊας, ἤϊε·

Ἦλα· παρὰ τὸ ἄλω· ὁ μέλλων, ἀλῶ· ὁ ἀόριστος, ἦλα.

Ἥμην· ὅταν δασύνεται σημαίνει τὸ ἥσθημαι· ὅταν δὲ ψιλȣ̃ται, τὸ ὑπῆρχον· ἀπὸ τȣ̃ εἰμὶ τὸ ὑπάρχω· τὸ παθητικὸν, ἔεμαι· καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς η, ἦμαι· ὁ παρατατικὸς, ἤμην, ἢ ὁ ὑπερσυντελικός· ἥμην δὲ ἀντὶ κάθημαι· ἕζω, τὸ κάθημαι· ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ παρακείμενος, ἧκα· ὁ παθητικὸς, ἧμαι· ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἥμην.

Ἤντετο· ἕω, τὸ ἐνδύομαι, παράγωγον ἕημι, ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ ἀόριστος, ἧν· ὁ μέσος, ἕσο, ἕντο· καὶ μετὰ τῆς εν προθέσεως ἐν συνθέσει καὶ ἐκτάσει, καὶ πλεονασμῷ τȣ̃ τ, ἤντετο· διὸ καὶ ψιλȣ̃ται.

Ἤρθη· αἴρω, τὸ ἐπαίρω· ὁ μελλων, ἐρῶ· ὁ παρακείμενος, ἦρκα· ὁ παθητικὸς, ἦρμαι· ὁ ἀόριστος, ἤρθην, ἤρθης, ἤρθη.

Ἥσθη, ἀντὶ ἐλέχθη, καὶ ηὐφράνθη, ἢ τὰ δύο· καὶ τὸ μὲν ἥσθη ἀντὶ ἐλέχθη, καινονίζεται οὕτως· ᾄδω, ὁ μέλλων, ᾄσω· ὁ παρακείμενος, ἧκα· ὁ παθητικὸς, ᾖσμαι· ὁ ἀόριστος, ἤσθην, ἤσθης, ἤσθη· ἐπὶ δὲ τȣ̃ ηὐφράνθη, ἥδω· ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ παρακείμενος, ἧκα· ὁ παθητικὸς, ἧσμαι· ὁ ἀόριστος, ἥσθην, ἥσθης, ἥσθη.

Ἠτήκει· αἰτῶ, τὸ ζητῶ· ὁ μέλλων, αἰτήσω· ὁ παρακείμενος, ἤτηκα· ὁ ὑπερσυντελικὸς, ᾐτήκην, ᾐτήκεις, ᾐτήκει.

Ἤτω· ἔω τὸ ὑπάρχω, ὁ μέλλων ἔσω· ὁ ἀόριστος, ἔην ἦν· ἡ μετοχὴ, εἷς ἔντος· καὶ τὸ προστακτικὸν, ἔθη ἔτω· καὶ τροπῷ τοῦ ε εἰς η, ἤτω.

Θ

Θαρείσθωσαν· ἵημι τὸ συγχωρῶ· ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ παπαρακείμενος, εἷκα, ὡς τὸ τέθεικα· ὁ παθητικὸς, εἷσμαι· ὁ ὑπερσυντελικὸς, εἵσμην, εἷσο· καὶ προστακτικὸν, εἷσο εἵσθω· εἷσθον εἵσθων, εἷσθε εἵσθωσαν· ὡσαύτως καὶ τὸ ἀφείτωσαν.

Θηεῦντο· ἔστι ῥῆμα θεάω, θεῶ· θεάομαι, θεῶμαι· ἐθεάοντο, ἐθεῶντο· καὶ οἱ Δωριεῖς τρέπουσι τὸ ω μέγα εἰς τὴν ου δίφθογγον, καὶ γίνεται ἐθεοῦντο· καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ε, καὶ ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον, θηεῦντο.

Ι

Ἰᾶσιν· ἐκ τοῦ ἵημι, τὸ πέμπω· τὸ δεύτερον, ἵης· τὸ τρίτον, ἵησι· τὸ πληθυντικὸν τὸ πρῶτον, ἵεμεν, τὸ δεύτερον ἵετε· τὸ τρίτον ἱεῖσι· καὶ τὸ Ἰωνικὸν, ἱέασι· καὶ κράσει Ἀττικῇ τοῦ ε καὶ α εἰς α μακρὸν, ἰᾶσιν.

Ἴδμεν· εἴδω τὸ γινώσκω· ὁ β΄ ἀόριστος, ἶδον· τὸ πληθυντικὸν τὸ πρῶτον, ἴδομεν· καὶ ἐκβολῇ τοῦ ο, ἴδμεν.

Ἶηλα· ἔστι ῥῆμα ἰάλλω, τὸ πέμπω· ἰαλῶ· ὁ ἀόριστος ἴαλα, καὶ ἴηλα.

Ἴσθι, ἀντὶ γίνωσκε· ι τὰ δύο· καὶ ἔστι τὸ θέμα ἴσημι τὸ γινώσκω· καὶ ὁ παρατατικὸς, ἴσην· ἡ μετοχὴ, ὁ ἴσας τοῦ ἴσαντος, καὶ τὸ προστακτικὸν, ἴσαθι· καὶ ἐν συγκοπῇ ἴσθι.

K

Καίω· ὁ μέλλων, καύσω. Διατί ἐπὶ μὲν τοῦ κλαίω, κλαύσω, καίω, καύσω, ἐπλεόνασε τὸ υ. Ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι ἀποβάλλουσι κατὰ τὸν ἐνεστῶτα τὸ ι, πλεονάζουσι δὲ τὸ υ κατὰ τὸν μέλλοντα· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἐνεστῶτος κλάω καὶ κάω λέγουσιν ἀποβάλλοντες τὸ ι· τούτου χάριν πλεονάζουσι τὸ υ κατὰ τὸν μέλλοντα.

Κάθη· ἐκ τοῦ ἕω, τὸ καθέζομαι, γίνεται παράγωγον ῥῆμα εἰς μι, ἕημι· καὶ τὸ παθητικὸν, ἕεμαι ἧμαι, ἕεσαι ἧσαι· καὶ μετὰ τῆς κατα προθέσεως, κάθησαι· ἀναβιβασμῷ τοῦ τόνου καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, κάθηαι· καὶ κράσει τοῦ ι καὶ α εἰς η, κάθη.

Κάθημαι· παρὰ τὸ ἕω· καὶ ἐξ αὐτοῦ παράγωγον ῥῆμα εἰς μι, ἕημι· καὶ τὸ παθητικὸν, ἕεμαι, καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς η, ἧμαι· καὶ μετὰ τῆς κατα προθέσεως καὶ ἀναβιβασμῷ τοῦ τόνου, κάθημαι.

Καθῆστο· ἕω, ἥσω, ἧκα, ἧσμαι· ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἥσμην, ἧσο, ἧστο· καὶ ἐν συνθέσει, καθῆστο.

Κεκάδοντο· χάζω· ὁ μέλλων, χάσω· ὁ παρακείμενος, κέχακα· ὁ μέσος, κέχαδα· ὁ β΄ ἀόριστος, ἔχαδον· καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, κέκαδον· ὁ μέσος δεύτερος, κεκαδόμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, κεκάδοντο.

Κέλεαι· κέλω, καὶ τὸ παθητικὸν, κέλομαι· καὶ τροπῇ τοῦ βραχέος εἰς βραχὺ, καὶ ἐνδείᾳ τοῦ μ, κέλεαι.

Κεχαρηότος· ἀπὸ τοῦ χαίρω, χαρῶ, μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα ὁ μέλλων· καὶ ἐξ αὐτοῦ χαρήσω, κεχάρηκα· ἡ μετοχὴ, ὁ κεχαρηκὼς τοῦ κεχαρηκότος, καὶ ἐκβολῇ τοῦ κ, κεχαρηότος.

Κεχαροίατο· χαίρω, χαρῶ, ἔχαρον, ἐχαρόμην· καὶ τὸ εὐκτικὸν, χαροίμην, χάροιο, χάροιτο· καὶ τὸ Ἰωνικὸν, κεχαροίατο·

Κιχεῖται· ἐκ τῦ κιχῶ, κιχήσω· ὁ β′ ἀόριστος, ἐκίχην· ἡ μετοχὴ, ὁ κιχεὶς τοῦ κιχέντος· καὶ τὸ εὐκτικὸν, κιχείην, κιχείης· τὸ πληθυντικὸν τὸ πρῶτον, κιχείημεν, κιχείητε· καὶ κατὰ συγκοπὴν, κιχεῖμεν, κιχεῖτε· Ἀττικῶς δὲ γίνεται ἡ τοιαύτη συγκοπὴ, ἐπὶ τοῦ πρώτυ καὶ δευτέρυ προσώπυ τῶν πληθυντικῶν· οἷον, δοίημεν, δοῖμεν· δοίητε, δοῖτε.

Κύρσας· κυρῶ, κύρσω Αἰολικῶς· ὁ ἀόριστος ἔκυρσα· ἡ μετοχὴ, ὁ κύρσας.

Λ

Λάβησι· λάβω τὸ λαμβάνω· ὁ μέλλων, λήψω· ὁ ἀόριστος, ἔληψα· ὁ β′, ἔλαβον· καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν λάβω, ἐὰν λάβης· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τῦ ι, λάβησι.

Λάζετο· λήβω τὸ λαμβάνω· ὁ β′ ἀόριστος, ἔλαβον, καὶ ἐξ αὐτῦ λαβάζω, καὶ κατὰ συγκοπὴν, λάζω· καὶ τὸ παθητικὸν, λάζομαι· ὁ παρατατικὸς, ἐλαζόμην, ἐλάζυ, ἐλάζετο.

Μ

Μεμαυῖα· μῶ τὸ προθυμῦμαι, μήσω, μέμηκα, μεμηκὼς, καὶ τὸ Ἀττικὸν μεμαὼς· τὸ θηλυκὸν, ἡ μεμαυῖα· Οἱ γὰρ Ἴωνες ἀφαιρῦσι τὸ μ τῶν τοιύτων, καὶ τὴν παραλήγυσαν συστέλλυσιν· οἷον, χαρῶ, χαρήσω, κεχάρηκα, κεχάρημαι· κεχαρὼς παρακείμενος Ἰακῶς· ἔστι κοινὸν ἦγον, καὶ πολλάκις τοιαῦτα· οἱ γὰρ Ἴωνες τὴν κλητικὴν ἔκτασιν ἀποβάλλονται· ἥψατο, ἅψατο· ἤκυσαν, ἄκυσαν.

Μετέησιν· εἶμι τὸ ἔρχομαι, ὁ παρατατικὸς ἦν· ἡ μετοχὴ, εἷς ἕντος· καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ὦ, ἐὰν ἦς· καὶ πλεονασμῷ τῆς σι συλλαβῆς, ἦσι, καὶ τοῦ ε ποιητικῶς ἔησι καὶ μετέησι.

N

Νέαται· ἀπὸ τοῦ νῶ· ὁ μέλλων, νήσω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, νένημαι, νένηται, νενημένοι εἰσί· καὶ Ἰακῶς, νενέαται· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ, νέαται.

Ξ

Ξυνέηκα· ἐκ τοῦ ἵημι, ἥσω, εἶκα· καὶ προθέσει τοῦ ε, ἔεικα· οἱ γὰρ μέλλοντες ἐν τοῖς εἰς μι τὴν πλεονάζουσαν συλλαβὴν ἀποβάλλουσιν. οἷον τίθημι, θήσω· οὕτως καὶ τὸ ἵημι, ἥσω, ἔεικα, ὡς τὸ τέθεικα, καὶ ἐν διαλύσει ἐέϊκα· καὶ κράσει τοῦ ἑνὸς ε εἰς η, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἔηκα· μένοντος τοῦ ι προσγεγραμμένου.

O

Ὀδυνᾶσθαι· ὀδυνάω, ὀδυνῶ· ὀδυνάομαι, ὀδυνῶμαι· τὸ τρίτον, ὀδυνάεται ὀδυνᾶται· καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ὀδυνᾶσθαι.

Οἶσθα· εἴδω τὸ γινώσκω· ὁ μέλλων, εἴσω· ὁ παρακείμενος, εἶκα· ὁ μέσος, οἶδα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς θ, οἶσθα.

Ὄρσεο· ὄρρω, ὀρρῶ (sic) τὸ διεγείρω, καὶ Αἰολικῶς ὄρσω· ὁ ἀόριστος, ὦρσα· ὁ μέσος, ὠρσάμην, ὤρσω· καὶ τὸ προστακτικὸν, ὄρσου καὶ ὄρσεο· ὁ κανών· οἱ Ἴωνες τὴν ου δίφθογγον εἰς ε καὶ ο μεταβάλλουσιν· ὡς τὸ ἐμοῦ, ἐμέο· οὕτως οὖν καὶ ὄρσου, ὄρσεο.

Ὀρώρει· ὄρρω τὸ διεγείρω· ὁ μέλλων, ὀρρῶ (sic)· ὁ παρακείμενος, ὦρκα· ὁ μέσος, ὦρα· καὶ Ἀττικῶς, ὄρωρα· ὁ

μέσος ὑπερσυντελικὸς, ὠρώρειν, ὠρώρεις, ὠρώρει· Ἰωνικῶς δὲ γράφεται καὶ μικρὸν τὸ ο.

Π

Πατρακυςὴς, πατρακυςῦ, ὄνομα μετοχικόν· τὸ θέμα ἀκούω, ἀκούσω, ἤκυσμαι, ἤκυςαι, ἠκυςής· καὶ μετὰ τῦ πατὴρ πατρὸς, πατρακυςής· ὁ τῦ πατρὸς ἀκύσας.

Πεπίθμεν· πείθω, καὶ ὁ β' ἀόριςος, ἔπιθον, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ἐπέπιθον· τὸ πληθυντικὸν, ἐπεπίθομεν, καὶ ἐν συγκοπῇ, ἐπεπίθμεν.

Πέπονθα· πονῶ, πονήσω, πεπόνηκα· ὁ μέσος παρακείμενος, πέπονα, καὶ πλεονασμῷ τῦ θ πέπονθα.

Πέποσθε· πήθω τὸ πάσχω, πήσω, πέπησμαι· τὸ πληθυντικὸν, πεπήσμεθα· ὥςπερ νήθω, νήσω, νένησμαι, τὸ πληθυντικὸν τὸ πρῶτον, νενήσμεθα, νένησθε, ὅτω καὶ πέπησθε, καὶ τροπῇ τῦ η εἰς ο, πέποσθε· Ἰςέον ὅτι πολλάκις οἱ Ἴωνες τρέπυσι τὸ α εἰς η, οἷον ἐμίανα, ἐμίηνα· ἐσήμανα, ἐσήμηνα· ἔχανα, ἔχηνα· ἐκάθαρα, ἐκάθηρα.

Πεπτηχώς· πτήχω, πτήξω, πέπτηχα, πεπτηχώς.

Πεφήσεται· φῶ, φήσω, τὸ φαίνω· πέφηκα, πέφημαι, πέφησαι· ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, πεφήσομαι, πεφήσῃ, πεφήσεται.

Πρήσυσα· παρὰ τὸ περῶ, πρῶ· ὡς τορῶ, τρῶ· βοῶ, βῶ· ὁ παρακείμενος, πέπρακα· καὶ τὸ, πωλέμενος πρᾶθι, ἀπὸ τῦ πωλῦντος εἰς τὸν ἀγοράζοντα· ἐκ δὲ τῦ πρῶ, ὁ μέλλων πρήσω· καὶ ἡ μετοχὴ, ὁ πρήσων τῦ πρήσοντος, τὸ θηλυκὸν ἡ πρήσυσα.

Πρόυ· ἕω τὸ καθέζομαι· ὁ μέλλων, ἕσω· ὁ β' ἀόριςος, ἕον· ὁ μέσος, ἑόμην, ἕυ· καὶ κράσει, ῦ· καὶ τὸ προςακτικὸν, ῦ· καὶ μετὰ τῆς προ προθέσεως, πρόυ· ὡς τὸ - δὸς, πρόυ, τὸν πάντα κτῆσαι μόνον.

Τ

Ταφών· θάπτω, ὁ μέλλων, θάψω· ὁ α΄ ἀόριςος, ἔθαψα· ὁ β΄ ἔθαπον· ἡ μετοχὴ, ὁ θαπὼν, καὶ κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν ςοιχείων, ταφών.

Τεθναίη· τίθνημι, θνήσω, τέθνηκα· τέθνημαι· ἐτέθνην· ἡ μετοχὴ, ὁ τεθνεὶς, τοῦ τεθνέντος· καὶ τὸ εὐκτικὸν, τεθναίην, τεθναίης, τεθναίη.

Τετρηγὼς, ἐκ τοῦ ταράσσω· ὁ παρακείμενος, τετάραχα· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ αὔξησιν Ἰωνικὴν τοῦ α εἰς η, τέτρηχα· ὁ μέσος τέτρηγα· ἡ μετοχὴ, ὁ τετρηγώς.

Τεταγών· τάζω τὸ τείνω· ὁ μέλλων, τάξω· ὁ β΄ ἀόριςος, ἔταγον· ἡ μετοχὴ, ταγών· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τεταγών.

Τέτλαθι· ἐκ τοῦ τλῶ, τοῦ σημαίνοντος τὸ ὑπομένω· ὁ μέλλων, τλήσω· ὁ παρακείμενος, τέτληκα· ὁ παθητικὸς, τέτλημαι· τὸ πληθυντικὸν τὸ πρῶτον, τέτλαμεν· καὶ τὸ προςτακτικὸν, τέτλαθι.

Τέτυκται· τεύχω, τεύξω, τέτευχα, τέτυγμαι, τέτευξαι, τέτευκται, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, τέτυκται.

Τλῆτε· τλῆμι· καὶ ὁ παρατατικὸς, ἔτλην· ἡ μετοχὴ, ὁ τλὰς τοῦ τλάντος· καὶ τὸ προςτακτικὸν, τλᾶθι, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, τλῆθι τλήτω· καὶ τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν, τλῆτε.

Φ

Φάγομαι· φάγω τὸ τρώγω· ὁ β΄ ἀόριςος, ἔφαγον· ὁ μέλλων δεύτερος, φαγῶ· καὶ ὁ μέσος μέλλων β΄, φάγομαι· καὶ ὤφειλεν εἶναι φαγοῦμαι, ὡς ποιοῦμαι· ἀλλὰ σεσημείωται φάγομαι, πίομαι, ἔδομαι· τὸ β΄ προσωπον φάγη, πίη, ἔδη.

Φάο· φημί, ὁ μέλλων, φήσω· ὁ ἀόριστος ἔφησα· ὁ δεύτερος, ἔφην· ὁ μέσος, ἐφάμην, ἔφασο· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἔφαο· καὶ τὸ προστακτικὸν, φάο.

Φᾶσθαι· φημί· ὁ μέλλων, φήσω· ὁ β' ἀόριστος, ἔφην· ὁ μέσος, ἐφάμην, ἔφασο, ἔφατο· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, φᾶσθαι.

X

Χώμενος· χέω χῶ, καὶ τὸ παθητικὸν, χόομαι χοῦμαι· ἡ μετοχὴ ὁ χόομενος, ὁ χούμενος· καὶ Δωρικῶς, χώμενος· ὡς μοῦσα, μῶσα· καὶ ἄλλως· χολόω χολῶ· καὶ τὸ παθητικὸν, χολόομαι χολοῦμαι· καὶ ἡ μετοχὴ, ὁ χολοόμενος, ὁ χολούμενος· καὶ συγκοπῇ τοῦ λ καὶ υ, καὶ τροπῇ τῶν δύο οο εἰς ω, χώμενος.

Ω

Ὠδημένος· οἴδω, τὸ ἐξογκῶ· ὁ μέλλων, οἰδήσω· ὁ παρακείμενος, ᾤδηκα· ὁ παθητικὸς, ᾤδημαι· ἡ μετοχὴ, ᾠδημένος.

Ὠρορέχατο· ὀρεύω, ὀρέξω, ὤρεχα, ὤρευμαι· τὸ τρίτον, ὤρευκται, καὶ Ἰακῶς, ὠρέχατο· ὁ ὑπερσυντελικὸς, ὠρεχόμην, καὶ ὠρωρεχάμην· τὸ δεύτερον, ὠρέχω, ὠρωρέχω· τὸ τρίτον, ὠρέχατο, καὶ ὠρωρέχατο. καὶ κατὰ συστολὴν γράφεται τὸ ρο μικρόν.

Ὦχα· οἴγω, ὁ μέλλων οἴξω· ὁ παρακείμενος, οἶχα· καὶ ἐκτάσει τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, μένοντος καὶ τοῦ ι προσγεγραμμένου, γίνεται ᾦχα.

* Οἱ Δωριεῖς τὰ εἰς ειν ἀπαρέμφατα, εἰς εμεν ποιοῦσιν· οἱ Αἰολεῖς δὲ εἰς εμεναι· χολόω, χολῶ, χολώσω, τὸ ὀργίζομαι· χολώσειν τὸ ἀπαρέμφατον, χολωσέμεν, τύπτειν

τυπτέμεν Αἰολικῶς· Δωρικῶς δὲ χολωσέμεναι καὶ τυπτέμεναι.

* Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὰ εὐκτικὰ τȣ̃ ἀορίϛȣ ἐνεργητικȣ̃ οἱ Αἰολεῖς διὰ τȣ̃ ειαι προφέρȣσιν· τύψαιμι τύψεια, ποιήσαιμι ποιήσεια, λέξαιμι λέξεια, τίσαιμι τίσεια, ὑποϛρέψαιμι ὑποϛρέψεια· τῷ μὲν πρώτῳ προσώπῳ κέχρηνται οἱ Αἰολεῖς· τῷ δὲ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ οἱ Ἀθηναῖοι· οἷον τύψεια τύψειε, καὶ τύψειαν τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ȣ̃τω καὶ ἀκȣ́σειαν καὶ τίσειαν.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

ΣΤΙΧΟΙ 'ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΙ 'ΕΠΙ ΤΗ ΝΥΜΦΕΥΘΗΣΗ 'ΕΞ 'ΑΛΑΜΑΝΩΝ ΤΩ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΩ ΚΥΡΩ ΜΑΝΟΥΗΛ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΤΟΚΡΑΤΟΡΙ.

Οὐκ ἔστιν, οὐδὲ γέγονεν ἄλλος αὐτοκρατόρων,
καθάπερ σὺ μεγαλουργὲ, Ῥωμαίων πολιοῦχε,
φιλευσεβὴς τὰ πρὸς Θεὸν, φιλάνθρωπος εἰς δούλους,
εἰς ἔθνη φιλοπόλεμος, φιλότεκνος εἰς παῖδας,
Θεῷ ναοὺς καθιερεῖς παμπόλλους καὶ μεγάλους,
καὶ πλῆθος ἄλλων εὐαγῶν λαμπρῶν ἀναθημάτων·
τοῖς δούλοις χεῖρα πάντοτε προτείνεις πλουτοδότην,
τοῖς ἔθνεσι τοὺς σκυλευμοὺς ἀρτύεις καὶ τοὺς φόρους,
καὶ τοῖς παισὶ νυμφαγωγεῖς τὰς γυναικῶν βελτίστας,
ὥσπερ καὶ νῦν τῷ Μανουὴλ τῷ ποθεινῷ παιδί σου,
τὴν ἐκ δυσμῶν βασιλικὴν ταύτην ἡρμόσω κόρην,
ἐφ' ᾗ τελοῦμεν σήμερον τὰ τῶν εἰσιτηρίων.
Χαῖρέ μοι, Ῥώμη νεαρὰ, τοῖς νῦν εἰσιτηρίοις,
δι' ὧν ἐδείχθης κεφαλὴ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης·

N. De hoc poëmatio confer praefationem. Optandum tamen est, ut demum in lucem prodeant Leonis Allatii *diatribae* aliquae, inter quas, aliunde notas, quasque inspexi in bibliotheca Vallicelliana, est etiam illa *de Theodoris*. Ibi multa de nostro Prodromo disputantur. Quin etiam mihi per otium romanas bibliothecas investiganti, ut inde eruerem, quae maxime spectant ad Allatii vitam, quam, Deo iuvante, sum editurus, in bibl. Barberiniana eadem *diatriba* de *Theodoris* occurrit, manu ipsius Allatii conscripta, ut sunt plurima pretiosissima adversaria.

εἰ γὰρ ἐκείνη δίδωσι νύμφην καὶ σὺ νυμφίον,
ἴσμεν δὲ πάντες κεφαλὴν τῆς γυναικὸς τὸν ἄνδρα,
εὔδηλον ὡς συνάγετο καὶ συνομολογεῖν σοι,
καὶ γίνου ταύτης κεφαλὴ καὶ μέλος σὺν ἐκείνῃ·
κἀντεῦθεν τῷ Κομνηνικῷ πάντα λατρεύει κράτει,
τοσοῦτον ἔχεις ἄνακτα, Ῥώμη κυδίστη νέα·
οὕτω τὰ μὲν ταῖς νίκαις σε τῶν κατ' ἐχθρῶν λαμβάνει,
τὰ δὲ καὶ τῷ φρονήματι κοσμεῖ τῷ βαθυβούλῳ.
Ὡς γένοιτό σοι, βασιλεῦ, τὸ δρόμημα τοῦ βίου
σύνδρομον τοῖς δρομήμασι τοῦ γίγαντος ἡλίου,
ὦ νέε κλάδε, Μανουήλ, τῆς ἱερᾶς πορφύρας,
καὶ κόσμε τῆς πανευτυχοῦς σεβαστοκρατορίας,
σκύμνε παντόλμου λέοντος, οὗ ὁ βρυχθμὸς καὶ μόνος
Πέρσην σοβεῖ τὸν σοβαρὸν, ἄρχει τὴν Βαβυλῶνα,
καὶ τὰς ῥοὰς τῶν ποταμῶν ἴσχει τοῦ πρόσω δρόμου,
ἆρον τὸν μέγαν ὀφθαλμὸν ἐξ Ἰσαυρίας μέσης,
καὶ θέασαι τὴν Βύζαντος λαμπρῶς ἐστολισμένην
ἐπὶ τῇ νέᾳ τελετῇ τῶν ἐπιβατηρίων
τῆς εὐγενοῦς νεάνιδος καὶ περικαλλεστάτης,
ἣν ὁ πατὴρ καὶ βασιλεὺς ἐνυμφαγώγησέ σοι,
καὶ προπομπεύουσαν αὐτῇ μετὰ δορυφορίας,
καὶ διαχύθητι τρανῶς ἐπὶ τοῖς τελουμένοις.
Ὦ μέγα Ῥὴξ τῆς παλαιᾶς καὶ πρεσβυτέρας Ῥώμης,
βαθύτατε τὴν φρόνησιν, δεινὲ τὴν στρατηγίαν,
τὸ γένος εὐγενέστατε, περίδοξε Κονράδε,
καὶ κηδεστὰ λαμπρότατε τῶν δορυφορουμένων,
νῦν ὑπερῆρας τῇ τιμῇ, νῦν εὐγενίσθης πλέον,
ὅτι καὶ τῷ Κομνηνικῷ συνεκεντρίσθης γένει,
καὶ καθωράθης ἀγχιστεὺς τοσούτου βασιλέως,
ὅθεν καὶ χαῖρε μεθ' ἡμῶν καὶ σύναδε τῇ κόρῃ·
νῦν μὲν παιάνας μουσικοὺς τοὺς ἐπιβατηρίους,

μετ' οὐ πολὺ δὲ σὺν Θεῷ τοὺς ἐπιθαλαμίους,
ἐπαναζεύξαντος ἡμῖν σὺν νίκαις τοῦ δεσπότου.
Ἴδε, βελτίστη γυναικῶν, ἐκ τῆς παρούσης δόξης
τῶν προπεμπόντων σοι λαῶν καὶ τῶν δορυφορούντων,
καὶ τῆς λαμπρᾶς παρασκευῆς καὶ τῆς χρυσοφορίας,
τῆς συμμιγοῦς ἀλαλαγῆς τῶν μουσικῶν ὀργάνων;
τῶν ξύλων τῶν Ἀραβικῶν τῆς μυροβροχυσίας·
καὶ στόχασαι τὰ μέλλοντα, κρῖνον αὐτοὺς τοὺς γάμους,
καὶ πληρωθεῖσα τὴν ψυχὴν ἀφάτου χαρμοσύνης,
τὰς μὲν ἀνάσσας πρόσπτυσσε τὰς σοὶ προσυπαντώσας,
προσκύνει δὲ, κἂν ἄπεστι, τὸν κράτιστον δεσπότην,
ὅσγε μετῆρεν ἄμπελον ἀπὸ δυσμῶν ὡραῖαν,
καὶ κατεφύτευσεν αὐτὴν τοῖς βασιλείοις κήποις,
ὡς συμπλακεὶς καὶ συμφυὴς τῷ κλήματι τῷ τούτου.

ΣΤΙΧΟΙ ἩΡΩΪΚΟΙ ΚΑΙ ἘΛΕΓΕΙΑΚΟΙ

ΕἸΣ ΛΕΟΝΤΑ ΦΙΛΟΣΟΦΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ ΑΥΤΟΥ a).

I.

Μυρία μὲν δεδάηκας, ὅσα προγενέστεροι ἄνδρες
  φάντο ποθ' ὑψαγόραι τῆς θύραθεν σοφίης·
ἀλλ' ὁ σὸς ὤλετο θυμὸς, ἐπεὶ πίες ἁλμυρὸν ὕδωρ,
  σχέτλιε, δυσσεβίης κύματα νηξάμενος·
ὃς ῥὰ πανσεγλήεσσαν ἀγακλέα δόξαν ἐάσας
  Χριστιανῶν μετά γε φαίδιμα λυτρὰ, τάλαν,
καὶ μετὰ φρικαλέην γε θυηπολίην, μεγάλην τε,
  καὶ βύβλων ἱερῶν θαύματ' ἐρισθενέα,
Ἑλλήνων ὀλέθρου μεγακήτεα βυθὸν ἐρύσας,
  θηρσὶν ἕλωρ ἐγένου θυμοβόροισι, Λέον·
τίς σε βαρυστενάχων τοῦ πτώματος οὐκ ἐλεαίρει,
  ἢ σὲ τίς οὐ δακρύει τοῖον ἐπιστάμενος;
οὐκ ἐπὶ πέτραν ἐρείσας ἑοὺς πόδας ἀνδρωθέντας,
  ἧ ἔνι πᾶς βεβαιὼς ἔμπεδος ἐστὶ λέων,
ἀλλ' ἐσεβάσθης, μωρὲ, θεῶν ἀπερείσιον ὄχλον,
  ἐξαρνος γεγαὼς φωσφόρου Τριάδος·
τοὔνεκα σε Χριστός γ' ἀπὸ μὲν σθένος ἄσχετον ἔρσε,
  τιτάνῳ ἠδ' ὄξει σὸν στόμα πλησάμενος,
οἷς ἐθέλεσκε τρόποις· ἔδει γάρ σε ταῦτα ὑποῖσαι,
  οἷα Θεοῦ μεγάλου πολλ' ἐπικερτομέων.

a) De his Constantini et sqq. Leonis philosophi versibus confer quae in praefatione concinnavi, et quae digna observatione ibi notavi pag. 25. sq.

II.

Κλῦτε γοναὶ μερόπων, Χριςῦ περιώνυμον ἔθνος,
οἳ πέλετ' ἀγνῶτες κείνυ ἀποςασίης·
Ζεὺς μὲν ἔην θεὸς αὐτῷ, ἔχων ὁμοδέμνιον Ἥρην,
Ζεὺς ἀμέτρως ἐράων παρθενικῶν λεχέων·
Ζεὺς ἠδ' ἄλλος ὅμιλος ἀπείριτος ὀρανιώνων,
οἷά τε ὠκείνυ φησὶ Μελητιάδης.
ἀλλ' ἴτε δεῦτε ἅπαντες ἀολλέες a) ἐσθλοὶ ἑταῖροί,
τοῖα προςείπωμεν αὐτὸν ὁμοφρονέως·
ἔῤῥε κακὴ κεφαλὴ δυσφερὸν δέμον Ἄϊδος εἴσω,
ἔῤῥ' αὐτῇ σοφίῃ κάμμορε κ' ἀσεβίῃ,
ἀμφὶ Πυριφλεγέθοντ' ὀλοόν, τ' ἀνὰ Τάρταρον εὐρύν,
ἧχι Χρυσίππυς Σωκράτεάς τε ἴδοις,
Πρόκλυς τ' ἠδὲ Πλάτωνας, Ἀριςοτέλεις, Ἐπικύρυς,
Εὐκλείδας τε φίλυς καὶ Πτολεμαςρονόμυς,
πὰρ δέ γε τοῖσι σοφὰν b), ἑτεὸν βασιλεύτατον ἄλλων,
μῦσαν Ὁμηρείην, Ἡσιόδυς τ' Ἀράτυς.

III.

Οὐ νέμεσις σέο πῦρ αἰώνιον ἀμφιπολεύειν
ἄμμιγα θαυμασίῃ τῇδε χοροςασίῃ,
ὃς ἀπεθείαζες μέγ' ὑπερβολάδην ἀγαπάζων,
καὶ φρονέων τ' αὐτῶν κρυπταδίαις ἀπάταις·
ταῦτα δὲ Κωνςαντῖνος, ὁ σῆς γάλα Καλλιοπίης
καλὸν ἀμελξάμενος, ἦσεν ἐπιςαμένως;
ὅς ῥα τῆς κραδίης μυςήρια λεπτολογήσας,
ὀψὲ μόγις κεκίτην κευθομένην ἐδάην.

a) C. videtur ἀολέες. b) C. videtur σοφᾶν.

᾿ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΛΕΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

ΚΑΘ' ῾ΗΝ ΧΡΙΣΤΟΝ ΜΕΝ ΣΕΒΕΙ, ΤΑ ῾ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΕ ΦΑΥΛΙΖΕΙ.

Πολλοί με τωθάζουσι γλώσσῃ κερτόμῳ
τοιαῦτα χλευάζοντες· εὖγε τοῦ λόγου,
ὡς ἐσθλὰ τίνεις τῶν μαθημάτων γέρα,
καλὰ τροφεῖα πατρί σου a) τῷ δευτέρῳ,
παρέσχες, ὦ βέλτιστε, τῶν διδαγμάτων
στήλην βοῶσαν εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον·
ὡς μωρὸς, ὡς βλάσφημος, ὡς ἀποστάτης
τῆς Χριστιανῶν ἐστὶ πίστεως Λέων.
῎Αλλοι δέ με σκώπτουσιν, ἀγνοῶντες τάχα
τῶν ἀτρεκῶν μου καὶ βεβηκότων τρόπων·
τολμῶσι τ' εἰπεῖν ψεῦδος εἶναι τὸν λόγον
ἐκ δυσμενῶν ῥαφέντα βασκάνῳ τρόπῳ,
ὑφ' ὧν μ' ὑποφθαρέντα τοῦ διδασκάλου
μάτην κατειπεῖν ἐκλιπόντος τὸν βίον.
᾿Εγὼ δ' ἀκούων τῶνδε τῶν ληρημάτων,
ἕως ἐνῆν μὲν εὐλαβῶς ἐκαρτέρουν·
καὶ πρός γε τούτους ἐκραγῆναι μὴ θέλων,
τὴν ῾Ιπποκλείδου b) ῥῆσιν ἀντεφθεγγόμην·
λαλῶν μάλιστα τὴν ἀλήθειαν φίλει,
ὥς φησι Δαβὶδ c), ἔνδον ἐν τῇ καρδίᾳ,
ἧς περ τὰ νεῦρα τῶν λαλούντων ὀργάνων
ῥέων ὁ μακρὸς οὐ διαφθείρει χρόνος.
᾿Επεί δε μαργαίνουσιν ἐκ πονηρίας
πέτρους ὀλοιτρόχους τε μεστοὺς πικρίας,
λόγους καθ' ἡμῶν σφενδονοῦσι μακρόθεν,
τέττιγος ἐδράξαντο τοῦ πτεροῦ d) τάχα,

a) Photio fortasse praeceptori olim favebat Leon, vide infra v. 13. sq., et sq. epigramma p. 158. b) De Hippoclide cf. praef. p. 26. c) Ps. XIV-2. d) C. videtur πτέρους.

νύξαντες ἡμᾶς, εἴ τι δεῖ καὶ κομπάσαι,
κακὸν κακῷ μὲν ἐξιέμενος πάλαι,
ὁ μητροραίστης a) φησὶν Ἀτρείδου γένος,
ἄχρηστον εὗρεν ἐν βίῳ παροιμίαν·
ἐγὼ δὲ καλῷ καλὸν ἐγγράφων λόγον,
τὸν εὐσεβῆ λείπω γε μῦθον ἐν βίῳ
ὁ πατροραίστης δυσσεβοῦς διδασκάλου,
κἂν εἰ διαῤῥαγεῖεν Ἕλληνες μέσον,
μανέντες ἐν λόγοισι Τελχίνων μέτα.
Καὶ πρῶτα μὲν ζήλῳ γε ῥωσθεὶς ἐνθέῳ
Χριστὸν κριτὴν τίθημι τὸν Θεὸν Λόγον,
ὡς ὄντα πηγὴν τῆς ἀληθείας μόνον·
καὶ τῷ Λόγῳ θρόνον τε καὶ βῆμα γράφω
τάξεις παρεστώτων γε σεπτῶν Ἀγγέλων,
καὶ συγκαλῶ θέατρον ἀνθρώπων μέγα,
καὶ προσκαλοῦμαι τοὺς ἐμοὺς κατηγόρους,
μέσον παρελθὼν ὥς τις ὁπλίτης νέος,
οὐκ εἰς ἀγῶνα φημὶ τῶν Ὀλυμπίων,
ἐκκλησιῶν δὲ τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω,
μέτειμι λοιπὸν ἐν κονίστρα τῶν λόγων.
Ἔῤῥοιεν οἱ τὸ θεῖον ἐξηρνημένοι,
μανοῖεν οἱ Μάνεντι συμμεμηνότες,
φθαροῖεν οἱ σέβοντες Ἑλλήνων θεούς,
θεοὺς ἔρωτι καὶ πάθει συνημμένους,
θεοὺς ὑπ' ἀνδρῶν εὐτελῶν τετρωμένους,
θεούς τε μοιχοὺς καὶ θεὰς κασσωρίδας,
θεὰς ὑπ' ἀνδρῶν βουκόλων γαμουμένας,
θεούς τε χωλοὺς, καὶ παραβλῶπας θεάς.

a) Sic cod. cum simplici ρ, ut infra v. 33., ubi sane de Photio in exilium misso loquitur, graecorum schismaticorum insania despecta.

Πέσοιεν οἱ μὴ προσκυνοῦντες ἐμφρόνως
Θεῷ προσώποις ἐν τρισὶ νοουμένῳ,
ὑμνουμένῳ δὲ τῇ μιᾷ μόνῃ φύσει·
θάνοιεν οἱ τὴν σάρκα τοῦ Θεοῦ Λόγου
μὴ σὺν φόβῳ σέβοντες ἐκ ψυχῆς ὅλης·
Χριστὸς καταργήσειε τὰς βλασφημίας,
Σωτὴρ ὀλοθρεύσειε πάσας αἱρέσεις,
Χριστὸς δ' ἀμεροδύνειε καὶ τῶν σχισμάτων
βλάβην ἅπασαν καὶ πονηρίαν φθόνου·
Σωτὴρ ἀϊστώσειε τοὺς δόξης χάριν
ἐκκλησίαν τέμνοντας εἰς διαιρέσεις.
Ταῦτα φρονῶ ζῶν, καὶ θανὼν ἐκεῖ πάλιν
καυχώμενος λέξαιμι πρόσθεν Ἀγγέλων·
τί σοι χρεωστῶ τοῦ νοὸς κατὰ πλέον,
ὦ παντεπόπτα, καὶ νεφροὺς * καὶ καρδίας, * C. vid. νεφρῶν
ὦ τοὺς λογισμοὺς ἐξερευνῶν ἐννόμως;

Οἷον δὴ καὶ τοῦτο τὸ ἡρωϊκοελεγεῖον αὐτοῦ.

Ἔῤῥε μοι, ὦ τριτάλαινα Πολύμνια, ἔῤῥετε μοῦσαι,
αὐτὰρ ἐγὼν ἄπο νῦν ῥητορικῆς ἔραμαι·
Φώτιον Ἀρχιερῆα γεροντοδιδάσκαλον εὑρὼν,
ὅς με a) γάλακτι ἔθρεψε θείων ναμάτων·

a) Sic omnino habet codex et quidem valde mendose, nam frustra iisdem verbis pentametrum effinges.

Ἕτεροι ἰαμβεῖοι τούτου στίχοι a).

Ἔῤῥει τὰ σεμνὰ τῷ χρόνῳ τῷ παμφάγῳ,
διέφθορε τὰ χρηστὰ καὶ τὰ τίμια,
ὄλωλεν ἡ παίδευσις, ἔσβη καὶ λόγος,
φροῦδος δὲ καὶ νοῦς, οἴχεται θεωρία,
λέλοιπεν εὐσέβεια, καὶ τελεστική·
θέμις δ᾽ ἀπέστη καὶ δίκη καὶ πᾶν καλὸν,
παῤῥησιάζεται δὲ νῦν πανουργία,
καὶ ψεῦδος ἄρχει, καὶ τυραννὶς, καὶ βία·
ἕρπει δὲ πρὸς πᾶν θεῖον ἔργον ὁ φθόνος,
τῆς δυσσεβείας ἠνέῳκται τὸ στόμα·
ῥοιβδεῖ δὲ χανδὸν ἡ Χάρυβδις τῆς πλάνης,
ἐμεῖ δὲ πᾶς τις δόγματα βλασφημίας.

a) Allatius hos iambos de misero Graeciae statu in eruditissimo opere *de Ecclesiae Occidentalis et Orientalis consens.* lib. II. p. 854. edidit.

I.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ ̓ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

Εἰς Θεοκτίστην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ.

* * * * * * * * * * * * *

ἀργυρόπεζα Θέτις, χάρμα τεκόντων,
ποῦ κατέδυς λέγε μοι; ναὶ λέγε, τέκνον·
κάλυκας παρθενίδας, καὶ κρῖνα θεῖα,
ῥόδα νάρκισσον ἔχων, πῶς κόνιν ἔσχον;
ἡ πάρος ἀνθοφόρος, σῆψιν ἐφεῦρες,
εἴδεσι λαμπομένη νύκτα βαρεῖαν·
ἑλκεσίπεπλον ἔχεις παρθένον, Ἅδη,
ἐρατὴν, σεμνοτάτην, παμφάγε τέρπου·
ὑψιμέδον, κατέχοις νῦν Θεοκτίστην
καλλίχορον σκιόεν θεῖον ἐπ' ἄλσος·
ἀθανάτους στεφάνους ἆθλα παράσχοις,
ὑψιμέλαθρα πόλου, δέσποτα, δείξαις·
φάσμασι μὴ φθοναίης νυκτοροφύτοις.
θυμὸν ἐμὸν βαλέειν ἡδὺ γελῶσα·
βαλσαμόπνευστον ἔαρ, ναρδοροδόπνουν,
πῶς δυσώπνουν ἐφάνης; εἰπὲ τί τοῦτο;
κινναμόβλαστον ἔχων ὅρπηκα κούρην,
σαπροτάτην ὁρόω τήνδε πρὸς οὖδας·
τὰ δίκης παντεφόρου κέντρα με τύπτει,
διόπερ δακρυπόνους νύκτας ὑφέλκω·

II.

Εἰς τὸν γάμον τοῦ αὐτοκράτορος Λέοντος.

̓Από πασσάλου καθεῖλον
λύραν εὐστόχως λαλοῦσαν,

δροσερὰν κόρην νοήσας
ὑπὸ παστάδα γλυκεῖαν.
Ἀμ' ἂρ ἂν τοὺς στεφάνους πλέξατε πάντες,
ὀργανόφωνον ἔπος μέλψατε, κοῦροι.
Βλέπε τοῦ ῥόδου τὸ κέντρον,
βλέπε τοῦ πόθου τὸ πλῆκτρον,
θέλε τὴν φλόγα δροσίζειν,
δροσερὸν πόθον φλογίζειν.
Δαφνοφόρους θαλάμους καὶ ῥοδοπλόχμους,
ἑλκεσίπεπλον, ἄναξ, δέχνυσο νύμφην.
Δότε μοι ῥόδον φορῆσαι,
δότε μοι νάβλαν δονῆσαι,
ἄφες ὡς φιλῶ κροτήσω,
ἄφες ὡς θέλω χορεύσω.
Ἱμερόφωνε κόρη, χρύσεον ἔρνος,
κυμβαλόφωνα μέλη δέχνυσο ταῦτα.
Μάθε πῶς πόθος ποθεῖται,
μάθε πῶς ἔρως ἐρᾶται·
Χαρίτων χάριν λαβοῦσα,
χάριν ἀντίδος μεγίστην.
Ἥλιε, φωτοφόρον σύζυγον εὗρες,
κρουσόλυρον παρέχω νῦν ὅθεν ᾆσμα.
Ἐθέλω, θέλω χορεύειν,
ἐθέλω κρότους ἐγείρειν,
γαμικὸν μέλος προσᾴδειν,
ἵνα πᾶς βλέπων συνᾴδῃ.
Εὔχροος ἀγλαΐη, χρώματος ἄνθος,
ἄνθεϊ μαργαρέῳ σώματος αἴγλη.
Λογικοῖς μέτροισι μέλψω
σοφίης ἄγαλμα θεῖον,
λογίων σοφῶν γὰρ ἄρτι

Χάριτες πάλιν γελῶσιν.
Ῥοδόεις, ἱμερόεις, λευκοκρινόχρους,
θαλέθων θάμβος ἔχων νυμφίος ἔστιν.
Κεφαλὴν ῥόδοις ἀνάψας
λύραν Ὀρφέως τινάσσω,
στεφάνοις ἄνακτα βάλλων,
ὅτι καλόν ἐστι θαῦμα.
Μειλιχόθυμον ἔαρ, κάλλος ἑῶον,
ξυνοτέρπεσι φάος πᾶσι φαάνθης.
Παλάμαις ῥόδον λαβοῦσα
ποτὶ σὰς κόμιζε κοίτας,
ὁ ἔρως ὅπως συνών σοι
νομίμοις πόθοις δαμάσσῃ.
Ξανθόκομος, ῥοδόχρους παῖς ἀνεδείχθης,
τῶν χαριτοβλεφάρων ὡς ὑπερήρθης.
Γλυκερὴν ὅλην χορείην
φιλόμολπον εὗρον ἄρτι,
διὸ καὶ κλάδους γελῶντας
κατέχων, τρίχας τινάσσω.
Ἐρατὴ Πηνελόπη, δώματος ἄστρον,
νεκταρέοις * ἐνίοις παστάδα ῥαίνω· * Sic Cod.
Ὁ ἔρως βέλη τιταίνων,
ὁ πόθος φύσεις συνάπτων,
καλύκων χάριν παρέξει
ῥοδοδακτύλου λοχείαις.
Εἴσιθι, βαῖνε, κρότει, χαῖρε χορεῖα,
χρυσοφόροις θαλάμοις ἀμφιπολοῦσα.
Φλογερὰν ἔχεις φαρέτρην,
φλογέοις τύπηθι κέντροις,
ἵνα σὰς φρένας λιπαίνοις,
ἵνα πᾶν μέλος γλυκαίνοις.

Ἐπέων ἡδυτάτων ἴδμονες ἄνδρες,
  τὰ ποσίκρουστα μέλη ῥυθμονομεῖτε·
Μακάρων ἄνασσα τέκνον
  Χαρίτων ἔχεις τὸ κάλλος·
  εἴ τις οὐκ ἔχει σε, θαῦμα,
  λιθίνας φρένας κομίζει.

III.

Εἰς τὸν αὐτὸν γάμον τοῦ αὐτοκράτορος Λέοντος.

Ἀνὰ τὴν πόλιν, πολῖται,
  βροτέη χάρις κεχύσθω·
  γαμικὸν μέλος δονείσθω,
  δροσερὰ κόρη ϛεφέσθω.
Δαφνοφόρους θαλάμους, καὶ ῥοδοπλόχμους,
  ἑλκεσίπεπλον, ἄναξ, δέχνυσο νύμφην.
Ἐπὶ χρυσόπαϛον οἶκον
  ζαθέη κόρη βαδίζει,
  χαριτοβλέφαρος ἄρτι
  θαλερῷ νέῳ πλακεῖσα.
Ἱμερόφωνε κόρη, χρύσεον ἄϛρον,
  εὐγενόφωνα μέλη δέχνυσο ταῦτα.
Ἴδε πῶς ἅπαντα χαίρει,
  καλὸν ὡς ἔαρ δὲ λάμπει·
  λογάδος γάμῳ φερίϛης
  μετὰ κυμβάλων προθύμως.
Ἐπέων ἡδυτάτων ἴδμονες ἄνδρες,
  τὰ ποσίκρουϛα μέλη δεῦτε τελεῖτε.
Νομίμως Λέων ποθήσας
  ξεναγεῖ γάμῳ πολίτας,
  ὅθεν, ὦ φίλοι, παρόντες

παρὰ παστάδα τρυφᾶτε.
Εἴσιθι, χαῖρε, κρότει ξανθόπαις φῦλον,
ἀργυρόπαστα κύκλῳ δώματα βαῖνε.
Ῥοδέην φύσιν συνεύνου
σὺ, Λέον, παραγκαλίζει,
τὰ πόθου βέλεμνα τοίνυν
ὑποδὺς, τρύγα τὰ μῆλα.
Ἥλιε, φωτοφόρον σύζυγον εὗρες,
ἀστέρας εὐστεφέας παῖδας ἐνέγκοις.
Φέρε λαμπάδος κομίζων
χαρίεν μέλος προσοίσω,
ψόγος οὐδαμῶς γάρ ἐστι.
νομίμους γάμους λιγαίνειν.

IV.

Εἰς τὸ λοετρὸν τὸ ἐν τῇ βασιλείῳ αὐλῇ ὑπὸ Λέοντος τοῦ αὐτοκράτορος οἰκοδομηθέν.

Ἀνὰ τὴν πόλιν δονεῖτε
μέλος ὀργάνων· τί τοῦτο;
λεγέτω τις ὃς διέγνω,
φρασάτω τις εἴπερ οἶδεν.
Βασιλεὺς Λέων ἐπ' ἔργοις
φρένα Δαιδάλου παρῆλθε.
λιγυρὰν χέλυν τινάξω
παταγοσφύρῳ χορείᾳ.
Γαγανωμένοι πολῖται
περὶ τὴν θέαν μωλεῖτε,
λοετρῶν δόμους ὁρᾶτε,
μέλος ὀργάνων κροτεῖτε.
Δόμος ὡς πόλος φαάνθη,
ἀκροβλαστοχρυσομόρφους

κυκλικῶς λάϊγγας ὄψει
μετ' ἀγαλμάτων γὰρ ἄρτι.
Ὁ φρεσὶ καὶ σοφίῃ κῦδος ἀφύσσας,
ἐσθλοπόνους καμάτους ἐκτολυπεύει.
Ἐπὶ τὰς πύλας δὲ βάντι
πρόδρομος μακρὸς σὲ κρύψει,
ὅθι δὴ χάρις προλάμπει
γλυφικῆς τέχνης τὸ θαῦμα.
Ζαθέων ἐκεῖ γερόντων
ἀπίδων * θέας θεάσσει, * Sic Cod.
ζαμενεῖς κλόνους, σφαγάς τε
πολέμων ἀγερσιθύμων.
Θολοκογχόχρυσον ἔργον
ἐν ἀποςόοις διαύλοις
ἐρατοῖς ἰδὼν, καλύψεις
φαέων βολὰς σαόζων.
Ὑδάτων θερμοβόλων ῥεῖθρα προχεῖται
καθαρὰ, προῖκα πόλις δεῦρο γενοῦ μοι.
Ἰδίως θέαν Γεούχου
ἐπὶ τὴν πρόκογχον ὄψει,
ῥοδέην φύσιν φοροῦσαν,
ξίφος ἐν χεροῖν κρατοῦσαν.
Καλύκων χάριν προπέμπει
Βασίλισσα κεῖθεν αὖθις,
γλυκερωτάτοις προσώποις
ῥοδέην φυὴν φοροῦσα.
Λόγος οὐ γράφει τὸ κάλλος·
φιλάδελφε, τίς σε γράψας
ἐριθηλὲς ὥςπερ ἔρνος
ἀνέθηκεν εἰςορᾶσθαι;
Μετὰ τὴν θέαν δὲ τήνδε,

ποταμῶν θέας χαράξας,
φοβεροστρόφοις προσώποις
μετρικοὺς ἔγραψεν αἴνους.
Δόγματα θεολόγα γράψατε, κοῦροι,
ζαθέων ἐκ στομάτων ὄμβρος ἐπέστη.
Νεπόδων ἄγραν θεάσῃ
καλάμῳ, βρόχῳ τε, κύρτῳ·
ἐπὶ νῆσον αὖ ἑκάστην
ἐρατὴν τράπεζαν ὄψει.
Ξενοτερπὲς ἄλλο θαῦμα,
ὅτι πηγόρειθρα κάλλη
πολύμορφον εἶδος ἔσχεν
κορικὴν χάριν φοροῦντα.
Ὁ θυρῶν ψόφος δὲ τέχνῃ
πολύμουσον ᾆσμα πέμπει,
τὸ δ' ἔπος λέγει τὸ, δόξα
βασιλεῦ ἄναξ μεδόντων.
Παρὰ Δεσπότου ποσὶν δε
χλοεροῖς κλάδοισι νίζει,
μελοτραυλόφωνος ὄρνις,
λυροκαλλίμολπα τρύζων.
Ψευδαλέων ἐπέων ῥίψατε λέσχην,
τεχνικῶν νῦν λογίων δράξατο Λέων.
Ῥόος ὑδάτων ἀπείρων
μέλος ὀργάνων προπέμπει,
ἀφανῶς, ἄνευ κρατοῦντος,
βασιλεῖ πλέκων τὸν αἶνον.
Σοφίῃ δράκων ἀνέρπει,
ὁ λέων μέγα βρυχᾶται,
γέρανος δὲ σαπφιρόχρους
ἐπικλαγγάσασα τέρπει.

Τανύερνος αὖθις ὅρπηξ
φορέει γένει λυρῶδει
λιγυρὸν περικροτοῦντα
ἀπὸ χρυσέων πετήλων.
Ὑπὸ τὴν μέσην δὲ λάμπει
ὑδάτων ἐν ὀκτακόγχῳ
πολύθερμον οἶδμα ῥεῦμα,
ἄκος οὐ μικρὸν νοσοῦσιν.
Πῶλος ὁ κυκλοφόρος γῆθ', ὅτι Λέων
ἄτροπα φωτοφέρων νήματα δέρκει.
Φοβερὸν θέαμα, φίλοι,
γρυπὸς ἆσθμα νάμα βάλλει
πυριλαμπὲς, ἐκφοβῶν περ
βροτέην φύσιν παρόντων.
Χάριν ἀπλέτου δ' ὑγείας
πολύλουτρον ἔσχε κάλλος,
μερόπων νόσους ἀλεύων,
δυνάμεις ἐπιβραβεύων.
Ψεκάδων ἀφ' ὑγροθέρμων,
μελέων τόνος παρέλκων,
παλίνορσον εὗρε ῥῶσιν
μακρὸν εἰς χρόνον νεάζων.
Μεδέων ῥητορίης ἦλθεν ἐς ἄκρον,
ἀτέχνων ὦ λογίων φεύγεται πλάσαι.

V.

Εἰς τὴν Αὐγοῦσταν Ἑλένην Κωνσταντίνου
τοῦ νέου σύζυγον.

Ἡδύκομον, ῥοδόχρουν, χρύσεον ἄνθος,
παρθενόφρωνα μέλη δέχνυσο ταῦτα.

'Απ' ἐμῶν δόμων κατέσχον
λύραν εὐςόχως λαλοῦσαν,
δροσερὰν κόρην νοήσας
ὑπὸ παςάδος γλυκεῖαν.
Δαιδαλέους θαλάμους ἠδ' ὑμεναίους
νυμφιδίους ὁρόω καὶ ῥόδα ῥαίνω.
Δότε μοι ῥόδον φορῆσαι,
δότε μοι ναῦλαν δονῆσαι,
ἄφες ὡς θέλω χορεύσω,
ἄφες ὡς θέλω κροτήσω.
'Αμαράντους ςεφάνους πλέξατε πάντες,
ὀργανόφωνον ἔπος μέλψατε κοῦραι.
'Εθέλω, θέλω χορεύειν,
ἐθέλω μέλη λυγίζειν,
γαμικὸν μέλος προςάδειν
ἵνα πᾶς βλέπων συνάδῃ.
Εἴςιθι, βαῖνε, κρότει, χαῖρε χορεῖα,
χρυσοφόροις θαλάμοις ἀμφιπολοῦσα.
Γλυκερὴν ἐφευρὼν ἄρτι
φιλόμολπον ᾧδε τάξιν,
διὸ καὶ κλάδους γελῶντας
κατέχων, τρίχας τινάσσω.
'Επέων ἡδυτάτων ἴδμονες ἄνδρες,
τὰ ποσίκρουςα μέλη ῥυθμονομεῖτε.
Κεφαλὴν ῥόδοις ἀνάψας,
λύραν 'Ορφέως κροτήσας,
στεφάνοις ἄνακτα βάλλων
ὅτι καλόν ἐςιν ἔρνος.
Νεκταρέοις ἐνίοις ςέψατε νύμφην,
ἐρατὴν νῦν 'Ελένην χάρμα τεκόντων.
Βλέπε τοῦ ῥόδον τὸ κέντρον,

βλέπε τοῦ πόθου τό πλῆκτρον,
θέλε τὴν φλογα δροσίζειν,
δροσερὸν πόθον φλογίζειν.
Παςάσιν ἀργυραίοις καὶ ῥοδοπλόχμοις
ἑλκεσίπεπλον, ἄναξ, δέξεο νύμφην.
Μάθε πῶς πόθος ποθεῖται,
μάθε πῶς ἔρως ἐρᾶται,
Χαρίτων χάριν λαβοῦσα,
χάριν ἀντίδος γλυκίςην.
Ἥλιε, φωτοφόρον σύζυγον εὗρες,
χρουσόλυρον παρέχω νῦν ὅθεν ᾆσμα.
Ἁπαλὴν κόρην λαβών γε
ποτὶ σὰς κόμιζε κοίτας,
ὁ ἔρως ὅπως συνών σοι
νομίμους πόθους διδάξει.
Ἱμερόφωνε κόρη, ποικίλον ἄνθος,
κυμβαλόφωνα μέλη προςφέρω, δέχου.
Φλογέην ἔχεις τὴν φύσιν,
φλογέοις τύπηθι φίλτροις,
ἵνα σὰς φρένας γλυκαίνοις,
ἵνα πᾶν μέλος ἰαίνοις.
Ξυνοτερπές τι φάος πᾶσι φαάνθης,
μειλίχοθυμον ἔαρ, κάλλος ἑῷον.
Ὁ ἔρως βέλη τιταίνων,
ὁ πόθος φύσις συνάπτων,
καλύκων χάριν παρέξει
ῥοδοδακτύλου λοχείας.
Ξανθότριχος, ἀνθόπνους παῖς ἐφαάνθης,
τῶν χαριτοβλεφάρων ὡς ὑπερήρθης.
Μακάρων τέκνον τοκείων
Χαρίτων ἔχεις τὸ κάλλος,

ὅςτις οὐκ ἔχει σε, θαῦμα,
λιθίνας φρένας κομίζει.
Ῥοδόεις, ἱμερόεις, λευκοκρινόχρους
θαλέθων Κωνςταντῖνος νυμφίος λάμπει.

ἈΚΟΛΟΥΘΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

εἰς τὰ Βρουμάλια.

Σοφίης ἔλαμψεν ὥρη,
χρόνιοι λόγοι δονοῦνται,
ὅθεν ὡς χρόνος κελεύει
πάλιν ἐν λόγοις χορεύω.
Ἑλικῶνα νῦν ἀμείψας
φαέθων ἄναξ Ἀπόλλων,
Ἑλικῶνα τοῦτον ἔγνω
σοφίης φάος κομίζων.
Ἐπὶ σοί, σοφὴ Κυθήρη,
μετὰ Παλλάδος χορεύει,
ἔριδος τρόπους πατοῦσαι,
φιλίης νόμους κρατοῦσι.
Σοφέ, γραμμάτων ἀνάσσεις,
ἔλαχες λόγων τὰ πρῶτα,
μετὰ γὰρ σὸν οὖν τὸ κάππα,
τότε τῶν λόγων τὸ γράμμα.
Χάριτες λόγοις γελῶσιν,
ὅτε γράμμα σὸν προλάμπει.
Φάος ἐκ λόγων προῆλθε
σκοτόεν νέφος καλύπτον,
ὅτι τοῦ σοφοῦ τὸ γράμμα
Χαρίτων χοροὺς ἐγείρει.
Σοφίης ἄναξ Ἀπόλλων
καλέειν κύκνον δοκεῖ μοι,

ἵνα τὸν σοφὸν προσείπῃ
λιγυραῖς φάραγξι κύκνος.
Κρατέων, Ὅμηρε, μύθων,
ἐπέων δὲ Μοῦσα, τέχνῃ
σοφίης ἄνακτα μέλψον,
ὅτι σὸν πέφυκεν ἄνθος.
Στέφανον φέρουσιν ἄνθος,
Χάριτες λόγοις γελῶσιν.
Θρασὺς ὡς νέος προῆλθον
νόον Ὀρφέως λιγαίνων,
Φάεθοντι φῶς κομίζων,
ὅτε σοὶ λόγους κομίζω.
Δότε μοι κρότους τὸ θάρσος,
ἀφόβως θέλω χορεύειν,
ἵνα τὸν λόγων κρατοῦντα
λογικοῖς μέλεσσι μέλψω.
Ὅτε σὸν πάρεϛιν ἦμαρ
λογικαὶ πάρεισι Μοῦσαι,
στέφος ἐκ λόγων κρατοῦσαι,
λογικοὺς ϛέφουσι πάντας.
Λογικὴν πᾶσαν ἔχεις ἄφθονε νίκην,
φθονερῷ ἐξελάσας εὔϛοχα βάλλων.
Δότε μοι, φίλοι, τὸ θάρσος,
ὁ λόγων ἔρως γὰρ ἄρτι
κραδίην ἐμὴν προϛεῖπε
σοφίης φίλον γεραίρειν.
Μέλος Ὀρφέως με βάλλει,
τάχα μητέρος τὸ γράμμα,
ἅμα καὶ σοφοῦ λιγαῖνον
λογικὴν λύρην τινάσσει.
Φαέθων ὁδοὺς σελήνης

ποθέει τὰ νῦν ὁδεύειν,
Φαέθοντα γὰρ δοκεύει
σὲ τὸν ἐν λόγοις φανέντα.
Ὁ λέγων ὅτι πρεπέντως
δύναμαι σοφοῦ τὸ γράμμα
λογικοῖς μέλεσσι μέλψαι,
πέλαγος λόγων περήσει.
Ἀπορῶ μὰ τὴν Ἀθήνην
ἀρετὰς σοφοῦ βοῆσαι.
Ἀπὸ σῶν λόγων προῆλθον,
ἵνα σοὶ τεοὺς προσάξω,
σοφίην ὅλην γεραίρων,
σοφίης μόνος γὰρ ἄρχεις.
Παφίη τὰ νῦν χορεύει,
ὅτι καὶ Κύπρις καλεῖται,
ὁμογράμματος γὰρ οὖσα
λογικῶς τὰ νῦν χορεύει.
Ὅθεν εἰκότως χορεύει
χρέος ἐξ ἔθους κομίζων.

* * * * * * * * *

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Ἐπιθαλάμια.

Γάμιαι πνέουσιν αὖραι,
μέλος ὀργάνων δονεῖται,
τάχα παστὸν Ἀφροδίτῃ
Χαρίτων πλέκουσι κῶμοι.
Ὁ δ' ἔρως ὁ πάντα παίζων,
ὁ γένος γένει συνάπτων
ἀπ' ἐλευθέρας φαρέτρας
βέλος ἡμέρας τινάσσει.
Ὁ γέρων πάρεστι Νεῖλος

κεφαλὴν ῥόδοις πυκάσσας,
ἵνα σὺν νέοις χορεύσῃ
πολιοὺς πόδας τινάσσων.
Κιθάρης ἄναξ Ἀπόλλων
γάμιον μέλος λιγαίνει·
γλυκεραὶ πάρεισι Μοῦσαι
Βρομίῳ γάμους τελοῦσαι.
Ὅθεν ἄσμενος προῆλθον
ἐπέων μέλος χαράξας,
ἵνα σὺν νέοις χορεύσω
γαμίους νόμους τελέσσας.

Ἐπιθαλάμια.

Ἀναβάλλομαι χορεύειν
λιγυροῖς μίτοισι κρούων
γαμικὸν μέλισμα σεμνόν,
βιοτῆς χάρισμα πρῶτον.
Τί γὰρ, εἰπέ μοι, τίς ὤφθης
κιθάρης μαθὼν ἀταρπὸν,
τόσον εἰς χρόνον μεθῆκας
ἀγέραστα κέντρα πλήκτροις;
Ἑλέτω πόθος δ' ἐκείνης,
ἑλέτω μάκαρ λιγαίνειν,
φίλον εἰς λέχος κίοντα
μετὰ σώφρονος συνεύνου.
Ἀπὸ πασσάλου δ' ἀκούσας
χέλυν ὡς τάχος καθεῖλον,
ἐθέλω δὲ ταῦτα πέλπειν
ὅσα μοι βίος κελεύει.
Πόθεν οὖν γένοιτο βαλβὶς
Ἑλικώνιδος μερίμνης;
τίνα δ' ὡς θέμις προςειπών *. * Deest versus.

Ἀγ' ἔλασσον ἢ τεκόντας
γενέτην σὸν ἢ τεκοῦσαν,
ἐπέων φοροῦσαν εὖχος,
γεραροῖς νόμοις κομῶσαν.
Χρόνος ἐστὶ ταῦτα βάζειν,
κόρον ἐκ χρόνου δὲ φεύγω,
ὅτι θ' ἤματος μί' ὥρα
χρόνος ἐστὶ τοῖς ποθοῦσιν.
Μικρὸν οὖν κόρην προσειπὼν,
μελέων ἐμῶν ἀφορμὴν,
θαλίης μέλισμα πάσης
ἀποπαύσομαι λιγαίνειν.
Ἐρατὴ πέλουσα νύμφη,
ἐρατοῦ δὲ καὶ γραφεῖσα
φιλοσώφρονος συνεύνου,
πόσιν ἄξιον μετέρχῃ.
Ὅθεν, ὦ μάκαιρα, χαίροις
γεραροῖς ζυγεῖσα λέκτροις·
τετελεσμένας δ' ἐς ὥρας
παῖν ἀγκάλαισι φέρβοις.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΓΑΖΗΣ

Ἐπιβατήριος.

Ὦ φίλοι, ἦτοι κλῆρος ἐμὸς, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
Πιερικὴν πλάστιγγα πολύτροπον ὄμμασι λεύσσων·
Μοῦσα με νῦν θώρηξεν ἐκήβολα, οὐδ' ἐπὶ χάρμην
οὐκ ἐπὶ δυσμενέων νίφα βάρβαρον· ἀλλὰ μενοινὴν
ὑμετέρην σκοπὸν οἶδα τανύσκοπον, ἣν ῥα δοκεύων
εἴσομαι αἴκε τύχοιμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.
Ὁ χορὸς τίς ἐστιν οὗτος,
ὁ σοφῆς βρύων μελίσσης;
ἔλαθον πόδες με μᾶλλον

μεμεθυσμένον, λαβόντες
Ἑλικῶνος εἰς τὸ μέσσον.
Ὁ δ' ἄναξ λόγων Ἀπόλλων
Ἑλικωνίδες τε Μοῦσαι,
τροχαλὸν λαβόντες Ἑρμῆν
κρίσιν εἰσφέρουσι τόλμῃ·
τί πάθω φίλοι; τί ῥέξω;
Κραδίη, φύγοις τὸ τάρβος,
ἔχε θάρσος εἰσδραμοῦσα,
φιλίης πνέουσι Μούσης,
νοερῶν λόγων κρατοῦσι,
νοεροὺς λόγους κομίζοις.
Ὁ καλὸς γέρων ὁ κύκνος,
Ζεφύρου πνέοντος, ἔγνω
λιγυρὸν μέλπος τί μέλπειν·
ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν οὗτος,
γλυκερὴν χέων ἐέρσην.
Γέρανοι τρέχουσι πᾶσαι
σπόρον αὔλακος διώκειν,
φιλοτερπέως δὲ Γάζης
σπόρον ἤλυθεν λιγαίνειν,
ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν οὗτος.
Δότε βάρβιτον δονήσω,
ὁ καλλίμολπος Ὀρφεὺς
σὺν ἐμοὶ μέλος λιγαίνοι·
ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν οὗτος,
γλυκερὴ ῥέουσα Μοῦσα.
Περί με πνέων ὁ Φοῖβος
χέλυν ἤλυθε τινάσσειν
παλάμῃ σοφῇ μελίζων,
ὁ δὲ δῆμος ἐστὶ Φοῖβος
νοερῆς γέμων μελίσσης.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΠΟΙΗΜΑ ἈΥΘΩΡΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΥ ἈΜΕΛΕΤΗΤΟΝ ΔΙΑ ΣΤΙΧΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΠΑΣΑΝ ΘΕΟΓΟΝΙΑΝ ἘΝ ΒΡΑΧΕΙ ΜΕΤΑ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ἘΠΙ ΤΗΝ ἼΛΙΟΝ ἈΡΙΣΤΩΝ ἙΛΛΗΝΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΤΡΩΩΝ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΟΚΡΑΤΟΡΙΣΣΑΝ.

Φέρε, ψυχὴ βασίλισσα, ψυχὴ φιλοστοργοῦσα,
ψυχὴ λαμπρὰ, φιλόκαλε καὶ φιλοσοφωτάτη,
ἐπεί σε κατελάμπρυνε Θεὸς ταῖς ἀγλαΐαις,
ἀστέρα δείξας σε λαμπρὸν μαρμαρυγοῦντα ξένως,
ὑπερτεροῦσαν καλλοναῖς, ἀστράπτουσαν τῷ γένει,
καὶ πρὸς ἀξίαν τέθηκε τὴν ἄγαν ὑπερτάτην·
σὺ δὲ φαιδρύνειν θέλουσα τὸ δώρημα καὶ πλέον
τὴν καλλονὴν τὴν ἔκκριτον, τὸ γένος, τὴν ἀξίαν,
ὡς μὴ δ' ὁ μῶμος ἐφευρεῖν τὶ μωμητὸν ἰσχύσῃ,
φιλεῖς τοὺς λόγους καὶ ποθεῖς ἐπεντρυφῶσα τούτοις,
καὶ τούτοις πλέον ἐπαυχεῖς ἤπερ ταῖς τύχαις ἄλλοι,
ἤπερ ὁ Κροῖσος θησαυροῖς, καὶ Μίδας τῷ χρυσίῳ,
ἤπερ ὁ Γύγης τῇ στροφῇ πάλαι τοῦ δακτυλίου,
ὡς φρόνημα βασίλειον ἐν λόγοις κεκτημένη·
φέρε, φυτὸν χρυσόπρεμνον ἐκ ῥίζης εὐστελέχου,
φυτὸν ἀριπρεπέστατον, ἐριθαλὲς, ὡραῖον,
ὑψιτενὲς, ὑψίκομον, καλλίκομον εἰς ἄγαν,
σκιάζον πᾶν ἀνάκτορον, σοῖς τε φαιδρύνον κλάδοις·

V. 1. Fortasse βασιλικὴ, aut βασίλειος, ut infra v. 22. V. 2 Alius cod. φιλολογωτάτη. V. 5. ὑπερτεροῦσα . . . . ἀστράπτουσα. V. 16 ἐπιπρ . . . . ἐριθηλές.

φέρε, ψυχὴ χαρίεσσα, φιλίϛορ, φιλολόγε,
ἐπεὶ πρὸς ἄλλοις ἐκζητεῖς, λύχνος πρὸς λόγȣς ὖσα,
Θεῶν τε τὸν κατάλογον καὶ γένος τῶν ἡρώων,
σὺ μὲν ἐμοὶ τὰς ἀκοὰς τὰς βασιλείȣς δίδȣ,
ἐγὼ δὲ πάντα σοι σαφῶς ἐπιδρομάδην λέξω
ἀμελετήτως, αὐθωρὸν καὶ καταϛενωμένως·
εἰ δέ ποτε θελήσειας μαθεῖν καὶ πλατυτέρως,
κἀγώ σοι ταῦτα βȣληθῶ μετὰ μελέτης γράφειν,
κομπάζω τολμηρότερον καὶ λέγω παῤῥησίᾳ,
ὡς ȣ̓ δ' ἂν ἦσαν ἑκατὸν Ὅμηροι καὶ Μȣσαῖοι,
Ὀρφέες καὶ Ἡσίοδοι, Ἀντίμαχοι καὶ Λῖνοι,
καὶ πάντες δ' ἄλλοι ποιηταὶ καὶ θεογονογράφοι,
κρεῖττον ἂν ἔγραψαν ἐμȣ̃ τὰ περὶ τȣ́των πάντα·
ἀλλ' ȣ̓ δ' ἂν ἦσαν οἱ Θεοὶ καὶ ἥρωες ἐκεῖνοι,
τὸ γένος ἴσχυσαν αὐτῶν ὥϛπερ ἐγὼ διδάξαι·
ȣ̔́τω θαῤῥῶν ἐπεύχομαι καὶ λέγω παῤῥησίᾳ,
σύν τε Θεῷ δεσπόζοντι, κρατȣ̃ντι τῶν ἁπάντων,
κἂν νῦν ἀδίκων ὑπ' ἀνδρῶν, ἀθέων, ἀθεμίτων,
ἄδικον ὀδυρόμενος ἀπάνθρωπον πενίαν,
δεσμοῖς δεσμῶσαι σιωπῆς τὴν λαλιϛέραν γλῶσσαν,
καὶ παντελῶς ἂν ἄφωνος ἐκ τȣ́των ἐγενόμην,
εἰ μήπȣ σὺ διέῤῥηξας δεσμὰ τῆς ἀφωνίας,
θερμῷ φαρμάκῳ τῷ χρυσῷ θάλπȣσα τὴν πενίαν,
ὑφ' ἧς τὰ κατατείνοντα νεῦρα περὶ τὴν γλῶτταν
καταψυχθέντα περισσῶς καὶ τὴν φωνὴν ἐπεῖχον,
δεινῶς ἐς τὸν ἐγκέφαλον ἠλίθιον ἐποίȣν·
ἃ σὺ καλῶς ἐνθάλπȣσα τοῖς τρόποις, οἷϛπερ εἶπον,
δίδως μικρόν τι με λαλεῖν, μὴ δὲ ἠλιωθῆναι·
καὶ δὴ λοιπὸν πετάσασα τὰς ἀκοάς σȣ πρόσχες,

V. 23. ἐπιδρομάδην. V. 36. ἀνθρώπων ἀθεμ .... V. 38. λαλιϛάτην. V. 43. ἠλιθιῶν.

πλὴν μυθικῶς σοι λέξομεν, οὐδ' ἠλληγορημένως.

Τίνες Θεοὶ πρῶτοι καὶ τὸ γένος αὐτῶν.

Θεοὺς μὲν πρώτους λέγουσιν οἱ πάλαι μυθογράφοι
τὸν Οὐρανόν τε καὶ τὴν Γῆν· σχεῖν δὲ καὶ παῖδας τούτους
Τιτᾶνας ἑκατόγχειρας, καὶ Κύκλωπας σὺν τούτοις,
καὶ θυγατέρας σὺν αὐτοῖς ἑπτὰ κατὰ τὸ μέτρον,
πάντας ἐννεακαίδεκα· καὶ μάθε τούτων κλήσεις·
πρῶτος υἱὸς Ὠκεανός· δεύτερος ἦν ὁ Κοῖος·
Κριὸς τρίτος, καὶ τέταρτος σὺν τούτοις Ὑπερίων·
Ἰαπετὸς ἦν ἐπ' αὐτοῖς πέμπτος υἱὸς ἐκεῖνος·
Θείας δὲ τούτοις ἕκτος παῖς· ἕβδομος Εὐρυβίη·
Ῥέα καὶ Θέμις σὺν αὐτοῖς, δεκάτη Μνημοσύνη·
ἑνδέκατος ἡ Φοίβη δε· Τηθὺς δε δωδεκάτη·
ὁ Κρόνος τρισκαιδέκατος καὶ μετὰ τούτων πάλιν,
(Κυκλώπων ὀνόματα Οὐρανοῦ καὶ Γῆς παίδων)
τοὺς τρεῖς γεννῶσι Κύκλωπας τὴν φύσιν μονοφθάλμους,
πρὸς ἕνα μόνον ὀφθαλμὸν ἔχοντας τοῖς μετώποις,
τὸν Βρόντην, τὸν Στερόπην τε, σὺν τούτοις καὶ τὸν Ἄργην·
τοὺς τρεῖς τοὺς ἑκατόγχειρας γεννῶσι τε σὺν τούτοις
τὸν Κόττον, τὸν Βριάρεων, τὸν Γύγην τε τὸν μέγαν,
ἕκαστον τούτων ἑκατὸν τὰς χεῖρας κεκτημένον,
γαστέρας τε πεντήκοντα καὶ κεφαλὰς ὁμοίως·
τούτους ἐννεακαίδεκα τοὺς παῖδας, ὥσπερ εἶπον,
ἡ Γῆ γεννᾷ καὶ Οὐρανὸς ἀλλήλοις συναφθέντες·
ὡς δ' ἦν ὠμὸς ὁ Οὐρανός, πατὴρ πικρὸς τὴν φύσιν,
τούτους τοὺς παῖδας ἔκρυπτε τῆς Γῆς μητρὸς λαγόσι,
μὴ θέλων τούτους κατιδεῖν φωτὸς λαμπτηρουχίαν·
ἀγανακτήσαντες δεινῶς οἱ παῖδες τε καὶ μήτηρ,
δρέπανον κατεσκεύασαν· συνέθεντο δὲ λόγους,
ὡς ὅταν Οὐρανὸς ἔλθῃ τῇ Γῇ μιγῆναι θέλων,
τὰ παιδογόνα μόρια τούτου τεμεῖν· ἐν τούτῳ

καὶ δὴ κατῆλθεν Οὐρανὸς τῇ Γῇ μιγῆναι χρήζων,
ὁ Κρόνος δὲ τὰ μόρια τούτου τεμὼν δρεπάνῳ,
τινάξας εἰς τὸ πέλαγος ἔρριψε τῆς θαλάσσης.

Περὶ Ἐριννύων καὶ Τελχίνων.

Ἐκ δὲ τοῦ καταρρέοντος αἵματος τῶν μορίων,
ἐν μὲν τῇ γῇ γεγόνασι τρεῖς Ἐριννύες πρῶτον,
ἡ Τισιφόνη, Μέγαιρα, καὶ Ἀληκτὼ σὺν τούτοις·
καὶ σὺν αὐταῖς οἱ τέσσαρες ὀνομαστοὶ Τελχῖνες
Ἀκταῖος, Μεγαλήσιος, Ὁρμενός τε καὶ Λύκος·
οὓς Βακχυλίδης μέν φησι Νεμέσεως, Ταρτάρου,
ἄλλοι τινές δε λέγουσι τῆς Γῆς τε καὶ τοῦ Πόντου,
οἵπερ Στυγὸς τῷ ὕδατι ῥαίνοντες γῆν ἠκάρπουν.

Περὶ Γιγάντων καὶ πόσοι εἰσίν.

Καὶ Γίγαντες ὡς ἑκατὸν γεγόνασιν ἐκ τούτων,
ὧνπερ τοὺς κρείττους λέξομεν, τοὺς δ' ἄλλους ἐατέον·
Ἀλκυονεύς, Ἐγκέλαδος, Βρίμης καὶ Πορφυρίων,
Ὦτος καὶ Μίμας σὺν αὐτοῖς, σὺν τούτοις Ἐφιάλτης,
Τυφὼν ὁμοῦ καὶ Παλλαντεύς, Αἰγεὺς σὺν Ἱππολύτῳ,
Εὐρύβατος καὶ Ἄσβολος, Νηρεὺς ὁμοῦ καὶ Τρίτων·
Ἀργεῖος, Μῶλος, Μηκιστεύς, Ἀνταῖος καὶ Πανόπτης,
Εὔτλης, Καινεύς τε καὶ Πηλεύς, Ἀγχίλαος, Μουσαῖος,
Αἰγαίων, Γλαῦκος καὶ Ἀλκεύς, Κλυτίος τε καὶ Βώτης,
Ἀλάστωρ, Ὑπερείδης τε καὶ Λάδωρ, Ἀγαμήστωρ,
οὗτοι μὲν παῖδες αἵματος τῶν Οὐρανοῦ μορίων.

Περὶ Μελίων Νυμφῶν.

Ὁμοίως δὲ τοῖς Γίγασιν ἐκ τῶν ῥανίδων τούτων,
καὶ Νύμφαι δὴ γεγόνασιν, ἃς λέγουσι Μελίας.
Ἑλίκη, Κυνοσούρα τε, Ἀρέθουσα καὶ Ἴδη,
Κρόμνη, Κρηθὼ καὶ Κελαινώ, Ἀδράστη τε καὶ Γλαύκη·

V. 95. Ἄτλης pro Εὔτλης. V. 96. Ταλκεὺς pro Ἀλκεύς.

καὶ σὺν αὐταῖς Φιλόη τε, Φιλίστη σὺν Δωρίδι·
οὗτοι μὲν παῖδες Οὐρανοῦ τοιούτως γεννηθέντες
ἐκ τῶν σταγόνων τῶν εἰς γῆν τῶν ἐκ μορίων τούτου.

Περὶ Ἀφροδίτης καὶ Ἔρωτος.

Ὡς δὲ τὰ τούτου μόρια προσέπλει τῇ θαλάσσῃ
ἀφρὸν ἐκ τῆς κινήσεως ἐσώρευσαν ἀρκοῦντα,
ἐξ οὗπερ πάλιν τοῦ ἀφροῦ γέγονεν Ἀφροδίτη,
ὡραῖα καὶ νεάζουσα, πατόπιν ταύτης Ἔρως·
τοῦτο μὲν γένος Οὐρανοῦ καὶ Γῆς τυγχάνει σύμπαν.

Γένος τοῦ Χάους.

Ἐπεὶ δὲ πρῶτον τοῦ παντὸς καὶ πρὸ τῆς Γῆς ἦν Χάος,
καὶ Πόντος κυματούμενος, λέξω καὶ παῖδας τούτων·
τὸ Χάος Ἔρεβος γεννᾷ, Νύκτα καὶ τὸν Αἰθέρα,
καὶ τὴν Ἡμέραν σὺν αὐτοῖς· οὗτοι τοῦ Χάους παῖδες·
ἡ Νὺξ γεννᾷ τὸν Θάνατον, Ὕπνον, Ὀνείρους, Μῶμον,
Κλωθώ, Λάχεσιν, Ἄτροπον, ἅσπερ καλοῦσι Μοίρας,

(Περὶ Ἑσπερίδων)

τὰς Ἑσπερίδας σὺν αὐτοῖς ἑτέρας θεὰς πάλιν
Ἑσπέραν καὶ Ἐρείθυιαν, καὶ Αἴθουσαν καὶ Αἴγλην·
κατὰ δὲ τὸν Ἡσίοδον αἱ Ἑσπερίδες αὗται,
Ἀπάτη καὶ Φιλότης τε καὶ Νέμεσις καὶ Ἔρις·
Ἔρις γεννᾷ τὰς Μάχας δε, τὰς Λύπας καὶ τοὺς Φόνους,
Λήθην καὶ Πόνον καὶ Λιμὸν, σὺν τούτοις καὶ τοὺς Ὅρκους·
αὕτη σειρὰ τῆς γενεᾶς Χάους, Νυκτὸς, Ἐρίδων.

Γένος Πόντου.

Τοῦ Πόντου τοῦ συγχρόνου δὲ τοῦ Χάους μάθε γένος·
ὁ Πόντος πάλιν συμμιγεὶς τῇ Γῇ γεννᾷ Νηρέα,
καὶ Θαύμαντα καὶ Φόρκυνα, Κητώ τε θυγατέρα.

Γένος Νηρέως· περὶ Ἔριδος καὶ Ἁρπυίων
καὶ τίνα τούτων ὀνόματα.

Ὁ δὲ Νηρεὺς Ὠκεανοῦ γήμας Δωρίδα παῖδα

πάσας πεντήκοντα γεννᾷ παῖδας τὰς Νηρηΐδας,
ὧν τὰς πολλὰς ἐάσομεν, λέξομεν δὲ τὰς κρείττους·
αὗται δ' εἰσὶ μὲν τέσσαρες, γνώριμοι δὲ τοῖς πᾶσι,
ἡ Ἀμφιτρίτη, Θέτις τε, Γαλάθεια, Ψαμάθη·
ὁ τοῦ Νηρέως ἀδελφὸς τούτου δὲ πάλιν Θαύμας
γήμας Ἠλέκτραν καὶ αὐτὸς Ὠκεανίδα κόρην,
πρῶτον γεννᾷ τὴν Ἔριδα, σὺν ταύτῃ τὰς Ἁρπυίας,
ὧν κλῆσις ἔστιν Ἀελλὼ μετὰ τῆς Ὠκυπέτης·
ὁ τρίτος τούτων ἀδελφὸς, τὸν Φόρκυνά σοι λέγω,
Λητοῖ μιγεὶς τῇ ἀδελφῇ γεννᾷ μὲν τὰς Φορκύδας,
τὴν Ἐνυὼ, καὶ Πεφριδὼ, γεννᾷ καὶ τὰς Γοργόνας
Σθενὼ καὶ Εὐρυάλειαν, τὴν Μέδουσαν τὲ τρίτην,
ξένον τι γέρας καὶ κενὸν ἔσχας τὰς πέντε κόρας·
εἷς γὰρ ὑπῆρχεν ὀφθαλμὸς ταῖς ἀδελφαῖς ταῖς δύο,
τῇ Πεφριδοῖ καὶ Ἐνυοῖ, καὶ ταῖς Γοργόσιν ἄλλος,
ἑτέρα παρ' ἑτέρας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν λαβοῦσα,
ἔβλεπεν ὅταν ἤθελε καὶ πάλιν ἀπεδίδου,
κυκλοειδεῖς, μονόδοντες πλὴν ἦσαν αἱ Φορκύδες.

Περὶ Γοργόνων. τίνας γεννᾷ
ἡ Γοργὼν ἡ Μέδουσα.

Αἱ δὲ Γοργόνες πτερωταὶ καὶ δρακοντοτριχοῦσαι,
ὧν ἡ Γοργὼν ἡ Μέδουσα τὴν κεφαλὴν τμηθεῖσα
ἐκ τοῦ Περσέως, τοῦ Διὸς υἱοῦ καὶ τῆς Δανάης,
ὡς ὕστερον πλατύτερον ἐροῦμεν περὶ τούτων,
Χρυσάορα καὶ Πήγασον ἐκ τοῦ τραχήλου τίκτει,
ἄνθρωπον τὸν Χρυσάορα, χρυσοῦν κρατοῦντα ξίφος,
τὸν ἵππον δὲ τὸν Πήγασον, ἵππον ἐπτερωμένον·
ἄνθρωπον δὲ τρικέφαλον γεννᾷ τὸν Γηρυόνην
ὁ τῆς Μεδούσης οὗτος παῖς, ὃν εἶπον, ὁ Χρυσάωρ,

V. 139. Μενώ .... Μένδρυσιν.

ἐκ θυγατρὸς Ὠκεανοῦ τῆς Καλλιρρόης λέγω,
ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, φημὶ τὸν Γηρυόνην·
σὺν δὲ Φόρκυσι δὲ λοιπὸν καὶ ταῖς τρισσαῖς Γοργόσι
γεννῶσι καὶ τὴν Ἔχιδναν ὁ Φόρκυς, ἡ Κητώ τε,
ὄφιν τε τὸν φυλάσσοντα τὰ χρύσεα τὰ μῆλα·
τὸν δὲ ἑκατογκέφαλον τὸν Γίγαντα Τυφῶνα
Ἔχιδνα σχοῦσα σύνευνον ἐν τοῖς ἐρήμοις τόποις,
Ὄρθρον γεννᾷ μὲν πρώτιστον τὸν Γηρυόνου κύνα,
καὶ δεύτερον τὸν Κέρβερον, τὸν Ἅδου πάλιν κύνα
τὸν πεντηκοντακέφαλον, τὴν Ὕδραν τε σὺν τούτῳ.

Περὶ τῆς Ὕδρας καὶ Χιμαίρας.

Τὴν πεντηκοντακέφαλον ὁμοίως τῷ Κερβέρῳ
Ὕδραν γεννᾷ, τὴν Χίμαιραν τρικέφαλον θηρίον,
τὴν ἐμπροσθέαν κεφαλὴν λέοντος κεκτημένην,
τὴν ὀπισθέαν δράκοντος, αἰγὸς τὴν μεσαιτάτην·
ἡ Χίμαιρα δ' ἐγέννησεν τὴν Σφίγγα τὴν Θηβαίαν,
καὶ λέοντα τὸν ἄτρωτον ἐκεῖνον τῆς Νεμέας,
ὃν Ἡρακλῆς συνέθλασε χερσὶ γυμναῖς καὶ μόναις·

Περὶ τῆς Σφιγγός.

Καὶ τῆς Σφιγγὸς δὲ μάνθανε τὴν φύσιν, εἴπερ θέλεις·
ἄνω μὲν οὖν αὕτη γυνή, κάτω θηρίον λέων·
πτέρυγας εἶχεν ἀετοῦ, τοὺς ὄνυχας γρυπός δε·
τὰ περὶ τούτων δὲ λοιπὸν ὁπότε δέον μάθῃς
ποῦ τε καὶ πῶς τεθνήκασι καὶ μᾶλλον παρὰ τίνων·
ἢ δὲ καὶ πάλιν μάνθανε λοιπὸν τὰς οὐρανίδας.

Ἀνακεφαλαίωσις πάλιν τοῦ γένους
τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς.

Ὠκεανὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς υἱὸς ὁ πρῶτος,
γήμας Τηθὺν τὴν ἀδελφὴν τάδε γεννᾷ τὰ τέκνα·

CC. v. 160. τὸν δ' ἑκατοντακέφαλον, ut infra V. 286.

τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς πηγὰς τὰς ὅσας ἐν τῷ κόσμῳ,
ὧν καὶ Πλουτὼ, καὶ Περσηῒς, καὶ Μῆτις καὶ Ἀδία,
καὶ Στὺξ ὁμοῦ καὶ Καλυψὼ, τὰς δ' ἄλλας ἐατέον·
ὁ δ' ἄλλος παῖς τοῦ Οὐρανοῦ ὁ Ὑπερίων πάλιν,
Σελήνην, Ἥλιον ὁμοῦ γεννᾷ καὶ τὴν Ἡμέραν,
γήμας τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ τὴν καλουμένην Θείαν·
ἡ δ' Εὐρυβίη ἀδελφῷ τῷ Κοίῳ συμμιγεῖσα,
Ἀστραῖόν τε καὶ Πάλλαντα, ναὶ μὴν καὶ Πέρσην τίκτει·
Ἀστραῖος δὲ πάλιν γήμας τὴν ἀδελφὴν Ἡμέραν,
τὸν Ἑωσφόρον τε γεννᾷ καὶ φύσιν τῶν Ἀνέμων·
ὁ Πάλλας ἔπειτα λαβὼν τὴν Στύγα συνευνέτιν,
γεννᾷ Ζῆλον καὶ Νίκην τε, καὶ Κράτος τε καὶ Βίαν·
ὁ Κοῖος παῖς τοῦ Οὐρανοῦ πάλιν τὴν Φοίβην γήμας,
τὴν ἀδελφὴν τὴν ἑαυτοῦ, τέκνα λοχεύει τάδε,
τὴν Ἀστερίαν καὶ Λητὼ πᾶσι γνωρίμους ὅσας·
τῇ Ἀστερίᾳ δὲ μιγεὶς, Ἑκάτην γεννᾷ Πέρσης.

Κρόνου καὶ Ῥέας παῖδες.

Ὁ Κρόνος ἔπειτα μιγεὶς τῇ ἀδελφῇ τῇ Ῥέᾳ,
Ἑστίαν τε καὶ Δήμητραν ἐγέννησε καὶ Ἥραν,
Ἅδην καὶ Ποσειδάωνα, σὺν τούτοις καὶ τὸν Δία·
ὡς δ' ἦν ὁ Κρόνος ἀπηνὴς τρώγων ἰδίους παῖδας,
ἐξ Οὐρανοῦ γὰρ τοῦ πατρὸς καὶ Γῆς ἐμεμαθήκει
ὅτι τῶν παίδων τις αὐτῶν ῥίψει τῆς βασιλείας,
ἡ Ῥέα κατετήκετο σπλάγχνα καὶ τὴν καρδίαν·
ὡς δὲ σὺν ἄλλοις ἔτεκε τὸν, ὅνπερ εἶπον, Δία,
Κούρησι τοῦτον δίδωσιν, ἀνδράσιν ἀπὸ Κρήτης·
οἵτινες ἔκρυψαν αὐτὸν Αἰγαίῳ Κρήτης ὄρει·
αὐτὴ δὲ σπαργανώσασα λίθον ἀντὶ τοῦ βρέφους,
ἐν λίκνῳ τοῦτον τίθησι, βρεφέῳ κλινιδίῳ·
ἐλθὼν δ' ὁ Κρόνος ἐκφορᾷ τὸν λίθον ἀντὶ βρέφους,

V. 199. ἀπηνεύς.

καταπιὼν δ' ἐξήμησεν οὓς ἐβεβρώκει πάλαι,
καὶ λίθον τὸν πελώριον ἐξήμησε σὺν ἄλλοις·
ὁ Ζεὺς δ' ἐλθὼν εἰς αὔξησιν, λαβὼν τὴν βασιλείαν,
τὸν Κρόνον μὲν εἰς Τάρταρον ἐμβάλλει τὸν πατέρα·
τοὺς πατραδέλφους δὲ τοὺς τρεῖς τοὺς Κύκλωπας ἀνάγει,
ὑπὸ τοῦ Κρόνου πρὶν αὐτοὺς ἐκεῖσε δεδεμένους,
ὡς καὶ τοὺς Ἑκατόγχειρας ὄντας ἐν τῷ Ταρτάρῳ,
καὶ συνεργοὺς καὶ βοηθοὺς ἐσχήκει τῶν πραγμάτων,
τοὺς μὲν Βροντὴν καὶ Ἀστραπὴν αὐτῷ μηχανωμένους,
τοὺς δὲ λοιποὺς εἰς πτόησιν Θεῶν τῶν ἐπιβούλων·
τὸν λίθον δ' ὃν κατέπιεν ὁ Κρόνος ἀντ' ἐκείνου,
εἰς τὸ μεσόμφαλον τῆς γῆς ἔθηκε τῆς Φωκίδος,
τιμᾷ δὲ πάντας τοὺς Θεοὺς τοὺς τούτῳ συνεργοῦντας,
τὴν Στύγα δὲ καὶ μάλιστα Θεῶν ὅρκον ποιήσας,
πρώτη γὰρ ἦλθε συνεργὸς σὺν τοῖς ἰδίοις τέκνοις·
Ἰαπετὸς δ' ὢν ἀδελφὸς ἄλλος, ὡς εἶπον, Κρόνου,
ἐκ θυγατρὸς Ὠκεανοῦ Κλυμένης καλουμένης,
Ἄτλαντα, καὶ Μενοίτιον γεννᾷ καὶ Προμηθέα,
καὶ τὸν Ἐπιμηθέα τε τὸν σχόντα τὴν Πανδώραν·
ἣν πρώτην ἔπλασαν Θεοὶ γυναῖκα τοῖς ἀνθρώποις,
τοῦ Προμηθέως δ' ἦν γυνὴ κλῆσιν Ἀξιοθέα,
κατὰ δ' Αἰσχύλον τὸν σοφὸν τὴν κλῆσιν Ἡσιόνη,
ἦν δὲ γυνὴ καὶ ἀδελφὴ κατὰ ταυτὸν τὰ δύο·
πάντας τιμήσας τοιγαροῦν ὁ Ζεὺς τοὺς συνεργοῦντας,
Ἰαπετοῦ λελύπηκε παῖδας τοῦ πατραδέλφου,
ἐχθροὺς, ἀπατεῶνας τε τούτῳ κακῶς φανέντας·
καὶ τὸν μὲν Ἄτλαντα ποιεῖ τὸν Οὐρανὸν βαστάζειν,
καὶ κεραυνοῖ Μενοίτιον, δεσμεῖ τὸν Προμηθέα
εἰς ὄρος τὸ Καυκάσιον, κίονος δήσας μέσον,
ἧπαρ δὲ τούτου ἀετὸς ἔτρωγε κατεσθίων·
πλὴν δὲ σῶον ἐν τῇ νυκτὶ γινόμενον τὸ ἧπαρ,

ἔργον προεῖχεν αὐτῷ τὸ τρώγειν καὶ σπαράττειν,
ἕως αὐτὸν ὁ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε τοξεύσας,
τὸν Προμηθέα δὲ κακῆς ἀπέλυσε μερίμνης,
ταῦτα δ' ἦν πάσχων Προμηθεὺς ὑπὸ Διὸς τοιῶδε·
βοῦν μέγαν (ποτὲ) θύσαντες περὶ τὴν συκιγόνην, Cod. σικιγ...
τὸν Προμηθέα μεριστὴν ποιοῦσι τῶν κρεάτων·
οὗτος δ' ὀστᾶ τὰ πιμελῆ δολίως συγκαλύψας,
εἰς τὰς ἑτέρας τῶν μοιρῶν ἔγκατα θεὶς τὰς σάρκας,
τὸν Δία παρηπάτησε, παρέσχε τὰ ὀστέα,
ὁ δὲ καὶ γνοὺς ἐδέξατο τοῦτον λυπῆσαι θέλων·
καὶ πρῶτον οὗτος μὲν τὸ πῦρ ἀπέκρυψε τελείως·
ὡς δὲ καὶ τοῦτο Προμηθεὺς δολίως ὑποκλέψας
ἐν νάρθηκι κατήγαγεν, ἔδωκε τοῖς ἀνθρώποις,
δεσμεῖ μὲν ὥσπερ εἴπομεν τοῦτον ὁ Ζεὺς Καυκάσῳ·
συμπλάσας καὶ γυναῖκα δὲ πρὸς βλάβην τῶν ἀνθρώπων,
πέπομφε ταύτην ὑφ' Ἑρμοῦ πρὸς τὸν Ἐπιμηθέα,
ἐξ ἧς ἐπλήσθη τῶν κακῶν ὡς λέγουσιν ὁ βίος.
Ἐγὼ νομίζω δὲ καλὰς ἁπάσας τὰς γυναῖκας,
πλὴν ὅσαι μελαγχίτωσιν αἰσχροῖς γαμοκλοποῦσι,
ὥσπερ ἡ νῦν ἡ Ἐριννὺς ἄλλη Γοργὼν θρασεῖα,
μονόπους καὶ μονόφθαλμος, ὥσπερ αἱ πρὶν Γοργόνες.
Οὕτως ὁ Ζεὺς παραλαβὼν τὴν Κρόνου βασιλείαν,
τιμὰς δωρεῖται τοῖς Θεοῖς τοῖς τούτῳ συνεργοῦσιν,
Ἰαπετοῦ δὲ τιμωρεῖ τοὺς παῖδας ὥσπερ εἶπον·
ἐπεὶ δὲ τοῦτο πόλεμον ἀντῆραν οἱ Τιτᾶνες
δεκαετῶς μαχόμενοι καὶ λύσις οὐκ ἦν τούτου,
ἀλλ' ἴσως ἦν τοῖς μέρεσι Θεῶν τε καὶ Τιτάνων,
ὁ Ζεὺς τοὺς Ἑκατόγχειρας καὶ Κύκλωπας σὺν τούτοις
ἔχων εἰς μάχην συνεργοὺς, τῆς μάμμης Γῆς εἰπούσης,
νέκταρ κεράσας ηὔφρανε προπέμπων πρὸς τὴν μάχην,
καὶ συναῤῥάξας πόλεμον μετὰ μεγάλου κρότου,

τροποῦται καὶ τοὺς Γίγαντας, τροποῦται τοὺς Τιτᾶνας·
οἱ τρεῖς γὰρ Ἑκατόγχειρες δίχα τῶν ἄλλων πάντων
τριακοσίους ἔῤῥιπτον πέτρας εἰς τοὺς Τιτᾶνας·
οὕτω περιγενόμενος τῇ μάχῃ τῶν Τιτάνων,
δεσμεῖ μὲν ἅπαντας αὐτοὺς τῇ Γῇ καὶ τῷ Ταρτάρῳ,
θύρας δ' ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν ἀῤῥήκτους,
τοὺς Ἑκατόγχειρας αὐτοῖς φύλακας ἐπιστήσας,
τὸν Κόττον καὶ τὸν Γύγην τε, τὸν δ' ἄλλον γαμβὸν ἔσχε
εἰς παῖδα Κυμοπόλειαν, τὴν ἐκ τῆς Ἀμφιτρίτης·
ἔμπροσθεν τούτων δὲ κινεῖ τὸν Οὐρανὸν ὁ Ἄτλας,
ὅπου καὶ Νὺξ, Ἡμέρα τε ἀλλήλαις συναντῶσιν,
ὅπου καὶ θάλαμος ἐστὶν Ἅδου καὶ Περσεφόνης·
ὁ Κέρβερος φυλάσσει δὲ καὶ Στὺξ ἐκεῖσε ῥέει.
Ἐπεὶ δ' ὁ Ζεὺς ἐνίκησεν ὥσπερ Τιτᾶνας εἶπον,
ἡ Γῆ μιγεῖσα πρὸς εὐνὴν ἔκτοτε τῷ Ταρτάρῳ,
τὸν ἑκατοντακέφαλον ἐγέννησε Τυφῶνα,
θηρῶν ἁπάντων κεφαλὰς ἀγρίων κεκτημένον,
τέρας δεινὸν καὶ παμμιγὲς, ἵν' εἴπω κατ' Αἰσχύλον (a),
» δαναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζον φόνον,
» ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας·
οὗτος συνάπτει τῷ Διῒ πάλιν ἑτέραν μάχην,
κεραυνωθεὶς δὲ καὶ αὐτὸς ἐκρύβη τῷ Ταρτάρῳ,
ἐξ οὗπερ πάντες οἱ σφοδροὶ γεννῶνται τῶν Ἀνέμων,
δίχα Ζεφύρου καὶ Βορᾶ, θεογεννεῖς γὰρ οὗτοι.
Ὡς δὲ καθεῖλε κεραυνοῖς πάντας ὁ Ζεὺς Τιτᾶνας,
καὶ μοναρχεῖν ἀπήρξατο πατρῷον λαβὼν κράτος,
τιμὰς πρεπούσας δὲ Θεοῖς νείμας τοῖς οὐρανίοις,
γυναῖκα πρώτην ἔσχηκε τὴν πατραδέλφην Μῆτιν·
σχοῦσαν δὲ ταύτην ἐν γαστρὶ τὴν Ἀθηνᾶν ἐκ τούτου,
φοβούμενος κατέπιε, τῆς μάμμης Γῆς εἰπούσης

(a) Prometh. v. 355., 356. et nota variantem in δαναῖσι.

τὸν ἐκ τῆς Μήτιδος υἱὸν λαβεῖν τὴν βασιλείαν·
χρόνȣ παραῤῥυέντος δὲ τȣ͂ πρέποντος λοχεία,
τὴν Ἀθηνᾶν ἐκ κορυφῆς γεννᾷ τοιȣτοτρόπως·
ὁ Ζεὺς συνὼν πρὶν τῷ πατρὶ λάθρα τῶν φυτοσπόρων,
τῇ ἀδελφῇ μιγνύμενος Ἥρᾳ μυχίῳ τρόπῳ,
Ἥφαιστον ȣ̓χ ὁλόκληρον, ἀλλὰ χωλὸν λοχεύει,
ὃς τȣ͂ Διὸς τὴν κεφαλὴν σχίσας ἐν τῷ πελέκει,
τὴν Ἀθηνᾶν ἐξήνεγκεν ἔνοπλον, οἰμωμένην,
ȣ̔́τως ὁ Ζεὺς ἐκ Μήτιδος τὴν Ἀθηνᾶν λοχεύει·
δευτέραν Θέμιν ἔγημε τὴν ἄλλην πατραδέλφην,
ἐξ ἧς Εἰρήνην, Δίκην τε γεννᾷ σὺν Εὐνομίᾳ,
τὰς τρεῖς ταύτας ἐγέννησεν ἐκ Θέμιδος τὰς Ὥρας,
τὴν Εὐρυνόμην ἔσχηκε τρίτην γυναῖκα πάλιν
Ὠκεανȣ͂ τυγχάνȣσαν τȣ͂ πατραδέλφȣ κόρην·
ἐξ ἧς γεννᾷ τὰς Χάριτας τὰς πᾶσι θρυλλȣμένας,
τὴν Ἀγλαΐαν, Θάλειαν, μετὰ τῆς Εὐφροσύνης·
τετάρτην δὲ τὴν Δήμητραν τὴν ἀδελφὴν λαμβάνει,
ἐξ ἧς τὴν Ἅδȣ σύνευνον γεννᾷ τὴν Περσεφόνην.

Γέννησις Μȣσῶν καὶ τὰ ὀνόματα.

Ἐννέα δὲ μιγνύμενος νύκτας τῇ Μνημοσύνῃ,
τῇ πατραδέλφῃ τῇ αὐτȣ͂, καθὰ καὶ ταῖς ἑταίραις,
ἐν Πιερίᾳ τέτοκε τὰς Μȣ́σας τὰς ἐννέα·
Κλειὼ καὶ τὴν Πολύμνιαν, τὴν Ἐρατὼ σὺν ταύταις,
Εὐτέρπην, Τερψιχόρην τε μετὰ τῆς Μελπομένης,
τὴν Οὐρανίαν, Θάλειαν, σύν γε τῇ Καλλιόπῃ·
Λητοῖ τȣ͂ Κοίȣ θυγατρὶ μιγεὶς τȣ͂ πατραδέλφȣ,
Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν παῖδας ἰδίȣς τίκτει·
ὕστερον σχὼν τὴν Ἥραν δὲ νομίμην συνευνέτιν,
τὰς Εἰλειμένας (a) τε γεννᾷ, τὴν Ἥβην καὶ τὸν Ἄρην.

(a) Sic CC., at Hes. v. 297. εἰλείθυιαν. Vellem potius εἰλημένας, cf. Lil. Gir. 341. 45.

Γέννησις Ἑρμοῦ.

Μαίᾳ τῇ Ἄτλαντος μιγεὶς πάλιν τοῦ πατραδέλφου,
Ἑρμῆν γεννᾷ τὸν λόγιον ὄρει τῆς Ἀρκαδίας,
τὰς ἡρωΐδας δ' εἴποιμεν ὁπότε δέον λέγειν·
ὁ Ποσειδῶν δὲ τοῦ Διὸς ὁ ἀδελφὸς πρὸς γάμον
τὴν Ἀμφιτρίτην ἐσχηκὼς Ὠκεανοῦ τὴν παῖδα,
τὸν Εὐρυβίην ἔτεκεν κληροῦχον τῆς θαλάσσης,
σὺν τούτῳ Κυμοπόλειαν, ἣν εἶπον ἀνωτέρω.

Τίνας ἐξ Ἄρεος ἐγέννησεν Ἡφαίστου
γυνὴ Ἀφροδίτη.

Τὴν Ἀφροδίτην Ἥφαιστος λαμβάνει δὲ γυναῖκα·
Ἄρης δ' αὐτοῦ μιγνύμενος λαθραίᾳ συνουσίᾳ
Φόβον καὶ Δῆμον ἔτεκεν, ναὶ μὴν καὶ Ἁρμονίαν·
τοῦτο μὲν γένος τῶν Θεῶν πῶν πάλαι θρυλλουμένων.
Ἀλλ' ἤδη καὶ σαφέστερα ἐν κεφαλαίῳ λέξω·
ἡ Γῆ τὸ πρὶν σὺν Οὐρανῷ Θεῶν ἐκυριάρχουν·
Κρόνος καὶ Ῥέα δεύτερον κατά τινας ἐκράτουν,
τὰ παιδαγόνα τοῦ πατρὸς τεμόντες ἐν δρεπάνῳ,
κατὰ δὲ τὸν Λυκόφρονα καί τινας τῶν ἑτέρων,
μετὰ τὴν πτῶσιν Οὐρανοῦ καὶ τμῆσιν τῶν μορίων,
Ὀφίων, Εὐρυνόμη τε λαμβάνουσι τὰ σκῆπτρα·
καὶ τούτους εἰς τὸν Τάρταρον πάλιν βαλὼν ὁ Κρόνος,
τρίτος τὸ σκῆπτρον ἔλαβεν, ἦρχε μετὰ τῆς Ῥέας·
ὁ Ζεὺς δὲ πάλιν τέταρτος τὸν Κρόνον ταρταρώσας,
μετὰ τῆς Ἥρας ἔσχηκε Θεῶν ἀρχὴν καὶ κράτος,
ἐξ ἧς καὶ παῖδας παιδουργεῖ τὸν Ἥφαιστον μοιχείως,
γάμοις νομίμοις πάλιν δὲ τὴν Ἥβην καὶ τὸν Ἄρην·
ἀλλὰ τοὺς δώδεκα Θεοὺς πρῶτον καλῶς σοι φράσω,
καὶ μετ' αὐτοὺς τοὺς ἀριστεῖς Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων,
τίνων εἰσὶ πατέρων τε καὶ γενεᾶς ὁποίας,
καὶ τὶς ἐκ τούτων τῶν Θεῶν ἔσχηκε ῥιζουχίαν,

καὶ πρῶτα μάθε τῶν Θεῶν τῶν δώδεκα τὴν κλῆσιν,
ὃς ἄλλως ἄλλοι λέγουσιν ὡς θεμιτὸν ἐκείνοις;
σὺ δέ μοι πρόσχες ἀκριβῶς καὶ μάθε τίνες οὗτοι.
Ζεύς, Ἀφροδίτη, Ποσειδῶν σὺν τούτοις καὶ Δημήτηρ,
Ἥρα Διὸς ἡ σύνευνος, καὶ παῖδες πάλιν τούτων,
Ἥβη καὶ Ἥφαιστος ὁμοῦ, καὶ Ἄρης σὺν ἐκείνοις,
Λητώ, Ἀπόλλων, Ἄρτεμις καὶ Ἀθηνᾶ σὺν τούτοις·
τούτους μοι γίνωσκε Θεοὺς καλεῖν τῆς δωδεκάδος·
τῶν οὐρανίων τῶν Θεῶν Ἑρμῆν δε καὶ τὴν Ἶριν
ἀγγέλους γίνωσκε Θεῶν, μὴ δὲ Θεοὺς τυγχάνειν.
τὴν Ῥέαν καὶ τὸν Κρόνον δε, τὸν Ἅδην, τοὺς Τιτᾶνας,
τὴν Θέτιδα καὶ τὰς λοιπὰς γίνωσκε Νηρηΐδας·
ἄλλας δὲ πάλιν γίνωσκε Δρυάδας καλουμένας,
ἄλλους δὲ κλήσεις ἔχοντας ἑτέρας πάλιν νόει·
τὸν Ἡρακλῆν, Διόνυσον, καὶ τοὺς τοιούτους πάντας,
ἥρωας γίνωσκε καλεῖν, μὴ δὲ Θεούς μοι νόει,
τοὺς δώδεκα δ' οὓς εἴπομεν, ἔχε τῶν οὐρανίων·
ἐπεὶ Τιτᾶνας, Κύκλωπας, Ἑκατογχείρων γένος,
Κενταύρους τε καὶ Γίγαντας καὶ δαίμονας ἑτέρους,
ἀπειρομέτρους εὕρῃς ἂν, ἂν ἀριθμεῖν ἐθέλῃς·
τούτους δὲ μόνους γίνωσκε εἶναι τῆς δωδεκάδος.
Ἀλλ' ἐπειδή περ εἴπομεν περὶ Θεῶν σοι ταῦτα,
φέρε μικρὸν διδάξωμεν καὶ περὶ τῶν ἡρώων
τῶν ἀριστέων στρατηγῶν Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων,
καὶ τὸ ποσὸν τῆς στρατιᾶς εἴπωμεν ἀμφοτέρων.
Οἱ Τρῶες μὲν οἱ κάτοικοι χωρὶς τῶν συμμαχούντων,
σκευοποιῶν, ὑπηρετῶν καὶ τῶν μὴ μαχομένων,
πολεμισταὶ πεντήκοντα παρῆσαν χιλιάδες.
σύμμαχοι τριπλασίονες τῶν ἐγχωρίων ἦσαν·
Ἑλληνικήν τε στρατιὰν τίς κατ' ἀξίαν γράψει;
τὸ πᾶν αὐτῶν τῆς στρατιᾶς τῆς τότε κινηθείσης,

ἀπόμαχον καὶ μάχιμον μετὰ τῶν σκευοφόρων,
ὑπηρετῶν καὶ τῶν λοιπῶν, καὶ τῶν ἀργῶν ἁπάντων,
εἰς χιλιάδας ἵςατο τὸ μέτρον δισχιλίας,
διακοσίαις δ' ἄλλαι τε πεντήκοντα πρὸς ταύταις·
οὗτος μὲν σὺν ὁ πληθυσμὸς Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων.
Ἤδη δὲ λέξωμεν καλῶς περὶ τῶν βασιλέων,
καὶ τῶν ἀρίςων παρ' αὐτοῖς τίνες καὶ ποίȣ γένȣς.
Πρίαμος Τρώων βασιλεὺς ἦν ἐν τοῖς τότε χρόνοις,
Ἑκάβην ἔχων σύζυγον, πεντήκοντα δὲ παῖδας·
ἀλλὰ πολλοὺς μὲν ἔσχηκεν ἀπὸ τῶν παλλακίδων,
μόνȣς ἐννεακαίδεκα γεννήσας ἐξ Ἑκάβης·
τὸν Ἕκτορα τὸν πρόμαχον, τὸν πῦργον τὸν τῆς Τροίας,
τὸν ἀςραφῆ τὸν κίονα Πίνδαρος (a) ὥς πȣ λέγει·
Ἀλέξανδρον τὸν ἅρπαγα τῆς ϑολερῆς Ἑλένης,
Ἕλενον καὶ Δηΐφοβον, Ἀγάϑωνα, Πολίτην,
τὸν Αὐαγὸν, τὸν Αἴσακον, τὸν Πάμμονα σὺν τούτοις·
Τρώϊλον καὶ Ἀντίμαχον, Ἀντίφονον, Ἱππόϑȣν,
Ἀλάςορα, Πολύδωρον, νεώτερον ἁπάντων·
καὶ ϑυγατέρας τέσσαρας σὺν τούτοις ἐκλοχεύει,
Κασάνδραν· Λαοδίκειαν· Κρέȣσαν· Πολυξένην·
τοὺς νόϑȣς παρεάσωμεν καὶ πάντων τοὺς προγόνȣς,
κἂν ὑπεσχέϑην κατ' ἀρχὰς εἰπεῖν καὶ τοὺς προγόνȣς,
μήπως σε συνϑολώσωμεν ἐκ τῆς πολυπληϑείας·
σὺ γὰρ τῶν Τρώων ςρατηγοὺς ζητεῖς καὶ τῶν Ἑλλήνων,
καὶ τούτων τὸν κατάλογον ποϑεῖς ἀκοῦσαι μόνον·
ἂν δὲ καὶ τοὺς προπάτορας ἄρξωμαι τούτων λέγειν,
ϑολώσω πᾶσαν ἀκοὴν ἐκ τῆς πολυπληϑείας,
καὶ Πτολεμαίου δέημα τότε βιβλιοϑήκης,
ὡς ἂν τὰ γεννησόμενα τεϑήσηται βιβλία·

(a) Olymp. II. v. 146., ubi ἀςραβῆ.

ἡμᾶς δὲ δαίμων Ἐριννὺς μονόπους καὶ καπρόδους (a),
ἡ φύσις ἡ φιλόβρωμος, ἡ φίλαιμος καρδία (b),
ἡ θολερὰ καὶ σκοτεινὴ καὶ φιλομελαγχίτων,
τιμῶσα κατ' Αἰθίοπας μᾶλλον λευκοῦ τὸ μέλαν,
καὶ φῶς τὸ σκότος ὡς τυφλὴ κακῶς λογιζομένη,
ἐπιδεεῖς ἐποίησε μέχρι καὶ τῶν χαρτίων·
εἰ δέ τις με λαβρεύεσθαι ταῦτα νομίζῃ μάτην,
ὡς μὴ γινώσκοντα λελεῖν ἡρώων τοὺς προγόνους,
ἀπὸ τοῦ Χάους ἄρξομαι Πριάμου γένος λέγειν,
καὶ καταντήσας εἰς αὐτὰς τὰς ῥίζας τὰς ἐσχάτας,
παύσω τὸν λόγον τὸ λοιπὸν, λέγω σοι τὰ χρειώδη·
εἰ δέ τις θέλει με μαθεῖν οἷος εἰμὶ τὴν φύσιν,
ὁπόταν τούτῳ βουλητὸν, καλῶς μοι, πειρασάτω·
καὶ δὴ λαλεῖν ἀπάρχομαι τὸ γένος τοῦ Πριάμου.

Γένος Πριάμου.

Τὸ Χάος μὲν ἦν πρώτιστον πάντοσε κεχυμένον,
τοῦτο τὴν Γῆν ἐγέννησε, τὸν Οὐρανὸν ἡ Γῆ δε·
ᾧ καὶ μιγεῖσα περισσοὺς γεννᾷ μὲν ἄλλους παῖδας·
καὶ Κρόνον δὲ γεγέννηκεν ὅστις γεννᾷ τὸν Δία·
ὁ Ζεὺς, Ἠλέκτρᾳ συμμιγεὶς Ἄτλαντος καὶ Πλειόνης,
τὸν Δάρδανον ἐγέννησεν, ὃς Δαρδανίαν κτίζει·
ἐκ θυγατρὸς Ἀρίσβας δὲ τοῦ Κρητικοῦ (sic) Σκαλάνδρου,
γεννᾷ τὸν Ἐριχθόνιον ἄνθρωπον ἱπποτρόφον,
ὃς τρισχιλίας μόνας μὲν εἶχε τοκάδας ἵππους,
πλὴν τῶν στειρῶν καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἵππων τῶν ἀῤῥένων,
τῶν ὄνων, ἡμιόνων τε, καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ζώων·
ὁ δ' Ἐριχθόνιος λαβὼν τὴν σύγγονον Ἰδέαν
τῶν Τρώων τὸν ὁμώνυμον ἐγέννησε τὸν Τρῶα·
Τρὼς Ἶλον, καὶ Ἀσάραγκον γεννᾷ καὶ Γαννυμήδην,
καὶ Γαννυμήδην μὲν ὁ Ζεὺς ἁρπάζει διὰ κάλλος,
πιγκέρνην τοῦτον τῶν Θεῶν μᾶλλον αὐτῷ ποιήσας·

(a) C. καμπρώδους. (b) C. φίλεκος, al. φίλαιος.

Ἶλος λαβὼν τὴν Ἴλιον πρὸς γάμου συνουσίαν,
γεννᾷ τὸν Λαομέδοντα καὶ δίδωσι τὸ κράτος·
τὴν Εἰρομένην (sic) δὲ λαβὼν Ἀσάραγκος γυναῖκα,
Κάπυν ἐκ ταύτης τέτοκεν Ἀγχίσου τὸν πατέρα·
ὁ Λαομέδων δὲ λαβὼν διπλὰς γυναῖκας ταύτας
Λευκίππην ἅμα καὶ Στρυμνῦν, γεννᾷ καὶ τέκνα τάδε·
ἐκ τῆς Λευκίππης, ὥς φησιν ὁ (sic) Σύρος Φερεκύδης,
γεννᾷ τὸν Πρίαμον αὐτὸν μετὰ τῆς Ἡσιόνης,
τὸν Λάμπην, Ἱκετάοντα συνάμα τῷ Κλυτίῳ,
ἐκ δὲ Ῥοιῦς (sic) τὸν Τιθωνὸν τὸν σύνευνον Ἡμέρας,
ὁ Κάπυς τὸν Ἀγχίσην τε· Ἀγχίσης τὸν Αἰνείαν
ἐξ Ἀφροδίτης τῆς θεᾶς, ἐν Ἴδῃ μιγεὶς ταύτῃ·
ἐκ τῆς Ἑκάβης Πρίαμος τῆς θυγατρὸς Κισσέως,
τὸν Ἕκτορα γεγέννηκε καὶ τοὺς λοιποὺς ὡς εἶπον·
Ἕκτωρ πρὸς Ἀνδρομάχην δὲ πάλιν λαβὼν γυναῖκα
τὴν παῖδα Ἠετίωνος Κιλίκων βασιλέως,
γεννᾷ τὸν Ἀστυάνακτα, Λαόδαμον σὺν τούτῳ·
Αἰνείας δὲ τὴν Κρέουσαν λαβὼν τὴν τοῦ Πριάμου,
ἐκ ταύτης τὸν Ἀσκάνιον φίλον υἱὸν ἐσχήκει·
εἰς δὲ Λατίνους ἀπελθών, μετὰ τὰ κατὰ Τροίαν,
Λαβινοῖαν ἔλαβε Λατίνου θυγατέρα,
ἥτις τὸν Σίλβιον γεννᾷ· καὶ Σίλβιος Αἰνείαν·
Λατίνου παῖς Ἀρώνυμος· καὶ τούτου πάλιν ἄλλος·
οὗτος δὲ πάλιν ἔτεκε Λατῖνον ὁ Αἰνείας·
ἐκ τούτου τις ὀνομαστὸς γέγονε Τιβερῖνος,
ὅστις πεσὼν εἰς ποταμὸν Ἀλβοῦνον κυνηγίαις,
Τίβεριν ὄνομα ποιεῖ τὸν ποταμὸν καλεῖσθαι·
τοῦ Τιβερίνου δὲ υἱὸς Ἀμόλιος γεννᾶται,
ὅστις ἐναποπνίγεται μέσον τῶν βασιλέων,
ἐπικλυσάσης ἀφνηδὸν τῆς λίμνης τῆς ἐκεῖσε·
υἱὸς δὲ τούτων γέγονεν γενναῖος Ἀβεντῖνος,

ὃς ἀνῃρέθη πολεμῶν· τοῦ δ' Ἀβεντίνου παῖδες
Νομήτωρ καὶ Ἀμόλιος· πρότερος δ' ἦν Νομήτωρ,
ὃν ἐξελὼν Ἀμόλιος, κρατεῖ τῆς βασιλείας,
φονεύσας τούτου τὸν υἱὸν ἐν τοῖς κυνηγεσίαις·
καὶ θυγατέρα δὲ αὐτοῦ τὴν Σίλουιαν ἢ Ῥέαν,
εἴτε κατ' ἄλλους δέ τινας Ὑλείαν καλουμένην,
ἱέρειαν ἐποίησεν ὅπως παρθένος μένῃ·
ἡ δέ, τὸ πόθεν, ἔγγυος, οὐκ οἶδα, γενομένη,
Ῥῶμον, Ῥωμύλον τε γεννᾷ, δύο τῆς Ῥώμης πύργους·
οἱ πρῶτον τὸν Ἀμόλιον κτείναντες τὸν κρατοῦντα,
τὸν πάππον τὸν Νομήτορα ποιοῦσι βασιλέα·
καὶ τὴν μητέρα ταῖς τιμαῖς τιμήσαντες αἷς δέον,
τὴν Ῥώμην τὴν ἐξάκουστον κτίζουσι καὶ βαθροῦσι·
Ῥῶμος δὲ θνήσκει παρευθὺ τῆς Ῥώμης κτιζομένης,
Ῥώμυλος πάλιν ὕστερον ἐν δόλοις ἀναιρεῖται,
ἑπτά τε καὶ τριάκοντα τοῖς χρόνοις βασιλεύσας·
παιδίον δ' οὐκ ἐγένετο Ῥωμύλῳ τῷ γενναίῳ,
ἀλλ' ἄπαις ἐτελεύτησε καὶ Νουμᾶς βασιλεύει.
Θέλεις σοὶ παρελκύσομεν οὕτω τὸ γένος σύμπαν;
ἀλλ' ἀπρεπές σοι καὶ βαρὺ φανήσεται τελείως·
σὺ γὰρ τοὺς στρατηγοὺς ζητεῖς Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων,
τὰ δ' ἄλλα τὰ περίεργα, κόπου καὶ πόνου πλέα,
καὶ τοῖς ἀκροωμένοις μὲν, τοῖς γράφουσι δὲ πλέον,
καὶ μᾶλλον παιγνιώδεσι τοῖς στίχοις γεγραφόσι·
ναρκᾷν γὰρ εἴωθε ψυχὴ πρᾶγμα ποιοῦσα μέγα,
ὅταν, ἐν οἷσπερ πέφυκεν, ἐπαίνων ἐπαξία
μᾶλλον δοκῇ τὶ μώμητον ποιεῖν τοῖς μωμοσκόποις,
μὴ πρὸς αὐτὸ προσβλέψασι τὸ τῆς οἰκονομίας·
καὶ δὴ λοιπὸν τὰ περιττὰ τῆς ἡρωογονίας
ἐάσας γράφειν ἀπρεπῶς συγγράμμασι πιθήκων,
τὰ καιριώτατα σαφῶς ἐν τούτοις διαγράψω

τὰ δ' ἄλλα δέονται καιροῦ καὶ στίχων τῶν ἡρώων,
καὶ μᾶλλον περισσότερον καὶ γλώσσης εὐθυμούσης,
καὶ δὴ χωρῶ πρὸς τὸν εἱρμὸν, σὺ δὲ καλῶς μοι πρόσχες
Ἦν μὲν τῶν Τρώων βασιλεὺς ὁ Πρίαμος, ὃν εἶπον,
Ἑκάβην ἔχων σύνευνον, καὶ παῖδας τοὺς ῥηθέντας·
τὸν Ἕκτορα δὲ μάλιστα πύργον τῆς Τροίας εἶχεν,
καὶ τὸν Αἰνείαν μετ' αὐτὸν γαμβρὸν ἐπὶ Κρεούσῃ,
εἶχε τὸν Ἑλικάονα γαμβρὸν εἰς Λαοδίκην,
εἶχε τοὺς Ἑλικάονας τούτους συναίμους τούςδε,
Ἀρχέλοχον, Ἀκάμαντα καὶ Κύωνα σὺν τούτοις,
μεθ' ὧν τὸν Ἰφιδάμαντα, τῆς Θεανοῦς τοὺς παῖδας
τῆς γυναικὸς Ἀντήνορος Ἑκάβης ἀδελφῆς τε,
ἦν ὁ Λυκάονος υἱὸς, ὁ Πάνδαρος τοξότης,
ἦν Ἄδραστος καὶ Ἄμφιος σύμμαχος φίλος Τρώων·
ἦν σὺν αὐτοῖς καὶ Ἄσιος υἱὸς ὁ τοῦ Ὑτάκου·
Ἱππόθοος καὶ Πύλακος· Εὔφημος καὶ Ἀκάμας·
ὁ Δῖος καὶ Ἐπίστροφος· Πυραίχμης, Πυλαιμένης·
ὁ Χρόμις, καὶ ὁ Ἔννομος· Ἀσκάνιος καὶ Φόρκυς·
ὁ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος· Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης·
ἀλλ' οὗτοι μὲν ἀνώνυμοι καὶ τῶν οὐ χρειωδῶν σοι.
Τοὺς Πριαμίδας γίνωσκε καὶ τοὺς γαμβροὺς ἐκείνου,
καὶ τὸν τοξότην Πάνδαρον ὃν εἶπον ἀνωτέρω,
ὀνομαστοὶ γὰρ ἅπαντες οὗτοι καὶ σοὶ χρειώδεις·
καὶ σὺν αὐτοῖς μοι γίνωσκε Γλαῦκον καὶ Σαρπηδόνα,
τὸν Γλαῦκον ἔχοντα χρυσῆν πᾶσαν τὴν πανοπλίαν,
τὸν Σαρπηδόνα δὲ Διὸς ὄντα γενναῖον παῖδα,
ἀπὸ Πατάρων βοηθοὺς ἐλθέντας τῷ Πριάμῳ·
ἦν δὲ καὶ μάντις τοῖς Τρωσὶν Ἕλενος παῖς Πριάμου,
καὶ Πολυδάμας σύγχρονος τοῦ Ἕκτορος ὑπάρχων,
καὶ μὴν Κασσάνδρα σὺν αὐτοῖς ἡ παῖς ἡ τοῦ Πριάμου,
ἀλλ' εἶχον ἅπαντες αὐτὴν ὥσπερ ἐξεστηκυῖαν·

τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρεια ἡ Θεανὼ ὑπῆρχεν,
Ἡφαίςȣ πάλιν ἱερεὺς ἦν ἐν Τρωσὶν ὁ Δάρης·
καὶ Παντερπὴς τις ἰατρὸς ἦν ἐν τῇ Τροίᾳ τότε·
ἦσαν ἐν τούτοις ἄριςοι γέροντες βȣληφόροι,
οἱ τρεῖς Πριάμου ἀδελφοὶ, οὕςπερ καὶ πρώην εἶπον,
ὁ Λάμπης, Ἱκετάων τε, συνάμα τῷ Κλυτίῳ,
καὶ τȣ̃ Πριάμου σύγγαμβροι Θυμοίτης καὶ Ἀντήνωρ,
Κίλλαν Ἑκάβης ἀδελφὴν εἶχε γὰρ ὁ Θυμοίτης·
ὁ δ᾽ αὖ Ἀντήνωρ, Θεανὼ, καθὼς καὶ πρώην ἔφην,
καὶ Οὐκαλέγων σὺν αὐτοῖς ἦν ἄλλος δημογέρων,
καὶ Πάνθους Πολυδάμαντος πατὴρ καὶ τοῦ Εὐφόρβȣ,
ὃς χρυσοκόμος Εὔφορβος ὑπάρχων ὑπὲρ φύσιν,
καὶ χρυσοκαταδέσμητον εἶχεν αὐτȣ̃ τὴν κόμην,
καὶ πολεμῶν καὶ καρτερῶν πόνους ἐν τοῖς πολέμοις,
ὡς Ὅμηρος παρίςησι τὸν νέον διαγράφων·
ὁ δὲ σοφότατος Ὀρφεὺς τοῦτον ὑπερεξαίρων,
λέγων ποθεῖν τοὺς σύμπαντας πορεύεσθαι σὺν τούτῳ.
Οὗτοι μὲν ἦσαν σύμμαχοι τῶν Τρώων τοῖς πρὶν χρόνοις,
καὶ τῶν Ἑκάβης ἀδελφῶν Ὀτρέως καὶ Μυγδόνος,
καὶ τῶν Πριάμȣ ἀδελφῶν ἦσαν οἱ παῖδες πάντες,
Κόρυβος καὶ Μελάνιτος, καὶ Δόλωψ καὶ Καλήτωρ.
ἐν τοῖς ὑςέροις χρόνοις δὲ καὶ Ῥῆσος ἀπὸ Θρᾴκης
ἦλθε τῶν Τρώων σύμμαχος, πολὺν ςρατὸν ἐπάγων,
χρυσῆν μὲν ἔχων ἅπασαν αὐτȣ̃ τὴν πανοπλίαν,
ἵππȣς δὲ χιονόχροας κώδωσι κροτουμένους,
τὸ δ᾽ ἅρμα τούτου παντερπνὲς χρυσῷ κεκολλημένος·
ἦλθε καί τις Ὀθρυονεὺς ὑποσχεθεὶς Πριάμῳ
ἄκοντας πάντας Ἕλληνας τῆς Τροίας ἐξελάσαι,
ἂν τὴν Κασσάνδραν Πρίαμος τούτῳ πρὸς γάμον δώσει·
ἦλθεν ἡ Πενθεσίλεια, τοῦ Ἕκτορος θανόντος,
τῶν Ἀμαζόνων δέσποινα, παρθένος οὖσα κόρη·

μικρὰ μετὰ τὸν θάνατον τὸν τῆς Πενθεσιλείας
ἦλθε Πριάμῳ συμμαχῶν ἀνεψιὸς ὁ Μέμνων,
υἱὸς ὑπάρχων Τιθωνοῦ τοῦ ἀδελφοῦ Πριάμου,
ἦν οὗτος μὲν γὰρ βασιλεὺς ἀνδρῶν τῶν Αἰθιόπων·
ἦλθε σὺν τούτῳ βασιλεὺς Ἰνδῶν ὁ Πολυδάμας,
καὶ Αἰθιόπων καὶ Ἰνδῶν πληρῶσι πᾶν πεδίον·
καὶ μετ' αὐτοὺς Εὐρύπυλος ἦλθε υἱὸς Τηλέφου·
οὗτοι μὲν ἦσαν σύμμαχοι καὶ Τρώων ἡγεμόνες.
Νῦν δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ἕλληνας μετάξωμεν τὸν λόγον·
ἦν Ἀγαμέμνων βασιλεὺς ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων·
ἦν ἀδελφὸς Μενέλαως τοῦ τούτου βασιλέως·
ἦν τῷ μὲν Ἀγαμέμνονι σύνευνος Κλυτεμνήστρα,
ἐξ ἧς παῖδες γεγόνασι τρεῖς τούτῳ θυγατέρες,
Χρυσόθεμις, Λαοδίκη, καὶ ἡ Ἰφιάνασσα,
Ὀρέστης μόνος δὲ υἱὸς σὺν ταῖς τρισὶν ἐκείναις·
τῷ Μενελάῳ δὲ πικρὰ σύνευνος ἦν Ἑλένη,
τῆς Κλυτεμνήστρας ἀδελφὴ καὶ σύνυμφος κακίστη,
δι' ἧς ὁ μέγας πόλεμος Ἕλλησιν ἀνεῤῥάγη,
ἐκ ταύτης μόνην ἔσχηκε παῖδα τὴν Ἑρμιόνην·
ἄλλοι δὲ καὶ Νικόστρατον φασὶ καὶ Αἰθιόλον·
ἐκ δούλης πάλιν δέ τινος γεννᾷ τὴν Μεγαπένθην·
ἐξ Ἀλεξάνδρου δ' ἔτεκεν Ἑλένη τούσδε παῖδας,
τὸν Βούνικον καὶ Κόρυθον, Ἄγανον καὶ Ἰδαῖον.
Ἀλλ' ἄρτι νῦν κατέλεξα περὶ τῶν βασιλέων,
ἤδη (νῦν) γράφειν ἄρχομαι καὶ περὶ τῶν ἀρίστων.
Ἦν Ἀχιλεὺς ὁ κράτιστος ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων,
υἱὸς θεᾶς τῆς Θέτιδος, ἀνθρώπου δὲ Πηλέως,
καὶ γὰρ πρῶτον σοὶ μυθικῶς εἶπον σοὶ γεγραφέναι,
ὃν Χείρων ἐξεπαίδευσεν ὁ Κένταυρος καλλίστως,
ἄνθρωπος ὢν ἱππομιγεὶς, ἄγριος, δασυχαίτης·
παιδαγωγὸς ἦν Ἀχιλεῖ Φοῖνιξ Ἀμυντορίδης·

ϛρατάρχης δ' ἦν ὁ Πάτροκλος ὁ συγγενὴς καὶ φίλος,
τοῦ Μενοιτίου δ' ἦν υἱός, μητρὸς δὲ Φιλομήλας,
στρατοπεδεύων τὸν ϛρατὸν πάντα τὸν Ἀχιλέως·
παῖς ἦν ὡραῖος Ἀχιλεῖ ἐκ τῆς Δηϊδαμείης
ὁ Πύῤῥος Νεοπτόλεμος, ὅστις πορθεῖ τὴν Τροίαν·
ἦσαν ἕτεροι σύμμαχοι κράτιϛοι τῶν Ἑλλήνων,
Αἴας ὁ Τελαμώνιος πύργος ἐμψυχωμένος,
καὶ τούτου Τεῦκρος ἀδελφός, υἱοὶ τοῦ Τελαμῶνος,
καὶ Ἀχιλέως συγγενὴς ἐκ τῶν ἀδελφοπαίδων·
ὁ γὰρ Πηλεὺς ἦν ἀδελφὸς καὶ Τελαμὼν καὶ Φῶκος,
καὶ Φῶκος μὲν ἐγέννησεν υἱὸν τὸν Πανοπέα,
τοῦ Πανοπέως Ἐπειὸς ἀνὴρ ἀριϛοτέχνης,
ὅστις τοῖς Ἕλλησι ποιεῖ τὸν δούριον τὸν ἵππον·
ὁ δὲ Πηλεὺς ὡς εἴπομεν γεννᾷ τὸ Ἀχιλέα,
καὶ Νεοπτόλεμον αὐτὸς ἐκ τῆς Δηϊδαμείας·
ὁ Τελαμὼν τὸν Αἴαντα τοῦτον γεννᾷ τὸν μέγαν
ἐξ Ἐριβοίας γυναικός, Τεῦκρον ἐξ Ἡσιόνης.

Vers. 1. Τὸ προοίμιον πρὸς τὸ κελεῦσαν πρόσωπον ἅψασθαι ταύτης τῆς συγγραφῆς.

V. 12. Διὰ τὸ εἶναι Χρύσην ἀστρολόγον καὶ μάγον, ἱερέα τοῦ Ἀπόλλωνος, ἤτοι τοῦ Διὸς ἔλεγον.

V. 32. Ἀπόδοσις, ἣν ψευδῶς τινὲς καὶ ἀξίωσιν καλοῦσιν.

V. 35. Ἀξίωσις.

V. 37. Βάσις.

V. 41. Ἡ κατὰ ῥήτορας προέκθεσις τῶν κεφαλαίων καὶ προκατάστασις λεγομένη, καὶ ὑπόσχεσις· κατὰ δὲ ποιητὰς προθεωρία καὶ προϋφήγησις, ἤτοι προδιήγησις· κἂν οἱ ῥήτορες ἄλλως φασὶ τὴν προδιήγησιν.

V. 58. Ὅτι περὶ μόνῃ τῇ Σμύρνῃ καλεῖται **Μέλης** ποταμὸς, ὅν οἱ πλείους φασὶν εἶναι Ὁμήρου πατέρα.

V. 64. Ληροῦσιν εἰπον, ὅτι ὁ Ὀδυσσέως Τηλέμαχος ὕστερος ἦν Ὁμήρου, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ χρόνου Προναπίδου τοῦ Ὁμήρου διδασκάλου, ὃς ἦν τρίτος ἀπὸ Κάδμου· Ὅμηρος δὲ τέταρτος· ὁ Θάμυρις δὲ πάλιν παλαιὸς, ἦν ἰσόχρονος Κάδμου, πάππος Ὀρφέως, Ὀρφεὺς δὲ Μενίππου υἱὸς ἦν τῆς Θαμυρίδος θυγατρός· κἂν ἀλληγορικῶς τῆς Καλλιόπης υἱὸς λέγεται.

V. 107. Ad voc. Ἐπὶ τῶν δύο - Τουτέστι ἀπὸ τοῦ χρόνου τοῦ Προναπίδου τοῦ Ὁμήρου διδασκάλου· τρίτος γὰρ ἦν ἀπὸ Κάδμου Προναπίδης· Ὅμηρος δὲ τέταρτος. ἤγουν ἐπὶ Λαΐου καὶ Οἰδίποδος, ἐξαρκέσας μέχρι τῶν Τρωϊκῶν καὶ κατωτέρω.

V. 109. Ad voc. Τοῦτο (ὁ κυκλογάφος) - Τὸ ὅτι ἐπὶ τῶν δύο ἦν στρατειῶν· τὸ γὰρ περὶ Προναπίδου ὁ Σικελὸς Διόδωρος ἱστορεῖ.

V. 217. Ad voc. Ψευδές - Ψευδὲς τοῦτο μόνον ἐςὶ, ὅτι Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς Ἀχιλέως πατρὸς γάμοις Πηλέως ἔκρινε τὰς θεάς.

V. 219. Ad voc. Ἀχιλέως - Τὸ Ἀχιλεὺς δι' ἑνὸς λάμβδα ἔγωγε γράφω.

V. 246. Ad voc. Ἰωάννης - Τοὐπίκλην ὁ Μαλέλας.

V. 274. Ad voc. Παντεργάτην - Σημείωσαι ὅτι τὸ πῦρ Ἥφαιςος λέγεται παντεργάτης· καὶ τὸ πῦρ υἱὸς Ἥρας, ἤτοι τοῦ αἰθερώδους καὶ λεπτοτέρους ἀέρος, ὡς Τρυφιόδωρος ἐν τῇ ἁλώσει φησί - (v. 234.) Μῆτερ ἀθανάτοιο πυρὸς φαεσίμβροτος Ἥρη.

V. 284. Ad voc. Διΐ - Ζεὺς, ὁ καθαρὸς ἀὴρ, καὶ τὸ ἄνω ἡμισφαίριον· Κρόνος δὲ ὁ ζοφώδης ἀὴρ, καὶ τὸ κάτω ἡμισφαίριον.

V. 314. Ἐπεὶ δὲ περὶ Διὸς καὶ τῶν λοιπῶν ἀλληγοροῦμεν, δεῖ πρῶτον εἰπεῖν ποσαχῶς τὸ θεὸς λαμβάνεται. Τὸ θεὸς ἀνονύμως κείμενον ἐπὶ πέντε σημαινομένων λαμβάνεται· σημαίνει γὰρ σοφοὺς, βασιλεῖς, τὰ ςοιχεῖα, πῦρ, ὕδωρ, γῆν, καὶ ἀέρα, τὴν ἐξ ἀςέρων εἱμαρμένην· ἤγουν αὐτοὺς τοὺς ἀςέρας· καὶ πέμπτον τὰς ψυχικὰς δυνάμεις καὶ τὰ πάθη, οἷον φρόνησιν, γνῶσιν, ἀνδρείαν, ἤτοι τόλμαν· πάθη δὲ, οἷον ὀργὴν, ἐπιθυμίαν, καὶ τὰ τοιαῦτα σημαίνει· καὶ ἕκτον, τὴν φύσιν· ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐθέλω διαμάχεσθαι Ἐμπεδοκλεῖ τῷ φυσικῷ λέγοντι (v. 107.) μὴ εἶναι φύσιν τὸ παράπαν, ἀλλὰ μίξιν διάλλαξίν τε μιγέντων· πέντε μὲν οὕτως ἀνωνύμως κείμενον τὸ θεὸς σημαίνει· ἓν δὲ ἕκαςον ὄνομα τῶν θεῶν κείμενον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον, τρία σημαίνει· ἢ πραγματικῶς γὰρ, ἢ ψυχικῶς, ἢ ςοιχειακῶς νοεῖται, οἷον Ἥρα, Ἀθηνᾶ, Ἀφροδίτη, Ἑρμῆς, Ζεὺς, Κρόνος, Ἀπόλλων, Ποσειδῶν, Ἥφαιςος, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὀνομάτων· πραγματικῶς μὲν βασιλεῖς, εἰ ἁπλῶς ἀνθρώπους τοὺς αὐτοὺς

τινὲς δηλοῦσι· ψυχικῶς δὲ, Ἥρα μὲν νοεῖται ψυχὴ, ἡ ἀνδρεία· Ἀθηνᾶ, φρόνησις· Ἀφροδίτη, ἐπιθυμία· Ἑρμῆς, ὁ προφορικὸς λόγος· Ζεὺς, ὁ νοῦς· Κρόνος, ἡ ἀνοησία. καὶ τοῦ νοῦ συνθόλωσις· Ἀπόλλων, ὁ ἡλιοειδὴς (ἡλιώδης) καὶ τεχνασμένος, καὶ λαμπρὸς, καὶ ῥητορικώτατος, ἢ φιλόσοφος λόγος· Ποσειδῶν, ὁ ἐπιγενόμενος ἁρμοδίως θυμὸς, ὥσπερ ἡ θάλασσα ὅταν ὑπὸ πνευμάτων ταράττηται· Ἄρης δὲ, ὁ διάπυρος θυμὸς, καὶ ἀλόγιστος, καὶ φονικός· Ἥφαιστος, ἡ ἐκ τοῦ αἵματος ἀναθυμίασις ἡ ἀερώδης καὶ καθαρωτάτη· ἥτις ἀνεχομένη διὰ τῶν καρωτίδων ἀρτηριῶν, πελέκει πλήττει τὴν κορυφὴν τοῦ Διὸς, καὶ τὴν Ἀθηνᾶν παρασκευάζει γεννᾷν· τουτέστι συγκεραννῦσα τὸν ἐγκέφαλον ἐξάγειν ποιεῖ τὰ φρονήματα· στοιχειακῶς δὲ Ἥρα νοεῖται ὁ λεπτομερὴς ἀὴρ, ἤγουν αἰθήρ· Ἀθηνᾶ, ὁ προσγειότερος καὶ παχύτερος ἀὴρ, ὁ ἀπὸ σελήνης μέχρι γῆς διϊκνούμενος· Ἀφροδίτη, ἡ στοιχειακὴ εὐκρασία· Ἑρμῆς καὶ Ἄρης, τὰ ἐν τῷ ἀέρι διατρέχοντα πυρώδη σέλα· οἷον κομῆται καὶ τὰ τοιαῦτα· Ζεὺς, ὁ καθαρὸς ἀὴρ, καὶ τὸ ἄνω ἡμισφαίριον· Κρόνος, ὁ ζοφώδης ἀὴρ, καὶ τὸ κάτω ἡμισφαίριον· Ἀπόλλων, ὁ ἥλιος· Ποσειδῶν, ἡ θάλασσα, ὡς καὶ Θέτις, καὶ Νηρεὺς καὶ Φόρκυς, καὶ Τρίτων, καὶ Ἀμφιτρίτη, καὶ Τηθῦς καὶ ἕτερα (Τηθῦς κατά τινας ἡ γῆ ἐστιν)· Ἥφαιστος δὲ, τὸ καθαρτικὸν, καὶ καθαρὸν πῦρ, καὶ κεραστικὸν τῆς τῶν στοιχείων συγχύσεως· ὃ καὶ ἔρως καλεῖται· καὶ τούτων τὰ πλείονα οὕτως ὡς εἶπον τρία σημαίνει· τινὰ δὲ καὶ πλεοναχῶς νοεῖται· ὁ Ζεὺς γὰρ σημαίνει πρὸς τοῖς τρισὶν οἷς εἶπον καὶ τὸν ἀστέρα τὸν πλανήτην, καὶ αὐτὸν τὸν ἥλιον, καὶ τὸν ὅλον οὐρανὸν, καὶ τὸν αἰθέρα μόνον, καὶ τὸν ἀέρα ποτὲ καὶ τὸ νεφῶδες κατάστημα, καὶ αὐτὴν τὴν εἱμαρμένην, ὡς ἀρέσκει τοῖς Στωϊκοῖς. Δέον οὖν ταῦτα καλῶς εἰδέναι σε

πόσα τούτοις τὰ σημαινόμενα, καὶ πρὸς τὸ οἰκεῖον ἀλληγορεῖν τὸ καθέκαστον· καὶ οὐκ ἂν διαμάρτοις, πραγματικῶς μὲν τὸ πραγματικόν· ψυστικῶς δὲ ψυχικόν· καὶ τὸ στοιχειακὸν πάλιν στοιχειακῶς· ἀρκεῖ γὰρ τοῦτο καὶ μόνον διδάξαι σοι τὸ χωρίον, τὰ περὶ θεῶν ἀλληγορεῖν· εἰ προσεκτικώτερον ἐπιστήσεις τούτῳ τὸν νοῦν, καὶ μὴ παρέργως αὐτὸ παραδράμῃς ὡς περιττόν.

V. 341. Ad voc. Τρωϊκήν – Ἤγουν τὸν Ἀλέξανδρον ἀπὸ Παρίου.

V. 354. Ad voc. Κατρέϊ – Τῆς Μενελάου καὶ Ἀγαμέμνονος μητρὸς Ἀερόπης καὶ Κλυμένης τῆς μητρὸς Παλαμήδου, πατὴρ ἦν ὁ Κατρεὺς ἐκ Κρήτης τῆς νήσου.

V. 365. Ad voc. Ἀκανθυλίδας – Τοὺς στραγγαλίνους, παρὰ τὸ ἐν ἀκάνθαις διάγειν· στραγγαλῖνοι δὲ διὰ τὸ ποικίλον λέγονται ἀπὸ Ῥωμαϊκῆς ἐσθῆτος λεγομένης στραγγαλίας· ἢ μᾶλλον τοὐναντίον ἡ ἐσθὴς ἀπὸ τῶν ζώων (al. τοῦ ζῷ ἐκλήθη.

V. 384. Ad voc. Αἴθρας – Ἡ Αἴθρα τοῦ Θησέως ἦν μήτηρ, τοῦ πρώην ἑπταετῆ τὴν Ἑλένην ἁρπάξαντος· ὅτε δὲ καὶ Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης οἱ τῆς Ἑλένης ἐστράτευσαν ἀδελφοὶ κατὰ Θησέως, οὐδένα τῶν Ἀθηναίων ἐλυμήναντο· μόνην δὲ τὴν ἑαυτῶν ἀδελφὴν Ἑλένην ἐπανεσώσαντο· καὶ ταύτην τὴν Αἴθραν σὺν αὐτῇ ᾐχμαλώτευσαν· ἥτις Αἴθρα τὴν μετ' Ἀλεξάνδρου φυγὴν τῆς Ἑλένης εἰς Τροίαν ἐπραγματεύσατο.

V. 388. Ad voc. Σιδωνίας – Σημείωσαι ὅτι ἥρπαξεν Ἀλέξανδρος καὶ ἀπὸ Σιδῶνος γυναῖκας· περὶ ὧν Ὅμηρος ἐν ζ' ῥαψῳδίᾳ λόγον ποιεῖται λέγων, (Il. VI. v. 289, 92).

Ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς

ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
τὴν ὁδὸν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.

V. 405. Ad voc. Οὓς τίς - Σημείωσαι πῶς οἱ μετὰ Μενελάου πρεσβεύοντες τοῖς Τρωσὶν, ὑπ' Ἀντιμάχου ἔμελλον ἀναιρεθῆναι. ὡς καὶ ὁ Ὅμηρος ἐν τῇ λάμβδα μέμνηται ῥαψῳδίᾳ λέγων, (Il. XI. v. 138, 42).

Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστὸν,
ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσσῆϊ,
αὖθι κατακτεῖναι, μὴ δ' ἐξέμεν ἂψ ἐς Ἀχαιούς·
νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λώβην.

V. 407. Ad voc. Ἀντήνωρ - Ὅτι Ἀντήνωρ τοὺς μετὰ Μενελάου πρέσβεις ἐδέξατο, καὶ Ὅμηρος τῇ γάμμα ῥαψῳδίᾳ φησὶ, (Il. III. v. 203, 7).

Τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπας·
ἤδη γὰρ καὶ δεῦρο ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς,
σεῦ ἕνεκ' ἀγγελίης σὺν Ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα.

Οὕτως ἐγὼ ἀπὸ στήθους πάντα εἰδὼς, καὶ τὰ διεσπαρμένα διαφόροις τόποις συνάγων, καὶ τοῖς οἰκείοις προσφυῶς προσκαλῶν καὶ εὐκρινῆ τὸν λόγον ποιῶν, τοὺς ἀκροατὰς οὐ συγχέω, καθάπερ τινὲς τὰ πρῶτα ὕστερως καὶ πρώτως τὰ ὕστερα λέγοντες· τινὰ δὲ μόνον ἀποφθεγγόμενοι ἀμυδρῶς καθάπερ αἰνίγματα.

V. 415. Ad voc. Ὅρκους - Ὅρκοι γὰρ προέβησαν τῶν Ἑλλήνων, μνηστευομένων τὴν Ἑλένην πρὸς Τινδάρεων τὸν αὐτῆς πατέρα, ἐκστρατεύειν πάντας, εἰ ἀδικοῖτο παρά τινος ὁ ταύτην λαβὼν γαμετήν.

V. 416. Ad voc. Βορᾶ - Βορᾶς τινὲς διὰ δύο ρ γράφουσι· τὸ δὲ Βορέας δι' ἑνός· ἐγὼ δὲ ἀπὸ τοῦ Βορέας Βορᾶς

εἰδὼς τοῦτο γεγονὸς, ὡς τὸ Βορέας, δι' ἑνὸς ῥ καὶ τοῦτο γράφω καὶ γράφειν οὐ παύσομαι.

V. 424. Ad voc. Ἀχιλεύς.

Ἐν τοῖς φρονοῦσι μᾶλλον ἁρμόζει γράφειν,
ἄχος γὰρ ὡς λέγουσιν ἦν Ἰλιέων·
εἶτ' οὖν τροφῆς ἄμοιρος ὡς Εὐφορίων,
καὶ πῶς διπλοῖς γράφοιτο τοῖς λάμβδα λέγε.

V. 425. Ad voc. Θέτιδος - Θέτις ἡ θάλασσα τοῦ Νηρέως θυγατὴρ ἐτύγχανε· Θέτις δὲ ἡ σοφὴ καὶ λεκανομάντις ἡ μήτηρ Ἀχιλέως, θυγάτηρ ἦν Χείρωνος φιλοσόφου· ἀλλὰ καὶ ἡ Θέτις θάλασσα μήτηρ τοῦ Ἀχιλέως εἶναι λέγεται, ὡς θυμικοῦ καὶ δυσόργου ὄντος τοῦ ἥρωος, ὡς καὶ Ὅμηρος γράφει, (Il. XVI. v. 33, 35).

Σχέτλιε, (nota var.) οὐκ ἄρα σοίγε πατὴρ ἦν ἱππότα Πηλεὺς
οὐδὲ Θέτις μήτηρ, γλαυκὴ δέ σ' ἔτικτε θάλασσα·
πέτραι τ' ἠλίβατοι· ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·

V. 432. Ad voc. Πολλαῖς - Νέος γὰρ ὢν Ἀχιλεὺς, οὐκ ἦν καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς προτέροις ὅρκοις ὁρκωμοτήσας.

V. 436. Ad voc Πεφλυάρηνται - Ἀλληγορία τοῦ ὅτι Ἀχιλεὺς ἐνεδέδυτο γυναικεῖα, ἐξελέγχθη δὲ παρ' Ὀδυσσέως, ξίφη καὶ ἀτράκτους ἀποῤῥήψαντος ἐν τῷ παρθενῶνι, λαβὼν αὐτὸς ξίφος καὶ οὐκ ἀτράκτους ὡς οἱ παρθένοι καὶ λοιπαὶ γυναῖκες.

V. 458. Ad voc Σικυώνιος - Σικυὼν ἐστὶν ἡ χώρα Ἑλλαδικῶν Βλάχων.

V. 467. Ad voc. Πᾶν τὸ στράτευμα. - Σημείωσαι πόσος ἦν ὁ ἀριθμὸς τῆς Ἑλλήνων στρατιᾶς· φέρεται ποῦ τῶν Ὁμηρικῶν βίβλων ἡ τῆς στρατιᾶς ἐπαρίθμησις, οὕτω κατ' ἔπος ἔχουσα·

· Πεντήκοντ' ἦσαν (a) πυρὸς ἐσχάραι· ἐν δὲ ἑκάστῃ
πεντήκοντ' ὀβελοὶ, περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα·
τρὶς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἓν κρέας ἦσαν 'Αχαιοί.

V. 495. Ad voc. Μικροῖς, μεγάλοις - Παραδοξολογία τὸ σχῆμα.

V. 510. Ad voc. Πλεισθένους - Ὅμηρος καὶ οἱ πλείους 'Ατρέως φασὶ τούτους. Ἡσίοδος δὲ Πλεισθένους, καὶ Αἰσχύλος λέγων (b) - Ἀρᾷ τ' ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.

V. 514. Ad voc. 'Αμυκλίαους - 'Αμύκλαι πόλισμα 'Ελλάδος, τὸ παρ' ἰδιώταις λεγόμενον Νίκλιν.

V. 519. Ad voc. 'Αχιλεὺς - Τὸν 'Αχιλέα ληροῦσι τινὲς πέντε καὶ δέκα ἐτῶν ἐόντα ναυαρχεῖν· φαίνεται δὲ καὶ ὁ Ὅμηρος ἐν τῇ ι' ῥαψῳδίᾳ τούτοις συνᾴδων· φησὶ γὰρ ὡς ἀπὸ τοῦ Φοίνικος (Il. IX. v. 437, 41)·

Πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμην
οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης 'Αγαμέμνονι πέμπε
νήπιον, οὔπω εἰδόθ' ὁμοιίου πολέμοιο,
οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν.

V. 529. Ad voc. Θηβαίων - Αἱ Θῆβαι γὰρ τότε ὑπὸ τῶν 'Επιγόνων ἐπορθήθησαν· ἦρχον δὲ οὗτοι Βοιωτῶν τῶν ἐκ χωρίων Θηβαϊκῶν.

V. 532. Ad voc. 'Αδελφοί - Ἕτεροι δὲ 'Αρκεσιλάου Προθήνορα καὶ Κλόνιον μόνους φασὶν εἶναι ἀδελφοὺς, υἱοὺς 'Αστερόπης καὶ 'Αρηϊλύκου· ὡς καὶ ἡμεῖς ἐν ἑτέρῳ γυναικείᾳ βίβλῳ ἐγράψαμεν·

Καὶ Προθοήνωρ, Κλόνιος, σὺν τῷ 'Αρκεσιλάῳ
τῆς 'Αστεροπῆς οἱ υἱοὶ καὶ τοῦ 'Αρηϊλύκου·

(a) Homeri locum diutius, sed frustra perquisivi.
(b) Agam. v. 1602., ubi vulgo editiones habent οὕτω, pro ἀρᾷ.

V. 532. Ad voc. Ἀλέκτορος - Ὅμηρος δὲ Ἀλεκτρύονος τοῦτον φησὶ λέγων, (Il. XVII. v. 601, 602).

Λήϊτον αὖθ' Ἕκτωρ σχεδὸν οὔτα χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
υἱὸν Ἀλεκτρυόνος μεγαθύμε· παῦσε δὲ χάρμη.

V. 545. Ad voc. Ἐριώπιδος - Ἡ Ἐριώπις θυγάτηρ ἦν Φέρεκτος· ἀδελφὴ δὲ Ἀδμήτε.

V. 548. Ad voc. Εὐβοέων - Εὔβοια, ὁ Εὔριπος ἐςίν·

V. 559. Ad voc. Θεόκριτον - Οὕτω γάρ φησι (Id. XVII. v. 54, 5).

Ἀργεία, κυάνοφρυ· σὺ δὲ λαοφόνον Διομήδεα
μισγομένη Τυδῆϊ τέκες Καλυδώνιον ἄνδρα.

V. 624. Ad voc. Γορτύνης - Οὐχὶ τῶν ἐκ Γορτύνης τῆς Κρητικῆς, ἀλλὰ τῆς Ἀργείας.

V. 900. Ad voc. Λυρνησσός - Ἡ νῦν Τένανδρος.

V. 951. Ad voc. Ξανθότριχος - Ἔςι καὶ ἡ ξανθόθριξ, καὶ ἡ ξανθότριχος· ὡς παρὰ Πινδάρῳ (P. IV. 87, al. 155).

Οὐ μὰν χαλκάρματος - Οὗτος Ἄρης· - Εἰ μὴ γὰρ ἦν, εἶπεν ἂν χαλκάρμας, καὶ οὐ χαλκάρματος.

V. 959. ad voc. Ἢν ἀποκρύψας - Δι' ἣν αἰτίαν ἀνεπαύθη Ἀχιλεὺς τοῦ πολεμεῖν καὶ στρατηγεῖν Ἑλλήνων, ὡς ἔχει τὸ ἀληθές.

V. 975. Ad voc. Ὡς εὐγενὴς - Ἀερόπη γὰρ ἡ τε̃ βασιλέως μήτηρ Ἀγαμέμνονος καὶ Μενελάου, καὶ ἡ τε̃ Παλαμήδες μήτηρ Κλυμένη, ἀδελφαὶ ἦσαν· θυγατέρες οὖσαι Κατρέως (sic) τοῦ Κρητῶν βασιλέως.

V. 994. Ad voc. Γράφοντες τοῖς οἰκείοις - Ἀποςείλαντες ἕνα καὶ δύο κατὰ χώρας τοὺς ἑρμηνεύοντας ταῦτα.

V. 1003. Ad voc. Καΐκῳ - Μέμνηται τούτε Πίνδαρος οὕτω γράφων· (I. V. v. 47, al. 52, 3).

Τίς γὰρ ἐσλὸν Τήλεφον
τρῶσε δορὶ, Καΐκε παρ' ὄχθαῖς.

V. 1006. Ad voc. Θέρσανδρος - ὑπ' αὐτȢ τȢ Τηλέφȣ Θέρσανδρος ἀνῃρέθη·

V. 1086. Ad voc. Λέσβον - Ἀκμὴν γὰρ ȣ̓́πω τελείως αἱ εἴκοσι τρεῖς ἐπορθήθησαν πόλεις· ἀλλ' ἔτι περὶ τὴν τȣ́των διέτριβον πόρθησιν.

V. 1173. Ad voc. Παρεκκλίνει - Πῶς ὁ Ὅμηρος ὁμολογῶν τὸ τὴν μῆνιν διὰ γυναῖκας τὰς αὐτὰς γενέσθαι, ὥσπερ πάντες φασὶ, μετατρέπει πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῷ τὸν λόγον;

In I. Iliadis.

V. 10. Ad voc. Ὁ τῆς ΛητȢς - Λητὼ τὸ σκότος τὸ ἀρχέγονον καὶ ἡ νύξ· Ζεὺς νῦν, ὁ ȣ̓ρανός· τȢ χάȣς ἐκείνȣ γὰρ ῥαγέντος, ὁ ἥλιος ἐν ȣ̓ρανῷ ἐφάνη.

V. 65. Ad voc. Ἐπῳδαῖς - Ἀποτροπιασμοῖς καὶ ἐπῳδαῖς ἠδύναντο οἱ μάγοι καὶ λοιμικὰ καὶ ἕτερα μετατρέπειν νοσήματα, ὡς Ὀρφεὺς γράφων παραδεικνύει, Πυθαγόρας τε καὶ Ἐμπεδοκλῆς, πολλὰ τοιαῦτα μετατρέψαντες καὶ αὐτοί· ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς Ἀντιόχȣ χρόνοις ἐν Ἀντιοχείᾳ ὁ Λαΐιος (Λάϊος) νόσημα λοιμικὸν ἐξελάσας, ȣ̓̃ καὶ αὐτὸς ἐγὼ ἐν ἐπιταφίῳ (al. ἐπιταφίοις) ἐμνήσθην εἰπών.

Οὐκ ἦν σοφιστὴς ἱκανὸς τίς ἐν λόγοις,
ȣ̓κ ἦν τελεστὴς μυστικῶν τελεσμάτων,
ὡς ἄκος εὑρεῖν μυστικωτάταις τέχναις
εἰς ἐξέλασιν λοιμικῶν τοξευμάτων,
ὡς πρὶν Λαΐιος ἐν χρόνοις Ἀντιόχȣ,
χαρώνιον (al. χανὼν δὲ) πρόσωπον ἐγγλύψας πέτραις.

Τοιαῦτα πολλὰ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς, ἐν ἐπῳδαῖς (al. τέχναις) ἀπέπαυσεν, ἐν τοῖς ΔομετιανȢ χρόνοις ὑπάρχων.

V. 106. Σημείωσαι τί δηλοῖ τὸ, θεᾶς παῖς ὑπάρχεις· - ὅτι τὴν πρακτικὴν ἔχεις τὴν ἀρετήν· ὁπόσοι γὰρ ἥρωες,

ἤγουν ἀρετὴν ἔχοντες, ἄνδρες ἡμίθεοι· οἱ τεθνήκασι μὲν τοῖς σώμασι, ζῶσι δὲ ταῖς ἀρεταῖς, τὴν πρακτικὴν ἔχοντες ἀρετὴν, ἤγουν τὴν διὰ χερῶν, θεαινῶν παῖδες λέγονται· εἰ δὲ τὴν θεωρητικὴν ἔχουσιν ἀρετὴν, ἤγουν τὴν διὰ λογισμοῦ καὶ φρονήσεως, θεοὺς ἔχειν πατέρας λέγονται.

V. 215. Ad voc. Ἀναθυμίασιν - Τὸ ὕδωρ παχυνόμενον, ποιεῖ γῆν· αὕτη ἀραιουμένη, ποιεῖ πῦρ· τοῦτο δὲ λεπτυνόμενον, ποιεῖ ἀέρα.

V. 281. Ad voc. Αἰὲν ἐόντα - Τέσσαρες δόξαι τῶν φιλοσόφων περὶ τοῦ κόσμου· οἱ μὲν αὐτὸν λέγουσιν ἀγέννητον καὶ ἄφθαρτον· οἱ δὲ γεννητὸν καὶ φθαρτόν· οἱ δὲ γεννητὸν μὲν, ἄφθαρτον δέ· οἱ δὲ ἀγέννητον μὲν, φθαρτὸν δέ· ὁ δὲ Ὅμηρος ἀγέννητον καὶ ἄφθαρτον· λέγει οὖν ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ ὤνησα· τουτέστιν εἴτε ἀγέννητός ἐστι καὶ ἄφθαρτος, εἴτε καὶ ἄλλως· περὶ γὰρ αὐτοῦ οὐδεὶς τῶν παλαιῶν ἐγίνωσκε.

In II. Iliadis.

V. 5. Ad voc. Ὕπνος - Τὸ σχῆμα κατ' ἄλλους μὲν κλιμακωτὸν, κατ' ἐμὲ δὲ κλίμαξ· διαφέρει γὰρ κλίμαξ καὶ κλιμακωτὸν, ὡς τροπὴ καὶ τροπικόν· διήγημα καὶ διηγηματικόν· τινὲς δὲ τὸ κλιμακωτὸν, ἀτελῆ κλίμακα ἐκάλεσαν.

In IV. Iliadis.

V. 33. Ad voc. Κόρσην - Κόρσης νῦν ὁ μήνιγξ· παρ' Ἐμπεδοκλεῖ δὲ καὶ ἡ ὅλη κεφαλή· φησὶ γάρ· (v. 219.) - ὡς πολλῶν μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν· - ὁ κόρσης δέ ἐστιν ἀρσενικῶς.

V. 37. Ad voc. Ἠλείων - Ἠλείων καὶ ψίλου καὶ δάσυνε. ψίλου μὲν κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, τὸ η πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται· Ἠλίβατος, Ἡλιαία, δικαστήριον ἐν ταῖς Ἀθήναις· ἐγὼ δὲ καὶ τὴν Ἡλιαίαν δασύνω· διὰ γὰρ τὸ ἐν ἡλίῳ καὶ ὕπαιθρος εἶναι, ἡλιαία ἐκαλεῖτο· ἠλιτόμηνος, ὁ ἀμβλωθρίδιος τόκος καὶ διημαρτημένος τῆς ἐννεαμη-

νηαίυ κυήσεως· πλὴν τῦ, ἥλιος. Δάσυνε δὲ ἀπὸ τοῦ ἁλίζω, τὸ συναθροίζω· τὸ γὰρ ἀθροικὸν α δασύνεται· ὅθεν καὶ ἅλς, τὸ συνηθροισμένον ὕδωρ, καὶ Ἦλις ἡ πόλις καὶ χώρα, οὕτω δασύνεται· κατὰ μὲν ἑτέρους ὅτι ἐν τῷ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμῷ, ἐκεῖ συνηθροίσθησαν οἱ λαοί· κατ' ἐμὲ δὲ ὅτι ἐκεῖ συναθροίσεις ἐγίνοντο πενταετηρικῶς διὰ τὴν Ὀλυμπίαν· ὅθεν καὶ ἀλέαι αἱ ἐκκλησίαι καλοῦνται, ἀπὸ τῦ συναθροίζεσθαι ἐκεῖ, ὡς καὶ Καλλίμαχος (a) φησί·

Εἰς τὸ προτείχευς ἱερὸν ἁλέες δεῦτε,
ὃ τὸν πάλαι χάλκιον ὁ πλάσας Ζᾶνα
γέρων (b) ἀλαζὼν ἄδικα βιβλία ψύχει·

Καὶ οὕτω μὲν ὀφείλει ἡ Ἦλις δασύνεσθαι· ψιλοῦται δὲ καὶ καθ' ἕτερον κανόνα λέγοντα, τὸ η ἐν τροχαϊκῇ λέξει ψιλῦται.

Δάσυνε λοιπὸν ἀδεῶς τε καὶ ψίλυ,
Τζέτζου πεποιθὼς συγγραφαῖς ἰσχνογράφοις.

V. 67. Ad voc. Πολέμων - Καλῶς εἶπον καὶ πολέμων· οὐ μόνον γὰρ πολέμων σημεῖόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ αὐχμῶν καὶ ναυαγίας, καὶ κτηνῶν ἀπωλείας, καὶ πνευμάτων καὶ γάμων δηλωτικὸς, ὥσπερ καὶ ὁ Τζέτζης προειπὼν περὶ τοῦ βασιλέως γάμου, ὅτι μετὰ ἑπτὰ μῆνας γενήσεται, Ἰανουάριος μὴν οὐκ ἀδόκιμος ἐφάνη περὶ τὴν πρόῤῥησιν· καὶ ἑτέρων πλειόνων ὁ κομήτης ἐστὶ δηλωτηκὸς, καθὼς ὁ μαθηματικὸς ἀνώνυμος περὶ κομητῶν ἀκριβέστατα διέλαβε (al. μετέλαβε τὸν κόμητα).

V. 88. Ad voc. Πλανήτην - Ἔστι καὶ πλάνης λεγόμενος καὶ πλανήτης.

(a) Cf. Callimachi editionem Graevii - Ultraiecti 1697. p. 340.; ubi de hisce versibus disputatur, et variantes invenies.

(b) Γέρων ἐστὶν ὁ ἄθεος Εὐήμερος. Scholion in cod. margine.

In V. Iliadis.

V. 26. Ad voc. Δάρης – Τὸν δὲ Ἰδαῖον τὸν τῦ Δάρητος ἔσωσεν Ἥφαιςος· ἐπεὶ γὰρ ὁ μὴν τὸ πῦρ Ἥφαιςος λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἡ ὕλη ἡ συνεργὸς αὐτῷ· ἐκεῖνος δὲ προσδραμὼν τῇ ὕλῃ τῦ ὄρυς ἐσώθη, διὰ τῦτο φησὶ ὅτι ἐσώθη ὁ Ἰδαῖος παρὰ τῦ Ἡφαίςυ.

V. 34. Ad voc. Μετάφρενον - Μετάφρενον τὸ μετὰ τὸν τράχηλον μέρος, μεταξὺ τῶν ὤμων, τὴν ῥάχην, τὰς δησωμίας.

V. 36. Ad voc. Γλυτόν - Γλυτὸς τὸ ὄπισθε μέρος τοῦ ἰσχίυ.

Circa V. 38. (Iliad. V. v. 35.) - Αὕτη τὸν Ἄρην ἐκ τῆς χειρὸς λαβοῦσα, ἐξήγαγεν τοῦ πολέμυ· τουτέςιν τίς τῶν περὶ τοῖς Τρωσὶν φρονίμων λαβὼν ἐκ τῆς χειρὸς τὸν ἰσχυρὸν Ἕκτορα ἐξήγαγεν ἐκ τῦ πολέμυ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Σκάμανδρον ἀγαγών· ὡς ἂν ἴδω σιν ἀμφότεροι τὸ μέλλον.

V. 44. Ad voc. Πάνδαρος - Ὁ δὲ Πάνδαρος ἐβόησεν, οὐ μὴ καρτερήσοι ὁ Τυδεὺς ἐὰν ἐμὲ διήγειρεν ὁ Ἀπόλλων, ὅτε τῆς Λυκίης ἐξῆλθον. τουτέςιν ἐὰν ἐν καλῷ ἡλίῳ καὶ ἡμέρᾳ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πατρίδος μυ. Ἡ Ἀθηνᾶ παρήνει τῷ Διομήδει μή τινα τῶν θεῶν τρώσειν ἢ τὴν Ἀφροδίτην· ἤγυν, ἡ φρόνησις αὐτοῦ συνεβούλευσεν, εἰ μὴ εὕρῃ τινὰ τῶν ἀνδρείων, μὴ ἐρίζειν ἐκείνῳ, ἢ τιτρώσκειν· εἴ τινα δὲ εὕρῃ τῶν ἐρωτικῶν καὶ καλὰ ὑποδήματα φορέντων, καὶ καλὰ μάλα ἐχόντων, καὶ τὰ λοιπὰ ἀκόλυθα τῶν ἀνάνδρων, τιτρώσκειν.

V. 53. Ad voc. Αἰνείαν - Ὁ Αἰνείας εἶχεν μητέρα τὴν Ἀδροδίτην· ἐπεὶ γὰρ ἐμίγη ἡ μήτηρ αὐτῦ τῷ Ἀγχίσῃ ἐν τῇ Ἴδῃ, διὰ τῦτο λέγει ἡ Ἴδη Ἀφροδίτη καὶ μήτηρ αὐτῦ.

V. 59. (Iliad. V. v. 385.) Ὁ Ὦτος καὶ ὁ Ἐφιάλτης ἔδησαν τὸν Ἄρην· ἡ δὲ Ἐοίβοια ἀπέςειλε τὸν Ἑρμῆν καὶ

ἔλυσεν τῶν δεσμῶν τὸν Ἄρην· Ὦτος καὶ Ἐφιάλτης οἱ λόγοι εἰσίν· ὁ μὲν Ὦτος ὁ μαθηματικὸς, ὁ διὰ τῶν ὤτων εἰσερχόμενος· ὁ Ἐφιάλτης δὲ, ὁ οἰκεῖος, ὁ ἐφ' ἑαυτοῦ ἀλλόμενος· οὗτοι τοίνυν οἱ λόγοι ἐδέσμησαν τὸν Ἄρην ἤτοι τὸν θυμόν· ἡ δὲ Ἐρίβοια, ἡ στάσις καὶ ἡ φιλονεικία, ἔλυσαν αὐτὸν διὰ τοῦ Ἑρμοῦ, τοῦ προφορικοῦ λόγου· ὅταν γάρ τις κρατῶν τοῦ θυμοῦ καὶ ἀκούσῃ τινὸς, τοῖς συγγενέσιν αὐτοῦ καὶ ἁπλῶς οἰκείοις ἐρίζοιτο, πρὸς θυμὸν περὶ τῆς στάσεως καὶ τοῦ λόγου τοῖς φιλονικοῦσι λεγόμενον, διεγείρετο.

V. 67. Ad voc. Ὅθεν τὴν χεῖρα - Τὴν Ἥραν (Iliad V. v. 293. 4.) ἐτόξευσεν ὁ Ἡρακλῆς κατὰ τὸν δεξιὸν μαζὸν ἐν οἰστῷ τριγλώχινι, ἤγουν ὁ ἥλιος τοξεύει τὴν ἡμέραν διὰ τῶν τριῶν καιρῶν, ἔαρος, χειμῶνος καὶ φθινοπώρου· κατὰ τὸν δεξιὸν μαζὸν, ἤγουν τὸ ἀνατολικὸν μέρος· τῶν γὰρ τεσσάρων μερῶν (τοῦ κόσμου) τοῦτο ἐστὶ τὸ δεξιόν.

V. 80. Ad voc. Οὗτοι et seqq. - Σχῆμα τὸ κατὰ ἄθροισιν καὶ μερισμόν· ἄθροισις μὲν γὰρ τὸ, οὗτοι· μερισμὸς δὲ, τὸ ὁ μὲν, τὸν Ἀντίλοχος δὲ, τὸν δεῖνα.

V. 95. Ad voc. Τοῦ Ἡρακλέος - Τοξεύει (Iliad V. v. 395. seq.) ὁ Ἡρακλῆς καὶ τὸν Ἅδην κατὰ τὸν ὦμον· ὃς ἀνερχόμενος ἐγκαλεῖ τῷ Διΐ· ὁ γὰρ ἥλιος κατὰ τὴν νύκτα πρὸς τὰ κατώτερα μέρη κατερχόμενος, ὡς οἱ φιλόσοφοι λέγουσι, τὴν νύκτα τοξεύει, ἤτοι τὸν Ἅδην, καὶ ἀνέρχεται ἐνταῦθα ἡ νύξ· κατερχομένη δὲ πάλιν ἰᾶται, τουτέστιν καταντᾷ εἰς ὃν τόπον ἦν καὶ πρίν.

V. 98. Ad voc. Ἧκαν ἅμα - Ἔπεμψαν δηλονότι τὰ δόρατα· τὸ σχῆμα ἔλλειψις, ὅπερ ἐστὶ τῆς συντομίας.

In VI. Iliadis

V. 7. Ad voc. Δόλοι - Ἐγνώσθη γὰρ Διομήδης, ὅτι κατόπτρῳ μηχανικῷ πυρὸς φαντασίαν προπέμπει· Ἕκτωρ δὲ

τῷ πάθει θέμενος μάθος, ἐπαύθη τοῦ σὺν ἀλογίςῳ καὶ ἀπερισκέπτῳ θυμῷ μάχεσθαι.

V. 29. ad voc. Μυρίκην - Μυρίκη εἶδος δένδρȣ, μεταξὺ ἐρείκης καὶ κυπαρίσσȣ τὴν ἰδέαν τῶν φύλλων ἔχοντος.

V. 39. Ad voc. Τῆς Ἀθηνᾶς - τῆς φρονήσεως· ἐν τοῖς ἀγροῖς γὰρ οἱ πολαιοὶ Ἄρεος ἵςων καὶ ἐζωγράφουν ἀγάλματα· ἐν δὲ ταῖς πύλαις τῶν πόλεων καὶ οἰκιῶν, Ἀθηνᾶς· συμβολικῶς λέγοντες καὶ προτρεπόμενοι, ὡς ἐν τοῖς ἐκτὸς δεῖ θυμοῦ καὶ πολέμων· ἐν δὲ τοῖς ἐντὸς καὶ ταῖς οἰκίαις καὶ πόλεσιν, εὐβουλίας τὲ καὶ φρονήσεως.

V 59. Circa - (Il. VI. v. 130. seqq.) Ὁ Λυκόεργος ὁ ὑιὸς τοῦ Δρύαντος ἐτυφλώθη διότι τὰς τιθήνας τοῦ Διονύσȣ ἀπέσφαζεν· ὁ Διόνυσος δὲ ἐκρύβη εἰς τὸν κόλπον τῆς Θέτεδος, τὸν Δρύαντα πτοέμενος· ὁ Λυκόεργος οὗτος τȣ͂ οἴνȣ τὰς θρέπτριας ἀμπέλους ἀπέκοψε μετὰ πελέκεως· ἡ δὲ τȣ͂ οἴνȣ χρῆσις ἀπέλειψε, καὶ ἦν ἡ τοῦ ὕδατος· τοῦτον δὲ λέγȣσι τυφλωθῆναι, διὰ τὸ ποτὲ ἀῤῥωςήσαντα μὴ χρήσασθαι οἴνῳ· ἔλεγον γὰρ αὐτῷ οἱ ἰατροὶ μὴ ἄλλως ἰαθῆναι, εἰ μὴ οἴνȣ ἀπογεύσηται· οὗτος δὲ μὴ γευσάμενος οἴνȣ, οὐ γὰρ παρῆν, τοῦ φωτὸς τῶν ὀμμάτων τὸν φωτεινὸν Ἄδην ἀντήλλαξε.

V. 64. seq. - Σημείωσαι πῶς δεῖ νοεῖν σε τὸ παρ' Ὁμήρῳ (Il. VI. v. 234 - 6),

ἔνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεύς,
ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἀμήβε,
χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων·

τὸ ἐξέλετο, ἀντὶ τοῦ ἐξαιρέτους καὶ δεδοξασμένας ἐποίησεν· οὐ μὴν ἄφρονας, ὥςπερ ἂν ἕτερος εἶπε φιλόχρυσος καὶ ἀγεννὴς ποιητῶν Ἡσίοδος, ἢ καὶ Σιμωνίδης, ἢ Πίνδαρος· Ὅμηρος δὲ ψυχὴν προτιθέναι τῶν φίλων παιδεύων, πῶς μικρολογεῖσθαι καὶ φειδωλεύεσθαι περὶ τοιαῦτα ἐπίςαται; ἴσως· δεύτερα τὰ τοιαῦτα πάντα φιλίας νομίζει καὶ πολ-

λοστά· καὶ τὸν Γλαῦκον ὡς μεγαλόφρονα καὶ λίαν φιλότιμον διὰ φιλίαν φανέντα, γεραίρει τοῖς ἔπεσιν.

In VII. Iliadis.

V. 5. Ad voc. Κορυνήτην - Ῥοπαλᾶν, ἤτοι ματζουκᾶν.

V. 16. Ad voc. Καθιδρυνθέντων - Γράφεται καὶ ἱδρυνθέντων, καὶ ἱδρυθέντων· Ἰωνικῶς μὲν ἱδρυνθέντων μετὰ τοῦ νῦ, ὡς τὸ, κλινθέντων· Ἀττικῶς δὲ ἄνευ τοῦ νῦ, ὡς τὸ κλιθέντον καὶ τὰ ὅμοια.

V. 126. Ad voc. Ἄμμων - Ἐκ τῶν Ἄμμωνος καταρχῶν·

Ἐν τροπικοῖς οὔτ' αὖ γαμέειν καλὸν, οὔτε γάμοιο
μνηστείην ἐρατὴν τελέειν οὐ κτήσιος (al. οὐκ ἐτήσιος) ὠνήν,
μήτε δαημοσύνην τέχνης τινὸς ἄρχεο τῆμος·
εἰ δὲ καὶ ἄλλό τι πρᾶγμα θέλεις μίμνειν ἐπὶ δηρὸν,
μὴ σύγε τοῦτ' ἔρξεις τροπικοῖς, μήνης ἐνεούσης·
πάντα γὰρ ἐν τροπικοῖσι παλίντονα ἐκτελέουσι,
καὶ χρησμοὶ καὶ ὄνειροι ψεύδοντ' ἐν τροπικοῖσι,
ῥηϊδίως ὁ λαβὼν καὶ ἀσπασίως ἀποτίσει·
εἰ δὲ ξένην πλώειν καὶ ὁδεύειν, ἣν ἐθέλησθα,
ἐν τροπικοῖς κέλομαι, νοῦσος δέ σοι ἔσσεται ὠκύς,
καὶ εἰς οἶκον ἴθι τῆμος ξείνης ἀπὸ γαίης·
ἢν δὲ φύγῃ θεράπων κακομήχανος ἐν τροπικοῖσιν,
ἄψ εἰς οἶκον ἄνακτος ἐλεύσεται, οὐδ' ὑπαλύξει·
κλέψας δ' ἐν τροπικοῖσιν, ἀλίσκεται οὐ δέ τε λήσει.

In VIII. Iliadis.

V. 42. Ad voc. Ζυγὸν - Τὸ ζυγὸν, νῦν τὸ ζύγιον, ἀλλὰ καὶ ᾧ ζευγνύουσιν ὑποζύγια· παρ' Ὁμήρῳ καὶ τοῖς ἀρχαίοις οὐδετέρως λέγεται.

V. 45. Ad voc. Ἀργής - Εἴδη κεραυνῶν ἕξ· ψολόεντες· πυρόεντες· σκηπτοί· καταβάται, καὶ ἑλικίαι· μετ' αὐτοὺς καὶ σὺν αὐτοῖς ἀργῆται· λέγεται δὲ καὶ ἀργὴς καὶ ἀργήτης.

V. 76. Ad voc. *Τέσσαρας* - Ἐπωχοῦντο γὰρ τινὲς τῶν ὑπερόχων τὸ παλαιὸν καὶ τέτρασιν ἵπποις, ὡς Ἀβραδάτης ὕστερον τετραῤῥύμῳ ἅρματι ἐποχούμενος, ἐξ ἵππων ὀκτὼ συνεστηκότι.

V. 82. Ad voc. Θώρακα - Θώρακα τὸν περὶ τὸ στῆθος πολεμικὸν σιδηροῦν χιτῶνα· ὁ Διομήδους δὲ θώραξ, λωρίκιον ἦν καὶ οὐ σωσάνιον· ἀλυσειδωτὸν γὰρ Ὅμηρος τοῦτο φησὶ οὕτω (Il. V. v. 113).

αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος·

στρεπτὸς δὲ ὁ ἀλυσειδωτὸς λέγεται· ἔδειξα καὶ ὄπισθε περὶ αὐτοῦ λέγων εὑρεθέντος ἐν Λογγιβαρδίᾳ, ὅτι τὸ τῶν ζαβῶν (a) πάχος ἰσοπαχὲς εἶχε μεσοπαχεῖ κονδύλῳ· ὁ Μασιστίου δὲ θώραξ ἐν τοῖς Περσικοῖς, σωσάνιον ἦν· ὁλόχρυσον γὰρ αὐτὸν λεπιδωτὸν Ἡρόδοτος καὶ ἕτεροι φησὶν ἱστορικοὶ, δι' ὅνπερ θώρακα τοῦ ἀνδρὸς ἀνῃρουμένου, μάχη τοῖς Ἕλλησι πρὸς ἀλλήλους γέγονε καρτερά.

V. 89. Ad voc. Πωμήριον - Πωμήριον λατινικῶς λέγεται τὸ ἀπὸ τῆς τάφρου μέχρι τοῦ τείχους διάστημα, καὶ τὸ ἐντὸς ἀπὸ τοῦ τείχους μέχρι τοῦν οἰκιῶν.

V. 119. Ad voc. Κωδεία - Κωδεία τὸ ὑπνωτικὸν φύτρον, παροξύνεται, παρὰ τὸ κώματι, ἤγουν δέειν καὶ δεσμεῖν· κώδεια δὲ ἡ κεφαλὴ προπαροξύνεται, παρὰ τὸ κεῖσθαι τὰ δέοντα ἐν αὐτῇ, ἤγουν τὸ λογιστικόν.

V. 133. Ad voc. Νηρηΐδος - Ἡ Σθενὼ, ἡ Εὐρυάλη, καὶ ἡ Μέδουσα ἦσαν ἀδελφαὶ Νηρηΐδος· αἱ μὲν δύο, ἤγουν ἡ Σθενὼ καὶ ἡ Εὐρυάλη, ἀθάνατοι· ἡ δὲ Μέδουσα θνητή· αὕτη γοῦν εὐμορφωτάτη οὖσα, ἤριζε τῇ Ἀθηνᾷ περὶ εὐμορφίας· χολωθεῖσα δὲ ἡ Ἀθηνᾶ παρασχοῦσα τῷ Περσεῖ τὴν Ἄϊδος κυνῆν καὶ ὑποδήματα πτερωτὰ, καὶ ξίφος λοξοδρέ-

(a) Sic Codd., ut etiam in Prooem. pag. 23. v. 699., ubi in hac edit. legitur λαβῶν.

πανον καὶ κάτοπτρον, ἐπέταξεν ἀνελεῖν τὴν Μέδουσαν· ὅς τις δὲ πρὸς ταύτην ἔβλεπε, ἀπελιθοῦτο· ἵνα δὲ μὴ καὶ αὐτὸς ἀπολιθωθῇ, δέδωκεν αὐτῷ κάτοπτρον, ἵνα πρὸς αὐτὸ βλέπων, φονεύσῃ αὐτήν· κατελθὼν οὖν ὁ Περσεὺς, ἀνεῖλε τὴν Μέδουσαν. Περσεὺς ἐςὶν ὁ ἥλιος· Ἀθηνᾶ ὁ ἀήρ· Σθενὼ τὸ βάθος τῆς θαλάσσης· Εὐρυάλη τὸ πλάτος· Μέδουσα τὸ μέδον καὶ ὑπερέχον ἄνωθεν ὕδωρ· ὁ ἀὴρ κινῶν τὸν ἥλιον ἐξ ἀναθυμιάσεων, δεῖ γὰρ κινεῖσθαι, ἀνέρχεται ἀπὸ τῶν τοῦ ᾅδου μερῶν· ταῦτα καὶ κυνῆν ᾅδου λέγει· καὶ ἀνιμᾶται τὴν Μέδουσαν, ἤγουν τὸ λεπτότερον μέρος τῆς θαλάσσης· εἰ γὰρ μὴ ἀνιμᾶτο αὐτὸ, κατέκαυσεν ἂν τὸν κόσμον· ὅν τινα λέγουσιν, ἔχειν πτερωτὰ ὑποδήματα διὰ τὸ σύντομον· καὶ κάτοπτρον, διὰ τὸ κυκλοειδῆ καὶ λαμπρὸν εἶναι (ὀφθαλμόν)· τῇ Μεδούσῃ λέγουσι γεννηθῆναι ἐκ τοῦ αἵματος Χρυσάορα καὶ Πήγασον· τοῦ γὰρ ἡλίου ἀνιμῶντος τὸ ἄνωθεν ὕδωρ τῆς θαλάσσης, χρυσοειδεῖς ἀκτῖνες γεννῶνται, καὶ πηγάζει πάλιν καὶ χέει ἐν τῷ κόσμῳ, ὅπερ ἀνίμησε· λέγεται δὲ ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχειν τὰς τρεῖς ἀδελφάς· μίαν γὰρ θεωρίαν ἔχουσι ταῦτα τὰ τρία μέρη τῆς θαλάσσης· ξίφος δὲ λέγεται ἔχειν λοξοδρέπανον, παρόσον λοξὰς ποιεῖται ὁ ἥλιος τὰς οἰκείας πορείας· ἤρισε τῷ ἀέρι τὸ τῆς θαλάσσης λεπτότερον, ὅτι κατὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων δόξαν ἐν ἀρχῇ καὶ ὁ ἔρεβος καὶ χάος, κατὰ τὴν χροιὰν δὲ ὅμοιος ἦν ὁ ἀὴρ τῇ θαλάσσῃ· ἢ καὶ οὕτως, ὁ ἀὴρ καὶ ἡ θάλασσα ὅμοιοι τὸ εἶδος εἰσὶ καθὰ καὶ Ὅμηρος φησί (a),

ἤτε καθαλλομένη ἠεροειδέα πόντον ὀρίνει·

ἐνταῦθα δεικνύει τὸν ἀέρα κατὰ τὸ εἶδος ὅμοιον τῇ θαλάσσῃ.

V. 136. Ad voc. Ἡρακλῆν – Ὁ Ἡρακλῆς ὡς κλέος Ἥρας καὶ τῆς γῆς· τὸ σχῆμα παρετυμολογία καλεῖται.

(a) Versum Homero adsignatum diu, sed frustra perquisivi.

V. 158. Ad voc. Ἀργῆτας – *Λέγεται καὶ ἀργὴς, καὶ ἀργήτης, ὅθεν ἀργῆτας· τὸ γη καὶ ὀξύνειν δεῖ καὶ περισπᾶν.*

V. 208. Ad voc. Μέμνων – *Μετὰ τοῦ* Αἰθίοπος Μέμνο*νος, ὕστερον σύμμαχος ἦλθε τῇ* Τροίᾳ Πολυδάμας *ὁ* Ἰν*δός· ὁ γὰρ* Τρωϊκὸς Πολυδάμας *ὁ* Πάνθου *υἱὸς μιᾷ νυκτὶ γεννηθεὶς, ὅτε καὶ* Ἕκτωρ *ὁ καὶ* Τρωϊκὸς *βουλιφόρος, ἀεὶ τῇ* Τροίᾳ *παρῆν· τέως σημείωσαι ὅτι* Ἕκτωρ *νυκτὸς γεννηθεὶς,* Ἀρεϊκὸς *ἦν καὶ τὸν γενέθλιον* Ἄρην *ἔχων αἱρέτην καὶ οὐ παραιρέτην, γενναῖος ἦν τὰ πολεμικὰ διὰ τοῦτο.*

In. IX. Iliadis.

V. 50. Ad voc. Τρίποδας – *ὑδροδόχα δοχεῖα· τινὰ μὲν εἰς μαντείας χρησιμεύοντα, τινὰ δὲ εἰς ἐπίχυσιν θερμῶν λουτρῶν· οὔπω γὰρ λουτρῶνες τοῖς παλαιοῖς ἐγνωρίζοντο, ἀλλὰ τοῖς τρίποσι τούτοις τὸ ὕδωρ θερμαίνοντες, ἐλούοντο· ὡς* Ὅμηρος *δείκνυσι διὰ* Ἀνδρομάχην *λέγων,* (Il. XXII. v. 442 – 4.)

κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κατὰ δῶμα
ἀμφὶ πυρὶ τρίποδα στῆσαι μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
Ἕκτορι *θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι·*

Ἐκ *γὰρ τῶν περὶ* Ἑλλήνων *λεγομένων, οὐκ ἔστι ῥαδίως τοῦτο τινὰ συμβαλεῖν· ἴσως γὰρ ἄν τις ἐρεῖ, ἀπεξενωμένοι τῆς πατρίδος καὶ μὴ εὑρίσκοντες λουτρῶνας, οὕτω τοῖς τρίποσιν ἐλούοντο· ἐκ δὲ οὗ εἴπομεν περὶ* Ἕκτορος *βασιλέως τε ὄντος καὶ ἐν τῇ οἰκείᾳ πατρίδι ὑπάρχοντος, κατάδηλον γίνεται ὅτι οὐκ ἦσαν λουτρῶνες τοῖς παλαιοῖς.*

V. 52. Ad. voc. Λουτρά - Ὁ *λουτρὼν λέγεται τὸ βαλανεῖον ἀρσενικῶς· τὸ λουτρὸν δὲ, τὸ θερμὸν ὕδωρ, ᾧ λουόμεθα, καὶ τὸ ψυχρόν.*

V. 71. Ad voc. Κήρυκας – Μανδάτωρας· *μᾶλλον δὲ τοὺς νῦν λεγομένους* Τζανυσίους (al. Τζατουσίους).

V. 85. Ad voc. Κλημακτῆρας - Μετατρέπονται γὰρ αἱ ψυσικαὶ εἱμαρμέναι καθάπερ καὶ οἱ κλημακτῆρες.

In X. Iliadis.

V. 36. Ad voc. Νέστορος υἱός - Ὁ Θρασυμήδης, ὡς τῶν φυλάκων ἡγεμόνες.

V. 48. Ad voc. Οὗτοι δ' ἐχώρησαν (sic enim habent codd.) - Εἰρωνικὸν τὸ σχῆμα· ἔστι δὲ τῆς τȣ ἤθȣς ἰδέας.

V. 50. Ad voc. Φάμουσα - Φάμουσα, φλυαρίαι καὶ ὕβρεις ἔγγραφοι.

In XI. Iliadis

V. 12. Ad voc. Κνημίδας - Καλτίȣς σιδηρȣ̀ς, τȣ̀ς φραγγικῶς, καὶ καρτζικῶς λεγομένȣς κάλτζας.

V. 16. Ad voc. Ὀρειχάλκȣ - Ὁ κύμνος (sic), ὁ καὶ ὀρείχαλκος, εἶδος χυμεύσεώς ἐςιν.

V. 23. Ad voc. Μανδύα - Ὁ μανδύας, τȣ̃ μανδύȣ· ἵνα δὲ μὴ νομίσῃ τις οὐδέτερον εἶναι, μανδύα ἔκλινα, καὶ ȣ̓ μανδύου· τὸ δὲ, μανδύα δίκην, ἑφερμηνευτικόν ἐςι τοῦ, ἀμφιβρότη.

V. 34. Ad voc. Βροντή - Εἶπον γὰρ ὄπισθεν περὶ βροντῆς, ὅτι ὑγρῷ νέφει καὶ ξηρῷ καὶ λεπτῷ ἀέρι γίνεται.

In XII. Iliadis.

V. 111. Ad voc. Κρόσσας - Σειμήωσαι ὅτι καὶ κρόσσαι, καὶ γρόμφαι, καὶ σκρόφαι, αἱ προμαχῶνες καλȣ̃νται.

V. 186. Ad voc. Θεῶν - Τινὸς τῶν ςοίχων, ἢ κεραυνὸς, ἢ θάλασσα, ἢ ῥυγεὶς πῦργος, καὶ τούτου ἐπιπεσὼν, ἢ καὶ γῆ δεξαμένη αὐτόν.

In XIII. Iliadis.

V. 178 Ad voc. Στίχιος - Κοινῶς Στιχίος. Ἀττικῶς καὶ Αἰολικῶς Στίχιος.

In XIV. Iliadis.

V. 36. Ad voc. Στρόμβον - Στρόμβον, ςρόμβιλον (al.

ςρόβυλον), *ἢ τὸ τῶν παίδων παίγνιον, ὃ νῦν βέμβικα* (al. *βέμβυκα*) *καλοῦσι.*

In XVI. Iliadis.

V. 71. Ad voc. *Πηνελέου - Ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ Πηνέλεος, τὸ ος μικρὸν Ἰωνικῶς.*

V. 372. Ad voc. *Ἀςεῖος - Σημείωσαι τὴν γραφὴν Ὁμήρȣ ἀςεῖαν· ὁ Φαληρεὺς δὲ χάριν ὀνομάζει τὸ ἀςεῖον.*

In XX. Iliadis·

V. 172. Ad voc. *Νῦν - Πάλιν τὸ νῦν ἀπὸ κοινȣ͂· νῦν γὰρ ἡ τῶν ἄστρων καὶ ἀστέρων κρᾶσις, ἐστὶν ἡ Ἀφροδίτη· ἀλλαχȣ͂ δὲ ἡ τῶν στοιχείων εὐκρασία.*

In XXIV. Iliadis.

V. 37. Ad voc. *Ἀργηφόντην - Ἀργαφόντης ὁ Ἑρμῆς ἀστὴρ, παρὰ τὸ ἀργῶς καὶ καθαρῶς φαίνειν.*

In IV. Odysseae.

V. 88. Ad voc. *Πεισάνδρȣ - Χαριέντως ὁ Τζέτζης τὸ τȣ͂ Πεισάνδρου φησὶν ἕνεκα τȣ͂ γελοίου· οἶδε γὰρ σαφῶς τὸν Πείσανδρον τῶν Τρωϊκῶν ὑστερογενέστερον ὄντα ἑπτακοσίοις καὶ πλείοσιν ἔτεσιν.*

In XI. Odysseae.

V. 94. Ad voc. *Ἐπιάλτης - Τὸν Ἐπιάλτην Ἐφιάλτην φασὶν οἱ Ἀττικοὶ, καὶ ἕτεροι ἐκφέρȣσιν ἐπίσης λέγοντες καὶ λίσφοι, ἀντὶ τȣ͂ λίσποι.*

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ ἸΑΜΒΟΙ ΚΛΙΜΑΚΩΤΟΙ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΚΥΡΙΝ ΜΑΝΟΥΗΛ

ἘΠΙΤΑΦΙΟΙ.

Ἄναξ βασιλεῦ, σοῦ πεσόντος οὐ φέρω,
καὶ μὴ φέρων, τὸ πάθος αὐτὸς δακρύω,
καὶ δακρύων, τὸ φίλτρον εἰς σὲ δεικνύω,
καὶ δεικνύων, τὴν πίστιν αὖ ἐκτυννύω,
ἐκτυννύων, τὴν πίστιν εἰς πόθον τρέφω,
τρέφων δὲ, τὸν ποθοῦντα κράζων οὐ βλέπω,
καὶ μὴ βλέπων, τῷ τάφῳ σου προστρέχω,
καὶ προστρέχων, δάκρυσιν αὐτὸν ἐκπλύνω,
πλύνων δὲ, τότε τὴν κεφαλὴν προστρίβω.
καὶ προστρίβων, ὄμματα πικρῶς συνθλίβω,
καὶ συνθλίβων, πίδακας αἱμάτων χέω,
χέων δὲ ταύτας, καὶ ψυχὴν συνεκπτύω·
συνεκπτύων οὖν, ἐκτέτυκα τὸ χρέος.
Οἴμοι γὰρ, οἴμοι, καὶ σὺ τὴν γῆν εἰσέδυς,
εἰσδὺς καθάπερ φωσφόρος συνετρίβης,
καὶ συντριβεὶς, ὡς ἄστρον αὖ συνεστάλης,
καὶ συσταλεὶς, κράτιστε, θᾶττον ἐῤῥύης,
ῥυεὶς δ' ἀπεζόφωσας ἡμῖν αἰθρίαν.
Τὸν σὸν μόρον, κύδιστε, φεῦ κατεπλάγην,
καταπλαγεὶς, ἄφωνος αἴφνης ἐφάνην,
φανεὶς ἄφωνος, τοὺς λίθους ὑπεκρίθην,
ὑποκριθεὶς τὸν λίθον, οὐκ ἐκαρτέρουν,
μὴ καρτερῶν δὲ καὶ πάλιν ἐδυσφόρουν,
καὶ δυσφορῶν ἤσχαλον· ὦ καινοῦ πάθους.

Τὸν ἥλιόν μυ τίς ὁμίχλη συγχέει,
καὶ συγχέυσα συνθροεῖ τὴν εὐδίαν,
καὶ συνθολῦσα τὸ φαεινὸν συμπνίγει,
καὶ συμπνίγυσα συνζοφεῖ τὴν ἡμέραν,
καὶ συνζοφῦσα τὴν ἀβλεψίαν κύει·
κατασβολῦμαι συμφορῶν κονισσάλοις.
Τὸν ἄνθρακά μυ τίς σποδιὰ σβεννύει,
καὶ σβεννύυσα πρὸς βάθος συγχωννύει,
συγχωννύυσα δυσμενῶς ὑποσμύχει,
ὑποσμύχουσα καὶ τὰ φῶτα σμικρύνει,
καὶ σμικρύνουσα τῇ κόνει παρειςφέρει·
κόνις γενοίμην εἰ φέρω ταῦτα κάτω.
Τὸν μαργαρίτην σφῦρα συνθλάττει μόρυ,
θλάττυσα δ'αὖθις μανιωδῶς λεπτύνει,
καὶ λεπτύνυσα συναχρειοῖ καιρίως·
συνθάπτεταί μυ καὶ κεφαλή, παντάναξ.
Τὴν ἄμπελόν μυ λυμεὼν σῦς συντέμνει,
καὶ συντέμνων τὸν κλάδον ἐκσπᾷ ῥιζόθεν,
ἐκσπῶν δὲ πάλιν ἀποδενδροῖ τὸ πλέον·
ἐκσπᾷ τὸ πάθος καρδίας, στεφηφόρε.
Τὴν κυπάριττον ἡ καταιγὶς συςρέφει,
καὶ συςρέφυσα συγκυκᾷ πολλῇ ῥύμη,
καὶ συγκυκῶσα συγκλονεῖ καὶ συγχέει,
καὶ συγκλονῦσα πρὸς βίαν ῥίπτει κάτω,
καὶ πίπτω κἀγὼ, τὸ πάθος υ φέρω κάτω.
Τὴν ὁλκάδα μυ κῦμα σάλυ σκληρύνει,
καὶ σκληρῦνον φεῦ κίνδυνον προμηνύει,
προμηνῦον δὲ ποικίλως περιστρέφει,
περιστρέφον δὲ καὶ τέλος καταπίνει·
ἅλις δὲ κἀγὼ συμφορῶν καταπίνω
Τὸν βότρυν ἡ χάλαζα δεινῶς συντρίβει,

καὶ συντρίβουσα τῷ χοῒ προσεμφύρει,
προσεκφύρων καί τι νέκταρ ἐκθλίβει,
θλίβουσα καὶ τὸν κόσμον ἐκκείρει τάχα.
Τὸν ἄσταχυν τὸ καῦσος ἀθρῶον φρύγει,
φρύγων δ' ἀμαυροῖ καὶ τυφῶν συνεκπνέει,
συνεκπνέων δὲ κακίαν ἐπιχέει,
ἐπιχέων δὲ τὸ στυγνὸν ἐνδύει νέφος,
μελανδετοῦντι, φωσφόρε, στύγναζέ μοι.
Τὸν ἀετόν μου τὶς ὄφις περιθέει,
περιθέων δὲ πλεκτάναις συγκατέχει,
συγκατέχων δὲ τοῦ καλοῦ κατισχύει,
κατισχύων δὲ πρὸς θάνατον ἀπάγει,
ἀπάγομαι δέσμιος αὐτὸς τῷ πάθει.
Τὸν ἱερακά μου τὶς λέων κατεσθίει,
κατεσθίων δὲ τοῖς γνάθοις περισύρει,
περισύρων δὲ καταβιβρώσκει πάλιν,
καταβιβρώσκων ἐκροφᾷ τὰ σαρκία·
ὀδοῦσι δαρδάπτει με θλίψεως δράκων
Περιστερά μου, τίς σε δράκων ἐνδάκνει,
δάκνων δὲ μυζᾷ βλαβερῶς τὴν καρδίαν,
μυζῶν δὲ συνθλᾷ τὴν καλὴν διαρτίαν,
συνθλῶν δαπανᾷ τὸ πλέον τῆς οὐσίας,
καὶ δαπανᾷ τὸ κάλλος; οὐ φέρω κόρον.
Τὴν πέρδικά μου σκορπίος περιβλέπει,
περιβλέπων δὲ καὶ τὸ κέντρον ὀξύνει,
παροξύνων δὲ κρυφίως βάλλειν θέλει,
βάλλων τιτρώσκει καὶ βλάβην ὑπεκκινεῖ· cod. ὑπεκκύνει
κέντροις βάλλει με πικρίας ὁ σκορπίος.
Ὁ πύργος ἀκλόνητος, πῶς παρετράπης;
παρατραπεὶς δὲ, πῶς τὸν ὄλβον ἐκλάπης;
κλαπεὶς δὲ μάλιστα, πῶς παρεβλάβης;

καὶ ἐκλαπεὶς ἔγωγε τὸν νοῦν ἐβλάβην.
Ὁ πτηνὸς ὢ κάκιστε πῶς συνεσχέθης;
συνεσχεθεὶς ἄρκυσι πῶς κατεσχέθης;
κατασχεθεὶς δὲ πῶς ἀπέπτης οὐκέτι;
ὡς οὐκ ἀπέπτης, ἵπταταί μου τὸ κλέος.

ΣΤΙΧΟΙ ἸΑΜΒΟΙ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

Ἄγροικος, Σοφὸς, Χορὸς, Μοῦσαι.

Ἄ. Ὦ χαῖρε, τύχη πότνια, τρισολβία,
τοιάνδε σὲ ξύμμαχον ἐννοεῖν θέλω,
ἀεὶ ποδηγὸν τοῦ βίου παρεστάναι.
Σ. Ἄγροικε, τί φῄς; τί δὲ μέλπεις τὴν θεὰν,
πότνιον αὐτὴν καὶ τρισολβίαν λέγων,
τὴν ὡς ἀληθῶς βδελυρὰν, τρισαθλίαν,
τὴν ἐς ἀεὶ σφάλλουσαν ὀρθύιας τρίβους;
Ἄ. Σίγα, σιώπα, σφίγγε τὸ λαῦρον στόμα,
καὶ μὴ θελήσῃς τὴν θεὰν ποροργίσαι,
ἅπασι γὰρ πάρεστι καὶ πάντα βλέπει.
Σ. Τυφλὴν θεὰν τὶς νουνεχὴς σεβάζεται;
Ἄ. Παρετράπης νοῦν, ὀξυδερκὴς ἐστί μοι.
Σ. Καὶ πῶς περὶ σὰς ἦλθεν ἀγροίκου θύρας;
Ἄ. Κατεῖδεν αὐτὰς εἰς ἑαυτὴν ἀξίας.
Σ. Πρὸς τὰς ἐμὰς ἤλαυσεν ἐλθεῖν οἰκίας
ἡ πέμπελος γραῦς, ἡ βραδύπους ἀθλία·
πεσοῦσα δ' ἄφνω τοῖς λίθοις προσερρίφη,
κἀν τοῖς ποσὶν ἔσχηκεν ἀγροίαν νόσον.

ἀφῆκεν οὖν τὸ τραῦμα ταύτην οὐκ ἔτι
δραμεῖν πρὸς ἡμᾶς, ἢ προκύψαι τῆς θύρας·
ἰδοῦσα δ' ἐγγὺς ἀνεῳγμένας θύρας,
ἦλθεν εἰς αὐτὰς καὶ συνεκρύβη ἔσω.
Χ. Ὦ δέσποτα, ῥᾷσον ὀψὲ τῶν νόσων,
καὶ πρὸς λαλιὰν τὰς σοφὰς μούσας δίδου·
πάρεισι γάρ, πάρεισιν ἐστολισμέναι.
Μ. Ὦ χαῖρε φωστήρ, τοῦ λόγου τὸ χωρίον.
Σ. Οὐ λαμβάνουσι τοὺς λόγους εἰς ἀγοράν.
Μ. Οὐ τοὺς ἐπαίνους ἀντὶ τοῦ πλούτου φέρεις;
Σ. Καὶ πῶς ἔπαινος οἶδε γαστέρα τρέφειν;
Μ. Ἡ γῆ βοτάνας οἶδε καὶ χλόην φύειν.
Σ. Τὰς καταράτους· οὐ ῥαπίζετε ξύλοις,
ὄνῳ παροικάσατε τὸν τάλανά με·
ἄνθρωπος εἰμί, πῶς δὲ φάγω τὴν χλόην;
Μ. Οὐ πάνσοφος σὺ τῶν σοφῶν βουλευμάτων.
Σ. Βουλεύομαι πῶς ἐκφύγω βίου βίαν,
ἀλλ' οὐ τὸ τέρμα τῆσδ' ἐγὼ προσλαμβάνω·
Μ. Φιλεῖς μεθῦσαι τὴν πολύχρυσον μέθην.
Σ. Μέθη δέ τις πέφυκεν ἐκδιδάσκεται,
καὶ μὴ δ' ἄδηλα τοῖς ἀδήλοις βάζετε.
Μ. Μέθυσιν οὐ κατεῖδες ἐξ οἴνου ποτέ;
Σ. Οἶνος δέ τις πέφυκεν ἐκδιδάσκεται,
ἐμοῦ γὰρ ὕδωρ ἐξυδαῤῥοῖ γαστέρα.
Μ. Ποθεῖς τ' ἄσοφος ἐκ σοφοῦ καθεστάναι,
καὶ μὴ γινώσκειν τοὺς σοφῶν ἀνδρῶν λόγους;
Σ. Ποθῶ γενέσθαι βυρσοδέψης, λατόμος,
εἰ καί τις ἄλλος καὶ τῆς βαναυσίδος τέχνης·
καὶ γὰρ σκυτεύς τις, ὀψοπώλης, ἄσοφος,
ὅς μηδὲ τὸ γρῦ προσλαλῶν εἰδὼς ἔτι,
ἐν τῷ λαλεῖν δὲ σιέλων χέει πίθους,

σόλοικος αἰσχρὸς, πάμπαν ἠγροικισμένος,
προέρχεται μὲν τῆς λαοφόρου μέσον,
ὑπὸ προπομπῆς ἀρχικῶς ἐσταλμένος,
γαύρους δὲ πολλοὺς ἐξερεύγεται λόγους·
ἄλλος δὲ σοφὸς, εὐγενὴς τὰ πρὸς λόγους,
ἀνέστιος πρόεισιν, ἄθλιος, πένης·
χρυσὸς γὰρ ἄρτι καὶ λαλεῖ καὶ σπένδεται.

ΤΟΥ 'ΡΟΔΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΧΟΙΡΟΣΦΑΚΤΗΝ ΛΕΟΝΤΑ.

Ἀλλ' ὡς μακελλεὺς καὶ σφαγεὺς χοίρων πέλων,
κλήσεις ἄκουε σῶν καλῶν σπουδασμάτων,
ὧν ἄξιος πέφυκας δύσμορε κλύειν,
ἐκ σπαργάνων τούτοισιν ἐντεθραμμένος·
ἀλλαντοχορδοκοιλιεντεροπλύτα·
ὀρνιθοχηνονητοπερδικοπράτα·
λακτεντοχοιροκριοβουτραγοσφάγε·
πλαστιγγοζυγοκαμπανοσφαιρωστάτα·
καπηλομηνομετροκαυκαλογλύφε·
λαρυγγοφλασκοξεστοχανδοεκπότα·
κασαλβοπορνομαχλοπροικτεπεμβάτα·
ὀλεθροβιβλοφαλσογραμματοφθόρε·
σολοικοβαττοβαοβαροσκυτογράφε·
καὶ ψευδομυθοσαθροπλασματοπλόκε·
Ἑλληνοθρησκοχριστοβλασφημοτρόπε·
καὶ παντοτολμοψευδομηχανοῤῥάφε·
καὶ τρωκτοφερνοπροικοχρηματοφθόρε·
ἀῤῥητοποιονυκτεροσκοτεργάτα·
καὶ νεκροτυμβοκλεπτολωποεκδύτα·

καὶ ταβλοπεττοβολοπυργοσυνθέτα·
βαρβητοναβλοπλινθοκυμβαλοκτύπε·
καὶ ψαλτοχορδοσαμβυκοργανοκρότα·
κορνετοπαρθενοτριβοψυχοφθόρε·
καὶ μοιχοπαιδοδελοσκανδαλεργάτα·
πρεσβευτοκερδοσυγχυτοσπονδοφθόρε·
καὶ κοσμολεθροσυμφοροπλανοσπόρε·
λεκανομαντοψευδορηματεκφόρε·
καὶ ζωθυτοκαρδιηπατοσκόπε·
κακε̃ τε παντὸς ἐργεπιςήμων ξένε·
ῥύπασμα κόσμε καὶ γέλως Βυζαντίων·
κοινὸν κάθαρμα τῆς ὅλης οἰκουμένης·
τέκνων ἐραςὰ, τῶνπερ ἔπειρας τάλας·
φθορεῦ γυνάνδρων, καὶ νέων ἀσωτία·
κακῶν ἁπάντων συμμιγὴς ἀῤῥωςία.

Τε̃ αὐτε̃ πρὸς Θεόδωρον Εὐνε̃χον Παφλαγόνα.

Οὐ γάρ τις αὐτῶν ἀξιόχρεως πέλει,
οὐ χειρὸς ἔργοις, οὐ λόγων κομψεύμασιν,
οὐκ ἐν ποιηταῖς, οὐ τραγῳδιογράφοις·
οὐ τοῖς πλέκουσι τὰς σοφὰς κωμῳδίας·
οὐ δεινότητι ῥητόρων γαυρεμένοις·
οὐ πεζολέκταις, οὐχ ἁπλῶς λογογράφοις·
οὐ πεντάθλοισιν, οὐκ ὀλυμπιονίκαις·
οὐκ ἐν ςρατηγοῖς καὶ δοκίμοις ἀνδράσιν·
οὐκ ἐν παλαιςραῖς ἢ ποσὶ ταχυδρόμοις,
ἀλλ' ἔντ' ἀγύρταις, ἔντ' ἐπιτρίπτοις μόνον·
ἐν ὀςρακοθρύπταισιν, ἐν λιθοξόοις.
ἐν τοῖς προσαίταις, ἐν πενήτων ὁρμαθῷ·

ἐν ἀρτοχανδοψωμολεθροπαμφάγοις·
ἐν ὀψοποιολαρδοκαπηλεμπόροις·
ἐν χοιροκριοταυροβουτραγοσφάγοις·
ἐν σκομβροθυνορκυνοδελφιναγρέταις·
ἐν λεπτοσαυριδοστρεκτενοπράταις·
ἐν σειροπλεκτοκρομμυοσκορδοπλόκοις·
ἐν τορνομινοσκυφοβαυκαλογλύφοις·
ἐν ἀμπελεργοταφρολισκαρεργάταις·
ἐν μηλολεπτοκαροκαστανοπράταις·
ἐν σμερδοσαπρολαρδοταριχεμπόλοις·
ἐν κοπροκαλασοπλυτοσκατεκφόροις·
ἐν ἀρκοπαικτολωποχιτονεκδύταις·
ἐν κλεπτοτυμβονυκτεροσκοτεργάταις·
ἐν πᾶσιν οἷς ἔνεστι συρφετὸς βίος,
ἐν τοῖσιν ἐστὶν εὐδόκιμον σὸν γένος,
ὦ βυρσοδεψοπαφλαγὸν κακὸν τέρας·
λοιπὸν παλιγκάπηλε, φράττε σὸν στόμα·
καὶ χοῖρος ὢν ἄνωθεν ἐκ μακροῦ γένους,
κᾀυτῆς δε πάτρας χοιροβαλανοτρόφου,
τρανῶς ἄκουε χοιροπαφλάγων νέε,
καὶ βόσκε χοίρους, ὡς γένος χοίρων πέλων,
καὶ τρῶγ' ἄκυλον καὶ διαιτῶ κανθάρους,
καὶ γαστέρ' ἐξόγκωσον εἰς ὅσον σθένεις,
καὶ μὴ λόγους μάταζε χοιρώδεις γράφων,
ἀλλ' ὡς συὸς γέννημα, γρυλλίζειν μάθε,
καὶ σκῶρ μασᾶσθαι καὶ δυσώδη κοπρίαν,
ἕπου τε μητρὶ πυκνὰ πυκνὰ γρυλλίζων·
ὅταν δὲ καιρὸς τῆς σφαγῆς χοίρων φθάσῃ,
τότε σφαγήσῃ κᾀυτὸς, ὡς χοίρων γένος.

Κωνσταντίνου Ῥοδίου ἐν σκωπτικοῖς ἰάμβοις εἰς Θεόδωρον Εὐνοῦχον Παφλαγόνα, τὸν ἐπονομαζόμενον Βρέφος, λαβόντες ἀρχὴν ἀπὸ ταύτης αἰτίας· γράψαντος γὰρ Κωνσταντίνου ἔν τινι βίβλῳ περιεχούσῃ βίβλους τῶν παλαιῶν φιλοσόφων, γνώμην τοιαύτην, δι' ἰάμβων ἔχουσαν οὕτως

Σοφὸς μὲν οὐδεὶς εὑρεθήσετ' ὡς θέμις,
ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς δυστυχεστάτῳ χρόνῳ,
σκάζουσι γάρ πως οἱ δοκοῦντες ἐξέχειν·
μωροί δὲ πλεῦνες εὐτυχοῦσιν ἀρτίως,
φορὰ γὰρ αὐτῶν ἦλθε πάντῃ που ξένη.

Ἀντέγραψε δὲ πρὸς ταῦτα Θεόδωρος ὁ Παφλαγὼν οὕτως.

Οὐ πάντες εἰσὶ τῶν φρενῶν ἡττημένοι,
ὡς εἶπας, ὡς ἔγραψας, ὦ μωρῶν πέρα·
σοφοὶ δὲ πολλοί· δεῖ δὲ καὶ παραφρόνων·
ὧν αὐτὸς ἦσθα πάντα κωμῳδῶν μάτην.

Πρὸς ταῦτα προοιμιάσατο Κωνσταντῖνος Ῥόδιος οὕτως.

Ἐγὼ, μὰ τὸν φύσαντα τὸ βροτὸν γένος,
καὶ τὴν ὅλην σύμπηξιν εἰς τὸ νῦν φάος
τοῦ τῆδε κόσμου τοῦ παναθλιωτάτου,
ὃν βάσκανος νοῦς καὶ πονηρὰ καρδία
τοῦ πρὶν πεσόντος ὕψοθεν, Σατὰν λέγω,
εἰς προῦπτον ἐξώθησε Ταρτάρου ζόφον,
οὐ σκωπτικῶς προσεῖπον ἄσχετον λόγον,
φθονῶν σοφοῖσι μὴ σοφὸς πέλων τάχα·
ἀλλ' οὖν γε πέζων, μετριάζων τοῖς φίλοις,
εἶπον προσηνῶς καὶ φθόνου παντὸς δίχα·
ἐπεί δ' ὁ παγκάκιστος οὑτωσὶ φθόνος,

ὁ σοῖς κατοικῶν ἐγκάτοις ἀποκρύφοις,
ἔτυψε τὴν σὴν βάσκανον, τάλαν, φρένα,
σκώπτειν περ ἄνδρα μηδὲν ἠδικηκότα,
χαίρων πρὸς αὐτὴν ἔρχομαι, ψυχοφθόρε,
τὴν ἥνπερ αὐτὸς ἔστησας πάλιν λόγων,
βάψας χερῶν μου δακτύλους πολυστρόφους
ἐν τῇ κονίστρᾳ, τῇπερ ἔσκαψας, τάλαν·
ἔρχου τὸ λοιπὸν εἰς μεταίχμιον μάχης,
ὡς ἄνπερ ὄψει σώματος παναθλίου
ἄκυστον αὐτοῦ καὶ πανοίκτιστον μόρον·
ἄρχου τὸ λοιπὸν τῆς μάχης ὡπλισμένος,
εἴτε τριμέτροις τῶν ἰάμβων τοξόταις,
εἴτ' αὖ μελιχραῖς συλλαβαῖς πεζοδρόμοις·
ἡρωϊκῶν γάρ, γύνις ὢν θηλυδρίας,
οὐδ' εἰς ὄναρ τὸ μέτρον ἔδρακες στίχων.

Ἕτερον προοίμιον τοῦ αὐτοῦ.

Ἐπεὶ πτερῶν τέττιγος ἐδράξω, τάλαν,
τοὐμοῦ σιγῶντος, καὶ λαλεῖν πεπαυμένου,
ὦ Παφλαγὼν πανοῦργε, παντεφθαρμένε·
ἐπεί τ' ἐγαργάλιξας αὐτῷ δακτύλῳ
καὶ μὴ θέλοντα προσλαλεῖν σκώπτεις μάτην·
αὖθις τὲ τοῦτον ἐκβιάζει πρὸς μάχην,
εἰρηνικὸν τελοῦντα καὶ πρᾶον βίον,
ἄκουε λοιπὸν ᾠδικὰς μουσουργίας,
ἃς ἦσεν ὡς μάλιστα τῆς σῆς ἐκ βίας,
μέλπων ἄριστα σὸν γένος καὶ πατρίδα·
Μοῦσαι γὰρ ἐξέθρεψαν αὐτὸν ἐν λόγοις,
Μοῦσαι γλυκεραί, Χάριτές τε παρθένοι,
ἐξ ὧν πεπωκὼς ἀφθόνως γλυκὺ γάλα,
γοργῶν ἰάμβων ἐξερεύγεται κρότους,

ἄλλως μὲν ἄλλοις ἡδονῆς παραιτίους,
σοὶ δ' αὖ κέρασμα πικρίας πεπλησμένον,
ὑπὲρ χολὴν τῆς ὕδρας, ὑπὲρ ἀσπίδων·
ὅπερ πιὼν τὲ καὶ κατασχὼν ἐγκάτοις,
εὐθὺς ῥαγήσῃ τὴν νηδὺν τὴν ἀθλίαν·
ὡς ἂν μάθῃς, κακοῦργε, μὴ κινεῖν μάτην
εὕδοντ' ἐμὸν τέττιγα τὸν Μούσαις *φίλον·*
μὴ δ' εἰς σπέος λέοντος ἐμβαλεῖν πόδας,
ἄνανδρος ὢν μάλιστα καὶ θηλυδρίας.

Εἶτα *ἀπεκρίθη πρὸς τὴν τοῦ* Παφλαγόνος *γνώμην οὕτως.*

Οὐ *πάντας, ἄφρον, ἀφρονεστάτους γράφω·*
οὐ δ' αὖ σοφοὺς, ἄπαγε τῆς πονηρίας,
τοῦ νῦν διώκω παντελῶς ἔξω χρόνου·
ἀλλ' οὖν πιφάσκω, μὴ σοφοὺς εἶν' ὡς δέον,
πληθὺν σκοπῶν ἄμετρον οὖσαν ἀφρόνων.

Εἶτα Θεόδωρος ὁ Παγλαγών.

Εἰ *πάντες, ἄφρον, ἄφρονες καθὼς γράφεις,*
πρῶτος, κακοπρόσωπε, μορμωτὸν τέρας,
καὶ δυσθέατον καὶ τρόμου παντὸς γέμον,
μωρῶν πέφυνας αὐτὸς ὁ γράφων τάδε.

Εἶτα Κωνσταντῖνος ὁ Ῥόδιος.

Οὐ *τοῦτ' ἔλεξα, παντορέκτα καὶ πλάνε,*
καὶ παμβέβηλε Παφλαγὼν *πεπαρμένε,*
ὡς ἄφρονες πέλουσι πάντες ἐν βίῳ,
κοὐκ ἔστιν οὐδεὶς τῶν φρονούντων εἰς ἅπαξ,
βρόχοις ἁλόντος μωρίας βροτῶν γένους·
ἀλλ' οὔτις ἐστὶν ἄρτι τῶν σοφῶν, τάλαν,
τυχὼν περισπούδαστος ἄξιος λόγου,

καθὼς τὸ μωρῶν εὐτυχεῖ στίφος, πλάνε·
πρὸς ταῦθ' ὑπάντα καὶ γράφε, κακὸν κάρα,
καὶ μὴ πρὸς ὕβρεις γλῶτταν ἄστεγον τρέπε.

Εἶτα Θεόδωρος ὁ Παφλαγών.

Εἰ τῶν σοφῶν λέλοιπε τάξις ἐν βίῳ,
μωρῶν δὲ πλήθη πανταχοῦ βροτῶν πέλει,
τούτοις ἀρίθμει σαυτὸν εὐήθως γράφων·
ποῦ γὰρ σταθήσῃ, μὴ διδοὺς σοφοῖς τόπον;

Εἶτα Κωνσταντῖνος ὁ Ῥόδιος.

Οὐ πάντας ἁπλῶς τοὺς βροτοὺς μωροὺς γράφω,
οὐ δ' αὖ πλάτος γῆς ἀφρόνων μεστὸν πέλειν
εἶπον, μολοβρὲ, μὴ θρασύνου παμφάγε·
ἀλλ' εἶπον, ὦ κάκιστε, μὴ σοφοὺς πέλειν,
καθὼς ἄμετρός ἐστιν ὄχλος ἀφρόνων.

Εἶτα Θεόδωρος ὁ Παφλαγών.

Ἅπαξ σοφοὺς ἅπαντας ἐκβαλὼν χρόνου,
μὴ σεμνομύθα, μηδ' ἐριστικῶς γράφε·
πρὸς σοῦ γὰρ ὄντως, ἄφρον, ἄφρονας βίος
μόνους λοχεύει, καὶ γένη μωρῶν τρέφει.

Εἶτα Ῥόδιος.

Σοφῶν μὲν οὐδεὶς εἶπον ἐν τῷ νῦν χρόνῳ,
ὦ Παφλαγὼν νήκουστε τῆς Μουσῶν λύρας·
μωροὺς δὲ πλεύνας τῶν σοφῶν πεφυκέναι,
ἀλλ' οὐχ ἅπαντας ἄφρονας βροτοὺς πέλειν,
καθὼς γράφεις, ῥύπασμα τοῦ βροτῶν γένους·
ἠρνησάμην δὲ τοὺς σοφοὺς τοῦ νῦν βίου,
ὡς οὐκ ἔχοντας εὔθετον τρόπον, τάλαν·

οὐδ' αὖ τὸ σεμνὸν προσφυῶς κεκτημένους,
οὐδ' αὖ τὸ πιστὸν καὶ κατεστηριγμένον,
οὐδ' αὖ παθῶν ἔχοντας ἢ θυμοῦ κράτος,
σπουδὴν ὁρῶν μάλιστα τῶν παλαιτέρων,
καὶ τὴν φρόνησιν καὶ τρόπους ἐλευθέρους,
καὶ τὸ πρὸς αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν σέβας·
σκοπῶν τανῦνδε τὴν σοφῶν μοχθηρίαν,
καὶ τὸν πανοῦργον καὶ φιλάργυρον τρόπον,
καὶ τὸν σκοτεινὸν καὶ βαραθρώδη βίον,
ὧν εἶπον, εἶπον τὸν λόγον χωρὶς φθόνου·
μή σοι καλὸν γένοιτο, Παφλαγὼν φάγε,
μὴ δ' ἂν Θεοῦ πρόσωπον εὐμενὲς βλέψοις,
ἵν' εἰς θήρετρα τῶν σοφῶν σταίης ὅλως,
ἢ σοῦ γραφείη κλῆσις ἐν Μουσῶν στέγαις,
ἀλλ' εἰς τὰ πορνῶν καὶ χαμαιτύπων τέγη
ἐν οἷς παθαίνῃ καὶ σπαθᾷς τῷ βορβόρῳ,
καὶ τῇ κυλίστρᾳ τῶν κακῶν ῥυπασμάτων,
πάσχων, γύνανδρε, τὴν κακόσχολον πάθην·
καὶ τῶν Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας ὀργίων,
τελῶν τὸ μύσος φρικτὸν ἀῤῥητουργίας,
ἐν ταῖς χαμεύναις τῶν ἀθέσμων μαχλάδων,
ἐν τοῖς Κυβέλης ὀργίοις τὲ καὶ πλάναις,
ὅπου τὸ γάλλων ἐκμελὲς στίφος πέλει,
καὶ τῶν γυνάνδρων ἡ κακὴ συμμωρία·
ἔχεις τὸ λοιπὸν, χοιρομαφλαγὼν πλάνε,
τῶν σῶν καμάτων καὶ πόνων καὶ γραμμάτων
μικρὸν παρεμπόρευμα καὶ μισθὸν τάδε.

Ὁ Παφλαγών.

Κακῶς τὸ ῥηθὲν ἢ πονηθέν σοι μάτην
ἔπος χαράξας, ἀσκόπως τὲ κ' ἀφρόνως,

μέμφου σεαυτὸν ἢ τὸ πᾶν ἢ τὸ πλέον·
ἐγὼ δ' ἐχεφρόνως τὲ καὶ καλῶς γράφων,
εὖ σου κατεστόχησα τῆς ἀγροικίας,
δεικνὺς κακόν σε τῶν ἰάμβων ἐργάτην,
γνωμῶν τ' ἄπειρον, κἂν μάτην φυσᾷς, ῥόδαξ.

Εἶτα Ῥόδιος.

Ἄνανδρε γύνι, γραμμάτων πάντῃ ξένε,
ὁ μηδὲν εἰδὼς μὴ λέγειν μήτ' αὖ γράφειν,
μὴ τ' ἐμπλέκεσθαι πρὸς πάλας σοφῶν λόγων,
ὁ τριττὺν αὐτὴν ἀγνοῶν Στησιχόρου,
πρὸς τὸν σκοπὸν τόξευε, μὴ κένου μάτην
βέλη φαρέτρας κωφὰ, συντετριμμένα,
μήπως βέλος σε χειρὸς ἄῤῥενος φθάσαν,
τύψῃ, προπέμπον φρικτὸν εἰς Ἅδου στόμα.

I.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΓΑΖΗΣ

Λόγος εἰς τὸν ὑπερφυέστατον Ζαχαρίαν τὸν Δοῦκα τὸν Ἀσκαλωνίτην·
ἔχει δέ τινα καὶ εἰς τὸν μεγαλοπρεπέστατον Ζαχαρίαν τὸν Γαζαῖον παρόντα τῇ ἀκροάσει.

Ὁ λόγος στρατηγικὴν λαβὼν ἐξουσίαν,
θαῤῥῶν πρόεισι τῷ στρατηγῷ συντρέχων.
Ἀπὸ Φοιβάδος μελίσσης
πεφορημένον με, Μοῦσαι,
πολιηόχοισι κώμοις
πολιήοχον δονεῖτε.
Ὁ δὲ νοῦς ὅλος χορεύων
νομοτερπέεσσιν αὔραις,
καθαρὸν μέλος τινάσσων
καθαρῷ μέλος κομίζοι.
Ὁ δ' Ἄρης ἄναξ ὁ σώφρων
δεδιδαγμένος γελάσσαι,
Παφίης χάριν κομίζων,
σὺν ἐμοὶ κρότους βοήσει.
Στρατιῆς, μάκαρ, κροτήσας,
σοφὸν ἱππότην διδάξας,
τὸ δὲ πεζὸν ἡμερώσας,
ἔχε μείζονας θοώκους.
Πόθεν ἦλθε Φοῖβος, ἄνδρες,
κράτος Ἄρεος κεράσσας;
ὁ δὲ Φοῖβος ἄλλος ἐγγὺς
πάλιν ἴκελος φαάνθη.

II.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ἐπιθαλάμιος σχεδιασθεὶς εἰς τὸν θαυμασιώτατον
Ἀνατόλιον Φαύςου τὰ πρῶτα φέροντα Γάζης.

Ὁ λόγος ἐρωτικὴν ἐπιγνοὺς παῤῥησίαν,
ἦλθε χορεύων ὡς δεδοικὼς τοῦ πάθους.
Γλυκερὸς πάρεςι κῶμος
νεολάμπεος γαλήνης,
ὅτι τὴν νέαν Κυθήρην
Φαέθων νέος κομίζει.
Ὅθεν ἡ πόλις, τὸ φέγγος
φιλοπαννύχους χορείας,
στεφανηφόροισι μέλπει
δύο φωσφόροις μεγεῖσι.
Δότε μοι πόθου κύπελλον
γλυκερῆς βρύον μελίσσης,
ἵνα τὰς φρένας συνάπτων
νεονύμφιον χορεύσω.
Ὁ δ᾽ Ἔρως, ὁ πάντα τίκτων,
φρένας εἰς φρένας συνάπτων,
ὁμοτερπέεσσιν αὔραις
φιλοτησίαν περάσσοι.
Φιλονύμφιος δὲ Κύπρις
γάμιον φέρουσα φίλτρον,
παρὰ πας͂άδας γελῶσα
γάμον εὔγαμον λιγαίνοι.
Ἀνατελλέτω τὶ φέγγος
τὸ φερώνυμον τοκῆος,

Φαέθων φάος λεχεύων
νεαρὸν σέλας κομίζει.

III.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Σχέδιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν ῥόδων
μετὰ τὸ εἰπεῖν τοὺς φοιτητάς.

Ζεφύρου πνέοντος αὔραις
Χαρίτων θάλος δοκεύω·
ῥοδαίης ἅπαντα χαίτης
Παφίης γέμουσιν ἄλση.
Ὁ δ' Ἔρως σοφῷ βελέμνῳ
φύσιν εἰς φύσιν συνάπτει,
ἵνα μὴ χανοῦσα λήθη
γένος ἐκ γένους καλύψῃ.
Φιλοτερπέες δὲ μολπαὶ
Διονυσίαις ἐν ὥραις,
ἔαρος νέον φανέντος,
νοεραῖς πνέουσι Μούσαις.
Χλοερῶν ὕπερθε δένδρων
μέλος ὄρνεον λιγαίνει,
δεδονημένη δὲ πᾶσα
φύσις εἰς ἔαρ χορεύει.
Σοφίης ἄναξ Ἀπόλλων
φαέθων ἔλαμψε φέγγος,
ὑπερημένος δὲ πώλοις
γλυκερὸν φάος προσαύξει.

Δότε μοι ῥόδον Κυθήρης,
ἀγέλαι σοφῆς μελίττης,
ἵνα Κύπριδος γελώσης
μέλος εἰς ῥόδον τινάξω.

IV.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Λόγος, ὃν ἐπεδείξατο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν ῥόδων ἐν τῇ ἑαυτοῦ διατριβῇ.

Ὅτε φωσφόρος παρέρπει
Φαέθων μέσην πορείην
ὑπὸ κριὸν ἅρμα τείνων,
χθόνιαι φλέβες γελῶσιν.
Χθονοφοίτορες δὲ μοῖραι
κρυφίας γονὰς ἀρούρης
πάλιν εἰς φάος καλοῦσι,
χθόνα ποικίλην τελοῦσαι,
Ἵνα κόσμος ἀμφιθάλλων
ἐρόεις ἀεὶ νεάζῃ,
πολυκαρπίμου δὲ φύτλας
σὺν Ἔρωτι Κύπρις ἕλκει.
Φύσιν * πότνια χλοάζεις, * cod. Φύς
νεότητος ἐγχαράττεις,
ἵνα μὴ βίος καθεύδων
βροτέας σκέπῃ γενέθλας.
Τί γὰρ οὐ φέρουσιν ὧραι
μετὰ χείματος κελεύθους;
τί δὲ μὴ Χάρις φυτεύει

ἔαρος ϛέφουσα κάλλος;
Τί γὰρ οὐκ ἔαρ κομίζει
βιότου λύον μερίμνας,
ὅτε καὶ ῥόδον λοχεύει
περιπορφύροις κορύμβοις;
Ἁπαλόχροος Κυθήρη
ῥοδέας ἔχει παρειάς,
ἐθέλει πνέουσα φύλλων
ῥοδοδάκτυλος καλεῖσθαι.
Ὅτε καὶ νέος χλοάζων
γλυκερώτερος γαλήνης,
γυαλοὺς ἔλειπε γαίης
Χαρίτων βρύων Ἄδωνις.
Ὁ δὲ κοῦρος ἐϛὶ καρπὸς
κρατερὸς βίου προφήτης,
φύσεως ἐὼν λόχευμα,
Ἀφροδίσιον χόρευμα.
Τί με παῖδες οὐ φιλεῖτε
τὸν ἀεὶ ζέοντα Μούσαις,
νοερὸν φέροντα Βάκχον
Ἑλικωνίοις κυπέλλοις;
Νέον ἦθος ἐνθαμίζον
κρίσιν οὐκ ἐᾷ κομίζειν·
νεοτησία γὰρ Ἥβη
φιλέει μάλιϛα παίζειν.
Ὁ σοφὸς χρόνος βαδίζων
ἐς ἐτήτυμον δικάσσει,
ὅτε τὸν τρέφοντα μύθοις
γενέτην ἔχειν διδάξει.
Μετὰ ποιμνίων ὁ ποιμὴν,
μεθύων γάλακτι Μούσης

λιγαίως ἄριστα παίζω,
καλύκων χάριν δοκεύων.
Ὁ δὲ Φοῖβος ὀργιάζων
μέλος εὔλυρον θοάζει,
ἐπὶ Κυπρίοις πετήλοις
ἱλαρώτερον μελίζων.

V.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τίνας εἴποι λόγους ἡ Ἀφροδίτη ζητοῦσα τὸν Ἄδωνιν·
ἀντιφθέγγεται δὲ πρὸς ταύτην ὁ Ζεὺς
ἔπος πρὸς ἔπος ἀμειβόμενος·

Ὁ γέλως ὁ τῆς Κυθήρης
ἀπαθῶς βρύων γαλήνην,
γενέσεις ἀεὶ λοχεύων,
ἄχεσιν λίην κρατεῖται·
τί πάθω, πάτερ, τί ῥέξω;
Φιλίης ἄνασσα πηγῆς,
ζαθέῳ βρέμουσα κέντρῳ,
φιλομείλιχος γελῶσα,
Παφίη, γέμω μερίμνης·
τί πάθω, πάτερ, τί ῥέξω;
Ὁ τεὸς σπόρος με τίκτει
ἵνα φίλτρα πᾶσι μίσγω,
γονίμους σχέσει λαβοῦσα·
πόθεν οὖν ἔχω τί λύπης;
τί πάθω, πάτερ, τί ῥέξω;
Τὸ δίκης σέβας σὲ βάλλει,

ὁ ποεῖς μόλις σὺ πάσχεις,
φιλέεις ἅπαντα παίζειν
κραδίαις φλόγας τιθεῖσα·
τὸ δίκης σέβας σε βάλλει.
Φορέεις ἄπιστον ἦθος,
μακάρων νόον πιέζεις,
βροτέας φρένας μαραίνεις,
γενετῆρος οὐδὲ φείδῃ·
τὸ δίκης σέβας σε βάλλει.
Ἔμαθον πυρὸς θυέλλας,
πολύμορφον αἶσχος ἔγνων
χθονίοις γάμοισι χαίρων,
ὁ θεῶν ἄναξ ἐπαίχθην·
τὸ δίκης σέβας σε βάλλει.
Τί με παιγνίοις ἀτίζεις;
ἐθέλω βλέπειν Ἄδωνιν
ἐρατὸν βρύοντα κάλλος,
λυκάβαντος ἐστὶ κόσμος
γονίμους στέφων ἀρούρας.
Ἄρεως θανὼν ἐδόντι
ὁ νέος νόον χαλέπτει,
ἄγονος φύσις καθεύδει,
ὑπὸ γῆν ἐὼν ὁ κοῦρος
Ἀΐδου δάμαρτα τέρπει.
Καταβήσομαι πρὸς Ἄδην,
ὅθι Κέρβερος βαΰζων,
ζοφερὸς κύων τυράννου,
ἐμὸν οὐ σθένος φοβήσει,
ἵνα μὴ φίλον κομίσσω.
Κατάβηθι, Κύπρι, θᾶττον
σὺν Ἔρωτι, σὺν βελέμνοις

νεκύων κάτω πρὸς αὐλὰς,
ἵν' ἀπαλλαγῶ φαρέτρης
ἐν ὅσῳ πόνοις σχολάζεις.
Τέο μέχρι ταῦτα βάζω,
ἅτε κέρτομος πλανήτης·
τί γὰρ ἐν θεοῖσι χάρμα;
τί δὲ λυπρὸν ἐμβατεύει;
ἀπαθὴς Ὄλυμπός ἐστιν.
Ἀπάτας πλέκουσι μῦθοι,
κενεὰ πνέουσι τόλμαις,
τὰ πάθη πνέουσι γαίης
μακάρων ἄνω πρὸς οὖδας·
ἀπαθὴς Ὄλυμπός ἐστιν.
Ὅταν ἡδονάς τις εὕρῃ
μεταβάλλεται πρὸς ἥβην,
ὅτε συνδάμουσι λύπαι
θορύβοις κέαρ δονεῖται·
θεὸς οὐ τρόπους ἀμείβει.
Θεότητι συγχορεύει
ἀγαθῶν ἄϋλος ὅρμος,
ὅθι ῥαδίως ἀπαύστως
βιοτὴ μάλιστα θάλλει,
ὅπερ ἡδονὰς καλοῦσιν.
Τί δὲ κωλύει τὸ θάλλειν;
τί δὲ μὴ σύνεστι κάλλος;
ἐσαεί πέλουσι πάντῃ
ἀγαθὴν ῥέοντες ἀλκὴν,
ὅπερ ἡδονὰς καλοῦσιν.
Γάνυμαι τὰ τερπνὰ πάσχειν
ἐσορῶν ἄγαλμα κόσμου
ὑπερουσίῳ φρονήσει.

ὅπερ ἤνυσα ξυνάπτων
νοεροῖς λόγοισι δήσας.
Κρυφίως ὕπερθεν ἄλλου
ἕτερον σθένος φαείνει,
, τὸ δὲ δευτέρων προάρχον
καθ' ἑαυτὸ χωρὶς ἔστη
ὑπὸ μείζονος προνοίης.
Τὸ δὲ νόσφι τοῦτο μῦθος,
ὃ διαίρεσιν δοκεύων,
μακάρων ἔνισπε λύπην,
θεομυθίαι φιλοῦσιν
λιγέως ἅπαντα παίζειν.
Παφίη, φύλαγμα κόσμου,
τὸ τελέσφορον κομίζεις,
ἀνὰ νύκτα καὶ καθ' ἦμαρ,
διὰ νυμφίων ἐρώτων
γενεὰς τρέφουσα πάσας.
Ἀρότους δίδασκε τίκτειν
* * * * * * * * * * * *

I.

ἩΛΙΟΥ ΣΥΓΚΕΛΛΟΥ ἹΕΡΕΩΣ

Ἀνακρεόντειον κατανυκτικὸν ᾀδόμενον εἰς ἦχον πλ. δ΄.

Ἀπὸ καρδίας θεμέθλων
ἀνάγω πυκνὰ στεναγμόν,
ἀνομημάτων γὰρ ἄχθος
ἀνακειμένῳ κλονεῖ με.

Βροτὸς ἀσθενὴς ὑπάρχω,
βαρὺ φορτίον προσαίρω,
βίον ὡς ὁδὸν παρέλκω,
βάθος εἰς κακῶν προκύπτω.
Γεφύρας δίκην προβαίνω
γῆρας * ἄστατον τὰ τῆδε, * cod. γύραν
γόμον αἰσχύνης κακῶν μου
γοερῶς μετεμβιβάζω.
Διὰ τί ψυχὴ καθεύδεις;
διὰ τί βλέπεις ὀνείρους;
διὰ τί σκιαῖς παλαίεις;
διὰ τί τρέχεις ἀδήλως;
Ἐπὶ τοὺς τάφους πρόκυψον,
ἐπὶ τοὺς πάλαι θανέντας,
ἔφορα φίλους γονεῖς τε
ἐπὶ σαπρίαν δυσώδη.
Ζόφον ἐσαεὶ κατοικῶν
ζοφερῶν ἔσω πυλώνων,
ζοφόεσσιν ἐν τόποισιν
ζαθέειν τε μέχρις ὥρας·
Ἀδρανὴς ἐκεῖ δυνάστης,
ἀφανὴς ὁ βασιλεύων,
ἀμαθὴς ἐκεῖ σοφός τε,
ἀπερίστατος τε πλοῦτος.
Θέασαι τὰ τερπνὰ κάλλη
θέαν οἰμωγὴν κινοῦντα,
θέασαι νέων τὰ ἄνθη
θανάτῳ καταφθαρέντα.
Ἴδε πῶς μικρὸς γενήσῃ,
ἴδε πῶς νεκρὸς τεθήσῃ,
ἴδε δόξαν ἀστατοῦσαν,

ἴδε ποῦ τύπος μετῆλθεν.
Κόνις ὀςέων δυσώδης,
κεφαλῆς τρίχας ῥεούσας,
κρανία φθορᾶς γέμοντα
καθορῶσιν ὡς βδέλυγμα.
Λόγισαι δὲ καὶ τὸ μέλλον,
λέγε πῶς παραςαθήσῃ
λόγον ἔνδικον ὑφέξων
λελογισμένων δι' ἔργων.
Μετὰ πλειόνων κυκλούντων
μεμονωμένος πορεύσει,
μετὰ πράξεων κρυφαίων
μέγα πρὸς Θεοῖο βῆμα.
Νεότης ἄφνω παρῆλθεν,
νέφος ὥςπερ ἐκεδάσθη,
νόμον ἠθέτησα θεῖον
νενοθευμένως βιώσας.
Ξένος ἐκ καλῶν ὑπάρχω,
ξένος ἐκ δικαιοσύνης,
ξένος ἐκ τὲ σωφροσύνης,
ξένος ἐκ φρονήσεώς τε.
Ὅτε γυμνὸς σὺν προςέλθω
ὅλος ἠπορημένος τε,
ὀδυνηρὰ κλαυθμυρίζων
ὀφέλειαν οὐκ ἀνοίσω.
Παρὰ τοῦ κριτοῦ δ' ἀκούσω
πεπεδημένον λαβόντες,
πυρὸς ἐν μέσῳ βαλόντες,
πικρὰ τοῦτον ἐκπυροῦται.
Ῥύσαι, Χριςέ, τοῦ πυρός με,
ῥύσαι τοῦ σκότους με, Σῶτερ,

ῥῦσαι με φλογὸς γεέννης,
ῥῦσαι τῶν πικρῶν κολαστῶν.
Σύ με ταρτάρου σαώζοις,
σκέπασον βρυγμῶν ὀδόντων,
σύ με σῶζε τῆς καμίνου
στεναγμῶν τεῶν ἀπαύστων.
Τίς ἔσσομαι πρὸς τοσαῦτα;
τίς ἐκεῖ συνήγορός μοι;
τίς γενήσεταί μοι λύτρον;
τίνα μηχανὴν ἐφεύρω;
Ὑπέδραμεν δὴ χρόνος μοι,
ὑπελήλυθεν βίος μοι,
ὑπέκυψα τοῖς ματαίοις
ὑπὸ τῆς ἐμῆς ἀνοίας.
Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν με
φοβερὰς Θεοῦ πρὸς χεῖρας,
φοβερὸν κριτήριον γε
φυλὰς γηγενῶν ἐφέλκον.
Χλοερὸν παρῆλθεν ἄνθος,
χρόνος ἐστὶ νῦν θερισμοῦ,
χοὸς εἰσκαλεῖ με μοῖρα,
χύμα πρὸς τάφον τιθεῖσα.
Ψιλὸς εἰς τέλος ὑπάρχω,
ψεκὰς αὖθις ἡ τυχοῦσα,
ψόφος εὐπόριστος αὔρας,
ψαμάθοις νέον ἄθυρμα.
Ὁ Θεός, δέ μοι παράσχου
ὅλον εἰς βίου τὸ λεῖπον
ὁδὸν εἰς μίαν βαδίζειν
ὁλόκληρον ἐντολῶν σου.

II.

ΤΟΥ ’ΑΥΤΟΥ

Θρηνητικὸν εἰς ἑαυτόν.

Ἁγίων τίς ἄρα λεύσων
βίον, ὃν τέλεσσα, τλήμων,
στονάχων ἄνευ παρέλθοι,
ἐμὲ παμφόρως δακρύων;
Βλεφάροις ἐμοῖς, προφῆτα,
δακρύων ῥοὰς παράσχοις,
κεφαλῇ τε ῥεῖθρα πλεῖστα
κατανύξεως ὀπάζοις,
Γόον ὄφρα θερμόν, οἴμοι,
ἐπ’ ἐμοῖς κακοῖς θρηνήσω
ἀνὰ νύκτα καὶ καθ’ ἦμαρ
μέχρις ἐν βροτοῖς ὑπάρχω.
Δότε μοι τὰ λέκτρα σάκκον
ἐπὶ γῆς, φίλοι, ταθέντα,
δότε μοι χιτῶνα τέφρην
τὸν ἐμοὶ πρέποντα μούνῳ.
’Εσορῶν κλέος δικαίων
ὁ λαχὼν φέρειν δικαίως,
ἀρετὴν πόθησα τλήμων
βίον ἔνθεόν τε τούτων.
Ζαθέης γάρ ἐστι δόξης
ἀρετῇ καλῇ τιθήνη,
πόνος ὁ κλυτὸς δὲ βαίνων
ἀρετὴν μάθεν διώκειν.
Θαλάμους ἔθεν τοκήων,
γενέτας φίλην τε πάτρην,

βρόχον ὡς λιπὼν βερέθρου,
ἐς ἐρημίην πετάσθην.
Ἱερὸς δέ μοι συνῆπτο
φίλος ἐς βίον μονήρων,
Λυκίων λογὰς σαώφρων
τότε Νικόλεως ἥρως.
Κοτέων καλοῖσι δαίμων
φόνιος τέ μοι γεραίρει,
διὸ τὸν κάσιν σπαράξας
ἀπ' ἐμοῦ μόνον μεθῆκεν.
Λογικῶς δὲ πάντας ἄθλους
ἀρετῆς κάσις τελέσσας,
κατὰ γῆν μόνον με λείψας,
δράμεν ἐς πόλον χορεύων.
Μερόπων γάρ ἐςι κρίσις
τάχα χειρόνων προθνήσκειν.
χθονίου κλύδωνος ὄφρα
χαλεπῆς φύγοιεν ἄτην.
Νέον ἄθλιον κομίζω
γενέτην, παθὼν κακίςως,
ὅς ἀεικῶν ἐμὲ λάτρην
πάλιν ὡς πάρος ποιεῖται·
Ξύλον ἄγριον φαάνθην
ὁ τάλας ἄκαρπον, οἴμοι,
διὸ τὴν τομὴν φοβοῦμαι
σχεδόθεν λίαν παροῦσαν.
Ὁ τάλας ἐγὼ τί τεύξω
κακοεργίην σχολάζων,
ὅτι με χρόνος βαδίζων
ἅτε κὼψ λαθὼν παρῆλθεν;
Πονέειν φυγών, ἀρίςων

ἀμελεῖν μαθὼν κακίϛως,
κακίης ὅθεν ταλάφρων
ἐνὶ τέλμασιν βυθίσθην.
Ῥοὸς ἡδονῶν με δάμνα
ἀπὸ κραδίης ϛαλάσσων,
ὅς ἐμὲ σθένει προσέρπων
στυγερῶν πρὸς ἔργων ἕλκει.
Σθένος ἐλπίδων μαράνθη
χρονίης νόσου κρατούσης,
μετὰ γνώσεως δὲ ῥώμην
χαλεπῶς καθεῖλεν ὄκνος.
Τί τάλας μάτην θαάσσεις;
τί χρόνον μάτην ἀπώλεις,
ὃν ἑλεῖν δρόμῳ φυγόντα
ἐπέρου, πέλει βροτοῖσι;
Ὕπαρ ὁ βλέπειν νομίζεις,
ὄναρ ἔσκε πρὸς τὸ μέλλον,
ὁ παρὼν γὰρ βίος ἕρπει
δρόμον ἀϛάτων ὀνείρων.
Φοβερὸν δὲ βῆμα μέλλει
ἐπεὶ γῆς Θεοῦ τεθῆναι,
βιότης βροτῶν τὸ τέρμα
ἀθρόως ὅτ' ἂν φαείνῃ.
Χαλεπῶς τότε ϛροβήσει
ζόφον ἐντροπῆς τε τλήμων,
ἐπὶ βήματος Θεοῖο
κακίης τεῆς φανείσης.
Ψόγον οὐ φυγόντα κείνου
ζοφεροῦ κλόνου τὸ βῆμα,
φλογερὸς ῥόος γεέννης
ἐς ἀεὶ τάλας σε φλέξει.

Ἐλέῳ μόνῳ σῶζε τότε, Χριςέ μου,
τὸν πεσόντα διὰ σοῦ μέγιςον οἶκτον.
Μερόπων εὐσεβεὲς συμπαθὲς ἄλγος
ἐπ' ἐμοὶ σωφρονίῳ δείξατε θρήνους.

I.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Τὶ εἴποι ἡ Ἀφροδίτη τῆς Ἀθηνᾶς φυτευσάσης ἐλαίαν, καὶ ἀνελθόντος ῥόδυ.

* * * * * * * * * * * *
* * * * * * * * * * * *

Ὁ Ἔρως χάριν συνάπτων
πόρε μοι ῥόδον, Κυθήρη,
ἵνα σὺν πόθοις χορεύω
Ἑλικῶνι σὺν βελέμνοις.
Φλογερὸν βέλος τινάσσει
τὸ γένος τὸ τῶν Ἐρώτων.
Ἀπ' ἐμῶν ῥόδων προῆλθες,
Ἀπ' ἐμοῦ φέρεις τὸ κάλλος,
ἵνα σε πλέον τὸ κέντρον
ῥοδέοις φυτοῖς δαμάσσῃ.
Ἄχρι τὶς μάθει τὸ κρεῖσσον
ἀγνοῶν δοκεῖ κακίζειν,
ὅτε δὲ χρόνῳ νοήσει
τὶ πρὶν οὐ μάθεν ςενάζειν·
Τὸ καλὸν φύσει μαθοῦσα,
μάθε καὶ πόθεν τὸ κρεῖσσον.

Τὸ ῥόδον πάλιν προλάμπει
Χάριτας κλάδοις χαράσσων,
ὃ γὰρ ἡ φύσις προςεῦρεν
τὸ ῥόδον μόνον προςεῦρεν.
Γλυκερὸν ῥόδον προσῆλθεν,
γλυκερὴν χάριν κομίζει,
κοτίνου δὲ πικρὸν ἄνθος
γλυκεροῖς κλάδοις καλύπτει.
Φύσεως μόνην κρατοῦσαν
Παφίην ἔδειξε πάσης,
δροσόεν ῥόδον κρατῆσαν
στιβαρῶν κλάδων ἐλαίης.
Τὸ ῥόδον φυτῶν τὸ κάλλος
παλάμαις τεαῖς λαβοῦσα,
Παφίης μελῶν, Ἀθήνη,
ἐρατοὺς χοροὺς μετέρχου.
Παφίην μόνην Ἀθήνης
κρατέειν ῥόδον διδάσκει.
Δότε μοι ῥόδον φυτεύσω,
ἵνα καὶ ῥόδον προέλθῃ,
ὅτε δὲ τραπῇ πρὸς ἄλλο
τότε Παλλάς ἐστι κρείσσων.
Τί λέγουσιν Ἀφροδίτην
βυθίοις ἁλὸς γενέσθαι,
ὅτε καὶ πλέον με γαῖα
διὰ τοῦ ῥόδου σεβίζει;
Ἔτι παρθένος καλεῖσθαι
τάχα νῦν θέλεις, Ἀθήνη,
μάθε τοὺς πόθους Κυθήρης
ἵνα καὶ ῥόδου κρατήσῃς.
Ἀρετῆς πόσης μετέσχεν,

ὅταν εἰς ῥόδον μετῆλθεν,
τὸ φυτὸν τὸ τῆς Κυθήρης
ὅτε τὴν ἄκανθαν εἷλξεν;
Πρόφασις πέλει ποθούντων
τὸ ῥόδον τὸ τῆς Κυθήρης.
Πάλιν ὁ χρόνος κομίζει
γλυκερὸν φάος χορείης,
λογικοῖς λόγοις κρατοῦντες
τελετῆς νόμον τεκόντες.
Σταχυηκόμος δὲ γαῖα,
ἅτε Κύπριδος τὸ ἄνθος,
νοερὴν ἄνοιγε βῶλον,
ῥόδον οὐ ϛάχυν φερούσῃ.
Λιβάνου κλέος Κυθήρη,
Χαρίτων ὅπου τὰ τόξα,
Μαραθὼν ἔρως Ἀθήνης,
σοφίης ὅπου τὰ τόξα.
Ὁ γέρων Ἔρως χορεύει
ῥόδον εἰς χάριν συνάπτων.
Ἐδάης τὰ νῦν, Ἀθήνη,
καλύκων σθένος Κυθήρης,
ῥόδα Κύπριδος χορεύει
ὅτι Παλλάδος κρατοῦσιν.
Παφίη, χόρευε μούνη,
ὅτι καὶ μόνη διδάχθης
κρατέειν σοφῆς Ἀθήνης
φλογεροῖς ῥόδοις τυπείσης.
Φλογεροῖς ἐμοῖσι κέντροις
βροτέη φύσις κρατεῖται,
μάθε, Παλλὰς, ἐξ Ἐρώτων
ὁπόσον σθένος Κυθήρης.

'Εδάης ῥόδου τὸ ἄνθος
μάθε καὶ πόθου τὸ κέντρον.
Πτόλις ἐςὶν 'Αφροδίτης
μεγάλαι σοφῶν 'Αθῆναι,
ὅτι Κύπριδος προςῆλθε
τὸ φυτὸν τὸ τῆς ἐλαίης.
Ὅτε μῆλον ἔσχε Κύπρις
κλέος ἄφθιτον προςεῦρεν,
πλέον ἄςατον δὲ μᾶλλον
φθόνον ἐκ θεῶν ἁπάντων.
Τὸ ῥόδον πλέον με μήλου
σοφὸν εἰς κλέος κομίζει.
Βελέων Ἔρωτος οἶδεν
τὸ ῥόδον πλέον με τέρπειν,
ὅτι Παλλάδος κρατῆσαν
Παφίῃ κλέος προςάπτει.
Ἄγαμαι φύσιν πετήλων,
κάλυκας πλέον γεραίρω,
διὰ τῶν ῥόδων γὰρ ἄρτι
σοφίης κρατοῦσα λάμπω.
Παλάμαις ῥόδον λαβοῦσα
ποτὶ σὰς κόμιζε ῥῖνας,
ἵνα τὴν χάριν λαβοῦσα
ῥοδόεσσά τις φανείης.
Τὸ φυτὸν τὸ τῆς 'Αθήνης
Παφίης κάλυξ ἐτύχθη,
ἵνα τῶν ὅλων φανείη
νοερῶς μόνη κρατοῦσα.
Φλογερὸς πέφυκεν οἶςρος,
φλογερώτερον δὲ τούτου
καλύκων πέφυκεν ἄνθος

σοφίης ἄνασσα μάρτυρ.
Σοφίης ἄνασσαν ἄρτι
τὸ ῥόδον φανὲν διδάσκει,
ὅτι Κύπριδος τὰ πάντα.
Ἔμαθεν τανῦν Ἀθήνη
γλυκεροὺς κλάδους Ἐρώτων.
ἔμαθε σθένος Κυθήρης,
φρονέει τὰ τῶν Ἐρώτων.
Τρομέεις τανῦν κρατοῦσα
φλογεροῦ ῥόδου τὸ κέντρον·
Παφίης γάρ ἐστι τέκνον,
ὃ σὲ τοῖς δόλοις δαμάζει.
Πολέμων ἄνασσα Παλλὰς,
σθεναρῶν βελῶν κρατοῦσα,
ῥοδέοις ὅπλοις ἐλήφθης,
ἐδάης μάχην Κυθήρης.
Ἐδόκεις κρατεῖν, Ἀθήνη,
ἔλαβες δὲ πεῖραν ἄρτι
καλύκων λαβοῦσα κέντρον,
πάλιν ἂν θέλῃς ἀνάπτω.
Τὸ γένος τὸ τῆς Κυθήρης
μακάρων ὅλων ἀνάσσει.
Βλέπε, Παλλὰς, Ἀφροδίτης
τὸ ῥόδον τὸ μικρὸν ἄνθος,
κραδίης τεῆς κρατῆσαν
δροσερὸν βέλος κομίζον;
Κραδίην Θεῶν ἰαίνει
τὸ ῥόδον τὸ τῆς Κυθήρης,
λάβε μικρὸν ἄρτι γεῦμα
ἵνα σοὶ κέαρ κρατήσῃ.
Τὸ κράτος τὸ τῆς Ἀθήνης

ὁ κάλυξ ἔδειξεν οὐδὲν,
ὅθεν ἀρτίως προλάμπων
Παφίη δίδωσι χάρμα.
Ὁ γλυκὺς κάλυξ ἐδείχθη
μεγάλης θεᾶς Ἀθήνης
τελέως φυτοῦ κρατήσας.
Κρατέουσα νῦν Ἀθήνης,
Παφίη, θέλω κρατῆσαι
ζυγίης, μόνη γὰρ αὕτη
παλάμας ἐμὰς προφεύγει.
Ῥόδον ἐκ φρενῶν Ἀθήνης
ἐφάνη μόνον κρατῆσαν,
τάχα που ῥόδον κομίζει
δροσερὰς φρένας φυτοῖσι.
Βραδέως ἔγνως τὸ κρεῖσσον,
βραδέως δὲ γνοῦσα Παλλὰς,
ταχέως δίδου βεβαίαν
κραδίαις τεαῖσι πίστιν.
Πολέμοις κόμιζε μᾶλλον
σάκος ἐκ ῥόδων, Ἀθήνη,
Δαναῶν ὅπως τις εἴποι,
Παφίην ὁρῶμεν ἄλλην.
Φρονέεις πλέον λαχοῦσα
τὸ ῥόδον τὰ νῦν, Ἀθήνη.
Ὁ Ἔρως ὁ τῆς Κυθήρης,
τὸ ῥόδον πάλιν Κυθήρης,
κατέχω δύο κρατοῦντας,
ὁ θέλων μάχην συνάψοι.

II.

Τί εἴποι ἡ Ἀφροδίτη τῆς Ἀθηνᾶς διὰ ῥόδου πεισθείσης βοηθῆσαι τοῖς Τρωσίν.

Καλύκων χάριν λαβοῦσαν
θεράπαιναν Ἀφροδίτην
ῥοδέην δέδεξο, Παλλάς,
ἵνα γνῷς πόθεν τὸ κρεῖσσον,
Σοφίης Ἔρως ὁ λάτρης,
Χάριτες πάλιν σὺν οἴστρῳ
ἔχε Παλλὰς Ἀφροδίτης
γλυκερὴν ὅλην γενέθλην.
Δαναοῖς θέλεις, ἀμύνω,
Φρυγίοις πάλιν, ἀρήγω·
μερόπων τί μοι τὸ φίλτρον
φιλίης τεῆς τυχοῦσα.
Φέρε πάντα τῶν Ἐρώτων,
τί δέ σοι χρέος στενάζειν;
ἐχέτω μάχην τὸ θνητὸν
μακάρων ποθὸν τὸ φύλλον.
Ἀγαπᾶν θεοῖς προσήκει,
ἀπαθὴς φύσις γὰρ ὤφθη
τὸ πάθος πρέπει βροτοῖσιν
χαλεπὴν ἔριν τελέσσαι.
Ποταμῶν θάλασσα πάντων
δέχεται μόνη τὸ ῥεῦμα.
Παφίη δὲ τῶν Ἐρώτων
ἀρετὰς χάριν κομίζει.
Τὸ γένος τὸ τῶν Ἐρώτων
κρατέει δοκοῦν λατρεύειν.

Φρυγίοις ἔλαμψεν ὥρη
ῥοδέης γέμουσα νίκης.
Σοφίη ῥόδοις ἐπείσθη
Δαναοὺς μόνους ἐρίνειν.
Μέγα νῦν κλέος προσεῦρον,
ξένα Παλλὰς ἔργα πτήσσει,
ῥοδόεν στέφος κρατοῦσα
Παφίης πόνους γεραίρει.
Διός ἐστιν Ἀφροδίτη,
ὁ Ἔρως πάλιν Κυθήρης,
ὁ θέλων Ἔρωτα νικᾶν
Διὶ τὴν μάχην συνάψει.
Ὅπερ οὖν πάρος δοκεύω
γελόωσα νῦν δοκεύω,
ὅπερ οὐ πόθος προσεῦρεν,
Παφίης ῥόδον προσεῦρεν.

III.

Τί εἴποι ὁ Ἄρης τῆς Ἀφροδίτης τρωθείσης ὑπὸ ἀκάνθης ῥόδου.

Τὸ ῥόδον δύο τιτρώσκει
σὲ μὲν ἐς δέμας, Κυθήρη,
ἐμέθεν δ' ἔπληξεν ἦτορ
ὅτι σοι πόνους προπέμπει·
Φέρε τὴν ἄκανθαν ἕλξω
ἀπὸ σῶν μελῶν, Κυθήρη,
ἵνα μὴ πλέον τυπεῖσα
μεταδῷς Ἄρηϊ κέντρον,

Τὸ σὸν ἄνθος, ὦ Κυθήρη,
ἴσον ἐςὶ τῇ μελίσσῃ,
ὅτι καὶ πόνους κομίζει
φέρον ἡδονὴν τὸ κέντρον.
Παφίην ῥόδον τιτρώσκει,
τὸ ῥόδον δὲ νῦν τὸ πλῆττον·
ποτέροις πόθοις ἐτρώθη
ὅτι Κύπριδι προςῆλθεν;
Ῥοδέην ἄκανθαν εἴθε
Κρονίδης Ἄρηα τεῦξεν,
ἵνα σῶν μελῶν μετάσχω
γλυκερῷ βαλών σε κέντρῳ.
Ἐπ' ἐμὸν δέμας, Κυθήρη,
φέρε σου βάδισμα πέμψω,
ἵνα μὴ πάλιν σε πλήξῃ
χλοεροῦ δένδρου τὸ κέντρον.
Μάθε τοῦ ῥόδου τὸ νύγμα,
μάθε τῶν πόνων τὸ κέντρον,
ἵνα τοῖς πόθοις κρατοῦσα
ὑπὸ τῶν ῥόδων κρατύνῃ.
Χθονίῳ βραχεῖ βελέμνῳ
Παφίην Ἔρως δαμάζει,
γλυκερὸν βέλος φυτεύει
ῥόδον ὃ κρατεῖ ποθούντων.
Ἀπὸ σῶν αἷμα μελῶν ςάζε, Κυθήρη,
γλυκεροῖς ἡμετέρων ἔνδοθι κόλπων.
Τί ποθεῖς πόθων κρατοῦσα
τὸν Ἄδωνιν οὐ ποθοῦντα,
τὸν Ἄρην δὲ καὶ ποθοῦντα
στυγέεις καλὴ Κυθήρη;
Βροτός ἐςιν ὃν διώκεις,

Παφίη, τανῦν ποθοῦσα,
  θεὸς οὖσα δὲ ϛενάξεις
  θεὸν ὄντα με ϛυγοῦσα.
Ἐθέλω, θέλω δαμῆναι
  ῥοδοέντι τῷ βελέμνῳ,
  μόνον, ὦ Θεῶν κρατοῦσα,
  τέλεσον χάριν ποθοῦντα.
Ὁ Ἔρως Ἄρην δαμάζει
  παρέχων πόνους Κυθήρῃ.
Χαρίτων χάριν κομίζει
  τὸ ῥόδον, τὸ πῦρ, τὸ κέντρον,
  τὸ βέλος τὸ τῶν Ἐρώτων
  ὅτι καὶ Κύπριν δαμάζει.
Τὸ ῥόδον τάχα προῆλθεν
  φέρον ἐκ φθόνου τὸ τύμμα,
  ὅτι μῆλον Ἀφροδίτη
  ἕτερον φυτὸν γεραίρει.
Ὅτε καὶ Κύπρις δονεῖται,
  τότε καὶ ῥόδον ποθεῖται.
Βελέων μάτην ἀνάσσω·
  τί δέ μοι χρέος φαρέτρης,
  ὅτε τὴν ἐμὴν Κυθήρην
  ῥοδόεν βέλος δαμάζει;
Ἔλαβεν Κύπρις τὸ τύμμα
  ἐπὶ γῆς, ἐγὼ δὲ κέντρον·
  ὅτι τοὺς πόνους Κυθήρης
  ἔλαβον, ποθῶν Κυθήρην.
Φαέθων Κύπριν δαμάζει,
  λέχος εἶδεν ἐξελέγχειν,
  ἔχον ἡλίου τὸ κέντρον
  τὸ ῥόδον Κύπριν δαμάζει.

Τὸ ῥόδον Κύπριν δαμάζει,
ὅτι κάλλος εὗρε μεῖζον.
Ὁ Ἔρως σε, Κύπρι, βάλλει,
τὸ ῥόδον δὲ ταῖς ἀκάνθαις
ἵνα πῶς λάβωσι πεῖραν
ἀπὸ σοῦ θεῶν ἀνάσσειν.
Κατὰ σοῦ τὰ τόξα τείνει,
νόθον οὐ πέφυκε τέκνον
ἀπὸ τῶν δρυῒ τραπέντων
πάλιν ἢ πέτρᾳ στραφέντων.
Ὁ λέων φέρων τὸ κέντρον
ἴδιον δέμας τιτρώσκει·
Παφίη, ῥόδοισι βάλλεις
γλυκερὸν σέθεν τὸ σῶμα.
Ἰδίοισιν ἀγριοῦται
ὁ λέων τυπεὶς βελέμνοις·
Παφίη, δὲ ταῖς ἀκάνθαις
πολὺ μᾶλλον ἠγριώθης.
Γενεὴν τεὴν οἰδάσκεις,
ἵνα τῶν θεῶν κρατήσῃς.
Γλυκερὸν ῥόδου τὸ τύμμα
γλυκεροὺς πόνους προπέμπει,
τὸ δὲ τύμμα σὸν, Κυθήρη,
φλογεροὺς πόνους προπέμπει.
Μέγα θαῦμα νῦν δοκεύω,
ὑπὸ τοῦ ῥόδου κρατεῖται
Παφίη, κρατοῦσα πάντων
μερόπων θεῶν τε φύτλης.
Παφίης Ἔρως, ὁπλίζου
παλάμαις βέλος κομίζων,
τὸ ῥόδον τὸ τῆς Κυθήρης

ἀθετεῖ τανῦν Κυθήρην.
Βελέων ἄπειρον ὤφθη
τὸ ῥόδον τὸ σὸν, Κυθήρη,
τεὸν εἰ μάθῃ δὲ κέντρον
τρομερὸν νόον κομίσσει.
Ὀλίγον ῥόδον Κυθήρης
ὀλίγους δίδωσι μόχθους,
ὁ δὲ βαιὸς Ἀφροδίτης
μεγάλους Ἔρως προπέμπει.
Τὸ ῥόδον ῥόδον τιτρώσκει·
τί καλὴ πέφυκε τέρψις;
τὸ ῥόδον δὲ ποῖον εἴπω,
ἀπορῶ μὰ τὴν Ἀθήνην.
Ἐδάης πόνων τὸ κέντρον,
μάθε μὴ πόνοις με βάλλειν.
Ὁ Ἔρως δίκαια πράττει,
ὁρόων γὰρ Ἀφροδίτην
νόον ἄστατον λαχοῦσαν,
ῥοδέοις ἔνυξε κέντροις.

IV.

Τί εἴποι ὁ Ἀπόλλων κατατρέχων τὴν Δάφνην, καὶ ἐμποδισθεὶς εἰς ἄκανθαν ῥόδου.

Γενεὴν ῥόδων φανεῖσαν
δότε μοι δρέπειν μανέντα·
τί μάτην δὲ τοῦτο πράττω;
ὁ χρόνος φέρει γὰρ ἄλλα.
Κιθάρης μέλος δονήσω

κραδίης πόνους συνᾴδων,
ἐλαφρίζεται γὰρ οἶστρος
ὅταν ἐκ βάθους ἀνέλθῃ.
Πτερόεις Ἔρως ὑπάρχων
μετέωρον αἶρε Φοῖβον,
ἵνα μὴ τὸ μικρὸν ἄνθος
ἀπὸ σοῦ δρόμου με παύῃ.
Χθόνα καὶ πόλον τοσοῦτον
Φαέθων ἐγὼ κυκλεύω.
πόθεν οὖν, πόθεν κρατοῦμαι
ἀπαλὴν κόρην πιέζειν;
Λέγε μοι ῥόδον Κυθήρης,
τί τὸ τραῦμα μου βαθύνεις;
πυρὶ πῦρ τί νῦν προσάπτεις
δροσερῆς Δάφνης στεροῦν με;
Κύκνε, σὺ δραμὼν πτεροῖσι
λέγε τῇ Δάφνῃ τρεχούσῃ
ἵνα μοι φίλημα πέμψῃ
λεχέων, ἀφ' ὧν στερεῖ με.
Φιλοκερτόμως με παίζει,
ἐνόησα τὴν Κυθήρην.
Ὁ Ἔρως τρέχειν διδάσκει,
σὺ ῥόδον τρέχοντα παύεις,
γενεὴν μίαν λαχόντες
κατ' ἐμοῦ διχῶς φρονεῖτε.
Σὺ, Κύπρις, πόθοις με θέλγεις,
σύ με καὶ ῥόδοις κατέσχες·
τί με τοῖς πόθοις διώκεις,
τί πάλιν ῥόδοις κρατεῖς με;
Τὸ ῥόδον τὸ τῆς Κυθήρης
Παφίης πλέον δαμάζει,

ὅτε γὰρ συνῆλθε Κύπρις
τὸ ῥόδον τότε φθονεῖ με.
Ἀμελῶ πόθου κρατοῦντος·
τὸ ῥόδον πλέον με τέρπει
ὅτε καὶ Δάφνην ἐάσω.

V.

Τί εἴποι ἡ Φαῖδρα ὁρῶσα τὸν Ἱππόλυτον ἐστεμμένον ῥόδοις.

Τὶ καλὸν χρόνον δοκεύω,
Παφίην ὁρῶ τυχοῦσαν·
ὁ ποθούμενος γὰρ ἄρτι
ῥοδόεν στέφος κομίζει
Ὀλίγην Ἔρωτος αἴγλην,
Παφίη ῥόδοισι μεῖζον,
ἵνα τοὺς πόνους νοήσας
φλογερὴν λέγῃ φαρέτρην.
Χαρίεις Ἄδωνι χαίροις,
διὰ σοῦ ῥόδον γὰρ ἄνθος
φλογεροὺς πόνους προπέμπον
κραδίην ἐμὴν ἰαίνει.
Ῥόδον ἤθελον γενέσθαι,
ἵνα μετρίως τυχοῦσα
ἐπικειμένη μετώποις
μεταβαλλόμην φιλοῦσα.
Χαρίτων φέρει τὰ τερπνά,
ὅτε τις φιλῶν ποθεῖται.

VI.

Ἄλλο εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐπ' ἐμοὶ πανδαμάτωρ ὅπλα κορύσσει,
ἐπ' ἐμοὶ πάντα βέλη νευρὰ τινάσσει,
ὅτι παῖς Ἱππολύτης στέμμα Κυθήρης
φορέων ἐν κροτάφοις ἀμφιπολεύει.
Χρονίων, Κύπρι, πόθων ἵλαθι Φαίδρης,
φλογερῆς παῦσον ἐμῆς οἶστρον ἀνάγκης,
ὅτι παῖς Ἱππολύτης στέμμα Κυθήρης
φορέων ἐν κροτάφοις ἀμφιπολεύει.
Κορυφαῖς ἀνθοφόροις παίξατε θῆρες,
βελέων παυσαμένων ἰοχεαίρης,
ὅτι παῖς Ἱππολύτης στέμμα Κυθήρης
φορέων ἐν κροτάφοις ἀμφιπολεύει.
Καὶ τοὺς Ἔρωτας νῦν ἀριθμὸν γὰρ μέγαν
χρεὼν ὀνομάζειν εἰκότως βλέπουσά γε
τὸν χθὲς μὲν ἄκανθαν, σήμερον δὲ τοῦ ῥόδου
ἔσχον ὑγίειαν τῶν ποθούντων φαρμάκων.
Γλυκὺ Θησέως τὸ τέκνον
βάλε, καὶ λόγοις με, Κύπρι,
ἵνα πᾶν μέλος συνᾴδῃ,
ἀκοὴ, φρένες σὺν ὄψει.
Ὁ πόθος πόθοις ἐρίζει,
ἀγαθὸν πέφυκε νεῖκος,
φλέγε πῦρ, ἐγὼ κομίζω·
φλέγε πῦρ, τὸ πῦρ τὸ καῖον.
Στεφάνους τί νῦν κομίζεις;
ῥόδα φαιδρὰ δέξο, Φαῖδρα·
ἐὰν ὀκλάσῃς ἀφάσσων,

τότε μανθάνεις τὸ κρεῖσσον
Ἀρετῆς πόθεν μετέςη
γενέτης τεὸς τοσαύτης;
λαβύρινθε, μαρτύρει μοι
ὅτι τὸ κράτος Κυθήρης.
Ἀνέμων πνοαῖς ἐρίζω,
πελάγους βάθους διώκω,
λιμένας φίλους δοκεύσω·
ἕνεκεν τίνος πλανῶμαι;
Ὁ φιλῶν ὅτε ςυγεῖται
ἀέρος σκιὰν διώκει,
καμάτους φέρων ἀΰπνους,
Παφίης Ἔρωτα φεύγων.
Παφίης ῥόδοις τί τέρπει;
φιλέων ῥόδον Κυθήρης,
ἔχε καὶ νόον Κυθήρης·
Παφίη, πόθων ἀνάσσεις.
Παφίη, κρατοῦσα δεῖξον,
ἵνα τοῖς τεοῖς βελέμνοις
φιλίοις γένοιτο τέρψις
στυγέων Ἔρωτος ἔργα.
Φρένα σὺν ῥόδοις νοθεύεις·
ἐρατῆς γὰρ Ἀφροδίτης
ἐρατὸν πέφυκεν ἄνθος,
βέλος ἄρχεται κομίζειν
Ὑπὸ Κύπριδος γελώσης,
ἵνα γνῶ πόσον δαμάζει,
φλογερὸν βέλος Κυθήρης·
Παφίη, χόλῳ μετρήσεις.
Ὁ χόλος πόθου με βάλλει,
ὁ πόθος ῥόδοις με τήκει·

πόσα τὶς βέλη κομίσσει,
φύσις οὐκ ἔμεινε, Κύπρι,
τὰ σὰ μὴ φέρουσα κέντρα.

'ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Εἰς Παῦλον τὸ ἴδιον Μαθητήν.

Ἄπορον βίου τὸ τέρμα,
διὸ μὴ τρέχῃς ἀδήλως·
ἀρετὴν δίωξον ἔνθεν
ἵν' ἐκεῖθεν ὄλβον εὕροις.
Βίος οὐ πέφυκε μίμνειν,
πόα εὐμάραντός ἐστιν,
ἀνύπαρκτος ἐστὶν ὄλβος
ἀτύπωτόν ἐστιν ἴχνος.
Βλέπε πῶς πάντα κόνις, πάντα δὲ τέφρη,
ὅσα γὰρ κόσμος ἔχει τύμβος ὑφέξει.
Γοερὸν κένωσε δάκρυ
ἐμὸν εἰς τάφον τεκοῦσα,
ὅπερ εἰ μόνον δοκεύεις,
κραδίῃ πόνον συνέξεις.
Δακρύων γέμουσι τύμβοι,
ἀπλέτων γέμουσιν οἴκτων,
ὁ γὰρ εἰς τάφον προκύψας
συνέλεξεν ἔνθεν ἄλγος.
Ἐμὸν εἰς τάφον σὸν ὄμμα
διάρας, σκόπευε γαῖαν·
ἐμὲ γὰρ ῥάδαμνον ὥσπερ
νέον ἐξέκοψεν Ἅδης.

Ζοφερὸν δόμον πετάσσας
ἀκόρεςος εἷλε Πλούτων
ἐμὲ Παῦλον ὥςπερ ἔρνος
ἁπαλὸν, τεμὼν πρὸ ὥρας.
Θάνατος νέων τὸ κάλλος
ὅλον ὡς χλόην θερίζει·
δρεπάνη πέλει γὰρ οὗτος
ἀδιεξόδευτος ὄντως.
Ἴδε ποῦ τρέχεις, ἐπίσχες·
ἴδε πῶς φθορᾷ συνάπτῃ,
ὅσον ἂν δράμῃς γὰρ ἔνθεν
τάφον οὐδαμῶς περάσσῃς.
Κόνις ὡς πέφυκε κόσμος·
ὁμίχλη, θύελλα, τέφρη·
ἀνέμων δίκην τὰ πάντα
ἀέρος χύσιν μιμεῖται.
Λαγόσι μ᾽ ἔκρυψε γαῖα
λόγον οὐ φέροντα πάμπαν·
φθορὰ γὰρ πέδησε γλῶτταν,
μέλεα σκέδασσε πάντα.
Μογεροὺς πόνους τίς εὗρεν;
τίς ἔτευξεν ἄμμι τύμβον;
τίς ἔπλεξεν ἄμμι θρῆνον;
Ἀδὰμ ἐχθρὸς, Εὔα κάλλος.
Ὁ πέλων αὐτομολίης ἄφθιτος αἴγλη,
δνοφερῶν ἐκ νεκάδων, Χριςέ με, ῥῦσαι.
Νέκυν ἄπνοόν με ῥῖψε,
κέαρ εἰς πόλον δ᾽ ἀπῆρε,
λόγον ὧν ἔπρηξεν ἔνθεν
ἀκριβῆ Θεῷ παρέξειν.
Ξύνες ὡς ξένον τὸ θαῦμα·

νέον ὡς στάχυν γὰρ αὖθις
κόνιν, ἣν βλέπεις, με νέρθεν
ἀπὸ γῆς Θεὸς συνάξει.
'Ο χρόνος τρέχει, τί μέλλεις;
ὁ κριτὴς, σκόπει, πάρεστιν
διδόναι δίκην δικαίαν
ὁπόσων ἔπρηξας ἔργων.
Πάτερ, ὦ πάτερ Θεέ μου,
ὃς ἔχεις πνοὴν ἑκάστου,
παλάμαις ἔτευξας ὅνπερ,
καθάρας, δίκης με ῥῦσαι.
'Ροθίου φλέγοντος οἴμοι
τότε πῶς ἄκαυστον ἕξω,
ὃν ἐγὼ ῥύπον συνῆξα;
καλάμης γὰρ ἔσχον ἔργα.
Στέφανος κλυτὸς μ' ἔδεκτο
ὃς ἔπαθλον ἦρε πρῶτος,
ὃς ἴδεν πόλου ῥαγέντος
πατρὶ συγκάθεδρον υἷα.
Μάκαρ, εὐδαιμονίης οἶμον ὁδεύσας,
ἐμὲ Χριστοῦ λιμέσιν Παῦλον ἐνόρμα.
Τεὸν εἰς δόμον μὲ κεύθων,
Στέφανε, τρόμῳ λιγαίνω
Θεὸν ἵλαον γενέσθαι,
ὅτε μοι κρίσιν προσάξει.
'Υπένερθε μὲν καλύψει
μερόπων ἅπαντας Ἅδης
ἀγλαοστόλος δὲ κῆρυξ
φάος εἰς ἅπαντας ἄξει.
Νεκύων τ' ἀθανάτων ὄρχαμε πάντων,
σὺν τεοῖς ἐν μεγάροις Παῦλον ἐσάξοις.

Φίλον ὡς τέκος σε μήτηρ
  καλέω, πατὴρ δὲ πρέσβυς
  δάκρυσιν λιπὼν, παρ' ἄμμι
  χαρὰν εἰς ἄληκτον ἔλθοις.
Χαριεστάτην προσήβην
  ἐλάσας, τέκος δ' ἀπήχθης·
  πατέρα ξένον γὰρ εὗρες
  Θεὸν, ὅς τέτευχε πάντα.
Ψεκάσι ῥάναντες ὕμνον
  δάκρυσι βρέχοιτε μήπω,
  νέκυσιν γέρας γὰρ ὕμνος,
  Θεὸς ἥδεται δὲ τούτοις.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ Α΄. ΣΗΚΡΙΤΟΥ

Εἰς Ἰσραὴλ παραίνεσις ἦχ. α΄.

Ἀπόθου βλασφημίαν,
  ἀπόθου ἀπιστίαν,
  τὸ κάλυμμα ἀπόθου
  ψυχῆς, Ἰσραηλῖτα.
Βαθέων μυστηρίων,
  πραγμάτων ἀποκρύφων
  παιδεύου τὰς ἐκβάσεις,
  ἃς εἶπον οἱ προφῆται.
Γενοῦ Ἰσραηλίτης
  πράξει καὶ θεωρίᾳ,
  μετάρσιος τὴν φρένα
  ὡς ὁ Ἰακὼβ ὁ πάλαι.
Διδάχθητι προθύμως
  τὴν γνῶσιν τῆς Τριάδος,
  μυήθητι τὴν θείαν
  Χριστοῦ οἰκονομίαν.
Ἐν πρώτοις πρῶτον λόγον
  ἐξεῖπεν ὁ γεννήσας·
  ποιήσωμεν ὁμοίαν
  Ἀδὰμ ἐμὴν εἰκόνα.
Ζωῆς τελεωτέρας
  τῆς ἐν Χριστῷ προβλέπων
  Ἑνὼς, ἐπικαλεῖσθαι
  ἤλπισεν τὸν Σωτῆρα.
Ἡ δρῦς τοῦ Πατριάρχου
  τρανέτω σου τὴν πίστιν,

Τριάδα παναγίαν
φιλοξενῦσα πρώην.
Θεὸν παλαίει πάλαι
ἐν σχήματι ἀνθρώπε
ὁ Ἰακὼβ ὁ μέγας
τὸ μέλλον ἐκμανθάνων.
Ἰδὲ σοι παραγγέλλει
Μωσῆς ὁ νομοθέτης,
ἀκέειν νομοθέτε
τῦ μέλλοντος γεννᾶσθαι.
Κατῆλθεν ἐπὶ πόκον
τῦ Γεδεὼν ἡ δρόσος,
τὸν τόκον ζωγραφῦσα
τῆς μόνης Θεοτόκε.
Λεγέτω Ἡσαΐας
πῶς τίκτει ἡ παρθένος,
φυγοῦσα τὰς ὠδῖνας
καὶ πόνες τῶν μητέρων.
Μὴ ἔχων κάλλος ὤφθη
ὁ Κύριος τῆς δόξης·
διὰ τὰς ἀνομίας
ἐσφάγην τῦ λαῦ με.
Νικᾷ μακροθυμία
τὴν ὕβριν τῶν βλασφήμων,
τὸν νῶτον μαστιγῦται,
ἐμπτύεται τὴν ὄψιν.
Ξενίζει πᾶσαν φρένα
Ἱερεμίας λέγων.
δεῦτε βάλωμεν ξύλον
εἰς τῦ ἀμνῦ τὸν ἄρτον.
Ὁ μέγας προσφωνήτω
Δαβὶδ ὁ Θεοπάτωρ,
πῶς ὤρυξας τὰς χεῖρας
καὶ πόδας τῦ Δεσπότε.
Πῶς ἔδωκας ὡς πόμα
χολήν τε καὶ τὸ ὄξος,
καὶ κλῆρον τὲς χιτῶνας
ἐμέρισας τῦ κτίστε.
Ῥαγέντος δὲ τῦ Ἅδε
ἀνέστη ὡς ἐξ ὕπνε,
ἀνέβη τε πρὸς θρόνον
πατρὸς ἐν τοῖς ὑψίστοις.
Σὺ οὖν, Ἰσραηλίτα,
μνήσθητι ἀπιστήσης,
σπεῦσον τῦ βαπτισθῆναι,
Χριστὸς γὰρ ἐπεφάνη.
Τὸ πάλαι δεδομένον
πεπλήρωται σημεῖον·
ἐξέλιπεν γὰρ ἄρχων
εἰς τέλος τῦ λαῦ με.
Ὑπέδειξεν προφήτης
ὁ Δανιὴλ τὸν χρόνον,
εἰπὼν τὰς ἑβδομάδας
ἑβδομήκοντα πάσας.
Φωτίζομαι, γενῦχε,
τὸ βάπτισμα λαμβάνω,
μαθὼν ἅπερ ἠγνόεν
μυστήρια τῦ νόμε.
Χορὸς τῶν προφητῶν με
προσδέξασθε γνησίως,
ὑμῶν γὰρ ὑπακέσας
ἐνδύομαι τὴν χάριν.

Ψυχὰς κεκαθαρμένας
πρoσάγω σοι, Σωτήρ μου,
Βασίλειος ὁ ἄναξ
βοᾷ νῦν τῷ Σωτῆρι.
Ὡς τὴν θυσίαν πάλαι
τοῦ Ἀβραὰμ ἐδέξω,
κἀμοῦ δέξαι τὸ δῶρον
τῆς νεολέκτου ποίμνης.
Σοὶ γὰρ ἐπανεθέμην
καὶ τέκνα σὺν συζύγῳ,
αὐτὴν τὴν βασιλείαν
καὶ ὅλην τὴν ζωήν μου.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ Α΄· ΣΗΚΡΙΤΟΥ

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ἰσραηλίτας παραίνεσις· ἦχ· α΄.

Διδάχθητι τῶν θείων
λογίων τὰς ἐμφάσεις,
τῶν προφητῶν τὰς ῥήσεις
σωματικῶς μὴ νόει.
Μὴ νόμιζε τὴν πόλιν
Σιὼν οἰκοδομεῖσθαι
ἐκ λίθων φαινομένων
ἐντίμων ἐν τῷ κόσμῳ.
Μηδὲ τοῦτο ἐκδέχου
ὀφθαλμοῖς τοῖς σαρκίνοις
θεάσασθαι ἐν βίῳ
. . . .
Ὁ λόγος τοῦ προφήτου
πεπλήρωται προδήλως,
καὶ Σιὼν ἐδομήθη
ἐκ λίθων ἀσυγκρίτων.
Σιὼν τὴν ἐκκλησίαν
προεῖπον οἱ προφῆται
τὴν πόλιν τὴν μεγάλην
τοῦ πάντων βασιλέως.
Ἐν ταύτῃ λίθος ἔντιμος
θεμέλιος ἐτέθη
Χριστὸς, ὥσπερ προεῖπεν
τῶν προφητῶν ἡ δόξα.
Ἐπὶ τῷ θεμελίῳ
Χριστοῦ τοῦ μαργαρίτου,
τοὺς δώδεκα εὑρήσεις
ὡραιοτάτους λίθους.
Λίθους δώδεκα νόει
τοὺς θείους ἀποστόλους,
ἀστράπτοντας ἐν μέσῳ
Σιὼν τῆς ἐκκλησίας.
Τὸν σμάραγδον μοὶ νόει
Πέτρον τὸν κορυφαῖον,
πρωτεύοντα ἐν μέσῳ
χοροῦ τῶν ἀποστόλων.
Τὸν ἄνθρακα λογίζου
Παῦλον τὸν θειηγόρον,

ἡμέρας καὶ νυκτὸς γὰρ
τὰς ἀστραπὰς ἐκπέμπει.
Ὑάκινθος δὲ ἔστιν,
ὁ μέγας Ἰωάννης,
οὐράνια μυστήρια
βροντῶν τῇ ἐκκλησίᾳ.
Καὶ τοὺς λοιποὺς δὲ λίθους
τοὺς ἀποστόλους νόει,
ἀφ' ὧν ᾠκοδομήθη
Σιὼν ἡ θεία πόλις

ἈΡΣΕΝΙΟΥ ἈΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Στίχοι εἰς τὴν λαμπρὰν Κυριακήν.

Ἴτε μοι ξύμπαντες παῖδες,
ἴτε φιλτάτη χορεία,
ἴτε μουσόθρεπτα τέκνα,
γλυκερὰν ὄπα λαλοῦντες,
λιγυρὸν μέλος φωνοῦντες,
ὕμνον προσφέρωμεν πάντες
βασιλεῖ καὶ κτίστῃ πάντων,
βασιλίη ὡρῶν ἐπέστη·
Ἄγε σαλπίσωμεν πάντες,
ἄγε φορμήσωμεν ᾆσμα,
ἄγε τερπνῶς μελαδοῦντες
Θεὸν ὑμνήσωμεν πάντες·
κατέλιπε γὰρ τὸν τάφον,
συνέτριψε κλεῖθρα πάντα
ζοφεροῦ πικροῦ θανάτου,
δύναμιν θ' Ἅδου πανφάγου,
ψυχὰς ἀνέστησε πάσας,
ἄμαχον κράτος δεικνύων.
Πᾶσα σκιρτᾷ νῦν ἡ κτίσις,
τὸν ὑψωθέντα δοξάζει,

Θεὸν ὑμνεῖ πᾶσα φύσις
ἀγαθῶν ὥσπερ δοτῆρα,
τὸν ἀναστάντα γεραίρει·
Τίς ἂν ἀξίως λαλήσῃ,
τίς ἂν ἀξίως ὑμνήσῃ,
ἅπερ ἀνθρώποις παρέσχεν
ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων,
ὁ μόνος κτίστης ἁπάντων,
ὁ φανότατος φωσφόρος;
νέφεσι γὰρ οὐ ζοφοῦται,
καθαρὰν ἁπλοῖ λαμπάδα,
καταφαιδρύνεται πάντα
ἀπλέτῳ φάει καὶ κάλλει.
Ἀγλαὸς κύκλος σελήνης,
χορὸς ἀστέρων αἰγλήεις,
καταφωτίζει τὴν νύκτα
ἀπλέτοις λαμπηρουχίαις·
κατίδοις ἄνω τὴν Ἄρκτον
μεγάλην τε καὶ τὴν ἥττω,
στέφανον τῆς Ἀριάδνης,
ζωδιακὸν κύκλον ἴδοις
καθαρὸν σὺν τοῖς ζωδίοις·
βορινὸν κύκλον κατίδοις,
θερινὸν σὺν τούτῳ πάλιν·
Μετὰ ταῦτα δ' αὖ κατόψει
κύκλον τῆς ἰσημερίας,
μετὰ τοῦτον δ' αὖ τοὺς ἄλλους
χαριέντως νῦν κατίδοις·
Θεὸν ἐντεῦθεν ὑμνήσεις,
ἀγαθὸν τοιοῦτον κτίστην.
Ἴδε λοιπὸν τὰ τῆς γαίας,

χαρὰν ἀμύθητον λάβε,
Θεὸν ἀνύμνει προθύμως·
νῦν φυτὰ ξύμπαντα θάλλει,
ἀγέλαι πτηνῶν σκιρτῶσιν
ἐπὶ τοῖς δένδροις φωνεῦσαι,
τὸν ὁδοιπόρον κηλεῦσαι,
Θεὸν ἁπάντων ὑμνεῦσαι·
τίς ἂν ἀξίως ὑμνήσῃ;
τίς ἂν ἀξίως λαλήσῃ;
κελαδοῦσι νῦν τὰ πάντα,
γλύκιον μέλος φωνοῦσι,
ψυχὰς εὐφραίνουσι πάντων
Λογικοὶ νέοι μοι δεῦτε,
ἔαρος καιρὸς, σκιρτᾶτε.
ἐλύθη γὰρ ἡ παχύτης
νεφελῶν ἔαρος ὥρῃ,
παγετὸς μακρὰν ἠλάθη,
ἀπεδιώχθη τὸ ψύχος,
τὰ σκυθρωπὰ παρῳχήκει,
καθαρὰ τανῦν αἰθρία·
Λογικοὶ νέοι μοι δεῦτε,
ἔαρος καιρὸς, σκιρτᾶτε·
Ζεφύρου πνοαὶ γλυκεῖαι,
ποταμοὶ νάουσιν ἄρτι
καθαρὸν πόμα συμμέτρως
πρόβατα τανῦν σκιρτῶσι
κροκάλῃσι χαριέντως·
ἀρνία σκαίρει μητράσι
χλοεραῖς ἀρούραις ἄρτι·
Λογικοὶ νέοι μοι δεῦτε,
ἔαρος καιρὸς, σκιρτᾶτε·

ὁ αἵμων ἤδη τυρίσδει,
ἐαρινὸν ᾆσμα μέλπει,
θαλεροῖς ἐπὶ ῥεέθροις,
σκιεραῖς ἐπὶ πλατάνοις
ἀνάπαυσιν εὐτρεπίζει.
χελιδὼν ἄρτι Τηρῆος
καταλαλεῖ τȣ̃ φθορῆος·
τὸν Ἴτυν ζητεῖ δὲ πάλιν
κασιγνήτη ταύτῃ σφόδρα·
ὁ Πὰν τῆς Ἠχȣ̃ς ἐράει,
ὁ Κύκλωψ τῆς Γαλατείας,
Ἀδώνιδος Ἀφροδίτη.
Λογικοὶ νέοι μοι δεῦτε,
ἔαρος καιρὸς, σκιρτᾶτε·
γεράνων ἐσμὸς κλαγγάζει·
λιγέως ᾄδει καὶ κύκνος
πτερὸν ἀνεὶς τῷ Ζεφύρῳ·
κοκκύζει τανῦν ὁ κόκκυξ
ἐν ὄρεσιν ἠλιβάτοις,
λιγυρῶς ᾄδει καὶ κίττα
τὸ μιμηλὸν τȣ̃το ζῶον·
καμαροφάγα νῦν πάντα,
κοτινοτράγοι σὺν τȣ́τοις
καταφωνȣ̃σι κοιλάδας.
Λογικοὶ νέοι μοι δεῦτε,
ἔαρος καιρὸς, σκιρτᾶτε·
κύματα θαλάσσης ἄρτι,
πραέως λίαν κινȣ̃νται·
ὄρεσι καὶ γὰρ τὸ πρώην
ἀβάτοις παρωμοιȣ̃ντο·
ἱςία τοίνυν πετάσας,

ὁ θέλων πλέειν θαλάσσῃ,
μακρὰν ἀπαίρει πρὸς κέρδος,
ἀναπέμπει καὶ δελφίνων
ἀγέλη καὶ τῶν πομπίλων.
Τὰ ῥόδα νῦν ἀνακύπτει
χαροπῶς ἐκ τῶν καλύκων,
τὰ βάτα νῦν ἀναθάλλει·
ὑάκινθος σὺν ναρκίσσῳ
χαροπὸν χρῆμα τυγχάνει·
μέλισσα τῶν σίμβλων ἤδη
ἀπαναστᾶσα προθύμως,
περιβομβοῖ τὰς κοιλάδας·
συλᾷ τὰ ἄνθη τῶν δένδρων,
τίθεται ταῦτα τοῖς σίμβλοις,
πονέει γλυκεῖαν ἔνθεν
χαριεστάτην τὲ βρῶσιν.
Λογικοὶ νέοι μοι δεῦτε,
ἔαρος καιρὸς, σκιρτᾶτε·
Τριὰς, ἀμέριστε φύσις,
ἀκατανόητον βάθος,
ἀδιήγητόν τε κράτος,
κόρον οὐκ ἔχον τὲ κάλλος,
Θεὲ παντάναξ καὶ κτίστα,
Πατρὸς ἀπαύγασμα, δόξα,
ὁ δοτὴρ ἀγαθῶν πάντων,
παροχεὺς ὁ τῆς σοφίας,
παρέχοις αὐτὸς τὴν γνῶσιν
ὑψόθεν τοῖς μικροῖς λάτραις,
ἵνα τὴν σὴν ἐξουσίαν,
ἀγαθωσύνην τὲ πᾶσαν
συνίωμεν ἐκ κτισμάτων·

κλέος ἀγλαῶν μαρτύρων,
προσάγομεν σοὶ μεσίτην
Γεώργιον, τὸν προστάτην
διατριβῆς Ἀρσενίου.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΤΡΑΡΗ

Εἰς τὸν ἐν φιλοσόφοις φιλόσοφον καὶ ῥητορικώτατον Νεόφυτον ἀνακρεόντειοι.

Τίς οὐκ εἶδε τῶν ἁπάντων
τὸν Νεόφυτον τὸν πάνυ;
ὃς ἀπό τινος ὀνείρου,
καὶ δαιμονιώδους θέας
τὸν ἐγκέφαλον ἐσείσθη,
καί τινα φρικώδη λέγει,
καὶ παρακεκινημένα,
καὶ φαντάζεται γενέσθαι
μετ᾽ ὀλίγον Πατριάρχης,
ἣν πολλὴν ἀνθήσει γένυν;
δαιμονιάριν καλογέριν
καὶ τρελὸν φιλοσοφούδιν,
ὑπεροπτικὸν δὲ ἄγαν
καὶ φιλάργυρον ἐξόχως,
καὶ τὸ πᾶν νῦν ἱστορήσω,
τοῦτον νῦν ὑμῖν προθήσω.
Τίς καὶ πόθεν ὁ γεννάδας;
τῶν Σωσκῶν φασὶ γενέσθαι

καὶ τῶν Μολυσκῶν πατρίδας,
καὶ πατέρας Βλαχιώτας,
Στάναν καὶ Φρατζίλαν ὄντας,
τὸ δὲ γένος Ἀλβανίτου,
συγκραθέντας μετὰ Βλάχων·
τοῦτον ἔφυσαν τὸν μέγαν
μιξοβάρβαρόν τι τέρας.
Τὸ γοῦν σχῆμα καὶ τὴν ὄψιν
πεπλασμένα πάντα φέρει,
καί τις ἀσκητὴς ἂν δόξῃ
τοῖς οὐχὶ σαφῶς εἰδέσιν·
ὅταν δὲ δουκάτον ἴδῃ,
ἔνθους γίνεται καὶ χαίρει,
καὶ σκιρτᾷ καὶ πυῤῥιχίζει,
ἕτοιμος παθεῖν ὢν πάντα
καὶ πυρὸς κατατολμῆσαι,
καὶ καταφρονῆσαι ξίφους,
ἵνα λάβῃ τὸ δουκάτον·
τὸ δουκάτον γὰρ συνάγει
καὶ πρὸς τὸ δουκάτον βλέπει,
καὶ δουκάτον ἀναπνέει,
ὥσπερ τὸν χρυσὸν ὁ Μίδας·
κᾂν διαλεχθῇ, δουκάτον,
κᾂν καθεύδῃ, τὸ δουκάτον
ἐπὶ διανοίας τρέφει·
καὶ τοσοῦτον φίλτρον φέρει,
ὥσθ' ὁμολογεῖν πολλάκις,
μὴ δὲ τεθνηκότα λήθην
ἐσχηκέναι τοῦ δουκάτου·
οὕτως ἄπληστός τις ἔρως
τούτου ἔχει τοῦ δουκάτου.

Βούλει καὶ μορφὴν ἀκοῦσαι;
τὴν μὲν γέννην ἔςι Βλάχος,
'Αλβανίτης δὲ τὴν ὄψιν,
τοῦ δὲ σώματος τὴν θέσιν
Βουλγαραλβανιτοβλάχος·
οἶδε τοὺς πτωχοὺς διδάσκειν,
καὶ συνάγειν τὰς κομάτας,
καὶ μερίζειν ἰσοτίμως,
ἵνα πάντως τὶ κερδάνῃ·
λαρυγγίζει δὲ πολλάκις,
καὶ τὴν γένυν ὁμαλίζει,
καὶ τὸ δὸς πολὺ προφέρει,
ἵνα τὶ σοφὸν ἀκούσῃς·
ὅταν δὲ καὶ συντυγχάνει,
τὸ κλοκοτενίτζιν λέγει,
καὶ τὸ χλάβα καὶ τὸ βοῖνον,
καὶ τὸ κάρα τεκοβέτα·
τί ποτε σφετεῖ Δημήτρι
ντάμιμπίγρεςμπεςλοτρίτζα,
μπράπα τὰ κολοφιλιέτα.
Τοῦτον ὁ πατὴρ ὁ σπείρας
ὑπεξέθετο κρυφίως
ὥςπερ Πρίαμος τὸν παῖδα,
προειδὼς οἶμαι τὸ μέλλον,
ὡς κακόν τι πάντως ἔςαι,
καὶ τὶ τέρας τῶν ἀπίςων·
ὡς δ' οὖν ἀνηλικιώθη,
ματζουκάτος ἐκαλεῖτο,
καὶ χοιροβοσκὸς τὴν κλῆσιν,
ἐκορδάκιζε συρίττων,
ἔπαιζε καὶ τὸ θαμπέριν·

καὶ συχνάκις ἐκεκράγει,
« λέρω, λέρω πλατανίτζα· »
αἶγας δ' ἔβοσκε καὶ χοίρους,
καὶ τὰ νήπια τῶν μόσχων.
Ὡς διδάσκει, πάντως μάθε,
ὅταν γένηται προστάτης,
τὰς ψυχὰς τὰς τῶν ἀνθρώπων,
ὑπετίθει δὲ τὸ στόμα
τοῖς μαστοῖς τοῖς τῶν προβάτων
ὥς τι φάρμακον τὸ γάλα
καθαρτήριον προπίνων,
ἵνα καὶ τὸν νοῦν καθάρῃ,
καὶ φιλοσοφίαν μάθῃ.
Τῶν μὲν οὖν αἰγῶν τὰς πλείστας
λύκοι δήπουθεν φανέντες
διεσπάραξαν εὐθέως,
ὅθεν δήσας τοὺς δεσπότας,
εἰς Θεσσαλονίκην τρέχει,
τὰς λοιπὰς ἀφεὶς ἐννόμους·
ἔνθα κείρεται τὴν κόμην
καὶ καλεῖται Ναζαραῖος,
ὁ γεννάδας τῶν θρεμμάτων·
ἐξαμείβει δὲ τὴν κλῆσιν
καὶ Νεόφυτος ἀκούει,
μωμοτζίλας ὢν τὸ πρῶτον·
οὕτω βουληθεὶς καὶ πράξας,
βούλεται σοφὸς γενέσθαι·
καθαρθεὶς τὴν γλῶτταν τέως
ἐκ τῆς πρώην συνηθείας,
καὶ τὰ πρῶτα μὲν ἐκβάλλει
τὸ πρετζὲ κατζὲ τρεκάρε,

καὶ κολόταν πρετζεφέρε.
Ἔπειτ' ἐγχειρεῖ τοῖς λόγοις,
καί τινα ποιεῖ δ' ἐξαίφνης
δόγματα κατὰ Λατίνων
πρὸ μικροῦ βοσκὸς τυγχάνων,
πάντα δὲ μεστὰ σολοίκων
καὶ βαρβάρων τρισμυρίων
ἢ μικρῶν τινῶν δεόντων·
τὴν γραμματικὴν γὰρ πρῶτον
οὐκ ἠξίου παιδευθῆναι,
τῆς αὐτοῦ μηδόλως ταύτην
φύσεως ἀξίαν κρίνας·
ὅθεν τὸν μὲν Εὐριπίδην
στόμαργον καλεῖ καὶ λάλον,
τὸν δ' Αἰσχύλον τραχυλέκτην,
τὸν δὲ Σοφοκλῆν, τὸν πάνυ
δύσκολον κατονομάζει·
οὐκ Ἀριστοφάνην οἶδεν,
οὐχ ἡμέρας Ἡσιόδου,
οὐδὲ τὴν Θεογονίαν,
οὐ τὰ γνωμικὰ Μενάνδρου,
οὐδὲ Πίνδαρον ἀνέγνω,
οὐχ' ὡμίλησεν Ὁμήρῳ,
τῷ τῶν λόγων κολοφῶνι·
τὰ βουκολικὰ δὲ μόνον
ἔμαθεν τοῦ Θεοκρίτου·
ὅθεν ἔμαθε συρίττειν,
καὶ τὸ σίττ' ἀμνάδες λέγειν,
καὶ καλῶς ἀμέλγειν αἶγας·
καὶ Θεόγνιδος τὰς γνώμας,
ὃς πρὸς θάλασσαν ἀγρίαν

καὶ πετρῶν κατ' ἀλιβάτων
ἑαυτὸν φησὶ χρὴ ῥίπτειν,
τὸν ἐκφεύγοντα πενίαν·
λέγει δὲ καὶ τοῦτο πᾶσιν,
ὡς ὑπέρπυρα μὲν ἔχει
τεσσαράκοντα καὶ δύο·
ὅταν δ' ἐκτελέσῃ ταῦτα,
καὶ πεντήκοντα ποιήσῃ,
τότε μέλλει Πατριάρχης
ἀναντίῤῥητος γενέσθαι,
καὶ χειροτονεῖν ψηφίζει
ἐπισκόπους, διακόνους,
ἱερεῖς, μητροπολίτας,
καὶ μεγάλους οἰκονόμους.
Ὅταν δ' ὀψωνίσαι θέλῃ,
τὸν Ἀριστοτέλην αἴρει,
καὶ κατ' ἀγορὰν βαδίζει,
καὶ σιγᾶτε πάντες λέγει,
ἵν' ἀκούσηται τί ξένον·
τοὺς ἰχθυοπώλους πρῶτον
ἄρχεται σοφῶς διδάσκειν
ἐκ τῶν μετεώρων λόγων,
ὡς ἡ γῆ μὲν κέντρου λόγον
πρὸς τὸν οὐρανὸν ἐπέχει·
ἔστι δ' ἡ μὲν οἰκουμένη,
ἡ δ' ἀοίκητος ἀνθρώποις
εἰς ἑπτὰ μεριζομένη
κλήματα τοῖς φιλοσόφοις·
καὶ προποδισμοὺς ἀστέρων,
καὶ κυβόκυβον καὶ κῦβον,
καὶ συνθέτους πυραμίδας,

πενταπλεύρους, ἑξαπλεύρους,
ἀριθμοὺς ἑξῆς συναίρει·
εἶτ' ἀπέρχεται λαμβάνων
τὸν μισθὸν καθάπερ ἔδει
μέγαν, καὶ καλὸν ἰχθύαν·
καὶ πρὸς τοὺς ταριχοπώλους
ἀγυρτεύει ταῦτα λέγων,
δότε μ' ὀλίγον χαβιάριν,
νὰ πλανήσω τὸ ψωμίν μου.
Ὅταν δὲ κυάμους θέλῃ
συναγεῖραι πλείστους ὅτι,
ἄκουε τί μηχανᾶται·
κατὰ θύραν ἀποτρέχει
καὶ κραυγάζει μετὰ πάθους·
δότε μ' ὀλίγους κυάμους,
ἵνα στήσω προπολλοῦ μοι
τὴν κοιλίαν λελυμένην·
καὶ πωλεῖ τούτους λαμβάνων
καὶ δουκατικὸν ἀθροίζει.
Ἢν δ' ἐρωτηθῇ παρά του
φράσαι τί τῶν ἀποῤῥήτων,
πρῶτα μέντοι παραιτεῖται
τὸν ὑπὲρ ἐκείνου λόγον,
ὡς ὑπερφυᾶ καὶ μέγαν·
ἢν δὲ βία τις ἐπάγῃ,
ἀναγκάζεται καὶ λέγει
τοὺς φρικώδεις ὅρκους τούτους·
μὰ τὴν γῆν, μὰ τὸν ἀέρα,
μὰ τὸ χάος, μὰ τὸ σκότος.
μὰ τὴν ἕσπερον σελήνην,
μὰ τὸν φεραυγῆ φωσφόρον,

μὰ τὸν Ἀριάδνης πλόκον,
μὰ τὸ ςάχυν τῆς Παρθένε,
μὰ τὴν κάτω Περσεφόνην,
μὰ τὸν Πλάτωνα τὸν μέγαν,
μὰ τὸν Κέρβερον τὸν κύνα,
εἰ μὴ τὸν μισθὸν καταθῇ,
καὶ τ᾽ ἀργύριον ἐκτίσεις,
ἐκ ἀκέσεις ὅπερ θέλεις·
εἶτ᾽ ἀθρόοι περισχόντες
οἵγε ταῦτ᾽ ἀνερωτῶντες,
συμποδίζεσι τὸν ἄνδρα,
παίεσι κατὰ τὸν νῶτον,
τίλλεσι καὶ τὴν ὑπήνην,
ἀμοιβὴν αὐτῷ διδόντες
τῶν σοφῶν αὐτε ῥημάτων.

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

Στίχοι ἀνακρεόντειοι πρός τινα ἀμαθῆ καὶ πλεῖςα φληναφεντα.

Ἀκριτόμυθε Θερσίτα,
ὃς βοᾷς μὲν μάλιςά γε,
σιωπᾷς δὲ ἥκιςά γε,
πῶς σε τίς παύσῃ ληρεντα,
φλυαρεντα, φληναφεντα,
καὶ μὴ ῥάβδῳ σε συνθλάσῃ
τὸ κρανίον εὖ παισας;
ἐὰν γάρ τις σε τὴν γλῶσσαν
πρόριζον ἐξαναςπάσῃ,
ἀλλὰ σὺ καὶ ταύτῃ πλέον
παρελθὼν διενοχλήσεις,
καὶ φωναῖς ἀσήμοις αὖθις
ἐκ ἀνέξεις· ὡς γλωττίζων
ἔρδες κόρακας τὸ τάχος,
οὐδὲ γὰρ ἀνέχομαί σε.

ᾨΔΑΡΙΟΝ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΝ ΠΟΙΗΜΑ ΚΥΡΙΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Ἆρα τίς γῆθεν ἀείρας
ἐν συςροφῇ με Ζεφύρε,
ἀκαριαίως ἀποίσει
πρὸς τὴν κλαυθμῶνος κοιλάδα,
ἵν' ὅπως με τὰς μενέσας
ἰδὼν κολάσεις θρηνήσω;
Βαβαὶ, βαβαὶ πῶς βρυχάσει
γαῖα διχῇ ῥηγνυμένη,
νεύσει τῆς ὑπέρθεν βίας,
φρικώδεις ἀπογυμνῦσα
χώρους τὺς νῦν κεκευθμένους·
φεῦ μοι τῆς θέας ἐκείνης.
Γλαφυροτόρνευτοι τάφοι,
σκότους μεςοί τε καὶ γνόφου,
μυχὸς ἀπύθμαντος ἄλλος
καὶ ἀντρονύχιος χάσμη,
ἐν ἀποκρύφοις τηρῦνται
πᾶσι λυγρῶς τοῖς βιῦσιν.
Δεινῶς ἐκεῖσε κοιτάζων
ὁ ἄγριος αἱμοπότης
βρύχει, μαιμᾷ, σαίνει κέρκον,
καὶ κεχηνὼς ἀναμένει
καταπιεῖν πικρὸς σκώληξ
τὺς κατ' ἐμὲ πλημμελῦντας.
Δακρύων ὄμβρους μοι δίδου,
εὐΐλατε Θεῦ Λόγε,
πρὶν κατακρύψεί με τάφος
ξένον, γυμνὸν εὐπραγίας,

πρὶν οἱ πικροὶ φορολόγοι
ζητήσουσί μου τὰς πράξεις.
Ἐκεῖ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων,
ὀλολυγμός τε καὶ θρῆνος,
τάρταρος ἄμοιρος θέρμης,
ἀνήλιος καὶ σκιώδης·
ἐκεῖ πολύςενον πένθος,
καὶ ὀχετοὶ τῶν δακρύων.
Ζυγὸς καὶ πλάςιγξ τὰ ἔργα
ςαθμίζεται δοκιμάζων,
ἀνακουφίζων, βαρύνων,
ὃ τὰ ἐσθλὰ, τὰ δὲ φαῦλα,
ἅπερ βιῶν ἐπεπράχειν
ἐκ πονηρᾶς συνηθείας.
Ἡ καταιγὶς ἐκθροεῖ με,
καὶ ταραχὴ τῶν πνευμάτων,
τὸ αὐχμηρὸν τῆς θυέλλης,
καὶ συνοχὴ τῶν κτισμάτων,
κτύποι βροντῶν ἐπ' ἀλλήλων,
ἀςεροπῶν τε τὸ δέος.
Θάμβος ἰδεῖν ὑπὲρ πάντα,
καὶ τρόμος ἀναπολῆσαι
τὸν ποταμὸν τοῦ παμφάγου
πυρὸς, ὁμοῦ τε καὶ λίμνην
παφλάζουσαν καὶ βριμῶσαν
ἐνδίκως μὲ πυρπολῆσαι.
Θεοκυῆτορ Μαρία,
τῶν γηγενῶν εὐκληρία,
Χριςιανῶν προςασία,
ἁμαρτωλῶν ἐλπὶς μόνη
καὶ κοσμικὴ θυμηδία,
ῥῦσαι πυρὸς ἀπειλῆς με.

Ἰδὲ, ψυχὴ παναθλία,
  βλεφάροις τῆς διανοίας
  ἱστόρησά σοι τὰς θλίψεις,
  καὶ τὰς ποινὰς πρὸ τῆς δίκης·
  νῆφε θερμῶς ποτνιῶσα
  τῆς πείρας τούτων ῥυσθῆναι.
Κρητής σοι πόῤῥωθεν ἥξει
  θρονούμενος ἐν νεφέλαις,
  τὴν κτίσιν ἀνατινάσσων
  νερτέρων ἐκ τῶν θεμέθλων,
  κυμαίνων καὶ τὸν ἀέρα
  παναλκεστάτῃ δυνάμει.
Λαίλαψ λικμήσει τὰ ὄρη,
  καὶ ἀφαντώσει τὰς νάπας,
  καὶ ἐν πυρὶ ἀκαμάτῳ
  ἐκτεφρωθήσεται χέρσος
  ἐκ προσώπου Κυρίου
  κρίναι τὴν γῆν ἐρχομένου.
Μαρμαρυγαὶ νῦν φωστήρων
  σβεσθήσονται παραυτίκα,
  καὶ τῶν ἀστέρων τὰ πλήθη
  οἷά περ φύλλα πεσοῦνται·
  σύ δε, ψυχὴ, πῶς ὑποίσεις
  τὴν ἔλευσιν τοῦ Δεσπότου;
Μέσον ὑψίθρονε, φεῖσαι
  ὡς εὐδιάλλακτος φύσει,
  ταῖς τῆς Μητρός σου πρεσβείαις,
  τῶν νοερῶν στρατευμάτων,
  πάντων ὁμοῦ τῶν ἁγίων,
  τοῦ πλάσματος τῶν χειρῶν σου.
Ναμάτων θάλασσα σπάνιν
  ὑφέξει δειματουμένη,

καὶ ποταμοὶ κονισθῶσι
πηγάζοντες ἀεννάως·
σὺ δὲ, ψυχὴ, τί ποιήσεις,
τούτων φρικτῶς τελουμένων;
Ξένον ἰδέσθαι τὰ πάντα,
τὸ περιέχον στοιχεῖον
πυρκαϊᾶς ἀφανείᾳ
διδόμενον ὕλης δίκην,
καὶ εἱλισσόμενον αὖθις
ὡς κώδικα βεμβρανώδη.
Οἴμοι πῶς ταῦτα μελέα
ἐν νῷ ψυχὴ οὐ λαπβάνεις·
ἀλλ' ὑπὲρ ψάμμον θαλάσσης
ἀμνημονεῖς ἁμαρτῶσα·
ἀδείλως ὅθεν τὸ τέρμα
ἤδη λοιπόν σοι προσψαύσει.
Πῶς λυγρῶς ὑπαδύσης
τῆς σάλπιγγος ὑπενέγκης;
τῶν κενεώνων γὰρ γαίη
νέκυας ἀνασφαιρίσει,
καὶ θάλασσα τοὺς σφετέρους
τῇ φοβερᾷ ἐπιστάσει.
Πεποίθησις μοὶ, Παρθένε,
γενοῦ τῆς δίκης ἐν ὥρᾳ,
σκέπη, φρουρὸς, εὐεργέτης,
καὶ ἱλασμὸς καὶ συλλήπτωρ,
ἐξ ἔργων μὴ κεκτημένῳ
ἐλπίδα θείας συγγνώμης.
Ῥαγήσεται τὰ μνημεῖα
νεκάδων κατεστιγμένων
τῇ τοῦ κριτοῦ ὑπαντίσει,
Μιχαὴλ σπέρχοντος ἅμα

πάντας ῥιπῇ παραστῆσαι
τεττάρων ἐκ τῶν ἀνέμων.
Σύνες, ψυχὴ, μετὰ ταῦτα
φρικτοὶ πῶς τίθενται θρόνοι,
καὶ ἀναπτίσσονται βίβλοι
παριςαμένων ἐν φόβῳ
ἀπείρων καὶ ἀναρίθμων
Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων.
Τότε λοιπὸν αἱ κολάσεις
δειχθήσονται, ἃς προέφην,
ἀπολαμβάνειν ἑτοίμως
τὺς ὑπευθύνυς δηψῶσαι,
ὧν τελευταῖος καὶ πρῶτος
μόνος ἐγὼ ὁ παντλήμων.
Ὑπαγορεύσει πραέως
ὁ δικαςὴς τοῖς ἀξίοις·
καὶ αὐςηρῶς ἁμαρτωλὺς
τῦ βήματος ἀπελάσει,
ὓς μὲν εἰς δόξαν ἐφέλκων,
ὓς δὲ πρὸς ἄληκτον πένθος.
Ὑπὸ πολλῆς εὐσπλαγχνίας
καμπτόμενος, ἐλεῆμων,
μὴ φοβεροῖς ὑπηρέταις
καὶ ἀμειλίκτοις Ἀγγέλοις
ἀθέμιτα τὸν ἐκ βρέφυς
σοὶ πταίοντα παραδώης.
Φιλανθρωπίας σῆς ὄντως
ἐκπέσυσιν ἀλαζόνες
κριταὶ, σοφοὶ, καὶ δυνάςαι,
καὶ βασιλεῖς ὑπερόπται,
ἀζύγων καὶ ἱερέων,
οἴμοι πληθὺς καὶ μιγάδων.

Χωριζομένων συγγόνων,
γονέων, φίλων καὶ τέκνων,
τίς ἐννοῶν οὐκ οἰμώξει;
τίς δὲ βαστάσει τὸν πόνον;
οὐκ ὄψονται γὰρ ἀλλήλους
εἰς τοὺς ἀπείρους αἰῶνας.
Ψυχὴ, λογίζου πῶς ἄρδην
βληθήσονται εἰς κολάσεις,
ἑλκόμενοι ἀποτόμως
ὑπὸ πυρφόρων Ἀγγέλων,
καὶ στέναξον πρὸ τῆς πείρας
ἐκ βάθους τῆς διανοίας.
Ὡς θησαυροὺς τῆς ἀβύσσου
καὶ οὐρανοῦ καταῤῥάκτας
ἀνέωξας κατακλύζων,
Σῶτερ, τὴν γῆν ἐπὶ Νῶε,
οὕτως καὶ νῦν κατάκλυσον
τὸν βόρβορον τῶν παθῶν μου.
Ὦ Δέσποτα τῶν αἰώνων,
Πάτερ, Υἱὲ, καὶ τὸ Πνεῦμα,
ἡ τρισυπόστατος μία
καὶ ἀδιαίρετος φύσις,
δός μοι καιρὸν μετανοίας
πρὸς λύσιν ἀμπλακημάτων.
Ὦ Δέσποινα Θεοτόκε,
σπεῦσον, βοήθει μοι τάχος·
ἡ γὰρ ἀκμὴ τῆς ἀξίνης
ὡς ἄκαρπον ἐκφοβεῖ με,
καὶ ἡ φορὰ τῆς δρεπάνης
ὡς ἄωρον ἐκδεδίττει·
ὁ δὲ λικμήτωρ τὴν καῦσιν
ὡς αχυρον ἀπειλεῖ μοι.

ΣΤΙΧΟΙ 'ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΟΙ ΚΑΤΑ 'ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΟΥ
ΚΙΝΔΥΝΕΥΣΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ 'ΑΥΤΟΥ
ΚΑΙ 'ΑΔΕΛΦΩΝ 'ΕΝ Τῌ ΘΑΛΑΣΣῌ.

'Από μυστικῶν μελάθρων
λογικοὶ νέοι μολεῖτε,
ἵνα πενθάδος χορείης
λύραν ὁ ξένος δονήσω.
Βλεφάρων ῥόος χεέσθω
ποταμῶν δίκην τρεχόντων,
ὅτι μου φίλην γενέθλην
κατέπεφνε ῥοῦς θαλάσσης.
Δακρύων ἡμετέρων ἄρχεο κρήνη,
ποταμῶν ὑδροφόρων παύσατε ῥεῖθρα.
Γοεροὺς πέπλους ὑφαίνων,
τίνα δακρύσω πρὸ πάντων,
τίνα δ' ὑστάτως στενάξω,
ἀπορῶ μὰ τὸν γενάρχην.
Πέλαγος κυματοτρόφον τοὺς γενετῆρας
ζοφεροῖς ἐν ῥοθίοις ἀμφικαλύπτει.
Δότε μοι λόγον, τοκῆες,
δότε, ποῦ τανῦν ἀλᾶσθε;
δνοφεροῖς δόμοις θαλάσσης
τάχα κἂν λόγου στερεῖσθε.
Ἑλικωνίδας τρυγῆσαι
ἐθέλων * σοφῆς μελίσσης, * C. θέλων
πόθεν εὑρέθην τρυγήσας
στυγερὸν μόρους γενέθλης;
Πατρίδα πλουτοδότιν βάρβαρα ἔθνη,
τοκέων ὀλωλότων, σπεύσατ' ὀλέσσαι.
Ζοφερὸν σάλον κορύσσων

ἀλὸς ἐκ βάθους ἀήτης
ῥόον ὁλκάδος ἐκφέρει
στερεῶν ὑπὲρ κορύμβων.
Γενέθλην ἡμετέρην τυρσανὲς οἶδμα,
ἐπιβρίσαν ζακότοις ἔκλυσε ῥείθροις.
H . . . . Deest stropha.
Θαμινῶς θάλασσα δ' ὦρτο
ὀρέων δίκην ἀπείρων,
καταποντίσαι μαιμῶσα
εὐσαλμάτως διήρεις.
Ἴδε τὸν κλύδωνα, Σῶτερ,
ἴδε τὴν βίαν θαλάσσης·
ὁ πάλαι Πέτρον σαώσας,
ἐβόων, σάωζε πάντας.
Κορυφαὶ τῶν ὀρέων στενάξατε πᾶσαι,
μετ' ἐμῶν ὀμβροφόρων δάκρυα ὄσσων.
Κατέχευσα δ' ἡ τεκοῦσα
μετὰ δακρύων τὰ τέκνα,
γλυκεροὶ κλάδοι, προσηῦδα,
φοβερὸς πάρεστι πότμος.
Τάφον ὑγρὸν τίς εἶδε τέρμα θανόντων;
τάφον ἐς ῥεῦμα τόσον πῶς τε νοήσω;
Λογικοὺς πόνους μελίττης
πόλιν ἐς ξένην ἀμέλγων,
ἐδάην μόρον τεκόντων,
ἐδάην πόνους ὁ μαίμων.
Μετ' ἀηδόνος γλυκείας
λιγυρὸν μέλος λιγαίνω,
ὅτι καὶ πάρεστιν αὕτη
Ἴτυλον γόνον γοῶσα.
Νῦν θαλέθειν (τὸ ἔαρ*) πάντα κελεύει, * Deest in C.
ἐμὲ δὲ φλὸξ μεγάλη ἄρτι μαραίνει.

Νόμος ἔνθεος τὰ τέκνα
θεραπευέμεν τοκῆας·
γενέτας δ' ἐμὸς ἀνάγκη
δακρύοις ἄπαυστα λείβειν.
Τέκνον ἐμὸν γλυκερὸν, παύεε μύσης,
ὅτι τοὺς σοὺς γενέτας ὤλεσεν ὕδωρ.
Ξένον ἀθρόως γεγῶτα
ξένισον πόλις μεδόντων,
ἵνα τοῖς ξένοις προσείπω
ὅτι καὶ ξένους ξενίζεις.
Ὁ φέρων λόγῳ τὰ πάντα,
ὁ χρόνους βροτοῖς ὁρίζων,
ἀνάπαυσον οὓς στενάζω
μετὰ πνευμάτων δικαίων.
Νιόβης αἰνοτόκου ἄρα τὸ πένθος
παθέων ἡμετέρων ἀντιφερίζει.
Παρὰ θῖν' ἁλὸς βαδίζειν
πολιῆς τανῦν ἐρῶμαι,
ἀπαρηγόρητα, μῆτερ,
στενάχων σὲ καὶ τοκῆα.
Πλοκάμους ἡμετέρους δέχνυσο, μῆτερ,
ἵνα τούτους κατέχῃς ἀβυσσοπόλους.
Ῥόδα μὲν δέμας Κυθείρης
πόρεν ὡς λόγος βροτοῖσι,
τὸ δ' ἐμὸν δέμας τοκεῦσι
κρῖνα δακρύων κομίζει.
Σὺ τὰ πάντα συμφερόντως
τελέθεις, ἄναξ ἁπάντων·
διὸ κἂν πόνους ὑπέτλην
μέλος ἀχάριστον ᾄδω.
Γενέτας ἐν ῥοθίοις θάναι κελεύσας,
Παραδείσου ναέτας, Δέσποτα, δεῖξον.

Τοκέων ἀπωρφανίσθην,
κασέων γύμνωσιν ἔσχον·
ὅθεν εἰκότως με, Σῶτερ,
ὑπὸ σαῖς πτέρυξι θάλψον.
Ἐμὲ τὸν μϐσοπόλον κλαύσατε, κῦροι
πινυτοὶ, Σικελίης πατρίδος ἔρνη.
Ὑςάτην γόον τίνασσων
ἔαρος νέϐ καθ' ὥρην,
λάλον ὄργανον δ' ὑπάρχει
γοερὸν ςόμα ςενάζον.
Φαέθον, Θεϐ τὸ ἔργον,
ςυγέω βλέπειν τὸ φῶς σϐ,
ἔτι μηδόλως νομίζων
γλυκὺ τῷ βίῳ φαείνειν·
Ἀγαρηνῶν νομάδων ἄσπετα φῦλα,
πατρίδα πλϐτοδότην σπεύσατ' ὀλέσσαι.
Χλοερὰς βρέχων ἀρϐρας
νεφελῶν τόκος κατάρδει,
ἐμὲ δὲ βρέχων ἀπαύςως
ῥόος ὀμμάτων μαραίνει.
Σὺν ἐμοὶ κόσμος ὅλος ςύχνασον ὄντως;
ὅτι κέντρα θανάτϐ νῦν μὲ δαμάζει.
Ψεκάσι λόφων ἐρίζει
βλεφάρων ἐμῶν τὸ ῥεῖθρον,
διὸ καὶ χθόνα δροσίζει
μετὰ δενδρέων πετήλων.
Ὡς ματαιότης τὰ πάντα,
ὡς κόνις, θύελλα, τέφρα·
ὁ πόνος πέπεικε γάρ με
πέρα καὶ μέτρϐ ποδίζειν.
Ὁ πολίτης Ἰθάκης μνήσατο νόςϐ,
τάχα δ' ὡς Δημοφόων νόςον ἀλύξω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ

ᾠδάριον ἐρωτικὸν δι' ἀνακρέοντος, καὶ κουκουλλίῳ, λαβόντος τὴν ὑπόθεσιν ἐκ μελῳδοῦ τινός.

Ποταμοῦ μέσον κατεῖδον
ποτὲ τὸν γόνον Κυθείρης,
ἐπενήχετο προβαίνων
μετὰ Νηΐδων χορείης.
ποταμὸς δὲ χρυσοδίνης
ἐβόα· τί πυρπολεῖς με;
τί με παιδίον φλογίζεις;
ἀπ' ἐμῶν ἄπελθε ῥείθρων.
Πλοκάμους χρυσοχύτας, θαῦμα ἰδέσθαι,
ὁ γόνος τῆς Παφίης εἶχε καρήνων·
Ὃν ἰδὼν, ἐγὼ ποτ' ἔσχον
ἐπιθυμίαν κρατῆσαι,
κρατεραῖς πέδαις τε δῆσαι,
θελεροῖς νέοις τε δεῖξαι·
ὁ δὲ νόσφι τῶν ῥεέθρων
ὑπέφευγε προσγελῶν μοι,
ποτὲ μὲν ποσὶ προβαίνων,
ποτὲ δὲ πτεροῖς ἀλύσκων·
μικρὸς ἦν, ὑποπτερός τε,
πολυποίκιλός τε μύθῳ,
πολυδαίδαλος τὸ εἶδος,
πολυήρατος τὸ κάλλος.
Παῖδα ὀϊϛοβόλον ἀφρογενείης,
εὐγενέων λογάδων φεύγετε, κοῦροι.

Γυμνὸς ἦν, ἀνάρβυλός τε,
πυρὶ δ' εἴκελος τὰ πάντα,
ἀπὸ δ' ὀμμάτων βολάων
φλογερὴν ἔπεμπεν αἴγλην·
ἐρατὴν φέρεν φαρέτραν
πεπυρωμένων βελέμνων·
ἐπίχρυσον εἶχε τόξον
κεχαλασμένον κατ' ὤμους.
Μικρὸν εἶχε τὸ βέλος, μακρὰ δὲ πέμπεν,
ὃν δὲ βάλλει πυρόεις οἶστρος ἐλαύνει·
Γλυκερὴν ὄπα προῆκε
διὰ τῶν πόθων λαλῶν μοι,
λιγυρὸν μέλος λυρίζων
καθάπερ πρόκνη κατ' ἄλσος·
παλάμην ἄγαν βραχεῖαν
ὑπεμειδία κερδαίνων,
ὑπεδείκνυε δὲ ταύτην·
προφανῶς τὸ πῦρ ἀφύσσων,
ἀναγαλλίδας παρέπτων,
ἴα καὶ κρόκους παρῆλθεν,
Ζεφύρου πνοὰς γάρ εἶχε
κατοπισθίους λιγείας.
Τὸ βρέφος τῆς Παφίης φεύγετε, κοῦροι,
ἀφανῶς τόξα πόθων ἀγκύλα τείνει.
Καθάπερ τάως τις ὄρνις
ὁ κατάπτερος πτεροῖσι
ὑπερίπτατο πλανῶν με,
λιβάδων ὕπερθε παίζων·
ἔκαμον τρέχων, ἐλαύνων,
ἀπεπαυσάμην διώκων·

ὁ δὲ τοῖς ῥόδοις με βάλλων,
ὑπέθελγέ πως πρὸς οἶστρον.
Πόσα ἄνθη ἔδραμον καὶ ῥοδωνίας,
τὸν Ἔρωτα βροχίσαι οὐκ ἠδύνηθην.
Τὸν Ἔρωτα τὸν πλανήτην
τί μάτην νέοι ποθεῖτε;
κραδίης πέφυκε δῆγμα,
νεότητός ἐστι πῆμα.
νεότης πέφυκε πᾶσα
ταλακάρδιος, θρασεῖα,
ἀκατάσχετος τε τόλμη,
ἀτελῶν πόνων ἐρῶσα·
καλύκων συνῆγεν ἄνθη
παρέχων ἐμοὶ πονεῖσθαι·
πλατάνοισι γὰρ προβαίνων,
στεφάνους πλέκειν μεθῆκεν.
Δροσερὰς εἰς λιβάδας πολλὰ διώξας,
τὸν Ἔρωτα βροχίσαι οὐκ ἠδυνήθην.
Ὑποδὺς δ' ἔνερθε λόχμης
σκιεροῖς ἔπαιζε δένδροις·
πύματον βέλος δὲ πέμψας,
βάλεν ὑπάτων τὰ κοῖλα·
συνομιλήκων χορείη
συναρήξατε προθύμως,
κατακαίομαι, κλονοῦμαι,
ἀφανῶς τε πυρπολοῦμαι.
Ἀνθεκόμους λιβάδας πεζοπορήσας,
παῖδα πανοῦργον ἑλεῖν οὐκ ἠδυνήθην·
Δότε μοι λόγον, τί ῥέξω;
τί πάθω; τί δ' αὖ προσείπω;
τί δὲ φάρμακον πόθ' εὕρω,

κραδίην ἐμὴν δροσίζον;
ἄκος εἰς Ἔρωτ' ἀκούω
ἀποδημίαν γενέσθαι,
σὺ μένειν θέλων δὲ μᾶλλον
ἕτερον τρόπον μετέρχῃ.
Φάρμακον ἐξ ἑλένης εἴ τις ἐφεύροι,
ἡμετέραις φιάλαις ἐγκαταμίξαι.
Ἀΰπνους ἴαυε νύκτας
μετ' Ἀχιλλέως, ἑταῖρε·
σὺν ἀηδόσι λιγείαις
μελιηδέα προσᾴδων.
ἐδάην πόθου τὸ φίλτρον,
ὁδὸν δ' οὐδαμῶς ἐπέγνων·
δότε μοι συνοιμοδίτην
τὸν Ἔρωτα συλλαλοῦντα.
Τῆς Παφίης τὸ βρέφος φεύγετε, κοῦροι,
λαμπάδα καιομένην χερσὶ κομίζει.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΟΙ

χωρὶς ἀνακλωμένων, πρός τινα ἐρῶντα παρθένου,
κατὰ ἀλφάβητον.

Ἄγαμαι μόνον ὁρῶν σε
ἀγλαὸν φέρουσαν εἶδος·
βέλεσιν Ἔρωτος, οἴμοι,
κατὰ καρδίας ἐδήχθην·
γέγονας λίθος μαγνῆτις
ἀνέρας ἄγουσα πάντας·
δέομαι, κόρη, καλῶ σε

σὺν ὁλοψύχῳ θελήσει,
ἐπὶ σοὶ γέγηθα χαίρων
πανυπερτάτη γυναικῶν·
ζιζάνια ταῦτα, φίλε,
ὄφιος πονηροτάτου
ἦλοι μοὶ τάδε καρδίας
πεπυρωμένοι δοκοῦσιν,
θανατηφόρα ποθοῦντι
τὰ λελεγμένα τυγχάνει·
ἵνα τί λόγους προσάγεις
ἀπᾴδοντας οἷς προσάγω;
κεκρατηκυῖα χερός με
μεγάλα παρηγορήσεις,
λιγυρῶς θ' ἅμα λαχοῦσα,
ὁπόση χάρις, ἔπελθε
μία μοι παραμυθία,
φάος ὀμμάτων ἐμῶν τε
νενικηκυῖα πὲρ ἄκρως
ἔπεσι, χάρισι, τάξει,
ξένον οἷον, αὐγαζούσας
κόρας ἁπάσας ἐν εἴδει·
ὁ μὲν οὖν Ἔρως ἀνῆψε,
σὺ δ' ὕδωρ μέσον φλογός που,
περιεκράτησε φεῦ μου,
φρένας ἐξέκοψε, γυῖα·
ῥὶς ἅμα γνάθοις γελᾷ σου,
ἐπίχαρι τοῖς ὁρῶσι.
συνεμειδίασε τούτοις
ὀφρύες, μέτωπα, πώγων,
τὰ ῥοδόχροά τε χείλη,
στόμα, λευκότης ἐπανθεῖ·

ὑπεμειδίασε πάντα
ἀνέρι φίλα λαλοῦντι,
φρονιμωτάτῳ λογίῳ,
ἀγλαῷ σοφῷ μεγίστῳ·
Χάρισιν ἅμα χορεύων
χρύσεον πλέκω τὸν ὅρμον,
ψυχαγωγίαν ὀλίγην
ἐπισυνάγων ἐρῶ σῇ.
ᾧ λόγος δίδωσιν ὦτα,
ὁ πόθος δ' ἄλυτος ἔστω.

INDEX PRIMUS.

AUCTORES

QUI A TZETZA IN ALLEGORIIS CITANTUR.

INDEX SECUNDUS.

HOMERI VERSUS

A TZETZA IN ALLEGORIIS CITATI, QUORUM ET NOTANTUR VARIANTES LECTIONES.

Nostrae editionis		In Iliadis	
pag. 172.	v. 46.	Lib. XIX.	v. 87.
pag. 185.	v. 302.	Lib. XX.	v. 125.
ib.	v. 311.	ib.	v. 129.
ib.	v. 328-32.	ib.	v. 136-40. a).
pag. 187.	v. 358-9.	ib.	v. 144-5.
ib.	v. 364-5.	ib.	v. 149-50.
ib.	v. 374.	ib.	v. 195.
ib.	v. 378.	ib.	v. 215.
ib.	v. 382-3.	ib.	v. 234-5.
pag. 188.	v. 390,	ib.	v. 342.
ib	v. 416.	ib.	v. 309.
pag. 189.	v. 440.	ib.	v. 358.
pag. 190.	v. 11.	Lib. XXI.	v. 2.
ib.	v. 13-4.	ib.	v. 6-7. b).
ib.	v. 18.	ib.	v. 83.
pag. 191.	v. 26.	ib.	v. 109.
ib.	v. 31-3.	ib.	v. 136-7. c).
ib.	v. 45.	ib.	v. 141.
ib.	v. 49-50.	ib.	v. 184-5.
pag. 192.	v. 71-8.	ib.	v. 192-9. d).

a) Ἄρχωισι pro ἄρχῃσι. b) Πεφυζότες pro πεφυγότες. c) Δὲ χολώσατο pro δ' ἐχολ . . . . d) Σμαραγήσῃ pro συῤῥαγήσῃ.

(1) In v. 32. corrige περιδεν . . .

a) Δ'ἐκ φθέγξατο pro δ' ἐφθέγξ . . . b) Δὲ μέγ' ἄϋσε pro δ' αὖ μέγ' ἄϋσε; codd. aliqui habent ἄεισε. c) Δὲ σάλπιγξεν pro δ'ἐσάλπ . . . et κυνάμυια pro κυνάμαια. d) 'Αποκόψεν pro ἀποκοψέμεν. e) Αυτὼ pro Αυτοί. f) Μετάγγελος pro μετ' ἄγγελος. g) Μάλιςά γε pro μάλιςά δε.

pag. 219. v. 214-5.	ib. v. 347-8. a).
pag. 220. v. 243.	ib. v. 460.
ib. v. 256.	ib. v. 537.
pag. 221. v. 267-82.	ib. v. 602-17. b).

Nostrae editionis	In Odysseae
pag. 228. v. 43.	Lib. I. v. 22.
pag. 229. v. 69.	ib. v. 28.
pag. 232. v. 164.	ib. v. 63.
ib. v. 174-5.	ib. v. 68-9.
pag. 234. v. 224.	ib. v. 102.
ib. v. 236.	c).
ib. v. 241-3.	ib. v. 102-4.
pag. 235. v. 256-9.	ib. v. 126-9.
ib. v. 268-73.	ib. v. 194-9.
pag. 236. v. 280.	ib. v. 200.
ib. v. 285.	ib. v. 201.
ib. v. 292-3.	ib. v. 222-3. d).
ib. v. 299.	ib. v. 267.
ib. v. 301.	ib. v. 273. e).
pag. 237. v. 309.	ib. v. 320.
ib. v. 320.	ib. v. 338.
ib. v. 323-4.	ib. v. 363-4.
ib. v. 337. (1).	ib. v. 420.
pag. 238. v. 339.	ib. v. 444. f).

(1) Corrige ἔγνω quod legitur ἄνω.

a) Αἰσυητῆρι pro αἰσυμνήτηρι. b) Ἕξ δ' υἱέες pro δ' ἓξ υἱέες, et οὕνεκ' ἄρα pro ἕνεκα οἱ. c) Citatur versus 23. Iliad. V. Ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας. d) Νώνυμνον pro νώνυμον. e) Ἐπιμάρτυροι pro ἐπιμάρτυρες. f) Τὴν pro ἣν.

(1) Ubi claudicat v. 71. (2) Corrige κείνῳ. (3) Corrige φωνήσασ'.

a) Θεσπεσίην pro Θεσπεσίῳ, at secunda manus in cod. correxerat Θεσπεσίην. b) Δ'είκυῖα pro είκ . . . c) Κρητῆρας pro κρατῆρας, et ἀεὶ γεν . . . pro ἀειγενετ . . . d) Τρέπεται pro τέρπεται ut habent codd. e) Ἐπὶ γὰρ pro δὴ γάρ. f) Εἰσοράασθαι pro εἰσορόωσι. g) Ἕλε pro ἔχε. h) Ὀρσιλόχοιο pro Ὀρτιλόχοιο. i) Γενεῇ δὲ pro γενεήν. Cui adde δὲ, metri gratia.

pag. 247. v. 41.
ib. v. 48-50.
pag. 252. v. 65-6.
pag 253. v. 93-4
pag. 253. v. 98.
pag. 254. v. 108.
ib. v. 110.
ib. v. 112.
pag. 255. v. 163-4.
pag. 256. v. 190.
pag. 257. v. 8-10.
ib. v. 12-3.
pag. 258. v. 35.
ib. v. 39-40.
ib. v. 56-7.
pag. 260. v. 91.
ib. v. 106-7,
pag. 261. v. 127-9.
ib. v. 148. (1).
pag. 262. v. 155-6.
ib. v. 159.
ib. v. 174.
pag. 263. v. 184-7.
pag. 264. v. 11-2.
ib. v. 26-7.

ib. v. 341.
ib. v. 364-6. a).
Lib. V. v. 1-2.
ib. v. 47-8.
ib. v. 49.
ib. v. 75.
ib. v. 79.
ib. v. 99.
ib. v. 282-3.
ib. v. 448.
Lib. VI. v. 1-3. b).
ib. 13-4.
ib. v. 12.
ib. v. 41-2.
ib. v. 46-7. c).
ib. v. 102. d).
ib. v. 112-3. e).
ib. v. 229-31. f).
ib. v. 233.
ib. v. 280-1.
ib. v. 291. g).
ib. v. 324.
ib. v. 328-31. h).
Lib. VII. v. 14-5.
ib. v. 56-7.

(1) Sic mend. habent codd. Ἄϊδρις ὃν Ἥφαιστος δέδωκε καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.

a) τῇ γάρ ῥα μάλιστα pro τῇ γάρ κάλλιστα. b) ἔνθα κάθευδε pro ἔνθ' ἐκάθευδε, c) ἤματα πάντα pro αἰὲν ἐόντες. d) οἱ δ' pro ἠΰτ'. e) ἔγροιτο pro ἔροιτο. f) ὑακινθύνῳ pro ὑακίνθῳ. g) δήεις pro δήομεν. h) ἐναντίη, αἴδετο pro ἐναντίον, ἄζετο.

pag. 265. v. 35.
ib. v. 36-7.
ib. v. 54.
ib. v. 62-4.
pag. 266. v. 10-3.
pag. 267. v. 35.
ib. v. 41-2
pag. 274. v. 11.
ib. v. 16-7.
pag. 275. v. 35-8.
ib. v. 42-3.
ib. v. 52-3.
ib. v. 61-5.
pag. 276. v. 74.
ib. v. 82.
ib. v. 88.
ib. v. 93-4.
pag. 277. v. 98.
ib. v. 103.
ib. v. 114.
pag. 282. v. 85.
ib. v. 90.
ib. v. 92.
ib. v. 94.
pag. 284. v. 8-11.
pag. 285. v. 38.

ib. v. 69.
ib. v. 78. 81.
ib. v. 132. a).
ib. v. 199-201. b).
Lib. VIII. v. 7-10 c).
ib. v. 225.
ib. v. 267-8.
Lib. IX. v. 38. d).
ib. v. 94-5. e).
ib. v. 106-9.
ib. v. 154-5.
ib. v. 240-1.
ib. b. 274-8. f).
ib. v. 291.
ib. v. 411. g).
ib. v. 412.
ib. v. 518-9. h).
ib. v. 520. i).
ib. v. 521.
ib. v. 536.
Lib. X. v. 74.
ib. v. 116. k).
ib. v. 124. l).
ib. v. 136.
Lib. XI. v. 13-6. m).
ib. v. 103.

a) τοῖ'ἄρ pro τοῖα ρ'. b) ἄλλο τι pro ἀλλ'ὅτι. c) μεγαλήτορι μητιόωσα pro ταλασίφρονι κυδιόωσα. d) ἐφέηκεν pro προέηκεν. e) ἀπαγγεῖλαι pro ἀπαγγέλλειν. f) ὅς με pro ὅς κε. g) γ' οὔπως pro δ' οὔπως. h) πατὴρ δ' ἐμός pro πατὴρ δ' ἐμοί. i) ἐθέλῃσ' pro ἐθέλῃς. k) δεῖπνον pro δόρπον. l) φέροντο pro πένοντο. m) καταδέρκεται pro ἐπιδέρκεται.

pag. 285. v. 41-4.
ib. v. 52.
pag. 286. v. 73-8.
pag. 287-8. v. 116-7.
pag. 288. v. 124.
ib. v. 129.
pag. 289. v. 6-7.
ib. v. 9.
ib, v. 11.
pag. 290. v. 19-20.
ib. v. 31.
ib. v. 33.
pag. 291. v. 54.
ib. v. 57-9.
ib. v. 68-72.
pag. 294. v. 12.
ib. v. 14.
ib. v. 18-20.
ib. v. 23.
ib. v. 25-6.
ib. v. 32.
pag. 295. v. 55-6.

ib. v. 106-9. a).
ib. v. 172.
ib. v. 299-304. b).
ib. v. 546-7.
ib. v. 576.
ib. v. 580. c).
Lib. XII. v. 3-4.
ib. v. 38.
ib. v. 39.
ib. v. 62-3.
ib. v. 72. d).
ib. v. 85. e).
ib. v. 118. f).
ib. v. 124-6,
ib. v. 127-131. g).
Lib. XIII. v. 89.
ib. v. 104.
ib. v. 110-12. h).
ib. v. 121.
ib. v. 125-6.
ib. v. 148.
ib. v. 287-8.

a) ὀππότε κε . . . πελάσῃς pro ὀππότε δὴ . . . πελάσας. b) ὑπὸ pro ἐπὶ, ἔχοντες pro ἑλόντες, λελόγχασ' pro λελόγχασιν. c) ἤλκησε pro ἤλκωσε. d) παρέπεμψεν pro παρέτρεψεν. e) Σκύλλη pro Σκύλλα. f) δέ τοι pro δέ τι. g) γόνος pro γένος. h) Βορεάω pro Κόρεω, sic mendose codd. pro Βορέω.

VERSUS, QUI A TZETZA OBELO NOTANTUR.

Nostrae editionis	In Iliadis
pag. 169. v. 762-3.	Lib. XVIII. v. 591. ad v. 602.
pag. 195. v. 160-1.	Lib. XXI. v. 396. ad v. 399.
pag. 213. v. 36. (1).	Lib. XXIV. v. 25. ad v. 30.
pag. 220. v. 245.	ib. v. 464.

In Odysseae

pag. 265. v. 38.	Lib. VII. v. 79-80

(1) Non solum a Tzetza hi versus expunguntur, sed etiam a Scholiastis: quapropter ὀβελιστέον dixit. Cf. Villois. Schol. Venet. p. 517.

INDEX TERTIUS.

VARIANTES LECTIONES ALLEGORIARUM TZETZAE

E COLLATIONE CODICUM VATICANORUM DEPROMPTAE, QUORUM NUMERUM SUPPLENT LITTERAE SEQUENTES.

a. *signatur cod. Palatinus n. 316.,* b. *Ottobonianus n. 324.,* c. d. e. f. *Vaticani n. 1369., n. 904., n. 1405. et n. 1759.*

IN PROOEMIO

Notae numerales arabicae versus editionis indicant.

3. b. *ἔπεισεν.*
8. a. *Σωρωμῷ.*
9. b. d. *μετέρχῃ.*
12. b. d. *Δεξιφάνῃ.*
13. a d. *χερσώσασα.*
14 e. *τοιαύτην.*
15. e. *τήν.* ibid. c. *Ἄθωνα.*
19. b. d. *κάν* pro *γάρ.*
22. a. *ὅλης.*
27. e *Περσίδος στράτευμα.*
28. a. *βαθύν.*
31. e. *ὥς περ Μωσῆς.*
45. e. *ἐξέλιπε.*
54. a. *πατέρων.*
62. a. *Μασσαγόραν.*
73. e. *Προναπίδος*, a. *τοῦ Μουσαίου.*
78. a. *ἄκρος.*
79. d. e. *βιβλίον.*
82. a. *Κέκρωπα*, f. *Κέρκωπος.*
83. a. *τὰς ἐπικιγκλίδας*, f. .. *χλίδας.*
84. a. d. *καὶ* pro *σύν.*
91. d. e. *τὸν . . . τάφον δοκιμασώντας.*
92. c. *οὕτω* pro *εἶναι.*
95. e. c. *συμπαθητέοι.*
96. a. *ὥς γε καί.*
100. c. e. *τέλος.*
101. a. c. *χρόνοις.*
102. e. *ἔτι* pro *οὗτοι.*
104. e. *τριακοσίοις.*
105. a. *πρότερος.*
106. e. *ἐν Προναπίδου.*
120. a. *περιπατήσας.*
119. a. d. ad voc. *τίνι*, in marg. *τῷ Κρεοφύλῳ.*
122. a. d. *τές.*
125. e. *τ' αὐτοί.*

411. e. ταῦτα συνεζητεῦντο.
419. a. e. ἥρπασεν.
424. a. ὁ τȣ̃
428. a. e. ϛόλον, ib. e. ϛρατοπεδάρχων ἄρχων.
430. c. d. e. σύμβȣλον pro σύνοικον.
429. d. in Φιλομήλης interlin. γρ. καὶ τῆς Σθενέλης.
431. idem in Κλεοβȣ́λης interlin. γρ. καὶ Εὐρυδίκης.
435. a. τῷ γένει.
440. a. ἐγίνετο.
443. d. e. λεκανομαντείας.
445. e. Θέτις.
449. a. ἅμα pro ἀλλά.
453. a. μητρικῶς.
455. a. ὁ Νέϛωρ.
462. d. interl. et e. χαρίζει.
463. e. τὲ pro δέ.
464. d. ἐγκρατείαν.
466. f. ȣ̃ν pro πᾶν.
470. e. αὐτῷ, ib. a. ϛόλων pro πλοίων.
480. a. Κολόθȣς c. Κολλόβȣς, d. Κολλέθȣς.
481. e. Δέκτην.
482. e. Τρυφιοδώρας.
486. c. d. e. τοῖς πολλοῖς.
488. a. γοῦν.
491. c. d. λαμβάνειν.
493. e. ὁπόσοις.
494. a. ὡς pro καί.
497. a. c. d. ἐπάξιος.
499. a. εἰ μέχρις οὗπερ γράψομαι τμήματος βραχυτάτȣ.
501. a. τȣ̃ Ὁμήρου.
503. a. d. καὶ τȣ̃τον ἐκτελέσω.
505. a. καὶ pro τάς.
510. a. Κλεόλης.
513. a. ναύαρχος.
514. e. ὑπῆρχε.
517. e. ϛρατηγέτην, sic infra.
523. d. τȣ̃ Σθενέλȣ, et interl. τῆς Σθενέλης, e. μητρὸς δὲ Κλεοβȣ́λης.
526. a. ναύλοχος.
530. a. Ἱππάλμȣ, e. Ὑπȣ́λκμȣ·
532. a. Θεοβȣ́λῳ pro Πολυβȣ́λης.
536. a. Ἀρπηΐδος.
539. a. τῆς pro ἐξ, sic d. interl.
542. a. καὶ pro τῆς, d. Θρασυβȣ́λȣ.
543. a. e. κατάρχοντες.
550. a. ἢ ὡς.
553. e. Μενεϛέως sic passim.
558. a. Δηϊπύλης, e. Διϊπ.
565. e. ὁ Ἀγαπήνορος υἱὸς Ἀλκαίȣ.
568. d. Ἠλίων sic mox, ib. a. ἐναυλόχȣν.
572. a. c. Κάριδος, c. Μάριδος.

577. a. Ἀγνήπης.
578. e. Τισιμάχης.
580. e. Δολιχίυ.
584. e. Ἀδραίμονος.
586. a. rursum Κρητικῶν pro ἑκατόν.
597. a. Ἄντιπος.
601. a. ταῖς συμβυλαῖς.
653. d. ad voc. Διομήδης interlin. γρ. καὶ Διώρης.
604. e. Ἥτωνος.
605. e. ποδάρκη.
609. a. Κοίβης, c. Βοίβοις, e. Θοίβης, ib. e. Ἰελκῦ.
611. d. interlin. γρ. τῶν ἀπὸ Μηλιέων.
613. a. τύτων.
614. a. Ρήκης.
616. a. Ἱππονέης.
618. d. ad voc. Τρικκαίων interlin. τῶν Τρικκαλιωτῶν.
632. a. Περιβῶν, c. Παιῤῥαιβῶν. ib. c. Κυφαίων, e. Κοφαίων.
635. d. Τενθρηδόνος, e. Τενθρηδῶνος, ib. a. d. e. Εὐρυμάχης.
637. d. πλοῖα.
644. d. e. καὶ παντελῶς ἀπέῤῥιψεν.
646. a. θάνατον pro κτείναντα.
654. e. ὠςράκισαν, et v. seqq. παρῆκαν.
659. a. e. ὅςις μηχανησώμενος, ib. e. δέριχον.
660. e. κατεπόρθησεν.
667. a. d. κονδός et viceversa.
669. c. e. ὑπόπυῤῥος.
670. a. c. μακρόριν, sic deinceps.
673. e. ὁ pro καί.
674. e. εὐανότρεπτος.
675. d. ὑπόσπιλος.
675. c. σγυρὸς pro πυῤῥὸς, ib. a. θρασύθριξ.
678. a. τραχυδρομῶν.
684. a. πύργος ὁ τῶν
688. c. e. ὁ Αἴας et om. μέν.
689. a. στυρομελάνθριξ.
790. e. εὐπεριτρέπτων.
691. d. e. μεσῆλιξ.
692. e. ἐγρήγορος.
694. a. τὸ σχῆμα.
695. d. interlin. ad duas primas voces πατζὸς καὶ κονδοτράχηλος.
696. a. ὡς γράφω.
697. e. ἐκ τύτυ λωρικός.
699. a. οὐτῶν ζαβῶν.
700. e. ἰσόμετρον κονδύλυ μεσαιτάτυ, a. in marg. μεσαιτάτῳ.
701. e. ὄν.

705. e. δολός.
708. d. e. λεπτὸς καὶ μεσοῆλιξ.
715. e. καλὸς pro λευκὸς ib. d. ad οὐλόθριξ interlin. σγυρόθριξ.
726. c. e. ord. inv. λεπτὸς . . . λευκός.
729. e. σύμμετροι, ib. γοργοροί.
730. c. pro χρυσόχροες, λευκόχροες, d. λευκότριχες et interl. σγουροί, e. καὶ ἴϋλοι.
734. a. e. τὸ μή.
737. e. τὸ φθέγμα.
738. d. φιλοκερδέστατος, e. καὶ τὸ φιλοκερδέστερον καὶ φειδωλόν.
741. a. e. θυμόν sine puncto antec.
744. e. ἄχαρις.
751. a. στόλυς.
759. e. ἦν.
767. a. ὅπυ καὶ ἀπολ . . .
768. d. ad voc. εἰπόντος γάρ, interl. δὲ κρίναντος.
770. a. d. e. ἐννάτην et sic deinceps.
775. e. τὸ pro τοῦ.
776. e. δευτέροις ὅρκοις.
778. a. καὶ λύσαντες, c. λύσαντες τὰ, e. ἔλυσαν τά.
785. a. e. Μύῤῥιναν.
787. c. παρά.
794. e. Ὀθρυνοθέως.
795. a. e. Πενθεσιλάυ, ib. κρατοῦντες.
796. a. Μησυ, c. Μισυ.
801. a. εὔρις.
804. a. γράφει pro λέγει.
807. e. ἔῤῥιν.
816. a. e. ἐκ τῇ Περκυς, c. Περκώτης.
817. e. Ἡρτάκυ, d. Ὑρκάτυ, ib. e. Ἀρίχης.
821. e. Πύῤῥος καὶ, a. ὁ pro καί.
822. a. e. Τρυζήνυ.
823. a. e. Εὐρέχμης.
824. a. ὡς ἐξ.
825. e. Πυλαιώνης.
826. e. Δι' υ.
828. e. τῶν Λυπηνῶν καὶ Πρυσ.. ib. Κακίυ, d. Κακίας.
830. a. e. ὡς, sic infra v. 832.
831. a. Μέσθης, ib. e. Μαιόνων, sic mox.
835. e. Πασσαρέων ἦρχον.
840. a. μηχανώμενα.
841. e. πρώτως.
845. e. τό.
856. a. e. ἐνδεδυμένη.
857. e. κατέβη.
860. e. τοῖς.
861. e. ὅς τ' ἄν.

862. e. Τενάνδης.
863. e. Σκαμανδροδίκης.
863. e. συνέῤῥαξαν.
867. e. μηδέτι . . . τȣ̃τον.
870. d. e. αὐτȣ̃, a. e. παρέδραμον.
877. a. ζυγόν. ib. e. καὶ τὰ ἄλλα.
879. d. Κόκαρκον, e. Κόρατον.
884. a. δ' ὁ, e. om. δέ ib. e. Τευθρανίαν.
886. e. Τέκμησσαν.
887. d. λεπτοχαράκτηρον.
893. e. οἰκείως ἄρα, ib. d. e. βουλαῖς δὲ Παλ . . .
894. a. συμμάχων.
895. e. εἶχε.
896. a. c. d. ἔχȣσαι.
897. a. Φωκέα, c. Φωκίας, d. e. Φωκέαι, ib. a. e. Κλιζομενίς.
900. e. Εὔδιον . . . ib. a. Χερνησός.
901. e. Θήβα, Χρῦσα.
907. a. Διομήδȣς.
913. a. τὴν καὶ τήν.
915. c. d. e. καὶ ταύτας.
916. e. λοποί.
918. a. Μήνυτον.
916. e. ἐγίνετο, ib. a. σκῶψις.
927. a. e. ἐν τίνι τρόπῳ, ib. e. οὗτος.
928. e. αὐτὸς pro αὐτὴν, a. e. αὐτȣ̃ pro αὐτῷ, et ἄλλων pro ὅρκων.
929. a. τολοιπόν. ib. e. Ἑλλήνων pro ἐκεῖνον.
933. a. τῷ σοφῷ, e. τῷ Παλαμήδει σύνεργος ὑπάρχων τῷ πανσόφῳ.
942. a. ἔλθωμεν, e. ἔλθομεν.
943. e. Ἀμαξιτήν, ib. d. βαδίσαντες.
945. a. e. Διομήδȣς.
952. e. μικρόμαστος.
957. e. καλλιπάρειον.
958. c. d. κεχλοϊσμενοβλέφαρος.
963. a. ὅρκων.
964. e. Παλαμήδȣς.
973. a. in marg. et c. ἐφιλεῖτο.
977. codd. τὸ ταυλίζειν.
983. e. ἡλιοσέληνος, ὄμβρος.
996. e. τȣ̃τό γε.
1002. e. Μυσίαν.
1003. a. e. Καῦκω.
1004. a. ὁ φόνος, e. φόβος.
1010. c. d. Ἡρακλέος.
1018. e. Ἔλλωρος.
1019. d. Αἶμος.
1020. a. αἱ pro τῶν.
1022. e. πασῶν.
1025. e. ἀθρόον.
1027. e. ἐκείνην.

1033. e. Παλαμήδῃ.
1035. e. πρὸς ἐκείνοις.
1043. a. e. δ' οὕτως ἀναίσχυντον . . a. πρὸς pro εἰς.
1049. e. πλέειν.
1063. e. γὰρ ὡς ἐγένετο πολὺς δι' Ἀχιλλέα.
1065. a. in δολερὸς interlin. Ὀδυσσεύς.
1075. e. οὕτως.
1081. a. καὶ δὴ τόν.
1088. c. d. τὴν κλίνην Παλ . . .
1092. e. ἐπί.
1095. e. ἄγοντες.
1109. e. ὡς δ' ἦλθε πρὸς τὸ ϛράτ . . .
1108. a. τὶ μέγα.
1119. e. δὲ pro γάρ.
1124. d. ad voc. χωρεῖ interl. γρ. καὶ ὁρμᾷ.
1125. e. διαφθείρας, et a. in marg. ἤγουν ἐκπτοήσας.
1126. c. d. e. ἀνασπῶν σύῤῥιζον τὴν ἰδίαν.
1128. d. περιβαλών.
1129. e. ord. inv. τοῖς δάκρ. τὸν ἧλ . . .
1132. c. d. e. τό.
1134. e. μακρόν.
1137. e. αὐτόν.
1150. d. τοὺς Ἕλληνας, et interl. τοῖς Ἑλλ . . .
1155. ad voc. ἐγκωμίων. a. c. d. in marg. τῆς ῥαψῳδίας.
1156. d. ad ποδαπὴν in marg. αἰχμάλωτον τάχα.
1158. e. ἀνοσίως.
1161. e. ῥαψῳδίας.
1163. c. ord. inv. γυν. ὁ Ἀχ...
1173. d. παρακλίνει . . πρὸ τὸ συμφέρον τούτου, et c. τούτῳ.
1174. a. τῶν pro ἐκ.
1175. a. e. ὀργὴν εἶναι τοῦ.
1177. a. εἶπον μοι τινὲς ἐκ . . . a. συγγραφομένων.
1178. a. e. γὰρ οὕτως.
1183. c. d. καὶ pro ὡς, et sic dein. d. interl.
1193. e. τοῦ δ' Ἀγαμ . . .
1198. a. ἤρξατο.
1205. a. e. ἀπέπαυε·
1211. a. βούλῃ.
1214. a. γράψομεν, e. γράφειν μὲν . . .

I. Iliadis.

6. e. τοῦ pro τῆς.
9. a. τῷ λόγῳ.
12. e. γὰρ ὤν.
18. e. ὅμως pro οἷον, et διωρ(θώσω.

19. a. e. ἀςρολογȣ̃ντα μάγον.
20. e. ἐςολισμένως.
28. e. μαντείας pro ἑςίας.
32. a. λιτȣτικὸν δὲ Κόκκεινος, quod postremum d. Κοκκηεινὸς, e. Κοκκιανός.
42. e. ἐνεργοῦντος.
43. e. φθείρων.
49. e. σωρεῖται.
63. e. αὐτȣ̃.
73. a. e. πορθήσαιμεν.
78. a. e. βασιλεύς.
84. a. πρὸς τὰς σφαγάς.
89. a. τότε pro παῦσαι.
96. a. e. Πολυμήδȣς.
98. d. ad συμβάσεις, interl. εἰρήνην.
99. e. τοῖς pro ἐν.
106. e. τυγχάνεις.
108. d. σȣ̃ pro σοί.
112. d. ὁ interl. καὶ.
117. e. ὑπέραλγος.
119. a. περί.
120. e. προλέγων.
128. e. καθάπερ ἡ.
134. a. πέμπειν, c. τρέψαι, e. βλέπειν.
136. e. ὁπότε . . . δεσμευθῆναι.
139. a. τόποις.
142. e. καταπεῖσαι.
156. c. d. Ἥρα δ' ὀργ . . . a. ὀργιλότ. et εἰς pro πρός.
158. a. ἐμβρύμημα.
170. a. πωτότε.
171. a. ἐκείνȣ.
175. a. e. κλίνη.
182. c. d. λεκανομαντίας, et viceversa.
185. a. e. ord. inv. μήτ. τȣ̃ Ἀχ...
188. e. πανύγρσις,
189. e. ἐν pro καί.
198. e. ὑπεγράφη.
206. a. πȣ̃ μȣ.
208. d. πανύδρȣ.
211. e. om. τῆς.
212. e. γενόμενος.
217. c. πρακτικωτάτη.
222. e. inepte addit τότε in princ. versus.
223. c. d. ord. inv. χειμ. κατάς . . .
230. c. d. e, ὅτι.
241. e. καθέλκοντα.
245. a. c. e. ἑκατόγχειρα.
247. a. ὀκτωκαιδεκάτη.
248. c. d. κατήυχετο.
250. a. κατάψηγμα.
254. e. δὲ pro νῦν.
256. e. ἔςι γὰρ ἡ.
264. a. εἰσὶ μηνὸς τȣ̃.
269. a. οὗτος ἀήρ.

272. a. e. δογματίζειν.
276. a. ὄμβρον, e. μεμεςομένων ὄμβρων.
278. a. σκιάν.
280. a. c. e. ὅπερ, sic viceversa infra 183. a. ὅπερ.
290. a. d. e. τὸ τελικὸν, a. e. τοῖς ἀνωτάτοις.
291. a. ὃ νυν.
296. a. τῆς γῆς τὸς τόπυς.
300. e. τὸ πάχος.
305. e. πάχος τὸ τῦ ἀέρος.
310. a. ἥπερ, ib. c. d. Ἥρας ὡς πρὸς τὸν Δία.
314. a. τύπος.
320. a. e. ἐκδράμῃ.
322. a. e. ἀπήρχετο.
330. a. c. e. παραπλέκει.
332. e. προτέροις.
340. a. e. ὑπλυργίαν.
345. e. μεγάλως.
346. e. πῦρ pro πρίν.
357. a. e. καὶ pro τῦ.
354. e. συμπλανέντων.
364. a. τῶν νεφῶν.
366. e. ἠρεμεῖ.
367. a. e. αὐτὸς pro τὸ πῦρ.
370. a. ἑκάςυ, a. d. e. διενείματο.
373. e. μετ' αὐτῶν.

II. Iliadis.

11. e. ἄκουε ῥήματα ἐμῦ παρὰ Διὸς ςαλέντα, a. λόγον τὸν ἐμόν.
13. a. e. Ἀχαιῦς.
14. a. e. τὸ πᾶν σοι.
15. e. πορθήσεσθαι, a. σοι pro σέ.
17. a. e. αἰθέρι.
19. a. βλάβος.
25. a. παροράτε.
49. a. ἤλθαμεν.
44. a. e. πλεύσομεν ... πορθῦντες.
47. e. δριμυτικωτέρυς.
48. a. e. ἀντανέςρεψαν εἰς.
63. a. e. τῦ pro καί.
68. a. e. καὶ pro τοῖς.
75. a. e. ἔθνος τε.
81. e. κακῶς.
101. d. e. πρόθυμος.
102. a. e. ὑπῆρχεν.
106. e. δέει.
118. a. Ἄρεως δ' εἶχον.

III. Iliadis.

3. e. καὶ Θράκην.
7. a. e. ὡσεί.
17. e. δακτύλῳ δείκτ ...
18. c. μεγάλως.
19. e. τῶν ἑαυτῶν.
21. d. τοιέτων δυνατῶν.
23. c. d. ἐ pro εἰ.
25. e. ἐ pro ἠ.
26. a. e. τῆς pro τά.
33. a. e. μοῖραι, ib. a. e. φέρεσιν, c. φέρωσιν.
35. a. καὶ pro ἤ.
38. c. d. e. συνήραξας.
50. a. ἅπερ ὅσα παρ. etc.
52. e. ἕτως.
53. e. δὲ pro γάρ., ib. a. d. e. γινώσκεις.
54. e. λάβῃ, et om. δ'.
63. c. d. παρερχέσθωσαν.
64. a. τῷ λόγῳ.
67. e. ord. inv. μέχ. ἐκ. βάλλ. ἐπ.
72. a. e. βεβαιώσομεν.
74. e. ἄσκων.
77. d. e. δ' ἐφωπλ ... πλησίων.
96. e. Θυμοίρῃ, a. Κλυτοίῳ, e. Κλυταίῳ.
97. e. Ἰκετάωνι.
98. a. e. καὶ Ἀγαπήνωρ.
102. e. πανεμφερὴς ... αὐτῆς.
103. a. ἔχεσαν, a. e. ἀποιχέσθω.
108. e. τὲ pro δέ.
120. a. e. ηὔξατο.
126. a. e. εἰς, d. δ'εἰς.
130. e. δ' ἀπέσφαξε.
136. e. ὀπισθοδρόμῳ, a. μάχην pro Τροίαν.
141. e. ἐγκατεμέτρεν.
142. a. e. δὲ τές.
144. a. e. d. λάχοι.
145. a. e. ἀνεκίρνει.
146. e. πρότερον.
147. a. μέσως.
149. e. κλισθέντος.
154. e. πλήξας πάλιν τῷ ξίφει δὲ τὴν περικεφαλαίαν.
155. c. ἀπέλαβε, e. ἀπέκβαλε.
159. a. εἰ μή περ.
163. a. τῆς δ' Ἀφρ ...
170. a. τοίαν.
171. e. καὶ τῦτον.
172. e. αὐτός.
176. a. κατὰ νόμον.

IV. Iliadis.

6. a. e. φονεῦσαι.
8. a. d. c. Μαχάονος, a. τρῶμα.
11. e. εὐθέως.
17. a. Διομήδην, sic deinceps.
18. a. σμιγομένων.
22. a. πρῶτον.
23. a. Θαλλησίε, sic mox.
25. a. ἐλθόντα.
26. e. πλευράν.
29. a. om. δέ
30. e. σύραντα.
31. e. βουβῶνος.
32. e. Δημοκόοντα.
33. a. e. τὴν κόρσην.
34. a. e. Ἰμβράσε δὲ υἱὸς ἦν ἀπὸ Αἴνε, c. ἀπὸ Ἄρνε.
37. a. e. Ἐπειῶν.
40. a. e. Πείρωνα . . . e. πάλαι.
45. a. τε pro τῆς.
49. e. μᾶλλον οὐκ οἶδα πῶς εἰπεῖν εἰ καί.
51. a. e. εἰσί pro φησί.
52. e. ἅπερ.
59. a. c. e. ἀεὶ γὰρ... ζωηφόρον.
60. a. d. e. δύνεσιν, ἀνατέλλεσιν πάσας ποιεσι, at d. ποιενται, et mutuo φαύσεις et ςάσεις.
63. a. e. ἀλλήλες.
64. a. e. τοιετον ... c. et d. interl. κάλλιςον pro κάκιςον.
65. e. οὔπω τῆς pro οὐκ ἤδη.
67. d. τῶν pro καί, a. πολέμε.
71. a. e. ἀερικά, et ad voc. Ἑρμε ἀςέρος e. in marg. ἴσως, θερμε ἀέρος·
72. a. Πυθαγόριοι.
76. a. e. c. μέρος.
78. c. d. om. ὁ in secund. δεῖνα.

V. Iliadis.

1. a. c. e. δὲ pro τε.
2. a. c. e. δοξάισασα.
4. a. c. e. ἀνέκαιεν, d. e. κυνάςρῳ.
9. e. τῷ pro καί, c. e. φόβητρον.
11. a. ὥςπερ.
18. d. Κτησίμιος, . . . a. Ἀνθαίμιος.
20. a. τοιαῦτα γὰρ τὰ κάτοπτρα, e. μὲν pro γάρ.
21. a. e. ord. inv. καὶ σπ. ἅμ. τετ.
25. a. e. c. ςήθει.
29. a. τὸν Δίον, c. Ὀδίνον.

31. a. ἐκ Σύρων δέ, c. ἐκ Σάρων δέ.
32. a. e. Στροβίϐ.
34. a. e. ἐν pro τῷ.
36. e. δόρυ.
38. e. Πήδαρον.
41. a. Δολοτίνονος, e. Δολοτίωνος.
42. a. e. θηρεύοντα.
48. e. δὲ pro καί, a. e. Ὑπήνορα.
58. a. c. e. ὅπερ.
61. a. c. e. πῦγμα, d. explicat διΐπλωμα.
70. d. e. τρώματος.
74. a. e. Περγάμϐ.
76. a. υἱούς.
77. e. Ὀρσίλοχον.
81. a. d. e. οἱ μέν .. e. Πυληγενέα .. a. ἀρχὸν τῶν.
88. a. e. Ἄλφιον .. Σελάτϐ.
90. a. e. ἀντιμαχών.
91. a. ord. inv. καὶ πλ..
93. e. τϐτον.
94. a. e. ἐξέπεμψεν ... a. d. e. ἐξ ὤμ..
96. a. e. Ἡρακλέϐς... a. Ἀςυλόχης, e. Ἀπυνόχης.
98. a. e. ord. inv. ἄ. γὰρ ἧκ. ἄμ..
102. d. Πρῆχον.
103. e. Τέθραντον.
104. e. τϐ Ἠχησίϐ.
105. a. e. μανικωτάτῳ.
106. a. e. ἐκείνῳ.
107. a. e. εἰς .. κέκρϐκεν.
108. pro δορὸς a. Διός, e. διείς.
111. a. μέγα, d. inter. σμερδνόν, e. σμερδόν.

VI. Iliadis.

7. a. δόλος.
9. c. μέσω, d. e. μέσον.
14. a. e. om. δ'.
22. e. Ἀςύολον.
23. e. Πηδίτην.
24. e. Ἀντίοχος.
25. a. περί, c. e. τὸν pro τήν.
26. d. ὁ Βοιωτὸς δὲ Φύλακον ὁ Λήϊτος ἀνεῖλε.
29. e. ἐκ .. ῥυθμϐ.
32. a. e. ὁ δ' Ἀγ... et ord. inv. δορὶ τρ. λαπ..
34. e. λέξας.
35. a. e. γυμνϐμεν.
36. a. e. πολέμῳ.
38. e. γενράς .. a. e. ἐκάλεσεν.
41. a. e. Σιδονίων.
42. a. ἐνθεῖναι τϐ ἀγ. ποσίν. ib. c. γόν..
51. a. c. e. σωφρονέςατος.

53. a. e. πολλά.
56. a. e. τε pro δε, a. c. e. πάλιν.
58. a. τέτοις.
62. a. ἀλλήλων, e. ἀλλήλες, d. αὐτῶν, e. κορυνίτην, d. κορυνήτον. (a)
63 a. χαλκῶν, e. χαλκόν.
66. a. c. e. ἀλλάξαι.
75. e. τὴν δὲ τοῖς ... πύργων.
79. a. e. ἐπευξάμενος.
82. e. κατοίκες.
84. e. τῷ πολέμῳ.
85. a. e. τέτε δὲ πρὸς τὸν πόλ... ἐπιτρ' ἔχειν.
86. a. c. ὁρμηθείς, et c. ad ϛατός τις interl. ἐπαυλισμένος.
87. a. e. ἐκτρέχειν.
89. a. e. ἔτω δ' ἐξ.

VII. Iliadis.

4. a. c. e. υἱὸν 'Αρηΐθόε.
5. a. c. e. ὃν πάντες 'Αρηΐθοον, ut apud Hom. d. 'Αρκίθοον, e. κορυνίτην, d. κρρυνήτον.
6. a. e. σὺν pro καί et d. pro hemist. καὶ ϛόματι μαχαίρας, repetit heic hemist. seq. versus τὰς μάχ. συν ...
8. a. 'Ηΐονῆχ.
13. c. διδὅντα, et e. ord. inv. Τρ. νίκην.
21. a. e. καὶ μήν, a. κατέκειτο, c. 'Εκτορίοις.
23. c. ad σχέτλ. μέγα, in marg. δυνοπαθήσας, λυπηθείς.
24. e. 'Ερεθαλίωνος.
35. a. κοινῇ.
36. e. εἶτα ταχέως.
38. e. δεδεξάμενος.
40. e. χαίρων.
45. e. εἰπὼν καθοπλισθείς.
46. a. βοῶν ... τῷ τρόπῳ.
50. c. ad voc. 'Υλαῖος, in marg. Ὕλη πόλις Βοιωτίας.
56. a. τῇ ὀγδόῃ.
57. a. e. δεύτερον sic infra v.69.
62. e. χαλκεν.
64. a. e. πλήττει.
69. a. d. e. ord. inv. λίθ. τέ...
79. a. e. ἔδων.
81. a. αἰωρήμασι, c. in marg. κρεμαςῆρσιν.
83. a. καὶ τέτε.
95. a. e. πατήσαντες.

(a) Me invito typotheta litterarum c. d. locum turbavit, quare in in antecedentibus variantibus lector priori litterae alteram substituat.

96. a. e. ἀντέλεγεν.
104. e. Ἰδαίϐς.
106. e. τῶν νεκρῶν.
107. c. d. e. ἐπ' ἀμ . . . a. κλαίϐσιν, a. d. ἀμφοτέρους.
111. a. e. μονοημέρῳ πόνῳ.
112. e. Ἀγχιάλη.
113. e. Ἀνακυνδαράξϐ.
120. a. e. δὲ καί.
122. a. e. τότε δὲ πυργομένων.
125. e. εὐέπτωτα.
126. e. καταρχάς.
136. e. Ἴασον ἦν ὁ πέμψας.
141. e. ἐκοιμῶντο.

VIII. Iliadis.

14. a. μέσος, e. μέσον.
15. a. ἧπερ, e. ὅπερ.
20. e. πλοῖον.
21. a. e. τὲ pro δέ.
24. a. e. τῶν λόγων.
29. d. συγκρύπτοντος.
31. e. λεγομένῃ.
36. a. e. τοιϐτον.
41. a. e. ἀμφοῖν pro πολλῶν. a. ἀνακρϐμένων.
45. d. ἀργός.
47. e. δέ pro καὶ.
49. e. τῆς Τροίας pro τὰς τρίχας.
51. a. e. εἰ μήπως.
57. e. ἀντίως.
60. a. e. Ἕκτορος δ' Ἀρχεπόλεμος, c. Ἀρχεπτόλεμος, d. Ἀρχιπόλιμος.
62. e. κατήχθη pro φρικώδης.
68. a. e. καὶ pro ὁ.
70. a. τρισάκις.
71. a. e. τρεῖς.
72. a. βοῶν δὲ λέγει.
74. a. καί πῦρ αἰτεῖ.
78. d. ὑμῶν ἡ σύζ . . . ἐμϐ μετεμελεῖτο, e. tantum ἐπεμελεῖται.
79. e. ἄρτον.
80. a. e. νῦν pro ὅθεν.
85. a. μύκημα pro κίνημα.
87. c. e. ὅσος.
88. c. τὲ pro δέ.
96. a. ἔλαβε pro ἐλάφϐ.
101. c. ad μετάφρενον interl. τὰς δησωμίας.
104. d. Μυριόνης.
106. a. d. e. ἔκτενε.
111. d. Χρόνιον.
117. d. καὶ Στιχνείρης τῆς, a. e. Ἀσύβης.
118. a. Γορσυθίωνα, e. Γοργοθίονα.
119. a. e. κωδία.

122. d. Ἀρχεπόλεμον.
125. d. Κυβριόνῃ, et sic deinceps.
130. e. Μυκηςαῖος.
139. a. e. καλέσαι πάντας.
141. a e. Διός, e. ἁρμάτων.
153. a. e. τῦ Διός.
170. a. e. δυσμόθεν ἐξ.
171. d. ὑπάρχων.
173. d. ὧν.
174. e. οὐρανίᾳ.
177. e. τὴν ὑδάτων.
178. d. ἀπαῤῥύεται, e. ἀπερύεται.
182. d. τῦ Ἀριςοτέλυς.
193. a. φύγοιεν.
201. a. c. e. τὲ καὶ τείχυς.
203. c. e. πυρκαϊῶν. et e. om. δ'.
204. e. τὸν ποσόν.
209. c. ἀριθμήσοι.

IX. Iliadis.

7. a. d. e. μεγάλῃ, et d. ord. inv. τῇ λύπ. δὲ μεγ. βεβλ...
10. a. e. συνηθροισθέντων.
14. e. om. ἡ.
21. a. e. ὁλκάσιν.
22. e. καρτερήσωσιν.
23. e. θέλωσι.
25. a. d. e. μὲν ὗν ἐβόησαν.
29. a. ἔρωτας.
30. a, ἄοικος.
36. d. σώζει a. ἄτη.
37. a. ὥρμησεν.
38. a. c. e. ςρατηγέται.
42. a. e. δὲ κατέςησαν.
46. e. τρυφήν.
54. e. Λεσβῆδας.
66. a. αὐτῷ pro ἑπτά.
68. e. βοτανόην.
76. c. e. τὴν pro τῦ.
89. e. Τιανεύς.
91. e. καὶ pro ὡς.
94. c. e. πάθοι
95. c. Οἰναίως.
100. a. ἤτοι.
102. a. e. νικήσαντες Ἀντ. . .
104. a. ἔβαλον.
111. e. καὶ pro ὡς, a. c. e. ἔπειθον . . . a. ἐκείνῳ, pro quo e. ὑδόλως.
114. a. c. d. ἐκβάς.
115. a. c. d. συμβολαῖς, etc. pro Ἀχαρ ...c. babet ἐναντίυς.
121. e. μοι pro μῦ, et a. c. d. μοι pro seq. μυ.
129. a. ποίαν corrigit μίαν.
132. e. πρὸς ταῦτα πᾶσιν.
133. a. ὁ βασιλεύς.
136. e. λέγων.
142. e. σπέδαζον.
145. e. συνευνάσθη.

X. Iliadis.

2. c. ἄϋπνος.
6. a. d. e. ἐθαύμασε.
9. e. λοιπὸν γοῦν.
12. e. σὺν ἅμα καὶ τῷ ξίφει.
15. a. e. καταραθυμήσωσι.
17. e. τι ςράτευμα τῶν Ἑλλήνων.
24. a. ὅτι διέρχεται, et e. ὅπη ... λαλεῖν.
25. a. e. καθ' ἕνα.
28. a. e. ἀνήγηρε.
31. a. e. ὡς δὲ περί.
44. d. πάντων, e. προκρίνει Ὀδυσσέα.
47. e. ἀφανῶς.
50. a. φάμασαν.
51. c. φλυαρῶν ... d. ἐατέον ταῦτα.
54. a. e. Ἀχιλλέυς.
55. a. κρατήσας.
64. a. Θράκης.
70. a. e. Δόλονος.
73. e. αὐτοὶ δὲ πάντες, c. ἔπλυνον, a. τὺς ἱδρῶτας.
77. a. τὲ κρατῆρα.
78. c. ad φρονήσει in marg. τῇ παρ' Ὁμήρῳ Ἀθηνᾷ.

XI. Iliadis.

6. e. ἐςώση πάντων.
9. a. ὑποςρέφεσθαι ναυσίν.
14. c. ςρατεύσοι.
15. e. εἰσίν.
16. e. κασσιτήρυ.
19. e. δὲ τρεῖς, ἴρισιν ὁμοίυς.
24. a. χαλκελάτας.
25. a. ὅλυς ἐκ κασσ ...
26. c. χαλκοτάτοις, d. λευκοτάτοις, at a. sec. man. χαλκοτύποις.
29. c. Γοργώ.
33. a. δόρυ τέ.
36. a. πλοίυς δέ.
43. a. παρὰ τόν.
46. a. e. ord. inv. Ἐκ. πρ.
54. e. καὶ ἀςραπή.
63. a. εὑρεσιεπία τις.
68. e. τέκμων.
74. a. τὺς Πριαμίυς, e. τὺς τοῦ Πριάμυ.
75. e. ξίφει τὸ οὗς.
83. a. τῦ Ἀντιφάντυ.
84. a. e. σπεύδοντας.
85. a. e. ἐν ἅρματι.
86. e. καὶ χεῖρας.
89. e. πλανηθεὶς ... λέγεις, a. ν. γ. μὴ πλ. ὅλ. ἤδη.

91. a. λέγει, e. ord. inv. καθ. εἶπ. λέγει.
94. e. οὕτω πεζὸς, f. ὧν τὸς.
95. a. c. d. σπουδαςικόν.
120 c. d. om. δ'.
132. e. μεγάλως, c. d. κλυδωνίζει.
141. a. ἀργέςου, e. ἀργήτου.
142. e. οὕτως.
143. e. Θημβαῖον.
144. e. Μολίωνα.
146. c. ὁ δ' Ὀδ... e. Ἱππολόχου.
148. a. Ἀγάςορα.
153. e. ἐξοπισθέως.
155. a. ord. inv. τότε κτ. δὲ τοῦτ . . . e. τούτου pro τότε, quod mox ponit pro τοῦτον.
156. a. ἐπιὼν τοῦ ἅμ...
161. a. Ἀγάςροφος τοξεύει.
162. a. οὗτος δ' ἐκ μαζῶν ἐλαύνει.
163. e. περιέκλυσαν.
168. e. Ὅρμανον.
170. a. ἀνεῖλε σὺν ἑτέροις.
171. e. Χάρωπον.
172. a. κατὰ πλευρίω,
173. e. ἀνέπαυε.
180. a. τρεῖς... a. e. σωτηρίας.
193. a. Πάρασον, e. Πύῤῥον, Πελαργίαν.
194. c. e. πλημμυρήσας.
205. a. c. e. ἐξάγει τοῦ πολέμου.
207. a. πρὸς ἐκείνου.
209. a. συμμιγεῖς.
211. a. οὕτω.
212. a. ἅρματι ἡμεῖς ... d. ἐκεῖ οὐ ἄρτι, a. τοὺς ἵππους.
214. c. d. e. τούτοις.
220. a. τὰς χεῖρας καὶ τὴν μάχην, e. ἐξέφυγε.
221. a. γὰρ pro δέ.
222. d. ἐκπληθείς.
237. e. οὕτως, a. d. e. ὑπέςρεφε.
239. e. δ' αὐτός.
241. a. ἀλλά.
245. e. Ἀπηδόνα ... τοῦ Φαυ...
256. e. ἐκτείνοντες . . . c. d. e. δ' αὐτοῖς.
260. c. d. ord. inv. Μαχ. δὲ Νέςορος.
263. d. πίπτοντας.
266. e. εἴτουν.
267. d. τούτου τοῖς λόγοις.
268. a. Εὐρυπύλου . . . ξίφει.
269. a. c. e. παρ' αὐτόν.
272. e. τὴν τῆς Ἀριςολόχου.
275. e. ἀνέπαυσεν ἐκείνου.

XII. Iliadis.

1. e. οὕτως.
2. e. καὶ τὰ πλήθη.
3. e. τείχισμα καταπ . . .
4. e. δὲ θεῶν.
5. a. e. εὐτροπικοῖς.
6. a. e. διὸ ὁ μακροχρόνιον.
11. e. εἴπερ.
13. a. ὀκτὼ ἕξ.
22. e. τρικυμίας δὲ μεγάλης.
32. a. c. e. ἐδειλαίνοντο.
33. e. τοὺς pro τέ.
36. d. ἐνόπλους.
43. d. Κυβριόνου.
44. d. e. Ἀρκάθου.
46. a. c. e. Ἀρχελόχου.
54. a. πλοῖον δὲ ἀριστερόν.
55. d. e. ord. inv. Ἑλλ. φεύγ...
57. a. κατόπισθε.
61. d. σώζοντας.
62. a. Λαπυθῶν.
64. a. Ἱπποδαμίας...Πυριθόου.
65. a. Κρωνόνου, e. Κρόνου καί.
66. e. πρὸς τῶν πυλῶν.
67. a. κρατεροί.
68. e. οἵπερ.
87. e. ord. inv. ἐκ τῶν βελ. καὶ τῶν ξιφ. καὶ τῶν πετρῶν.
94. e. ζωστῆρος.
96. e. Ἴαμενον.
97. d. τούτοις, a. c. e. ἀπέκταινον.
98. e. τοῖς ἐν τῷ.
100. a. ἐξαισίων.
102. a. e. μέσον.
107. a. e. τὸν πόλεμον.
111. e. τοὺς κροσσωτοὺς καὶ γόμφους, καὶ καλουμένους.
113. d. κατέβαλον, ἐῤῥ . . .
115. a. ἔβαλον.
124. d. ord. inv. καὶ κτήμασι καὶ χρήμασι.
126. d. μὴ λέγοι.
130. d. παρώρμων νῦν.
135. c. d. παρώρμησαν, e. ἐξώρμησεν.
137. e. τούτων, a. δὲ βοηθήσει.
139. d. αὐτός, e. κατακαύσειν.
140. d. τῷ τότε.
141. e. πολλάκις.
142. e. πολλάκις pro συνάμα.
148. a. τείχους κάτω.
153. e. Ἀλκάνορα.
154. a. ταῖς χερσίν.
155. e. πᾶσαν.
159. a. e. παρεξέωσεν.
180. a μέγας, c. e. ἔβαλε.
183. a. τῷ θώρακι τέ.
184. e. δεινῶς . . . προλάμπων, a. c. e. προπέμπων.

XIII. Iliadis,

2. e. εἰσήγαγεν.
5. d. φησί τοιάδε.
7. d. πολέμοις.
22. a. κατεναντίως.
29. a. τὲς λόφους, a. c. e. τὲ pro δέ.
35. e. ἀγαπηδῶν,
44. a. οἷα ςενόν.
45. a. e. κράνη τέ.
49. a. ἑαυτόν, d. ἀπείλασαν.
57. a. c. συνθραύσας, d. συνθράσας.
58. a. ἐφώρμησεν.
61. d. τȣ̃ Μέροπος.
83. e. ἐχώρει.
85. a. προσέλαβε.
86. e. ord. inv. ἐπείπερ γȣ̃ν ὡς ἔφημεν.
87. a. e. ἐκφυγεῖν.
88. e. ἐκȣσίως.
90. e. καλεῖσθαι πάλιν.
92. e δ' Ἀμφίμαχον.
93. a. τοῖς Ἕλλησιν, d. παραπέμπειν.
94. a. e. τε σὺν ἄλλοις.
99. e. Ὀθυονέα.
100. d. ἐκ Τρώας.
104. a. e. Ἀντίμαχος, sic infra.
109. a. e. ἵππȣς δ' ὁ.
107. e. δόρυ δ' ἀφείς.
108. d. κρύψαντος, a. κρύφα δὲ κρυβέντος.
109. c. d. e. Ἱππασήδην.
110. a. ἐκόμπαζε.
112. a. e. ἐξήγαγεν.
115. a. e. ἑςῶτος.
120. a. e. συμμάχȣς.
123. a. ὄντα γὰρ αὐτόν, e. ὄντα τȣ̃τον γάρ.
133. a. Οἰνόμαχον.
135. c. d. ἀπὸ τειχῶν.
137. e. πληγεὶς τὴν χεῖρα.
144. d. e. Ἀθάμας, e. τέ.
148. a. τούτȣ pro τόξȣ, et κατὰ τȣ̃ Μ . . .
150. a. c. τιτρᾷ τῷ δορ . . .
155. a. τȣ̃το.
161. a. εὐςενῶς.
165. e. Ἀγήνορα.
170. a. μάχης καρτερωτάτης.
178. d. ὁ pro δέ, e. Πετεός.
182. e. τῷ Τελαμῶνι.
184. e. ὁπότε.
188. c. prim. man. σφενδόσι.
191. a. ord. inv. π. ἑ. τ. Τρώων.
192. a. ἐν ταυτῷ.
195. a. Φάλητον, d. Φαλκον τέ, a. Ὄρθεον.

204. c. d. ἆρα.
205. e. πορθήσωμεν.
207. a. ἐκτρέχειν ἱεράκων.

XIV. Iliadis.

12. a. κινέμενον, e. γενόμενον.
14. a. ord. inv. πῶς ἂν 'Αχ. χ., et e. χαίρῃ.
20. c. pr. m. τὰ χερείω.
36. e. Ͽρόμβον ... περιδραμόντα πάλιν, sic c. περιδρ...
41. a. κροτῆσαι.
44. e. ἀνήρπαξαν.
45. a. e. ἔςελον, e. οἰκείες.
49. a. ἀναβλέψας, d. ἀναψύξας.
50. a. ἐξήμεσε.
53. a. c. e. ord. inv. π. δὲ πόν...
58. a. e. 'Αρχέλαον.
64. a. ord. inv. δ' 'Αχ. ἐξ...
68. a. ἐμπεπηγμένον, e. ἐμπεπληγμένος.
70. e. ἔκτεινε Γυρτίαν.
71. e. Μυσῶν τῶν 'Ολ...
74. d. 'Ασκαλίας.
75. e. Περιφοίτην.
76. c. ad 'Ατρείδης interl. ὁ Μενέλαος.

XV. Iliadis.

7. a. οἰκερῦσαν.
11. a. ἃ βλέπων, d. om. τίς, e. ἀφροντιςί.
14. a. d. ἐν τοῖς.
15. e. ὡς ξένοι.
18. a. ἀπὸ πτερῶν.
23. d. ἠγνόησας.
26. e. ῥιπτόμενος.
27. e. ἀὴρ, πῦρ, ὕδωρ, τὰ λ..., c. d. om. τε.
29. d. κατεῤῥίπτετο ... e. κώα τῇ κινήσει.
30. a. e. τῇ ζάλῃ.
36. e. ὑπέκραυμα.
43. a. ord. inv. εἶπ. πρίν.
44. e. Ͽεανεῖν.
52. a. προέταττεν.
53. e. τῆς "Αδε.
55. a τιθύν. c. d. e. ἐκθρέψαντα.
59. e. τὲ pro δέ.
63. e. ποικίλως.
65. a. e. βαλλόντος.
70. d. τῆς, a. 'Ηρακλέος.
71. d. e. τέ pro δέ ... a e. 'Απόλλωνα, e. καλῦντας.
72. d. ὅσα.
78. e. εὐπρόσωπον.
79. e. ἄριςα νῦν.

84. d. ἢ πρός.
85. a. e. ὅν περ.
99. a. e. Κρόνȣ.
101. a. καίτοι, a. παρέδραμε, e. a. ἀπέλαμψε.
104. a. καὶ pro δέ, a. d. τὸ ἄσθμα.
107. e. πεδίοις.
109. a. d. δὲ pro τέ.
112. a. ὅποι, e. ὅπȣ.
115. e. πᾶσαι δὲ ψυχαί.
119. e. αὐτός τε.
120. e. δὲ ἄλλοι.
122. e. πρῶτον, a. c ἔτυψαν, e. προσορμῶντος.
125. a. ἐξ ἄρνω.
126. a. ἡ χάλαζα.
133. a. τὲ pro δέ.
135. a. φεύγοντες . . . ἔσωθεν.
136. a. Ἕκτωρ Τρωσὶ κελεύσας δὲ πῦρ φέρειν ὡς πρὸς τὰς νῆας.
137. e. μετήλαυνε.
140. a. μαρανθεῖσαν.
142. a. ἀραιωτάτῳ.
147. e. ἀφύς.
150. a. ναῦν τέ.
152. a. Κλιτίον.
159. e. καὶ πρός.
161. e. κοινοτέρȣς.
167. a. οὕτως.
168. a. e. ὠτίον.
172. d. ὠτίȣ pro αὐχένος·
177. a. Αἴαντι.
181. a. καλόν ἐςιν ἡμᾶς σῶσαι νυνὶ τὰς νῆας.
182. e. εἰ προσδοκᾷ.
195. a. c. d. ἐκ Κυλίνης.
196. a. Κρῆσμον.
198. d. ȣτᾷ, e. τιτρῶ.
200. a. ord. inv. ὦμ. αὐτόν.
203. e. τὲ pro δέ.
216. e. καὶ μόλις κόψας ἔδραμε.
217. e. om. δ', c. e. Περιφοίτην.
218. a. ἄντυγον, d. τῷ αὐτȣ͂, e. τὸ προσκρȣ͂σαι.
220. a. ἐτρέποντο.
222. e. μόνον . . . a. φέρων.
223. e. ναυμαχῶν.
224. e. καὶ πρός.
227. d. ἤρξατο.
229. e. ἄκοντες.
236. a. εἰς πλέον.
238. a e. θρῆνιν ... τῶν, a. ναυτικόν.
244. a. ἐξέλθῃ.
246. a. πρὸς τὴν θάλ, d. περί.
247. d. ord. inv. λ. ἡ. ἐ. ἡ. σ.
pag. 126. v. 5. a. σφεῖς . . . εἰς τέλος.

XVI. Iliadis,

3. e. τρέπει τὺς.
9. d ἀκαθέδρυ, a μάχης.
9. a. c. e. δ᾽ ὁ.
14. e. συνδάξας.
18 a. Π. δὲ ϛρατὸς γένος.
20. d. ἑχ. πρὸς τὴν μάχην.
22. a. ὁ Πάτροκλος, d. Πυρέχ... ut Hom, e. Παρέχ . . .
23 a. Ἀμυδῶνος, e. Ἀμυδόνος.
27 a νέφη γάρ.
29. d. φυγόντων.
31. a ὁ Π. Ἀλκίλικον.
35. e. Ἀττύμνιον, sic infra. (a)
36. e. Μάρην.
37. e. Τρῶας.
40. a. Ἀμισοδώρυ, sic infra.
42. e. τὴν ποίν.
43 e. λέοντος, c. d. λέξαντος, c. ad Σολύμυς interl. ἑβραίυς.
47. c. e. συνεϛήσατο, e. ord. inv. πρὸς τὸν ἐκ. φόνον.
49. e. δέον σε νοεῖν.
51. e. παρακειμένοις.
55. e. ἐντεῦθεν.
56. a. κνυμνώδης, e. κνημ . . . om. τίς, et addit τῇ ad Λυκίᾳ.
58. a. λήϛριον ἐνεπαίει.
59. a. e. ἐν pro καί.
62. a. ταῖς . . . μάχαις
65. a. ἀνέθρεψε.
72. d. κρύσας.
76. e. τὺς Τρώων.
77. a. ἔσπευσε.
78. a. πύῤῥινος, e. πίρι . . .
83. e. τύτοις.
93. a. c. μέσῳ.
95. e. Καθέϛορα, a. πέτραις.
96. e. Ἐρύμαντα.
97. a. Πύριδα, e. Πύρην.
108. a. ὓν ἐξέπνευσεν, c. e. ἐξαπέπνευσεν, e. ἐξέλιπε.
110. a. e. ὁ θέλων τῦτον.
115. a. c. e. ὡς pro καὶ, a. Λυκίαν ἀγχγόντες.
119. d. γενέσθαι.
122. a. σὺν ἀέρι.
125. a. c. ord. inv. πο. εἰ. παθ...
129. a. ἐξανιμῶνται.
135. a. ὄμβρησαν, e. ὄμβρισαν.
141. a. οὐδὲν λέγει.

(a) Heic d. addit versum in marg. Φυλίδος δὲ τὸν Ἄμφικλον πρὸς ἔσχατον τὸ σκέλος.

144. a. δι' ἧς, e. δι' ἣν.
150. e. παῖδα.
152. a. Πηνέλεως ἡ κλῆσιν.
156. e. Φίλαντος... Πολυμήλα.
162. a. καί σοι λεκτέον.
167. e. Γλαῦκον.
172. e. κινεῖν, at c. interlin.
179. a. ἥτ'οὖν, e. εἶτ' οὖν, a. Πατρόκλυ.
181. a. τῇ ἑαυτῦ, e. ord. inv. τῷ ἑ. ὁ Σαρπηδών.
187. e. τὴν μάχην.
193 e. ἐν τέλει.
195. e. γναθῶν.
200. e. δὲ pro γάρ.
202. a. φόνον.
204. e. συλλήσεται τά.
205. e. εἰ ἔτι, a. τῶν Τρώων, e. οὕτως.
207. a. γάρ pro δέ·
209. e. εἶτυν, a. e. ord. inv. Δ. β.
210. e. βυλὴν τῆς.
214. c. d. πάντα τὰ, e. ord. inv. τὰ μ. τ. π..
221. d. φεύγει μὲν, e. τό.
226. a. ἀκτήμων, e. ἀκμῇ τῶν.
227. a. πάντες δ' ἀντιςραφέντες.
230. d. προθύμυς.
233. a. κατάσκοποι.
234. c. e. ὡς πρ. αὐτὸν ... πολεμῦντα.
235. e. τύτοις.
236. d. καὶ ἂν μικράν, e. ὡς ἄν.
238. a. οὕτως.
240. e. om. δ'.
242. e. ἦν, et ord. inv. Δι. β...
245. d. οἱ κομίζυσι.
246. a. πολλὴν ἀλληγορίαν.
253. e. σὺν τοῖς.
255. a. ord. inv. εὐρ. οὖτ ...
258. a. ἀσήπως, c. e. f. ἀσήπτυς.
263. c. ἐρρόνει, at emend. in marg.
264. e. ἔφευγε, d. τῦ Ἀχιλέως.
265. a. ἀνθρώπυ, e. ἀνθρώποις.
271. e. Ἕλληνες ἂν ἀνεῖλον.
273. a. αἰσχρὰ φωνῶν, e. ἐχθρὰ φρονεῖν.
275. a. ἀπέτρεψε.
277. e. ἔν τινι ςοιχείων.
278. c. σιδηρόν.
280. a. καθ' ἑτέρων.
281. a. δρῶν τὰ ἴδια ἔργα, d. ὁ δρῶν τὰς ἐργασίας.
283. a. πεσεῖ ... τῷ Ἀχ ...
284. a. δὲ ἐχάζετο.
285. a. τῷ Ἕκ ... d. τῶν.
286. a. ὁμοιωθεὶς τὸν Ἕκ ...
289. c. d. εἴπως αὐτὸν.
294. e. πρῶτον πέτρα.
297. a. ὁποῖαν, e. ὁποῖοι.
300. a. om. δ'.

302. a. συνγκροτȣ̃ντο, e. συνεκρότȣν.
308. a. ἐσκότωσε, c. d. e. ῥιπτεῖ.
309. e. διεθραύσθη.
310. a. λέλυντο.
313. e. βολή.
314. d. e. ἁρπάξας, e. τȣ̃τον.
319. e. συμφοραῖς.
323. a. σαφηνες-άτως.
325. e. ἐκείνου καταθνήσκοντος.
326. e. ὑπετώπαζες.
327. e. Τρωϊρίδας.
330. a. om. δ'.
331. a. ταῦτά τε.
334. e. Ἕκτωρ.
335. e. δέδωκεν.
336. d. καὶ σοὶ Ζεὺς Κρ. αὐτός.
340. a. αὐτοτάριχα, c. αὐγοτάριχα, a. μαγειρείαν.
341. a. κατανίτζια.
352. a. ὦ ῥῆτορ.
356. a. εἴποις, pro quo c. ȣ̃τω, d. οὕτως et νῦ.
357. e. ord. inv. ὁ ς. οὗτος γ. ἐ. λ. τ. ἐπ.
359. e. ἀνασπὰς τὸ δόρυ.
365. e. καὶ ἤδη ἤλλαγ.
366. a. c. d. πλατητάτως.
368. a. c. πύργων, e. προπύργων.
370. a. c. e. γράφει.
374. c. ἀλλ' ἔζη.
375. e. ἀνεῖλεν.
377. a. c. νῦν λεπτῶς.
379. e. κατάδηλον.
380. a. c. d. οἷοι δὲ ἀσυγκρότητοι.
382. a. ἐραψῴδησε τῇ γάμμα.
384. a. e. c. τοῖά δε.
387. a. e. ἀνῆλθε.
389 a. c. e. παύσεως καθέςηκε τῆς μάχης.
390. d. e. ἠδρύνθησαν.
394. a. ἔπεμψεν.
396. c. συντετηρημένος.
397. a. e. καὶ pro ὡς, a. καθορῶν.
404. d. e. τρόπον.
415. e. ὁ μῆτρος.
418. a. c. e. τολμηροτέροις ὥρμησε.
421. e. σκύλευμα μέγα.
428. a. e. ἡ μάχη.
434. d. ῥιπτεῖ.
439. d. νῦν γράφει.
445. e. εἴτȣν, a. ἀσκοπώτερον.
448. a. ὁρωμένȣ.

XVII. Iliadis.

3. e. δ' ἐνδύεται.
10. a. c. τὸν ἀέρα.
20. e. σαφηνεςάτῳ.
23. a. c. e. ἐν βίῳ.
24. e. συνεργήσης, idem c. interl.
28. a. c. e. τὸ ἃ δέ.
32. a. τὴν ἀςέραν, e. λέγει.
34. a. c. e. ord. in ὑ. σ. τ. τ. ὁ.
36. e. δι' Ἕκτορος.
37. a. d. Διηπετής.
39. a. c. Κάρυς, e. Κάρις, κόρις τε.
40. a. c. e. Ἴβιρ.
41. e. ὡς σάκας Σάκος φύλαξιν εὗρε.
43. a. ἀορασίας.
44. a. c. e. ζῶντα καὶ τεθνηκότα.
46. a. οἱ χρηςοί.
47. a. ὅτε.
49. e. δεικνύοντα.
51. e. ord. inv. ἑ. ὁ Ὅμ.
55. a. c. d. εἱμαρμένη.
56. a. μικροῦ δ' οἱ, c. δεῖ.
58. a. Περίσφας.
62. c. καὶ Ζεύς.
67. e. τελείαν τὴν ἡμέραν.
73. e. ὠρώρει.
84. a. ἐμέμψαντο.
76. a. ἄκομψος, e. ἄμορφος
77. a. καὶ pro ὡς.
79. a. καί σφῆς, a. c. ὑδατομαντείας.
81. a. προγινώσκει.
85. a. τῇ πρώτῃ.
92. a. τότε συντελεσθῆναι.
93. a. τὸ τότε.
95. a. e. εὐτυχεῖς.
98. e. ὀνηκερδῆ.
99. a. e. τὰς φρένας.
100. e. μνήςωρ.
101. e. εἴτυν.
103. c. ὡς pro καί, a. c. e. ἐκπέμψαντος.
105. a. προςβοηθεῖν.
106. a. c. ὁ πρῶτος.
112. a. ὑιὸν τόν.
118. a. ἀπεβρόντησε.
121. e. Αἴαντος πατέρα.
122. a. prim. m. μαθεῖν pro νοεῖν.
123 a. e. ὁ Αἴας.
125. a. ὁ μέγας.

XVIII. Iliadis.

1. a. ὠδύρετο.
3. a. sec. m., et c. κομίσαι.
7. d. λύϐσιν.
8. e. τόποις.
9. a. prim. m. πυρός ζέον.
14. a. d. ὑδρομαντίας . . . λεκανομαντίας, sic deinceps.
15. a. γινώσκω . . . καὶ πρίν.
17. e. τρόποις.
18. a. d. φάσεως ἀγγελίας, d. τὲ pro μέν.
19. d. διαφορὰν σὺ γίνωσκε, c. d. γὰρ pro δέ.
21. e. om. δ'.
25. a. ἄνευ τινός.
30. a. τὸ μέγαν, d. τεθῆναι.
37. a. prim. m. κακεῖσε pro κωκύει.
55. e. πανύγροις.
57. e. τέταρτος.
62. a. μέχρι καί.
64. e. κυκωσαμένη.
66. a. θρῆνος.
72. a. ὡς οἷα, e. οἷα τῷ.
74. a. κυκήματι, sic v. seq.
73. e. ἢ καί.
81. a. ἄπειρα.
82. e. τὸ θρῆνον.
93. a. e. παχυτῆτος.
94. a. e. καὶ νήσεων μυρίων.
95. e. τȣ̃ πρώτȣ.
96. a. φέρειν, a. c. e. om. δέ.
98. c. κύμασιν, a. c. ἁρμόζȣσιν.
99. a κλήσεις ἀπροσφόρȣς.
100. e. τȣ̃τον.
102. e. τȣ́τȣ.
103. a. ἀνώθησε . . . κυκώμενον.
104. c. οἷς προειρήκειν.
109. a. ȣ̃ν περ.
111. c. d. e. ἀλλοπροσάλλοις.
114. e. ὡς pro καί.
116. a. κυκηθμȣ̃, e. τȣ̃ τόπȣ τῆς.
118. a. c. συνεὶς ὡς εἰκασμόν, e. δὲ pro ἦν.
120. a. e. δ' αὐτὸς.
123. d. οὕτω, a. πρέπει.
124. a. e. πεσόντος τȣ̃ Πατρόκλȣ.
125. e. μȣ . . . ἑλομένȣ.
131. a. τὲ pro σέ.
132. e. θνητῶς.
133. a. e. μήτηρ σȣ.
134. c. e. τȣ̃ Χείρωνος.
135. a. κατωτέρας τύχην, e. κατωτέρῳ, e. τύχης.
137. e. ὡς ὄφελος.
140. a. ord. inv. εἴη κ. σ. μ. sic infra.
141. a. τοῖς οἴκοις.

142. a. ὤφελες, ὡς ὤφελε, e. ὄφελος, ὡς.
148. c. d. ἔζευκται, τὸ ἔζευκται.
151. a. e. ὤφελε.
154. a. c. τέκνον μοι.
156. a. c. e. πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀχ...
157. a. σαφὴν ἱςέον.
158. a. c. εἴρηκε.
160. a. ταφήν.
165. d. θελήσουσιν.
170. e. ὡς καὶ Ὀρφεύς.
174. a. διαπρυσίως.
177. a. βίον ὅλον.
181. a. c. ἄςρων λόγοις.
182. a. ἀλλὰ ἐμοῖς ἐδάμασε.
185. a. ὀργὴν τῇ Ἥρᾳ.
189. a. d. et c. interl. οὕτω ψηχῆς.
190. a. e. ἀέρος δέ.
191. e. βεβιασμένως.
192. a. e. ἀποτεθνῆναι.
194. e. εἴρηκε.
195. a. μάντακα.
198. a. αὐτὴ, c. αὐτὸ et αὐτῷ, e. τούτῳ.
208. a. καὶ pro ὡς.
209. e καιρῷ.
211. e. αὐτοῦ.
215. d. ὁπλουργοὺς ἀνθρώπους.
316. e. δέ pro τέ.
217. a. τούτου.
218. e. εἰκόνων.
219. c. d. e. ὑπέςρεψε.
221. e. λεπτομερές, a. ἀθεσίας.
222. c. γὰρ pro τέ.
224. e. δεῖν καὶ τόν.
226. a. προσλαβὼν, a. ἀνάκλαυσιν.
229. e. σκέπασματι.
230. a. τοῦ ἡλίου.
231. a. ἀπ' Ἀθήνης.
233. a. μετατρέπει.
235. a. δροσερῷ.
238. e. παρεγγράφαι.
240. e. τὲ pro καί.
242. a. προκρίναντες.
244. e. ὃ pro ἤ, et δὲ μετά.
248. a. ἀέρος τέ.
253. e. παριςφέρον.
255. a. τὸ ἐντελές.
257. c. τὴν Ἥραν.
259. a. ἢ ὡς.
261. a. τὸ δ' ἀθεσίας.
263. a. e. λευκοχρόνων.
264. e. μέλλων.
266. a. πρῶτον, e. ord. inv. νῦν τοῦ.
273. a. τῶν Τρώων.
279. a. e. τὲ . . . ἄνοπλον, c. d. εἶργε.
283. c. d. παρὰ, e. σφύρας.
285. a. τερπνοῦ.

286. a. ord. inv. ἐ. δὲ ὑ.
287. e. καὶ εἰς, a. αὐτὸ μετακινοῖντο.
288. a. e. ὑποςρέφεις.
289. e. ἐξεργάζοντο.
291. a. τὴν θέσιν, sic infra.
295. e. φασὶν, a. ord. inv. ἐ. τ. οἶκον.
296. a. ἔριπτε.
298. a. καὶ pro μέ.
299. d. Εὐρυνόμυ, e. καλλιρόυ, pro quo a. καὶ λόφρυ.
301. a. γναπτὺς, c. γναμπτὰς, et interl. καμπὰς, e. γναπτάς.
303. e. d. οὕτω με.
305. c. τὰς φύσσας.
306. e. ἀνέλεξε.
307. e. σφαιρωθείς.
309. a. τῦτον, e. τῦτο.
310. a. c. e. πάνυ.
311. a. c. e. ord. inv. ἔρ. θ.
313. a. τῷ χρόνῳ.
314. a. e. ord. inv. τί δή.
315. a. κατὰ λεπτὸν εἰπούσης, e. ἀκέσης, c. ταύτης οἰκτισαμένης.
316. a. καὶ πῶς, c. ὡς τῷ, e. καὶ τῷ, a. e. τῦ.
321. e. ταύτην τῷ υἱῷ αὐτῆς.
326. a. τῆς Θέτιδος.
328. a. δι' ἧς.
332. a. d. αὐτῆς, e. αὐτήν.
336. a. e. οὕτως.
342. e. κασσιτήρυ.
343. a. e. τῦ pro δέ, e. φέροντι . . . εἰκόσιν.
344. a. d. καὶ pro ὡς.
345. a. ἐμύθευσεν.
355. a. d. βραχέως.
361. e. μητέραν.
362. a. λόγος.
365. c. e. εἵμαρτο.
368. a. καὶ τῆς ὕδρ . . .
369. a. Ἕλληνας . . . οἱ Τρῶες.
371. a. c. συνεργῦν.
375. a. e. εἶτε.
377. d. τὴν pro τῦ, a. τὴν θέσιν.
380. a. ἢ ἅπερ ὅπλα ἦν χρυσῦ ἅμα τε καὶ ἀργύρυ.
384. a. ὄφελες, e. ὄφελον.
386. a. e. τῦτο γὰρ ἐςὶ τὸ, θεά, a. συμφθαρεῖναι.
387. a. κατωτέρῳ.
388. a. καὶ pro ὡς.
391. a. λύπη συνήφθη, c. λείπει συνήφθης, e. κακῶς συνήφθης, a. γεννᾷς τε.
395. e. τῦτο.
396. c. d. τάχος.
397. a. e. ἔλεγε.
399. a. c. γίνονται.

406. e. χύσει.
407. a. Κηλαίῳ τῆς Ἀμοίας, e. Κυναίω τῆς Εὐμοίρας.
409. a. ὦ μάντακα.
413. e. συνάπτει.
417. c. e. καὶ pro ὡς.
418. e. καιρῷ.
420. a. αὐτῷ αὖ ἴσχεσιν.
421. a. εὐτ' ἄν, e. ὡς' ἄν.
422. a. νεουργά.
426. a. ἀθεσίας.
435. e. ὤμους.
436. a. e. ἐμηχανήσατο, c. e. ἡ φρόνησις.
437. c. ταῖς ἡλίȣ.
438. a. καὶ pro ὡς.
440. a. ἀκρασίȣ.
444. e. τὲ pro καί.
448. c. τὸ pro σοί.
451. a. e. καὶ pro ὡς, a. c. e. ἔςραπτο.
452. a. c. e. λεπτομερέςερον.
456. a. c. e. ord. inv. πρῶτον ἐξ...
463. a. βαδίζον, a. e. ἰσχύει.
465. c. d. χολότ ... e. δεικνύον.
466. a. διὰ πυρός.
467. a. πυρός, c. συνάδȣσα.
469. a. e. κοσμογονεία.
474. e. τρίποδα.
476. a. ἅπαν.
478. a. καὶ pro ὡς, e. τέλȣς.
479. a. c. τέλειος, a. ἀριθμῷ.
480. e. ὑπέρτατα.
481. c. χρόνον δε (interl. τέλος δε) κόσμον καὶ χρόνον λέγει, d. χρ. δὲ τ. καὶ χρ. λ.
488. a. μοι pro με.
489. a. d. ἀναπυκτέον.
491. e. ἀναδραμών.
492. a. καὶ pro ὡς.
499. a. c. ἔχοι.
500. a. e. τῶν pro τῆς.
502. c. ἄνπερ.
504. a. c. e. γεγονύιας.
506. a. τῷ pro τά.
509. e. ὁ pro δέ.
515. e. λαβȣ̃σαν.
518. e. γραμματικῶν.
524. e. τό.
525. e. λέγειν.
526. c. e. συςροβεῖ, e. ποιεῖ.
529. c. λέγειν.
531. e. ἥνπερ.
535. a. e. γναπτάς.
536. e. σπέει, a. ῥέας.
537. e. ἔρεβον.
541. a. καὶ εἰς θάλασσαν.
547. a. d. e. ord. inv. πηλὸς... Πηλεύς.
555. a. ἧγȣν.

561. a. πολλὲς χιλίες, δὲ καρπές, c. d. πολλάς.
564. a. τȣ̃ pro ȣ̓.
565. e. ᾤμοζε.
567. e. Θρȣ̃ς.
570. a. e. ἡ pro καί, e. ῥόχῳ.
571. e. τȣ̃ pro τῆς.
573. a. δέ pro μέν.
574. a. ὕδωρ πολὺ ϑαλάσσιον.
575. a. ἀϑεσίας.
576. a. συγκρατικȣ̃.
577. e. μέλλων, a. e. ἀπηϑερώϑη.
583. e. εἴκοσιν.
584. e. ἀπειρομένων.
586. e. εὐςαϑέν, a. τε.
589. a. c. e. τȣ̀ς σφαῖρας.
590. a. τριμέριαι.
591. a. ἀπαρχῆς.
599. a. περὶ πολλῶν.
601. a. e. δὲ pro τέ.
603. a. πόδα, . . . ὥρμα.
604. c. δ' ἅπαν, d. πᾶν δὲ ὅπ ...
605. a. e. λελαμπρυσμένος.
607. a. χρυσαῖς.
608. d. ζώναις.
609. a. οὖσαι pro ἔργα.
615. a. e. ἀδιώρϑροτον, d. ἀδιόρϑωτον, c. d. ἀνώρμησεν ἐκπνέειν.
616. a. τὸ ὑγρόν.
619. c. d. αἱ τȣ́τȣ.
621. e. τοιȣ̃τόν τι.
622. a. e. τῇ γῇ ἐφάνη, d. ord. inv. τ. γ. Π. ut et c. ἐζύγη.
624. a. e. καὶ pro τά, a. ϑεοῖς.
625. d. ord inv. κ. μ. σȣ̃.
628. a. ἤγουν.
629. d. κατεγήρα.
631. a. ἤγȣν pro ἕως.
634. c. καὶ pro ὡς, e τὸν pro τοῦ.
738. c. e. ταύτην.
643. a. σύμμικτά τε.
644. a. κεκαλυμμένον.
645. a. συνςόμα.
646. e. τῷ σχ., d. τὸν λόγον.
648. a πρός τινα τερατεύσοιτο.
651. d. τȣ́τοις.
652. c. d. ad Μιμώ. in marg. ἀντὶ τȣ̃, τὴν Δημώ.
653. d. τὸν ἀλ . . . δέ.
654. a. Κουρνȣ́τας, c. Κουρȣ́τȣς, e. Κρονάτȣς.
655. c. τε τȣ̃το.
659. a. ἀλληγορȣ̃ντα.
660. a. e. δὴ pro γάρ.
661. c. d. e. φύσσα.
665. a. τέ pro δέ.
666. a. σαφῶς τε δογματίζειν.
667. a. χαλκόν δ' ἔβαλεν τῷ.
669. e. πῦρ, αἰϑέρος φύσις.

672. a. e. ὂν πέριξ.
674. a. c. e. τὴν ἔτι ἐδιάρδρωτον τὸ (a. μέν) μίγμα τῶν ςοιχίων.
677. a. πυράγρα.
682. a. συγκιρνῶν.
684. a. τέ pro τίς.
686. a. τὰς σφαῖρας.
688. e. λέγω.
691. a. c. μοὶ, e. τόν.
697. a. καὶ οἶδας.
701. a. λίθοις ςεῤῥεῖς, e. c. ςεῤῥῶς.
702. e. ἀμφιγυείθεις.
708. a. c. δὲ pro τό.
718. e. ἅμα καί.
719. c. αὐτῷ τε.
720. a. τὲ pro δέ.
721. a. c. e. ord. inv. τ. κ. μ.
722. c. ὢν σθένος.
723. e. ὡς pro εἰ.
725. a. τάλαντας.
727. a. e. ἔκειντο.
730. a. e. καὶ ὁ Ἄρ.., c. δὲ καὶ Ἄρης.
733. a. e. τὸν ζωηφόρον κύκλον.
734. a. c. ἀμοιβαδές.., e. ἄλλο τε ἄλλα.
735. a. ὅτε, a. c. καταρχάς.
737. c. παγκάλιςον.
744. a. e. μοὶ pro σοί.
746. e. χρυσόν.
747. a. κακὸν, e. καλόν.
748. a. c. τ' ἄλλα ταῦτα δὲ μοίρας ... e. τὰ πάντα τῇδε σοὶ σαφῆ μ. δ.
752. a. e. καὶ pro ὡς.
753. e. πτύχας.
759. a. c. χορίαις.
760. a. c. d. περιχολεύουσι.
763. a. καὶ pro ὡς.
765. a. c. d. τοῦ ζωηφόρου κύκλου.
768. a. d. τυγχάνει.
775. e. κάρην.
777. a. ἐπὰν τά.
779. a. καὶ pro ὡς, d. ταύτῃ δ' ἥλατο, e. εἵλατο.
780. a. e. ἐπεί περ γοῦν ὑπ. etc.
781. a. ἐξαπικμάσατο, c. d. ἐξαπικμάσαν μὲν, quae recta est lectio.
782. a. ἄνωθεν.
784. e. καταφέροντες.
785. c. πολυχιλεύς, at scribendum rectius πολυχυλές·

XIX. Iliadis.

2. d. καὶ τήν ... οὗτος ἐξαποῤῥίψας, e. μοὶ pro δέ.
19. a. c. τὴν ὅπλων.
22. e. μέμφεται σφοδροτάτοις.
30. a. c. e. ὁπλεργίαν.
31. e. d. e. εἶτα.
36. e. τηρήσωμεν, c. τηρήσαιμεν.
41. d. δὲ νῦν.
53. e. ἦτε ἔμελλεν.
56. e. ἔργο.
57. c. ἔσχηκε.
58. a. προςτόκε, e. e. πρὸς τόκε.
59. e. Ἡρακλῆν.
66. a. c. e. τότε δὲ καὶ τὸ βρέφος.
72. a. c. κράτηΐ, e. γενεθλίοις.
84. e. καρδίας.
86. e. προπνεῦσαι.
104. a. c. e. οἰκτείρων.
106. d. πῶς pro παῖς.
111. e. δ' αὐτῆς.
116. e. τὸν δεξιόν, a. c. εὐξυμβόλε, e. ἐκ συμβόλε.
123. c. ἐλαπρύνθη.
124. c. d. e. ἣ pro τῆς.
125. a. ἅ Ἡφ. ὡς πρὸς τὸ πῦρ.
129. c. εἰλοφυρμός.
137. a. θεῷ δαμῆναι μόρσιμον.

XX. Iliadis.

12. e. θρωσμε.
17. d. πισέα τε, e. οὔρεά τε.
20. e. ἐντέχνες.
30. e. μέρος.
38. e. κἀντεῦθεν.
47. e. χρ. καὶ φυσικὰς διδάσκει.
51. d. γὲ pro δέ.
57. d. πανύγρων.
63. a. e. ἐλλήψεις.
73. e. αὐτὸν Πάτροκλον.
76. e. τὸν οὑτωσί πως ὄντα.
77. d. e. τε, a. c. e. om. δ'.
78. d. Διὸς pro θεῶν.
80. a. c. e. ἅπερ.
81. e. ἔκφρασιν.
83. a. e. καὶ pro μή, c. Ποσειδῶνος.
88. e. ord. inv. τῦτο πάλιν.
89. c. e. ord. inv. Π. νῦν.
90. c. d. λέγοι.
91. e. καὶ pro ὡς.
98. c. e. βαρύτατον, κατωῤῥεπὲς ςοιχεῖον.
111. a. ἀήρ τε.
121. c. κεκρυμμένων.

122. e. ἐκπυῤῥὴν . . . rectius ἐκπυρινιζόντων.
124. c. βλεμεαίνει.
132. e. τείχη.
134. e. δὲ pro τέ.
136. e. πελμάτων.
138. e. ῥάδιον ξυλεργεῖσθαι ... ἐκτέμνειν.
141. e. πλέοντα.
142. c οὕτω.
143. e. συνείργουν.
147. c. μεγαλωφελεῖ.
149. c. d. λέγους.
158. c. ζάλης.
164. e. ἀκειρεκόμης, f. ἀκερσοκόμης.
181. c. e. οἷς κατακέσῃ
184. e. καὶ pro κἂν.
191. e. παρ' ἑτέρῳ.
192. e. ὑπερκατήσας.
193. e. ἀπέπνιγε.
198. e. αὖ καὶ Τρωσί.
199. d. ποτὲ πρὸς ποταμῷ Σιμοῦντι, e. ποτὲ ἐλθεῖν ἐν τῷ Σιμοῦντι.
202. c. ἠςραπηλάτει.
206. c. e. om. δ'.
207. c. ad ἐσάλευσε, interl. ἐτίναξε.
208. c. e. ςέρνων.
213. e. ξυνιόντων.
215. e. φέρων pro εἶχεν.
216. d. e. κατεφαίνοντο.
221. c. ad κεραυ ... interl. σχῶν δε.
223. e. δὲ ἡ χρυσήλατος.
225. d. e. ὥςπερ.
226. e. χρυσάκτη.
230. e. ἐν ταῖς σελήνης, c. δὲ pro γάρ.
240. c. pr. m. οἷον, c. e. τε.
241. c. ἠναντιοῦντο.
246. e. διὰ τὴν λήθην.
248. e. ἰσχύσει.
249. e. ἴδης δὲ, γινώσκεις.
251. d. ἀςέρα δὲ γενέτην, τὸν αἰθέρα.
252. e. δογματίζει.
256. e. ἡ δὲ σφοδράν.
261. d. τῶν μὲν λ., a. θ. τὴν τότε μάχην, e. τοὺς μὲν λοιποὺς ἀκήκοας θεῶν τὴν, et dein. lacuna.
263. c. e. κλήσει.
267. c. ἐν pro ταῖς.
268. d. e. ῥοαῖς.
269. e. καὶ pro κἂν.
271. d. e. Ἥρας.
275. c. d. λέγε.
277. e. δὲ pro γάρ.
280. c. e. μόναις.
281. e. ὥρσας.

293. c. e. φασί.
295. d. χείρωνος, e. χείφωνος.
297. c. ad θαλασσίε interl. νησιώτε.
299. c. 'Αθήνην.
303. e. σύλίμποιοι.
307. c. e. εἰρήκει.
311. e. ἐκπεύσειτ' ὀμφῆς.
314. c. e. ἦτε.
316. d. e. δήσας, d. κατ' ἐναντίον.
318. c. e. δ' εἰς Σκάμανδρον.
319. e. χαλεπόν.
325. e. εἰςβρασάντων.
326. c. 'Ηρακλέες.
327. e. ξυνελάσας.
330. d. ἀρχῆσι.
332. d. ὀρεῖται.
340. e. συμβάλομεν, c. e. ἐκείνοις.
341. e. συνήκει.
342. e. εἴργον.
348. e. ἀνακυμάναντα.
350. c. e. θερμότατα.
353. e. δείξει.
354. c. e. οἴω τέτες δὲ νικᾷν.
355. e. ὅτε τότε.
363. e. οἰδαιέσης, c. e. συμμελαινομένης.
367. f. τε̃ Τροίας μέρες.
372. e. ὁ Ζεύς.
374. c. e. αὐτάρ δε Ζεύς.
376. e. ἐν pro τῷ.
385. c. ἀνήριψαν.
395. d. e. νῦν pro δέ.
397. c. e. ord. inv. πτ. ἤλ.
400. e. προσάγει.
408. c. Τζέτζη.
409. c. χρᾷ . . . ὑπόκρισιν.
411. e. μόρσιμον.
423. e. Ποσειδόνον.
440. e. θεοῖς.
448. e. νύμφην.
449. c. περὶ, e. παρά.
452. e. ςρέψασα.
454. c. e. διαρπάξας.
455. e. ἔςη, c. σέλας, d. ἔςι.

XXI. Iliadis.

2. e. ἇς 'Αχιλλεύς.
3. e. δὲ δυωκαίδεκα.
9. e. ἐξαπατῶν διώκει.
19. c. d. ord. inv. μ. ἐ. τ. κ. τ. τ. ὁ. τρ.
30. e. d. ὅσοι.
31. e. κηρόθι μάλα.
34. d. γράφειν, e. γράφει.
36. d. ἴδαινεν.
37. d. τὸν 'Αχιλέα.

39. e. πρῶτον.
45. d. Πηλεκγόνος, d. e. om. ἄγ'.
46. e. ord. inv. π. ὁ. Π. ȣ̃. ἦν.
47. e. ord. inv. κλ. 'Αξίȣ, d. κεκλημένȣ.
49. d. ἐρυσθενέος.
50. c. om. περ.
52. e. ἀνθρώπȣ.
58. c. e. εἰρήκει μέν σοι πρῴην.
61. e. οὕτως.
62. e. τȣ̃τον 'Αξίȣ.
63. d. δῆθεν αὐτόν.
71. e. γάρ τοι . . . γὲ μέγας.
74. d. ȣ̓δὲ βαθυῤῥείτȣ ὁ μεγάσθενος.
75. e. θάλασσα τέ.
76. d. ναίȣσιν.
77. d. e. ἀλλὰ καὶ ὣς δείδοικε.
78. d. ȣ̓ρανόθε, c. σμαραγήσῃ.
84. e. καὶ νῦν καί τοι πλέονας, f. καὶ νύ κ' ἐπὶ πλέονας.
87. e. ὑψȣ̃ται.
89. e. λέγει.
93. c. e. τῷ ἐνταῦθα.
94. c. ad τίνας, in marg. λόγȣς.
95. c. ἴσος.
97. e. 'Απόλλωνι.
100. e. ἔλθοι.
102. e. συνεμάχῃ.
109. c. d. βοηθός.
113. e. ἐκεῖνον.
114. d. e. 'Απόλλων.
116. e. διόλȣ.
129. e. ἐμφρόνων.
133. e. ἀθανάτων.
139. e. μέμηνε.
140. c. d. Ἥρη δὲ μέγ' ἀείσε.
148. e. δὲ pro μέν.
151. e. ἔπεσεν.
154. e. ἦθ' ὁρᾶτο.
155. d. ἀμφέςασαν.
156. c. d. ῥινότερος.
160. e. μέμνηται.
165. d. ἦν ȣ̓δὲ δεινός, e. ἦν ȣ̓ δεινός.
169. c. πρότεροι.
170. e. λῦσε δὲ γαῖα.
172. f. συνήῤῥαξαν, e. σὺν δ' ἤῤῥαξαν.
174. e. καὶ συῤῥαγή.
180. e. ἐκπυῤῥηνίσας.
182. e. πρότερος.
186. e. ord. inv. καὶ γράφων.
188. e. καὶ τὸ γλυκύ, d. τέρπων.
189. e. εἰς pro ὡς.
195. e. πρότερον.
202. c. τῶν κεραυνῶν, d. καταῤῥέειν.
203. e. αἱ χάται.
208. e. παταγȣ̃σιν.
214. e. δὲ, ἀήρ δε, c. ἀήρ τις, d. ἀήρ τι.

215. c. d. ὁ δέγ' ἀόρ.
233. e. τὲς Ἕλληνας, c. interl. νῦν pro δέ.
247. e. ἀναῤῥωννῦσα.
251. c. in ὅθεν interl. διό.
254. e. τῷ δὲ θερμῷ, cui interl. c. λεπτῷ.
255. e. αἰθεριάζον.
260. e. τὸ πάνυ, c. τελείως.
265. c. τὸν λόγον.
270. e. ἥλιον . . . d. ord. inv. ἑ. τ. ἑ. ὥς . . .
280. c. εἰδοποιοῦ πρὸς πνεύσεις.
281. c. τὸν κόσμον.
286. c. ἀνατίνειν.
288. c. d. e. ord. inv. φ. ζ.
297. c. βάθραν τεθεικὼς γῆς καὶ τῶν.
308. e. ὅτ' ἠπείλησε.
313. d. e. μεθημονέων.
317. c. τοῖς περιδρόμοις σφαίρας.
318. e. δὴν.
320. c. λυσιτελῦμεν.
327. e. φίλοις ὡμοιωμένων.
336. c. Λητοῖ συνάπτειν.
337. c. e. γόνασι.
338. e. ὡς ἥλιος.
339. e. τότε γενομένης.
352. e. τὸ μὲν παχύ.
354. c. in ἐκείνης interl. τῆς σελήνης.
355. c. ἃ τόξα.
360. e. Λοιτοῖ τέ.
361. e. ἑρμαϊκῷ.
363. c. ἐγίνετο.
366. c. ἐδύσσετο, e. ἐδύσσατο.
367. e. τῇ νυκτί
370. e. ὡς ἀνέςη.
373. e. ὁ Ἀχιλλεύς.

XXII. Iliadis.

2. d. ἔξωθεν.
4. c. τῆς . . . ἀπάταις, e. τῇ ἀπάτῃ.
7. e. ναυςάθμιον.
32. e. ὡς τὸ τρεῖς.
33. e. πάντων ὁρᾶντο.
35. e. τὲ pro περί.
41. e. ὁ χρόνος.
42. e. ἐθεώρυν.
44. c. ἀγαθύς.
47. e. τετραγωνίζοντα.
48. e. θέλει.
52. c. e. δὲ pro γάρ.
53. e. ὅθεν.
60. c. e. ord. inv. τ. ἐκ ἑ. . .
62. e. τοξεύματι.
63. c. d. e. οὐδὲ δευτέρως.
69. c. d. ἀλληγορίαις.

73. e. πάντη.
74. e. λέξομεν.
75. e. πάντως.
77. e. ἀγαθόν.
105. d εἰπεῖν τις ἀσθενής, c. καταπέσοι.
106. c. ὥςπερ τάδε.
107. c. d. σκέλει.
116. d. τῦτον ὁ Φοῖβος λέγει.
123. c. d. θεὺς δὲ ἐπιδώμεθα, ut apud Hom. v. 254.
125. e. μὲν νῦν ... τὸν δόλον.
126. c. μὲν pro νῦν, e. ἀποθνήσκει.
135. d. e. ἴδῃς.
136. e. καὶ εἴτι.
140. e. δὲ pro νῦν.
143. c. ἀτέρα, e. θατέρα.
145. e. καὶ μία κατὰ ἔλληψιν.
146. c. ὁ δόλος.
151. d. e. ἄς Ἥφαιςος.
153. e. μήνυμα.
155. d. κτείνῃ.
158. d. ἴσως καὶ, e. ἴσως τοῖς.
160. e. ἡ μοῖρα ἐκληρώθη.
167. c. e. νῦν pro μέν.
168. c. δειδέχατο, d. δεδίχατο.
170. e. δ' ὁ ῥᾳοί.
174. d. ἢ ὁ καιρὸς ὁ γαμικός.

XXIII. Iliadis.

5. c. d. νενίκηκε,
6. d. ἑτέρως.
9. e. κλαίυσα.
12. e. κατανόει.
18. c. αὐτῦ τὲ.
21. c. τὰ νυκτός.
22. c. τοῖς παλαιοῖς οἱ ποταμοί.
25. c. e. τὸ τέμενος, c. θυηδόχυς, at hi codd. versum politicum fecerunt.
27. e. τέτυς, d. e. ναύς.
34. e. εἶπε τὲ ... δὲ ὑ παρέσχεν.
41. e. ἄλδες.
48. e. Ἀπόλλωνα.
49. c. ἐμπωληθείη, sic infra.
56. e. ἐν θλίψει.
61. c. e. ord. inv. κ. ὁ ἡλ...
63. e. σεύετο καθήμεναι.
67. e. τόξον pro τότε.
77. e. οἱ pro καί.
78. c. καὶ σὺ δὲ νόει δυσαῆ.
83. e. ἕκαςον.
87. c. d. om. δ'.
91. e. λαβών.
92. c. ἠρεωθὲν ... e. πῦρ ἄν.
94. c. e. Ἴριδος ἐς τὸ πλέον.
95. e. ἡλίυ πρὶν τὸ νέφος.

103. e. εἰμ. μὲν ὡς καὶ πολλακις εἶπον, lacuna post νῦν, inde κυωνίῳ.

107. c. prim. m. Ἀρείων, e. θεῖος.

108. c. e. οἱ ... ἄριςοι, e. ἆθλες pro ἆθλα.

113. e. νῦν καὶ ἡ παν ...

116. c. d. Διομήδη.

124. e. δὲ pro τέ.

XXIV. Iliadis.

c. hocce principium habet diversum.

Ζεὺς, Ἕκτορος κηδόμενος, Θέτιν πρὸς Ἀχιλέα,
Ἶριν δὲ πρὸς τὸν Πρίαμον ςέλλει κελεύσας λέξαι,
τῇ μὲν, ὡς δοίη Ἀχιλεὺς τὸν Ἕκτορα Πριάμῳ.
Ἶριν δ', ὡς λύτρα Πρίαμος τῷ Ἀχιλεῖ κομίσοι,
καὶ λάβοι σῶμα Ἕκτορος, κομίσοι τε πρὸς Τροίαν.
εἶτα φανεὶς καὶ ὁ Ἑρμῆς, τὸν Πρίαμον προπέμπει,
κοιμίσας τὲ τοὺς φύλακας, ἄγει πρὸς Ἀχιλέα.
ὃν ἱκετεύσας Πρίαμος τὸν Ἕκτορα λαμβάνει,
κομίσας Τροίᾳ θάπτει δε, πένθος ποιήσας μέγα·
εἶτα δὲ καὶ περίδειπνον (a) παρήγορον τοῦ πένθους.

12. c. e. δ' Ἀπόλλων.

18. e. ὤτρυνεν.

28. e. ἅπερ παρυπεκράτησε.

33. e. πολλάκις γὰρ κλέπτεσι, a. καὶ δεσμώτας.

36. e. μετὰ τέτων.

44. c. ἐπεὶ τῇ.

49. e. νέφες δὲ συνέδησεν.

56. d. e. λαβών

62. e. Πηλείδες.

63. c. τὴν κλῆσιν.

67. e. μασθόν.

68. e. τῶν γυναικείων.

70. d. e. καὶ pro ὡς.

73. e. τὲς γάμους.

83. c. d. Ἥραν λέγει.

94. d. Ἥρα.

106. c. προῆγον, d. ὁδηγόν.

(a) Περίδειπνον ἐςὶν τὸ ἐπὶ τοῖς τελευτῶσι γινόμενον δεῖπνον, ὃ παρ' ἰδιώταις παρηγορία καλεῖται.

112. e. σμίγεσθαι.
119. c. d. συνεικώς.
120. c. d. ἐμπολῆσαι.
129. c. ad συγγράμμασιν, interl. συνίζησιν.
130. e. τερπολέων μέλλει.
132. e. κλάων . . . κακίων.
135. e. Πατρόκλῳ.
136. e. παρειγορεῖται.
137. e. τῆς ξηρᾶς.
149. d. τὰς χεῖρας.
150. e. ὑπάρχειν.
160. e. τὸ πῦρ πρὸς ἐναντίȣς.
161. e. πυρὸς καὶ τῆς θαλάσσης.
164. e. οὐρανίᾳ νῦν τῇ.
165. d. e. Ζεὺς, καὶ Ζεύς δε.
169. c. πρὸς ἀέρα.
176. a. Ἑρμεία σοι γὰρ μάλιςα φίλτρον ἐςὶν ὡς δέον.
189. e. μήτ' ἄν τις.
183. d. εὐτελῶν ἂν λέγῃ, e. εὐτελῶν γραμμάτων.
185. c. e. οἷον.
187. e. ζυμόν, d. κόμπȣ τε.
189. e. ὡς γράφων.
191. c. ad θέλων interl. χρήζων.
194. e. Ἑρμῆν καὶ τῆς.
199. c. μετασχὼν καὶ δείπνȣ.
201. d. κομψῶς δε.
205. c. τὰς δυνάμεις, e. συνάμεις
209. c. τῶν ἀνδρωδῶν sine καί.
210. d. ὁ pro καὶ.
214. e. ἀσσυμνήτηρι.
215. e. χαριέςατος.
218. e. ἰσχυρὰς pro ὁ Ἑρμῆς.
223. c. e. φασί.
227. c. καὶ κατὰ τȣ̃ Ἀχιλλέως.
231. c. d. εἷς τῶν τῆς.
232. e. ὁ δ' Ἀργειφόντης.
236. e. πόσον.
245. c. ἀθάνατον θεὸν ἐξοβελίζειν, et interl. ἐξοβελιςέον, e. ἀθ. οἶδεν ἐξοβελίζειν.
254. d. χύδη.
255. e. τὲ pro δέ, et viceversa v. 257.
261. c. e. τὲ pro γάρ.
262. c. θεῶν τις ἡγεμόνευε.
264. e. δ' ἀλίττομαι.
265. e. μὴ πέραν . . . ποιήσας.
266. e. ἢ ὅπερ χρή.
272. c. e. ἰσαάσκετο.
274. d. e. δύω περ, e. ἀπὸ παντὸς ὄλεσαν.
275. c. ἡ μέν, e. οἱ μὲν ἄρ ἐν δ' ἦμαρ κέαντ' . . .
276. e. ποιῆσαι.
278. c. d. μνήσατο.

280. c. om. ἔϑι.
282. e. πέει.
286. e. ἠμβρύνετο sic infra.
287. e. ὑψηλότερον.
297. e. τȣ̃τον.
301. d. τȣ̃ πάϑȣς.
304. c. e. ord. inv. τ. τ. γ.
305. c. ἤγουν, e. εἴτ' ȣ̃ν.
326. e. εἰκέλη.
327. e. κτείνειεν.
329. e νοσήσασι, rectius.

VARIANTES IN ODYSSEAE PROOEMIO.

4. d. ἔνϑεν.
10. d. πόλεμον ἐκείκων.
14. a. μέλλοντα δὲ συμπνίγειν.
15. a. λαμπράς.
32. d. οὐ μὴν . . . φϑογγοῦσι.
33. a. μετατρέπω.
36. a. Κορνȣ̃τον.
52. d. καλȣ̃ντας.

IN ARGUMENTO TOTIUS ODYSSEAE.

3. d. δυσπνόων.
5. d. πρῶτον, sic infra.
6. d. Κίκονας.
11. d. Σειρῆνας.
19. a. πᾶσα.

I. Odysseae.

1. a. τὴν νῆσον.
3. a. Παφίῳ.
4. a. πρὸς τὴν Ἰϑάκην.
5. a. τότε γάρ.
10. d. ἀναπυκτέον.
16. a. εἰς ᾅδην.
21. a. ἐδέσαντο.
22. d. τέτους.
29. a. ἥλιον ἔφην.
30. a. ἔμπροσϑε.
31. d. ord. inv. τ. π. πλ. γρ.
48. d. ἐρῆς τε ὁ ϛαλείς.
49. a. καί περ . . . εἰς Ἰϑ.
57. e. τὸ δεῖπνον.
60. a. γῆν τέτȣ.
64. a. ἠώοις.
66. d. om. ἦν.
67. a. ἀκρασία.
73. a. ἤπερ ὅταν.

AD INDICEM AUCTORUM

IN ALLEGORIIS CITATORUM

ADDE Πείσανδρος, p. 248. v. 88. ET IN Ἀριστοτέλης p. 167. v. 685. p. 183. v. 252. p. 259. v. 76.

ADDENDA AD SCHOLIA IN PROOEMIO.

116. a. ad τινὶ, in marg. τῷ Κρεωφύλῳ, et c. Κρεοφύλῳ.
912. c. ad ἐκ Χρύσης, in marg. τὸ σχῆμα παρήχησις.
1052. c. ad οὕτως, in marg. τὸ σχῆμα κύκλος.

I. Iliadis.

104. a. c. ad τοῦ Διὸς, in marg. ἤτοι τῆς εἱμαρμένης.

II. Iliadis.

50. c. ad φοξὸς, παραβλὼψ, ψεδνόθριξ, in marg. ὀξυκέφαλος, στραβὸς, μαδαρόθριξ.

VIII. Iliadis.

196. c. ad πῦρ, in marg. λείπει τὸ λέγειν· ἵν' ᾖ, ἐκέλευσε λέγειν πῦρ ἔχειν ἐν οἰκίᾳ.

X. Iliadis.

36. c. ad Νέστορος υἱός, in marg., ὁ Θρασυμήδης, ὡς τῶν φυλάκων ἡγεμόνες.
48. a. ad οὗτοι, in marg., εἰρωνικὸν τὸ σχῆμα, c. d. addunt, ἔστι δὲ τῆς τοῦ ἤθους ἰδέας.

INDEX QUARTUS

DEORUM etc. NOMINA,

QUAE IN ALLEGORIIS CITANTUR.

Littera P. prooemium, asteriscus interpretationnm allegoricam, notae romanae libros Iliadis, arabicae versum, O. Odysseam significant.

A

B

Γ

Δ

E

H

Θ

I

K

Λ

M

N

O

Π

Σ

T

Υ

Φ

X

Ω

INDEX QVINTVS GEOGRAPHICVS

IN QVO RECENSENTVR

regiones, urbes, gentes etc. in allegoriis allegatae.
Asteriscus recens nomen antiquo respondens saepe denotat.

A

B

(a) Heic fortasse est adiectivum.

Γ

Δ

Ε

Ζ

Η

Θ

(a) Ita codex, at καὶ Μάρινα fortasse mendum corrige Καμάρινα.

INDEX SEXTUS

nominum propriorum in allegoriis etc.

B

Γ

Δ

N

(a) Quia saepe Homerus citatur et auctor varie interpretatur cum, ideo asterisco digna notatu signantur.

Π

P

Ad indicem mythologicum adde Γίγαντες, O. XI. 93., et ad geographicum adde Λαιστρυγονία, O. I. 183., ubi legendum περὶ Λαιστρυγονίας.

INDEX SEPTIMVS.

AUCTORES QVI IN SCHOLIIS I. ET II. ILIADIS
ET A CONTOLEONTE CITANTUR.

INDEX OCTAVVS.

AUCTORES AB HERACLIDE CITATI.

INDEX NONVS.

HERACLIDIS VARIANTES LECTIONES
AB EDITIONE NIC. SCHOW (GOTTINGAE 1782.)
DISCREPANTES.

Nostrae editionis			Editionis Nic. Schow	
Pag.	lin.		Pag.	
296.	6.	ὑφεδρεύοντος	2.	ἐφεδρεύοντος
	15.	μόνον οὐκ ἐνεσπαργανωμένοι	3.	μονονοὺ ἐνεσπαργανωμένοις
	18.	ἀπανδρουμένῳ	ib.	ἀπ' ἀνδρουμένῳ
	19.	οὐ δεείς	ib.	οὐ δὲ εἷς
	22.	deest	4.	ὅτι
297.	4.	τρέμεν	5.	τρέμε δ'
	10.	κατ' οὔρεος	6.	κατ' οὔρεα

	19. τίς οὖν ἐπὶ	7. τίς ἐπὶ
	22. καμόντες mend.	8. καμόντας
	24. μάρτυρο:	9. μάρτυρες
	25. νεοκορῆ	ib. νεωκορῆ
	27. μυχία	ib. μύχια
298.	5. περιραντηρίων	10. περιῤῥαντηρίων
	28. γύρεον ὅρπων	12. γυρεὸν ὅρπον
299.	3. ταραχὰς ἐξ ἴσȣ	13. ἐξουσίας
	4. νὴ τῶν	ib. καὶ τῶν
	9-10. καλὰ περάμεν	13-14. καλὰν παρὰ μέν
	20. εὖτε . . . (a) νέμω ϛί-χει	15. εὖ γε . . . νεομωϛίχει
	21. πόνον πολύν	ib. πόνων πολλήν
300.	8. σκιρτοῖσα	17. σκιρτῶσα
	10. οὐχ' ἔζεις	ib. οὐκ' ἔχεις
	11. deest καί	ib. καὶ καθόλȣ
	12. deest τε et δ'	ib. ποιηταῖς τε . . . ἀπόχρη δ'
	18. ἣ ὅτε	18. ὡς ὅτε
301.	1. αἰεί	19. ἀεί
	3. οὐδέ	20. οὐδέν
	ib. θρυλεῖται (b)	ib. θρυλλεῖται
	13. ταῦτα	ib. ταύτην
	23. ἐκεῖνο δ' ὅ	22. ἐκεῖνο δὲ, ὅ
302.	5. ἐπίδηλον ἐνεγκέσας	ib. ἐπὶ Δῆλον ἐνεγκέσης
	6. ἐτίμως	ib. ἐτύμως
	7. deest ὁ	ib. ὁ πόῤῥωθεν
	9. πρωτȣ̃ τε sic. . . γεω-μορίαν	24. πλωτȣ̃ ἀροτȣ̃ τε . . . γεωρ-γίαν
	11. γεγεννημένον	ib. γεγενημένον

(a) Heic cod. habet προτέρῳ νέμω ϛίχει, at sine dubio inest mendum librarii; nam si parumper corrigas προτέρ' ἀνέμῳ ϛίχει, sententiam obtines dilucidam, ut F. Ursinus recte animadvertit.

(b) Ita deinceps hoc verbum cum unico λ in codice exaratur.

	16. αἴθριον	ib. ὄρθριον
	20. τοξότης	24. οὐ τοξότης
	22. ἡλίῳ	26. τῷ ἡλίῳ
	23. χρυσάορ	ib. χρυσάωρ
	25. προσάλληλα	ib. πρὸς ἄλληλα
	27. περί	ib. ὧν . . . παρά
	29. ποίαν	ib. ποιάν
303.	1. τὸν αὐτόν	27. deest αὐτόν
	4. deest πρὸς	ib. πρὸς τὸν ἥλιον
	ib. αὐτόν	ib. αὐγή
	14. ἀγανοῖσι βέλεσσιν	28. ἀγανοῖς βελέεσσιν
	20. δικάσειν...αὐτομάτου	29. διδάσκειν...αὐτόματον
	28. γὰρ ἀκάμαντα	30. δ' ἀκάμαντα
304.	1. χρεοκοπήσασα	ib. χρεωκοπήσασα
	3. διάδι	31. δυάδι
	7. deest ταῖς . . . τοῦ	ib. ταῖς ἄχρι... τοῦ Πατρόκλου
	9. ἄπιστον	ib. ἄπιστος
	10. deest γάρ	ib. πῶς γάρ
	13. ἐλεεινή	32. ἀλεεινή
	28. ἀντί τινος	34. ἀντὶ τινός
305.	7. ἄλλου τινος	35. ἄλλου τινός
	19. ἥρεον	36. ἤρεον
	23. θαλάττης	ib. θαλάσσης
306.	7. οὐ	38. οὗ
	11. δίψει καί	39. deest καί
	15. ἐναπεδείξαμεν	ib. ἐν ἀπεδείξαμεν
	20. θέρειον ὥραν	40. deest θέρειον
307.	10. συνάψει	42. συνᾴδει
	11. πρώτην γε	ib. πρῶτόν γε
	ib. συριγμούς	43. συριγμόν
	22. κυκλοπόρος	ib. κυκλοφόρος
	24. deest τοὺς	44. δὲ τούς
	26. ἐνδεχῶς	ib. ἐνδελεχῶς
	28. μέτρῳ	ib. ἀμέτρῳ

308.	7. ἑπτὰ τόνοιο...συνῳδεῖν	45. ἑπτατόνοιο . . . συνῳδόν
	8. ἐπ' ἄλλȣ	ib. ἀπ' ἄλλȣ
	9. ἄφθογγος ἐστίν	ib. ἄφθογγός ἐστιν
	18. νυκτί δ'	46. νυκτὶ δ'
	19-20. δι' ἡμέρας	46. δ' ἡμέρας
309.	7. διὰ τȣ́τȣ	48. διὰ τȣ́των
	11. πρόφασις ἔστιν	49. πρόφασίς ἐστιν
	12. om. ȣ̓	ib. οὐ θηρᾶται
	13. σιτίων τὲ	ib. σιτίων τε
	17. ἐῤῥιμένα	50. ἐῤῥιμμένα
	19. ἀρτίοις	50. ἀρτίαις
310.	17. οὐδένα ἄλλον	53. οὐδὲν ἄλλο
311.	2. ἰκμάς	55. ἰκμάς
	4. διατȣ̃το	ib. διὰ τȣ̃το
	22. φιλόσοφον	58. φιλόσοφος
	27. λογιϛικόν	ib. λογικόν
	28. ἰδικωτέραν	ib. ἰδιωτικωτέραν
312.	1. καὶ καθάπερ	59. om. καί
	3. om. ὡς	ib. ὡς ἀκρόπ . . .
	12. om.	60. ἀληθινῆς
	20. περί	61. ἐπί
	22. δέδωκε	62. om.
	30. om. ὁ	ib. ὁ 'Οδυσσεύς
313.	5. μυθικαί	63. θυμικαί
	23. τὸν Αἴαντα	65. om. τόν
314.	7. 'Αθηνᾶ	67. 'αθρηνᾶ
	25. μετάνοιαν	69. ἄνοιαν
315.	5. ἀθρόως	70. ἀθρόον
	25. ἠξιῶσθαι	73. ἀξιȣ̃σθαι
	28. δὲ ἔγωγε	73. δ' ἔγωγε
316.	3. ἓν ἔϛιν	74. ἕν ἐϛιν
	4. deest τόν	ib. τὸν μῦθον
	6. κατὰ τά	ib. deest τά

	7.	τινί	ib.	τοίνυν
	22.	συνέζευσε	76.	συνέζευξε
317.	10.	ὑλικὰ φασίν	78.	ὑλικά φασιν
	11.	αἰθέρα τέ	ib.	αἰθέρα τε
	13.	κερασθῶσιν	78.	κραθῶσιν
	17.	τεσσάρων	79.	τεττάρων
	23.	ὅς τις	80.	ὅ τις
	25.	πυρὸς γάρ	ib.	πυρὸς δέ
	ib.	εἰλικρινής	ib.	εἰλικρινȣ̃ς
318.	3.	δ' ὕψȣ̃	ib.	deest δ'
	4.	ἔχοντα	ib.	ἔχοντ'
	12.	deest ὁ	82.	ὁ ἥλιος
	25.	προηγȣμένων	ib.	προηγȣμένως
	28.	θεολογεῖται	84.	θεολογεῖ τά
319.	2.	εἶμεν τέ	ib.	εἶμέν τε
	3.	ὅλον τέ	ib.	ὅλον τε
	13.	ἐξ ἴσȣ	85.	ἐξίσȣ
	17.	δοκιμώτατοι	86.	δωκιμώτατοι
	18.	om. ἂν	86.	ἕως μὲν ἂν
	25.	ἄθρȣν	87.	ἀθρόον
320.	2.	δή	88.	δέ
	8.	πολύχειρ	ib.	πολύχειρος
	15.	ὅτι καί	89.	om. καί
	16.	γὰρ φησί	ib.	φησὶ γάρ
	18.	ἔτί θυμος	90.	ἔτι θυμός
	22.	μυθούμενον	ib.	μυθολογέμενον
	27.	διατȣ̃το	91.	διὰ τȣ̃το
321.	5.	ἐπὶ πλεῖον	92.	ἐπιπλεῖον
	7.	om. πῦρ	92.	πῦρ φησιν
	10.	ῥιπτȣμενον	ib.	ῥιπτόμενον
	13.	ἐφειλκύσατο	93.	ἐφειλκύσαντο
	15-6.	ὅθεν οἶμαι δοκεῖ καὶ Προμηθεὺς ἀπ' ȣ̓ρανȣ̃ διακλέψαι τὸ πῦρ	ib.	ὅθεν καὶ Προμηθεὺς ἀπ' ȣ̓ρανȣ̃ διακλέψαι τὸ πῦρ λέγεται

	16. ἐπειδή περ		ib. ἐπειδήπερ
	19-20. ἐγγυγηνοῦς . . . αὐτόμαται		94. ἐγγηγενοῦς . . . αὐτόματοι
	26. τερατείάν τινα		95. τερατείαν τινά
	28. Ἡφαίϛῳ τέ		ib. Ἡφαίϛῳ τε
322.	2. ἀμφότεροι		95. ἀμφότερα
	10. ἀλλ' ἡ θεία φρόνησις		96. ἀληθεία, ἣ φρόνησις
	29. συνεκτοῦ		98. συνεκτικόν
323.	5. παντάπασι		99. παντάπασιν
	8. ἄθειρον αἰθέρος		100. om. αἰθέρος
	ib. ἐῤῥιμένη . . . ποτέ δ'		ib. ἐῤῥιμμένη . . . ποτέδ'
	16. τοὺς θεούς		101. deest τούς
	25. δεκαέτη		102. δεκαετῆ
324.	6-10. κακὸν ὠλλοπρόσαλλον· ἐπιθέτοις γὰρ ἁρμόζουσι πολέμῳ κέχρηται μᾶλλον ἢ θεῷ· μανίας γάρ εἰσι πλήρεις ἅπαντες οἱ μαχόμενοι· πρὸς τὸν κατ' ἀλλήλων φόνον ἐνθουσιαϛικῶς ζέσαντες· καὶ τὸ ἀλλοπρόσαλλον ἑτέρωθί που.		103. κακὸν, ἀλλοπρόσαλλον· ἑτέρωθί πού. Librarius quidem, ὁμοιοτελεύτου errore deceptus, IV. lineas omisit.
	11. νέοντα		ib. κτανέοντα
	13. αἰφνιδίως		104. αἰφνίδιον
	16-7. ὁ κατ' ἄλλό τι		ib. om. ἄλλό τι
	24. ἐσκέπτοντο		105. ἐσκέποντο
	ib. διατοῦτο φησιν		ib. διὰ τοῦτό φησιν
	26. ἄπο λαμπομενάων		105. ἀπολαμπομενάων
325.	7-8. οἷς φησί		106. οἷς φησι
	9. Ἐπιάλτης		107. Ἐφιάλτης
	10. Ἀλωῆος		ib. Ἀλωῆος

	11. γεννικοί	107. γενικοί
	13. ἀνείης mend. pro	ib. ἀνοίης
	14. ἀνέςειλαν	ib. ἀνέςηλαν
	15. τρεισκαίδεκα	ib. τρισκαίδεκα
	16. ὁμονοίᾳ τέ	108. ὁμονοίᾳ τε
	20. λελῦσθαι	ib. λελύσθαι
	22. τοῖς τότε	108. τοῖςδε
	28. εἶλε	109. εἶλε
326.	5. ἀνθρώποις ἀηδίαν	110. om. ἀνθρώποις
	13. om. τήν	111. τήν κεφαλήν
	26. μεθημέραν	112. μεθ' ἡμέραν
	28. μὴ δέ	113. μηδέ
327.	4. idem et saepe	114. idem
	7-8. δι' ὧν φησίν	ib. δι' ὦ φησιν
	10. νυσήϊον	ib. Νυσσήϊον
	13. δῦσε θ' sic infra 29	115. δύσεθ'
	16. πλείονι . . . χρώμενοι	115. πλείονες . . . χρώμενι
	21. καρπῶν ἐςίν	116. καρπῶν ἐςιν
328.	1. κάρπȣ	117. καρπȣ̃
	4. om. τόν	117. τὸν τρόμον
	5. θεωρεῖν	118. θεωρητικῶς
	8. τοὺς θεȣ̀ς ἅπαντας	ib. om. τȣ̀ς θεȣ́ς
	19. ὁ ȣ̓ρανός	119. deest ὁ
	21. πᾶσαι γε	120. πᾶσαί γε
	23. διατȣ̃το sic saepe	ib. διὰ τȣ̃το
	26. ὡς αἰτιάσασθαι	120. ὥς' αἰτιᾶσθαι
329.	10. deest καί	122. καὶ κατηφής
	16. ᾤετο	123. ἵεται
	27. ἐπιγραψόμενος	124. ἐπιγραψάμενος
330.	7. ἴσα	125. ὅσον
	8. βρασματίαν τινὰ καὶ χασματίαν	126. om. καὶ χασματίαν
	20. παγεώδȣς	127. παγετώδȣς
	26. ἐδανῷ	128. ἑανῷ

331.	17. Ἧρα (cod. Ἥρα) κατ' ἀγκὰς ἔμαρπε	130. Ἥραν τ' ἀγκὰς ἔμαρπτε
	18. ἀγκαλίζεται	131. ἐναγκαλίζεται
	24. ἀρτιθαλοῦς	131. ἀμφιθαλοῦς
	25. om. ὡς	ib. ὡς κυοφορουμένας
	27. τὸν δροσερόν	132. τὸ δροσερόν
	28. ἐμφανέστερον ποιῶν	ib. om.
332.	1. ἐπεί	ib. ἐπί
	10. ἐφήλωσεν	133. ἐδήλωσεν
	13. μανίαν	ib. μανίας
	16. σύ δ'	134. σὺ δ'
	17. ἐκρέμαω	ib. ἐκρέμω
	21. ὕδωρ τὲ sic infra 26.	ib. ὕδωρ τε
	22. τελευταῖα	134. τελευταία
	23. ἐπικιρνώμενα	135. ἐπικιρνάμενα
	25. κατήρτηκεν	ib. κατήρτηκε
	26. καὶ τοῦτο ὅτι	ib. καὶ τοῦθ' ὅτι
	27. ἐθέλοι	ib. ἐθέλει
	28. ὅτε τ' ἐκρέμω	ib. ὅτ' ἐκρέμω
	29. ἀνωτάτων . . . φασίν	ib. ἀνωτάτω . . . φησίν
333.	2. τοῦτο τὸ καινόν	136. deest τό
	4. κραταιοτέρου	136. κραταιοτάτου
	5. αἰθέρος τέ	ib. αἰθέρος τε
	7-8. μὲν γὰρ ὁ	ib. μὲν ὁ
	24. ὕδωρ δὲ . . . καὶ τόν	138. ὕδωρ τε . . . τόν
	25. deest γάρ	ib. τέταρτον γάρ
	28. λέγων	139. λέγειν
334.	2. νεφέλησιν	ib. νεφέλησι
	3. δέτι	ib. δ' ἔτι
	4. οὔ, μὰ Δί' οὐ	ib. οὐ μὰ Δί' οὐ
	5. ὡς οὐρανόν	140. ὥστ' οὐρανόν
	7-9. χρόνον . . . Κρόνον	140. vice versa
	14. αἰθέρα τέ	ib. αἰθέρα τε
	20. ἐστὶ ξυνή	141. ἔτι ξυνή

21. καὶ διατȣ̃το	142. om. καὶ
29-30. αἱμοφορύκτοις	143. αἱμοφρύκτοις
335. 22. μὴ δὲ sic 24.	ib. μηδέ
25. ȣ̓κ ἔϛι	146. οὐκ ἐϛί
26. ἀργύρȣ τέ	ib. ἀργύρȣ τε
27. χρυσȣ̃ εἰσίν	ib. χρυσȣ̃ εἰσιν
29. ποτὲ καί	146. τε καί
336. 10. κιρνᾶται	148. κίρναται
21. ἄλλό τι	149. ἄλλο τι
22. ὅτε	149. ὅτι
23. ἀειπερίδρομον	150. ἀεὶ περίδρομον
24. ἠλέκτρῳ	ib. ἠλέκτωρ
26. ἐπιελίκτωρ	150. ἐπιελέκτωρ
29. κολοφώνιος φασίν	ib. κολοφώνιός φησιν
337. 6. πόλȣ	151. κόσμȣ
9. φησίν	ib. φησί
18. ἐπιπροέηκα	153. ἐπιπροέηκε
19. γάρ	ib. om.
21. ἀποτελεῖν ... λέγεσθαι	ib. ἀποτελȣ̃ν . . . ὠνόμασε
25. μαθητικοί	ib. μαθηματικοί
28. deest	154. βάσιν
338. 13. ἐπιτέτμηται	155. ἐπιτετίμηται
20. ῥέον	156. ῥίον
21. ἀνακυλεῖ (sic legendum)	ib. ἀνακυλίει
339. 4. ἐνεργέϛαϛον ἐϛί	158. ἐνεργέϛαϛόν ἐϛι
12. κῆρ	159. κήρ
14. μόθον	159. χθονός
19. θάλασσαν sic 24.	160. θάλατταν
20. ἠέλιον τ' . . . τέ	ib. ἠέλιόν τ' . . . τε
29. κόσμος ἐϛίν	161. κόσμός ἐϛιν
340. 7. γράφων	162. γράφειν
10. ἀπ' ἄλλȣ τινος	ib. ἀπ' ἄλλȣ τινός
11. σικελήν	ib. σικελικήν
ib. τεσσάροις	ib. τέσσαρσι

	18. οὐκ ἐμπεποικιλμένοις	163. τὰς ἐμπεποικιλμένας
	22. ἡ τετάρτη δ'	ib. ἡ δὲ τετάρτη
	30. ταύτῃ	165. ταύτας
341.	2. δύο	166. δύω
	4. μαίραν	ib. μοῖραν
	9. ὧν φησίν	ib. ὧν φησιν
	13. τὰς ἀλαμπεῖς μυχούς	166. τὸν ἀλαμπῆ μυχόν
	21. δεδήλωκεν	167. δεδήλωκε
	27. συνέῤῥωγεν	168. συνέῤῥωσεν
	28. ἐπινέμονται	ib. ἀπονέμονται
342.	13. ἐκόνισε	170. ἐκόνισσε
	13. ἀνηπία	170. ὡς νηπία
	19. οὐδόλως	171. οὐδ' ὅλως
	20. ἐθελήσας τις	ib. ἐθελήσει τίς
343.	13. ὡς καί	174. ὡς δέ
	16. δὲ καὶ 'Αθηνᾶ	ib. om. καί
	28. ἀγγελιθῆναι	175. ἀγγελθῆναι
	29. om. τοῦ	ib. τοῦ λόγου
344.	6. ἤτοι	176. ἤτοι
	9. δ' ἑκατέρων	177. δὲ ἑκατέρων
	10. ἔχειν	177. ἔχει
	11. κατ' ἐπικράτειαν ἀεί	ib. ἀεὶ κατ' ἐπικράτειαν
	12. διαλύειν	ib. διαλύει
	14. λελυθότως	ib. λεληθότως
	15. τούτων	ib. τούτῳ
	16. αὔξεῖ	178. αὔξει
	17. ἀνθεστάναι	ib. ἀνθιστάμενον
	22. διατοῦτο sine καί	ib. καὶ διὰ τοῦτο
345.	9. om. οὖν	180. πρότερον μὲν οὖν
	15. σφόδρα	181. καὶ σφόδρα
	17. πηθήνιον	ib. πειθήνιον
	22. τούτῳ τέ	182. τούτῳ τε
	23. ἐπέκλασεν	182. ἐπήλασεν
346.	2. ἤλεκται	183. ἠλέκται

	13. τελείως	184. τελέως	
	14. εὑρίσκωμεν	184. εὑρίσκομεν	
347.	2. ἤδη τι	187. ἤδη τί	
	5-6 ἐκ βαθείας διὰ τὴν ἡλικίαν ἀφροσύνης	187. om. διὰ τὴν ἡλικίαν	
	7. ἔχοντας	ib. ἔχοντα	
	8. γεγεννηκότος	ib. γεγεννηκότος	
	15. Σπάρτην τέ	188. Σπάρτηνδε	
	17. ὀκταέτȣς	189. ὀκταετȣ͂ς	
	18. δεύτατος γάρ	ib. ὃς γὰρ δεύτατος	
	24. νηπιάσας . . . ἐσσί	190. νηπιάας . . . ἐσσίν	
	25. μεθετικόν	190. μεθεκτικόν	
	28. ἔλαβε	ib. ἔλλαβε	
348.	3. om. διὸ καί	191. διὸ καὶ προσείκασεν	
	9. Φρȣνίȣ sic cod.	192. Φρονίȣ	
	10. ὑπογύȣς	ib. ὑπογυίους	
	23. γινομένη	194. γενομένη	
349.	3. ἤκȣσα	ib. ἤκȣσα	
	4. om. τὴν αὐτήν	195. περὶ τὴν αὐτὴν τὴν ἀΐδιον	
	9. διεζεύγνυτο μὲν ȣ̓ρανός	196. διεζεύγνυ τὸν μὲν οὐρανόν	
	10. θαλάσσης	ib. θαλάττης	
	14. θυγατέρα sic	196. θυγάτηρ	
	15. τοπρίν	ib. τὸ πρίν	
	18. ἤτοι μὲν	ib. ἀλλ' ἤτοι	
	20. γείνετο sic infra 27.	197. γίνετο sic 198.	
	20. δένδρον sic cod.	197. ὕδωρ	
350.	1. om. sec. τό	199. τὸ φέρσαι τὸ γεννῆσαι	
	11. οὐ, μὰ Δί ȣ	200. οὐ μὰ Δί, ȣ	
	19. προςπεμφθείη	201. προπεμφθείη	
351.	1. μὴ δ' ὅταν	203. μήθ' ὅταν	
	12-13. φυσικῆς ἀκριβῆ θεωρίας	204. ord. inv. φυσικῆς θεωρίας ἀκριβῆ	
	14. νῦν τοίνυν	204. om. τοίνυν	

	14. τἄλλα	ib. τἄλλα
	19. τιμωρέμενον	205. τιμώμενον
	24. οἱ θεοί	206. εἰ θεοί
	ib. οὐκέτι	ib. οὐκ ἔτι
352.	15. Πωσειδῶν δ' ἐςίν	208. om. ἐςίν
	24. μέν γε	ib. om. γε
	26. παρέπλευσεν	210. παρέπλευσε
	29. τί δ' οὐχί	ib. τί δέ, οὐχί
	31. φαρμάκων τέ	211. φαρμάκων τε
353.	1. λύσιν εὑρόμενος	211. οὐχ ἡττώμενος
	3. ἀδιερεύνητον	ib. ἀδιερεύνητος
	ib. om. οὐκ	ib. οὐκ ἀκύει
	6. Σκύλλαν δὲ ... ἠλληγόρησεν	212. Σκύλλαν τε ... ἠλληγόρησε
	14. ταῖς δωδ...	213. τοῖς δωδ...
	15. αἰόλος sic infra 23.	ib. αἴολος
	28. ἡβώωντες	215. ἡβώοντες
	29. ἐκπιμπλάντων	215. ἐμπιμπλάντων
354.	6. πανέμεν bis	216. πανέμεναι

ADDENDA ET CORRIGENDA

Quamvis codicis Vat. 874. scriptionem, saepe incuria librarii vitiatam, relinquere intactam in hac editione decreverim, typothetae tamen inscitiam non omnino effugere potui; quare aliquorum σφαλμάτων haec erit in Heraclide correctio.

Pag. 301. l. 16. ἔκ τε, p. 302. l. 3. adde κοινώσας post ἐξ ἴσυ, p. 303. l. 7. διάπυρος, l. 15. ὑφίςαται, p. 305. l. 9. τὴν πρός, l. 12. χρύους, l. 28. κόνις, p. 308. l. 18. post ἔδει adde τοῖς, p. 309. l. 8. παρατηρήσεως, p. 310. l. 4. τῶν πνευματικῶν, l. 12. post ἐπὶ adde τό, p. 311. l. 23. ἐπιςήμη, p. 312. l. 3. φυ-

χῆς, l. 5. αἰσθητηρίοις, p. 313. l. 25. τὸ μέρος, p. 314. l. 3. περὶ τὰ ϛέρνα, p. 316. l. 4. τὸν μῦθον, l. 9. Μιλήσιον, l. 17. ἐγέννησε, l. 20. ἁπάντων, l. 23. μιχθὲν, p. 317. l. 11. δύο, l. 12. φρονῦσας, l. 28. ὠνομασμένος, p. 318. l. 23. προσαγορεύεται, p. 320. l. 20. ἀκῦοντας . . . χωλὸν, l. 29. ἀπτόμενόν τε, p. 323. l. 15. τιτρωσκομένυς θεῦς, l. 27. οἱ ἀναίσθητοι, p. 324. l. 13. ἐκράτησεν, p. 325. l. 7. τεχνικωτέραν, l. 18. ἐκ δευτέρυ, l. 27. ἐκμηκύνειν, l. 28. ὅτι κάπρον μὲν εἷλε, p. 326. l. 2. δειλίαν, l. 28. Διόνυσος, p. 327. l. 15. μαινόμενον, p. 328. l. 1. cod. videtur τῦ κάρπυς, fortasse pro χάρφυς, ut esset acervus racemorum torculari sabactus et musto extracto in vinacea redactus. p. 329. l. 10. ἐκκαλυμένη, p. 330. l. 2. βάθρον, l. 17. ἀφρονεϛάτοις, l. 24. ἀποκρυσαμένη, p. 331. l. 26. ἐκφηνη, p. 332. l. 6. ὑποσπείρεται, l. 11. ἐπιφυομένων, l. 17. ἐκρέμω, p. 333. l. 24. ὕδωρ τὲ, l. 25. τέταρτον γὰρ, p. 334. l. 4. Σικύωνι, p. 337. l. 20. τὸ σχῆμα . . . ἀπολήγυσαν, l. 28. πλατείνεσθαι βάσιν, p. 338. l. 21. ἀνακυλεῖ, l. 24. πολυφόρβυ, p. 340. l. 11. τέσσαρσι, l. 23. ἐπωνύμως, p. 342. l. 11. ὥπλισεν, l. 21. ἐθελήσας, p. 343. l. 13. ὡς δὲ μάλιϛα, l. 15. διευκρίνησεν, l. 16. ἐνίκησε δὲ Ἀθηνᾶ, l. 28. ἀγγελθῆναι, p. 344. l. 27. παθημάτων, p. 347. l. 18. Ἀχαιῶν, l. 27. παρακέκληνεν, p. 348. l. 1. ἀνθρώπυς, l. 19. μέτρα, l. 22-3. εὖ ποιῦσα, p. 349. l. 7. γὰρ ἀργία, p. 350. l. 7. σκοπῶμεν, p. 351. l. 15. θρυλλυμένην, p. 352. l. 11. σιδήρου, p. 353. l. 9. εἰ μὴ l. 13. Αἰόλον, p. 354. l. 4. συμβέβηκε, l. 23. εἰρήνει, p. 355. l. 22. ὧν ἐπίθετος, p. 356. l. 17. φρουρέμενος, p. 358. l. 7. ἀνθρωπίνας, l. 29. διωκισμένων, p. 359. l. 25. ἔσχετε, p. 360. l. 13. εἰ μὴ, l. 29. κήποις γεωργός, p. 361. l. 9. ὐχ ὁ Θρᾴκην.

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD TZETZAE ALLEGORIAS ETC.

Pag. 33. v. 984, φοβερῶν. 987, ἄνδρες. 1004, πάμπολυς. 34, 1012, τὴν. 37. 1107, πάνσοφος. 38. 1153, ποιήσει. 39. 1176, συγγράφει. 1183, c. d. καὶ pro ὡς. 1190, δάφνινον. 1193, ὀργίλως. 42. 28, ῥάβδῳ. 32, λιτὲς, 44. 100, κεκτῆσθαι. 45. 125, τήν. 48. 220, δυςυχὲσι. 52. 364, τὲ. 53. 1, τοιόνδε. 55. 51, ὥστε. 52, δημηγορεῖ. 56. 91, παρέτασσον. 95, παρ᾽ ὅπερ, at cc. παρόπερ. 57. 117, ςόματα. 58. 42, ἀνταπεκρίθη. 60. 99, φωνῇ. 62. 137, θάνατον. 155, forte τετράκλαςον. 66. 83, ἐνταῦθα. 69. 86, μαχικωτάτῳ. 70. 12, τῶν Θρακῶν. 72. 58, ἐλλαχ[illegible]των. 75. 60, ἐκσπάσαντες. 78. 10, καθέλξετε. 79. 32, καθελκομένε. 44, καταῤῥαγήσης. 80. 62, φρικώδης. 82. 131, τὰς νῆας. 83. 157, ἀσφαλες-άτων. 176, Ἄδην. 86. 55, Βρισέως. 88. 114, ἰδίας. 89. 126, ἀπαγγελὲσι. 129, σκληρόψυχος (1). 90. 14, φύλακας. 18, δορὰν. 26, σύμπαντας. 91. 31, φύλακας. 94. 67, βρωμάτων. 96. 112, γέννησιν. 114, αὐξήσεως. 97. 159, πρόσωπόν με. 100. 227, δᾷδας. 235, ἐπίκεροι. 258, τοῖς. 102. 27, Ἕκτορα. 106. 157, φημί. 108. 6, ἄνδρας. 27, Οὕτως. 109. 55, γαῦρον. 110. 65, ἦχει πεσών. 67, γυμνῶσαι. 69, Κτεάτε. 73, Ἕλληνες. 111. 114. Ἀγχίσε. 112. 132, παρεκκλίναντος. 118. 38, γεωγράφον. 125, in fine lege ἐν, et dele τῇ. 132. 204, Σαρπηδόνος. 136. 303, ἐτύγχανεν. 139. 402, ἑτεραλκῆ. 140. 450, ἡ μοῖρα· 143. 76, μάχης. 144. 120, ετεραλκῆ. 145. 7, Ἥφαιςος. 147. 72, λελυπημένη. 148. 92, ἀρδείαις. 106, ὡς. 149. 135, κατωτέραν. 150. 152, Ἕκτορα. 176, πεφιλμένον. 151. 181, νόει. 152. 228, καλυφθεὶς . . . . ὤμοις. 153. 253, παρεισφέρει. 254, προσωποποιΐα. 262, ἀνιμώμενον. 155. 301, κάλυκας. 157. 371, συνεργόν. 372, Ἑλλήνων. 385, παραθαλασσία. 162. 526, συςροβῇ. 163. 566, ἔνυγρον. 165. 614, ὑπεκκαύματος. 618, ὡσαύτως. 167. 676, λεπτύνεσαν.

(1) Cod. Vat. 1369. hasce habet variantes heic in indice p. 724. l. X. oblitas. V. 1. Ἑλλήνων pro παννύχως, v. 10. μεγάλας pro γενναίας, v. 11. βαλὼν pro λαβών, v. 14. πρὸς τὴν pro περὶ, v. 23. λαλοῦντα pro καλοῦντα, v. 41. ἡσυχασάντων pro ἡσυχαζόντων, pag. 132. v. 208. προὔτρεπε pro προὔτεινε.

169. 765, ζωηφόρῳ κύκλῳ. 170. 782, ἔνυγρον. 171. 7, κείμενον. 172. 55, Ἀμφιτρύωνος. 177. 72, αἵ. 182. 207, πᾶσαν .... φρικωδεστάτῳ. 187. 368, ἀεροικοί? 192. 81, σκηπτραρχεῖν. 193. 102, συνεμάχη. 194. 125, Ἀπόλλωνος. 196. 187, μεθόδῳ. 191, ταύτης. 200. 321, ὕδωρ. 326, συνάπτειν. 203. 32, περιδινηθήτην. 205. 87, ὁ οἶ. 208. 170, χρυσῇ τῇ. 209. 29, ἀμφιέποντο. 211. 87, ἀπάρνησιν. 212. 5, ἐκλάβη. 213. 14, Ἀπόλλων. 35, ὀτρύνεσκον. 214. 66, πλάττει. 67, λεγέστης. 215. 74, Ἀπόλλων. 89, Ἀθήνης. 220. 232, Ἀργειφόντης. 255, Πηλεῖ. 222. 305, σκληροκαρδίων. 307, ἔθαψαν. 227. 10, ἀναπτυκτέον. 229. 61, Αἰγύπτιον. 232. 162, ὧν ἐν. 178, ἀφικνεμένων. 183, legendum, ut monui pag. 781., περὶ Λαιστρυγονίαν. 233. 185, μιᾷ. 234. 225, ὀβριμοπάτρης. 237. 332, μεσικῇ. 334, lege δῶσιν, μὲν ἐστὶν ἡ. 240. 67, Τηλεμάχε. 242. 32, ὁμογνωμοσύνη. 44, ὀβριμοπάτρης δ'. 243. 64, ἐνυκτερεύσαμεν. 246. 12, παραμυθεῖται. 16, βασιλέας. 249. 110, πλυσιον. 250. 129, ἀλληγοραγραφεσιν. 253. 104, Πιερίαι. 256. 176, emenda et adde potius ἀνωμύ(σει γὰρ) γίνονται. 184, ὑφαίνει. 258. 29, καί γε νιός. 259. 78, ὑπηργμένων. 79, adde (μὲν) ante λήρει. 261. 128, εἰσιδέειν. 144, παρεμφράττεσα. 262. 162, εἱμαρμένην. 263. 192, σχῆμα, sic infra 199. 193, πατράδελφον, sic infra 200. 264. 14, cod. θεᾶσθαι. 19, πεισίδην? 20, καταχέεσθαι. 265. 57, εἱμαρμένης. 266. 75, legendum fortasse ἐξαγγελίης. 5, Δημόδοκος. 269. 94, Ἡφαίστε. 270. 109, αἰθέρα. 126, ὑπογείε. 271. 152, ἀττόντων. 275. 54, πυλεῶνας. 276. 71, τῶν. 89, γενναίῳ, ὑπηργμένως. 277. 111, δυσχερείᾳ. 280. 23, ἐξοχοιρεντο. 285. 50, Διΐ. 54, τάς. 287. 96, πρότερον. 290. 35, δύσπλουν. 291. 48, μῦθον. 292. 105, ῥέξομεν. 378. 1, Ἀριστοφάνης. 384. 2, ὅτι. 387. 4, ὕδωρ. 395. 12, Ἀτρείδη. 407. 22, Ἀθηνᾶ. 421. 19, φράσεως. 422. 23, ὑπέσχη. 427. 3, ἐν ταῖς. 431. 20, Σκῦρος. 518. 26, Πυθαγόρειοι. 528. 30, Χάρυβδιν. 529. 9, Παμφυλίας. 24, δὲ τε. 530. 29, πρωΐα. 31, οἰκίαν. 531. 4, κατὰ χρησμόν. 7, γεννηθέντες. 532. 15, τοσαύτην. 533. 11, νή. 535. 4, χρηστηριασμένος. 539. 5, ἐδηδόκει, sic infra 6, 7, 8, quamvis c. habeat ut in edit. 19, λελίλακα, λελίλημαι. 27, Αἰολικῶς. 545. 20, εἰς κ, καί. 562. 25, χορεύειν. 563. 35, λευκοκρινόχρες. 43, ξεινοτερπές τι. 565. 7, Δαιδάλε. 9, γεγανωμένοι. 571. 668, Κωνσταντῖνος. 572. 35, Φαέθοντι. 596. 555, σοφώτατος. 560, Μελάνιππος. 597. 581, Μενέλαος. 582, Κλυταιμνήστρα. 584,

Ἰφιάνασσα. 587, Κλυταιμνήστρας. 598. 618, Ἐρυβοίας. 569. (1) 18, Πάππος. 20, λέγηται. 27, sq. adde — Cf. Chil. XII. v. 179. sqq., et Diodori bibl. hist. ed. Lipsiae 1829. Vol. II. part. II. p. 183. — 600. 17, ἀνωνύμως. 20, δυνάμεις. 602. 30, παμποίκιλοι. 603. 27, Τυνδάρεων. 605. 9, Ἀμυκλαίους. 609. 21, et 24, δηλωτικός. 611. 9, φιλονεικοῦσι. 612. 14, Λυκόεργος. 613. 7, κλιθέντων. 614. 20, fortasse φυτόν. 27, εὐμορφωτάτη. 616. 6, βουληφόρος. 619. 4, 5, ἐκτιννύω. 620. 27, συνθολεῖ. 621. 57, προσεμφύρων. 65, πλεκτάναις. 625. 21, βαρβιτονα ...... 10, ἐν τ' bis. 627. 8, παραφρόνων. 629. 64, Παφλαγών. 633. 21, δέ. 642. 25, Ἠδρανής. 643. 50, ἐσκεδάσθη. 644. 93, Ὦ Θεός. 646. 54, κακοεργίην. 648. 91, sq. fortasse Σωφρονίῳ, nam postremos hos versus impares librarius vitiose Heliae adpinxit, qui ad aliquod Sophronii anacreonticon deperditum, puta XV., pertinere videntur. 688. 23, μακροθυμία. 671. 30, νέφεσιν, metri gratia. 37, λαμπτηροῦχίαις. 693. 14, θαλεροῖς. 694. 38, Πρόκνη.

(1) Auctores in scholiis ad allegorias hi citantur -- Homerus, Diodorus Siculus, Tryphiodorus, Empedocles, Stoici, Theocritus, Pindarus, Orpheus, Pythagoras, Apollonius Tyaneus, Callimachus, Hesiodus, Simonides, Ammon, Dem. Phalareus, Pisandrus.

FINIS SECVNDAE PARTIS.

IMPRIMATUR

Fr. Dominicus Buttaoni Ord. Praed. S. P. A. Magister.

IMPRIMATUR

Joseph Canali Patriarch. Constantinop. Vicesgerens.

E TYPOGRAPHIA
C. A. BERTINELLI